

مجموعه آثار قلم اعلی

مجموع کتاب‌های سبز - جلد ۱۹

ویرایش دوم-شهرالملک ۱۸۱ بدیع (فوریه ۲۰۲۵)

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران شهیدالله ارکانه به تعداد محدود به منظور حفظ تکثیر شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمی‌باشد.

شهرالعلاء ۱۳۱ بدیع.

این مجموعه شامل ادعیه و مناجات و الواح، غالباً خطاب به احبا، نازل از قلم حضرت بهاءالله می‌باشد از جمله الواح خطاب به جنابان ورقا و خانواده ایشان، ملا علی اکبر شه‌میرزادی و بستگان ایشان، میرزا مهدی و بستگان ایشان، ابوالعالی، میرزا حسین، میرزا عبدالله در تبریز، زینل، قریبط، ملا باقر حرف حی، ذکر احبای آذربایجان و فاران. موضوعات متنوعی در الواح این مجموعه ذکر شده از جمله مدعیات یحیی ازل و اعمال او خصوصاً در بغداد، امانت، شکوه از اهل بیان، لوحی که با ذکر اول مجلس من یظهره الله است آغاز شده و لوح دیگر که با یا حرف البقاء فالبس نعلین الانقطاع آغاز شده، و لوح دیگر: شمس جمال الهی از مشرق غیب ربانی طالع شده و لوح دیگر: از باغ الهی با سدره ناری آن تازه غلام آمد... ذکر حوادث ارض یا و برائت سلطان از آن، مقام و جایگاه ذکر، فتنه عبیدالله ثانی، خبر صعود اخت مبارک، حوریه امانت، سوال از مولود خارج از حکم الله، معنی نصرت امر، اظهار رضایت از ولیعهد که الی حین بر حسب ظاهر داخل خون این طایفه نشده، تقدیر از جناب نقاش باشی در تصویر چهره حضرت اعلی، تأکید بر اینکه احبا بدون اذن به عکا نروند، حکم صوم، در باره امر بین الامرین، ترجمه الواح ملوک، مقصود از ملکوت، محافظت از کتب و الواح، سوال از حجاب، اکسیر، مقام جنابان شیخ احمد و سید کاظم، مقامات مظاهر مقدسه قبل از اظهار امر، نمونه‌ای از رعایت حکمت جمال قدم در بغداد و عدم رعایت آن توسط بابی‌ها و موضوعات دیگر. برخی الواح این مجموعه مشابه کتاب جلدسبز شماره ۳۲ می‌باشد.

*** ص ۱ ****

به اثر قلم اعلی نازل شده

هو السلطان العلیم الحکیم

هذه ورقة الفردوس **تفرغ** علی افنان سدرة البقاء بالجان قدس ملیح و **یبشر** المخلصین الی جوارالله و الموحّدين الی ساحة قرب کریم و **یخبر** المنقطعین بهذا النبأ الّذی **فُصّل** من **نبأ** الله الملك العزیز الفرید و **یهدی** **المجّبین** الی مقعد القدس ثمّ الی هذا المنظر **المنیر** قل انّ هذا المنظر **الاکبر** الّذی **سُطر** فی الواح المرسلین و به یفصل الحقّ عن الباطل و یفرق کلّ امر حکیم قل انه لشجر الزّوج الّذی اثمر بفواکه الله العلیّ المقتدر العظیم ان یا احمد فاشهد بانّه هوالله لا اله الا هو السلطان المهیمن العزیز القدیر و الّذی ارسله باسم علیّ هو حقّ من عندالله و انا کلّ بامرہ لمن العاملین قل یا قوم فاتّبعوا حدودالله الّتی **فُرضت** فی البیان من لدن عزیز حکیم قل انه لسلطان الرّسل و کتابه لامّ الکتاب ان انتم من العارفين کذلک ینذکرکم الورقاء فی هذا السّجن و ما علیه الا

البلاغ المبين فمن شاء فليعرض عن هذا النصيح فمن شاء فليتخذ الى ربه سبيلاً قل يا قوم ان تكفروا بهذه الآيات فبإي حجة أمنتكم بالله من قبل هاتوا بها ما الكاذبين لا فو الذى نفسى بيده لن يقدرُوا ولن يستطيعوا ولو يكون بعضهم لبعض ظهير ان يا احمد لاتنس فضلى فى غيبتى ثم ذكر ايامى فى ايامك ثم كرتى و غربتى فى هذا السجن البعيد و كن مستقيماً فى حبي بحيث لن يحول قلبك و لو تضرب بسيوف الاعداء و يمنحك كل من فى السموات و الارضين و كن كشعلة النار لاعدائى و كوثر البقاء لاحبائى و لاتكن من الممترين و ان يمسك الحزن فى سبيلى او الذلة لاجل اسعى لاتضطرب فتوكل على الله ربك

*** ص ٢ ***

و رب أبائك الأولين لأن الناس يمشون فى سبل الوهم و ليس لهم من بصر ليعرفوا الله بعيونهم او يسمعوا نعماته بأذانهم و كذلك اشهدناهم ان انت من الشاهدين كذلك حالت الظنون بينهم و قلوبهم و تمنعهم عن سبل الله العلى العظيم و انك انت ايقن فى ذاتك بان الذى اعرض عن هذا الجمال فقد اعرض عن الرسل من قبل ثم استكبر على الله فى ازل الازال الى ابد الأبدین فاحفظ يا احمد هذا اللوح ثم اقرأه فى ايامك و لاتكن من الصابرين فان الله قد قدر لقرارها اجر مائة شهيد ثم عبادة الثقلين كذلك مننا عليك بفضل من عندنا و رحمة من لدنا لتكون من الشاكرين فو الله من كان فى شدة او حزن و يقرء هذا اللوح بصدق مبين يرفع الله حزنه و يكشف ضره و يفرج كربه و انه لهو الرحمن الرحيم و الحمد لله رب العالمين ثم ذكر من لدنا كل من سكن فى مدينة الله الملك الجميل من الذينهم آمنوا بالله و بالذى يبعثه الله فى يوم القيامة و كانوا على مناهج الحق لمن السالكين ١٥٢.

مقابله شد

هو العليم الخبير

سبحانك يا الهى و سيدى و محبوبى و مقصودى و مقصودى المقتربين استلک باسمك الاعظم و بامرک المبرم و صراطک المستقيم و کتابک المبين و بانوار وجهک و نفحات وحيک و اسرار علمک ان تقدر لعبدک کل خير و کل فضل و کل رحمة انزلته فى صحائف مجدک للمقربين من خلقک انک انت المقدر الحكيم اى رب افتح على وجهى

ابواب

*** ص ٣ ***

ابواب فضلک و عطائك اشهد فى قبضتک مفتاح کل باب عظيم لا اله الا انت العليم و انت الحكيم و انت الامر الخبير البهاء المشرق من افق سماء ملكوت الله عليك و على كل صادق امين. مقابله شد

اخت حيدر

هو العزيز

هذا كتاب ينطق بالحق و يبشر اللوتى هُن آمن بالله ربه و كن فى يوم القيام لمن القانمات و ذكرك ربه فى الغداة و العشى و كن فى سرادق القدس لمن الخالدات أن يا امة الله فاشكرى بارئتك فى ما انعم عليك من نعمة التى ما سبقت لها احد من القانمات بحيث عرفك مظهر نفسه فى يوم الذى انصعقت فيه كل الطلعات و بلغت الى مقام الذى سافرت من اوطانك و هاجرت الى الله فى عرش الغربات و وصلن الى مقام الذى انقطعت عنه كل الاشارات و الدلالات اذا شهدتن بعيونك ما لارت عيون الاوليات و الاخباريات و سمعتن نعمات الفردوس فى مقر الذى جعله الله مقدساً عن عرفان الكائنات كذلك يجزى الله امائه اللواتى يسبقن فى حبه ربه و سرعن بانفسهن فى رفرغ الغرفات و الروح عليكن و على اللواتى هن كن فى حب الله لمن الجاذبات ١٥٢.

مقابله شد

هو العزيز الباقي البهى الابهى

سبحانك اللهم يا الهى فاحفظ احبائك الذين هم قصودا لقائك و زيارة جمالک و لذا سلکوا مناهج البر و البحر فى البرد و الحر و مهم من دخل فى الوثاق بعد الاشتياق و منهم من مات فى الفراق اذا استلک يا الهى

*** ص ٤ ***

باسمک الذى به احطت كل شىء علماً بان تقدر لكل شىء اجر لقائك و مقام وصالک لتلا يحرم عن سلطان مواهبك شىء لا فى السموات و لا فى الارض و لا ما بينهما و انک على كل شىء قدير.

مقابله شد

ن ي جناب ملا احمد

بسمه القیوم على من فى السموات و الارض

کتاب ينطق بالحق من لدن من قام على امرالله بسلطان لم تمنعه اشارات الذين كفروا و اعرضوا اذ فتح باب السماء و اتى الموعود بسلطان العظيم قل انه ظهر بالحق و اظهر ما اراد و انه لهو المهيم على الاسماء لا اله الا هو المقدر القدير انا نذكر الذين اقبلوا الى الوجه و نوصيهم بالامانة الكبرى و الصداقة التى بها يظهر مقام الانسان فى الامكان تعالى الرحمن الذى يعلم عباده ما يقربهم الى صراطه المستقيم انا ذكرناك من قبل و فى هذا اللوح لتفرح و

تكون من الشَّاكرين ان اعرف قدر اَيَّام رَبِّكَ و تَمَسَّكَ بما يَنْفَعُكَ في كُلِّ عَالَمٍ من عَوَالِمِهِ اِنَّهُ لَهو الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ اَنَا نَكَبْتُ من هَذَا الْمَقَامِ عَلَى وَجْهِ احْيَائِي اَلَّذِينَ اخَذُوا كِتَابِي و طَارُوا في هَوَائِي و اَقْبَلُوا اِلَى افْقَى و نَطَقُوا بِثَنَائِي الْجَمِيلِ ان اَفْرَحُوا بِاِصْحَابِ اللّٰهِ بِذِكْرِهِ اَيَّاكُمْ و اَقْبَالِهِ عَلَيْكُمْ اِنَّ رَبَّكُمْ الرَّحْمَنُ لَهو الْبَازِلُ الْكَرِيمُ الْبَهَاءُ عَلَى اَلَّذِينَ اتَّبَعُوا اَمْرَ اللّٰهِ و مَا نَقَضُوا مِيثَاقَهُمْ اِلَّا اَتَمَّهُمْ من الْمُقَرَّبِينَ في كِتَابِ مَبِينٍ. مقابله شد

به نام خداوند یکتا

ای احمد کلمات پارسیه از لسان احدیه بسیار شنیدی و کوثر معانی بدیعه از کووس کلمات الهیه آشامیدی حال ملاحظه کن معادله می نماید به حرفی از آن

*** ص ۵ ***

از آن آنچه در ارض بیان و سموات تبیان ظاهر شده لا فو رب العالمین کلمات مشرک بالله که به آن جناب نوشته درست ملاحظه کن تا از قبایح کلماتش بر قبایح نفسش مطلع شوی الله اکبر ان البغاث قد استنسر. طیر قبیحه ضعیفه با نسر طایر در سماء قدس احدیه دعوی همپری نموده و نمله فانیه رتبه سلیمانی را مدعی شده بگو ای مُشْرک بالله بعوضه اراضی جُرْزَة قادر بر تغمس بحر قدس الهیه نبوده و نخواهد بود بشناس قدر و رتبه خود را و از شأن خود تجاوز مکن و بر سلطانی که صد هزار امثال تو به ادنی کلمه او خلق شده اند طغیان منما این است حکم محکم که از قلم اعظم ظاهر شده قل یا ایها المردود و جوهر الثمردود و مظهر کل اليهود اقول ان ید الله مغلوله غلّت یدک المحدودة کفرت بما قلت أما ترى ید الله قد کانت مبسوطة بالحق علی العالمین باری آن جناب و سایر احباب بسیار خود را از اریاح عقیمه در این ایام فانیه که از شطر مظاهر شرکیه در هبوب و مرور است حفظ نمایند آن یا احمد ان استقم فی امرالله ربک و فی کلّ حین طیر فی هواء حیة ثم اشرب من ریحق عنایتہ ثم انطق بثناء نفسه ثم اذکر بدایع امره ثم اشکره بما کنت مذکوراً بین یدی و جعلک من الفائزین دع المشرکین و اصنامهم عن وراک و انّ هذا ینفَعُکَ فی الاولاک و اخراک ثم اصعد فی کلّ حین الی مٹواک مقرّ الذی طهره الله عن کلّ منکر عنید در جمیع احیان به ذکر رحمن مشغول باش و ناس را به شطر سبحان دعوت نما این است ثمره وجود انسان در این زمان و کلّ احیان و الروح علیک و علی الذین طهرتهم نسمات الغفران الّتی هبت من رضوان الامر من لدی الله المقتدر السبحان و الحمدلله

*** ص ۶ ***

الملك العزيز المتان. مقابله شد

ذکر اول مجلس من یظهره الله است

هُوَ الْحَيّ

سبحان الله از این ساعت و وقت که جوهر نور قمیص طیور پوشیده که شاید در رضوان حبّ هویت داخل شود و بر افنان شجره وفا و اغصان سدره بقا جالس شود و ساذج وجود برقع حدود در بر نموده تا قاصدی شود از عماء حبّ و به مدینه سبای عشق راه یابد تا از غلبات ذوق و جذبات شوق قسمت برد و نصیب بردارد و هیکل قدس رداء نسیم صبا قبول نماید که شاید از هجرات مدینه وارد شود و بر شعر جلال و وجه جمال محبوب بوزد تا از معاشرت و مجالست آن کسب رواج کافور سنا و طیب بقا نماید و هیئته صمدیه ثوب مُنیر مصباحی را حامل گشته تا در آن بیوت بین یدی محبوب مشتعل مستوقد گردد و بحر اعظم چون نهری شده که شاید در آن رضوان ساری و جاری گردد سبحان الله چه مجلس قدسی بر پا گشته و چه بساط بزم خوشی گسترده گشته جمیع کروبین ملاً اعلی مقامات قدس قرب رفراف ابهی و سدره منتهی را از قلب ستردند و محو نمودند و گوش هوش مراتب روح را از نغمات ورقاء عرشی و ترنمات ادیباک عزّ

صمدی

*** ص ۷ ***

صمدی مجرّد و منزّه نمودند تا در آن مقام وارد شوند و به آنچه در آن عالم است مفتخر و مشرف گردند و ذلک فضل یظهر من خفیات الامر علی من یشاء و کذلک یعطی کیف یشاء و ینفق کیف یشاء و اِنَّهُ لَمُقْتَدِرٌ عَلَىٰ مَا یشاء و اِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْمُحْبُوبُ. مقابله شد

بسمه المهیمن علی الاسماء

هل ترى ما عبر و هل تجد ما عبر لم ادر لما یحزن البشر فاعتبروا یا اولی الالباب هل تریدون الوفا عمّا یفنی قد خسر الذین منعوا عن اللقا بعد الذی جری کوثر الحیوان من اصبع ربه العزیز المستعان ایاکم ان یمنعکم ضوضاء الذین ظلموا تقرّبوا الی الله بهذا الاسم الذی اتی من سماء الامر بملکوت الآیات ا فی سلطانه ربیب ام فی قدرته الّتی احاطت الوجود تفکروا یا اولی الانتظار کم من عباد ناجوا فی الفراق اذا اشرق نیر الافاق یوم الميثاق کفروا بریب الارباب منهم من قال لیس هو الموعود قل یلعنک بذلک کلّ الوجود تالله اِنَّهُ لَهو الْمَقْصُودُ الذی زین به الالواح کذلک القیناک و اشرقنا علیک من افق القلم ما یقرّیک الی الله مالک الامم لتذکره فی العشی و الاشراق. مقابله شد

نی جناب میرزا احمد

بسمه المهيمن على الامكان

شهد الله انه لا اله الا هو والذى ظهر بالحق انه لمطلع الفضل و مشرق العدل

*** ص ٨ ***

به ظهرت الكلمة العليا و بلغ كل مقبل الى الغاية القصوى من اقبل اليه قد اقبل الى الله مالك الورى و الذى اعرض انه من الخاسرين فى لوح عظيم طوبى لك يا احمد بما امرت الناس بالمعروف و نهيتهم عن المنكر ان اذكر لهم ما سمعت من لسان العظمة و الكبرياء اذ كان مطلع الاسماء فى الزوراء لعل يتبين و يتوجهن الى الله رب العالمين انا انزلنا لك الواحد شتى لتشكر ربك الغفور الكريم لاتحزن من شىء توكل على الله الفرد الخبير انما الهاء عليك و على الذين اقبلوا الى الافق الاعلى اذ انار بهذا الاسم المبين.

مقابله شد

نيريز جناب ميرزا احمد من اهل يا

باسمه المقتدر على من فى الامكان

سبحان الذى يعرف نفسه فى كل الاحيان و ينزل الايات فى الغدو و الاصال ان الذى سمع اقبل اليه و فاز بيوم المأل و الذى اعرض انه منع بهويه عن مولاه الا انه من اهل الضلال قل يا قوم ان اتركوا ما عندكم قد ظهر ساذج القدم بالعظمة و الاجلال ان اقبلوا اليه بوجوه حمراء و قلوب نورا كذلك يأمركم من اشرق من افق الجمال قد خسر الذين منعوا عن كوثر الحيوان فى ايام الرحمن و فاز الذين اقبلوا الى الحق و شربوا رحيق الوصال قد انجذب كل شىء من اشراق الوجه ولكن الناس اكثرهم فى عروة و عقال طوبى لمن كسر سلاسل الظن بايدى اليقين و اقبل الى الله

الغنى

*** ص ٩ ***

الغنى المتعال انك اذا وجدت عرف الايات و انجذبت من كلمات ربك مالك الصفات قم و قل يا قوم قد اتى الموعد و فى قبضته زمام الآجال.

مقابله شد

بسى الذى به ماج بحر الفضل و هاج عرف الله رب العالمين

هذا كتاب ينطق بالحق و يدعو من على الارض الى صراط الله المستقيم هذا يوم فيه ينطق ام الكتاب امام وجوه الاحزاب و القوم فى ضلال مبين يشهد لسانى و قلبي بانك اقبلت و سمعت و فزت بآثار الله العزيز الحميد قل لك الحمد بما هديتنى الى افكك و اسمعتنى ندائك اذ كان القوم فى ظلم عظيم احفظ لوح الله كما تحفظ عينيك و قل لك الشكر يا مقصود العالم و لك الثناء يا محبوب من فى السموات و الارضين.

مقابله شد

هو العليم

وردنا و انزلنا ما توضع منه عرف الذكر و البيان من لدى الرحمن طوبى لمن وجد لعمري لم يجد الا من نبذ ما عند الشيعة كله الا الذكركين و ما نزل فى كتاب الله الذى سقى بالفرقان الذى به فصل بين الحق و الباطل الذى به اشرق النور من افق الظهور الذى به استبشرت الممكنات و استفرحت الكائنات الامر و الحكم و العزة و الاقتدار لله منزل الايات و مالك الاسماء و الصفات.

مقابله شد

*** ص ١٠ ***

هو العزيز البهى الابهى

به اثر قلم اعلى

ذكر ورقة الامر انه كان من قلم الله مكتوباً و فيه ستر نعمة الله على لحن قدس محبوباً و يغنى فيه آيات الفراق فى كل اصيل و بكوراً و يحترق منها قلوب العالمين مجموعاً ان يا ملا الغفلا كيف احتجبتهم عن جمال الذى كان عن افق الروح مشهوداً فسوف يعرض عليكم ثمرات اعمالكم فى محضر سلطان عز قيوماً اذ لن ينفعكم الندم عما اكتسبتم فى الحياة الباطلة و اعرضتم عن جمال الذى خلقتم للقائه و جعلتم عيونكم عن جماله محروماً كذلك يعذب الله المشركين فى نار الاعراض و يرفع الموحدين الى ساحة قدس مرفوعاً و انك لاتبأس من روح الله و لا تبتأس عما يعمل الظالمون فى ايام معدوداً سيقضى انفسهم و اعمالهم و يدخلون فى نار كانت بقهر الله موقوداً فاعرض عنهم ثم اقبل الى الله لتكون بنظرة الله فى الملك منظوراً ثم الق العباد بما القى الله فى صدرك و لاتخف من احد و تكون بذلك من لدنا مأموراً و الروح و الهاء عليك و على الذين يطبرون الى افق قدس منزوها ١٥٢.

مقابله شد

به نام خداوند بي مانند

اگر چه ابر تیره ظلم چهره و انوار آفتاب عدل را از ظهور منع نموده ولكن ليس هذا اول ضرر ورد على اصفياء الله در عهدى ايش ملاحظه نماييد كه چه مقدار ظلم و جفا بر مظاهر عدل و وفا وارد شد اثر اين

امر

*** ص ١١ ***

امر جديد از عالم محو نخواهد شد سوف يرى كل بصير آثاره في الارض انه لهو العليم الخبير در جميع احوال بايد ان جناب به افق اعلى ناظر باشند و به حبل عنایت حق متمسک اول کلمه ای که در صحیفه حمرا از قلم اعلى ثبت شد استقامت بر امر بوده بايد ان شاء الله ان جناب به قدر وسع از این کاس بنوشند و بنوشاند قسم به آفتاب سماء معانی که این است ان کوثر حقیقی که از اصبع عنایت رحمانی جاری و ساری است طوبی للشاربین و نعیماً للشاربین و هنیئاً للشاربین انا سمعنا ندانک و اجیناک بهذا اللوح الکریم لعمرالله لا یعادل بما جرى من قلعي الاعلى کنوز الارض و السماء یشهد بذلک مولی الوری من هذا الحصن المنیع ان اطمئن بفضل الله و سلطانه انه مع من اقبل الیه و یذکر من ذکره في کتاب مبین المہاء علیک و علی من معک من لدی الله الواحد الفرد الخبیر. مقابله شد

هو المبیشر العليم

سبحانک یا مالک العالم و الظاهر بالاسم الاعظم کیف اذکرک بعد ايقانی بان الذکر خلق من اثر قلمک الاعلى و کیف لاذکرک بعد ما اجتذبتنی ندانک الاحلی و اخذنی سکر کوثر محبتک یا مالک الاسماء و فاطر السماء لک الحمد یا الہی بما عرفتی مظهر امرک في ايامک و سقیتنی کوثر العرفان بید عطانک ای رب استلک بسلطانک و عظمتک بان تقدّر لاحتک خیر کل عالم من عوالمک ثم احفظهم بجودک و قدرتک انک انت الذی لا یعزب عن علمک من شیء تفعل ما تشاء بسلطانک و تحکم ما ترید بقدرتک انک انت العليم الحکیم. مقابله شد

*** ص ۱۲ ***

به نام یکتا خداوند بی مانند

قلم اعلى متوجّبین افق اعلى را بشارت می دهد و هر یک را به طراز ذکر مزین می فرماید قسم به آفتاب افق تقدیس که احسن از این طراز نبوده و نخواهد بود باید جمیع اهل عالم به جان در طلب این طراز بکوشند که شاید به آن فائز گردند انک انت ان احمد الله بما زینک به و ذکرک من قلمه المبرم في هذا المقام العزیز المنیع مقابله شد

هو الظاهر بسلطان الاسماء من افق السماء

تعالی من تجلّی علی المنظر الاکبر و نطق بما نسفت الجبال و انشق القمر انه لهو السرّ المستتر في الواح الله العليم الحکیم يدع الامم الی الاسم الاعظم و یبشرهم بما قدر لهم من لدی الله رب العالمین ان الذی وجد عرف القميص و توجه بقلبه الی ملکوت تقدیس انه من المقرّبین تشهد الاشياء لاقباله الی الله مالک الانشاء فیا حدّذا هذا المقام العزیز الرفیع طوبی لمن سمع ندائی و دخل جنتی و تمسک بحبلی و تشبّث بذیلی المنیر اذا ظهر مولی الاسماء ناحت مطالع البغضاء قل ان اترکوا ما عندکم ثم اسرعوا الی الفرح الاعظم و لاتکوننّ من المریبین انا اردنا لکم الخیر ایاکم ان تمنعوه عن انفسکم توجّهوا الیه باسی العزیز الکریم هذا لوح نزل بالحقّ و ارسلناه الیک لتقوم علی الذکر و الثناء بین ملاء الانشاء بالحکمة الّتی نزلت في الواح ربک العالم الخبیر. مقابله شد

بسی الابدی

قد نطق لسان الصّبح انه لا اله الا انا العليم الحکیم قد شهدت الاشياء انه لا اله الا انا المقتدر

القدير

*** ص ۱۳ ***

القدير اذا ظهر النور و اتی مالک الظهور اعرض عنه الناس الا من شاء الله رب العالمین قد اخذهم سکر المناهی علی شأن ترکوا المقصود و اخذوا من کان علی وهم مبین قل یا قوم دعوا ما عندکم و توجّهوا الی الافق الاعلى ان انتم من العارفين هذا يوم فيه ینادی القلم الاعلى ان استمعوا و لاتکونوا من الغافلين كذلك انزلنا الآيات و ارسلناها الیک لتکون من الشاکرين انک اذا فزت بکتابی و اجتذبتک ندائی ذکر عبادی و خلقی لعلّ يتوجّهون الی وجهی و يعرفون ما کان في کثر حکمة ربهم العليم. مقابله شد

ی جناب ورقا علیه بهاء الله

بسی الناطق في ملکوت الانشاء

ان یا ورقا ان استمع النداء من مطلع الکرباء المرتفع في سجن عکا انه لا اله الا انا العزیز الوهاب انا دعونا کلّ الی الله من الناس من اقبل و منهم من اعرض و الذی اقبل انه من الفائزين في أمّ الکتاب قل یا معشر الامم الی من یربون اليوم تالله قد ظهر مطلع القدم و بیده نبض العالم یداويه کیف یشاء و انه لهو العليم الحکیم قل هل تفرّون عن الذی جانکم بکوثر الحيوان اتقوا الرحمن و لاتکوننّ من الذین کفروا بالله رب الارباب دعوا ما عندکم و خذوا ما اتی به الله مالک الرقاب فاعلموا بالیقین انکم ان لاترجعوا عمّا عملتم يأخذکم العذاب من کلّ الجهات و ترون اعظم عمّا رأیتموه من قبل كذلك ینبئکم من عنده امّ البیان طوبی لک بما تغرّدت علی الافنان بفنون

*** ص ۱۴ ***

الاحسان في ثناء ربك مالك الاديان انا سمعنا ما نطقت به في ذكر الله و ثنائه انه لا يعزب عن علمه من شيء يشهد بذلك كل عارف بصار طوبى لاييك تشهد انه نصر امر ربه و نطق بذكره بين العباد و ارسلنا له في سنين معدودات الواحاً تضيوع بها عرف الرحمن في الامكان قد توجه اليه طرف الله اذ كان مقر العرش في هذا السجى الاعظم و من قبله في اراض اخرى يشهد بذلك من ينطق بالحق انه لا اله الا انا المقتدر المختار فاشكر الله بما سمعنا هديرك و قبلنا ما انشأت في وصف ربك مالك الابدان غرد على غصن العالم بهذا الاسم الاعظم لينتهين به اهل القبور و يتوجهن الى هذا الافق الذي منه اضائت الافاق لاتحزنوا عن البعد انتم من اهل القرب يشهد بذلك مولى الانام اما الهاء عليك و على من معك من الذين نبدوا الاوهام و اقبلوا الى مشرق الالهام. مقابله شد

الاقديس العلى الابى

على محمد

قد قرء كتابك لدى العرش سمعناه باذن العناية و اجبتناك بهذا اللوح الذى لاح من افقه نور رحمة ربك العزيز الكريم طوبى لك بما اقبلت الى الله و ناديت به ربوات التى منها فاحت نفحات حبك محبوب العالمين الذى منع عن الراحة بما اتى بما لانهوى به جنود الفاسقين في السجى ينادى ربه منقطعاً عن الخلاق اجمعين قد اردت في كتابك

علم ربك

*** ص ١٥ ***

علم ربك لعمري انه حبي و نريه موجوداً عندك من بدائع فضل مولاك العزيز العظيم هذا اصل العلم لو انت من العارفين فانظر الى العلماء اتمم لما ما آمنوا لم يصدق عليهم اسم العلم هم الجهلاء عند ربك العليم الخبير و ما اردته في سر السر انا نعظيكم ما هو خير لك ان ربك ليهو الحاكم على ما يريد طوبى لك بما وقفت على ذكر الله و ثنائه و حضر لدى العرش كتابك الذى كان مزيناً بهذا الاسم الذى به انفطرت السموات و انشقت الارضون قد قدرنا لك في اللوح مقاماً سوف يؤيدك الله على اظهار امره انه ليهو القوي القدير و ما عليك هي الاستقامة على حبي لان رائحة الذفراء سوف تنتشر في الاقطار كذلك يخبرك من عنده علم كل شيء في كتاب مبين ان استقم بحول الله و قوته ثم اذكره بين العباد انه معين من اراده و يعطيه ما يفرح به قلبه ان ربك ليهو الغفور الرحيم اذا فزت باللوح ان اقرئه ثم ضعه على عينيك قل لك الحمد يا اله العالمين. مقابله شد

جناب ورقا عليه بهاء الله

به نام يكتا قادر بينا

به اين بيان كه مانند آفتاب جهان از افق آسمان اوامر الهى طالع و مشرق است ناظر باشيد مى فرمايد كن ثابتاً على امرى و ذكر الناس بما نزل من ملكوت بياني يا ايها الناظر الى وجهى قسم به لنالى بحر علم الهى كه اين كلمه اعظم است از آنچه در آسمان و زمين است بايد به عنایت الهى در ليالى و ايام عباد را به حكمت و بيان متذکر داری شايد آگاه شوندى و به طراز صحو بعد از محو اوهامات

*** ص ١٦ ***

مزين گردند. عموم ناس به تربيت محتاجند بايد صاحبان بينش به اين امر خطير توجه نمايند گلهاى گلستان جهان از دو نهر آب مى آشامند و تربيت مى شوند دانايى و بينايى اگر نفسى به اين دو فائز نشود صاحب وجود نبوده و نيست و امورى كه اليوم سبب ارتفاع كلمه الله است اخلاق است بگو اى دوستان قلم رحمن مى فرمايد جهد نماييد تا جميع به اخلاقى كه سبب علو مقام و عزت است مزين شويد شما مدتى در ظل سدره بوده ايد و بيانات مظلوم را به گوش خود اصفا نموده ايد بگو امروز اعمال شايسته بايد و اقوال پسنديده شايد و هر عمل نيكي بنفسه مبلغ امر است شاهد اين مقال بياناتى است كه از قلم اعلى در الواح ثبت شده اگر امروز نفسى به طراز امانت فائز شود عندالله احب است از عمل نفسى كه پياده به شطر اقدس توجه نمايد و به لقاء حضرت معبود در مقام محمود فائز گردد امانت از براى مدينه انسانيت به مثابه حصن است و از براى هيكل انسانى به منزله عين اگر نفسى از او محروم ماند در ساحت عرش ناينا مذكور و مسطور است اگر چه در حدت بصر مانند زرقاء يمامه باشد ان احمد الله بما عرفك و رزقك اللقاء الذى كان مذكوراً في كتب الله رب العالمين اين امرى است كه جميع رسل مبشر او بودند طوبى لمن فاز به ويل للغافلين كمر خدمت محكم نما و به ذكر دوست مشغول شو عنایت حق به مثابه غيث از سماء اراده مى رسد انه ليهو المقتدر العليم الهاء عليك و على الذين ما خوفهم ظلم العلماء اى فراغت الارض في الله رب العالمين. مقابله شد

جناب ورقا عليه بهاء الله

بسى المحزون

*** ص ١٧ ***

بسى المحزون الغربى

يا ورقا لعمري حنّ قلبى لحزنك و ما ورد عليك و ناح هيكل عنايتى و اهل مدائن العدل و الانصاف على ما ورد على المظلوم من الذين انكروا حقّى و نقضوا ميثاقى و اكلوا اموال الناس بالباطل قد اشتعلت في المدينة الكبيرة نار الحرص و الهوى و الطمع و الفحشاء و بها انشقت ستر الحرمة بين البرية و طفئ نور الانصاف بظهور الاعتساف نسلت الله تبارك و تعالى ان يؤيد الكل على العدل و الرجوع انه هو التواب يا ورقا نشهد انك وقيت بميثاق الله و عهده و نصرت امره و نوصى احباء الله بحيك و اصغاء ندائك في هذا الامر المرتفع العزيز البديع كبر من قبلى على وجوه اوليائى و بشرهم بعنايتى ان ربك هو السامع البصير الهاء من لدنا عليك و على ابنك و من معك من لدن مشفق كريم. مقابله شد

هو الظاهر في الملكوت

نسمع ان الشعر يشهد و يقول تالله قد ظهر المنظر الاكبر و مالك القدر بنادى البشر و يدعوهم الى مقامه المنير و نسمع من البصر ما انجذب به قلب العالم ولكن القوم في حجاب غليظ انك تعلم يا الهى بان كل اركانى و جوارحى تذكرك بذكر لا يعرفه الا كل عالم بصير الذى ينطق انه لا اله الا هو العليم الخبير نعيماً لك بما توجهت الى الوجه و اقبلت الى الله رب العالمين انه يذكر من توجه اليه و يتقرب الى من تقرب اليه انه لهو الفرد الواحد السميع البصير الحمد لله رب العالمين. مقابله شد

*** ص ١٨ ***

بسمه العزيز الودود

يا الهى و سيدى ترانى بين عصاة بريتك و طغاة خلقت كلما دعوتهم الى بحر عرفانك زادوا فى انكارهم امرك و اعراضهم عن افق ارادتك اى رب اسئلك بالذين صاموا فى حيك و شربوا كوثر التسليم من يد عطائك بان تقدر لاحبتك الذين تمسكوا بحيل الاضطراب عند اشراق شمس امتحانك كل نعمة احصتها كتبك و الواحك ثم اكتب لمن مسته الرزايا فى سبيلك اجر من استشهد فى رضائك اى رب فانزل عليهم ما تفرح به قلوبهم و تقر به عيونهم و تشرح به صدورهم انك انت المقتدر المتعالى المهيم العليم الحكيم مقابله شد

هو الاقدس الاعظم

انا نذكر من فاز بنور العرفان فى ايام الله المهيم القيوم و اخذ كتاب الله بيمينه و اعترف بما نطق به لسان العظمة الملك لله الواحد الفرد العزيز الودود يا ايها الناظر الى افق الظهور ان استمع ما بناديك به مالك الملوك انه لا اله الا انا العزيز المحبوب كن قائماً فى كل الاحوال على امر ربك و ناطقاً بثنائه لعل الناس يقومون عن فراش الغفلة و يتوجهون الى الله مالك الغيب و الشهود كذلك ذكرناك فضلاً من عندنا ان اشكر و قل لك الحمد يا سلطان الوجود. مقابله شد

هو الاعظم الاقدم

انا وصينا الذين امنوا بالامانة الكبرى يشهد بذلك مالك الورى فى هذا المقام البديع الذى جعله الله سجناً لمشرق وحيه انه لهو المختار

فى ما اراد

*** ص ١٩ ***

فى ما اراد و الحاكم على ما يريد قد ظهرت الايات و شهدت الدرات و الذى سمع انه من اهل الفردوس و الذى منع سوف يسمع فضلاً من لدى الله رب العالمين هل ينكر احد هذا الفضل لا و نفس الرحمن الا كل غافل مريب قد ملئت الافاق من آيات الله ولكن الناس اكثرهم من المنكرين. من ملأ البيان من سمع و رأى ثم ضلّ و غوى بما اتبع الهوى و كفر بالذى آمن به من قبل كذلك قضى الامر فى لوح مبین انا ذكرناك و نذكر من اقبل الى الفرد الخبير كن على شأن ينبغى لا يام ربك و ذكر الناس بهذا النبأ العظيم قل يا اهل الهاء لاتلثفتوا الى الدنيا و زخرقها لعمر الله انها ستفنى و يبقى ذكركم فى ملكوت ربكم العزيز الكريم الهاء عليك و على من معك من لدن مقتدر حكيم. مقابله شد

به نام بخشنده تو انا

اى دوستان امانت به مثابه آفتاب جهانتاب است و آسمان او انسان و افقش قلب. نيكو كسى كه اين نير اعظم را به ابرهاى خيانت و دنائت ستر ننمايد تا روشنائى آن جهان و جهانيان را روشن نمايد اين است بخششى كه از قلم اعلى ظاهر شد طوبى للمتفكرين بگو امروز روز اعمال و افعال است و ناصر امر فى الحقيقه عمل نيك و خلق نيكو است نه جنود و سيوف. نصرت يك عمل خالص اعظم است عند الله از نصرت فوجى كه در سبيل الهى جهاد نمايند چه كه اراقه دماء محبوب نيست و در اين ظهور اعظم نصرت به كلمه و بيان مقدر شده كذلك قضى الامر فى كتاب مبین طوبى لك بما تشرفت بطراز العرفان اذ اتى الرحمن و نطق العندليب على الافنان الملك لله المهيم القيوم. مقابله شد

*** ص ٢٠ ***

هو المؤيد العليم

ذَكَرَ مِنْ لَدُنَّا مَنْ تَقَرَّبَ إِلَى الْبَحْرِ الْأَعْظَمِ وَ شَرِبَ مِنْهُ بِأَسَى الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ أَنَا نَجِزِي الَّذِينَ آمَنُوا وَ صَبَرُوا فِي اللَّهِ رَبِّ الْإِرْبَابِ أَنْ الَّذِي فَازَ بِلِقَاءِ الْيَوْمِ أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْبَهَاءِ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَالِكِ الْمَأْبُوبِ الَّذِي أَعْرَضَ أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ الضَّلَالِ فِي الرَّبِّ وَ الْأَلْوَابِ يَنْبَغِي الْيَوْمَ لِكُلِّ نَفْسٍ أَنْ تَقُومَ لِعُدْمَةِ اللَّهِ وَ نَصْرَةِ أَمْرِهِ بِالذِّكْرِ وَ الْبَيَانِ كَذَلِكَ ذَكَرْنَاكَ فِي سَجَى الْأَعْظَمِ فَضْلاً مِنْ عِنْدِنَا عَلَيْكَ وَ عَلَى الَّذِينَ أَخَذُوا قَدْحَ الْبَقَاءِ بِأَسَى الْإِبْهَى وَ شَرِبُوا مِنْهُ بِاللَّيَالِي وَ الْإِيَّامِ.

مقابله شد

هو الباقي الكافي

ذَكَرَى مَنْ أَحْبَبَنِي وَ آمَنَ إِذْ كَفَرَ أَكْثَرَ النَّاسِ لِيَجْذِبَهُ عَرَفَ الذِّكْرَ وَ يَبْلُغُهُ إِلَى مَقَامٍ لَا يُؤَثَّرُ فِيهِ نَعِيبُ الْخَنَاسِ قُلْ قَدْ جَرَتْ الْأَنْهَارُ وَ مَا جَتِ الْبَحَارُ طُوبَى لِمَنْ تَنَوَّرَ بِنُورِ الْإِيْقَانِ وَ وِيْلٌ لِمَنْ مَنَعَهُ الْوَسْوَاسُ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَ بَرَهَانَهُ وَ رِيحٌ مِنْ أَعْرَضَ عَنْهُمْ وَ أَقْبَلَ إِلَى هَذَا النَّبْرَاسِ قُلْ يَا قَوْمَ لَا تَحْزَنُوا عَنِ الدُّنْيَا وَ مَكَارِهَا نَعِيمًا لِنَفْسٍ مَا غَرَبَا الْغِنَاءُ فِي الْعَالَمِ وَ لِفَقِيرٍ مَا أَخَذَتْهُ الْأَحْزَانُ فِي الْأَفْلَاسِ طُوبَى لَكَ بِمَا فَزْتَ بِأَنْوَارِ الْوَجْهِ وَ تَقَرَّبْتَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَى الْإِنْسَانِ.

مقابله شد

هُوَ الْبَهِيُّ الْإِبْهَى

ذَكَرَ مِنْ لَدُنَّا مَنْ أَخَذَهُ سَكْرُ الْبَيَانِ إِلَى أَنْ تَوَجَّهَ إِلَى رَبِّهِ الرَّحْمَنِ الَّذِي أَتَى بِبَرَهَانٍ عَجَزَ عَنْهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ قَدْ ظَهَرَ الْكَثْرُ الْأَعْظَمُ وَ أَتَى الْكِتَابَ مِنْ سَمَاءٍ عِنَايَةَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ طُوبَى لِمَنْ أَخَذَهُ بِقُوَّةٍ مِنْ عِنْدِنَا

و وِيْلٌ

*** ص ٢١ ***

و وِيْلٌ لِمَنْ نَبَذَهُ عَنْ وَرَائِهِ بِمَا أَتَّبَعَ أَوْهَامَ الْمُرِيْبِينَ يَا أَهْلَ الْإِمْكَانِ تَالَلَّهِ قَدْ مَاجَ بَحْرُ الْإِيْقَانِ دَعَا الرَّبِّ عَنْ وَرَائِكُمْ ثُمَّ اشْرَبُوا مِنْهُ بِأَسَى الْكَرِيمِ قَدْ ظَهَرَ فِي الْإِبْدَاعِ مَا لَا ظَهَرَ مِنْ قَبْلِ طُوبَى لِكُلِّ عَارِفٍ بِصَبْرِ أَنَا ذَكَرْنَاكَ لِتَذَكَّرَ رَبِّكَ فِي هَذِهِ الْإِيَّامِ الَّتِي فِيهَا أَخَذْتَ الْأَحْزَانَ كُلَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ الْفَرْدِ الْخَيْرِ.

مقابله شد

هو المقدس عن الذكر و البيان

أَنَّ الْأَوْرَاقَ تَنْطِقُ قَدْ ظَهَرَ نَبْرَ الْأَفَاقِ وَ الْأَشْجَارَ تَنَادَى قَدْ ظَهَرَ الْمُخْتَارَ وَ السَّمَاءَ تَنَادَى قَدْ أَتَى مَالِكِ الْأَسْمَاءِ وَلَكِنَّ النَّاسَ لَا يَسْمَعُونَ قَدْ غَشَّتْ الْحُجَبَاتُ أَبْصَارَهُمْ وَ غَطَّتْ السَّبَّحَاتُ عِيُونَهُمْ أَلَا أَنَّهُمْ لَا يَفْقَهُونَ يَرُونَ مَالِكَ الْمُلُوكِ اسْتَقَرَّ عَلَى عَرْشِ الْجَبْرُوتِ ثُمَّ عَنْهُ مَعْرُضُونَ قَدْ غَرَبَهُمُ الدُّنْيَا عَلَى شَأْنِ لَا يَرُونَ الْبَيْمِينَ وَ الشَّمَالَ أَلَا أَنَّهُمْ لَا يَعْرِفُونَ أَنْ أَفْرَحَ بِنِدَاءِ مَالِكِ الْإِدْيَانِ أَنَّهُ يَنَادِي بَيْنَ الْإِمْكَانِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا الْمَهِيْمَنُ الْقَيُّومُ قُلْ يَا مَلَأَ الْغَافِلِينَ قَوْمُوا عَنِ رَقْدِ الْهَوَى وَ تَوَجَّهُوا إِلَى الْأَفَاقِ الْأَعْلَى تَالَلَّهِ قَدْ ظَهَرَ مَا لَا ظَهَرَ فِي الْوُجُودِ إِيَّاكُمْ أَنْ تَمْنَعَكُمْ الْإِيَّامَ الْمَعْدُودَةَ عَنْ مَطْلَعِ الْإِحْدِيَّةِ دَعَا مَا عِنْدَكُمْ وَ تَوَجَّهُوا بِالْقُلُوبِ إِلَى الْعَزِيزِ الْمَحْبُوبِ كَذَلِكَ هَدَرْتُ الْوَرَقَاءَ وَ غَنَّتْ عُنَادِلُ الْبَقَاءِ عَلَى السَّدْرَةِ الْمُنْتَهَى طُوبَى لِمَنْ سَمِعَ وَ أَقْبَلَ وَ وِيْلٌ لِكُلِّ غَافِلٍ مُرْدُودٍ.

مقابله شد

احباء الله في الاقطار

به خط مبارک حضرت البهاء.

هُوَ الظَّاهِرُ النَّاطِقُ مِنَ الْأَفَاقِ الْأَعْلَى

هَذَا كِتَابٌ مِنْ لَدُنَّا إِلَى الَّذِينَ نَبَذُوا الْعَالَمَ وَ أَخَذُوا مَا أَتَى بِهِ الْأَسْمُ الْأَعْظَمُ فِي هَذَا الْيَوْمِ

*** ص ٢٢ ***

الَّذِي نَادَى الْمُنَادِ عَنِ يَمِينِ الْبَقْعَةِ الْبَيْضَاءِ بِأَنَّهُ قَدْ رَجَعَ حَدِيثَ الْأَحْزَانِ بِمَا نَاحَ الرَّسُولُ فِي الْجَنَّةِ الْعُلْيَا وَ الْبَتُولِ عِنْدَ سَدْرَةِ الْمُنْتَهَى كَذَلِكَ قَضَى الْأَمْرَ مِنْ لَدَى اللَّهِ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ وَ فَاطِرِ السَّمَاءِ فِي صَحِيفَةٍ مَا أَطَّلَعَ بِهَا إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَنَّهُ لَهُو الَّذِي يَنْطِقُ مِنْ شَطْرِ سَجْنِهِ الْأَعْظَمِ وَ يَشْهَدُ بِمَا شَهِدَ اللَّهُ قَبْلَ خَلْقِ الْأَشْيَاءِ وَ قَبْلَ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ يَا أَحِبَّاءَ الرَّحْمَنِ فِي الْبُلْدَانِ لِعَمْرِي قَدْ تَنَفَّسَ صَبِيحُ الْبَيَانِ وَ اشْرَقَتْ شَمْسُ الْبَرَهَانِ عَلَى شَأْنِ مَا أَنْكَرَهَا إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ لَوْ أَنَّ الْأَحْزَانَ قَدْ أَخَذَتْ كُلَّ مَا أَخَذَ وَلَكِنَّ اللَّسَانَ يَنْطِقُ وَ الْقَلَمُ الْأَعْلَى يَتَحَرَّكُ وَ يَجُولُ فِي مَضْمَارِ الْحِكْمَةِ وَ الْعِرْفَانِ عَلَى شَأْنِ لَا تَمْنَعُهُ جُنُودُ الْعَالَمِ وَ لَا ظُنُونُ الْجُهَلَاءِ الَّذِينَ يَدْعُونَ الْعِلْمَ مِنْ دُونِ بَيِّنَةٍ وَ لَا كِتَابٍ مِنْ لَدَى اللَّهِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ تَفَكَّرُوا فِي الْقَوْمِ وَ أَعْمَالِهِمْ أَنَّهُمْ يَنْوَحُونَ وَ يَبْكُونَ بِمَا وَرَدَ عَلَى آلِ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ وَ يَتَبَرَّؤُنَ عَنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ هُمْ يَعْمَلُونَ مِثْلَ أَعْمَالِهِمْ وَ لَا يَفْقَهُونَ قَدْ تَحَيَّرَ الْمَلَأُ الْأَعْلَى مِنْ أَعْمَالِهِمْ وَ نَاحَ الرُّوحِ الْأَعْظَمِ وَ أَهْلِ الْفَرْدُوسِ وَلَكِنَّ الْقَوْمَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ قَدْ اعْتَكَفُوا عَلَى أَوْهَامِهِمْ مَعْرُضِينَ عَنِ اللَّهِ الْمَهِيْمَنِ الْقَيُّومِ كَذَلِكَ نَطَقَ الْمَظْلُومُ وَ أَنْزَلَ لَكُمْ مَا تَجِدُونَ مِنْهُ نَفْحَةَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْوَدُودِ أَنَّهُ يَحِبُّ أَحِبَّائِهِ وَ يَكُونُ مَتَوَجَّهًا إِلَيْهِمْ مِنْ هَذَا الْمَقَامِ الْمَمْنُوعِ. بِهِ لِسَانُ پَارِسِي نَدَايَ مَظْلُومِ أَفَاقٍ رَا بَشَنُوِيْدِ دَرِ مِثْلِ هَمْجِهِ أَيَّامِي كِهْ اِبْرَهَائِي تَبْرَهْ ظَلَمَ وَجْهَ مَنْبَرِ آفْتَابِ عَدْلِ رَا اَزْ ضِيَاءِ مَنَعِ نَمُودِهِ وَ حَمَامَةِ انْصَافِ تَحْتِ مَخَالِبِ اعْتِسَافِ مَبْتَلَا گِشْتِهْ كِهْ شَائِدِ بِهِ يَقِيْنِ كَامِلِ بَدَانِيْدِ قَلَمِ اَعْلَى رَا بِلَايَايَ اَرْضِ وَ سَمَاءِ اَزْ ذَكَرِ وَ ثَنَا مَنَعِ نَمَائِدِ

در جمیع

*** ص ٢٣ ***

در جميع احوال به ذکر غنی متعال مشغول است که شاید یکی از اهل امکان عرف بیان **رحمن** را بیابد و از بحر حیوان که به اسم محبوب عالمیان ظاهر شده محروم نماند ای دوستان اگر چه مصیبت وارده عظیم بوده و هست **ولکن** الذی خلقهم یقدر ان یخلق مثلهم انه لهو المقدر القدير. باید به عنایت الهی به شأنی بر امر قائم باشید که حوادث روزگار شما را از ملکوت باقی منع ننماید دنیا همین است که دیده و می بینید و امر او بر صاحب بصر که به **منظر** اکبر ناظر است مشتبه نشده و نخواهد شد چه که در کلّ حین مشاهده می نماید گروهی می آیند و گروهی می روند لذا انسان عاقل البتّه به او از حقّ ممنوع نشده و نخواهد شد جهد نمایند که شاید سبب شوید و عالم پژمرده را به روح تازه زنده نمایید کذلک یا مکرّم المظلوم **من** هذا المقام البعید انّ الذی اقبل و فاز بقاء مولاه ذکرکم لدى العرش و ذکرناکم فضلاً من لدنا و أنا الذاکر العلیم جمیع شما أمام عین الله حاضرید انه یشهد و یری و انه لهو السّميع البصیر ان افرحوا بهذا الذکر الاعظم ثمّ **احمدوا** ربکم الرّحمن فی کلّ حین الهاء علیکم بما سمعتم و صبرتم و رأیتم و ترکتم و شاهدتم ما لاشاهده احد فی سبیل الله الملك المتعالی الغفور الکریم سوف یفنی العالم و ما فیهِ و یبقی ما قدر لکم و یرتفع فی الارض اذکارکم و اعمالکم کذلک **یحیّرکم** الصّادق الامین. مقابله شد

جناب ملا رضا یزدی

*** ص ۲۴ ***

هو الله العالی القیوم

به اثر قلم اعلی نازل شده

ذلک الكتاب لاریب فیهِ تنزیل بالحقّ من لدن حکیم خیراً و یمدی النّاس الی جوار رحمةٍ منیعاً و یدخل المنقطعین فی شاطئ بحر الذی منه انشعبت بحور الاسماء و هذا من فضل الذی کان علی العالمین محیطاً و یسقی الموحّدين من فرات عنایة الله و یرفع المستضعفین الی ساحة اسم علیاً قل یا قوم **انا ترکنا** الامر حین الذی دخلنا فی هذا المقام الذی لن یرفع منا الی **احد** ضجیجاً و کنا ساکناً فی السّجن و صامتاً عن کلّ ذکر بدیعاً و اغلقنا ابواب البیان علی اللّسان و کذلک کنا فی ایام عدیداً و کنا نذکر الله فی السرّ بلسان سرّ خفیاً الی ان مضت الايام و قضت اللیالی و کنا فی هذا الشّان الذی ما احاط به انفس النّاس جمیعاً اذ نادى المناد عن کلّ شطر قریباً قم یا عبد عن رقدک ثمّ ذکر العباد بما علّمک الله و لا تکن فی الامر عصبياً احرزنت عمّا ورد علیک من هؤلاء الظالمین و هذا من سننی و لم یکن لسنّتی تبدیلاً و لا تغییراً آنسیت عهد الله حین الذی عهدت به قبل خلق الممكنات فی ذرّ البقاء بان تستشهد فی سبیلهِ و انّ هذا حتم قد کان فی أمّ الكتاب مقضیاً فارفع رأسک عن فراش السّکون و لاتصبر فی نصر ربّک و لو کان الله عن نصر مثلك غنیاً و لاتحزن عمّا ورد علیک و لاتبتأس عمّا افتروا علیک المغلّین و کفی بالله لک ناصراً و معیناً فسبحانک اللهمّ فو عزّتک احبّ ان استشهد فی سبیلک فی کلّ بکور و اصیلاً فو عزّتک یا الهی لو یقتلوننی اعدانک فی کلّ حین

ماتسکن

*** ص ۲۵ ***

ما تسکن نار شوق فی حبّک بل یزداد فی کلّ آن و انت علی ذلک علیماً فی ذلک و اشکر فی ذلک و ما اشتکی منهم الیک لاتهم کفروا بک و بأیاتک و ما عرفوا امرک الذی کان عن افق **الحکم** طلیعاً و کلّ ذلک یفعلون جهراً من غیر سترٍ و لا حجاب غلیظ و لا رقیقاً **ولکن** الذین یدعون حبّک و یعرضون عن جمالك هذا صعب علیّ و علی المقربین جمیعاً و یفعلون کلّ ذلک بعد الذی وصّیت فی کلّ الالواح بل فی کلّ سطر جمیلاً باتهم لن یعرضوا عن آیاتک اذا نزلت بالحقّ و لا یغمضون عیناهم عن جمال عزّ بهیاً کانک ما نزلت البیان الّا لنصحهم فی ادلائک و اهتم اعرضوا عنک و اقبلوا الی انفسهم و انت بکلّ ذلک خیراً فیا لیت یکتفون بذلک بل قالوا فی حقّی ما لایقول مؤمن لفاسق شقیّاً و صبرت فی کلّ ذلک فی سبیل محبّتک اذاً قد جعلتني یا الهی محلاً **لسیف** هذین الفتین و لم ادر ما افعّل بعد ذلک و انک انت علی افعالهم شهیداً و مع کلّ ذلک فو حضرتک ما احزن من نفسی بل علی الذی **وعدت** العباد بظهوره فی قیامة الاخری اذاً و احزنه علیّ فی هذا الیوم و عمّا یرد علیه من هؤلاء الذین یدعون الایمان فی انفسهم و کانوا بزعمهم فی الایمان فریداً و یردون علیه کما وردوا علیّ و هذا علی ذلک دلیلاً و سبباً فو عزّتک یا محبوبی ما وجدنا لاحد من بصر **لیشهد** آیاتک بعینه بل یشهدون بعین رؤسائهم و یصدقون بتصدیقهم و یکذبون بتکذیبهم بعد الذی نهیم عن ذلک نهیاً عظیماً فو عزّتک یا الهی ما وجدت من هؤلاء کلمة صدق و لا حركة زوج

*** ص ۲۶ ***

یسلكون فی **واد وادی** الشّهوات و یرتکبون کلّ الفواحش و السّینات و هذا ما **یعملون** به فی السرّ **ولکن** فی الجهر یتکلمون بذکرک و یشتغلون بوصفک فی کلّ طلوع و غروباً و اذا یظهر **احد** بأیات بیّنات یجزون علیه اسیاف نفوسهم و قلوبهم و السهم و یضربون علیه من دون تعطیل و تأخیراً و نسوا کلّ ما امرهم فی الكتاب مع الذی ما مضت من ایامک الّا قلیلاً و بلغوا فی الغرور و الغفلة الی مقام الذی یعرفون نعمة الله و آیاته و برهانه ثمّ ینکرونها و کذلک کانوا علی حضرتک بغیاً و مع ذلک یحسبون انفسهم من الذین هم کانوا فی رسالات الله امیناً فو عزّتک یا الهی و سیّدی ما بقی فی جسدی علی قدر **نقییر** الّا و قد ورد علیه سیوفهم فی کلّ آن و حیناً أما تسمع ضجیح المضطّرين یا من بیدک زمام العالمین جمیعاً أما تجیب دعوة الدّاع اذا دعاک أما تکشف السّوء عن هذا المسکین البائس الذی اودعته تحت ایدی کلّ صغیر و کبیراً أما تقطع ایدی الظالمین عن رأسی بعد الذی ایقنت بانک کنت علی کلّ شیء مقتدرّاً قديراً و لما

كانت في ملكك مثل هؤلاء لم اظهرتني بينهم و الهمتني يا الهى بهذه الكلمات التى بها ظهرت البغضا في قلوب هؤلاء بحيث تكاد ان تميز قلوبهم و اركانهم و انت بكل ذلك محيطاً كآتهم ما ارادوا الا حفظ رياساتهم و اخذوها بايديهم و كانوا بها في انفسهم مسروراً و بلغوا الذين اتبعوهم في الغفلة الى مقام الذى لو ينظرون بوارق النور يستلون عن الظلمة هل النور مُنيراً و لو تستشرق عليهم شمس البقا يتفحصون عن الجُعل هل الشمس مضيئاً فافتحوا عيونكم يا ملأ الغفلاء هذه انوار الشمس التى احاطت ظهوركم و يمينكم و يساركم و فوقكم و تحتكم و جنوبيكم و شمياً اذاً يا الهى ما افعل بهم و ما ثمر ظهورى بين هؤلاء بعد الذى جعلتهم واقفاً في ارض التَّحديد و ارتقيتني الى مقام

الذى

*** ص ٢٧ ***

الذى جعل ايدى التَّوحيد عنه قصيراً و مع ذلك كيف يجتمع امرى مع ما كانوا عليه اذاً طهر يا الهى ذيل ردائى عن تشبهم ثم اشتغلهم بما كانوا بهم متمسكاً و رضياً اذاً بقيت يا الهى وحيداً في ارضك و فريداً في مملكتك و ما يمشى احد على هذا الصراط الذى كان بالحق سوياً فكم في العشى يا الهى كان طرفى متوجهاً الى شطر فضلك و فجر فرجك و افضالك و ما وجدت من صبح مواهبك طلوعاً فكم في الاصبح يا الهى كانت عيني مترصداً الى طرف عنایتك و الطافك و ما شهدت من شمس جودك و احسانك من ظهوراً الى متى يا الهى لم ترجم عبدك الذى لن يرحمه احد من خلقك و كان في عمره بين يديهم مسجوناً فلک الحمد يا الهى في كل ذلك و اسنلك الصبر في ما قضى و يقضى من عندك لعل اكون من الصابرين في الالواح مسطوراً ثم اسنلك يا الهى باسمك الذى به تقلب الحزن بالسرور و الشدة بالرخا و الظلمة بالنور بان تنزل يا الهى حينئذ ما تذهب عنا الاحزان و تنقطعنا عن دونك يا من بيدك الجود و الاحسان و جبروت العز و الغفران و انك انت المقتدر المتعالى و انك انت على كل شىء حكيماً ١٥٢ . مقابله شد

به اثر قلم اعلى نازل شده بقيه لوح اول است مختوم به خاتم مبارك (حسين و على)

هُوَ الْعَزِيزُ

لم يزل و لا يزال اسرار الله در حجب غيب بوده و خواهد بود خصوص اين امر كه اصل آن مستور و مقنوع بوده و احدى احاطه ننموده سوى الله ربك و به اين سبب بر اين سدره ربانيته و سر مشهود مستور از احياء و اعدا وارد شد آنچه به قلم و مداد احصاء نگردد چنانچه بر بعضى آن جناب مطلع شد و آن جناب حال بايد به تمام جد در ترويج امرالله سعى نمايند و لو ان ربك لغنى عن العالمين

*** ص ٢٨ ***

بارى در جميع حال ناظر به اصل امر و ما يظهر من عنده بوده و جميع احباب را ذاكر بوده چه از مهاجر و چه از قاعد كل عندنا لمشهود. مقابله شد

خَطَّ مَبَارَكِ حَضْرَتِ عَبْدِالْبَهَاءِ سِرْجَانِ جَنَابِ ح

بِسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ الْأَبْهَى

ان استمع ما يوحى اليك من شطر رحمة ربك الرحمن انه لا اله الا هو العزيز المقتدر المختار دع الممكنات وراء ظهرك ثم اقبل الى الله بوجه تستضيئ منه الانوار تالله لو يسمع احد نداء ربه و يذوق حلاوة ما فيه ليجذبه الى ساحة القرب و العز و الجمال ان يا حاسم نداء ربك الابهى مرة اخرى من شطر هذا السجن الذى اشرفت عن افقه شمس جمال ربك العزيز المتان قم على ذكره بين العباد و لا تخف من الذين كفروا بالمعاد قل هذا يوم فيه اسودت وجوه المشركين و استضاءت وجوه الابرار الذين انقطعوا عما عند الناس ابتغاء لما عند ربهم العزيز الجبار لعمرى لو يتوجه ذو سمع الى الاشياء ليسمع منها الملك لله المقتدر العزيز الغفار ان يا حسين قد كُشف ما في الصدور و ظهر الاسرار و حشر كل نفس باعماله في هذا اليوم الذى استقر فيه جمال القدم على عرش العظمة و الاقتدار قل يا قوم **أتنكرون** ما وعدتم به اتقوا الله و لا تكونوا من الذين تزيهم في مرية و شقاق هذا هو الموعد قد اتى عن مشرق الوعد بحجة و برهان ان يا نون كن نون هذا البحر تغمس فيه باذن

ربك

*** ص ٢٩ ***

ربك في الغدو و الاصال ان اثبت على حبه و ذكر القوم بآيات ربك هذا خير لك عما خلق في الاكوان لا يحزنك قول الذين هم كفروا بالله قد رقم على جباههم الا اثم من الذين كفروا برب الارباب اياك ان تصبر في ذكر ربك كن منادياً باسمى و سيح بحمده في العشى و الاشرار سوف يأتى يوم ترى المجرمين في النار و نفسك في جوار رحمة ربك المختار و الهاء عليك و على من آمن بهذا اليوم الذى فيه ينادى المناد عن يمين عرش ربك الواحد المقتدر القهار و الحمد لله الملك العزيز المتعال. مقابله شد

[نيز مندرج در كتاب جلدسيز شماره ٣٢ ص ٢٩ و جلد ١٥ ص ٣٥٥]

الروح في افق القدس عن طرف الجبين قد كان مشرقا

يا حرف البقا فالبس نعلين الانقطاع ثم امش على رفراف الاعلى فسبحان من خلق فسوى هذه ارض البقاء ما وقع عليها رجل احد من الاولياء فسبحان ربى الاعلى ان لاتحزن عن موارد الدنيا ثم اصعد الى جبروت الوفاء فسبحان من خلق فسوى و ان لك مقام معى فى سرادق الابهى فسبحان ربى الاعلى تسمع فيه نعمات الفردوس فوق سدرة المنتهى فسبحان من خلق فسوى و تشرب فيه من جمال الله الاسنى فسبحان ربى الاعلى و تجد فيه من فواكه القدس ما لايحصى فسبحان من خلق فسوى

*** ص ٣٠ ***

و تطير فيه فى كل طرف باجنحة الباقوت فى ممالك الروحى فسبحان ربى الاعلى و تنطق فيه على كل لحن بلحنات البقاء فسبحان من خلق فسوى و تجذب من لحظات الجمال فى غرفات الاجلى فسبحان ربى الاعلى اذ تجد فى نفسك انوار الهدى و تستغرق فى بحر اللجى العظمى فسبحان من خلق فسوى و ترزق من ثمرات الروح من شجر القصبوى فسبحان ربى الاعلى و تسمع نداء الله على لحن الجهر من الخفى فسبحان ربى الاعلى قل نزلت حور البقاء نزلة اخرى لتقبيل هذا الفم الدررى الاحلى فسبحان من خلق فسوى و اخذت كوب الحمراء بيدها اليمنى فسبحان من خلق فسوى لتسقى من رضى بهذا الرضوان فى جنة الرضىوى فسبحان ربى الاعلى رفعت يدها اليمنى و اتكأت على رجلها اليسرى فسبحان من خلق فسوى ثم ظهرت حاجب القوسا كالسيف الحدا و قطعت بها الاكباد و الاحشاء فسبحان ربى الاعلى و حركت كتفها ظهرت ثعبان السوداء فى ما كشفت سواد الشعر من تحت نقابها البيضاء فسبحان من خلق فسوى اذ بلغت كل ما فى السماء الى تحت الترى فسبحان ربى الاعلى و ارجعت الوجود الى الفنا فسبحان من خلق فسوى مرة كشفت وجهها ثم مرة غطت فسبحان ربى الاعلى و اذا كشفت خلقت الارواح و ارجعت القضا الى الامضاء فسبحان من خلق فسوى ثم بعد ذلك غطت الوجه مرة اخرى لئلا تفتى البقا من هذا المنظر الحمراء فسبحان من خلق فسوى ثم ارفعت

طرف

*** ص ٣١ ***

طرف برقع السوداء عن غرّتها الغرّا على تجلى بدعا فسبحان ربى الاعلى و قالت آلت جمال المحبوب فى وسط الضعى فسبحان ربى الاعلى اذ صاحت الوجود بان بلى ثم بلى فسبحان من خلق فسوى و اذا ترقص جواهر الروح فى هياكل البقا ممّا ظهر و اخفى فسبحان ربى الاعلى و تجذب افئدة المخلصين من انوارها النورا فسبحان من خلق فسوى و تولّبت عقول المقدسين عما تنزل و تعلى فسبحان ربى الاعلى اذ نادى المنادى فى وسط الاجوا على مركز البدا فسبحان من خلق فسوى فقال و رب السماء نظرة البهاء خير عن ملك الآخرة و الاولى فسبحان ربى الاعلى ثم قامت و قامت قيامة الكبرى فسبحان من خلق فسوى جلست و تزلزلت افئدة اولى التبرى فسبحان ربى الاعلى ثم بعد ذلك اخرجت عن خلف شعرها لوجاً من التبرجد الخضراء فسبحان من خلق فسوى و قرئت من اللوح حرفاً من رموزها الاسرى فسبحان ربى الاعلى اذ اخرجت الارواح عن هياكل الاسماء فسبحان من خلق فسوى ثم اشارت بانملة الوسطى و انهدمت الاديان من آدم الى عيسى فسبحان ربى الاعلى و حررت بعد ذلك مرة بعد اولى اذ شقت الشمس فى سماء القضا فسبحان من خلق فسوى ثم عزت رأسها و علقت الجعد على ثدى صدرها فسبحان ربى الاعلى و ظهرت صوت الله من شعراتها فى ذكر ربها العلى الاعلى فسبحان ربى الاعلى اذ ظهرت آية الليل من جعدها الظلماء و آية النهار من جبينها البيضاء فسبحان من خلق فسوى و نادى بنداء القدس فى فردوس اللقا فسبحان ربى الاعلى

*** ص ٣٢ ***

فقالستفتنون يا اصحاب التقى فسبحان من خلق فسوى فستمعنون عن حرم الجمال فى كعبة العماء فسبحان ربى الاعلى هذا ما رقم على لوح البقاء من قلم الاعلى فسبحان من خلق فسوى و فيه حكمة من الاسرار التى لاتشهد و لاترى فسبحان ربى الاعلى.

مقابله شد

به خط مبارک حضرت عبدالهء هوالله

شمس جمال الهى از مشرق غيب ربانى طالع شده و بر جميع ممكنات مشرق گشته فىا طوبى لك ان تنور باشراقها

هوالله

سراج الله منور شده تا شمعهاى قلوب ناس را به ضياء خود بفرورد فىا طوبى لك ان تستضئ بضياها

هوالله

شجره انقطاع در اين ارض مطهر به يد محبوب مغروس شده و بر فردوس قدس سايه افكندة فىا طوبى لك ان تكون فى ظلّه لمن المستظليين و من ثمراته لمن المسترزقين

هوالله

سدره سينائى به لسان اتى انا الله تنطق مى فرمايد فىا طوبى لك ان تسمع نعماتها

هوالله

هماى قدس بر كائنات سايه افكندة فىا طوبى لك ان تستظل فى ظلالها

ای درویش

از عالم فانی منقطع شو تا به سوی عالم باقی پرواز نمایی انقطع عن الدنیا حتی یصعدک الله الی سماء قدس مرفوعاً

ای درویش

از صیغ جهان بگذر تا به صیغ بدیع جانان مطرّز گردی فیما طوبی لک ان تكون من الفاعلین

هو الله المقصود

جمال ذوالجلال بی مثال از مشرق غیب لایزال طلوع نموده فیما طوبی لک ان تحضر بین یدیه و تكون من المشرفین بجماله الظاهر المبین

هو الله

ساقی الهی خمر ربّانی از خم رحمانی بذل می نماید فیما طوبی لک ان تكون من خمره لمن الشاربین

ای علی

به جان فانی از جان باقی مگذر تا به سوی سماء قرب متصاعد شوی فیما طوبی لک ان تكون من الفاعلین

هو الله

به پر معنوی به سوی سماء قدس ربّانی پرواز کن و از جهان بگذر تا در جهان جانان در باب سبحان داخل شوی فیما طوبی لک ان تكون من السامعین

هو الله

نار الهی بر سدره سینائی مشتعل آمده و با موسی روح تکلم ائی أنا الله

*** ص ۳۴ ***

الهک و اله العالمین می گوید فیما طوبی لک ان تسمع بسمع الحقیقة تکلماتها و ترى ببصر النار فیها لهباتها

هو الله

بغای بقاء بر سدره لقا به الحان ورقا تغنی می فرماید بان یا قوم هذا جمال الله الاکبر الّذی طلع عن هذا المشرق الانور و کشف النقاب عن وجهه الاطهر

فیما طوبی لک ان تكون بجماله لمن الفائزین

هو الله

بصر حقیقی بگشا تا جمال درّی مُنیر بینی و به لسان سیر یا احسن الخالقین گوئی

ای مطرّز حقیقت

بلبل قدس معنوی به احسن الحان تغنی می فرماید ابداع من کلّ نعمة فیما طوبی لک ان تكون من السامعین

ای علی

از تقشّر امکان بگذر تا به عرش لامکان قدم گذاری

هو الله

شاهباز عشق از افق قدس الهی ظاهر گشته تا جمیع طیور را به نغمات بدیع خود مست و بی هوش گرداند

هو الله

*** ص ۳۵ ***

هو الله

طاوس بهاء پر زینت باز نموده تا فردوس برین را به زینت خود مزین گرداند فیما طوبی لک ان تكون بجلاله لمن الناظرین بطرف الناظر الذری المنور المبین

هو الله

مرغ بقا از آشیان فانی دنیا گذشته و در آشیان باقی ورقای الهی مقرر گزیده

هو الله

هذه ورد البقا الّذی لا یفنی الّذی بروحاتها یتروّج سموات العلی و الارضین الادنی فیما طوبی لک ان تسنشق روایحها

هو المحبوب

هذه ورد البقا الّذی به یعطر عرش اهل مالأ الاعلی فوق سموات الرّفیع فیما طوبی لک ان تسمع ترنّیاتها

هو الله

به گوش سری کلمات ملیح را از این لسان ناطق استماع نما و از استماع کلام غیر او گوش را بگير

هو الله المحبوب

هذه ورد العز الذي به يعطر اوراد فردوس العما بروايح بدیع فیا طوبی لك ان تشم نجاتها

*** ص ۳۶ ***

هو الله

هدهد ربانی از افق قدس سبحانی جلوه نما شده فیا طوبی لك ان تنظرون جمالها

هو الله

هذه شجرة القدس قد غرست في سيناء الروح و ينطق بأنه لا اله الا هو فیا طوبی لمن سمع ترتماتها ثم استظل في ظلالها ثم **ارزق** من ثمراتها.

مقابله شد

به خط مبارک حضرت عبدالهيا

بسم الله الاقدس الاعلى

ع ب

سبحان الذي نزل الآيات بالحق و قدر لكل شيء ما يتقرب به الى الله المقتدر المختار و قد ختمت الكتب بكتاب الاعظم و فيه فصل علم ما كان و ما يكون طوبى لمن فاز به و اخرج منه الاسرار قل انه لكتاب نفسى و قد رقم فيه من القلم الاعلى ما يجتذب به افئدة اولى النهى الى الله العزيز الابهى ان اقرؤه يا قوم في آناء الليل و اطراف النهار و طرز ديباج هذا الكتاب بما اخبر به في الزبور و الفرقان و الانجيل و ما نزل في الاسفار لمن الملك اليوم لله الواحد القهار قل يا قوم اتوقفون في امر علق كل ذكر باذنه و بشرتم بلاقائه في كل الالواح تالله انه هو هذا فانظروا يا اولى الابصار قل انا قدرنا الضراء كلها لمظهر نفسنا لتقطعوا عما عندكم و تتوجهوا الى الله العزيز الغفار قل يا ملا الاعراض آتستهنون بنا فسوف نستهنء بكم في يوم

تأخذكم

*** ص ۳۷ ***

تأخذكم نجات العذاب و لاتجدن لانسكم من قرار يا قوم هذا غلام الله بينكم و ظهوره فيكم و سلطانه عليكم و قد اتى بما اتى به على من قبل طوبى لمن اقبل اليه فويل لمن اعرض انه من اصحاب النار قل ائى آمنت بالله و مظاهر امره و قد بعثى بالحق و ارسلنى على من في السموات و الارض هل مهرب من امره لا فونفسه العزيز الجبار يا قوم ان ارحموا على الذي ورد عليه في سبيل الله ما بكت منه عيون اهل الفردوس ثم اهل ملا الاعلى في العشى و الابكار ان **انظروا** في ما نزل عليكم بلسان على و ما نزل في هذا الظهور اتقوا المختار يا اولى الابصار انك انت ضع ما عند الناس و خذ ما جانتك من لدى الله انه يجعلك غنيا عما في السر و الاجهار لاتحزن في شيء و لاتصمت عن ذكر ربك ان اذكركه بين الناس بالعشى و الابكار تمسك بهذه الشجرة و قد اختلفت الارباح و اشتدت و كن على سكينه و وقار ذكر من لدنا عباد الذينهم آمنوا بالله خالق الظلمة و الانوار و الهاء عليك و على من تمسك بالعروة الوثقى و اعرض عن الفجار. مقابله شد

(این لوح مبارک که بعضی از کلماتش را اعراب گذاشته شده عیناً از روی خط مبارک حضرت عبدالهيا روحی لرمسه الاطهر الفدا نقل نمود) [نسخه دیگر

در جلد ۳۲ ص ۳۶]

از باغ الهی با سدره ناری آن تازه غلام آمد های های

هذا جذب الهی هذا خلغ يزدانى هذا فمض ربانى با **ابحر** حیوانی با کوثر روحانی آن بت انام آمد های های. هذا عذب سبحانى هذا لطف رحمانى هذا طرز عذبانى از مصر **عمانى** آن يوسف شیرازی با عشوه و نام آمد های های. هذا وجة

*** ص ۳۸ ***

ازلانى هذا طلغ نورانى هذا بدع قدمانى آن قاتل عشاقان وان محبى محبوبان با سيف سهام آمد های های. هذا سيف عشقانى هذا رومع غمزانى هذا سهم مزگانى از خلف حجاب جان و از شهر لقای جانان با بخشش و انعام آمد های های. هذا لمع قدسانى هذا قیدم قدمانى هذا كرم بدائى آن جوهر ابقا از مخزن اسما با ظل غمام آمد های های. هذا خز كزانى هذا لئل صدفانى هذا صفت اسمانى آن فارس میدان وان قاتل محبوبان با تیغ و حسام آمد های های. هذا جيد حصرانى هذا صدر الطافی هذا عذب احسانى آن موجد بیضا آن مظهر ابها در روز قیام آمد های های. هذا لله بدعانى هذا ربت قدسانى هذا ملج مزائى آن سر جمال الله و ان صرف جلال الله با صوت و پیام آمد های های. هذا شغف لمعانى هذا جذب قدمانى هذا وله غیبانى با رنه ورقا با غنجه رۇحا با کاسه و جام آمد های های. هذا هكل غلمانى هذا حکم سبحانى هذا غنج ولهانی با نار جهانسوز با راز جگرددوز از مشرق لام آمد های های.

هذا رُقَصٌ عجبانی هذا كَبِدٌ شَبَاكِي هذا **جگر** حراقی آن باز شکاری از ساعد سلطانی با طبل و خیام آمد های های. هذا طَبِيرٌ رِضْوَانِي هذا صُعَدَتْ قَطْرَانِي هذا وَرَقٌ خَضْرَائِي هم مقصد مقصود عالم هم

مظهر

*** ص ۳۹ ***

مظهر معبود آدم با جشن مُدام آمد های های. هذا قَدَرٌ عَظْمَانِي هذا عَظَمٌ قَدْرَانِي هذا جُبَيْشٌ اِبْدَانِي آن جوهر روح حق با صور انا الحق چون هادم اصنام آمد های های. هذا رُئِنٌ سَرِيَانِي هذا غُنٌّ عِبْرَانِي هذا لُحْنٌ فِرْقَانِي با جعدة افشانی با گیسوی ثعبانی با رحمت الهام آمد های های. هذا غُفْرٌ اِزَالِي هذا كَرَمٌ بَهَائِي هذا هَبَّةٌ رِفَاعَانِي آن ساذج ارواح و ان محرق اشباح با صولت ضرغام آمد های های. هذا حُرْقٌ اِرْوَاحِي هذا عَلَمٌ وَجْدَانِي هذا قِلَمٌ ثَعْبَانِي آن وجه باقی چون صبح الهی در شام ظلام آمد های های. هذا شَمْسٌ اِشْرَاقِي هذا قُمْرٌ لِمَعَانِي هذا نُجْمٌ طِرْزَانِي یک موی ز گیسویش یک بوی ز هندویش از وی به مشام آمد های های. هذا بَعْتُ نَوَارِي هذا حُشْرٌ رِبَانِي هذا وَهَبٌ اَلِهِي از صبح وفای حق از **فجر** لقای حق آن عیش به کام آمد های های. هذا وُلْدٌ شِيرَازِي هذا سُرْحٌ مَشْكَاتِي هذا بُرْقٌ مِصْبَاحِي صد جام به دستش **صد** دام به شستش با غمز تمام آمد های های. هذا سُدْرٌ سَدْرَانِي هذا شَجْرٌ عِمْرَانِي هذا غُمْرٌ فِتَانِي با اصبع لاهوتی با انیل یاقوتی با بطری رام آمد با نطق کلام آمد با شور تمام آمد های های. هذا شَرِبٌ نَوْشَانِي هذا عَذْبٌ وَلِهَانِي هذا حُرْكٌ رُوحَانِي آن شعله ربانی آن آتش فارانی با برد سلام آمد های های. هذا مَلْحٌ بَهَاجِي هذا سُرٌّ وَهَاجِي هذا اَلَةٌ مِعْرَاجِي آن ظاهر مستور آن غائب مشهور از صحن به بام آمد های های. هذا عُسُوٌّ طِرْفَانِي هذا حَاجِبٌ قُوسَانِي هذا شُعْلٌ رُوحَانِي عِيسِي ز دمش زنده موسی ز غمش خسته کان شمس تمام آمد های های. هذا نُفْحٌ مَتَانِي

هذا رُوحٌ

*** ص ۴۰ ***

رَوَاحِي هذا كَلِمٌ تَمَامِي آن قیصر سبحانی با افسر شاهنشاهی با تاج انا الاهی چون صبح ز شام آمد های های. هذا تِيجٌ وَهَابِي هذا صُبْحٌ بَرَّاقِي هذا جُلُلٌ خَلَاقِي از خلف حجاب قدس و از ستر نقاب اُنس آن یار دلارام آمد های های. هذا عُدْرٌ حُورَانِي هذا كُنْسٌ بَلَارِي هذا عَيْنٌ غَمَازِي با رقصه قدوسی با غمزه سبوحی با کوب مدام آمد های های. هذا طَبِيرٌ فِرْدُوسِي هذا شَهَقٌ طَاوُوسِي هذا نَعَمٌ نَاقُوسِي در ارض الهی آن سرو سمائی با مشی و خرام آمد های های. هذا طُورٌ اِلِهَامِي هذا حُبْرٌ ذُوقَانِي هذا سَطْرٌ سَطْرَانِي آن سیف الهی با جوهر یزدانی بیرون ز نیام آمد های های. هذا سَيْفٌ قَهَارِي هذا غُتَبٌ عَقَارِي هذا بَطْشٌ جَبَارِي آن لبلب گلزار از گلشن اسرار از دشت به دام آمد های های. هذا طَرَبٌ جَبَارِي هذا اَثَرٌ رِبَانِي هذا نَفْسٌ رَحْمَانِي **محتجبان** را مرگی منجمدان را دردی شاهنشاه ایام آمد آن کتر تمام آمد آن غیب بنام آمد رغم دل انعام آمد های های. هذا شُكْتُ سُلْطَانِي هذا كُكْبٌ **محوانی** هذا اَلْهَبٌ شِعْلَانِي.

آن نار الهی از نفس رحمانی قرن‌ها دمیده شد تا به لون دم عاشقان هوای صمدانی ظاهر گشت و بعد به روح ربانی عهدها دمیده شد تا به لون جعد نگار مشهود گشت و لایعد و لایحصی طائف حول کعبه قرب ذوالجمال و سالک سبیل خرم ذوالجلال شد تا به شرف ظهور در این لوح مذکور آمد و به هیاکل ارواح **قدسی** از عشق الهی به خضوع و خشوع و قیام و جلوس به هئیه کلمات مرقومه در آیات مشهوده مشهود گشت پس باید اطیبار عرشی که قصد مقاصد معارج قدسی نمایند به وله و **آهنکی** تلاوت نمایند که جمیع من فی الملک را روح قدیمی و حیات آبدی و زندگی دائمی

بخشند

*** ص ۴۱ ***

بخشند لعل رشحات النّار علی صدور الابرار قد کان باذن الله مرشوشا. مقابله شد

خط مبارک حضرت عبداله باسم رَبِّنَا الْعَلِيِّ الْاَعْلَى

ذکر منیر من العبد الی الذی آمن بالله ثم اهدنی بشمس الّتی کانت عن افق الرّوح مشروقاً و رفع الله حتّی وصل الی مقام القرب فی رفرق کان عن افق القدس مرفوعاً و سمع لحنات الورقا علی اغصان کانت **بیدالله** فی رضوان الهویّه مغروساً کذلک یرفع الله من یشاء بامرہ و یضع الذّینهم استکبروا علی الله و کانوا الیوم عن جمال الله محروماً ان **یا** عبد لاتحزن عن شیء و لاتخف من احد و توکل علی الله اتمه ما **من** اله الا هو له الخلق و الامر و الیه یرجع الحکم فی لوح کان عن ایدی الظالمین محفوظاً قل یا اصحاب الهدی ان یمسکم من حزن او کدوره فاستبشروا فی انفسکم و ان ارادوا الظالمون جسداً منکم دعوه لهم لتلبس قمیص الحمراء و ترکیب علی براق الرّوح و تکنون فی فضاء القضا علی هواء الامر مرکوضاً ثم احفظ نفسک و انفس الذّین هم آمنوا بالله و آیاته علی قدر مقدوراً و ان کشف القضاء علیکم وجه البلاء فاصبروا ثم ارضوا لتکنون فی رضی الله و فی سبیل التّسلیم مسلوکاً کلّ ذلک امر من الله و حکمه فی سرادق القضا علی لوح کان عن الابصار **مستوراً** قل یا اهل البیان لا تتبعوا اهواء انفسکم و لاتختلفوا فی امرالله و ان تنزل علیکم من آیه فاخفضوا جناح الذّل بها و لاتکنون فی انفسکم علی الکبر مغروراً و ان هذا ما یشرکم به العبد و ینصحکم بامر کان من سماء الاحدیة عن **غمام** الله منزولاً قل یا قوم فکروا فی الذّین کانوا قبلکم کیف قضی نجهم علی الغفلة و انتم لاتمشوا سلیم و لاتتبعوا هدیهم فاتبعوا الذّی کان فی لجاج الانوار من فطرة الله مبعوثاً و لاتلتفتوا الی شیء من زخارف الدّنیا و لا الی الذّین تجدون فی قلوبهم غلاً من الله و اولیائه

*** ص ٤٢ ***

ثم اركضوا الى شريعة كانت من سحاب العزّ مرسولاً كذلك نقليكم الى آثار رحمة الله و نلقى عليكم من حكمة كان في ازل الأزال خلف حُجبات التّور مقنوعاً قل يا قوم لاتحرموا انفسكم و لاتبعدوا عن رضوان كان فيه نسمات الفردوس مهبوباً قل انّ الذين يمنعونكم عن شريعة البقا اولئك ليس لهم من حبّ و كانوا من الغافلين على الواح القدس من قلم الرّوح مكتوباً انّ الذين تحدث في قلوبهم حرارة الحبّ لا يسدّهم من شيء و لا يُمسكهم من امر و يسرعون بعيناهم الى مقام كان عن العالمين ممنوعاً ان يا جوهر الحبّ ان يستلك احد ما اكتسبت في سفرك ولن وجهك عنه و قل قدّس الله انفسنا عن كلّ ما عرفتم و فزنا بمقام كان في أمّ اللواح على خطّ الخفّ مسطوراً و طيّرنا في هواء الوصل حتّى وصلنا الى مدينة جعل الله ابوابها عن وجهه مثلك مسدوداً ثمّ استعن بالله و أنّه يلهمك في جوابه من الحان حمامة البقا لتكون من نعمات القدس مغروداً و كذلك نلقى عليك من اسرار العلم و الحكمة لتكون في سُبُل العرفان مسروراً كذلك بشّرناك بالرّوح و القيناك معاني التي كانت من بيان الله في صحف الغيب مرقوماً اذاً فالتفت رؤياك في ما اراك الله ثمّ احفظه في خزائن قلبك و لا تقصصه على الذينهم اعرضوا و استكبروا و لم يكن همّهم في الملك الا دراهماً معدوداً و ان تلقى عليهم من ذكر يولّون وجوههم و هذا مبلغهم و هل يحبّ الجُعل ان يدخل في رضوان كانت فيه رياحين الرّوح منبوتاً او نسمات الطّيب مرشوحاً لا فو الّذي جعلني خادماً لنفسه لن يميلوا اليه بل يفرون الى انفسهم المجتثّة في نار كانت عن حطب

الشرك

*** ص ٤٣ ***

الشّرك موقوداً اولئك هم الذين نبدوا كلام الله وراء ظهورهم و زين لهم الشّيطان اعمالهم و بذلك اخذهم الله بذنبيهم و جعلهم من نار الكفر محروقاً ان يا حبيب اسمع ندائي و خذ ما الهمناك بيد القوّة و كن كقطعة النّار لتشعل النّار في قلوب الذينهم انقطعوا الى الله و كانت صدورهم من لهيب الشّوق مشغوفاً ثم اقبل ما وصّيناك في ملأ الرّوح و لاتكن من نارالله في وادي العشق مخموداً قل انّ الذينهم سرعوا الى الخيرات في هذه النّار اولئك الذين امتحن الله قلوبهم للايقان و جعلهم بخلع الامر من قمص العرفان مخصوصاً و تتلقّهم ملائكة الامر و تعلمهم سُبُل التّقوى و تبشّروهم الى اسرار كانت في أمّ الكتاب مذكوراً قل يا قوم هذا عبدالله و لم يكن الا كاحد منكم و يدعوكم الى فردوس كانت الرّوح من عنده على جسد العالمين مبذولاً و لا يأمركم الا بالحقّ الخالص ليبلغكم الى علّم كان على جبل التّور منصوباً قل اذاً ظهر الوجه عن خلف الحجاب و نزلت ملائكة الرّوح و جاءالله على غمام كان في هواء القدس مركوباً قل يا قوم فاسرعوا الى الله و لاتخافوا من احد و لاتجعلوا انفسكم عن روح الله مأیوساً و هذا ما ذكرنا لك في هذا الكتاب و جعلناك بشيراً من لدنا على العالمين جميعاً لترسل على القلوب من نسمات القدس و تذكرهم بايام الّذي تنزل فيه الآيات من سحاب الفضل بديعاً و ان لقاك اسم الله فانشر هذه الكلمات بين يديه ليستبشر في نفسه و لا يكون عن جواهر الامر محجوباً

*** ص ٤٤ ***

و قل له هل تحبّ رأسك ازيد عن الله قل سبحان الله ما احبّه الا بان يرفع على القنّاة في حبّك ان كان ذلك عندك مقبولاً او يكون الصّدر عندك احبّ عن الله قل سبحان الله ما حفظته الا لسهام الاعداء في سبيلك و كان ذلك بين يديك موجوداً قل لاتخف من احد و عزّ نفسك عن الحجبات فانّ الخير كلّه بيدالله يحفظ من يشاء بامرهم و انّ الفضل كان من عنده على العالمين بمثل هذا الشّمس في افق العلى مشهوداً فانقطع عن الدّنيا ثمّ طير في هواء القرب و الاشتياق لتكون من سمندر الشّوق بنار الله مأنوساً سيفنى هذه الايام المحدودة و يطوى كلّما فيها فارجع الى رفرف كان في ابد الايام بين يدي الله مبسوطاً و قل انا اجيناك و كنّا نذكرك في ملأ الاعلى و ما وجدنا منك رائحة الحبّ لذا اذكرناك في اللّوح ليجذبك الى محلّ كان عن افئدة المقرّبين مزوهاً و هذه من حمامة الامر يغنّ عليكم من نعمات الفردوس ليجعلكم من لحنات الله مجذوباً و يبلغكم الى شريعة الحيوة و يسكنكم في ظلّ رحمة كان في جنة العدن ممدوداً و نختم القول على ذكر الحبيب في سرادق القلب ليكون كتاب المحبوب بخاتم الحفظ مختوماً ثمّ البس قمص التكبير من حرر البقا على الذين تجد التّور في وجوههم و كانوا في جنة الانقطاع مخلوداً ١٥٢ . مقابله شد

هوالله

*** ص ٤٥ ***

به خطّ مبارك حضرت عبداله

هو الله الاقدس الاعلى

هذا كتاب من لدى العبد الى الّذي آمن بالله المهيمن القيوم قل الحمد لله الّذي عرفني نفسه و ارجعني اليه في ايام التي كلّ احتجبتوا عن جماله و اعرضوا عن لقائه و كفروا باياته و كانوا من الذينهم معرضون ان استبشر في نفسك بما ايّدك الله لعرفانه و جعلك من الذينهم موقنون ان اذكر ربّك في كلّ الايام و لاتصمت من بدائع ذكره و من يذكره في ارضه أنّه يذكره في ملكوت امره و كذلك قضى الامر في الواح عزّ محفوظاً انا اردنا ان نفضّل لك في اللّوح من هذا النّبأ تفصيلاً ولكن سمعنا ضجيج اهل ملأ الاعلى في امر الّذي كان مستوراً عن عين العباد لذا امسكنا القلم و اختصرنا اللّوح و انك فارض بما قضى لك

و قل سيّوح قدّوس ربّ العظمة و العلى و خالق الارض و السّماء و ربّ الملائكة و الرّوح و انا نَسْتَلِ الله بان يوقّتك على امره و يفتح على وجهك باباً من ابواب الرّضوان لتحرّكك نفعاته في كلّ الاحيان و أنّه لهو المقتدر على ما يشاء و أنّه لهو العزيز المحبوب و الرّوح عليك و على الّذينهم آمنوا بالله و نبذوا ما سواه عن ورائهم و يستحون بارئهم في كلّ صباح و مساء و يتقرّبون اليه بوجوه كانت مستضيئة بانوار الله الملك المقتدر العزيز المحمود. مقابله شد

به خط مبارک حضرت عبدالبهاء هو الله تعالى

سبحانك اللهم يا الهى ترى ابتلائي في كلّ الايام قد حبستنى مع سبعين انفس من عبادك بما نزلته في الواح امرك من مبرم قضائك و منهم من كان ناظراً اليك و خاضعاً لك و خاشعاً لامرك و منهم من يعلو مرّة و يسفل *** ص ٤٦ ***

اخري اسئلك بالّذين فتحت ابصارهم و يرون في كلّ حين آيات قدرتك و بيّنات عظمتك بان تعفو عن الّذين غفلوا فضلاً و كرامة للّذين يطوفون في حولك و يستضيئ و جوههم من انوار وجهك و تقلّب قلوبهم باصبعى قدرتك و انك انت العزيز الكريم. مقابله شد

جناب مهدي به نام محبوب انام

اي مهدي حريق باقى از كلمه الهى جارى از دست عطا بياشام و كوثر اطهر از شطر منظر اكبر سارى از يد فضل بنوش قل لك الحمد يا من شرفتنى باثر قلمك و ناديتنى بلسان مظهر ذاتك اذ كان في سجن الظالمين. مقابله شد

قوله عزّ كبريانه

يا ايّها الناظر الى الوجه قد شهد قلبي الاعلى باقبالك و ابتالك و خضوعك و توجّحك الى وجه ربّك الغنى المتعال قد كثر لك ما عملته في سبيل الله أنّه لا يعزب عن علمه من شىء انّ ربّك لهو العزيز العلام انت الّذى بك تضوّعت نجات ذكر الرّحمن بين الامكان أنّه يجزيك بالحقّ يشهد بذلك من عنده أمّ الكتاب انا كنّا معك اذ كنت ذاكرّاً بذكر ربّك و ناطقاً باسمه المهيمن على الامكان طوبى لك بما بلغت امر موليك و فزت بما هو المقصود في الرّزير و الالواح كلّ ذلك من فضل الله عليك ان اشكره في الغدوّ و الاصل انا نزلنا لك الواحاً شتى كلّ واحد منها يشهد بما ينطق به لسان العظمة في هذا الحين الّذى

جعله الله

*** ص ٤٧ ***

جعله الله مطلع الايام ان اقرئها مرّة بعد مرّة لتوقن باّنه يسمع ما كنت ناطقاً به و يراك في كلّ الاحوال لو تطّلع بما قدر لك لبأخذك السرور على شأن تطير بقوادم الشوق و الاشتياق الى العزيز الوهاب ينبغى لكلّ من آمن بالله ان يعرف شأنك و مقامك و يسترضى عنك حبّاً لله الواحد المختار لاتنظر الى الخلق و اطواره بل الى الحقّ و الطافه اتى احاطت الافاق انك انت الّذى كنت مذكوراً لدى العرش و متوجّها اليك وجه الله مالك الانام لاتحزن عمّا ورد عليك قد ورد على موليك ما لاتحمل ذكره الاوراق انما البهاء عليك و على من معك و على الّذين يتقرّبون اليك حبّاً لله مظهر الآيات. مقابله شد.

به خط مبارک حضرت عبدالبهاء حاجى ملا مهدي

بسم الله الاقدس الامنع

قد سمع الله ندائك و كان عالماً بما ورد عليك و أنّه لهو الحقّ علام العيوب لايعزب عن علمه من شىء و قد رقم من قلم امره لوح عزّ محفوظ و فيه قدر علم ما كان و ما يكون و فيه ستر اسرار الامر من قلم الله المهيمن القيوم كن سراج حبّ ربّك بين عباده ليستضيئ منك المقبولون فانظر في السراج أنّه و لو كان واحداً ليشتمل منه الى ماشاء الله سراج بعد سراج كلّ منه يستضيئون كذلك فانظر في افئدة

*** ص ٤٨ ***

الّذينهم انقطعوا عمّا عندهم و توجّهوا الى الله العزيز المحبوب فو عمرى لو يستضيئ سراج قلب احد بحبّ الله ليشتمل منه افئدة الخلائق و انّ هذا لحقّ معلوم ولكن ينبغى لكلّ ذى سراج بان يحفظه من ارباح النّفس و الهوى بزجاجة ذكر اسم ربّك العلى الابهى كذلك مثل لك مليك الاسماء فضلاً من عنده عليك و على الّذينهم موقنون ان افرح بذكر ربّك و بذكره ايتاك و انّ ذكره سيق كلّ ذاكر و مذكور طوبى لرجل استقام على امره و للسان نطق بذكره و ثنائه و لقلب توجّه اليه بخضوع و خشوع ان اشكرالله بما ايّدك على امره و جعلك ناصرّاً لدينه و ناطقاً بثنائه أنّه لا اله الا هو يختصّ من يشاء لحبه و أنّه لهو العزيز الودود بلّغ النّاس امر ربّك و دار معهم لاتهم ما بلغوا الى ذروة البيان و كانوا من الّذين هم مستضعفون و البهاء المشرق عن افق الفضل عليك و على الّذينهم انقطعوا عن الدّنيا و اقبلوا الى مالك الاسماء و ما منعهم اعراض الّذينهم معرضون. مقابله شد

الاقدس الاعظم الاكرم

سبحان الّذى ظهر بالحقّ بسلطان كان على العالمين مشهوداً أنّه ينطق في كلّ شىء أنّه لا اله الا انا كذلك كان الامر في اللّوح مسطوراً اذا تحرّك افلاك ارادة موليك و اتى المحبوب اعرض عنه من كان عن الانصاف محروماً لعمري قد وجد كلّ ذى شمّ عرف الرّحمن و سمع كلّ ذى سمع ندائه الّذى كان بالحقّ مرفوعاً ان يا احبّائى ان استقيموا على الامر باستقامة تضطرب به افئدة الّذين كفروا بالله و آياته الّتى كانت

من سماء الوحي منزولاً طوبى لمن قام بين اهل الامكان و اخذ رحيق الحيوان باسم ربّه الرّحمن و سقى الموحّدين من اهل البهاء خمر الحمراء و المخلصين من رشحات التي ترشّحت من بحر ارادة مالك الاسماء كذلك زبناً افق البيان بنبرّ كان في ايام الله مرتباً. مقابله شد
ي جناب مهدي الذي زار البيت عليه بهاء الله

العلي العظيم

كتاب البهاء نزل من لدى البهاء الى الذي آمن بالله المهيمن القيوم قد اصحبنا اليوم بذكر الله و ثنائه و نزلنا الآيات و جعلناها بيّنات للذّينهم خلقوا بقوله كن فيكون لو يسئل احد عن مطلع آيات ربك الكبرى قل انه بين ايادي الاشقياء الذين ارتكبوا ما نهوا عنه في كتاب الله العزيز الودود هل القلم يقدر ان يجري على ما رود عليه هل اللوح يستطيع ان يحمل ذكر مصائبه لا و عمري لو انتم تعرفون لتنفذ الاقلام و اللوح و ما ينتهي ما ورد على المظلوم من الذّينهم كفروا بالله العزيز المحبوب يا احبائي تمسكوا بحبل الاستقامة و الاضطبار كذلك يأمركم المختار انه لهو المقتدر على الغيب و الشّهود كم من عبد شهد و انكر و كم من عبد حضر و اعترف كلّ يعمل على ما عليه ان ربك لهو الحقّ علّام الغيوب طوبى لمن نبذ ما سواه مقبلاً الى مولاه الا انه من اهل البهاء في لوح محفوظ تقربوا بالقلوب الى المحبوب و لاتتبعوا كلّ مشرك مردود

من يمنعه اليوم كتب من على الارض و ما ذكر فيها من القصص الاولى انه لهو البعيد المحروم قل يا قوم دعوا من على الارض و ما عندهم عن ورائكم و توجّهوا الى الافق الذي منه اشرفت انوار وجه ربكم العزيز الغفور قل لا يحيط احد بعلم شيء الا الله ولكنّ الناس لا يفقهون عندنا علم ما في الكتب و علم ما كان و ما يكون دعوا الاصنام و ما سمعتم منهم الا انهم قوم منكرون قل لاتلتفتوا الى العمائم و كبرها و اذكروا الايام التي فيها آتى الروح اعرض عنه العلماء و اقبل من يصطاد الحوت ثم انظروا اذ اتى محمد رسول الله اعرض عنه اشرف القوم و علمائهم و آمن به من يبيع التمر كذلك قضى الامر ان انتم تفقهون قد فصلت الكلمة بين الاشرار و الاخيار انها ميزان الله و صراطه لمن في الغيب و الشّهود انك اذا شربت الرّحيق الاطهر الذي جرى من قلم مالك القدر قم و قل يا قوم قد زهق الموهوم و اتى المعلوم اياك ان يمنعك اعراض المعرضين او اعتراض الذّين اعترضوا على الله اذ اتى باسمه الممكنون كذلك زبناً سماء اقبالك بكوكب البيان و قلبك بهذا الذّكر المخزون. مقابله شد

ي جناب حاجي ملا مهدي

الاقديس الاعظم

ذكر من لدنا الى الذي استهدى في ايام ربّه و فاز بانوار العرش و كان من المقبلين ليطير من الشّوق الى الهواء الذي قدسه الله من ظنون المرييين ان يا عبد

ان يا عبد ان استمع النداء من شطر العكاء سجن ربك الابي بانّي انا المظلوم الغريب خلقنا العباد لخدمتي انهم كفروا بعد الذي كشفنا لهم الوجه بنور مبين ان الذين غفلوا سوف يجدون انفسهم في خسران عظيم قل لو اراد الله ليقبضهم بامر من عنده انه لهو المقتدر القدير انهم ضعفاء ما بلغوا حدّ البلوغ لا يعرفون ما ينفعهم ان ربك لهو الغفور الرحيم يدعوهم في كل الاحيان و يذكّرهم بفضل من عنده لعل يتوجّهون الى هذا الافق المشرق المنير انك انت يا ايها السالك الى الله ذكر عبادي لعل يضعون الهوى و يسرعون الى فاطر الارض و السّماء كذلك امرت من لدن عليم حكيم اياك ان تتوقّف في ذكر ربك قد خلقناك لامرّي فاعرف و قل الحمد لك يا اله العالمين ان وجدت في قلب نفحات حب ربك دار معه و ذكره من قبلي قد سبقت رحمتي العالمين لاتمنعك الكدورات عن مالك الاسماء و الصّفات و لا الاحزان عن ثناء ربك الابي ان اشتغل بذكره بين عباد الغافلين لعل يسمعون نداء الله و يتخذون اليه سبيلاً ان ربك لهو العزيز الكريم و البهاء عليك و على من معك من احبّاء ربك من كل صغير و كبير. مقابله شد

ت جناب حاجي ملا مهدي عليه بهاء الله

به نام خداوند قادر توانا

قد اذن مؤذن الله عن يمين العرش ان الذين فازوا اليوم بما اراده المحبوب اولئك هم الفائزون و الذين توجّهوا الى الافق الاعلى و انقطعوا عمّا بين الوري اولئك هم المخلصون ان شاء الله در كل احوال به عنايات الهيه مسرور و فائز و فائز باشيد بر مثل آن جناب لازم كه كمال جدّ و جهد را بر الفت و اتحاد احبای الهی مبذول داريد و به سراج حكمت و بيان من في الامكان را به سبيل مستقيم و افق مبين هدايت نماييد بحر عذب حيوان موجود و مشهود ولكنّ ناس غافل به مياہ منتنه متوجه و مشغول قد غرّتهم الاوهام على شأن ارتابوا في ظهور الله و لقائه بعد الذي ظهر بالحقّ في هذا المقام المنير فانظر في قلّة عقولهم

يدعون الاسماء في الصّباح و المساء و ينكرون الّذى خلقها بالحقّ آلا أنّهم من الصّاعرين طوبى لمن نبذ ما عنده و جعل مراده و ما اراد الله ربّ العالمين ذكر النّاس بهذا الاسم الاعظم لتبيّهنّ و يتوجّهنّ الى الله الفرد الخبير أنّا ذكرناك في سنين متواليات و ارسلنا اليك عرف القميص من هذا المنظر المثير اينكه در عيش جديد ذكر نموديد اين امور لازال لدى العرش محبوب بوده أنّه يبارك عليكم في ما اردتموه في رضائه أنّه ولى من والا لا اله الا هو العزيز الكريم لاتحزن من شيء ان افرح بالفرح الاعظم و توكل على العزيز الحميد توجّهاً الى المنظر الاكبر شطر الله المقتدر

المتعالى

*** ص ٥٣ ***

المتعالى العليم المحيط كذلك اذنا كما رحمة من لدنا ان ربك لهو العزيز العظيم الهاء عليك و على الّذين آمنوا بالله و توجّهوا الى وجه العزيز البديع. مقابله شد

قد نزل لمن سعد و سكن في جوار رحمة ربّه الغفور الكريم

هو الظاهر المشفق الغفور الرّحيم

شهد المكنون لاسمى القيوم أنّه لا اله الاّ أنا العزيز المحبوب شهيد المخزون و أنّه هذا الظاهر المشهود و ينطق في كلّ شيء أنّه لا اله الاّ أنا المهيمن القيوم انّ الباطل يطوف حول من ظهر بالحقّ و الظاهر قام لثناء نفسه في هذا اليوم الّذى فيه نطقت الاشياء الملك لله مالك الوجود قد شهدت الكتب لهذا الاسم الاعظم و خضعت الصّحف اذ نزلت الآيات من لدن منزل قديم قد تشرفّ العالم بظهور مالك القدم طوبى لمن اقبل و فاز و ولى للمنكرين قل هذا يوم يرى فيه شمس العدل خلف السّحاب بما اكتسبت ايدى الظالمين و هذا يوم اخبر به الله يوم يقوم النّاس لربّ العالمين هذا يوم فيه يكلم مكلّم الطّور اذ ظهر مالك الظهور بسلطان ميين و هذا يوم تزين بذكره صحف الله العزيز الحكيم طوبى لمن نبذ العالم عن ورائه و اقبل الى الافق الاعلى بنار انجذبت بها افئدة العارفين و بنور اضانت به ظلمات الارض كذلك نطق القلم الاعلى اذ كان المظلوم مستويّاً على عرش اسمه الغفور الكريم ان يا قلم القدم يأمرك الاسم الاعظم بان

*** ص ٥٤ ***

تذكر من سعد الى الله الّذى سعى بمهدى في كتاب ميين ان اشهد بأنّه اقبل الى الحقّ اذ كان الخلق في حجاب غليظ أنّه لهو الّذى خرق الاحجاب باسم ربّه المقتدر القدير و اقبل الى الله الى ان ورد في جوار رحمة ربّه العزيز الكريم أنّه لهو الّذى قطع البرّ و البحر شوقاً للقاء الله على شأن يذكره الملائكة الاعلى و اهل الجنّة العليا يشهد بذلك لسان العظمة في مقامه المنيع لعمر الله قد انجذب باقباله اهل الملكوت كذلك يذكره من اتى بامر لا يقوم معه من في السّموات و الارضين التّور المشرق من وجه ربك مالك الاسماء بعد فناء الاشياء عليك يا من شربت رحيق الوحي من يد عطاء فاطر السّماء اذ اخذ الاضطراب سكّان الارض كلّها انت الّذى ما منعتك شئونات العالم و لا حجبات الامم انت الّذى نبذت مطالع الطّنون و اقبلت الى اسمى القيوم الّذى اذا ظهر ناح العلماء كنوح النّكلى و اضطرب العرفا الاّ من شاء الله الفرد الخبير نشهد انّ منك ظهر الوفاء في هذا الامر الّذى اذا ظهر نقض الميثاق كلّ غافل مرعب اشهد انك فزت بالبلى اذ ارتفع النداء من شطر العظمة و الكبرياء طوبى لك يا مهدى و نعيماً لك يا مهدى انت الّذى كنت طائراً في هوائى و ناطقاً بثنائى و قائماً على خدمتى و حملت البلايا و الرزايا في سببى أنّه لا يعزب عن علمه من شيء كان معك

في كلّ الاحوال

*** ص ٥٥ ***

في كلّ الاحوال يشهد و يرى و هو الشّاهد السّميع انت الّذى تركت الاوطان مقبلاً الى مقام الرّحمن الى ان اتّخذت امام وجهه لنفسك مقاماً هذا فضل لا يعادله شيء في الارض و السّماء يشهد بذلك من تزين به البقعة البيضاء هذا المقام المثير طوبى لنفسى فازت بذكرك و ثنائك و لمن زارك بما نطق به القلم الاعلى نشهد أنّه من الفائزين انت اليوم تحت لحاظ عناية ربك الكريم كلّما تمرّ عليك راية الظهور يذكرك مكلّم الطّور بذكر يهتزّ منه من في القبور و الحمد لله المقتدر العزيز الغفور. مقابله شد

ي اخت ضلع جناب مهدى عليه بهاء الله

الاقدمس الابهى

كتابت نزل من سماء الوحي لّتى آمنّت اذ سمعت نداء ربّها العزيز الحكيم لتقرّبها كلمة الله الى مقام لا يرى فيه الاّ انوار وجهه العزيز الكريم أنّا نذكر من اقبل من العباد ثمّ الّتى اقبلت من الاماء أنّه لهو الغفور الرّحيم انّ الّذى فاز بايّام الله أنّه من اهل الفردوس في لوح عظيم و الّتى عرفت ربّها أنّها من الفائزات لدى العرش العظيم ان يا متى يذكرك لسان العظمة من هذا الشّطر البعيد ان اشكره بهذا الفضل ثمّ اذكره في اللّيلى و الايام انّ ربك لهو السّميع البصير كذلك نزل لك من سماء الفضل ما جعله الله كوثر الحيوان لمن في السّموات و الارضين. مقابله شد

بِسْمِ الْمُهَيْمِنِ عَلَى الْأَسْمَاءِ

امتي امتي يناديك لسان رحمتي من شطر سجنى و يخاطبك ملكوت بياني من مقرّ عرشى ليفرح به قلبك و ينطق به لسانك في ذكر ربك المهيمين العليم الحكيم فاعلمى انا اجينا كلّ كتاب حضر لدى العرش و ذكرنا من ارسله بذكر قرّرت به ابصار العارفين قد سمعنا ندائك في هذه المرّة و اجيناك بهذا اللّوح المبين طوبى لك بما سمعت نداء المظلوم و اقبلت الى الفرد الخبير ان لاتحزنى من شىء ان اطمئنتى بفضل موليك انه يذكر كلّ عبد آمن و كلّ امة فازت بهذا الكوثر الّذى يسقى الله به عباد المقبلين فانظري كم من ملكة ما فازت بالله و لقائه و انت فزت بالمقصود و ذكره الّذى لا يُعادله ما خلق في السّموات و الارضين لعمري سيفى ما يفتخرنّ به الملوك و الملكات و يبقى لك ما نزل من قلى العزيز العليم ان اشكرى ربك بهذا الفضل و قولى لك الحمد يا ايها المسجون و لك الثناء يا ايها المظلوم و لك الجاه يا بهاء العالمين.

مقابله شد

ضلع ملاً مهدي

به خط مبارك حضرت عبد الجاه

بِسْمِ اللَّهِ الْأَطْهَرِ

يا ورقة السّدره طوبى لك بما حرّكتك نسيمات رحمة ربك الرّحمن و انقطعتك عن الاكوان و قلبتك الى شطر ايمن الفردوس مقرّ الّذى فيه اشرفت الانوار عن وجه ربك العلى العظيم هنيئاً لك بما شربت من كأس الكافور خمر الطهور في هذا الظهور الّذى فيه ظهر لوح المسطور الّذى كان مستوراً عن انظر الغافلين

اذأ

*** ٥٧ ***

اذأ يكبرنّ الله على وجهك من هذا السّجن البعيد و انّ بتكبيره تنطق السن كلّ شىء بتكبير الله الملك العزيز العليم ان استقمى على حبه ثمّ استنشقى روايح القدس عن قميصى الّذى علّق بين السّموات و الارضين ان يا ايها الورقة تالله لو تنظرين اليه بعيني لتجدينه مشيكاً من رماح المشركين و سهام المنكرين و كلّ خيط من خيوطه بنادى بين الهوى و يقول يا ملاً الارض و السّماء لو تريدون ان تطلّعوا على محبوبكم العلى الاعلى فانظرونى لتعرفوا ما ورد عليه من جنود الشّياطين فانظروا يا قوم الى دم الّذى يجرى منىّ انه لثأر الله ولكنّ الناس هم في غفلة مبين و لو انا نفضّل لك ما ورد علينا لتسمعين ضجيج اهل ملاً الاعلى و صريح ملائكة المقرّبين انى لغلام بشر بلقائى نقطة الاولى و من قبله النبيين و المرسلين فلما جئت عن سماء الامر و خرقت الاحجاب ارتفع ضوضاء المغلّين الّذين نقضوا عهد الله و ميثاقه و نذوا البيان عن ورائهم و يعبدون العجل من دون الله فويلّ لهم من عذاب عظيم و انك انت افتحى لسانك بذكرى و ثنائى بين امائى لعلّ ينقطعن من انفسهنّ و اهوائهنّ و يتوجّهن الى مالك الملوك و السّلاطين و ان ربك يعلم ما ورد ما عليك لاتحزنى في سبيله فتوكلى عليه و انه يحرسك بالحقّ عن ضرّ المفسدين و الجاه عليك و على الّذينهم صبروا في الشّدايد حبّاً لله المقتدر العزيز القدير.

مقابله شد

هو المذكور في الصّحف الاولى

كتاب الجاه الى الاماء اللّائى شرين رحيق الحيوان في ايام الرّحمن و اقبلن بقلوبهنّ

*** ص ٥٨ ***

الى الله مالك الامكان يا امائى ان افرحن بذكرى ثمّ استقمن على حبي كذلك يامركنّ صاحب الاديان لانجزعن عن المكاره انه قد يتغمّس في بحر البلاء بذلك شهيد مالك الاسماء في اعلى المقام تنوح الدّرات لحزنه ولكنّ الناس اكثرهم في سرور و ابتهاج قد اخذتهم الغفلة في ايام الله سوف ينوحون على انفسهم و لا يجدون من مناص انما الجاه عليكنّ يا اماء الله و على من طاف حول الامر بروح و ريحان.

مقابله شد

ي ضلع جناب مهدي

بِسْمِ الْمُبِينِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ

انا نرسل نفحة الرّحمن من مصر المعانى و البيان الى امة اقبلت الى الله اذ اتى بسطان غلب العالمين طوبى لامة وجدت عرف الآيات و اقبلت الى هذا الافق المنير ان اشكرى بما رزقك الله من ينطق بثنائه و ايّدك على الاقبال اذ اعرض عنه كلّ عالم مريب لو تتوجّهين بأذن القلب لتسمعين من الاشجار قد اتى المختار و من الارياح قد ظهر محبوب العالمين طوبى لك بما فزت بايام الله و سمعت ندائه من شطر سجنه العظيم توكلّى على الله في كلّ الاحوال ثمّ اذكريه بذكر تنجذب به افئدة القانتات اللّائى آمن بالله ربّ ما يرى و ما لا يرى و ربّ من في السّموات و الارضين.

مقابله شد

ضلع

*** ص ٥٩ ***

ضلع من صعد و أمّ من حضر و فاز

هو العادل الحكيم

ذكر من لدنا للورقة التي صعدت الى الافق الاعلى و فازت بانوار وجه ربه العزيز الجميل يشهد لسان المظلوم في هذا السجن الممنوع بانها اقبلت و آمنت و شهدت و اقرت و اعترفت بما نطق به لسان الله الملك الحقّ العليم الحكيم انها فازت ببحر العرفان في ايام فيها اضطرب من في الامكان الا من شاء الله رب العالمين انا ذكرناها من قبل في الواح شتى و نذكرها بعد ارتقاءها في هذا الكتاب المبين عليك يا امتي و ورقتي رحمة الله التي سبقت و فضله الذي احاط من في السموات و الارضين ان افرجى بما شهد لك القلم الاعلى بما لا يعادله ما خلق و يخلق يشهد بذلك كل منصف بصير عليك بهاء الله و عنايته و ذكره و ثنائه بدوام اسمائه و صفاته ان ربك لهو الفضل المعطى الغفور الكريم طوبى لك و لاسى الذي في الذهب اذكره و في الاياب اصفه بما يستفرح به افئدة المقربين انه قد اتخذ لنفسه مقاماً امام عين ربه الرحمن الرحيم لعمر الله هذا من فضله الاعظم ولكن الناس اكثرهم من الغافلين كذلك قضى الامر و اتى البيان في هذا اللوح المقدس العزيز البديع.

مقابله شد

*** ص ٦٠ ***

يا ورقة اخت امّ من ايدناه على خدمة هذه النبأ العظيم

هو الشاهد من افق سماء العلم

يا امتي يا ورقتي قد شهد لك القلم الاعلى باقبالك و حبك و توجهك الى وجه القدم اذ اعرض عنه العالم الا من شاء الله العلي العظيم هذا يوم اخبر به رسول الله من قبل و من قبله الروح و من قبله من اتى بتسع آيات باهرات و سنى بالكليم في كتابي المبين يا ورقتي جميع كتب قبل و رسل الهى خلق را به اين يوم امنع اقدس بشارت داداند مع ذلك نفوس شريره غافله اماره به اعتساف تمام بر قطع سدره قيام نمودند طوبى از براى تو كه به طراز محبت الهى مزين گشتى و به ذكر و ثنايش فائز جميع فضل در قبضه قدرت حق جل جلاله است به هر نفس اراده نمايد عطا مى فرمايد چه مقدار از رجال كه خود را صاحبان اسرار و از علمای اعلام مى شمردند و چون اندك امتحان به ميان آمد به اعراض و اعتراض قيام نمودند به شأنى كه اهل ملاء اعلى به نوحه و نديه مشغول و تو از فضل الهى و عنايت لايتناهى به عرفان سر مكنون و كنز مخزون فائز شدى اين مقام عظيم را به اسم حق جل جلاله حفظ نما و از عيون خائنين

مستور

*** ص ٦١ ***

مستور دار بهاء المشرق من افق ملكوتى عليك و على كل امة فازت بانوار عرشى العظيم. اخت ضلع اسم الله الذى صعد الى الله

مقابله شد

به نام خداوند دانا

اي امة الله الحمد لله به عنايات الهى و فيوضات رحمانى به عرفان مظهر اسرار فائز شدى و به مشرق وحى و مطلع الهام اقبال نمودى و از رحيق مختوم كه من في الامكان به قطره‌اى از آن معادله نهي نمايد قسمت بردى. آن رحيق عرفان حق است كه اكثرى اليوم از او ممنوع و محرومند جميع عالم از براى او خلق شده‌اند ولكن محبوب مشاهده مى شوند مگر نفوسى كه به اسم او از مادون او گذشتند و به افق او توجه نمودند ان افرجى بذكره ثم اشكرى ربك العليم جناب اسم الله مهدي عليه بهاء الله درباره شما ذكرى نموده و آن ذكر به اصغاي مالك اسماء فائز گشت اين است نعمت باقيه كه از اسماء عطاء مالك برته نازل شده و مى شود طوبى للحافظين طوبى للعارفين طوبى للاكلين قدر اين نعمت را بدان و چون بصر و جان حفظش نما بهاء عليك و على اللآئى آمن بالله الفرد الخبير.

مقابله شد

*** ص ٦٢ ***

أم سيد اشرف عليه بهاء الله

بسم الله الاعظم الاعظم

هذا كتاب من لدى الروح الى امة الله التي آمنت برّبها و كانت من الفاننات في الالواح المذكوراً طوبى لك يا امتي بما اقبلت الى مقرّ كان عن انظر العالمين مستوراً و عرفت مظهر نفس الله بعد الذي كان اكثر الرجال عنه محروماً فاعلمى بان كل امة آمنت بالله و زكت نفسها انها خير من الف رجال الذين هم كفروا بالله و كانوا من رضوان القرب بعيداً و قد حضر بين يدينا ابنك الذي شرف بلقاء الله مرة بعد مرة و اخذته نضجات ايام التي كانت في كل الالواح من قلم الله مسطوراً لاتحزني عن شيء فتوكلي في كل الامور على الله و انه كان عليك وكياً و بهاء عليك و على من اتخذ الرحمن لنفسه معيناً.

مقابله شد

طا جناب ابوالمعالي عليه بهاء الله ز

بسی المشرق من افق البيان

کتاب يشهد فيه لسان الله مالك الوری و قلمه الاعلی لمن سمع حفيص سدره المنتهى في ايام بشر فيها كل نبی و كل كتاب و كل رسول امين يا ابا المعالی
يذكرک من سبى في التوراة بالاله الابدى و في الانجيل بروح الحق و في الفرقان بالنبا العظيم هل تعادل بذكري اياك كنوز الارض و السماء لا و رب العالمين
قد حضر العبد الحاضر بكتابتك الذى شهد لعظمتى و وحدانيتى و فردانيتى

و اقتدارى

*** ص ۶۳ ***

و اقتدارى و رحمتى التى سبقت من فى السموات و الارضين قد قرئه لدى المظلوم و وجدنا منه عرف محبة الله العزيز العليم طوبى لك بما وجدنا كتابك
مطهراً عن الظنون و الاوهام و مقدساً عن شبهات الذين كفروا بالله اذ اتى بسلطان مبين انت الذى تمسكت بحبل عنايتى و تشبثت بذيل فضلى و نطقت
بما نطق به الملائ الاعلى و اهل الجنة العليا يشهد بذلك لسان الله فى هذا المقام الكريم يا ابا المعالی به لسان پارسى ذكر مى شود تا جميع بيان رحمن را ببابند
و از بحر عرفانش بياشامند بسيار عرايض به ساحت اقدس آمد ولكن از عريضه آن جناب نفعه بسيار خوشى متضوع چه كه حامل اين كلمه بديع بود
قولك ثم اسئلک يا الهى بان تمنّ علىّ بالبلاء فى سبيلك و لاتحرمنى من كأس البلاء التى رزقتها عبادك و امانك چه مقدار از مقبلين و عارفين كه از اندك
بلائى مكدر مشاهده گشتند و آن جناب الحمد لله به مقامى فائز شدند كه در سبيل دوست طلب بلا نمودند لعمري اين كأس بزرگ است و امرش عظيم
و مقامش كريم فى الحقيقة كاسى را طلب نمودى كه جمال قدم لازال از او آشاميده و مى آشامد طوبى للصابرين ولكن الفضل كله للشاكرين و للطالبين
شكر كن مقصود عالميان را كه تو را مؤيد فرمود به اين مقام اعلى و فائز نمود به آنچه اكثر اهل عالم از آن غافل و محجوبند

*** ص ۶۴ ***

طر باجنحة الاشتياق فى هواء محبة ربك انه كتب لك من قلمه الاعلى اجر لقائه و الحضور تلقاء وجهه و القيام لدى بابه و الطواف حول عرشه العظيم
الهاء عليك و على اقبالك و توجهك و بدئك و رجوعك و على كل مقبل مستقيم الحمد لله العزيز الحكيم. مقابله شد
طا جناب آقا سيد ابوالمعانى ز

هو المشرق من افق البيان

كتاب من لدنا لمن اقبل الى الله و اراد ان يشرب كوثر العرفان من يد عطاء ربه الرحمن بهذا الاسم الذى به اضطربت الاحزاب الذين نبذوا اليقين عن ورائهم
و تمسكوا بمطالع الظنون طوبى لك بما اقبلت الى المظلوم اذ اعرض عنه العلماء و العرفاء و الامراء الا من شاء الله المهيمن القيوم قل يا معشر العلماء
دعوا العلوم قد اتى المعلوم بسلطان لا يقوم معه من فى الملك و الملكوت قل هذا يوم فيه ينطق الميزان بانا المميز المشهود و تنادى الارض قد استقر على
العرش و انا الحاضر الناشر المحدث المذكور قل يا قوم خافوا الله و لاتتبعوا هواكم ان اتبعوا من اتاكم بملكوت بيان ربكم مالك الوجود طوبى لمن خرق
الحجاب الاكبر باسم مالك القدر الذى ينطق فى منظره الاكبر انه لا اله الا أنا العزيز الودود قد حضر

كتابك

*** ص ۶۵ ***

كتابك لدى المظلوم و سمعنا ضجيجك فى حب الله و اقبالك اليه و توجهك الى الوجه فى هذا اليوم الذى اعرض عنه كل غافل محجوب فلما سمعنا ندائك
اجبتناك بهذا اللوح الذى يجد منه المقربون عرف بيان الرحمن و المخلصون ما عجز عن ذكره السن الغيب و الشهود ان اشكر الله بما تحرك على ذكرك
قللى الاعلى و فزت بما يبقى به مقامك بدوام اسمائى الحسى يشهد بذلك من عنده لوح محفوظ قم على خدمة الله و امره ثم انصره بالذكر و البيان على
شأن تنجذب به القلوب كذلك اظهرنا لك لثالى بحر عرفان ربك لتشكر و تقول لك الحمد يا من بيدك زمام الكائنات و لك الثناء يا من بندائك ظهر يوم
القيام و تحرك من فى القبور. مقابله شد

هو الله

جناب سيد مهدى

اي طايران هواى رحمن به كلمات مسطوره از جمال احديّه محجوب مانيد چه كه آنچه از معارف الهيّه و حكم ربانيّه كه اليوم ناس به آن مفتخرند
جميع از نقطه ظاهر و به او راجع و آن نقطه از اثر كلك رحمن به وجود آمده لذا لايق نه كه ناس به آنچه مسطور شده مغرور شوند و در يوم اكبر مهجور
مانند جهد نمايد كه شايد به اعانت ربانى به بحر معانى فائز شويد. مقابله شد

*** ص ۶۶ ***

هو الله

جناب صفر

مربیین و متوهمین را از کأس یقین رب العالمین نصیبی نبوده و نخواهد بود پس خوشحال آن نفوسی که به ایقان تمام در سبیل رحمن سالک شوند و از کلّ من فی الامکان چشم بردارند. نظر برای منظر اکبر خلق شده و قلب از برای کوثر عرفان نفس رحمان پس سعی باید تا قلب به عرفانش فائز شود و نظر به منظرش ناظر.

مقابله شد

هوالله

جناب محمد حسین

ذکر ایام شداد در لوح سداد شده حقّ جمیع را به فتنه عظیمه در الواح بدیعه منیعه اخبار فرموده که شاید ناس در حین ورود آن مضطرب نشوند و از سبیل رحمن ممنوع نگردند مع ذلک بعضی از ناس از هیوب اریاح افتتانیّه به اصل هاویه راجع شده‌اند و از شطر احدیّه معرض مگر آن نفوسی که به نظر رحمن ناظرند و از کوثر اطمینان شارب و الرّوح علیک. مقابله شد

هوالله

جناب سید جبار

ای بنده خدا این بنده خدا می‌گوید که چندین سنه می‌گذرد که در هر صبح و شام آن به بلایای لایحی میبتلا بوده‌ام تا آنکه از قضای ربانی به مقری ساکنم که ایادی احبّتا از وصول به ذیلم ممنوع شده و ارجل قاصدین از ورود به مقرّم مقطوع مانده قسم به آفتاب جهانتاب که الیوم از ظلم منتسبین در خلف سحاب

محجوب

*** ص ۶۷ ***

محجوب مانده که لازال اراده چنین بود که جان در ره دوست انفاق شود و از تری به رفیق اعلیٰ شتابد ولکن هنوز به آن فائز نشدم چه که اکثر اهل بیان را لایق آنکه به عجلای عاکف شوند نه به حق ساجد. چنانچه حال اکثری از اهل ارض عبده اصنامند چنانچه در بعضی کتب مسطور است که نصف اهل ارض عاکف اصنامند و نصف دیگر از ملل مختلفه ان شاء الله از ماسواہ منقطع شده به خلعت انا لله فائز و مفتخر شوی.

مقابله شد

هوالله

جناب سید هاشم

لازال لحاظ الله به عبادش متوجّه و اگر اقلّ من آن نظر عنایت از ارض و من علیها بردارد البتّه کلّ به عدم راجع شوند ولکن الیوم محبوب آنکه احبای الهی به اخلاق روحانی در مابین عباد ظاهر شوند از هر نفسی رواج ریحان اهل اکوان استشمام نمایند مدعیان محبت را برهان لازم هر چه به لسان آید مقبول ساحت رحمن نیفتد الیوم فعل مقدّم بر قول است پس جهد نمایند تا از کلّ جوارح اعمال حسنه به ظهور آید اگر نفسی دعوی نماید که از اهل رضوان ربانی است آن قول به مجرّد ادعا ثابت نشود بلکه صاحبان شامه استشمام نمایند اگر استنشاق ریاحین نمودند مقبول خواهد شد و الاّ مردود ای برادران من صریر قلم اعلیٰ از طنین ذباب بسی ظاهر و ممتاز.

مقابله شد

بسمه المظلوم الغریب

ذکر من لدنا لمن سرع قلبه الی قیلة العالم و شهد بما شهد الله قبل خلق السموات و الارض

*** ص ۶۸ ***

و قبل ان تقترن الکاف برکنها النّون لیجذبہ ندائی الی ملکوتی مرّة بعد مرّة أنّه لهو الملک العزیز العطوف ان استمع ما قاله المشرکون فی حقّی بعد ما جرى بحر الحیوان من معین کلماتی و اهتزّ الفردوس من نفحات آیاتی و اشرقت شمس الاقتدار باسی فی ایامی قل ان تنکروا من ینطق بالحقّ و ما عنده هل عندکم ما یثبت به امرکم فأتوا به و لاتکونوا من الذّین انکروا فضل الله و برهانه بما اتبعوا کلّ رجل موهوم کذلک انزلنا لک من الآیات ما قررت به العیون بعد ما ذرفت ان ربّک لهو المنزل المهیمن القیوم.

مقابله شد

هو الاقدس الاعلیٰ الابهی

کتاب من لدنا لمن آمن بالله رب العالمین و سمع النداء اذ ارتفع بالحقّ و اقبل الی الافق الاعلیٰ اذ ظهر بهذا النور المئیر انّ المقصود بذکرک فی هذه الايام الّتی خصصناها لاسمنا العلیّ العظیم و ائها سُمیت بايام الهاء فی الواح ربّک المقتدر القدر ان افرح بهذا الفضل الاکبر ثمّ اذکر هذا المظلوم الفرید ایاک ان تحزنک شئون الخلق ان اذکر الحقّ بذکر تنبیه به افئدة الرّاقدین قل قد اتی المقصود و ظهر سلطان العالمین أنّه لهو الموعود فی کتب الله من قبل توّجهوا الیه و لاتکوننّ من الغافلین قل ایاکم ان یمنعکم ضوضاء العلماء عن التّوجه الی الافق الاعلیٰ دعوهم باهوائهم ثمّ اقبلوا الی مطلع وحی ربّکم العظیم الخیر. مقابله شد

بسی الاعزّ

*** ص ۶۹ ***

بسی الاعزّ الاعلیٰ

ذَكَرْتُ مِنْ لَدُنَّا مَنْ أَقْبَلَ إِلَى وَجْهِ بَعْدَ مَا نَطَقَ لِسَانُ الْعِظْمَةِ الْمَلِكِ لِلَّهِ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُخْتَارِ قَدْ أَتَى يَوْمَ اللَّهِ وَوَضَعَ الْمِيزَانَ وَنَفَخَ فِي الصُّورِ وَتَكَلَّمَ مَالِكُ الظُّهُورِ وَلَكِنَّ النَّاسَ فِي وَهْمٍ عَجَابٍ قَدْ أَخَذَهُمُ الْوَهْمُ عَلَى شَأْنِ كَفَرُوا بِاللَّهِ مَالِكُ الرَّقَابِ إِذَا جَاءَ الْوَعْدُ انْقَلَبَ الْعَالَمُ كَمِنْ نُورِ الظُّلْمِ وَكَمِنْ عَالَمِ **غُفْلٍ** وَكَمِنْ عَارِفٍ مَنَعَ عَنِ الْمَعْرُوفِ كَذَلِكَ قَضَى الْأَمْرَ فِي أَمِّ الْكِتَابِ طُوبَى لِمَنْ أَقْبَلَ إِلَى الْإِقْفِ الْأَعْلَى أَنَّهُ مِنَ أَهْلِ الْبَهَاءِ فِي الرَّيْرِ وَالْإِلْوَاحِ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ مَا أَرَادَ فَضْلًا مِنْ عِنْدِهِ أَنَّهُ لِهَوِ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ أَنَا وَجَدْنَاكَ مَقْبَلًا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ مَا طَارَتْ بِهِ الْجِبَالُ. مقابله شد

هو المنادى باعلى النداء

قَلَّ التَّوْحِيدُ هُوَ عِرْفَانُ نَفْسِي مَقْدَسَةٍ عَنِ كُلِّ مَنْ فِي الْعَالَمِ وَمَنْزَهَةٌ عَنِ شَيْئَاتِ الْعَالَمِينَ أَنَّهُ لِهَوِ الْوَاحِدِ الَّذِي لَنْ تَقَابِلَ الْأَعْدَاءَ وَبِهِ ظَهَرَ كُلُّ الْوُجُودِ أَنْ أَنْتُمْ مِنَ الْعَارِفِينَ أَنَّهُ لِهَوِ الْأَوَّلِ الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْآخِرُ وَيُنَادِي فِي الْمَنْظَرِ الْأَكْبَرِ قَدْ أَتَى مَالِكُ الْقَدْرِ أَنْ أَقْبَلُوا إِلَيْهِ وَلا تَكُونَنَّ مِنَ الْهَامِينَ قَلَّ أَنَّهُ لَكَانَ فِي أَزْلِ الْأَزَالِ فِي عُلُوِّ ارْتِفَاعِهِ وَ**سَمُوِّ امْتِنَاعِهِ** لَمْ يَعْرِفْهُ أَحَدٌ مِنَ الْإِمْكَانِ حَقَّ الْعِرْفَانِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ كُلُّ عَارِفٍ بِصِيرٍ لَا يَذْكَرُ عِنْدَهُ مِنْ شَيْءٍ وَلا يَسِ لَأَحَدٍ ذَكَرَ عِنْدَ ظُهُورِ سُلْطَانِهِ

*** ص ٧٠ ***

المُهَيِّمِينَ عَلَى مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ مِنْ اعْتَرَفَ بِمَا نَزَلَ فِي هَذَا اللَّوْحِ لِعَمْرِ اللَّهِ أَنَّهُ مِنَ الْمُؤَخِّدِينَ وَالَّذِي نَطَقَ بِغَيْرِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِي الْكِتَابِ أَنَّهُ مِنَ الْإِخْسَرِينَ كَذَلِكَ عَلَّمْنَاكَ لَتَعْلَمَ النَّاسَ بِالْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ أَنَّ رَبَّكَ لِهَوِ الْمَيِّتِ الْخَبِيرِ طُوبَى لِمَنْ اتَّبَعَ أَمْرَ اللَّهِ وَعَرَفَ مَا أَرَادَ مِنْ ذِكْرِ الْحَكِيمِ لَا تَحْزَنْ مِنْ شَيْءٍ أَنْ أَفْرَحَ بِالطَّافِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ. مقابله شد

بسمي العزيز العظيم

يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنْ اسْتَمِعُوا نِدَائِي مِنْ شَطْرِ سَجْنِي الْعَظِيمِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالَّذِي يَنْطِقُ أَنَّهُ لَصِرَاطُ اللَّهِ لِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَحْمَتُهُ الْكَبِيرَى لِكُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ أَنَا جَعَلْنَا نَفْسَنَا عَرْضَةً لِمَخَاطِرِ الدُّنْيَا وَمَصِيبَاتِهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَقَبَلْنَا الْبَلَايَا كُلَّهَا أَظْهَارًا لِهَذَا الْأَمْرِ الَّذِي بِهِ فَرَعُ الْكَبِيرِ وَنَسْفُ كُلِّ جَبَلٍ رَفِيعٍ يَا أَهْلَ الْبَهَاءِ **نُوحُوا فِي** هَذِهِ الْمَصِيبَةِ الَّتِي بِهَا فَرَحَ الظَّالِمُ وَنَاحَ الرَّوْحُ فِي مَقَامِهِ الْكَرِيمِ يَا أَيُّهَا الْمَذْكَورُ لَدَى الْعَرْشِ أَنْ أَذْكَرَ الَّذِينَ اسْتَشْهَدُوا فِي أَرْضِ الصَّادِ شَوْقًا لِلْمَلَكُوتِ الْعَزِيزِ الْمُنِيعِ قَدْ أَفْتَى عَلَيْهِمْ أَضَلَّ النَّاسَ وَأَرْذَلَهُمُ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ **الْفَرْدِ الْخَبِيرِ** تَبًّا لِقَوْمٍ يَحْكُمُ عَلَيْهِمْ كَلَامُهُمْ وَهُمْ مِنَ الْغَافِلِينَ. مقابله شد

بسمه الباقي القائم

يا الهى تعلم و ترى ما ورد على اصفياك و امنائك في بلادك الذين **نطقوا**

بذكرك

*** ص ٧١ ***

بذَكَرَكَ وَ قَامُوا فِي اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ عَلَى تَبْلِيغِ أَمْرِكَ وَاعْلَاءِ كَلِمَتِكَ أَي رَبِّ قَدْ أَحَاطَتْ الْإِرْيَاحُ سِرَاجَ عَدْلِكَ وَالْأَمْوَاجُ سَفِينَةَ أَمْرِكَ اسْتَلَكَ بِالْذَّمِّ الَّتِي سَفَكَتَ فِي هَذِهِ الْإَيَّامِ فِي سَبِيلِكَ وَمَحَبَّتِكَ وَبِالْجِسَدِ الَّذِي جَعَلَهُ الْمُشْرِكُونَ أَرْبًا **أَرَبًا** بِمَا آمَنَ بِكَ وَأَقْبَلَ إِلَى أَفْقِكَ بَانَ تَقَدَّرَ لِحَبَابَتِكَ مَا يَحْفَظُهُمْ مِنْ شَرِّ أَعْدَائِكَ ثُمَّ أَكْتَبَ لَهُمْ مَا تَقَرَّرَ بِهِ **عِيُونِهِمْ** وَتَفَرَّحَ بِهِ قُلُوبُهُمْ أَي رَبِّ قَدْ أَخَذْتَ الْإِحْزَانَ مَظَاهِرَ اسْمِكَ الرَّحْمَنِ اسْتَلَكَ بَانَ تَبَدَّلَهَا بِالسَّرُورِ الْأَعْظَمِ أَنْتَ مَالِكُ الْقَدَمِ وَ سُلْطَانُ الْأُمَمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطَى الْكَافِيَ الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ. مقابله شد

هُوَ الْأَقْدَسُ الْأَعْظَمُ

أَنْ يَا قَلْبِي كَمْ مِنْ سَمِعْتِ حَنِينِكَ لِبَلَائِي وَضَجِيجِكَ لِابْتِلَائِي هَلْ تَرِيدُ أَنْ **تَذْكَرِي** فِي اللَّوْحِ مَا يَحْزَنُ بِهِ قُلُوبَ أَحِبَائِي أَوْ مَا يَفْرَحُ بِهِ كُلُّ قَلْبٍ سَلِيمٍ لِعَمْرِكَ أَنِّي مَا أَرِيدُ أَشَاهِدُهُمْ فِي الْإِحْزَانِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ اسْمِي الرَّحْمَنِ أَنْتَ مِنَ الْعَارِفِينَ لِعَمْرِي لَوْ نَقَصَ لَهُمْ كُلُّ مَا وَرَدَ عَلَى نَفْسِي فِي سَبِيلِي لَيُنُوحُونَ عِبَادِي وَيَصِيحُونَ فِي دِيَارِي إِلَى أَنْ تَفَارِقَ الْأَرْوَاحَ مِنْ أَجْسَادِهِمْ يَشْهَدُ بِذَلِكَ لِسَانِي أَنْتَ مِنَ الْمَلَكُوتِ بَيَانِي أَنْتَ مِنَ الْعَارِفِينَ أَنْتَ يَا أَيُّهَا الْعَبِيدُ **[الطائر ، ناخوانا؟]** فِي هَوَائِي إِذَا سَمِعْتَ صَرِيرَ قَلْبِي لِتَحْزَنَ عَنْ ذِكْرِهِ وَتَوَكَّلْ

*** ص ٧٢ ***

على الله العزيز الفرد الحكيم. مقابله شد

هُوَ الْأَقْدَسُ الْأَبْهَى

ذَكَرْتُ مِنْ لَدُنَّا مَنْ ذَكَرَ مَوْلِيهِ وَأَقْبَلَ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ أَعْرَضَ عَنْهُ أَهْلُ الشَّرْقِ وَالْغَرْبِ إِلَّا مَنْ أَخَذَتْهُ يَدُ الْفَضْلِ أَنَّهُ لِهَوِ الْفَضَالِ الْقَدِيمِ قَدْ حَضَرَ **كِتَابِكَ** وَقَرَنَهُ الْعَبِيدُ الْحَاضِرَ تَلْقَاءَ الْوَجْهِ وَ **أَجِينَاكَ** أَنْ رَبَّكَ لِهَوِ الْمَجِيبِ يَسْمَعُ نِدَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَجِيبُ كُلَّ مَقْبَلٍ تَوَجَّهَ إِلَى الْإِقْفِ الْأَعْلَى أَنَّهُ قَدْ سَوَّى نَفْسَهُ بِالْكَرِيمِ نُوصِيكَ بِالِاسْتِقَامَةِ الْكُبْرَى فِي أَمْرَ اللَّهِ مَالِكِ الْعَرْشِ وَ الثَّرَى كَمْ مِنْ عَبِيدٍ وَصِيَّانِهِ بِهَا فَلَمَّا بَلَوْنَاهُ بِحَرْفِ زَلِّ قَدَمِهِ عَنْ صِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ إِذَا قَرَأْتَ اللَّوْحَ وَ

تنوّرت بانوار الايقان قل لك الحمد يا الهى الرّحمن بما وقّفتنى على عرفان مشرق وحيك و مطلع الهامك اسئلك ان تجعلنى فى كلّ الاحوال مستقيماً على امرك و حبّك انك انت المقتدر القدير. مقابله شد

بسى المجيب العليم

قد **انت** السّاعة و نفع فى الصّور و الميزان ينادى أنا المميّز العليم ايّين و اظهر أمام وجه العالم اعمال الامم و أنا الشّاهد الخبير لم يبق من ذرّة الآ و قد اظهرتها و أنا العادل المستقيم قد جعلتنى مستويّاً يد العدل فى ايّام الله ربّ العالمين هذا يوم

فيه

*** ص ٧٣ ***

فيه ينطق الناقور و يصيح الناقوس و ينادى الصّور **الملك** لله مالك هذا اليوم البديع انك يا ايّها السّامع اذا فزت باصغاء لوح ربك ولّ وجهك شرط المظلوم و قل نفسى لبلانك الفداء يا من انفقت ما انت عليه فى سبيل **الله** العلىّ العظيم.

مقابله شد

جناب ورقا عليه بهاء الله

هُوَ الدّآكر النّآطق الامين

يا ورقاء يا **ايّها** النّآظر الى الافق الاعلى يذكرك مالك الاسماء فى هذا المقام الّذى سعى بالبقعة البيضاء انّ ربك لهو العليم و اسمه الحكيم بايد به عناية الهى جميع دوستان آن ارض را متذكر دارى تا كلّ بما ينبغى لايّام الله متمسك شونند و عمل نمايند لعمرى انّ الارض تحدّث و الميزان ينطق و امّ الكتاب ينادى قد اتى الوهبّ باسمه العظيم ان شاء الله كلّ بما يحبّ و يرضى مؤيّد شونند در جميع احوال نفوس افسرده را به نار محبّت الهى مشتعل نماييد و به آياتش متذكر داريد چه كه خلق ضعيفند و حق قوى و مشفق طوبى لاهل البهء آتهم من اهل السّفينة الحمراء لاتمنعهم الحجبات و لا الاشارات عليهم بهاء الله و عنايته و رحمته الّتى سبقت الوجود البهء المشرق من افق البهء عليك و على الّذين **فازوا** بهذا المقام المحمود. مقابله شد

اوست داراى عالم

تا جناب ورقا

اى دوست جميع را در بيان امر نموديم كه در اين ظهور اعظم به چشم خود ببينند و به گوش

*** ص ٧٤ ***

خود بشنوند ولكن چون افق عالم به نور ظهور روشن شد اكثرى امر الهى و وصيت ربانى را فراموش نمودند و به اوهام خود مشغول **گشتند** چهره آفتاب انصاف از ابرهاى اوهام بى دانشان مستور و پنهان مانده در اين صورت اگر حرركات شبپره جلوه نمايد بعيد نيست. به اسم دوست انفس مستعدّه را به شطر احديّه دعوت نماييد شايد از كوثر رحمانى محروم نمانند انه لهو العطوف الغفور حقّ جلّ و عزّ لم يزل و لا يزال لحظات عنايتش متوجه دوستان بوده و خواهد بود انه لهو الدّآكر العليم. مقابله شد

جناب ورقا عليه بهاء الله

بسى الظّآهر النّآطق العليم

قد توجه اليك وجه القدم من هذا **المنظر** الكريم قد اراد العبد الحاضر لدى العرش ان يكتب اليك قلنا خذ قلمك انا كنا منزليين نلقى و نزل و نرسل و انا المبعث المنزل المرسل المقتدر القدير امرناه ان يحضر تلقاء الوجه بقلم و مداد فلما حضر انزلنا لك هذا الكتاب البديع و ارسلنا اليك ما اردته من فضل ربك الكريم كن قائماً على خدمة امرى و ناطقاً بثنائى و عاملاً بما أمرت به اذ كنت حاضراً تلقاء عرشى العظيم انت الّذى توجهت و اقبلت الى ان دخلت و حضرت هذه البقعة الّتى جعلها الله مطاف

المخلصين

*** ص ٧٥ ***

المخلصين انا امرنا اسماً من الاسماء بان يقعد مستويّاً اذا **اراد ان** ينطق بهذا الامر الّذى خضع له كلّ امر عظيم انت عملت بما امرناه من قبل انّ ربك لهو الدّآكر العليم تمسك فى كلّ الاحوال **بالحكمة** و **البيان** **لئلا** يرتفع نفاق الّذين **كفروا** بالله ربّ العالمين كبر من قبلى احبائى الّذين نبذوا سوائى و شربوا رحيق **حبّى** العزيز سوف يظهر الله عمل الّذين قاموا على خدمة امره انه **يوقى** اجور العالمين البهء عليك و على اصفياء الله ربّ العالمين.

مقابله شد

جناب ورقا عليه بهاء الله

هو العلىّ الاعلى

يا ورقاء انّ موليك يذكرك لتذكر العباد و تبشّرههم برحمتى الّتى سبقت انّ ربك لهو الامر الحكيم ان اطمئن بفضل الله انه معك يسمع ويرى و هو الشاهد
الخير الهاء عليك و على اوليائى فى هناك ان اذكرهم من قبلى و انا المشفق الكريم.

مقابله شد

ت جناب ورقا عليه بهاء الله الابهى

هو المغرّد على الاغصان

غادرنا البيت مقبلاً الى ارض اخرى متذكراً ايامى الاولى و ناطقاً بآيات الله رب العالمين سبحنا و يسبح معنا الاشياء كلّها تعالى مولى الاسماء الّذى اتى بسطان
مبين قد انجذب اهل الملكوت من النداء المرتفع من شطر الايمن

*** ص ٧٦ ***

من الطّور و القوم فى ضلال مبين ذهبنا الى ان بلغنا بمّ الماء جلسنا و سمعنا من خيره تالله قد اتى محبوب العالم و ظهر من قزّت بظهوره عيون المرسلين
اذ اخذنا قلبي الاعلى و اردنا ان نذكر من نطق بثنائى و طار فى هوائى و شرب من بحر بيانى و فاز بلفائى الّذى سقى بورقا فى الصحيفة الحمراء من قلبي
الاعلى طوبى لمن يتذكّر بذكره و يسمع قوله فى هذا الامر البديع انك اذا فزت بلوحى و وجدت عرف بيانى سافر باسقى ثم اهد الناس الى صراطى و عرفهم
امرى و بشّرههم بفضلى و عنايتى ثم الق عليهم ما القيناك لعل يتخذن لانفسهم سبيلاً الى الله العزيز الحميد الهاء المشرق من ملكوتى عليك و على من يحبك
لوجه الله ربّ العرش العظيم.

مقابله شد

هو العليم الفضال

يا ورقا اعلم ثم اعرف انا اصطفيناك لذكركى و عرفناك سبيل فضلى و رحمتى و سقيناك كوثر بيانى من يد عطائى و اسمعناك ندائى و صرير قلبي و
اخبرناك بما جرى من رحيق عنايتى فى انهار جنائى و اخترناك للقيام على خدمة امرى المبين و ذكر نبائى العظيم قل سبحانك اللهم يا الهى اسئلك باسمك
الاعظم ان تجعلنى فائزاً بما انزلته فى كتابك المبين انك انت ارحم الراحمين.

مقابله شد

هو التور

*** ص ٧٧ ***

هو التور المشرق من افق العالم

هذا يوم فيه بنادى المقصود و يبشّر الناس بامرهم المحتوم و رحيقه المختوم طوبى للّذين اقبلوا بوجوه بيضاء و قلوب نورا و اخذوا كأس العطاء من يد
مالك الاسماء و فاطر السّماء و شربوا باسمه المهيمى القيوم قد ظهرت النار من السّدره و نطق مكلم الطور من افق سماء الظهور يا ملاً الارض تالله قد
اتى الوعد و الموعد من مقامه المحمود يدعوكم الى الله مالك الغيب و الشّهود قد تجلّى الرّحمن على من فى الامكان و ظهر المنظر الاكبر و مالك القدر يقول
يا معشر البشر اقبلوا الى الافق الابهى ثم استمعوا صرير قلبي الاعلى انه يهديكم الى صراط الله ربّ ما كان و ما يكون يا ايها المذكور لدى المظلوم انا سمعنا
ذكرك ذكرناك بما لا يعادله ما عند الامم و لا ما عند الامراء و الملوك طوبى لك بما فزت باتار قلبي الاعلى و نطق باسمك المظلوم اذ كان مستويّاً على عرش
اسمه الودود انا انزلنا الايات و اظهرنا البيّنات و خرقتنا الحجبات امام الوجوه بحيث ما منعنا سطوة العالم يشهد بذلك من عنده كتاب مرقوم قد احاطتنا
البلايا من كلّ الاقطار و الرّزايا من الاقطار و كان قلم المختار ينطق فى العشى و الاشراق و فى البكور و الاصال انه لا اله الا انا الحقّ علام الغيوب طوبى لمن
سمع ندائى و اقبل الى افقى و نطق بثنائى و قام على خدمة امرى و تمسك بحبلى الممدود

*** ص ٧٨ ***

انك اذا اجتذبتك نفحات آياتى و اخذك كوثر بيانى قل الهى الهى ترى البعيد اراد قريبك و الفقير بحر غنائك و العطشان كوثر عطائك اسئلك بانوار نير
بيانك و اسرار كتابك و بافك الاعلى و ما كان مخزوناً فى خزائن قلمك و كنانز علمك يا مولى الاسماء و فاطر السّماء بان تؤيدنى على الاستقامة على امرك
و القيام على خدمتك اى ربّ ترانى مقرأً بما نطق به لسان عظمتك فى ملكوت بيانك قو يا الهى قلبى و جوارحى بحيث لاتضعفها قوّة الاقويا و لا شهبات
العلماء ثم اجعلنى مشتعلاً بنار سدرتك و منوراً بانوار عرشك اسئلك يا مسخّر الايات بامرک الّذى به نصبت رايات ظهورك فى الافاق و اعلام نصرك فى
البلاد بان تكتب لى من قلم فضلك ما يكون معى فى كلّ عالم من عوالمك انك انت المقتدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام الاشياء و تفعل ما تشاء و تحكم
ما تريد لا اله الا انت الفرد الواحد المهيمى العزيز الفضال .

مقابله شد

هو الشاهد الخير

قد سمعنا ندائك و رأينا توجهك و اقبالك و اشتعالك فى هجر موليك انا ذكرناك من قبل بما فاحت به نفحة الرّحمن فى الامكان نسل الله ان يؤيدك و
يوقفك على ذكره و ثنائه و خدمة امره انه هو المقتدر المهيمى القيوم

انک اذا شربت رحيق الوحي من كأس بياني و وجدت عرف الرحمن من كلماتي قل الهى الهى هجرک اهلکنى و فراقک احرقنى و ظهورک حيرنى و آياتک اشعلتنى و بيئاتک جذبتنى اسئلک بالكلمة التى بها سرع المقرَّبون الى مقرِّ الفداء بان تکتب لى من قلمک الاعلى اجر لقائک و الحضور امام وجهک و القيام لدى باب عظمتک اى ربِّ ترانى منجذباً من نفحات وحيک و طائراً فى هواء حَبِک اسئلک بامطار فجر ظهورک و انوار وجهک بان تجعلنى فى کُلِّ الاحوال متمسکاً بحبل فضلک و عاملاً بما امرتنى به فى کتابک انک انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت القوى القدير. حق اوليائى خود را دوست داشته و دارد و از برای لقا و ظهورات عنايت و مرحمت آمده ولكن ظلم ظالمين و غفلت غافلين حایل شده چندی است ارض سجن مضطرب مشاهده می شود چه که نفسی از اهل بغضا مدتی بر سریر حکومت جالس اگر چه به سقر راجع یعنی عزل شد ولكن الى حين ارض ساکن نشده لذا در اظهار کلمه اذن توقّف نمودیم انّه هو الفضل الکريم و هو الغفور الرحيم از او می طلبیم آنچه را که خیر دنیا و آخرت در آن است انّه على کُلِّ شىء قدير و بالاجابة جدير. مقابله شد

بسمی المهيمن على الاسماء

در این حین سدره مبارکه که در فردوس اعلى به يد عنايت الهى غرس شده به این کلمه ناطق یا اهل الارض دعوا ما عندکم من الاوهام و الظنون هذا يوم فيه فكّ

ختم الرحيق المختوم باسم الله المهيمن القيوم اقبلوا ثم اشربوا منه رغماً لکن غافل محجوب طوبى از برای نفسی که ندایش را شنید و به حلاوت بیانش فائز گشت قسم به انوار نیر معانی که از افق سماء بیان مُشرق است هر نفسی به اصفا فائز شود مشتعل گردد اشتعالی که اعراض عالم و اعتراض امم او را منع ننماید و محروم نسازد و آثارش ظاهر و هویدا گردد از اول ایام تا حین من غیر ستر و حجاب امام وجوه امرا و علما و فقها ندا نمودیم ندائی که آذان از برای اصغاء آن از عدم به وجود آمده ولكن عباد را زخارف ظاهره و الوان فانیه از نعمت های باقیه سرمدیه منع نمود و محروم ساخت انک اذا سمعت نغمات طيور المعانی على اغصان البیان طهر قلبک و صدرک بماء التوجه و الانقطاع و قل الهى الهى لك الحمد بما اظهرت صراطک بين عبادک و دعوت الناس الى مشرق وحيک و مطلع الهامک و مصدر اوامرک و احکامک اشهد انک اظهرت السبيل و انزلت الدليل و امرت الكل بما يقربهم اليک و ينفعهم فى کُلِّ عالم من عوالمک اسئلک يا مالک الوجود بامواج بحر جودک و انوار شمس فضلک بان تؤيدنى فى کُلِّ الاحوال لاكون ناطقاً بذکرک و مشتعلأ بنار حَبِک و متذکراً بآياتک و طائراً فى هوائک و متمسکاً بحبل عطائک و متشبثاً بذيل کرمک اى ربِّ ترى عبدک مقبلاً الى افقک الاعلى و معتزلاً بوحدانيتک و فردانيتک و مقراً بعظمتک و سلطانک

اسئلک بالذى سرع الى مقرِّ الفداء شوقاً للقائک و اقبل الى سهام البلاء حباً بجمالک بان ترزقنى نعمتک التى انزلتها من سماء امرک و المائدة التى ارسلتها من ملکوت بيانک انک انت الذى لاتمنعک صفوف العالم و لا جنوده تفعل ما تشاء و تحکم ما تريد لا اله الا انت العزيز الحميد ثم اسئلک يا مالک القدم بالاسم الاعظم الذى به نورت العالم بان تقدر لى خير الآخرة و الاولى انک انت مالک الاسماء و فاطر السماء لا اله الا انت المقتدر العزيز الوهاب. مقابله شد

هُوَ النَّاطِقُ فِي مَلَكُوتِ الْبَيَانِ

کتاب انزله المظلوم لمن اراد ان يشرب الرحيق المختوم من ايدى عطاء ربه المهيمن القيوم ليقرِّبه النداء الى الافق الاعلى و يؤيده على الذكر و الثناء طوبى لمن سمع و فاز و ويلٌ لکن غافل محجوب انا سمعنا ذکرک ذکرناک من قبل و فى هذا الحين فضلاً من لدى الله مالک الغيب و الشهود قد حضر العبد الحاضر امام الوجه بکتاب من احببى و تمسک بحبلى و طار فى هواء حَبِى و قام على نصرة امرى بين عبادى و كان فيه اسمک انزلنا من سماء الفضل آيات لا يعادلها شىء من الاشياء لتشکر ربک مالک الوجود اياک ان تمنعک حوادث العالم عن مالک القدم او تحججک شبهات الامم عن هذا الامر المحتوم قل يا معشر البشر قد انار افق الظهور بمالک القدر و ظهر ما كان مکنوناً فى کتب الله العزيز الودود ضعوا ما عندکم خذوا ما امرتم به من لدى الحق عادَم الغيوب از لغت فُصحى به لغت نورا توجه نمودیم امروز عالم به انوار ظهور منور و جميع اشياء به ذکر

و ثنا و فرح و سرور مشغول در کتب الهى از قبل و بعد به یاد این يوم مبارک عيش عظيم بر پا طوبى از برای نفسی که فائز شد و به مقام يوم آگاه گشت امروز صرير قلم الهى مرتفع و افقش مشهود طوبى از برای نفسی که شبهات و اشارات اهل عالم او را از مالک قدم منع ننمود و از بحر اعظم محروم

نساخت طوبی لک و لمن بَشْرک و هدیك الى صراطی المستقیم و نبائی العظیم كذلك اسمعنا ندائی الاحلی و ارسلنا الیک ما قررت به اعین المقربین و نذکر فی هذا المقام ضلعک و نذکرها بأیاتی و نبشرها بعنایتی و رحمتی الّتی سبقت من فی السموات و الارضین البهاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علیها و علی الذین ما خوفتم جنود الفراغنة و صفوف الجبابرة عن الله رب العالمین الحمد لله الملك الحق العدل المبین. مقابله شد جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی

هو الظاهر و هو التّاطق

حمد حضرت مقصودی را لایق و سزاست که در یوم قیام به کلمه علیا خافیه صدور و خائنه اعین و شئونات مستوره را ظاهر فرمود به اقتدار قلم اعلیٰ جمیع اشیا را مسخر نمود و به نفوذ بیان من فی الامکان را به ظهور مکلم طور بشارت داد اوست مکلم و اوست قلم و اوست لوح رغماً لکن منکر بعید و کلّ معرض ائیم یا ورقا علیک عنایت الله مولیٰ الوری الی حین سه عریضه از تو رسید و مخصوص هر یک جواب از شطر اعلائی فضل نازل قل لک الحمد یا مالک الوجود و لک البهاء یا سلطان الغیب و الشهود و لک العطاء یا من فی قبضتک زمام الاسماء و لک الفضل و البهاء یا مولیٰ الورقاء و معینه و ممده نستل الله

تعالی

*** ص ۸۳ ***

تعالی ان یؤیدک علی ما امرناک به فی الحضور انه هو المشفق العطوف الغفور. عزیز و روح به فضل الہی مذکورند و به عنایت فائز در جمیع احوال اولیا را به حکمت و بیان امر نموده و می نمایم و نستل الله ان یوقہم علی ما یحبّ و یرضی البهاء المشرق من افق سماء بیانی علیک و علی من معک او یحبک لوجه الله ربّ العرش العظیم و الكرسی الرفیع یا عزیز عزّ الله به تو توجه نمود و آن کلمه ای است که از فم حقّ جلّ جلاله ظاهر شده و می شود قل اشهد انّ کلاً عزیز یفتخر بالقیام لدی بابک و نبأک العظیم اشهد انک استویت علی عرش الظهور و نطقت بما تکلم به الطور اشهد انک اظهرت نفسک و تجلیت بنورک الساطع اللّمع علی من فی العالم استلک ان تجعلی معروفاً باسمک و قائماً علی خدمتک انک انت المقتدر القدیر. مقابله شد

انا المفرد علی الاغصان و المنادی فی قطب الامکان

قد نزل فی هذا الحین امرالله المحکم المتین یا ارض قررت عیناک بما زینک الله بقدم اولیائه و شرفک بهم فی کلّ الاحوال یا محمد علیک بهائی نامه جناب ورقا الذی طاف حولی و طار فی هواء حیّ و قام علی خدمة امری به لحاظ عنایت فائز ذکر جناب میرزا عطاء الله علیه بهاء الله را نموده و همچنین ذکر بیت ایشان و نفوس مجتمعه در آن مذکور

*** ص ۸۴ ***

طوبی لک یا عطا و البهاء علیک من لدی الله مالک ملکوت الاسماء و لابیک الذی جعله الله مالک الایجاد من فوارس مضممار المحبّة و الوداد. یا محمد بیتی که در آن ندای اولیا مرتفع و به ذکرالله مشغول او عندالله مطاف ملائکه مقربین است طوبی لبیت تضوّعت فیہ نفحات الوحی و ارتفع فیہ ذکرالله المقتدر العظیم الحکیم. جناب حکیم علیه فضل الله ربّ العالمین مذکور بوده و هستند مکرز جناب امین علیه بهائی ذکرشان را نموده انا انزلنا له ما فاح به عرف عنایة الله مقصود العارفين و جرى باسمه من قلبي الاعلیٰ کوثر البقا قل خذہ باسعی ثم اشرب منه رغماً للذین انکروا البهاء و سلطانه و قدرته و اقتداره الذی به طار التّوم من عیون المنکرین یا حکیم الیوم یومک اطلع من افق الصّمت ثم انطق بذکری الذی به ارتفع النداء من کلّ الجهات قد اتی الله من افق الاقتدار بسلطان عظیم یا حکیم علیک بهائی مریبین و معتدین عباد را از تلاوت دعای سحر که دیباج آن به این اسم مبارک اعلیٰ مزین است نهی نمودند به کمال تصریح ذکر شده آنچه که سبب احتراق اکباد مشرکین و معرضین است چه که می فرماید اسم اعظم در آن موجود و مذکور مع ذلک مردم را از فیوضات فیاض حقیقی که در آن اذکار مکنون محروم نمود

قل

*** ص ۸۵ ***

قل یا ایها الغافل یا شیخ یابن باقر به راستی می گویم و لوجه الله می گویم تو هم لوجه الله بشنو کلمه مبارکه منوره و لکنته رسول الله و خاتم التّبین به کلمه مبارکه یوم یقوم الناس لربّ العالمین منتهی شد سر از خواب بردار و ملکوت بیان را طائف حول مشاهده نما. یا اسد علیک بهاء الله الفرد الاحد اردنا ان نذکر من ذکرته الذی سئى بنورالله فی کتاب الاسماء لیشکر ربّه المشفق الکریم نستل الله تبارک و تعالیٰ ان یؤیّد علی ما ینبغی لایامه و یمدیه الی صراطه الذی یمشی و ینطق فی کلّ شأن انه هو الله لا اله الاّ انا الفرد الخیر طوبی له و لابیة و امه نستل الله تعالیٰ ان ینزل علیهما من سحب فضله امطار رحمته و یقرّهما الیه انه هو السّامع المجیب الحمد لله العزیز الحمید. ان یا قلم ولّ وجهک شطر من احبّتی الذی سئى بمیرزا قبل آقا علیه بهاء الله الابهی یا محمود قد ذکرک المحمود فی هذا المقام المحمود اشهد انک سمعت ندائی و فزت بأثاری و اقبلت الی افقی اذ عرض عنه العباد الاّ من انقذه زراعی قدرتی باسعی كذلك قضی الامر من لدی الله ربّ العرش العظیم و اولیای آن ارض را هم که در آن بیت حاضر بودند ذکر می نمایم نستل الله تبارک و تعالیٰ ان یسقمهم

کوتر الاستقامة بحيث لاتمنعم شوكة الجبابره و لاسطوة الفراعنه امروز جوهر استقامت اغلی و ائمن از جمیع جواهرهای عالم مشاهده می شود این در ثمین را به عنایت کلمه مبارکه باید حفظ نمود چه که سارقین و خائنین بر مرصده منتظر طوبی
*** ص ۸۶ ***

لمن نبذ مطالع الاوهام و اخذ ما امر به من لدی الله مقصود المخلصین الہی الہی قوّ افئدة اولیائک لئلا یمنعهم المعرضون عن الاقبال الی ساحة عزک و بساط عطائک ای ربّ اید اولیائک علی التمسک بحبل فضلک و الانقطاع عن دونک انک انت المقتدر المختار. مقابله شد

به نام گوینده دانا

یا محمد علیک بهائی در نامه شما که ورقا علیه بهائی ارسال نموده ذکر نبیل اکبر علیه بهاء الله مالک القدر در آن مذکور و همچنین اذکار اولیا علمیم بهاء الله الابهی از قلم حُبّ مرقوم هر یک به ذکر قلم اعلی فائز و از سحاب فضل امطار رحمت بر افنده و قلوب مبذول داشت نسل الله ان ینبت منها اوراد الحقایق و البیان انه هو المقتدر العزیز المتان یا محمد علیک بهاء الله و عنایتہ این مظلوم با مدعیان محبتش با محبت کامل و عنایت کبری رفتار نمود پیشهد بذلک الارض و جبالها و اشجارها و اثمارها و البحار و امواجها و الشمس و انوارها ولكن بعضی عهد و وفا را شکستند و حبلش را قطع نمودند و در مدینه کبیره عمل نمودند آنچه را که عین محبت گریست و عبرت مخلصین و موخدین جاری گشت از حق می طلبیم تو را تأیید فرماید بر استقامت کبری لتقوم علی خدمة الامر باستقامة لاتمنعها صفوف الارض و لا جنودها یا نبیل علیک بهاء ربک

الجلیل

*** ص ۸۷ ***

الجلیل در لیالی و ایام احزاب عالم را به عدل و انصاف و امانت و دیانت امر نمودیم و وصیت فرمودیم ولكن اکثری هوی را بر هدی ترجیح دادند و بغی و فحشا را بر بر و تقوی. این ایام یک صحیفه مقدسه مبارکه که حامل آیات و الواح الہی است مخصوص شیخ ارض صاد یعنی ابن باقر ارسال نمودیم که شاید نجات وحی و عرف معروف او را از منکر باز دارد و از ما عنده بما عندالله جذب نماید سبحان الله آیات خارج از احصا نازل و بیّنات امام وجوه ظاهر. ساعت و اشراطش و قیامت و اسرارش باهر قلنا یا شیخ ان تخاف من ایمانک فاحفظ اللوح فی جیب توکلک اذا سنلک الله فی موقف الحشر بائ شیء آمنت به اذا اخرج اللوح و قل بهذا الكتاب المبارک العزیز المنیع اذا ترفع ایدای الممکنات الیه یاخذون و يضعونه علی عیونهم و یجدون منه عرف العنایة و اللطاف و ما لا یعرف احد من الاولین و الاخرین یا محمد علیک عنایتی امر به شأنی ظاهر و مشهود که حجج و براهین خاضع و خاشع و طائف حول ولكن حجاب اعمال کلّ را منع نموده و محروم ساخته از حقّ بطلبید کلّ را تأیید فرماید و توفیق بخشد تا در ایام ظهور از تجلیات انوار نیر فضل و عطا محروم نمانند اگر چه الیوم مقتریات نفسیه در سرّ سرّ نار فتنه و بغضا افروخته سوف یظهر الله ما کان مکنوناً فی صدور المعرضین این ایام ایام ظهور ما انزله الرّحمن فی الفرقان است

*** ص ۸۸ ***

قوله تبارک و تعالی انها ان تک مثقال حبة من خردل فتکن فی صخرة او فی السموات او فی الارض یأتی بها الله و همچنین یوم ظهور خائنه اعین و خافیه صدور است از حقّ می طلبیم اولیایش را حفظ فرماید و از شرّ نفوس غافله حراست نماید انه علی کلّ شیء قدیر البهاء من الله علیکم یا معشر الاولیاء و علی الذین یحبونکم لوجه المشرق المنیر. مقابله شد

طا جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی

بسمی الذی به بدّل الله الشرّ البحت بالخیر البات

الحمد لله الذی بدّل الغضب و القهر بالرّحمة و النّصر و قدر لکلّ قطرة من دماء شهدائه خلقاً لنصرة امره المبرم الحکیم و الحمد لله الذی رفع علم الاقتدار مرّة بامنانه و اصفیائه و اخری باعدائه انه هو المقتدر الذی لاتمنعه ارادات خلقه عمّا اراد و هو المقدر العظیم لله الحمد وارد شد بر اولیا در ارض یا آنچه که سبب ظهورات ظفر و نصر است اگر این مقام و ما ستر فیہ از قلم جاری شود جمیع احزاب عالم خود را طائف حول مشاهده نمایند یا انها المذكور لدی العرش یوم یوم نصرت است لله الحمد ذیل حضرت سلطان از عملهای شنیعه و ارتکابات قبیحه ظالمه مطهرّ و مقدّس و مبرّا بوده فی الحقیقه باید جمیع اولیا کما فی السابق از حقّ جلّ جلاله حفظش را مستثلت نمایند الہی الہی استلک بآیاتک الکبری و ظهورات

عظمتک

*** ص ۸۹ ***

عظمتک فی ناسوت الانشاء و بالذات المکتونة فی معادن العباد و باثمار سدرات عنایتک فی البلاد ان تحفظ حضرة السلطان بقدرتک و سلطانتک ثم ایدیه علی اظهار العدل لیستضئ بنوره الافاق ثم افتح یا الہی علی وجهه باب فضلک و غنائک و جودک و عطائک انک انت المقتدر العزیز الوهاب.

نامه آن جناب که در ذکر بعضی امورات نالایقه از خائنین بوده امام وجه قرائت شد طوبی لک و نعیماً لک چه که در جمیع احوال به حق ناظری و به ذکر خیر ناطق. ادب از سجیه انسان است و عندالله مقبول از حق بطلبید عباد را از این طراز مبارک مُنیر محروم نفرماید اَنَّهُ هو السّامع المجیب امروز باید اولیا و اصقیا به تمام همت بر نصرت امر الہی قیام نمایند **ولکن** به حکمت و بیان این مظلوم در لیالی و ایام مقرّبان باب فضل و عطا را وصیّت می فرماید بر اصلاحی که سبب عمار عالم و تهذیب نفوس امم است باید از اموری که عرف فساد از آن منتشر است تجنّب نمایند و به هیچ وجه داخل نشوند حال بر اکثری از امرای ارض واضح و معلوم شده که این حزب جز **به اصلاح** و ما ترتفع به الدّولة و المّلة ناظر نبوده و نیستند و حضرت سلطان بنفسه بر این فقره آگاه و هم چنین حضرت نایب السّلطنه ایدہ الله ولكن اظهارش را مصلحت ندیده اند یا اِنّھا القائم امام الوجه و الطّائف حول العرش این ایام مخصوص شهدای ارض یاء سه کرّه نازل شد آنچه که عرفش به دوام ملک و ملکوت باقی و برقرار است وارد شد بر آن نفوس مقدّسه آنچه که روح الامین مع ملائکه مقرّبین نوحه نمودند طوبی

*** ص ۹۰ ***

لهم و نعیماً لهم استقامتی از آن نفوس مقدّسه ظاهر که سبب حیرت ملاً اعلی گشت یک فقره از آن سه فقره ارسال شد و بعد دو فقره دیگر ارسال می شود **ولکن** اخباری که رسید هر یک مخالف دیگری بود در بعضی از ظلم های **وارد** و از قلم اعلی مطابق آنچه ذکر نموده اند جاری و نازل گشت آنچه که آثار و ثمراتش در هر یوم ظاهر شده و خواهد شد لعمرالله اعدا نصرتی نمودند که شبهه و مثل نداشته و ندارد سبحان الله خسارت کبری را ربح اعظم شمردند از حق شعور بطلبید که شاید بر آنچه عمل نموده اند آگاه شوند دوستان حق **طراً** را از قبیل مظلوم ذکر نمایند تا کلّ به نور ذکر الہی منور و متذکر شوند لوحی هم مخصوص حضرات افتنان علمیم **بہاء الله** و رحمته و عنایتہ و سایر احزاب عالم نازل ان شاء الله ارسال می شود در جمیع احوال باید به انتشار آثار مشغول باشید و مجالس را از نفحات عنبر بیان معطر دارید اَنَّهُ یؤدک و یوفّقک و هو المشفق الکریم البہاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی من معک و یسمع قولک فی هذا النّبأ الّذی به ارتعدت فرائص کلّ مشرک اثم الحمد لله العلیم الحکیم.

مقابله شد

به اثر قلم اعلی نازل شده **هو العلیم**

قد ذکرک من هاجر الی الله الّذی قطع البرّ و البحر الی ان ورد و سمع نداء المظلوم

فی السّجن

*** ص ۹۱ ***

فی السّجن و ذکرناک بهذا اللّوح البدیع لتشکر ربّک الّذی خلّقک و غفرک و عرّفک سبیلہ المستقیم طوبی لمن حبس فی سبیلی و وجد عرف عنایتی و فاز **بذکری** و لوحی المشرق المُنیر یا مرتضی انا نوصیک و الّذین آمنوا **بالاستقامة** علی هذا الامر الّذی به نطقت الاشیاء الملک لله ربّ العالمین البہاء علیک و علی الّذین ما **منعهم** نفاق الّذین کفروا بیوم الّذین كذلك نطق القلم فی السّجن الاعظم نعیماً لمن سمع ویلّ للمنکرین و **لکل جاهل** مریب.

مقابله شد

جناب حاجی یوسف علیہ بہاء الله

بسمی الذّاکر العلیم

کتاب انزلہ المقصود لهدی النّاس الی صراطہ المستقیم و یقرّہم الی مقام تنادی فیہ السّدرة المملک لله ربّ العالمین یا یوسف اسمع النّداء من **شطر** المظلوم اَنَّهُ یذکرک و یؤدک علی التّقرب الی الغایة القصوی و الدّروة العلیا المقام الّذی استقرّ فیہ عرش عنایت ربّک **الغفور** الکریم اشکرالله بما وفّقک علی الاقبال اذ اعرض عنه کلّ عالم بعید قل الہی الہی انا عبدک و ابن عبدک قد اقبلت الیک و اردت من بحر جودک ما یجعلنی منقطعاً عن دونک و ناطقاً بثنائک و طائراً فی ہوانک اشهد انّ رحیق ثنائک اخذنی و سلسبیل بیانک اسکرنی اسئلک بلحاظک

*** ص ۹۲ ***

و ندائک و بالامر الّذی به سخّرت الکائنات و اجتذبت الممکنات بان تنزل علیّ من سماء عطاک ما یطہرنی من شہات الّذین انکروا ظهورک و جادلوا بأیاتک و اعرضوا عن مشرق صفاتک و مطلع اوامرک ای ربّ قدر لی وجودک ما یجعلنی ثابتاً علی امرک و خدمة اولیائک انک انت المقتدر الغفور الرّحیم.

مقابله شد

جناب ملا ممیش علیہ بہاء الله

هو الناظر من افقه الاعلی

یا ملاً اسمع نداء مولی الوری من شطر السّجن اَنَّهُ یقرّبک الی الله و یطہرک عن العصیان و یسقیک کوثر الحیوان من ایدای الفضل و العطاء اَنَّهُ هو العزیز الوہاب قد انزلنا لک فی هذا اللّیل ما یجذبک الی الله ربّ الارباب قل یا ملاً الفرقان افتحوا عیونکم **قد اتی** الرّحمن بقدره و سلطان ایاکم ان تمنعکم

شبهات البشر عن المنظر الاكبر او تخوفكم سطوة الظالمين الذين نقضوا الميثاق في المآب انك اذا سمعت نداء المظلوم و شربت رحيق المختوم باسى القيوم قل الهى الهى لك الحمد بما اسمعتنى ندانك الاحلى و اريتنى آثار قلمك الاعلى اسلك بالكلمة التى بها انجذبت الارض و السماء بان تجعلنى من الذين ما منعهم شىء من الاشياء عن التوجه الى

انوار

*** ص ٩٣ ***

انوار وجهك يا فاطر السماء و مالك ملكوت الاسماء اى رب ترى عتراتي و تسمع زفراتى اسلك بحفيف سدرتك و خرير ماء عنايتك بان توقفى على ما تحب و ترضى اى رب أنا عبدك و ابن عبدك معترفاً بظهورك و اقتدارك و عظمتك و سلطانتك اسلك ان لا تخيبنى عن كل خير انزلته فى كتابك و قدرته لاصفيانك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العليم الحكيم. مقابله شد جناب ورقا عليه بهاء الله الابهى

هو المقتدر على ما يشاء و هو المهيمن القيوم

يوم الهى بنفسه ندا مى نمايد و من على الارض را به افق اعلى دعوت مى فرمايد اين يوم در مقامى نورى است ساطع مقرين را به صراط مستقيم راه نمايد و از نبأ عظيم آگاهى بخشد يا واو عليك بهائى و عنائتى در اين حين احد اغصانى الذى سقى بضيا فى الصحيفه الحمراء حضر و ذكرك ذكرناك بايات احاطت من فى السموات و الارضين و در مقام اخرى اين يوم كوثر خيوان است از براى من فى الامكان اوست سلسبيل حقيقى و كوثر معنوى تشنگان را از يد عطا عطا فرمايد آنچه را كه سبب حيات سرمدى است قل هنيئاً للشاربين يا راء عليك بهائى و عنائتى جميع عالم از براى عرفان اين يوم مبارك خلق شده اند ولكن اكثر اهل عالم محروم الا من شاء الله ربك و در مقامى اوست دارى دفتر عالم و نزد اوست اسرار امم مره تراست مستويماً على عرش البيان و يعلم الناس بما يقربهم و

*** ص ٩٤ ***

يعرفهم و ينفعمهم و اخرى تراست مترجماً للاحزاب كلها كذلك نطق قلمى الاعلى فى هذا الحين المبارك المبين و اگر اسرار اين يوم ذكر شود كل را منصعق بينى الا معدودى يا ورقا عليك بهاء الله مالك ملكوت الاسماء الحمد لله فائز شدى و عمل نمودى آنچه را كه در حضور القا شد طوبى لك و لمن سمع ندانك فى امر موليك مركز اين ايام به ذكر قلم اعلى فائز شدى نسل الله ان يؤيدك على تسخير القلوب باسم ربك العزيز المحبوب يا عزيز لدى العرش مذكورى و به عنائت فائز يا روح الله اشكر الله بما ايدك و وفقك و احضرك و اسمعك ندائه الاحلى فى افقه الاعلى الهاء عليكم و على من يحبكم و يسمع قولكم فى هذا الكتاب العظيم. مقابله شد

دليلى نفسى و برهائى امرى و حجتي جمالى المنير (سجع مهر مبارك است)

جناب ورقا عليه بهاء الله المشرق من افق اللوح يا ورقا قد حضر ما ارسلته الى العبد الحاضر لدى العرش و فاز باصغاء المظلوم

فى هذا المقام

*** ص ٩٥ ***

فى هذا المقام الكريم و نجيبك بهذا اللوح ان ربك لهو المشفق العزيز العليم ذكر الناس بايامى و عرفهم ما ينبغى لهم فى هذا اليوم الذى نصبت رايه انه لا اله الا انا العزيز العظيم الهاء عليك و على من يسمع قولك فى هذا الامر البديع. مقابله شد

هو المهيمن على من فى الارض و السماء

قد حضر لدى المظلوم كتابك و ذكره العبد الحاضر لدى الوجه و فاز باصغاء من عنده ام الكتاب سمعنا ما ناديت به الله طوبى للسانك بما اعترف بما نطق به لسان العظمة قبل خلق الاشياء انه لا اله الا هو العزيز الوهاب نشهد انك وجدت نفحات الوحي و اقبلت الى الافق الاعلى اذ اعرض عنه علماء الارض و فقهاءها فى يوم نادى المناد الملك لله رب الارباب انك اذا فزت ببيان ربك الرحمن قل الهى الهى انت الذى باياتك تحركت افلاك الوجود و بوجودك ظهرت لئالى بحر علمك يا مالك الغيب و الشهود اسلك بانوار وجهك و اسرار كتابك و باسمك الذى به سخرت ارضك و سمانك بان تؤيدنى على ذكرك و ثنائك و ما يبقى به ذكرى فى زبرك و الواحك اى رب اجد عرف ظهورك انه اخذنى على شأن اقبلت اليك و نطقت بثنائك اسلك ببحر آياتك و اشراقات انوار نير امرك بان تقدر لى من قلمك الاعلى خير الآخرة و الاولى و تجعلنى فى كل الاحوال قائماً

*** ص ٩٦ ***

على خدمتك و ناطقاً بذكرك و مقبلاً الى افقك و متوجهاً الى انوار وجهك اى رب ترانى مقبلاً اليك و متشبهاً باذيال رداء رحمتك اسلك بان لاتخيبنى عمّا عندك انك انت المقتدر العزيز الفضال. مقابله شد

بِسْمِ رَبِّنَا الْاِقْدَسِ الْاَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْاَبِيِّ

سُبْحَانَكَ يَا هَلِي وَمَقْصُودِي وَمَعْبُودِي تَسْمَعُ نِدَاءَ اَحْبَانِكَ وَتَرَى عَمَلِ اَوْلِيَانِكَ لَا يَرُونَ لَانْفُسِهِمْ مِنْ ذِكْرٍ وَلَا ثَنَاءٍ وَلَا بَيَانٍ وَلَا عَمَلٍ وَلَا مَالٍ اِلَّا يَحُولُكَ وَفَضْلُكَ وَعِنَايَتِكَ وَلَا تَجْمَعُ عِنْدَهُمْ زَخَارِفَ الدُّنْيَا اِلَّا وَيَكُونُ قَصْدُهُمْ الْاِنْفَاقَ فِي سَبِيلِكَ وَلَا يَحْتَوْنَ شَيْئاً مِنَ الْاَشْيَاءِ اِلَّا لَاعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَارْتِفَاعِ اَمْرِكَ اَوْلِيَتِكَ اَصْفِيَانِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَامْنَانِكَ فِي بِلَادِكَ لَا يَقْعُدُونَ اِلَّا بِاسْمِكَ وَلَا يَقُومُونَ اِلَّا بِذِكْرِكَ وَلَا يَأْكُلُونَ اِلَّا وَيَكُونُ مَمْتَرِجاً بِشُكْرِكَ وَحَمْدِكَ اسْتَلِكُ يَا مَطَافَ الْمَلَأِ الْاَعْلَى بَانَ تَوْبَهُمْ فِي كُلِّ الْاِحْوَالِ كَمَا اَيَّدْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ لِيُظْهِرَ مِنْهُمْ فِي كُلِّ حِينٍ مَا يَصْعَدُ الْيَكُ وَيَكُونُ مَعْطِراً بِعَرَفِ رِضَائِكَ ثُمَّ اسْتَلِكُ يَا سُلْطَانَ الْعَطَاءِ وَمَالِكُ مَلِكُوتِ الْاَسْمَاءِ بِنَدَائِكَ الْاَحْلَى وَآيَاتِ قُدْرَتِكَ فِي نَاسُوتِ الْاِنْشَاءِ بَانَ تَنْزِلَ عَلَيَّ مِنْ اِقْتِصَارِ اَمُورِهِ عَلَيَّ ذِكْرِكَ وَثَنَائِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ وَقَامَ عَلَيَّ خِدْمَةُ اَمْرِكَ مِنْ سَمَاءِ فَضْلِكَ اِمْطَارِ كَرَمِكَ وَرُذَاذِ جُودِكَ وَاسَاكِيْبِ عِنَايَتِكَ اَنْتَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ

على

*** ص ۹۷ ***

على ما تشاء لا اله الا انت الامر الحكيم.

مقابله شد

هُوَ السَّامِعُ الْمَجِيبُ

قَالَ هَلِي كَمْ مِنْ زَفْرَاتٍ صَعِدَتْ فِي اَيَّامِكَ وَكَمْ مِنْ عَبْرَاتٍ نَزَلَتْ فِي هَجْرِكَ وَفِرَاقِكَ اَيَّ رَبِّ تَسْمَعُ ضَجِيجَ الْمَشْتَاقِينَ وَصَرِيخِهِمْ فِي اَيَّامِكَ هُمْ اَلَّذِينَ ذَابَتْ اِكْبَادُهُمْ مِنْ نَارِ حَبِّكَ وَاحْتَرَقَتْ قُلُوبُهُمْ فِي بَعْدِكَ اسْتَلِكُ بِنُورِ وَصَالِكَ وَنُفُوذِ اَمْرِكَ اَلَّذِي احَاطَ بِبِلَادِكَ وَدِيَارِكَ بَانَ تَقَدَّرَ لِلْمَلَمَلِينَ الْحَضُورَ اَمَامَ وَجْهِكَ وَالْقِيَامَ لَدَى بَابِ رَحْمَتِكَ اَيَّ رَبِّ قَدْ خَلَقْتَهُمْ لِاصْغَاءِ نَدَائِكَ وَمَشَاهِدَةِ اَنْوَارِ جَمَالِكَ اسْتَلِكُ بِجُودِكَ اَلَّذِي احَاطَ بِالْوُجُودِ بَانَ لَا تَمْنَعُهُمْ عَمَّا خَلَقْتَهُمْ لَهُ اَيَّ رَبِّ تَرَى الْمُقْبِلِينَ اَقْبَلُوا بِوَجْهِهِ نُورًا اِلَى مَقَامِكَ الْاَعْلَى وَالْمُقْبَلَاتِ فِي بَيْتِكَ يَا مَوْلَى الْوَرَى وَرَبِّ الْاٰخِرَةِ وَالْاَوَّلَى اِنْ تَمْنَعُهُمْ يَا هَلِي عَنِ بَابِ فَضْلِكَ بَائٍ بِبَابِ يَتَوَجَّهُونَ اسْتَلِكُ يَا مَالِكُ الْقَدَمِ بِالْاَسْمِ الْاَعْظَمِ اَلَّذِي اسْتَوَى عَلَيَّ عَرْشِ الْبَيَانِ فِي قُطْبِ الْاِمْكَانِ بَانَ تَقَدَّرَ لِعِبَادِكَ وَامَانِكَ مَا تَقَرَّ بِهِ عِيُونُهُمْ وَتَفَرَّحَ بِهِ قُلُوبُهُمْ وَتَطْمَئَنَّ بِهِ نَفُوسُهُمْ اَنْتَ اَنْتَ اَلَّذِي بِاسْمِكَ نَصَبْتُ رَايَةَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَعَلَّمَ يَحْكُمُ مَا يَرِيدُ وَاَنْتَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ اَيَّ رَبِّ تَرَى الْمُوَحِّدِينَ بَيْنَ اِيَادِي

*** ص ۹۸ ***

المشركين و ما ورد عليهم من طغاة خلقك و بغاة عبادك اسئلك بان تحفظهم بجنود قوتك و صفوف اقتدارك ثم اكتب لهم ما ينبغي لسماء كرمك و بحر رحمتك و شمس جودك اَنْتَ اَنْتَ الْمُعْطَى الْمُشْفِقُ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ.

مقابله شد

هُوَ النَّاطِرُ وَهُوَ السَّامِعُ وَهُوَ الْمَجِيبُ

اَيَّ مُقْبِلِ اِلَى اَللّٰهِ نَدَاىَ مَالِكِ اَسْمَا رَا دَرِ اَيْنَ لَيْلِهِ بَلَمَا كَهْ نُوْرُ بَيَانِ عَالَمٍ رَا رُوشَنَ نَمُوْدَهٗ بِشَنُوْ نَفُوسِيْ كَهْ خُودِ رَا اَزْ اَهْلِ دَانَشِ وَبِيْنَشِ مِيْ شَمْرُدَنْدِ بِهٗ اَصْغَاىَ صَرِيْرِ قَلَمِ فَايْزِ نَهْ وَبِهٗ اَوْهَامَاتِ اَمَمِ مَشْغُوْلٍ. دَرِ قُرُوْنِ وَاعْصَارِ حَزْبِيْ اَزْ اِحْزَابِ كَهْ خُودِ رَا اَعْلَى الْخَلْقِ مِيْ شَمْرُدَنْدِ وَاتَقَى الْعِبَادِ مِيْ دَانَسْتَنْدِ يَعْنِيْ حَزْبِ شِيْعَهٗ نَزْدِ ظُهْرٍ مُحْكَمِ هَلِيْ اَزْ اَحْبَثِ نَاسِ وَاِخْسَرَهُمْ مَشَاهِدَهٗ گَشْتَنْدِ دَرِ لَيْبَالِيْ وَاَيَّامِ بَرِ مَنَابِرِ عِنْدِ ذِكْرِ اَسْمِ قَائِمِ قِيَامِ مِيْ نَمُوْدَنْدِ وَعَجَّلَ اَللّٰهُ فِرْجَهٗ مِيْ گَفْتَنْدِ وَنَتِيْجَهٗ اَيْنِ قَوْلِ كَذْبِ عَجَّلَ اَللّٰهُ فِيْ نَقْمَتِهِمْ شَدَّ كَلَّ بِهٗ سَقَرِ رَا جِعِ اَلَّا مَعْدُوْدِيْ چِنَانْجَهٗ بِهٗ فِتْوَاىَ اَنْ نَفُوسِ اَزْ عَالَمِ وَجَاهِلِ دَرِ اَطْفَاءِ نُوْرِ هَلِيْ كُوْشِيْدَنْدِ وَمَطْلَعِ آيَاتِ رَا شَهِيْدِ نَمُوْدَنْدِ سَبَبِ وَعَلَّتْ اَيْنِ ظَلَمِ اَكْبَرِ اَنْكَهٗ نَفُوسِيْ كَذَّابِ بَا اَنْ حَزْبِ مَرْدُوْدِ مَتَّحِدِ گَشْتَنْدِ وَبِهٗ صِدِّ هَزَارِ حِيْلِ وَمَكْرِ ذِكْرِ نَاحِيَهٗ وَجَابِلِقَا وَجَابِلِصَا وَامْثَالِ اَنْ بِهٗ مِيَّانِ اُوْرْدَنْدِ وَبِهٗ قِصْصِ كَذْبِهٗ دَرِ قُلُوْبِ وَرُوْوسِ فِرْقَهٗ غَافِلَهٗ رَسُوْخِ نَمُوْدَنْدِ وَاِلَى حِيْنِ اَنْ حَزْبِ مَنْتَظِرَنْدِ كَهْ اَزْ جَابِلِقَاىِ مَوْهُومِ اَيْنِ اَمْرِ مَعْلُوْمِ ظَاهَرِ شُوْدِ هِيْمَاتِ هِيْمَاتِ حَالِ هَمِ نَفُوسِيْ چِنْدِ اَزْ نَاعِقِيْنَ

در ارض

*** ص ۹۹ ***

دَرِ اَرْضِ كَافِ وَرَا بَرِ اِعْرَاضِ وَانْكَارِ قِيَامِ نَمُوْدَنْدِ وَدَرِ صِدْدِ تَرْتِيْبِ اَمْثَالِ اَنْ اَمُورِ مَوْهُومَهٗ بُوْدَهٗ وَهَسْتَنْدِ اَنْ قَدْرِ ادْرَاكِ نَمُوْدَهٗ اَنْدِ كَهْ اَمْرُوْزِ يَوْمِ اَللّٰهِ اسْتِ وَدَرِ جَمِيْعِ صَحْفِ وَزَبْرِ وَكُتُبِ اَيْنِ يَوْمِ بِهٗ اَيْنِ نَسَبِ كَبْرِيْ مَعْرُوْفِ مَعْ ذَلِكِ مَجْدَدِ بِهٗ اَسَامِيْ قَبْلِ تَشَبُّتِ نَمُوْدَنْدِ بَگُوْ اَيِّ مَلْحَدِيْنَ اِكْرَ حَزْبِ فِرْقَانِ اَزْ اَنْجَهٗ بِهٗ اَنْ مَتَمَسِّكَ بُوْدَنْدِ ثَمْرِيْ دِيْدَنْدِ شَمَا هَمِ خُوْاهِيْدِ دِيْدِ قَلِّ اتَّقُوْا اَللّٰهُ يَا قَوْمِ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنْ اَلَّذِيْنِمْ لَا يَفْقَهُوْنَ هَذَا يَوْمِ لَا يَذْكُرُ فِيْهِ اِلَّا اَللّٰهُ وَحْدَهٗ وَاَوْلِيَاَنَهٗ اَلَّذِيْنَ قَامُوْا عَلَيَّ الْاَمْرِ بِاَمْرِهِ الْمُبْرَمِ الْحَكِيْمِ بَگُوْ اَمْرُوْزِ كُتُبِ عَالَمِ كِفَايَتِ نَهِيْ نَمَايِدِ مَكْرَ بِهٗ اَيْنِ كُتَابِ ظَاهَرِ بَاَهْرِ مِيْبِيْنِ. اَمْرُوْزِ اَمَّ الْكُتَابِ نَاطِقِ وَمَكْلَمِ طُوْرِ ظَاهَرِ وَمِيْبِيْنِ. جَمِيْعِ اَمُورِ مَعْلُوْقِ بِهٗ ارَادَهٗ اَشِ بُوْدَهٗ وَخُوْاهِدِ بُوْدِ حَضْرَتِ مَبْشَرِ نَقْطَهٗ اَوْلَى بِاَنَا اَوَّلَ الْعَابِدِيْنَ نَاطِقِ وَاَيْنِ قَوْمِ بِيْ حِيَا دَرِ اَضْلَالِ عِبَادِ سَاعِيْ وَجَاهِدِ طُوْبِيْ لَكِ بِمَا شَرِيْتِ رَحِيْقِ الْاِسْتِقَامَةِ مِنْ كَاسِ بَيَانِ رَبِّكَ الْحَكِيْمِ اِنْ اِحْفَظْ هَذَا الْمَقَامَ بِاَسْمِيْ مَنَقَطَعاً عَنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ قَدْ حَضَرَ الْعَبْدِ الْحَاضِرِ لَدَى الْوَجْهِ وَذِكْرِكَ عِنْدَ مَوْلِيَهٗ ذِكْرِنَاكِ هَذَا الذِّكْرُ الْبَدِيْعُ رَايْنَا اِقْبَالَكَ وَسَمِعْنَا نَدَائِكَ اَجْبِنَاكِ بِآيَاتِ لَاحِتِ مِنْ اَفْقَاهِ شَمْسِ فَضْلِ رَبِّكَ الْمُشْفِقِ الْكَرِيْمِ الْهَيَّاءِ عَلِيْكَ وَعَلَى كُلِّ ثَابِتِ مُسْتَقِيْمِ.

مقابله شد

بِسْمِ الْمُهَيْمِنِ عَلَىٰ مِنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
كتاب انزله الله بالحقّ وفيه يأمر النَّاسَ بِالْعَدْلِ وَالتَّقَىٰ أَنَّهُ لِمَوْلَى الْوَرَىٰ فِي قَبْضَتِهِ مَلَكُوتُ الْأَمْرِ وَالْخَلْقِ
*** ص ١٠٠ ***

و في يمينه ازمة من في السموات و الارضين كن قائماً على خدمة الامر و ناطقاً بثناء الله رب العالمين كم من عبد اقبل ثم اعرض آمن ثم كفر و كم من عبد اشرق من افق الاستقامة باقتدار خضعت له اعناق الذين اعرضوا عن صراطه المستقيم كن ناظراً الى الافق الاعلى و سارعاً في الخيرات كذلك يأمرك منزل الآيات من لدن قوئ قدير طوبى لك و لمن اعترف بما اعترف به الله و شهد بما شهد لسانه قبل خلق من في السموات و الارض انه لا اله الا أنا المقتدر القدير انا زيناً سماء البيان بنبر العرفان طوبى للفائزين يا حزب الله ان استمعوا النداء الذى ارتفع من شطر عكا انه لا اله الا أنا الامر الحكيم الا تعبدوا الا اياه هذا ما حكم به القلم الاعلى اذ كان في سجنه العظيم كونوا على شأن لا تخوفكم اقتدار الذين اعرضوا عن الوجه و عملوا ما ناح به الزوج الامين الهاء المشرق من افق سماء عنايق عليك و على الذين فازوا بهذا النبأ العظيم.
مقابله شد

به نام آسمان معانى

حقّ ظاهر و از افق اقتدار مشرق بگو ملاحظه نماييد كه چگونه عالم را به حرکت در آورده اين است زلزله آن ساعت كه ظاهر شده و همه را اخذ نموده الا معدودى از ادلای وجه الهى و سبب اعراض عالم علمای عصر بوده اند خود می گویند حضرت قائم به كلمه ای نطق می فرماید كه نقبای ارض كه اعلى الخلقند اجتناب می نمایند مع ذلك خود به جسارت عظیم قیام نمودند اگر في الجملة تفكر می نمودند هر آینه از اجتناب نقبا متذکر می گشتند و خود دعوى علم و ايقان نمی نمودند و بر مطلع اسما و صفات مقصود عالمیان
وارد

*** ص ١٠١ ***

وارد نمی آوردند آنچه را كه رعد نوحه نمود و سحاب گردست الهاء المشرق من افق سماء جبروتی عليك و على كل منصف انصف في امرالله رب العالمين
مقابله شد

هو التناطق في ملكوت البيان

انا كنا ذكرنا الذكر و مراتبه و نثني عليه اذاً طلعت من الغرفة التوراء طلعة على هيئة الحوراء و سئلت عن الذكر و مقامه اذاً خرجت طلعة اخرى و قالت انه هو نار محبة الله و اذا تجلت على طور الجمال ظهرت الكلمة العليا على صورة انه لا اله الا أنا المقتدر المسجون اذاً نادى عن ورائها طلعة اخرى و قالت هل يثبت على القدير حكم السجن قل اي و ربى المهيمن القيوم انه في هذا الجين ينادى باعلى النداء في سجن عكا و يقول يا اله الوجود لك الحمد بما تشرفت ديارك بقدمك و زينتها بنسائم فجر ظهورك اسئلك بان تقدر لمن اقبل اليك و شرب رحيق وحيك و سمع ندائك ما ينبغي لسماء كرمك و شمس جودك اي رب قد غرست سدره الرجاء في افئدة احبتك لاتمنع عنها فرات رحمتك و لاتقطعها من سيوف اعدائك انك انت المقتدر العليم الحكيم طوبى لبصير رأى افقك و لسميع فاز بندائك و لمبين نطق بذكرك العزيز المحبوب الحمد لك يا اله الغيب و الشهود و مالك الوجود.
مقابله شد

بِسْمِ الْمُهَيْمِنِ عَلَى الْأَسْمَاءِ

هذا ليلٌ فيه اشرفت شمس البيان و هطلت امطار العرفان و ماج بحر العلم

*** ص ١٠٢ ***

و حاج عرف الله المهيمن القيوم قد كنا صامتاً قمنا و نطقنا و انطقنا الاشياء على انه لا اله الا أنا الحق علام الغيوب هذا يوم بستر به رسل الله من قبل و نطق بثنائه لوحه المحفوظ قل يا معشر البشر اتقوا مالك القدر و لاتنكروا الذى به اقبلت القلوب الى العزيز الودود ضعبوا ما عند علمائكم الجهلاء و خذوا ما أمرتم به في هذا الكتاب المشهود تالله ان الكتاب ينطق و القوم هم لا يسمعون قد صاحت الصخرة و ارتفعت الصيحة و نطقت الاشياء و القوم هم لا يفقهون طوبى لادن ما منعته الاوهام و لعين ما حجبها شهات الذين كفروا بالله مالك الوجود انا نوصيك بالحكمة و البيان و بما يقربك الى المقام الحمود اياك ان تمنعك سبحات القوم عن يوم الله مالك الغيب و الشهود كذلك اظهر اللوح آياته و النور اشراقه لتشكر ربك المهيمن على ما كان و ما يكون الهاء الظاهر اللائح السامع من افق الفضل عليك و على الذين ما منعهم شىء من الاشياء اقبلوا الى الافق الاعلى و قالوا لبيك لبيك يا مقصود العالم لبيك لبيك يا مظهر الظهور.
مقابله شد

هو السامع البصير

نفسی که الیوم به اسم حقّ خود را از ما عند الخلق فارغ و آزاد نمود او از لثالی اصداف بحر عنایت الهی است هیچ وصفی به این مقام نرسد چه که اوصاف محدود است به حدود نفوس **ولکن** این مقام اعلی از اذکار و اوصاف و در رتبه اولی

و مقام

*** ص ۱۰۳ ***

و مقام اعلی از احصا میرزا. لله الحمد از رحیق بیان به اسم محبوب امکان آشامیدی و این همان رحیق است که لازال مختوم بوده و از کلّ مستور در این ظهور اعظم اصبع اراده الهی ختمش را برداشت و فرمود هلمّوا و تعالوا یا اهل الجاه و هلمّوا و تعالوا یا اصحاب سفینتی الحمراء و هلمّوا و تعالوا یا اولیاء الله بالقلوب الی الافق الاعلی انک اذا فزت بنداى و آثار قلبی قل الهی الهی فراقک اشعلنی و هجرک قابض روحی و البُعد عن بساط قریک اعلی عدوی اسئلک یا من بنداىک سرع المقرّبون الی مقرّ الفداء لانفاق ارواحهم فی سبیلک و اجتذبت افئدة المخلصین من نفحات بیانک فی ملکوت عزک بان تجعلنی فی کلّ الاحوال **منجذباً** بآیاتک و مشتعلأ بنار سدرتک و متحرکاً بارادتک و متکلماً بما یقرّب الناس الی بساط انسک ای ربّ لاتمنع قاصدیک عن بحر عطائک و لا عاشقیک عن ساحة قریک انت الّذی بنداىک قام اهل القبور و نفخ فی الصّور و ظهر ما کان مکتوناً فی علمک و محفوظاً فی کنز عصمتک اسئلک ان لاتخبیب عبدک عمّا قدرته لاصفیائک و امانتک انک انت المقنن العظیم الحکیم و فی قبضتک زمام من فی السّموات و الارضین ای ربّ ایدنی علی ذکرک بین عبادک بالحکمة و البیان و تبلیغ امرک بین الادیان اسئلک یا الهه الکائنات

*** ص ۱۰۴ ***

و مرّی امکانات بان **تظہر** مئی بحدوک و قدرتک ما ترتفع به اعلام ذکرک و ثنائک و تنتشر به ما انزلته فی کتابک انک انت القویّ القدیر و بالاجابة **جدير** مقابله شد

عزیز الله علیه بهاء الله

بسمی المشرق من افق سماء البرهان

قد سمع المظلوم ندائک و اجابک بما کان للاراضی الطّیبة المبارکة **رذاذ** الرّحمة و لریاض المعرفة نسمة العناية و لسماء البیان شمس الايقان و للعطشان کوثر الحیوان و لاهل البهاء رائحة الرّحمن **اشکر** قلبی الاعلی انه ذکرک بما یكون باقیاً بداوم ملکوت الله ربّ العالمین. مقابله شد روح الله علیه بهاء الله

به نام آنکه پنهان است در حیثی که ظاهر و هویدا است

آنچه لسان فؤاد به آن نطق نمود به شرف **اصفا** فائز قل الهی الهی لک الحمد بما خلقتنی بکلمتک العلیا و اظهرتنی فی ایامک یا مولی الوری و ربّ العرش و الثری اسئلک بالسّفینة الّتی **استوی** علیها البحر الاعظم و بامرک الّذی به سخرت العالم بان تجعلنی ساکناً

*** ص ۱۰۵ ***

ساکناً فی ظلّ قباب رحمتک و سماء فضلک ثمّ قدر لی ما یقرّبنی الیک فی کلّ الاحوال و یؤیّدنی علی نصره امرک انک انت الغنی المتعال لا اله الا انت العزیز الفضال. مقابله شد

ولی الله علیه بهاء الله

هُوَ النَّاطِقُ فِي مَلَكُوتِ الْبَيَانِ

طوبی لک بما اقبلت فی اول ایامک الی ربّک ربّ العرش العظیم قل الهی الهی ترانی مقبلاً الی سماء ظہورک و ناطقاً بثنائک و آیاتک و معترفاً بما اشرق من افق ملکوت عرفانک اسئلک بان تجعلنی مؤیّداً علی نصره امرک و اعلاء کلمتک بحیث **ترتفع** رایات امرک فی مُدنک و دیارک انک انت مولی العالم و مرّی الامم لا اله الا انت القویّ القدیر. مقابله شد

هُوَ الْاَقْدَسُ الْاَعْظَمُ

شہدالله انه لا اله الا هو و الّذی ظہر بالحقّ انه لہو الكنز المخزون و السّرّ المکنون و الرّمز المجلل المستور و محبوب ما کان و ما یكون طوبی لنفس ادركت ایامه و سمعت نداءه و فازت بالطافه و قامت علی خدمته بین العباد و نادت بثنائه فی البلاد لعمری انہا من اهل الجنة العلیا و الملائک الاعلی كذلك قضی الامر فی **الصّحیفة الحمراء** من قلم الابهی الّذی به نفخ فی الصّور و انصعق من فی الارض و السّماء الا من انقضته ید قدرتی و ادخلته فی سرادق حفظی و عنایتی و أنا الفضال الکریم و أنا المعطى الغفور الرّحیم انّ المملکوت فی قبضة قدرتی و الجبروت فی یمین ارادتی و السّموات **مرتفعات** بامری و الارض **انبسطت** باذنی و **الصخرة** ناحت لبلیتی

*** ص ۱۰۶ ***

و السدرة صاحبت لريزتي و عيون اهل الوفاء ذرفت لمصائبي و ما ورد على من الذين كفروا بأياتي و اعرضوا عن جمالي و نقضوا عهدي و نكثوا ميثاقي و نبذوا اوامري و اعترضوا على برهاني و قاموا على تضييع امرى بين خلقى كذلك نطق قلبي في هذا الهيكل العزيز البديع و انه يبشر العالم بظهور الله و سلطانه و علوه و سموه و استعلائه طوبى لاذن توجهت اليه و للسان اعترف بما نطق به لسان الرحمن و لبصر رأى منظر الله المهيمن العليم الحكيم الحمد رب العالمين مقابله شد

هو المنادى بين الارض و السماء

سبحان الذى ينطق فى اللآلى و الآتام و فى العشى و الاشرار و ينزل الآيات كيف يشاء على شأن ما منعه ظلم فراغنة الارض و لا جبابرة البلاد ان قلم الرحمن يتحرك فى كل الاحيان و ينادى باعلى النداء من فى ناسوت الانشاء و يدع الكل الى الله فى المآب هذا يوم اخبر به الروح و من قبله الكليم و من بعده محمد رسول الله الذى اذا ظهر نطقت الحصاة و شهدت فى يده البيضاء انه لا اله الا هو العزيز الوهاب انا وجدنا منك عرف الحب اقبلنا اليك و ذكرناك بمولى الذاكر انك اذا وجدت عرف عنايتي و فزت بلوحى قم و قل اسئلك يا اله الاسماء و فاطر السماء ان تجعلنى من الذين ما منعتم نعاق اعدائك عن حبك و ما خوفتم زماجير الاشقياء فى ايامك انك انت الامر المقدر العليم. مقابله شد

ت عزيز الله عليه بهائى و عنايتى و رحمتى

هو المشفق الكريم

يا الهى و سيدى و رجائى تعلم بان المظلوم يحب ان يذكر ابن من اقبل

الى افقك

*** ص ١٠٧ ***

الى افقك و قام على خدمتك و نطق بثنائك و ساق اغنامك الى شريعتك اسئلك يا اله العالم و مقصود الامم بان تكتب له خير ما انزلته فى كتابك انك انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت السامع المجيب. مقابله شد

ت روح الله عليه بهائى و رحمتى و عنايتى

هو السميع البصير

طوبى لك انت الذى فى صغرك اعترفت بكبرياء الله و عظمته طوبى لام رضعتك و قامت على ما ينبغى نسئل الله ان يكتب لك من قلمه الاعلى ما ينبغى بجوده و كرمه و فضله انه جواد كريم الحمد لله رب العالمين. مقابله شد

هو الشاهد الخبير

شهد الله انه لا اله الا هو و الذى ينطق على العرش اذ كان على الماء انه لهو السر المكنون الذى ما فاز بعرفانه الا من اراد الله العلى العظيم انه اتى بقدرة لم تضعفه شوكة الاقوياء و بسطان لاتخوفه جنود الذين اعرضوا عن الوجه و انكروا هذا الظهور الذى به بشرت كتب الله رب العالمين انا سمعنا نداءك اجبتناك و ذكرناك بذكر لاتعادل زخارف العالم و لا ما عند الامم يشهد بذلك كل عارف بصير خذ كوثر الاستقامة باسم ربك ثم اشرب بذكره الحكيم طوبى لعبد تنور بانوار الايقان و ويل لكل غافل مريب ضع ما عند العالم و خذ ما ارسلناه اليك بقدرة من لدى الله العزيز الحميد كذلك نطق لسان العظمة اذ كان فى السجن بما اكتسبت ايدى الغافلين

*** ص ١٠٨ ***

الهاء المشرق من افق سماء رحمتى عليك و على كل صابر و كل عالم فاز بالنبأ العظيم. مقابله شد

هو البصير

يا روح الله قد اقبل اليك الروح الاعظم من شطر السجن و يدرك بما لا ينفد عرفه بدوام ملكوتى و بقاء جبروتى انك اذا وجدت و عرفت قل لك الحمد يا بحر العطاء و لك الشكر بما اظهرتني و انطقتني فى اول ايامى بذكرك و ثنائك انك انت الغفور الرحيم. مقابله شد

هو السامع

يا ولى عليك بهائى و عنايتى ان لحاظى من افقى توجه اليكم و التور اشرق من افق اللوح فضلاً لكم قل سبوح قدوس ربنا رب العرش العظيم و الكرسى الرفيع. مقابله شد

هو المهيمن على الاسماء

يا بديع ان البديع يدرك فى الحضور اظهاراً لفضل الله و نعمته و ابراراً لجوده و رحمته قد كنا معكم فى كل الاحوال و سمعنا منكم ما شهد لخلوصكم و خضوعكم و ذكركم و ثنائكم طوبى لكم و لمن يحبكم فى سبيلى الواضح المستقيم. مقابله شد

هو الله تعالى شأنه العناية و اللطاف

يا عزيز الله انا ذكرناك و في هذا الحين ان ذكرى تراه مرّة كالشمس المشرقة من افق سماء الفضل و اخرى كأس الحَيوان لعشاق الرحمن و تارة تراه يمشى قدام اوليائي و هو الحزب الاعظم يحفظ من اراده الله رب العالمين. مقابله شد

ت

*** ص ۱۰۹ ***

ت ضلع جناب ع ب علمهما بهاء الله

هُوَ النَّاطِرُ مِنْ أَفْقِهِ الْإِبْرِي

ذكر من لدى المظلوم لورقة آمنت برّها اذ **اعرض** عنه علماء الارض كلّها الا من شاء الله رب العالمين طوبى لعبد **تمسك** بالله مولى الورى و لامة تشبثت بذيله المُنير كم من عبد اعرض و كفر بالله و كم من ورقة سمعت و قبلت و قالت لبيك يا مقصود المرسلين يا ورقى عليك بهائى و ذكرى و عنايتى و رحمتى التى سبقت من فى السموات و الارضين ان اشكرى ربك بهذا الفضل الاعظم و قولى لك الحمد يا محبوب العارفين. مقابله شد

ورقه ضلع جناب ورقاء عليه بهائى و رحمتى و عنايتى

هُوَ الْإِقْدَسُ الْإِعْظَمُ الْإِبْرِي

شهد الله انه لا اله الا هو و المظلوم في حزن ما رأت عين الابداع شبهه يشهد بذلك كتابى الاعظم الذى رقم من قلم الله العليم الحكيم يا ورقى يا امتى اگر چه احزان احاطه نموده ولكن حزن عالم مالك قدم را از امرش منع ننموده و نخواهد نمود بلا در سبيلش محبوب بوده و هست ان شاء الله آن ورقه با كمال روح و ريحان به ذكر محبوب عالميان مشغول باشند مرّة بعد مرّة به ذكر حق جلّ جلاله فائز شدى ان ربك لهو السّامع المجيب

*** ص ۱۱۰ ***

طوبى لك و لامك و لمن معكما من احبّاء الله رب العالمين. جناب ورقا عليه بهائى و **عنايتى** در ظلّ قباب عظمت بوده و هستند انه مَن نصر امر ربّه و ذكره فى اللّيالى و الايام **يشهد** بذلك من ينطق فى كلّ شأن انه لا اله الا أنا الفرد الخبير الهاء المشرق من افق البقاء على ابيك و عليكم من لدى الله المقتدر العليم الحكيم و الصلوة و السلام الظاهر من افق دار السلام على الذين نطقوا امام الوجوه الى ان حبسوا فى هذا السبيل المستقيم الحمد لله العليم الحكيم.

مقابله شد

ضلع جناب ورقا علمهما بهاء الله

هُوَ التَّوَرُّ مِنْ أَفْقِ الظُّهُورِ

اليوم سدره مباركة ذكر در ملكوت بيان به اين كلمه ناطق طوبى لعبد اقبل و آمن و لامة سمعت و فازت انها من فوارس مضمار العرفان يشهد بذلك لسان الرحمن فى مقامه الرفيع يا ورقى طوبى لك بما سمعت ندائى اذ ارتفع بالحقّ و اعترفت بظهورى اذ كان الرجال فى وهم مبين قد فزيت بعناية ربك من قبل و من بعد ان اشكرى و سبحى بحمده انه مع امائه **المقبلات** و عبادته المقبلين الهاء المشرق من افق ملكوتى عليك و على من هديك الى صراطى المستقيم.

مقابله شد

بِسْمِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

امة الله ان السدرة تنادى بين البرية و تدع الكلى الى الله رب العالمين

و تذكر

*** ص ۱۱۱ ***

و تذكر فى هذا الليل امة من امائها ليقرّبها النداء الى الافق الاعلى ان هذا لفضل كبير ان يا امتى ان اشكرى بما سمعت **نداء الله** و اقبلت اليه اذ **اعرض** عنه كلّ غافل مريب انه يذكر من اقبل اليه و يؤيده بجنود السموات و الارضين ان اذكرى ربك فى اللّيالى و الايام بهذا الاسم الذى به اسودت وجوه الاشقياء و ابيضت وجوه المقبلين.

مقابله شد

امة الله ضلع جناب ورقا عليه بهاء الله

بِه نام داننده بينا

اي ورقه ان شاء الله از ارياح اراده سدره متحرك باشى و به ذكرش ناطق اگر آفتاب عنايت الهى بر تو بتابد و به مقامى فائز شوى كه اطوار ورقات فردوس را مشاهده نمايى و نغماتش را بشنوى البته تمام عمر به ذكر حضرت مقصود ناطق شوى و حيات و بقاى خود را در ثنائى محبوب عالم صرف نمايى چه مقدار از ورقات شب و روز به ذكر سدره مشغول بودند **ولكن** چون سدره ظاهر شد كلّ از سموم اوهام ساقط مشاهده شدند الا من شاء ربك قدر اين ايام را بداند و در كلّ احوال شاکر باشيد چه كه شما را تأييد فرمود و از كأس عرفانش نصيب عنايت نمود جميع آنچه در عالم است به اين مقام معادله **نهی نمايد يشهد** بذلك من ينطق

بالحقّ أنّه لا اله الا هو العليم الخبير الهاء عليك و على الّتي آمنت بالفرد الخبير. مقابله شد
 امة الله ضلع جناب ع ب عليها بهاء الله

به نام دانای شنوا

امروز روزی است که جمیع اسما و جمیع اشیا به اعلیٰ التّداء ذکر می‌نمایند و عباد و اماء را به ظهور مطلع وحی و مشرق الهام بشارت می‌دهند و لکن کل را سکر هوی از مالک عرش و ثری منع نموده مگر نفوسی که به قوّت اسم اعظم **حجیات** امم را دریدند و به افق توحید توجّه نمودند طوبی لک بما سمعت و عرفت و اقبلت الی افق الظهور و ویلّ لکلّ امة اعرضت عن المیهمن القیوم از حقّ می‌طلبیم جمیع ورقات را به عرفان سدره فائز فرماید و از بحر جود محروم ننماید امروز علوّ و دنوّ و فقر و غنا و حسب و نسب و ضعف و قوّت مشاهده نمی‌شود هر نفسی محبوب **یکانه** را شناخت اوست صاحب ثروت حقیقی و مقام معنوی الیوم مثل ملکه آفاق در ساحت حقّ قدر خردلی وقر نداشته و ندارد چه که به اسم حقّ ناطق است و در هیکل در جمیع ایام مالک انام را می‌خواند و چه مقدار از زخارف که در ترویج ملّت خود صرف می‌نماید مع ذلک از آفتاب ظهور محروم است و از حقّی که به ذکر او مشغول است ممنوع حال به مقام خود و مقام ورقاتی که به سدره متمسکند ناظر باش و قوی لک الحمد یا محبوب العالمین و لک التّناء یا مقصود

العارفین

العارفین و لک العطاء یا وله قلوب المشتاقین. مقابله شد

هُوَ الشّاهد الخیر

قد انزلنا الآیات و اظهرنا البیّنات و ارسلنا من سماء البیان **مانده** العرفان طوبی لمن فاز و ویلّ للغافلین امروز مانده در کَلّ حین نازل و نعمت از سماء کرم به مثابه غیث هاطل طوبی از برای نفوسی که به این عطیه کبری فائز شدند و از ریحی مختوم به اسم حقّ جلّ جلاله نوشیدند در این ریحی اثرها مکنون و حکمت‌ها مخزون وجود را از ما سوی الله مقدّس نماید و در هر حین بر نار محبتش بیفزاید انسان را به مقامی فائز فرماید که غیر حقّ را مفقود و معدوم مشاهده نماید هذا من فضل الله ربّ العرش العظیم لزال در ساحت اقدس مذکور بوده و هستید این فضل اعظم را به عنایتش حفظ نما و از سارقین و خائنین مستور دار کذلک نطق القلم از کان المظلوم فی حصن متین و سجن مبین. مقابله شد

هو السّامع و هو المجیب

قل الی الی فضلک اخذنی و رحمتک احاطتني و جودک اعانني و جنودک نصرتنی و عشقک هدانی و شوقک دلّنی و حبّک اشهدنی و ودک عرفنی اسئلک یا مقصود العارفین و محبوب المقرّبین بانوار وجهک و اسرار علمک و لئالی بحر حکمتک بان تکتب لی ما کتبتنه لاصفیائک و امنائک الّذین سرعوا الی افقک الاعلیٰ و سمعوا ندائک الاحلیٰ و شهدوا **بما** شهد به لسانک یا مولیٰ الاسماء و فاطر السّماء انک انت الغفور و انک انت العطوف و انک انت الرّحمن و انک انت الرّحیم لا اله الا انت المشفق الفضّال الکریم. مقابله شد

هو النّاطق أمام الوجوه

شهد الله ربّ العالمین قد جاء الوعد و اتی الموعد بسلطان مبین قد شرع الشّرایع و انزل **الکتاب** و اظهر صراطه المستقیم قد نطق أمام الوجوه و اخبر الکلّ بنبأه العظیم طوبی لک بما اردت المعروف فی ایام ربّک ربّ الکرسی الرّفیع اذا **اجتذبتک** صریر قلعی و شربت ریحی البیان من کأس عطانی قل الی الی لک الحمد بما **سقیتنی** کوثر عرفانک و عرفتنی مشرق آیاتک اسئلک بالّذین طاروا فی هواء قریبک و انفقوا ما عندهم لاعلاء کلمتک و اصغاء امرک بان تجعلنی منقطعاً عن دونک و متمسکاً بحبل عنایتک ثمّ اسئلک یا مالک الوجود **و المیهمن** علی الغیب و الشّهود بان **تجعل** فی ذکری اثرأ من عندک و نفوذاً من جانبک لهدی عبادک الی صراطک الاعظم و یقرّهم الی امرک الاقوم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المیهمن القیوم.

مقابله شد

ت جناب ورقا علیه بهاء الله

هُوَ الاقدس الابهی

قد خلقنا العالم **لیوم** ظهوری فلما اتی بالحقّ کفر بالله ربّ العرش العظیم من التّاس من وصیّناه بالاستقامة فلما ارتفع النّعاق اعرض و اتبع العجل من دون بیّنة و لا کتاب منیر کذلک نقص لک لتطلّع بما ورد علینا من الغافلین انک قم ثمّ وصّ العباد بالاستقامة الکبریٰ لنلأ یزلّ اقدامهم عن صراط الله العليم الحکیم هنیئاً لک بما اجتنبت ثمر المعانی من هذه **السّدره**

الّتی

التي ارتفعت بالحق في هذا المقام الكريم الهاء عليك و على من شرب هذا الكوثر البديع. مقابله شد

هُوَ النَّاطِرُ مِنْ أَفْقِهِ الْأَعْلَى

هذا يوم فيه غرقت البحور في البحر الاعظم الذي فاز أمام وجوه الامم و نطق كل قطرة منه باعلى النداء الملك لله المهيمن القيوم قد ابتسم ثغر الطور في هذا الظهور الذي به نكست اعلام الشر و ارتفعت رايات التوحيد امراً من لدى الله مالك الوجود قل يا قوم قد تَضَوَّعَ عرف بيان الرحمن في الامكان اياكم ان تمنعكم حجابات العالم او تخوفكم سطوة الذين كفروا بالشاهد و المشهود قل اتقوا الله يا قوم تالله قد اتى اليوم الذي بشر به رسل الله و اصفياهن ضمو ما عندكم و خذوا ما ظهر بالحق من لدى الله رب ما كان و ما يكون قل انصفوا يا ملا الارض في ما ظهر بالحق و لاتتبعوا كل جاهل مردود قد فتح باب الجود على الوجود و ماج بحر الكرم في العالم اقبلوا بقلوب بقلوب نورا و لاتكونوا من الذين لايشعرون قد منعتهم الظنون عن سلطان العلوم و الموهوم عن الله المهيمن القيوم انظروا بابصاركم وتفكروا في ما اشرق و لاح من افق ارادة الله مالك هذا البيت المرفوع قد حضر العبد الحاضر بكتابك و اعرضه لدى المظلوم اجبتناك بهذا اللوح المحبوب الذي ينادى في ناسوت الانشاء و يدع الكل الى الله رب العرش و الثرى طوبى لسميع سمع و اجاب و ويل لكل غافل محجوب قل سبحانك اللهم يا الهى ترانى منقطعاً عن دونك و منجذباً بآياتك و ناطقاً بثنائك و قائماً على خدمة امرك

اسئلك بالاسرار المكنونة في علمك و الآثار المخزونة في قلمك بان تؤيدنى و ابني على التوجه الى انوار وجهك و التثبيت باذيات رداء رحمتك ثم قدر لنا يا مقصود العالم و مولى الامم ما يقربنا اليك و خير الآخرة و الاولى انك انت مولى الورى لا اله الا انت القوى المقتدر القدير.

مقابله شد

هُوَ النَّاطِقُ مِنْ أَفْقِ الْمَلَكُوتِ

كتاب انزله مولى العالم في سجنه الاعظم و يبشر فيه الامم بما اشرق و لاح من افق عناية الله رب العالمين اياكم ان تمنعكم شئون الخلق عن الحق ضعوا ما عند الناس مقبلين الى الله الفرد الخبير اياكم ان تحجبكم حجابات العلماء او تخوفكم سطوة الامراء خذوا كأس البيان باسم الرحمن ثم اشربوا منها في ايام الله العزيز الحميد قل تالله قد اتى الوعد و ظهر الموعد بسلطان لايقوم معه جنود العالم و لاسطوة الامم ان انتم من العارفين كذلك نطق قلبي الاعلى اذ كان النور مشرقاً من افق البلاء ان اشكر الله بهذا الفضل العظيم اياك اياك ان يخوفك ما عند القوم او تحزنك شئون الظالمين ان انصر ربك بجنود الحكمة و البيان و صفوف الاعمال و الاخلاق كذلك بامر الحكيم طوبى لك و للذين فازوا بكلمة الله في ايامه و ويل لكل غافل بعيد

الهاء

الهاء المشرق من افق ملكوتى عليك و على الذين تشبثوا بنيل الله الواحد الفرد العزيز الجميل. مقابله شد

ت ورقا عليه بهاء الله

هُوَ الْمُبِينُ فِي مَلَكُوتِ الْبَيَانِ

كتاب من لدنا الى الذي اقبل و آمن بالله المهيمن القيوم ألا تنظر ألا الافق الاعلى هذا المقام الذي منه اشرق النير الاعظم من افق العالم و ينطق انه لا اله الا أنا الظاهر الباطن المكنون المشهود ان اقتصر الذكر و البيان في ثناء ربك الرحمن انه يكون باقياً لك بدوام الملك و الملكوت قد سمعنا ندانك من قبل و اجبتناك في الواح شتى ان ربك لهو المقتدر المتعالى العزيز الدود قد حضر لدى المظلوم في هذا السجن نظمك و نثرتك في الله رب ما كان و ما يكون طوبى لك بما اثبتت مقصود العالم اذ كان مظلوماً بين الامم تشبث به و تمسك بحبله الممدود ثم اعلم ان هذا الامر عظيم عظيم ما اطلع احد به الا الذين انقطعوا عما عندهم لوجه الله العزيز المحبوب نسئل الله ان يوفقك في كل الاحوال و يؤيدك على خدمة هذا الامر الذي به نُسِفَ كل جيل مرفوع هذا يوم فيه لا يذكر الا الله وحده قد اخبر به ما انزله الرحمن في الفرقان يوم يقوم الناس لرب العالمين قد هلك الاشياء و هذا وجه ربك

العليم الحكيم كبر من لدنا عبادنا الذين هزتهم ارياح محبة الله ألا اتهم من الذين فازوا بما لافاز به احد من العالمين الهاء عليك و عليهم من لدى الله رب العالمين. مقابله شد

ت جناب ورقا عليه بهاء الله الابهي

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

شهد قلبي الاعلى باقبالك و توجهك و قيامك على خدمة الامر اذ اعرض عنه الذين كانوا ان يسئلوا فرجه من الله العزيز العظيم طوبى لك و لمن سمع ذكرك و انس معك و وجد منك عرف حبي العزيز البديع ذكر احبائي و بشرهم بذكرى الجميل الهاء المشرق من افق سماء فضلى عليك و على من اخذ كأس الرحيق باسم ربّه الخبير. مقابله شد جناب ورقا عليه بهاء الله الابهي

الله ابهي

يا ايها الغريب المظلوم يشهد لسان العظمة و قلبي الاعلى بانك سمعت حفيف سدره المنتهى في اول الايام و اجبت موليك مولى الانام و حملت في سبيله ما اخذت به الاحزان سكان هذا السجن المحتوم الحمد لله المهيمن القيوّم الهاء المشرق من افق سماء البيان عليك يا من باسمك نزل هذا اللوح من لدى الله ربّ ما كان و ما يكون. مقابله شد

هو البديع

*** ص ١١٩ ***

به اثر قلم اعلى نا هو البديع في افق الابهي

تلك آيات الله نزلت بالحق من جبروت عزّ منيع و لكلّ حرف منها عيون تبيكي لهذا الجمال المظلوم الحزين و انت يا عبد لو تشهد هذا المداد في الظاهر على لون السود تالله انه في الباطن على لون الدّم و رشّح على قميص اللوح ليكون آية للعالمين اذا قم لنصر ربك ثم انصره بما استطعت و لاتكن من الصابرين كن كشعلة النار للفجار او كقهر الجبار للاشرار و هذا ينبغي لك ان انت من العاملين ان اصعد الى هواء الروح مقام الذي انقطعت عنه ايدي الفاسقين و كن في الحب ممتازاً بحيث يظهر من وجهك انوار الله المهيمن العزيز الكريم ثم زين جسدك بقميص الانصاف و انه من خلع الرحمن بين عباد المقربين كذلك يوصيك لسان القدم فاسمع و كن من الشاكرين. مقابله شد جناب ميرزا حسين

الاقدم الاعظم

يا ايها العادل على من في السموات و الارض و يا ايها الحاكم على من في ملكوت الامر و الخلق اشهد ان كلّ عادل اعترف بالظلم عند اشراقات انوار شمس عدلك و كلّ محرّر اقرّ بالعجز عند حركة قلمك الاعلى لعمرِكَ يا مالك الاسماء قد تحبّر اولو النهي من بحر علمك و سماء حكمتك و شمس فضلك ان الذي خلق بارادتك كيف يقدر ان يعرف ما عندك و ما انت عليه سبحانه سبحانك و عزّتك اني بلسان سرى و ظاهري و باطني *** ص ١٢٠ ***

اشهد بانك كنت مقدساً عن شئون خلقك و بيانات عبادك و ما نطق به اوليائك و اصفياك و عن كلّ ما عرفه انبيائك و سفرائك اي رب اسئلك باسمك الذي جعلته مطلع امرك و مشرق الهامك بان تقدّر لهذا المظلوم و احبتك ما ينبغي لحضرتك انك انت المعطى المقتر العليم الحكيم. مقابله شد حسين ابن مهدي

بسم الله العليم الحكيم

هذا كتاب من لدنا الى الذي آمن بالله المقتر العزيز الحكيم ليستبشر بذكر الله اياه و يتوجه بقلبه الى مولاه القديم ان اشكر الله ربك بما عرفك نفسه و جعلك من الموقنين ان اثبت على حبه لان الشيطان قد ظهر بمكر عظيم قل يا قوم خافوا عن الله و لاتقاسوا كلمات الله بكلمات دونه و ما دونه خلق بقوله لو انتم من العارفين قل يا قوم طهروا قلوبكم عن اشارات الذين كفروا بالله العزيز الكريم ليتجلّى عليها شمس العظمة و الجلال عن افق جمال ربكم العليم الحكيم قل هذا لهو الذي وعدتم به في كلّ الاواح و قد خلق كلّ شيء للقاءه و ايامه لو انتم من الشعارين اتدعون الله عن ورائكم و تعبدون اسماً من الاسماء الذي خلقناه بكلمة من عندنا و أنا المقتر القدير قل يا قوم قد جائكم البرهان من لدى الرحمن الذي جعله الله حجّة على السموات و الارضين اتقولون ما قال عباد قبلكم فما الفرق بينكم يا ما الغافلين قل انهم تمسكوا بالاسماء و كفروا بموجدتها و انتم تعملون كما فعلوا انهم في اسفل الجحيم كسروا شوكة الطاغوت باسمي القيوّم كذلك يا امركم من اتى بملكوت الله

المهيمن العزيز

*** ص ١٢١ ***

المهيمن العزيز القدير انك انت يا عبد لاتحزن من شيء و انك معروف بين ما الاعلى باهل الهاء تالله هذا يكفيك عمّن على الارض اجمعين ثم اذكر ربك بالحكمة لئلا يصيب الضراء من الذين كفروا بالله الواحد الفرد الوتر الفاعل المحيي المميت و الهاء عليك و على ابيك و امك من هذا الافق المنير. مقابله شد

جناب میرزا حسین علیہ بہاء اللہ

هُوَ الشَّاهِدُ الْخَيْرُ

الحمد لله از فتنه عبیدالله ثانی محفوظ ماندید کذلک قدر من لدن مقتدر قدیر یا حسین آنچه وارد شد بر ناس بیچاره یک شراره بود که از نار نفس ذنب و رقصاء شعله زد **لعمرا لله** این یک شعله کفایت ننموده و **نخواهد** نمود الا آنکه جمیع اهل عالم به یا رحمن و یا رحیم ندا کنند و به توبه محکم متین مؤید شوند یک لوح امنع اقدس از سماء مشیت مخصوص جناب مرفوع مرحوم علیہ بهائی و رحمتی و عنایتی نازل ان شاء الله نفوس مقدسه و قلوب مقبله به قرائت آن فائز شوند ان **ربک** و **فی بما وعد انه** خیر الموفین الحمد لله رب العالمین جمیع دوستان را از قبل حق تکبیر برسان نسل الله بان يؤیدهم علی العمل بما انزله فی کتابه الکریم.

مقابله شد

جناب حاجی میرزا حسین علیہ بہاء اللہ

بِسْمِ الظَّاهِرِ مِنْ اَفْقِ الْبِرْهَانِ

قد ارتفع نداء الرحمن و ظهر ما كان مسطوراً في صحف الله المهيمن القیوم کم من عبد اراد من الله

*** ص ۱۲۲ ***

لقائه فلما اتى و ظهر ما هو المستور اذاً قام على الاعراض على شأن افق على الذي بحرفه خلق من في السموات و الارضين طوبى لمن توجه الى **الوجه** و تمسك بالله العزيز الحميد انا سمعنا ذكرك ذكرناك ان ربك يذكر من ذكره و يتوجه الى من توجه اليه فضلاً من عنده و هو الفضال القديم كن ناطقاً بذكر المظلوم و قائماً على خدمة امره كذلك امرك من ينطق بالحق انه لا اله الا انا العليم الخبير قد اخذ الدخان من في الامكان الا من انقذته يد القدرة بسلطتها المهيمن على من في السموات و الارضين انك اذا فزت بكتابي و وجدت عرف عنایتی قم و قل لك الحمد يا مقصود العالم و لك الفضل يا من بك ظهر كل امر حكيم الهاء المشرق من افق البقاء على الذين اقبلوا الى الله في يوم فيه ظهر الموعود بامر العظیم.

مقابله شد

جناب میرزا حسین علیہ بہاء اللہ

بِسْمِ الَّذِي بِهِ نَادَى الْمُنَادُ مِنَ الْاَفْقِ الْاَعْلَى

یا حسین علیک بهائی ابواب بیان به مفتاح اسم رحمن بر اهل امکان باز شد و جواهر وجود فائز شدند به آنچه که در کتب الهی از قبل و بعد مذکور و از قلم فضل مسطور هینتاً لک بما اقبلت و حضرتت و سمعتت و رأیت آنچه را که اکثر احزاب عالم در حسرتش جان دادند و به رفیق اعلی شتافتند از حق می طلبیم تو را مؤید فرماید تا به اسم الله از رحیق رحمت رحمانی بیاشامی و به معشر عشاق عطا نمایی لله الحمد فائز شدی به آنچه که عندالله اعظم و احب از کل شیء است

و ان

*** ص ۱۲۳ ***

و آن عرفان بوده و هست شرافت حضور را درک نمودی و به کعبه مقصود راه یافتی اگر به دوام ملک و ملکوت حمد و شکر نمایی نزد بحر عنایتش مذکور نه نسل الله ان یمد اولیائه هناك و یدبرهم برحمته التي سبقت الكائنات انه هو منزل الايات و رافع الدرجات لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم. یا شیخ کاظم ندایت را شنیدیم و به این کلمه مبارکه علیا ذکر نمودیم ایاک ان یمنعک شیء من الاشياء عن الله مالک ملکوت الاسماء کن متمسکاً بحبله و منقطعاً عن دونه و **منجذباً** بآیاته و **مشتعلاً** بنار امره و عاملاً ما انزله فی کتابه البدیع تو و دوستان را وصیت می نماییم به حکمت و به اخلاق و اعمالی که سبب جذب قلوب است الهاء علیک و علی من سئی **یعبدا لعلی** انا نکبر علیہ من هذا المقام الرفیع یا بنده علی بندگی حق افضل است از بندگی عالم از فضل **بن منتهای** الهی به عرفان مشرق وحی و مطلع آیات فائز شدی این است مقام بلند بندگی که مراتب آن در اسفار بیان از قلم رحمن نازل طوبی لک و لمن فاز بهذا المقام العظیم نسله ان **یکتب** لک اجر لقائه انه هو المقتدر القدير. یا علی اکبر مظلوم در منظر اکبر تو را ذکر می نماید و می فرماید آمد حضرت موعود امروز انجیل اهل عالم را ندا می کند و می گوید قد ظهر الجلیل و اتی من کان مذکوراً من لسانی و **مکنوناً** فی قلبی و مستوراً فی صدری اقبلوا الیه یا قوم و لاتکونوا من الغافلین. یا یحیی خذ الكتاب بقوة الله رب العرش العظیم ثم اشکره فی اللیالی و الايام بما جعلک فائزاً بیومه العزيز المنیر. یا محمّد قبل علی

*** ص ۱۲۴ ***

أفتاب حقیقت نطق می فرماید و ملکوت بیان در کلّ حین عنایت می نماید **ولکن اکثر** اهل عالم از او ممنوع و محجوب. اعمالهم منعهم عن التور المشرق المبین طوبی لمن شرب کوثر العرفان **اذ استوی الرحمن** علی عرش اسمه العظیم یا حسین **قبل** قلبی تو و دوستان آن **ارض** را وصیت می نماییم به تقوی الله و ما ینبغی لامره المقدس المنیع به روح و ریحان معاشرت نماید و به اعمال و اخلاق پسندیده حق را نصرت کنید لعمرا لله این جنود از اقوی جنود عالم

عند مالك قدم مذکور انه يقول الحق و يهدى السبيل و هو العزيز الجميل الهاء من لدنا عليكم و على اوليائى هناك و على كل عارف بصير.

مقابله شد

جناب حسين عليه ٦٦٩ الذى هاجر و فاز

به نام حضرت دوست

ای حسین به این کلمه مبارکه که به مثابه سفینه است در دریای عرفان سلطان امکان متمسک باش اگر چه این کلمه قدیم است یعنی مظاهر امر از قبل به آن تکلم نموده‌اند و لکن الیوم به طراز بدیع جدید ظاهر چه که اسرافیل حقیقی روح تازه معنوی در هیاکل الفاظ دمیده و آن کلمه این است من کان لله کان الله له اگر در این بحر سیر نمایی خود را به روح تازه و اطمینان بی اندازه مشاهده نمایی و در هوای محبت نیر آفاق به پره‌های شوق و اشتیاق پرواز کنی و به کمال فرح و انبساط و سرور و نشاط بر این صراط عدل مستقیم مثنی نمایی ندای حسین در کل حین مرتفع است از حق می‌طلبیم جمیع را به این فیض اعظم فائز فرماید انه لهو المقتدر القدیر کذلک ذکرک الحسین لتفرح و تكون

من الشاکرین

*** ص ١٢٥ ***

من الشاکرین نشهد انک اقبلت الی الله و دخلت المقام و فزت بلقاء الله مالک الغیب و الشهود و سکنت فی جواره و سمعت ندائه و شربت ریح الوحی من ید عطائه لعمر الهاء لایعادل بما ذکرناک به فی هذا اللوح کنوز الارض کلها ان اعرف و قل لک الحمد یا سلطان الوجود جمیع دوستان را از قیل مظلوم تکبیر برسائید و به نور وجه و نار کلمه متذکر دارید شاید رایحه دفرا ایشان را از افق ایبی منع ننماید جمع منتسبین مرحوم مرفوع علیه من کل بهائی ابه‌ها در منظر اکبر مذکورند و به عنایات مالک القدر مخصوص الهاء علیک و علمهم و علی الدین آمنوا بالله الفرد المتعالی العلیم الحکیم.

مقابله شد

میان جناب میرزا حسین

بسمه الفرد العلیم الخیر

قد غطت حجبات الاوهام قلوب الانام طوبی لقوی خرقها بقوة البقین قد نادى المناد فى قطب البلاد انه لا اله الا هو الفرد الحکیم من الناس من اخذه سکر الهوی على شأن غفل عن مولی الوری و منهم من توجه الى مشرق الوحی بوجه منیر نسلت الله بان یوفق الكل على الاقبال الیه و یقرهم الی هذا البحر العظیم قد وجدنا ما فاح من حبک مولیک و نزلنا لک ما تعطر به العالمون خذ کتاب ربک الرحمن بایادی القدرة و الاطمینان و ذکر به ملاً الامکان الذین غفلوا

*** ص ١٢٦ ***

عن الله رب العالمین قل قد ظهر ما لا ظهر فی الابداع توجهوا الیه و لاتعقبوا كل فاجر لنیم ان اشکر الله بما ذکرک من قلمه الاعلی هذا ما ینفعک فی کل عالم من عوالم ربک المقتدر القدیر ذکر الناس فی هناک لعل یتوجهن الی افق الوحی و یشربن هذا الریح البدیع کذلک اوقدنا سراج العرفان بین الامکان طوبی لمن استضاء منه ویل للمعرضین. مقابله شد

جناب حسین ی

بسمه الظاهر فی هذا الافق المبین

قد اضاء العالم من النیر الاعظم و لکن القوم فی حجاب غلیظ قد طار الطور شوقاً للقاء الله فی هذا الظهور الذى احاطت انواره العالمین قد قامت الاموات اذ نزلت الآیات و تضحوا عرف الرحمن بین المسوات و الارضین ان الذى وجد العرف انه فاز بالمقصود و الذى منع انه من الاخسرین طوبی لوجه اقبل الی وجه المحبوب و لقلب استضاء من هذه الشمس الی منها انار من فی السموات و الارضین یا قوم دعوا الظنون و توجهوا الی مشرق الايقان کذلک امرکم الرحمن ان انتم من العارفين قد کتا نذکر الاحباب فی اللیالی و الاسجار لتجذبهم آیات ربهم العلیم الحکیم ان اسئل الله بان یؤیدک علی نصره امره و ینطقک بثنائه و یقدر لک فی الملكوت ما قدر للمخلصین اذا استنورت بانوار اللوح قل لک الحمد یا مقصود العارفين.

مقابله شد

هو الاقدس الاعظم

جمالیه

شهد الغیب المکنون بائه ظهر بالحق و هو هذا الاسم المخزون الذى ینادی بین الارض

و السماء

*** ص ١٢٧ ***

و السَّمَاءُ و يدع الكَلَّ الى الافق الاعلى و اَنَّهُ لهُو الَّذِي به قامت القيامة الكُبرى و حشر من في الانشاء تبارك الله فاطر السَّمَاء الَّذِي اتى بالحق بكتاب لاتعادله كتب العالم و امر لايقوم معه خلق السَّمَوَات و الارض و بآيات لا يحصيها العلماء و لا العرفاء و لا كُنْ مُحص خبير كذلك نطق لسانى في هذا الحين الَّذِي فيه اخبرتني الاشياء و الملائة الاعلى بصعود اختى الَّتِي كانت ناظرة الى وجهى المُتبر.

مقابله شد

جناب ميرزا حسن

به نام داننده يگانه

در جميع الواح عبادالله را به اخلاق مرضيه و اعمال پسندیده وصيت نموديم و قلم اعلى متتابعاً مترادفاً دوستان الهى را متذکر نموده مع ذلك بعضى به هواى خود مشغول و از آنچه اليوم محبوب است محروم از حق بطليبد جميع را به قدرت كامله و حکمت بالغه متحد فرمايد تا کل به يك لسان ذاکر باشند و به يك صولجان اغنام متفرقه را جمع نموده حفظ نمايند بگو از بيانات خود بگذريد و به بيانات مشرقه از افق اراده الهيه ناطق شويد چه که اوست راسخ و جاذب و هادى و مهدى و آنچه از معين قلم الهى جارى مى شود مقصود حفظ عالم و بلوغ به مقام اعظم است اَنَّهُ لهُو الشَّاهد العليم نعيماً لك بما آمنت بالله و اعترفت بما اعترف به **المسجون** في هذا المقام المنيع اَنَّهُ ذكرك فضلاً من عنده لتشكر و تقول الحمد لله رب العالمين. مقابله شد

شد

جناب حسن اخ من فاز و ابن من صعد

*** ص ۱۲۸ ***

هُوَ الاقدس الاعظم

ذکر من لدنا لمن آمن بالله في يوم فيه ظهر الفزع الاكبر و اتى مالك القدر بسلطان احاط من في السَّمَوَات و الارض ان رَبِّكَ الرَّحْمَن لهُو المقتدر على الامكان لا اله الا هو المقتدر القدير ان يا حسن ان استمع ما يناديك به الحسين **لعمرالله** قد رجع حديث المظلوم الَّذِي استشهد في سبيل الله المهيمن القيوم قد ارتكب اهل الفرقان ما ارتكبه من قبل بذلك تجددت مصيبة الرَسُول و البتول تصيح و تقول سحقاً لكم يا اهل الفرقان قد فعلتم مرة اخرى ما ذابت به الاكباد و ذرفت به العيون ان يا قلم الاعلى اذکر من قصد الافق الابى اذ خرج من ارض التا متوجهاً الى السدرة المنتهى و نفسى الحق قد خرج بانقطاع لم يمر على شىء الا و يجد منه **راحة** محبة الله و يصلى عليه الى ان فاز بالمقام المحمود اشهد اَنَّهُ شهد بما شهد به الله و اعترف بما اعترف به الله و تغرب عن الاوطان خالصاً لوجه الرَّحْمَن الى ان وجد عرف الوصال و صعد الى الله مالك الوجود قد حمل في سبيل الله ما لا حمله اكثر الورى يشهد بذلك مالك الآخرة و الاولى في هذا الرق المنشور اَنَّهُ انس مع البأساء في حب الله مالك الاسماء طوبى لمن احبته و ذكره بما انزل له الرَّحْمَن في هذا المقر المنوع فاسئل الله ان يوفق خلفائه **على** خدمة امره و ذكره و ثنائه اَنَّهُ لهُو العزيز المحبوب. مقابله شد

مقابله شد

ى امة الله بنت من صعد الى الله

بسمه العظيم

يا امتى ان استمعى ندائى من شطر عرشى اَنَّهُ لا اله الا هو العليم الحكيم اَنَا نحب ان نقص

لك

*** ص ۱۲۹ ***

لك نبأ من سعى بمهدى في **الصَّحيفة** الحمراء من قلى الاعلى اَنَّهُ قطع البرّ و البحر **شوقاً** للقاء الله الى ان دخل شاطى الوادى الايمن في البقعة المباركة الحمراء نادينا عن وراء سرادق **الكبرياء** فلما سمع اخذه حلاوة النداء على شأن انقلب اذاً تجلينا عليه بانوار الوجه فلما رأى الآية الكبرى اسلم الروح بقدم ربه مالك الورى ثم **مضت** ايام قصدنا الرمس فلما حضرنا وقفنا امام القبر قلنا يا ايها الراكض في مضمار محبة الله قد حركتک نفحات قميص ربك مالك الاسماء الى ان قصدت الافق الاعلى لتحضر لدى العرش لتقوم لدى الباب اشهد اَنَّهُ شربت **رحيق** العرفان من **يد** عطاء ربك الرحمن و سمعت النداء و اجبت و اقبلت و سرعت الى ان دخلت المقام الكرم باذن الله ربك و رب العالمين طوبى لك ثم طوبى لك بما وقبت بميثاق الله اذ نقضه اكثر عباد و نبذه اكثر خلقه طوبى لك و لمن سمع قولك في امرالله محبوبك و انس معك و سمع **بالتسليم** و الرضا ما تكلمت به في امرالله المهيمن القيوم اَنَا لله و انا اليه راجعون. مقابله شد

مقابله شد

جناب ميرزا محسن ط ب عليه **بهاء الله**

بسمى الفرد الخبير

شهدالله اَنَّهُ لا اله الا هو له العزة و القدرة و الجلال و له القوة والعظمة و الاجلال و فقر و غنى يسقم و يشفى اَنَّهُ لهُو الفرد الواحد العليم الحكيم ان شهدوا يا قوم بما شهد به الله

*** ص ۱۳۰ ***

انه قد شهد لهذا الظهور و بشر الكل هذا النبأ العظيم هذا نبأ تزین بذكره صحف الآدم و الخلیل و ما انزله الرحمن على محمد رسول الله و على من سعى بعلى قبل نبيل قد وعدتم بهذا الاسم الاعظم يشهد بذلك التورية و الانجيل انا انزلنا لك ما يفرح به قلبك و لو ان المحبوب في حزن مبین قد انكروا حق الله و قتلوا اصفیائه من دون بینة و لا كتاب مُنیر طوبی لمن شرب كوثر الوحي في هذا اليوم الذي فيه ظهر كل امر حكيم. مقابله شد

ی سعى مقصود جناب اسمین ح ع

هو المبین العليم

جميع عالم منتظر يوم الله و به كمال خضوع و خشوع از حق جل جلاله ظهور موعود را در لیالی و ایام سائل بودند و چون أفتاب حقیقت از افق ظهور مشرق و لوح محفوظ از سماء عنایت نازل كل به اوهام خود متشبث و از سلطان یقین معرض مشاهده شدند الا من اتى بقلب سليم مُنیر موقن مستقیم ای دوستان جهد نمایید و به مبارکی اسم اعظم در این يوم الهی مقامی را مالک شوید که به مثابه شمس از افق بقا طالع و مُشرق باشد به آنچه سزاوار این روز مبارک است عامل شوید از قلیل و کثیر مقر فانی و دریوزه فانیه چشم بردارید و به بحر لااؤل و لاآخر له ناظر باشید بگو ای دوستان به مثابه اطفال به الوان مختلفه مسرور نشوید و مشغول نگردید با عزم ثابت و قلب راسخ و بصر حدید و نور یقین با کمال امانت و اخلاق حسنه مابین ناس ظاهر باشید انا وجدناک مقبلاً الى کعبة الوجود

ارسلنا

*** ص ۱۳۱ ***

ارسلنا الیک هذا الكتاب الذى ليعادله ما ستر في البحر و ما حزن في الارض و ما كثر في الجبال ان ربك ينطق بالحق و انه لهو الغنى المتعال.

مقابله شد

جناب آقا سیّد صادق

هو الاقدس الابهی

شهد كل شیء لظهور الله و سلطانه ولكن القوم لايفقهون قد شهد اللسان لربه الرحمن و القلب لسلطان الامکان ولكن الناس لايشعرون ينكرون الله ثم الى المساجد هم يسرعون يقتلون ابناء الرسول و يقولون انا امنا بالله المهيم القیوم قد ظهر الاسم الاعظم الذى كان موعوداً في كتب الله رب ما كان و ما يكون ان الذنب كفر بالله اذ افق على المظلوم من دون بینة و لا كتاب مشهود یا ايها المذكور لدى العرش انا ذكرناک فضلاً من عندنا لتشكر ربك العزيز الودود تمسك باذيال الاستقامة و الوفاء في امر ربك مالک الوجود. مقابله شد

آقا سیّد یوسف

هو الاقدس الاعظم

ذكر من لدنا لمن توجه الى الوجه اذ عرض عنه الذين كفروا بالله العلى العظيم انا جئنا من مشرق البیان نبأ الرحمن طوبی لمن سمع و ويل للغافلین كم من عبد شرب كوثر الحيوان و آمن بالفرد الخبير و كم من عبد اتبع الشيطان و عرض عن الله رب العالمین یا يوسف ان الذنب *** ص ۱۳۲ ***

اكل يوسف الرسول أمام وجوه المعرضين قد امر الظالم بقتله لهب امواله بذلك ناح كل عارف بصير قد ذكر ذكرک لدى الوجه و نزل لك هذا الكتاب العزيز البديع ان احمد الله بما عرفك مظهر امره و جعلك من الفائزين قل الحمد لله رب العالمین. مقابله شد

جناب ع ب عليه بهاء الله

مقابله شد

قدر لی یا الهی من قلمک الاعلی ما قدرته لاصفيانک.

ت جناب ع ب عليه بهاء الله

هو الله هو المستقر على العرش

قل اللهم یا مالک الاسماء و فاطر السماء استلک باسمک الذى به ارتفعت سماء وحيك و ماج بحر ارادتک و هاج عرف قميصک بان تؤيدنى على ذكرک و انتشار امرک و تقربنى اليك فى كل الاحيان بسلطنتک و اقتدارک ثم اجعلنى غالباً على اعدائک و مقتدراً على غصاة برتک انک انت المقتدر على ما تشاء و المهيم على ما تريد لا اله الا انت المتعالى القوى العليم الحكيم. مقابله شد

جناب ع ب عليه بهاء الله

الله ابيه

قد شهد قلنى الاعلى باقبالک الى الله العلى الاعلى هذه شهادة

لاتعادله

لاتعادلهای كنوز العالم و لا ما عند الامم سوف ينزل لك ما قدر من لدى الله رب العالمين ان افرح بهذا الفضل ثم اشكر ربك الكريم.

مقابله شد

ت جناب میرزا عبدالله ن عليه بهاء الله

هو الاقدس الامنع الاعظم

هذا كتاب من لدى المظلوم الذي سجن لوجه الله الى من اقبل الى الوجه و كان من الفائزين من قلم الوحي بالحق مسطوراً ليحذبه بيان الرحمن و ينطقه بهذا الاسم الذي كان في ازل الازال في كنان العز مستوراً قد سمعنا ندائك و توجهنا اليك من شطر سجننا الاعظم و ذكرناك بهذا الكتاب الذي نزل من سماء الفضل و كان من قلم الامر بالحق مرقوماً طوي لك بما فزت بايام الله و آمنت بالذي اعرض عنه من كان من المشركين في أم الكتاب مكتوباً ان اشرب كوثر الخيوان رغماً لاهل الامكان الذين نبذوا امرالله ورائهم و اتخذوا لانفسهم الى الطاغوت سبيلاً تالله لاتنفعهم اموالهم و لا اولادهم سيفي الكل بامر ربك و يبقى العزة و الاقتدار لمن اتخذ الرحمن لنفسه معيناً انا ذكرناك من قبل و في هذا اللوح ليبقى ذكرك في الكتاب انه كان على كل شيء قديراً ان احفظ هذا المقام الاعلى و سيخ بحمد ربك بالحكمة التي كانت في الالواح منزولا لاتحزن

*** ص ۱۳۴ ***

عن الدنيا و شئوناتها ان افرح بهذا المقام الذي كان في الكتاب محموداً الهاء عليك و على الذين نبذوا العالم و اقبلوا بوجوه نورا الى هذا الافق الذي كان من انوار الوجه منيرا.

مقابله شد

ت جناب میرزا عبدالله ن و عليه بهاء الله

به نام داننده بينا

ان شاء الله به عنايات مخصوصه الهيه فائز باشيد و از رحيق احديته كه به اصبع اراده ربانيه مفتوح شده در كل حين بياشاميد ذكرت در سجن اعظم مذکور آمد لذا به اين ذكر اعظم كه در حقيقت اوليه علت حيات اهل عالم است مذکور آمدى ان اشكرالله بذلك انه وفقك على امر غفل عنه اكثر عبادته انه لهو المؤيد المقتر العليم الحكيم نسئله تعالى بان ينورك بانوار شمس الاستقامة و يقدر لك ما يفرح به قلبك انه لهو المقدر المعطى الكريم از حق مى طلبيم دوستان خود را مؤيد فرمايد به آنچه اليوم سبب ارتفاع امر است ليبقى ذكرهم الى الابد و آنچه اليوم سبب ارتفاع امر و علت ظهور تزيه و تقديس حق بين خلق است اخلاق مرضيه و اعمال حسنه بوده و خواهد بود ان شاء الله جميع به ان فائز و به ان متمسك باشند الهاء عليك و على اهلك و على الذين آمنوا بالله الفرد الخبير.

مقابله شد

ت

*** ص ۱۳۵ ***

ت جناب ع ب ن و عليه بهاء الله

هو الاقدس الاعظم

كتاب انزله الرحمن لمن في الامكان ليتصووع نجات البيان بين السموات و الارض انه لهو المقتر على ما يشاء باسمه القدير كم من ناطق يصدق عليه حكم الصمت و كم من عالم يحكم عليه بالجهل و كم من جاهل شرب من بحر العلم باسم ربه الغفور الكريم تمسك بحبل كرم ربك و تشبت بذيله المنير انا نوصيك و الذين آمنوا بما يرفع به امرالله بين عباد الغافلين طوي لمن تمسك بالثقوى و نهى النفس عن الهوى يشهد مالك الورى فاطر العرش و الترى انه من اهل الهاء في لوح حفيظ كذلك نطق لسان العظمة لتقرء و تكون من الراسخين.

مقابله شد

ت جناب میرزا عبدالله عليه بهاء الله

هو الشاهد السامع البصير

كتاب انزله المظلوم في سجنه الاعظم لمن اقبل الى الافق الاعلى و شرب رحيق العطاء من يد عناية ربه البازل الكريم قد ذكرناك مره بعد مره فضلاً من لدنا ان ربك لهو الفضل ولكن الناس اكثرهم من الغافلين در جميع احيان قلم رحمن اولياى خود را ذكر نموده تا جميع از بحر سرور بياشامند و بر بساط انبساط مستريح گردند نيكوست حال نفسى كه از كوثر وحي آشاميد و به كمال استقامت بر امر حق قيام نمود اينكه در زبر و صحف و الواح ذكر نصرت شده و مى شود مقصود ذكر و ثنای حق است

*** ص ۱۳۶ ***

و تبليغ اين امر عظيم به حكمت و بيان دوستان آن ارض را تكبير برسان و به ذكر مظلوم مسرور دار امروز قلم اعلى اهل بهاء را وصيت مى نمايد بر حفظ مقامات خود ان شاء الله به اين عطيه كبرى فائز شوند و بما يرتفع به الامر عامل. جناب ناظر عليه بهائى حاضر و طائف از قبل دوستان به زيارت فائز حق

جلّ جلاله کلّ را مؤید فرماید به آنچه که سبب اذکار باقیه بوده و هست اگر مقام یک نفر از دوستان حقّ مابین خلق ظاهر شود کلّ از تجلیات انوارش منصعب مشاهده شوند الا من شاء الله رنگ‌های مختلفه دنیا اهل ارض را مشغول نموده و از افق اعلی محروم داشته لکن صاحب بصر را شئونات عالم از منظر اکبر منع ننماید اَنّه یقول الحقّ و یظهر لمن یشاء صراطه المستقیم انک لاتحزن من شیء توکل علی الله ربّ العالمین اَنّه یظهر لک ما اراد و قدر من قلمه الاعلی انّ ربّک لهو المقتدر القدير البهاء علیک و علی من ذکرک فی السجّن اَنّه سَیّ بابی القاسم فی هذا المقام الکریم.

مقابله شد

ت جناب میرزا ع ب علیه بهاء الله

ربّ افرغ علی احبائک صبراً و انصرهم علی القوم الظالمین.

بسمه المهیمن علی الاسماء

چندی قبل لوح امنع اقدس ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوی و عرف عنایت رحمن را بیابی و حال جناب امین یعنی ابوالحسن ذکر آن جناب و مراتب استقامت و خلوص را نموده لذا این لوح امنع اقدس مجدّد نازل و ارسال شد الحمدلله به مقصود فائزی و به آنچه جمیع ناس از آن غافل آگاهی این از **فضیل‌های**

بزرگ

*** ص ۱۳۷ ***

بزرگ حقّ جلّ جلاله است شما را به حکمت وصیّت می‌نمایم در جمیع احوال به او ناظر باشید **نسئل** الله بان یظهر منک ما یکون باقیاً بدوام الملک و الملکوت و یقرّبک الیه فی کلّ الاحوال اَنّه لهو الغنی المتعال **زحمت‌های** شما لدى الله مشهود و مذکور و در صحیفه حمراء از قلم اعلی مسطور و مکتوب ان اشکر ربّک بهذا الفضل المبین و آنچه ارسال داشتی رسید و به طراز قبول فائز گشت البهاء المشرق من افق البقاء علیک و علی الّذین عملوا بما **امروا** به فی کتاب الله ربّ العالمین الحمدلله هذا الیوم المبین.

مقابله شد

جناب ع ب ن و علیه بهاء الله

هو الاعظم الاقدم الابی

ای دوستان مقام ایام رحمن را بدانید امروز روزی است که عملی در آن از اعمال قرون و اعصار عظیم‌تر و عندالله **محبوب‌تر** جهد نمایند تا فائز شوید به امری که حوادث روزگار او را تغییر نهد و محو نسازد ذکرک لدى العرش مذکور و به اصغاء مظلوم فائز لک ان **تحمّد الله** الّذی عزّک مشرق وحیه و اسمعک ندائه و غفرک فضلاً من عنده و هو الغفار الفضل الکریم قل سبحانک یا الهی اقسّمک بسلطان الاسماء الّذی به انجذبت الاشیاء و انفطرت السّماء و انشقت الارض و نُسفت الجبال بان تکتب لی بفضلک و جودک **اجر** من فاز ببقائک و شرب کوثر وصالک انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک انت القوی القدير قد فاز ما ارسلته بطراز القبول لک ان **تشکر** ربّک السّامع المجیب.

مقابله شد

*** ص ۱۳۸ ***

ت جناب ع ب علیه بهاء الله ن و

هو المنادی بین الارض و السّماء

ذکر من لدنا لمن فاز بانوار الملکوت اذ **اتی** مالک الجبروت بسلطان ما منعته جنود العالم و لا حجبات الامم الّذین نقضوا میثاق الله و عهده و آتبعوا اهوائهم بعد ما منعوا عنها فی کتاب الله ربّ العالمین یا عبدي المذکور فی ساحة عرشی ان استمع ندائی اَنّه لا اله الاّ انا العزیز الکریم طوبی لایبک بما اظهرنا منه من توجّه الی الافق الاعلی علی شأن شهید له القلم الابی فی هذا المقام الّذی سَیّ بکلّ الاسماء فی لوح مبین قد حضر کتابک و قرئه العبد الحاضر لدى المظلوم و اجیناک بما نطق به کلّ کلّیل و قام کلّ قاعد و **انتبه** کلّ نائم و **اشتعل** کلّ **مخمود** و سری کلّ منجمد کذلک نطق قلّی فضلاً من عندی علیک لتکون من الشاکرین سوف تنطق السن العالم بذکر الّذین **وفوا** بمیثاقی و توجّهوا بوجه بیضاء الی وجه ربّهم العزیز الکریم قل سبحانک یا معبود العالم و مقصود الامم اسئلک بسراج امرک و بحر علمک و شمس جمالک بان تکتب لی اجر من فاز ببقائک و طاف عرشک الاعظم باذنک ثمّ قدر لی ما ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک انک انت المقتدر المتعالی الغفور الکریم ثمّ اکتب لاهلی و من معی ما کتبتّه لاصفیائک الّذین نهبوا ما سواک و **طاروا** فی هواء حبّک و قرّبک انک انت **المعطی** العزیز الحمید.

مقابله شد

جناب ع ب علیه بهاء الله

هو الاقدم الاعظم الابی

جمیع عالم از برای یوم الهی خلق شده‌اند و حقّ جلّ جلاله خلق را به لسان

نبیین

*** ص ۱۳۹ ***

نبیین و مرسلین به این یوم بدیع بشارت داده و در جمیع زیر و صحف و کتب این یوم به یوم الله موسوم است مع ذلك کلّ به هواهای نفسانیه مشغول و از او غافل مشاهده می‌شوند الا من شاء الله هر نفسی به عرفان این یوم ابدع امدع اقدس فائز شد او از عباد مکرمین در کتاب مبین مذکور و مسطور است قدر این مقام بلند اعلی را بدانید و حفظش نمایید و در جمیع احوال حقّ جلّ جلاله را شاکر باشید چه که شما را به این فیض اعظم فائز فرمود انّ ربک لهو الجواد الکریم. مقابله شد

۱۵۲

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

الهی الیه یشهد لسانی بوحدانیتک و فردانیتک و عزک و سلطانتک و قدرتک و اقتدارک و بانک انت الله لا اله الا انت و کنت مکنوناً مخزوناً عن الابصار و الافئدة و القلوب لَمَّا ماج بحر عطانتک خلقت الخلق جوداً من عندک و فضلاً من لدنک و ارسلت الیهم من کان حاکباً عن اسمائک و صفاتک و مظهرأ لنفسک و امرأ اوامرک و احکامک من النَّاس من اقبل و فاز و منهم من اعرض و کفر طوبی لعبد ما منعتہ سبحات العالم و حجبات الامم سمع ندائک و اجابک و اقبل الی شطر السّجن معرضاً عن دونک ای ربّ تری من احبک و قام علی خدمة امرک و نطق بثنائک و تمسک بک و اراد بدایع فضلک و ظهورات عنایتک استلک بان تقدّر له من قلمک الاعلی خیر الآخرة و الاولى ثمّ انصره بقوتک و قدرتک انک انت المقتدر القدير. مقابله شد

*** ص ۱۴۰ ***

جناب ع ب علیه بهاء الله

هُوَ الدّاکر هو المذکور

کتاب انزلہ المظلوم لمن اقبل الی الله المہيمن القیوم ليقزبه البیان الی افق العرفان و یزینہ بطراز عنایة ربه العزیز الودود قد حضر کتابک فی السّجن الاعظم قرأناه و اجبتاک بهذا اللّوح المسطور. ع ب لازال مذکور بوده و هستی الله الحمد به عضد یقین حجبات و سبحات را خرق نمودی و به افق اعلی و ذروه علیا توجه کردی در ایامی که کلّ از او غافل و معرض الا من شاء ربک اولیا را از قبیل مظلوم تکبیر برسان جناب امین و علی حیدر علیهما بهاء الله رب العالمین مکرر ذکر شما را نموده اند طوبی لمن یدکرک و یحبک قل لک الحمد یا الی بما سقیتنی رحیق البیان من ایدای عطاء اسمک الرّحمن و نورت قلبی بانوار معرفتک و اشتعلت نفسی بنار سدرتک و اطلقت لسانی بذکرک و ثنائک استلک یا محی العالم و مرّی الامم بان تجعلنی فی کلّ الاحوال متمسکاً بحبلک و متذکراً بأیاتک ثمّ قدر لی ما قدرته لاصفیائک انک انت المشفق الکریم لا اله الا انت الغفور الرّحیم. عرایض جناب ورقا علیه بهائی و عنایتی رسیده و می‌رسد و ذکر شما در هر کزّه مذکور و از برای شما می‌طلبد آنچه را که شبه و مثل نداشته و ندارد و فی الحقیقه به آن هم رسیده و فائزید بهاء من لدنا علیک و علی الذّین آمنوا بالفرد الخبیر.

ط جناب ع ب

*** ص ۱۴۱ ***

ط جناب ع ب علیه بهاء الله

هُوَ السّامع فی ملکوته الاعلی

انا انزلنا الآیات و اظہرنا البینات و فتحننا بمفتاح الحکمة باب الفضل و العطاء علی وجوه الوری من النَّاس من اخذه رحیق الوحی علی شأن انقطع عن دون الله و تمسک به و منهم من انکر حجّة الله و برهانه و عظمتہ و سلطانه و عزّه و عطائه انّه من الاخسرین فی کتابی المبین نشهد انک فزت بما کان مستوراً فی القلوب و مذکوراً فی کتاب الله العزیز العظیم. جناب امین حاضر و ذکر آن جناب و اولیای آن ارض را نموده و هر یک فائز شد به آنچه سزاوار فضل و عنایت اوست هر یک را ذکر نمودیم به ذکرى که دائم و باقی است اولیای آن ارض را تکبیر برسان و به اشراقات انوار نیر کرم مالک قدم مسرور دار قل لک الحمد یا الی بما نورتنی بانوار توحیدک و زینتنی بطراز الاستقامة علی حبک اشهد یا الی بما شهد به اسمک الاعظم بین الامم و استلک بعظمتہ و سلطانه و قدرته و اقتداره بان تجعلنی من الذّین نصروا امرک و نطقوا بثنائک و طاروا فی هوائک و شربوا رحیق وحیک و حضروا امام وجهک و فازوا باصفاء ندائک و مشاهدة افق ظهورک ای ربّ انا الذّی زینتنی برداء عنایتک و اکلیل محبتک استلک ان لا تخیبنی عمّا قدرته لاولیائک لا اله الا انت الفرد الواحد المقتدر العزیز العظیم. مقابله شد

*** ص ۱۴۲ ***

جناب ع ب علیه بهاء الله الابهی

هو الشّاهد من افقه الاعلی

أَنَّ السَّمَاءَ بِأَعْلَى النَّدَاءِ تَنَادَى وَتَقُولُ قَدْ **أَتَى** الْمَوْعُودَ بِسُلْطَانِ غَلْبِ عَوَالِمِ الْمَعَانِي وَالْبَيَانِ وَبِقُدْرَةِ لَا تَقُومُ مَعَهَا قُدْرَةُ الْعَالَمِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ مَالِكُ الْقَدَمِ فِي السَّجَنِ الْأَعْظَمِ **وَلَكِنَّ** النَّاسَ أَكْثَرَهُمْ مِنَ الْغَافِلِينَ أَنَّ الشَّمْسَ تَنَادَى وَتَقُولُ يَا مَلَأُ الْأَرْضَ قَدْ فَتَحَ بَابَ السَّمَاءِ بِمِفْتَاحِ عِنَايَةِ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ ضَعُوعًا مَا عِنْدَ الْقَوْمِ مُتَوَجِّهِينَ إِلَى أَنْوَارِ وَجْهِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْءٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ وَلَا مَا عِنْدَ الْعُلَمَاءِ وَالْعُرَفَاءِ **كَتَبُوا** سِلَاسِلَ الظَّنُونِ وَالْأَوْهَامِ بِاسْمِ رَبِّكُمْ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ. ع ب ا س م ع ن د ا ء المظلوم أنه ذكر بما يجد منه **المقربون عرف** عناية ربك الكريم يشهد القلم الأعلى باقبالك وتوجهك إلى الله العزيز الحميد قد شربت الرحيق المختوم باسمي القيوم واقبلت إلى أفق الوحي باقبال ما منعك ضوضاء العلماء ولا **اعتساف** الأمراء كذلك نطق لسان العظمة في هذا المقام الذي سمي بكل الأسماء من لدى الله مولى المخلصين. قد حضر الأمين وذكر مرة بعد مرة ذكرناك كرامة بعد كرامة إن ربك هو الفضال الغفور الرحيم اذا وجدت عرف بيان ربك الرحمن قم و قل **الهي تراني** مقبلاً اليك و منقطعاً عن دونك اسئلك بآيات عظمتك و رايات اقتدارك و اسرار كتابك و لنال بحر علمك بان تجعلني علم ذكرك في بلادك و راية بيانك بين عبادك اي رب تراني ناظراً الى افق فضلك و متوجهاً الى انوار وجهك لا اله الا انت المقتدر القدير و بالاجابة جدير ثم

اسئلك

*** ص ١٤٣ ***

اسئلك يا **الهي بالصحيفة** الحمراء و السفينة التي سرت باسمك على بحر الاسماء بان تكتب لي من قلمك الاعلى ما كتبتة للمقربين من عبادك و **المخلصين** من برتتك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت القوى الغالب العزيز العظيم. مقابله شد

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

مكتوب جناب ناظر به لحاظ و اصغا فائز در اين صورت توقّف آن جناب در آن بلد جانز نه در خروج از آن ارض بأسي نبوده هر هنگام دست مدعيان كوتاه و رئيس طالب رجوع سهل و آسان اگر امر از قرار مذکور است نظر به حكمت چندی توقف در ارض طا اولی و آنسب ولكن در جميع احوال به حكمت ناظر باشيد و به عنایت حق مطمئن آنچه مصلحت آن جناب است از **غيب** به شهود آيد ان ربك هو العليم الخبير و مرة اخرى وصيت منمايم شما را به حكمت و عدم اعتراف انه يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو العليم الحكيم و هر هنگام اقتضا نمود **ان شاء الله** به اراده حق خبر مي رسد و فائز مي شويد انه هو الامر الحكيم البهاء المشرق من افق سماء عنایتي عليك و على من معك و على من يحبك و على كل ثابت راسخ مستقيم.

مقابله شد

بسم الله الاعظم الاعظم

سبحانك اللهم يا **الهي** اسئلك باسمك الذي جعلته قيوماً على الاسماء

*** ص ١٤٤ ***

و به انشق حجاب السماء و اشرق عن افقها شمس جمالك باسمك العلي الاعلى بان تنصرتي ببدائع **نصرك** ثم احفظني في كنف حفظك و حمايتك اي رب انا امة من امائك و توجهت اليك و توكلت عليك ان اثبتني على حبك و رضائك على شأن لا يمتنعني اعراض المشركين من برتتك و ضوضاء المنافقين من خلقك اي رب طهر اذني لاستماع آياتك و نور قلبي بنور عرفانك ثم انطق لسانك بذكرك و ثنائك فو عزتك يا الهي لا احب سواك و لا اريد دونك لا اله الا انت العزيز المعطي الغفور الرحيم. مقابله شد

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلي الابي

سبحانك يا رب الكائنات و اله **الموجودات** اشهد بلسان ظاهري و باطني بظهورك و بروزك و انزال آياتك و اظهار **بيناتك** و باستغنائك عن دونك و تقديسك عما سواك اسئلك بعز امرك و اقتدار كلمتك ان تؤيد الذي اراد ان يؤدي ما امرته به في كتابك و يعمل ما يتضوع به عرف قبولك انك انت المقتدر الفياض الغفور الكريمو مقابله شد

هو الله لا اله الا هو

يا عبدالله عليك **بهاء الله** انا نبشرك في اول البيان بقبول علمك لوجه الله رب العالمين قد اعترف لسان العظمة بتوجهك و حضورك و قيامك لدى باب فتح على من في السموات و الارضين انا نبشرك ببشارة

اخرى

*** ص ١٤٥ ***

اخرى لتبشر النبيل قبل ما عليه بهائي بما اشرفت شمس الاذن من افق ارادة الله رب العرش العظيم قل لك الحمد يا الهي بما استجبت دعائي روي لعنايتك الفدا يا مقصود افئدة الاولين و الاخرين انا نحب ان نقضى حوائجك كلها يشهد بذلك الفردوس الاعلى و الجنة العليا و اهل خباء المجد المقتدر

القدیر و نبشرك مرة بعد اخرى باننا نحبيك و نذكرک كما ذكرناك من قبل و نزل باسمك ما لا ينقطع عرفه بدوام ملكوتی العزيز المنيع و اما وجه محل که ذکر نمودی تکلیف آن جناب آن که به جناب ناظر علیه بهائی حواله نمایند باید به او برسد و جناب افنان علیه بهائی باید به او برسند این سته بر جناب ناظر علیه بهائی از مفتریات مفترین وارد شد آنچه که سبب هم اکبر بوده نسل الله تبارک و تعالی ان يؤيد عباده على الصدق و الرجوع و الانابة لدى باب فضله انه هو الغفور الرحيم باری نفوس غافله عمل نمودند آنچه را که سبب حزن اولیای الهی گشته و اینکه از برای جناب ناظر علیه بهائی اراده زیارت نموده‌اید و هم چنین ذکر طلب کرده‌اید طوبی لک بما وجدناک من اهل الوفاء في ناسوت الانشاء يا ايها الحاضر لدى الباب حق جل جلاله و فإرا دوست داشته و دارد و اوست طراز هیاکل مخلصین و مقربین و مقدسین هر هنگام اراده نمایند حاضر شوید و عمل نمایند آنچه که اهل عالم از برای آن از عدم به وجود آمده‌اند هنیئاً لک و هنیئاً له این عمل قبل از ظهور به قبول فائز گشت ان رأيتہ بشره من قبلی و ذکره بأياتی و

*** ص ۱۴۶ ***

نوره بتجليات شمس عنایقی نسل الله ان يوقفه و ابنه الذي سعى بحبيب و ابنه الآخر الذي سعى باسم الله في كتاب الاسماء على ما ترتفع به كلمة الله مالك يوم الدين ذكر جناب على قبل اكبر عليه بهائی را نمودید و هم چنین اذن خواسته‌اید به وکالت او به حضور و لقا و طواف فائز گردید این فقره قبل از ذکر به نور اذن فائز و منور اذا رأيتہ قم امام وجهه و کبر من قبلی علیه و قل هنیئاً لک يا اسير البلاد لوجه الله مالك الایجاد. این ایام از سماء بیان مالک ادیان در ذکر ایشان نازل شد آنچه که سبب فرح و سرور اهل مداین عدل و انصاف است هر هنگام اراده نمایند نیابت و وکالت را عمل کنید کذلک نزل حکم الاذن من سماء امرالله العليم الحكيم. ذکر جناب علی قبل حیدر علی بهائی را نمودید تشهد انه عمل في سبيل الله ما عجز من احصاء اجره المحصون بر جميع احبای الهی محبتش لازم باید کدر ادای دینی که باید به او برسد سعی نمایند الهی تری عبدک قائماً بین عبادک باسمک الذي سعى بعلى قبل حيدر في منظرک الاکبر و باسم آخر الذي كان مرقوماً من قلمک الاعلی في الصحيفة الحمراء ای رب ائده بسلطانک ثم انصره و اولیائک و محبیک و مخلصیک انک انت المقتدر علی ما تشاء و في قبضتک زمام الامور هر هنگام آن جناب اراده نمایند به نیابت او توجه کنید و به حضور و لقا فائز شوید قبل از حرکت این آیه را تلاوت نمایید و بعد توجه کنید الهی الهی تعلم و تری انی

آردت

*** ص ۱۴۷ ***

آردت ان اتوجه الى مقامک الاعلی و ازورک من قبل من قام على خدمة امرک ای رب ائده بجنود بیانک و حکمتک ثم افتح علی وجهه ابواب غنائک و عطائک ای رب ائد اولیائک و احبائک و عبادک علی حبه و نصرته انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القوی الغالب القدیر یا عبدالله عليك بهائی هنیئاً لک بما ذکرته و مریئاً لک بما وصفته تشهد انه من الفائزين و نزل له ما لا يعادله كنوز العالم نسل الله ان يؤيده و يحفظ اماناته عنده انه هو الحافظ الامين يا على قبل حيدر عليك بحر الفضل و العطاء من لدى الله مالك ملكوت الاسماء قد كنت مذکوراً في اللیالی و الايام امام وجه مولی الانام نسل الله ان يوقف الكل علی ما يحب و يرضى و ما يرتفع به امره المهيمین علی من في السموات و الارضين و اردنا ان نذكر قاسم علیه بهائی انا ذکرناه من قبل و في هذا الجين بما اقبل الى الافق الاعلی اذ اعرض عنه الوری الا من شاء الله رب العالمين انا ذکرنا احبائنا في الباء و الدال و کل را به افصح بیان وصیت نموده و می‌نماییم به امانت و دیانت و ما يرتفع به مقام الانسان في الامکان این مظلوم شهادت می‌دهد بر اینکه عباد از برای اصلاح و الفت و اتحاد از عدم به وجود آمده‌اند فساد و نزاع لازال مردود بوده و هست کتب و صحف و زبر الهی بشارت داده که مقصود از این ظهور اعظم اصلاح عالم و امم بوده و لاغیر شاید به قوه بیان قوه حریته از میان برخیزد و عالم به قوه حبیته

*** ص ۱۴۸ ***

اداره شود از حق می‌طلبیم کل را به طراز امانت که احسن طراز عالم است مزیّن فرماید خدوا یا عبدالله ما امرتم به من لدن ناصح عليم الهاء الساطع اللائح من افق سماء الفضل عليك يا من اقبلت بکلك الى الله العزيز الحميد. مقابله شد

قد نزل لاولیاء الله في الاطراف

بسی القائم امام وجوه الادیان

الحمد لله الذي فتح باب العرفان بمفتاح البيان و انزل من سماء البرهان امطار العناية بقدره و سلطان بندائه قام الموحدون و بآياته انصعقت مظاهر الشرك و الطغیان فلما استوى على عرش الظهور في الطور نادت الاشياء من كل الجهات يا معشر الامراء و العلماء قد اتى مطلع الوحي برایات الآيات يا احمد عليك بهاء الله الفرد الاحد قدس صدرک من نقوش الاسماء و قلبک من شہات الوری لیثبت فیما من القلم الاعلی الملك و الملکوت و العز و الجبروت لله مالک الرقاب انا ذکرناک من قبل بآيات انجذبت بها افئدة العباد الى الله رب الارباب قد حضر من سعى بعبدالله الذي اتخذ لنفسه مقاماً في ظل قباب العظمة و شرب رحيق البيان من يد عطاء ربه مالك الایجاد يا محمد قبل باقر افرح بما جرى باسمک فرات البيان في ایام فیما ظهر السر المکنون و الرمز المخزون امراً من لدى الله فالق الاصباح قم على الامر باستقامة لاتمنعها جنود الاشرار و لاسطوة

الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْمَبْدِ وَالْمَأْبِ بِمَا مُحَمَّدٌ قَبِلَ عَلَىٰ قَدِ اقْبَلَ إِلَيْكَ الْأَسْمَاءُ وَالْأَعْلَىٰ وَذَكَرَكَ بِكَلِمَاتٍ يَتَضَوَّقُ مِنْهَا عَرَفَ الْعَنَاءَ وَالْإِلْطَافَ انظُرْ ثُمَّ اذْكُرْ الْإِيَّامَ الَّتِي كُنْتَ حَاضِرًا أَمَامَ الْوَجْهِ وَسَمِعْتَ نِدَائَهُ الْإِحْلَىٰ وَصَرِيرَ قَلَمِهِ الْأَعْلَىٰ اشْكُرْ وَقُلْ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ فِي قَبْضَتِكَ زَمَامُ الَّذِينَ أَنْكَرُوا حِجَّةَ اللَّهِ وَبَرَهَانَهُ وَقَالُوا مَا نَاحَ بِهِ كَلِّمْ عَارِفَ بَصَّارٍ طُوبَىٰ لَكَ بِمَا حَضَرْتَ وَسَمِعْتَ وَفَزْتَ بِمَا انْتَشَرَ بِهِ عَرَفَ الْوَصَالَ إِذَا كَانَ الْمَظْلُومَ بَيْنَ أَيْدِي الْجَهَالِ يَا قَلَمُ اذْكُرْ مِنْ سَعَىٰ بِمُحَمَّدٍ قَبْلَ صَادِقِ الَّذِي اعْتَرَفَ بِمَا نَزَلَ مِنْ سَمَاءِ الْفَضْلِ وَسَرَعَ إِلَىٰ أَنْ يَرُدَّ بِاسْتِقَامَةٍ زَلَّتْ بِهَا الْأَقْدَامُ لِعُمُرِي قَدْ قَدَّرَ لَكَ مَا لَا يَعَادِلُهُ عَقِيَانُ الْعَالَمِ وَلَا مَا عِنْدَ الْأُمَمِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ أَمْ الْكِتَابِ فِي هَذَا الْمَقَامِ الَّذِي سَعَىٰ بِكُلِّ الْأَسْمَاءِ مِنْ لَدَىٰ اللَّهِ مَالِكِ يَوْمَ الْقِيَامِ اذْكُرْ مَا سَمِعْتَ أَمَامَ كُرْسِيِّ رَبِّكَ وَقُلْ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَحْبُوبَ الْأَفَاقِ. يَا عَلَىٰ قَبْلِ الْكَبِيرِ قَدْ سَمِعْتَ نِدَائِي مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ أَنَّهُ اجْتَذَبَكَ إِلَىٰ أَعْلَىٰ الْمَقَامِ قُلْ يَا مَلَأَ الْبَيَانَ ضَعُوعًا الْإِوهَامِ قَدْ أَشْرَقَ نَبْرُ الْإِيْقَانِ مِنْ أَفْقِ إِرَادَةِ اللَّهِ مَالِكِ الْأَرْضِيْنَ وَالسَّمَوَاتِ قَدْ ذَكَرَكَ مِنْ أَحَبِّي وَنَطَقَ بِثَنَائِي وَارْسَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ شَطْرِ السَّجْنِ مَا يُؤَيِّدُكَ عَلَىٰ هِدَايَةِ الَّذِينَ نَقَضُوا الْعَهْدَ وَالْمِيثَاقَ افْرَحْ بِذِكْرِي يَا تَاكَ لِعُمُرِي لِتَعَادِلَهُ كَتَبَ الْإِيرَانُ يَشْهَدُ بِذَلِكَ أَمْ الْبَيَانَ مِنْ لَدَىٰ اللَّهِ مَالِكِ الْإِدْيَانِ يَا قَلَمِي الْأَعْلَىٰ اذْكُرْ مِنْ سَعَىٰ بَعْلِي قَبْلَ مُحَمَّدٍ الَّذِي صَعِدَ بِمِرْقَاةِ الْبَيَانَ إِلَىٰ اللَّهِ مَظْهَرِ الْأَسْرَارِ لِاتْحَازِنَ مِنْ شَيْءٍ تَوَكَّلَ عَلَىٰ اللَّهِ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ أَنَّهُ مَعَكَ وَيَنْصَرِكُ بِجَنُودِ الْوَحْيِ وَالْإِلْهَامِ نَسْتَلِ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَكَ

مُسْتَقِيمًا عَلَىٰ الْأَمْرِ بِحَيْثُ لَا تَمْنَعُكَ ضَوْضَاءُ الْأَشْرَارِ. يَا عَلَىٰ قَدْ كُنْتَ مَذْكُورًا لَدَىٰ الْعَرْشِ وَانزَلْنَا لَكَ مَا طَوَىٰ بِهِ بَسَاطَةَ الَّذِينَ أَنْكَرُوا حِجَّةَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ الَّتِي أَحَاطَتْ بِالْجِهَاتِ نَسْتَلِ اللَّهُ أَنْ يَقْدَرَ لَكَ كُلَّ خَيْرٍ انزله في الزَّيْرِ وَاللَّوَاهِ قُلْ لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا جَعَلْتَنِي فَائِزًا بِعِرْفَانِكَ وَانزَلْتَنِي لِي مَا يَقْرَبُ النَّاسَ إِلَىٰ أَعْلَىٰ الْمَقَامِ أَنَا إِذْ نَاذَرْنَا أَنْ نَذَكَرَ مِنْ ذِكْرِنَا فِي أَوَّلِ الْإِيَّامِ بِذِكْرِ أَشْرَقَتْ بِهِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ وَأَنَا الْعَزِيزُ الْفَضَّالُ. يَا نَبِيلَ قَبْلِ بَاقِرِ عَلَيْكَ بَهَائِي وَعِنَايِي أَنَا ذَكَرْنَاكَ مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ بِآيَاتٍ أَنْجَذَبَتْ بِهَا أَفْنَدَةُ الَّذِينَ أَقْبَلُوا بِوَجْهِ نَوْرِهِ إِلَىٰ مَشْرِقِ الْإِنْوَارِ كَثِيرِ أَوْلِيَائِي مِنْ قَبْلِي وَذَكَرْتَهُمْ بِمَا يَقْرَبُهُمْ إِلَىٰ مَطْلَعِ النَّوْرِ الَّذِي بِهِ نَادَىٰ الْمُنَادُ الْمَلِكُ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْفَيَّاضُ. وَنَذَكَرَ مِنْ سَعَىٰ بِاسْمِعِيلِ الَّذِي أَقْبَلَ إِلَىٰ أَفْقِ بَنُورِ تَنَوَّرَتْ بِهِ أَفْنَدَةُ الْإِبْرَارِ الْبِهَاءِ مِنْ لَدُنَّا عَلَيْكَ وَعَلَىٰ مِنْ سَعَىٰ بِنِعْمَةِ اللَّهِ فِي هَذَا الْحِينِ الَّذِي يَنْطِقُ اللَّسَانُ فِي مَلَكُوتِ الْبَيَانَ الْعَزَّةَ وَالْعِظْمَةَ لِلَّهِ مَالِكِ يَوْمِ الْمَعَادِ وَنَذَكَرَ ابْنَكَ الْآخِرَ لِيَفْرَحَ بِعِنَايَةِ رَبِّهِ وَيَقْبَلَ إِلَىٰ كَعْبَةِ اللَّهِ وَيَقُولَ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ أَيْدِيَّتِي عَلَىٰ التَّقَرُّبِ وَالْإِقْبَالِ. يَا مَبْرُزًا قَبْلَ مَهْدِي عَلَيْكَ الْبِهَاءِ الْإِبْدِيَّ قِمَّ عَلَىٰ الْأَمْرِ مَنقَطَعًا عَنِ الْعَالَمِ وَطَهَّرَ الْقُلُوبَ بِكُوثَرِ بَيَانِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ أَنَا ذَكَرْنَاكَ وَانزَلْنَا لَكَ مَائِدَةَ الْعِرْفَانِ وَالتَّعْمَةَ الَّتِي أَظْهَرْنَا مِنْ كُنْزِ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْمُخْتَارِ قُلْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَتَّبِعْ كُلَّ مَتَوَهِّمٍ كَذَّابٍ أَنْتَ حَضَرْتَ وَسَمِعْتَ نِدَائِي وَمَا كَيْدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا فِي تَبَارِ أَنَا أَظْهَرْنَا لَكَ لِنَالِي الْحِكْمَةَ وَالْبَيَانَ مِنْ بَحْرِ عَطَاءِ رَبِّكَ

العزیز

العزیز الجذَّاب قُلْ يَا عَبْدَ ضِعِّ الْمَوْهُومِ وَخِذِ الْقِيَّومَ أَمْرًا مِنْ لَدُنِ مَالِكِ الرَّقَابِ قَدْ ظَهَرَ مَا لِأَظْهَرَ فِي الْإِبْدَاعِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ مِنْ عِنْدِهِ عِلْمُ كُلِّ شَيْءٍ فِي الْكِتَابِ أَنْتَ سَمِعْتَ آيَاتِي وَحَضَرْتَ أَمَامَ وَجْهِِّي وَأَظْهَرْنَا مَا كَانَ مَخْزُونًا فِي أَزْلِ الْأَزَالِ بِدَلِّ ثِيَابِكَ ثُمَّ ارْجِعْ إِلَىٰ اللَّهِ وَقُلْ يَا إِلَهِي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَرَيْتَنِي أَفْكَكَ الْأَعْلَىٰ وَاسْتَمَعْتَنِي مَا خُلِّقْتَ لِصَفَائِهِ أَذَانِ الْأَصْفِيَاءِ وَأَنْتَ تَرَكْتَ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ وَنَبَذْتَ مَا هَدَيْتَنِي إِلَيْهِ وَاتَّبَعْتَ هَوَايَ بِحَيْثُ أَخَذَ زَمَامِي وَمَنْعَنِي عَنِ التَّقَرُّبِ إِلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْبَيِّنَاتِ اسْمِعْ نِدَائِي ثُمَّ انصَفْ فِي هَذَا الْأَمْرِ الَّذِي إِذْ ظَهَرَ خَضَعْتَ لَهُ الرَّقَابَ أَنَا كَشَفْنَا أَسْرَارَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ وَلَكِنَّ الْقَوْمَ فِي غَفْلَةٍ وَحِجَابِ نَبْذُوا مَا أَمَرُوا بِهِ وَأَخَذُوا مَا مَنْعُوا عَنْهُ فِي صَحْفِ اللَّهِ مُنْزَلِ الْآيَاتِ قَدْ اتَّبَعْتَ حَزْبَ الْقَبْلِ بَعْدَ مَا عَرَفْتَ وَرَأَيْتَهُمْ مُتَحَيِّرِينَ فِي تِيهِ الْإِوهَامِ لِاتْحَازِنَهُ ضَوْضَاءُ الْعَالَمِ وَأَعْرَاضُ الْأُمَمِ أَنَّهُ اتَىٰ مِنْ أَفْقِ الْإِقْتِدَارِ بِسُلْطَانِ غَلْبِ الْكَائِنَاتِ أَنَّ الَّذِينَ مَنَعُوكَ عَنْ فِرَاتِ رَحْمَةِ رَبِّكَ أَوْلِيَّتِكَ لَيْسَ لَهُمْ شَأْنٌ عِنْدَ اللَّهِ مُظْهَرِ الْبَيِّنَاتِ سَوْفَ تَرَىٰ مَا يَشْهَدُ بِخُسْرَانِكَ فِي أَيَّامِ فِيهَا اسْتَوَىٰ جَمَالَ الْقَدَمِ عَلَىٰ الْعَرْشِ الْأَعْلَىٰ وَنَطَقَ بِمَا يَقْرَبُ النَّاسَ إِلَىٰ أَعْلَىٰ الْمَقَامِ يَا مَهْدِي عَلَيْكَ بَهَائِي كُنْ مُسْتَقِيمًا عَلَىٰ أَمْرِ رَبِّكَ عَلَىٰ شَأْنِ لَا تَمْنَعُكَ سَبْحَاتِ الْجَلَالِ عَنِ مَشْرِقِ الْعِزِّ وَالْجَمَالِ وَنَذَكَرَ إِخَاكَ الَّذِي سَعَىٰ بِسُلَيْمَانَ وَنَسْتَلُهُ تَعَالَىٰ أَنْ يُؤَيِّدَهُ عَلَىٰ خِدْمَةِ أَمْرِهِ فِي الْغَدْوِ وَالْأَصَالِ هَذَا يَوْمٌ فِيهِ يَنْطِقُ

لِسَانَ الْعِظْمَةَ بِمَا يَهْدِي الْعِبَادَ إِلَىٰ مَقَامِ انْقَطَعَتْ عَنْهُ الْأَذْكَارُ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ بَهَائِي وَعِنَايِي أَنَا ذَكَرْنَا أَبَاكَ الَّذِي صَعِدَ إِلَىٰ الرَّفِيقِ الْأَعْلَىٰ بِمَا أَنْجَذَبْتَ بِهِ أَفْنَدَةَ الَّذِينَ نَبْذُوا الْإِوهَامَ مَقْبِلِينَ إِلَىٰ أَفْقِ الْإِيْقَانِ قَدْ حَضَرَ مِثَالِكَ لَدَىٰ الْعَرْشِ وَانزَلْنَا لَكَ مَا عَجَزَ عَنْ أَحْصَائِهِ الْمُحْصُونَ طُوبَىٰ لَكَ وَمَنْ نَبَذَ مَا عِنْدَ الْقَوْمِ وَأَخَذَ مَا نَزَلَ مِنْ لَدَىٰ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْغَفَّارِ قَدْ كُنْتَ مَذْكُورًا لَدَىٰ الْمَظْلُومِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ رَبِّكَ الْمُهَيْمِنُ الْقِيَّومُ يَا خَلِيلَ قَدْ جَرَىٰ فِرَاتُ الْبَيَانَ وَسَطَّعَ نُورُ الْبِرْهَانِ أَمَامَ الْوُجُوهِ وَالْقَوْمِ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ قَدْ أَحَاطَتْ الْآيَاتُ مِنْ عَلَىٰ الْأَرْضِ طُوبَىٰ لِمَنْ سَمِعَ وَرَأَىٰ وَوَيْلٌ لِكُلِّ غَافِلٍ مَحْجُوبٍ أَنَا ذَكَرْنَاكَ فِي الْوَاكِ شَيْءٌ وَانزَلْنَا لَكَ مَا يَقْرَبُ الْعِبَادَ إِلَىٰ الْعَزِيزِ الْمَحْبُوبِ قَدْ ارْتَفَعَ النَّعَاقُ فِي الْمَدِينِ وَالذِّيَّارِ هَذَا مَا أَخْبَرْنَاكَ بِهِ مِنْ قَبْلِ أَمْرًا مِنْ لَدُنِ مَالِكِ الْوُجُودِ قُلْ يَا قَوْمُ قَدْ اتَىٰ الْيَوْمَ وَظَهَرَ مِنْ كَانَ مَكْنُونًا مَخْزُونًا فِي عِلْمِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْوُدُودِ قِمَّ عَلَىٰ الْأَمْرِ بِاسْتِقَامَةٍ لَا تَمْنَعُكَ شَهَاتِ الَّذِينَ أَنْكَرُوا حِجَّةَ اللَّهِ وَبَرَهَانَهُ وَارْتَكَبُوا مَا أَسْوَدَتْ

به الوجوه قد نبذوا كتاب الله وراهمم و اخذوا ما امروا به من مطلع الظنون قل يا قوم خافوا الله و لا تتبعوا كل جاهل مردود هذا يوم فيه اتى من كان مرقوماً من قلم الله رب ما كان و ما يكون كثر من قبلى اوليائى الذين ما منعهم ظلم العالم و لا اعراض الذين كفروا بالشاهد و المشهود كن مستقيماً على الامر بحيث لا تمنعك مظاهر الاعراض الذين نقضوا الميثاق و العهود قل الهى الهى لك الحمد بما هديتني فى ايامك و اظهرت لى ما كان مستوراً عن العيون اى رب ترانى مقبلاً اليك و منقطعاً عن دونك استلك بقدرتك التى

غلبت

*** ص ١٥٣ ***

غلبت الاشياء و بسطتلك الذى احاط ما كان و ما يكون ان يؤيدنى على خدمة امرك بحيث لا تخوفنى سطورة الذين انكروا بيتك المعمور اى رب انا عبدك و ابن عبدك قدر لى ما يرفعنى باسمك بين خلقك انك انت المقتدر على ما تشاء و فى قبضتك زمام العلوم انا اردنا فى هذا الحين ان نذكر من سنى بميرزا صالح ليظهره كوثر بيان الرحمن و يقربه اليه انه هو الحق علام الغيوب قل يا قوم اسمعوا نداء الله و لا تتبعوا الذين كفروا بالله العزيز المحبوب قد ذكرك من احببى ذكرناك فى هذا المقام المحمود لتشكر ربك الذى ايدك على الاقبال اذ منعه عنه كل مشرك مبعوض نسلت الله ان يقدر لك ما يرفعك و ينزل عليك من سحاب الكرم ما انجذبت به القلوب يا رحيم قد نزلت الرحمة من سماء عطاء ربك العزيز الغفور طوبى لعبد اقبل اليه و ويل لكل غافل مردود نسلت الله ان يفتح على وجهك باب فضله و يسقيك كوثر البقاء من ايدى الجود و العطاء انه ما من اله الا هو يفعل ما يشاء امراً من عنده و هو المقتدر المهيمن العزيز العليم و نسلت الله ان يؤيدك على خدمة امره و يقربك اليه انه هو المقتدر العزيز القدير يا لسان العظمة اذكر من سنى بعلى خ الذى ما نقض عهدك و ميثاقك و شهد بما شهد الله انه لا اله الا هو الفرد الخبير قل يا ملا البيان هذا يوم بشر الله به انبيائه و اصفيائه بقوله يوم يقوم الناس لرب العالمين اياك ان تمنعك ضوضاء المفترين عن الله رب العالمين قل يا قوم اتى تركت ملة قوم كفروا بالله العزيز الحميد تالله لا تخوفنى سطوتكم و لا يمنعنى ظلمكم يشهد بذلك

*** ص ١٥٤ ***

لوح الله العزيز الحكيم هذا يوم فيه يطوف الطور حول مشرق الظهور و ينادى كوم الله قد اتى المقصود بسطتلك اشياء بما شهد الله قبل خلق السموات و الارضين انه لا اله الا هو المقتدر القدير.

هو الظاهر المبين

در اين حين اراده نموديم اوليائى الهى را جمعاً ذكر نمايم تا از عرف آيات از چشمه جاريه از حروفات را كل بنوشند و فائز شوند انه يحب اوليائه و يعرفهم سبيل الله الواضح المستقيم يا اهل تا ندادى الهى را به گوش جان بشنويد و از انوار آفتاب معانى در اين يوم نورانى محروم نمانيد انه هدى اوليائه الى البحر الاعظم الذى يسمع من امواجه قد اتى يوم المآب و هذا ربكم العزيز الوهاب الذى ينطق فى السجن الاعظم العظمة لله رب الارباب يا اوليائى فى التاء اسمعوا نداء المظلوم انه يدعوك الى الاستقامة الكبرى لئلا تمنعكم الاسماء عن التوجه الى الله رب العالمين قد حضر لدى العرش اسمائكم و ارسلها عبد الله الذى طار فى هوائى و تمسك بميثاقى و تشبث بذبلى المنير طوبى له و نعيماً له بما اراد لاوليائى ذكرى العزيز البديع اذ تحرك على ذكركم قللى و نطق لسانى و توجه اليكم وجه الله رب العرش العظيم از حق مى طلبيم شما را به شأنى مستقيم فرمايد كه ذكر اسماء شما را از بحر فضل و عطا محروم نسازد يا اهل تا اراده ان كه شما بر تدارك مافات قيام نماييد تا آنچه در آن ارض از ظلم ظالمين بر سيد عالم وارد به نور عدل و راستى تبديل شود يعنى اعمال محبوبه بعد سبب روشنى تاريخى قبل گردد ان ربكم هو الفضل الكريم امروز بايد كل به خدمت امر

مشغول

*** ص ١٥٥ ***

مشغول شويد بعضى از ناعقين در اطراف در اضلال خلق بيچاره جهد بليغ مبذول داشته اند در حزب قبل تفكر نماييد خود را بهترين عالم مى دانستند و در يوم ظهور از اخسرين احزاب امم مشاهده گشتند لعمرالله بر حضرت خاتم از آن حزب ظلى وارد كه قلم از ذكرش عاجز و لسان از احصايش قاصر. بيان فارسى كه حضرت نقطه اولى لاجل آگاهى عباد نازل فرموده به آن تمسك نماييد و قرائت كنيد تا بر اسرار مكنونه عارف شويد لعمرالله هذا هو الحق و ما بعده الا الضلال يا اولياء الله فى ميلان يذركم ربكم الرحمن فى هذا السجن البعيد قد فرتم يعرفان الله و آثاره اياكم ان يمنعكم الناعقون عن الله العزيز الحميد خذوا كتاب الله بقدره من عنده و قوة من لدنه انه يحفظكم و يعرفكم و يرشدكم الى الحق الظاهر المتكلم المبين. جناب امين عليه بهائى و عنايتى مكرز ذكر شما را نموده طوبى له و لكم و لمن تمسك بحبل الله المتين يا اوليائى فى سيسان اسمعوا ندائى و لا تكونوا من الصامتين اذكروا ربكم الرحمن باستقامة ترتعد به فرائض الغافلين لازل لدى المظلوم مذکور بوده و هستيد قد انزلنا لكم من قبل ما فاحت به نفحات الوحي و راتحة عناية ربكم المشفق الكريم نسلت الله تبارك و تعالى ان يسقيكم كوثر الاستقامة من يد عطائه انه ولى المحسنين قد ذكركم من ورد عليكم ذكرناكم بهذا الكتاب العظيم افروحا بفضل الله و رحمته ثم اذكروه فى البكور

*** ص ١٥٦ ***

و الاصيل يا اوليائي في شَمَاخٍ قد **ذُكرتم** مولى العالم في **سجته** الاعظم و **بشركم** بما قدّر لكم أنّه يحبّ اوليائه و يعرفهم ما يقربهم اليه أنّه هو **المشفق** الغفور **الرحيم** لانتحنوا من شيء تولّكوا في الامور **على** الله المقتدر القدير أنّه **معكم** و يذكركم و يسمع ناداتكم أنّه هو السميع البصير لاتبّعوا كلّ متوهّم اتّبّعوا الحقّ و هذا الكتاب المبين الهى الهى ايد اوليانك على ما **ينبغى لايتامك** ثمّ اكتب لهم اجر حضورك و لقائك انك انت المقتدر على ما تشاء و انك انت الفيّاض الذى احاط فضلك و رحمتك من في السموات و الارضين قوّ قلوبهم ليدعوا ما عند القوم **متمسكين** بما نزل في كتابك القديم يا **اوليائي** في ساليان قد حضرت اسمائكم لدى المظلوم و ارسلها من سؤى بعزير الله انزلنا لكم ما انجذبت به افئدة المقرّبين سوف يأتىكم ناعق دعوه بنفسه مقبلين الى افق اشرفت منه شمس رحمة ربكم العليم الخبير انا رفعا الامر بقدره ما اضعفها شوكة الظالمين اياكم ان تخوّفكم ضوضاء الذين انكروا حجة الله و برهانه و كانوا من المعتدين عند ربكم العليم الحكيم يا اصحابي في بُناب يذكركم العزيز الوهاب في هذا اليوم العزيز البديع هذا يوم فيه اشرفت شمس البيان من افق ارادة ربكم الرحمن و سطع النور فضلاً من عنده أنّه هو المقتدر العزيز الفيّاض **لا تمنعوا** انفسكم عن البحر الاعظم و لا ابصاركم عن النظر الى مطلع الله المقتدر المختار انا ذكرناكم من قبل في الواح شقى

رحمة

*** ص ١٥٧ ***

رحمة من لدى الله مالك يوم الحساب قد ذكرتم من اتّخذ لنفسه مقاماً حول البيت ذكرناكم مرّة بعد مرّة بالروح و الرّيحان ان رأيتم من منكر او معرض **دعوهما** متوكّلين على الله ربّ الارباب كذلك نطق مكلم الطور اذ كان مستويّاً على عرش الظهور فضلاً من لدنه أنّه هو العزيز الفضال الهاء من لدنا **عليكم** و على **اماني** اللآئي اقبلن و آمن بالله مولى الانام. يا قلم اذكر اوليائي في مراغه الذين اقبلوا بوجوه بيضاء و قلوب نورا الى الله منزل الآيات بايد در جميع احوال در اعلاء كلمه مباركه عليا جهد نماييد ايام فاني و الوانش فاني و زخارفش فاني به حبل عنايت تمسك نماييد از حق بطلبيد شما را تأييد فرمايد بر آنچه سبب نجات ابدي و حيات سرمدى است معرضين بيان بر مرصّد منتظرند كه نفسى را بيابند و گمراه نمايند جمع اهل عالم و مخصوص اوليا را آگاه نموديم بر آنچه سبب دنوّ و علّت سموّ است من شاء فليقبل و من شاء فليعرض يابن دخيل اسمع ندائى و قم على خدمة امرى بجنود الحكمة و البيان ثمّ انظر و اذكر اذ كنت قائماً لدى الوجه و سمعت ندائى الاحلى و رأيت افقى الابهى طويى لك و لكلّ منصف انصف في هذا الامر الذى به اضطرّبت افئدة الفجار الذين انكروا حجة الله و برهانه و عرضوا عن وجهه و ارتكبوا ما ناحت به طلعات الفردوس الاعلى في العشىّ و الاشرار قل الهى الهى ايدنى على ذكرك و ثنائك ثمّ اكتب لى ما كتبتة لاصفيائك اى ربّ انا عبدك و ابن عبدك فوّضت امورى اليك

*** ص ١٥٨ ***

و تولّكت عليك اسئلك ان تلهمنى ما تنجذب به افئدة العباد اى ربّ ترى الضّعيف متمسكاً بحبل قدرتك و سلطانك و ما اراد الآ خدمة امرك اسئلك ان **توفّقه** على ما **ينبغى لايتامك** و يليق لظهورك انك انت المؤيد الفيّاض لامتنع اوليانك عن فيوضات ايتامك ثمّ انقذهم بذراعى قدرتك انك انت المقتدر العزيز العلام انا اردنا في هذا الحين ان نذكر اوليائي في خوى ليقربهم الذكر الى اعلى المقام اسمعوا ندائى من شطر السّجن أنّه يرشدكم الى مقام فيه نصبت راية أنّه لا اله الا هو العزيز الوهاب يا جليل اسمع نداء ربك الجميل الذى اتى من سماء البيان بقدره لاتقوم معها جنود الارضين و السموات اذكر الايتام التى كنت حاضراً لدى المظلوم و سمعت **ما** سمعه المقرّبين في البكور و الاصلال قد حضر كتابك و ذكرت فيه اسماء اوليائي الذين خرّقوا الاحجاب بقدره و **قوّة** و سلطان انا نوصيهم بالاستقامة الكبرى لتظهر مقاماتهم بين الانام كبر عليهم من قبلى و بشرهم بعنايتى و ذكرهم باياتى التى احاطت الجهات كذلك نطق لسان الفضل في سجن عكا امراً من لدى الله مظهر الاسرار قل الهى الهى نور قلوب عبادك بنور معرفتك و نور **جوههم** بانوار وجهك و قدر لهم كلّ خير انزلته في كتابك اى ربّ ترى الفقير قائماً لدى باب غنائك اسئلك ان لاتحرمنى و عبادك من امواج بحر عطائك انك انت المقتدر العزيز الفضال. الهاء من لدنا

عليك

*** ص ١٥٩ ***

عليك و على اوليائي هناك و على اماني اللآئي سمعن **النداء** و قلن لك الحمد يا من في قبضتك زمام من في الارضين و السموات يا اوليائي في قاف قد تزعزت اركان الشّرك اذ اتى فارس مضممار التوحيد بقدره من لدى الله ربّ العالمين قد اقبل اليكم وجه القدم و يذكركم بما تبقى به اسمائكم في كتاب الله مالك يوم الدين و يوصيكم باستقامة لاتزلّها شهبات المرييين قد فُتِح باب السماء و اتى فاطرها و القوم اكثرهم من الغافلين طويى لكم و لمن يحيىكم و يسمع قولكم في هذا النبأ العظيم. سبحان الله بعضى از منافقين كه قابل ذكر نبوده و نيستند به اضلال خلق مشغول اراده ايشان آن كه مثل حزب قبل حزبى به ظنون و اوهام بيارايند مع آنكه خسران آن حزب را به چشم خود ديدهاند از حق بطلبيد قلوب را مقدّس دارد و وجوه را منور و عباد خود را از شرّ غافلين و مربيين حفظ فرمايد اوست مقتدر و توانا **ولكن** اعمال سبب انحراف بوده و هست اين **مضممار** را فارس ديگر و **سوار** ديگر لازم از حقّ من **طليبيم**

کنوز ارض را ظاهر فرماید یعنی رجالی که قابل این مضماریند و فوارسی که لایق این میدان یا اولیائی هناك لازال مذکور بوده و هستید و از ید عطا اخذ نمودید این رحیقی را که شبه و مثل نداشته حال باید به استقامتی ظاهر شوید که از برای آن نظیر و مثالی نبوده و نخواهد بود
*** ص ۱۶۰ ***

رجال آن ارض طراً در ساحت اقدس موجود و مذکورند و اماء آن ارض به عنایت و الطاف فائز این مظلوم در جمیع احوال به ذکر اولیا مشغول فی اللیالی اذکرهم و فی الايام انطق باسمائهم و فی الاسحار اتکلم باذکارهم و نسل الله ان یوقمهم و یقرهم الیه انه هو المقتدر القدر یا اولیائی فی ضواحیا اسمعوا نداء المظلوم انه لا اله الا هو المهیمن القیوم انا ندعوکم الی الله و نذکرکم بذکر به فاحت **نفحة** البیان فی الامکان تعالی الله ربکم العزیز الودود ایاکم عن یمنعکم شیء او یخوفکم سطوة کل ظالم مردود انا ذکرناکم من قبل و من بعد و فزتم بما نطق به جمال القدم فی مقامه المحمود نسله تعالی ان یمذکم بجنود البیان و یؤیدکم علی خرق سبحات الظنون الہی الہی اید هولاء علی نصرة امرک باستقامة تتحیر منها العقول ثم اکتب لهم اجر لقائک و الحضور امام کرسیک انک انت الغفور العطوف یا ارض با قبل الالف و الرأ اسمعوا نداء المظلوم انه ینذکرکم لوجه الله رب ما کان و یكون امروز روزی است که جمیع مقربین و مخلصین **به لک** الحمد یا الہنا ناطق طوبی از برای نفسی که شربت استقامت چشید و آن شربتی است که هر که نوشید **جز** حق جل جلاله به نفسی ناظر نه و به افقی ناظر نه این کوثر ایقان مخصوص مظاهر قدرت و اطمینان است

طوبی

*** ص ۱۶۱ ***

طوبی لم فاز به و شرب من ید عطاء ربہ الکریم در آن ارض مظاهر نفوس شریره و شیاطین محیلة کاذبه ظاهر شدند و جواهر وجود را به ظلی شهید نمودند که آسمان به انجمش گریست و اشجار به اثمارش نوحه نمود حال به عنایت حق جل جلاله چون آن ارض در جوار قریه ای است که به حق منسوب است باید ظاهر شود رجالی که مشارق اخلاق و مطالع الفت و اتحاد باشند هیناً **لکم** سوف یظهر الله منها رجالاً لا یتمسکون الا بالله و لا یعملون الا بما امروا به فی کتابه المبین جناب عبداللہ الّذی **استقر** فی جواری ذکر شما را نمودند لذا **لنالی** اذکار که در اصداف بحر اعظم مستور بود بر صورت حروفات و کلمات در این **حین** ظاهر. وصیت می کنیم شما را به آنچه سبب الفت و ظهور رحمت است. اولیای حق در یک مقام منابع سلسبیل بیان و کوثر عرفانند باید اشجار نفوس را از این ماء سقایه نمایند نسل الله تبارک و تعالی ان یتؤیدیکم بجوده و یوقکم بسلطانه و یحفظکم بجنود العالمین الحمد لله رب العالمین یا اهل با قبل دال این ایام امطار عنایات و الطاف بر آن ارض باریده سحاب فضل کرشم را ظاهر نموده و آسمان بخشش عنایتش را مبذول داشته طوبی لکم و نعیماً لکم مکرز اسماء شما از قلم اعلی نازل و ارسال شد شما را وصیت می نمایم به حکمت و اطاعت **ملکی** که بر اعانت قیام نماید و اولیا را از شر اعدا حفظ فرماید با عموم اهل عالم به رفق و مدارا حرکت نمایند نزاع و جدال و فساد از میان برخاست کل به محبت و اصلاح مأمورند طوبی للعالمین ان المظلوم ذکرکم و انزل لکم

*** ص ۱۶۲ ***

ما تبقی به اسمائکم فی الصحیفة الحمراء انه لهو الغفور الرحیم انا بشرناکم من قبل و فی هذا الحین من لدن مقتدر قدیر ایاکم ان تحزنکم حوادث الدنیا او تمنعکم شہات الغافلین البہاء و الذکر و الثناء علیکم من لدی الله رب الکرسی الرفیع یا ارض الطأ در این **حین** **مالک** ملکوت اسماء به ارض طا توجه نمود الّتی جعلها مطلع فرح العالمین انا ذکرنا اولیائی هناك مرّة بعد مرّة و انزلنا لهم ما جعله الله مرّة کوثر الحیوان لحيوة من فی السموات و الارضین و اخرى المائدة الباقیة طوبی لمن رأى و طاف و قال لک الحمد یا اله الاولین و الاخرین نشهد ان اولیائی هناك **شہدوا** بما شہد الله قبل خلق الاشیاء و فازوا بما رقم من القلم الاعلی فی کتب المرسلین یا عبداللہ علیک بہاء الله و فضله و عطائه بشرهم من قبلی ثم اقرء لهم ما نزل من سماء عطائی و انا المشفق الکریم انا نورناهم بنور معرفتی و عززناهم بکلماتی و عرفناهم فی اول الايام صراطی و عرف رحمتی الّتی سبقت الاشیاء **من** لدی الله رب العالمین یا اولیائی هناك افرحوا بذکری و طبروا **باجنحة** الوفاء فی هوائی و عاشروا مع عبادی **یحلقی** العزیز البدیع انا ارسلنا الیکم فی هذا الحین کنوس کلماتی و فیها رحیق عطائی طوبی للشاربین در جمیع احوال نفوس مطمئنہ ثابتہ مستقیمہ به عنایت مخصوصه فائز بوده و هستند ایشانند

ساقیان

*** ص ۱۶۳ ***

ساقیان کوثر الہی و ہادیان سُبُل ربانی طوبی لمن فاز بلقائهم و سمع ما خرج من افواہهم فی هذا الامر العظیم لله الحمد بما ینبغی فائزند و لحاظ فضل به ایشان ناظر طوبی لهم و لمن **یحتم** امرأ من لدی الله الامر القديم اوراق و اماء آن ارض لازال به عنایت فائزند **نسل** الله ان یقدر لہن خیر کل عالم من عوالمه و یکتب لہن ما کتبه لطلعات الفردوس الاعلی انه هو المعطى المنفق العزیز العظیم البہاء المشرق من افق سماء بیانی علیک یا عبداللہ و علی الذین ما منعہم الاسماء عن مالکها و سلطانها اقبلوا و سمعوا و **قالوا** اماناً بظہورک یا محبوب افئدة **المقربین** و مقصود قلوب العارفين الحمد لله رب العالمین. مقابله شد

ت جناب ميرزا عبدالله عليه بهاء الله

الابدع الاعظم الابي

قد نطقت السماء قد اتى مالك الاسماء و غنت الورقاء قد ظهر **الرب** باسمه الابي و صاحت الحصة الملك لملك الصفات كل شىء نطق بذكر الله و ثنائه **ولكن** الناس اكثرهم في مربة و شقاق قد ماج بحر الاعظم و نطق باسم مالك القدم **ولكن** الامم اكثرهم من الاموات انا ندعوهم الى كوثر الحيوان و هم اعرضوا عنه بما اتبعوا الاوهام طوبى لنفس اشتعلت بنارالله و ما منعها حجيات اهل التفاق انها من الذين رُقت اسمائهم من القلم الاعلى و سُطرت اذكارهم في الواح ربهم مالك يوم المعاد انك انت زين لسانك
*** ص ١٦٤ ***

بذكرى و عينيك بالنظر الى آياتى و قلبك بالتوجه الى شطرى و سمعك الى مطلع البيان كذلك زينناك بطراز الذكر و اختصصناك بهذا اليوم الذى تقر به الابصار ان اقره آيات ربك و لا تلتفت الى الذين اتبعوا احوالهم و كفروا بالله رب الارباب سوف نأخذهم كما اخذنا الذين كانوا من قبل ان ربك لهو المقدر على ما **اراد** لانتس فضلى و لاتؤانس مع الذين اعرضوا عن الوجه اذ اشرق من افق الجمال انا الهاء على الذين شربوا رحيق الانقطاع في هذا اليوم الذى فيه ينطق مالك الاختراع الملك لمن ظهر بالعظمة و الاقتدار.
مقابله شد
تا [عبد] الله عليه بهاء الله

الاقديس الاعظم الابي

نور الوجوه بهذا النور الذى جعله الله مهيمناً على الانوار قل هذا يوم تزين العالم من اثر قلم مالك القدم و مرت نسمة الغفران على الامكان قوموا عن **مراقد** الغفلة ثم انظروا ما لاح من افق البيان قل هل تظنون له ندلاً و مالك اليجاد و هل تظنون له شبه لا و اسمه **المهيمن** على الافاق ان افرحوا في ايام الله هذه ايام السور لكم خذوا الكأس باسمه ثم اشربوا بذكره العزيز المنان لا يحزنكم سجي و ذلتي و غيبي تالله اتي في وطنى الذى لا تعتربه الغربة و في عز الذى لاتصيبه الدلة يشهد بذلك لسان الغيب الذى تنطق في هذا المقام الذى جعله **الله** مطاف من في الارضين و السموات ما **منعنى** البلاء عن ذكرالله مالك الاسماء و لاتأخذنى الاحزان فديت احد اغصانى في سبيل الرحمن اتي انا الحاكم على ما اشاء و المقدر بسلطاني

المهيمن

*** ص ١٦٥ ***

المهيمن على الاكوان لو تجدون حلاوة كوثر المعانى الذى اجريناه من عين التبيان **لتنجذبون** على شأن تنقطعون عما عندكم حباً لله الواحد الفرد العزيز المختار ان افرح بذكرى اياك به ينزل عليك من سماء الفضل ما يقربك الى مطلع الالهام ان اجعل مونسك ذكرى و ذكر الذين استقاموا على هذا الامر الذى به انارت البلاد.
مقابله شد

جناب عليه بهاء الله

بسمه المستقر على العرش

قد ارتفع نداء مالك القدم من **سجنه** الاعظم اذ كان بين ايدى الظالمين و يدع الناس الى الله العزيز الحكيم قد اجتمع عليه الدول و الملل بما يدع العباد الى الله مالك العلل قل موتوا بغيظكم انه يفعل ما يشاء بسلطان من **عنده** لاتمنعه جنود السموات و الارضين كل في قبضة قدرته و محاط تحت سلطانه الذى احاط العالمين لو **اراد** لهلك من على الارض بكلمة من عنده ولكن سبقت رحمته العباد انه لهو الغفور الكريم قل يا قوم اتقوا الله و **لاتتبعوا** الذين اعرضوا عن الوجه و اقبلوا الى الذين منعت عنهم في كتاب مبين قل هذا وجه الله لو انتم من الموقنين و هذا **لامرالله** لو انتم من العارفين قد تحققت المشية بما شاء و الارادة بما اراد انه لهو الحاكم على ما يريد قد تحققت كل امر بامرهم و كل ظهور بظهوره و كل كتب بهذا الكتاب الذى يمشى و ينطق تعالى القديم
مرسل

*** ص ١٦٦ ***

هذا الفضل العظيم من الناس من نبذ الهدى مقبلاً الى الهوى و يظن انه من المهتمدين قد هام اكثر البرية في هيماء الحيرة يسمعون و لا يعرفون ينظرون و لا يشعرون قل تقرّبوا بقلوب نورا تالله الحق انه لهو الظاهر من الافق الاعلى و مطلع الاسماء الحسنى لو انتم من المتفرسين طوبى لك بما اقبلت و سمعت و عرفت و كنت من الفائزين قد كان ذكرك لدى الوجه و نزل لك هذا اللوح البديع سوف يطرز الله ديباج الوجود بذكر احبائه الذين اقبلوا اليه **اذا عرض** عنه كل جبار عنيد لاتحزن من شىء انه يؤيدك بالحق لا اله الا هو المقدر القدير نسل الله بان يحفظك عن كل ذى ضرر و يرفع مقامك **بين** العباد و يقدر لك خير الظاهر و الباطن انه لهو المقدر العزيز الكريم انا الهاء عليك و على من معك من لدن ربك العليم الخبير.

مقابله شد

ت جناب ع ب

بسمه الابدع الامنع

كتاب من لدنا للذين فازوا بايام الله و اقرؤا اذ سمعوا انه لا اله الا انا المهيمن القيوم و اقبلوا بوجوده نورا الى قبلة من في الارض و السماء الا اتم قوم فائزون يجدن منهم اهل ملا الاعلى عرف حب محبوبهم الابي هذا ما شهد به مالك الاسماء ولكن الناس لا يفقهون لو يتفكرون في ما ظهر من مطلع القدر ليَدعون ما عندهم و يتوجهون الى المنظر الاكبر مقام الذي ينطق كل ذرة من ذرات ترابه انه لا اله الا انا العزيز المحبوب يا قوم اذكروا نعمة الله اذ تجلى عليكم باسمائه الحسنى و صفاته

العليا

*** ص ١٦٧ ***

العليا هذا من فضله ان انتم تعلمون هذا يوم فيه ابيض وجه اليقين و انكسر اغصان الطنون ان انتم تعرفون طوبى لمن طار في هواء الايقان و انقطع عن الامكان مقبلاً الى الرحمن الا انه من اهل الهاء في لوح مكنون قل يا عباد الله الى متى تشغلون بالدنيا دعوها باسم ربكم فاطر السماء ثم سيروا في مدائن البقاء الذي ينطق فيه الحصاة قد اتى المحبوب يا اصحاب القلوب ان الذين شربوا كأس البيان اتم من اعلى الخلق يصلين عليهم ملائكة مقرَّبون و الذين بعدوا اتم من اهل الهوى يشهد بذلك عباد مخلصون انك انت يا ايها الناظر الى الوجه ان افرح بما ذكرت من قلم الوحي اذ كان جمال القدم في السجن الاعظم بما اكتسبت ايدي الذين كفروا بالله العزيز الودود قم بالاستقامة الكبرى على امر مالك الاسماء ثم ناد اهل الهاء و بشرهم بهذا الذكر الممنوع ليقومن على نصرة المظلوم و ينطقن انه لا اله الا هو المهيمن القيوم.

مقابله شد

ت جناب ميرزا ع ب عليه بهاء الله

الاقديس الامنع الاعظم

قد لاح افق المعاني بهذا النير الذي به اضاءت الافاق و نطق لسان العظمة الملك للفرد الخبير به فصل الله بين العباد و استقر اسمه الاعظم على عرشه العظيم كم من آيات نزلت بالحق و كم من بينات ظهرت بالفضل ولكن الناس اكثرهم من الراقدين على شأن ما انتبهوا من الصيحة و ما تحركوا من النداء الذي ارتفع بين البرية الا اتم من الخاسرين سوف يعلمون ما عملوا في ايام الله و ينوحون على انفسهم

*** ص ١٦٨ ***

و لا يجدون لها من معين و لا نصير انا دعوناهم الى الجنة العليا و اربناهم افق الاعلى و هم اعرضوا عن كل ما اتى به الله رب العالمين انك لانحزن من شيء ان افرح بما ذكرت لدى العرش و نزل لك هذا الكتاب المبين اذا فزت به قم ثم ول وجهك شطرا لله و قل لك الحمد يا مقصود العالمين.

مقابله شد

جناب ع عليه بهاء الله

الاقديس الاعظم الاعلى

ذكر من لدنا لمن فاز بانوار الوجه و كان في أم اللوح من قلم الوحي مسطوراً ليفرح بذكر المسجون اياه و ينطق بثنائه بالحكمة كذلك كان الامر مقضياً طوبى لك بما استقمت على امر ربك و استضئت من انوار التي كانت من افق الفجر مشهوداً هذا يوم تحرك فيه كل شيء من نسمة الله و طار الموخدون في هواء كان بطراز الامر مُنبِراً ثم طوبى لك بما اخذت كأس الفلاح من يد عناية فالق الاصباح و شربت منها باسم كان من افق السجن مرثياً هذا يوم ينبغي لكل نفس اذا سمع نداء الله يدع ما سواه و يقول اقبلت اليك يا مالك الاسماء اشهد انك قد كنت على كل شيء قديراً ان الذين توقفوا اليوم اولئك اتبعوا الاوهام و كانوا عن شطر القرب بعيداً طوبى لمن خرق الاحجاب و ترك ما عند الناس مُقبلاً الى افق كان بانوار العرش مضيئاً يا ايها الناظر الى الوجه ترى العلماء اشتغلوا باقلامهم بعد الذي ارتفع صرير القلم الاعلى بين الارض و السماء و يتكلمون بالموهوم اذ اشرقت شمس القيوم من مطلع اسم كان بالحق علياً سوف يمح الله آثارهم و يثبت

ما اراد

*** ص ١٦٩ ***

ما اراد انه كان على كل شيء حكيماً ان الذين وفوا بعهد الله و ميثاقه سوف يرفعهم الله بسلطان من عنده انه كان على كل شيء محيطاً انا فدينا انفسنا في سبيل الله و ندع الكل من افق البلاء الى الله مالك الاسماء طوبى لنفس اقبلت و لوجه توجه انه من اهل الهاء في لوح كان بخاتم العز مختماً نستل الله بان يؤيدك في كل الاحوال و يقدرك خير الدنيا و الآخرة انه كان بعباده بصيراً اتما الهاء عليك و على من معك من الذين اقبلوا الى الوجه و كانوا باسم الله معروفاً. مقابله شد

ت ع ب عليه ٦٦٩

بسمه المهيمن على الاسماء

سبحانك اللهم يا الهى ترانى مظلوماً بين عبادك و خلقك فى ايدى الغافلين من برّيتك فو عزّتك يا محبوب العالم و مقصود الامم قد حملت فى هذا السّجن الاعظم ما لاحمله احد من عبادك فى كلّ يوم يرد علىّ ما لا ورد على نفس فى مملكتك قد اتعبتى بقائى فى ملكك و اضناني هجرک و فراقک اسئلك بان تخلّصنى عن الذين لا يعرفون مقامك و شأنك ثم اشرب الذين اقبلوا اليك رحيقك المختموم باسمك القيوم انك انت المقتدر المهيمن المتعالى الغفور الكريم. مقابله شد

هُوالله الابهى الابهى

در اين ايام كه در سموات ظهور شمس غيبه از آفاق شهود طالع و لوامع تجليات شمس طلعت ابيه از مطالع وجود ساطع و طوالع معارف الهيه از مشارق لاهوتيه لامع اقمرك حكم بر وفق تنور از شمس قدم در هر طرف روشنى دهنده
*** ص ۱۷۰ ***

و انجم قدم با ضياء اتم از افلاك وجودات درخشنده شخص بصير و نفس خبير را دريغ است كه هنوز مستضيئ به انوار كوكب اقل ظنون باشد و مستشرق به اشراق قمر منخسف خيال. بل الشمس استنار فى قطب سماء الديار على تجليات بدع منيع النوار. اى حبيب در اين ايام طلعت غيب منيع ممتنع لايدرك كه در خلف الف الف حجاب لطيف نور منير مضيئ خود مخفى و مستور بود ها كه از خلف نقاب ظاهر آمد و به يك قبسه از اشراق انوار جمالش طوريتون را منصعق و معدوم بل كان لم يكن شيئاً مذكوراً نمود الا ائى وجهت وجهى للذى فطر السموات الكبر و انشق اراضى الفراغنة و ما انا من المشركين وه وه شمس جمال عالم افنده را درخشنده تر از روز نورانى فرمود و زنگ ظهورات معارف عقليه را از صفحات قلوب زدوده والله يهدى من يشاء الى صراط مستقيم و الروح عليك. مقابله شد
ت جناب ع ب عليه بهاء الله

هو الله

بسمه المقتدر على الاسماء

قل اللهم يا منزل الآيات و مظهر البينات اسئلك بمطلع علمك و مشرق وحيك و مظهر نفسك بان تقدر لى ما قدرته لاصفيائك الذين قاموا على نصره امرک بين برّيتك ثم ايدنى على ذكرك و ثنائك بين خلقك اى رب

انا الذى

*** ص ۱۷۱ ***

انا الذى توجهت الى افاق فضلك و مصدر امرک و جودک اسئلك بان لاتخيبنى عما عندك لا قوم على خدمتك فى مملكت و انتشار آثارک فى ارضک انک انت المقتدر المتعالى العزيز العظيم. مقابله شد
جناب محمد جعفر فى السنين

بسم الله الامنع الاقدس الابهى

سبحان الذى نزل الآيات بالحق من جبروت عز منيعاً و جعلها حجة لمن فى السموات و الارض و انه كان على كل شىء قديراً و ائها لحجة الله بين خلقه و دليله لبريته و برهانه لمن فى الملك جميعاً قل يا قوم لاتجادلوا بايات الله بعد الذى نزلت بالحق و لاتحاربوا الذى كانت الآيات فى كل الاحيان من سماء فضله على العالمين منزولاً قل تالله ان حجتى ظهورى و قيامى بين معشر الاعداء فى ايام التى زلت فيها اقدام العارفين جميعاً و من لن يقدر ان يعرفنى بظهورى ثم بنفسى ثم بجمالى فلينظر الى اثارى كذلك نزلنا الامر فى هذا اللوح ليكون حجة الله على العالمين محيطاً و من انكرنى فقد انكر الله و مظاهر نفسه و من اطاعنى فقد اطاع الله فى ازل الازل و يشهد بذلك كل الممكنات و عن ورائها لسان الله الذى خلق كل شىء بامر من عنده و انه كان بكل شىء عليماً و انك انت يا عبد فانقطع عن الدنيا و ملكوتها ثم عن الاسماء و جبروتها لتقدر ان تصعد الى هذا الهواء الذى فيه تحرك روائح قدس منيعاً اياك ان لاتحرم عن حرم الله الذى ظهر بالحق و لاتحتجب عن هذا الجمال الذى كان فى قطب الافضال على الحق مضيئاً دع الاشارات عن ورائك ثم الدلالات تحت قدمك ثم استقم على الامر
*** ص ۱۷۲ ***

باسمى الذى كان عن افاق القدس على الحق مشهوداً و الهاء عليك ان تكن ثابتاً على حب مولاك و لن تزل قدمك من نعيم المشركين و لن تضطرب نفسك عن الذين كفروا بالله و آياته و كانوا على الاعراض بالظلم قوياً. مقابله شد
جناب يعقوب

به نام زنده پاينده

هاتف رحمن جمیع من فی الامکان را مژده داد که وعده الهی ظاهر شد و آنچه در کتاب‌های آسمانی مذکور بود پدیدار گشت آن رفته باز آمد یعنی آنکه صعود نمود با مجد کبیر و وجه منیر نازل شد چنانچه در انجیل می‌فرماید من می‌روم و می‌آیم و در مقام دیگر می‌فرماید من می‌روم و می‌آید معزی تا تمام کند آنچه من گفته‌ام و بگوید آنچه من نگفته‌ام و این کلمه مبارکه از برای هیکل کتاب الهی به منزله روح است طوبی نفس گرفت و لعین رأی و لأذن سمعت هذا التداء المرتفع البديع مع ذلك احدي ملتفت نشد و ابناء روح پژمرده و افسرده بل مرده مشاهده می‌شوند الا من شاء الله مالک **هذا اليوم** العظيم. تفکر در ایام حضرت روح نماید و بر آنچه بر او وارد شد تا بر احوال ناس مطلع شوید این قوم همان قومند و این نفوس همان نفوس ان شاء الله باید آن جناب به افق اعلی ناظر باشند و جهد نمایند تا در این یوم مبارک از ایشان ظاهر شود امری که به دوام اسماء الهی باقی و دائم بماند اینکه از جفر ذکر نموده بودید جفر جامع در حقیقت اولیّه هیکل ظهور است این مقام اجمال ان شاء الله بعد از ورود

*** ص ۱۷۳ ***

به لجه ایقان واقف می‌شوید بر امری که عندالله **عزّ** از کلّ شیء است این ایام ذکر حقّ و نصرت حقّ مقدّم است بر کلّ اعمال و نصرت به بیان بوده و خواهد بود آنّه لهو المقدرّ العليم الجاه لمن فاز بما امر به فی کتاب الله ربّ العالمین. مقابله شد میان دو آب اکبر

به نام دوست پاینده گوینده

یا اکبر ذکرت در منظر اکبر مذکور و طرف عنایت به تو متوجّه ان شاء الله از آفتاب عنایت حقّ که در افق آسمان کرم مشرق است بی‌بهره و نصیب نمائی ذرات کائنات از حلاوت ندای منزل آیات در وجد و سرورند و لکن عبادی که خود را افضل و اعلم و اعلی می‌دانند از او غافل بل معرض تیّاً لهم و للذین منعوهم عن صراط الله الظاهر الباهر الثابت المستقیم لعمری انّ الرّوح یرکض فی بریة محبة الله و یکرز بما امر به من لدن عليم حکیم این همان مقامی است که ندای روح در او مرتفع شد و همچنین نبیین و مرسلین. انّ الّذی رفع الی السّماء قد اتی بالحقّ یشیر النّاس بهذا الظهور الّذی به قرّت عیون الملأ الاعلی و الّذین طافوا العرش بهذا الاسم العظيم ان افرح بذکری لانّ به قدر لک ما کلّت عن ذکره السن العباد یشهد بذلک ربک الناطق البصیر الحمد لله الفرد الخیر.

مقابله شد

میان دو آب امیر خ ا

به نام خداوند دانا

ان شاء الله از دریای عنایت الهی بیاشامی و لذت آن را بیابی در جمیع نامه‌های آسمانی بشارت دادیم ناس را به این یوم مبارک و ما یظهر فیه و چون آفتاب

*** ص ۱۷۴ ***

ظهور از مشرق طور ظاهر و سدره الهی باقی انا الله ناطق کلّ معرض مشاهده شدند و خود را از این فضل اعظم محروم نمودند الا من شاء ربک این همان معزی است که روح به آن بشارت داده و این همان ساعتی است که ابن اعتراف نموده بر آنکه خود و ملائکه آسمان‌ها بر آن مطلع نبوده و نیست اگر نفسی فی الجملة در اناجیل اربعه و کتب مقدّسه تفکر نماید اعتراف می‌نماید بر اینکه امروز را مثل و نظیری نبوده چه که غیب مکنون بر عرش مستوی و مشهود است طوبی از برای نفوسی که زخارف و اشارات و کلمات و بیانات اهل دنیا ایشان را از این مقام ارفع اعلی منع ننمود به جان توجّه نمودند و از کاس یقین آشامیدند نشهد اتمّ من اهل فردوسی الاعلی و اصحاب سفینتی الحمراء طوبی لکلّ سامع سمع و لکلّ بصیر رأی ما لاح و اشرق من افق ارادة الله العزيز العظيم.

مقابله شد

میان دو آب جناب آقا محمّد رحیم

هو الاقدس الاعظم العلی الایّی

شهد المظلوم بما شهدالله قبل خلق السّموات و الارض انه لا اله الا هو و الّذی ینطق و ینادی و یقول انه لهو الاسم الاعظم قد اتی لحیوة العالم و اتّحاد الامم و انه لهو الّذی به ظهرت البینات و برزت العلامات و ظهر ما کان موعوداً فی کتب الله المهیمن القیوم یا رحیم قد توجّه الیک بحر رحمة ربک من هذا السّجن الّذی رفعه الله فضلاً من عنده و جعله مطاف الاولیاء ان ربک هو المقتدر علی ما کان و ما یكون انا نوصیک بالاستقامة علی الامر و بتقوی الله ربک

*** ص ۱۷۵ ***

ربک مالک الوجود طوبی لک بما نبذت الظنون و اخذت ما ظهر من لدی الله مالک الغیب و الشّهود لعمرا لله قد ماج بحر الیقین امام وجوه العباد و هم الی الظنون یسرعون تمسک بحبل عنایة ربک و توکل علیه فی کلّ الامور انه یسمع و یری و انه لهو الحقّ عالم الغیوب.

مقابله شد

به نام خداوند تو انا

ندایت را شنیدیم و کتابت لدى العرش عرض شد ان شاء الله از بحر دانش بیاشامی و به عرفان آفتاب بینش فائز شوی یعنی از عنایت محبوب عالم الّذی یناطق فی السّجن الاعظم در کلّ حین بر آگاهی خود به اسم دوست بیفزایی تا به کلّی در سیل دوست فانی شوی و از جیب بقا سر بر آری ای علی قبل اصغر سجن اعظم را منظر اکبر می فرماید و جنت علیا در کتاب می نامد طوبی لنفس حملت الشّدائد فی سبیلی اّنه من اهل البهاء فی کتابی المختوم. مقابله شد

ی جناب محمد باقر علیه بهاء الله

هو المقتدر علی ما یشاء

ذکر من لدنا لمن فاز بانوار الوجه و سمع النّداء اذ ارتفع من افق الاعلی و عمل بما امر به فی کتابی المبین انا ذکرناک بما یجذبک و ارسلنا الیک الآیات لیعلّمک ما ینبغی لایام ربّک العزیز البدیع اّنه اتی بالحقّ و یدع النّاس الی صراطه المستقیم قل یا قوم دعوا ما عندکم و خذوا کتاب الله بقوّة من عنده اّنه خیر لکم

*** ص ۱۷۶ ***

عمّا تطلع الشّمس علیه ان انتم من العارفين قد سجن اولیائی فی ارض الطّأ بما اکتسبت ایدی الظّالمین الّذین نبذوا کتاب الله عن ورائهم و اتبعوا کلّ جاهل بعید قل انّ الظّالم هو علماء الارض الّذین افتوا علی الحقّ من دون بینة و لا کتاب مبین کذلک انزلنا الآیات و ارسلناها الیک لتجد منها عرف عنایة ربّک الغفور الکریم. مقابله شد

کتاب انزلناه بالحقّ لمن اقبل الی الفرد الخیر یا ایها المقبل انک اردت اللّقاء و القوم حالوا بیننا و بینک و اردت الغفران غفرانک فضلاً من عندنا و انا الغفور الرّحیم. مقابله شد

ت جناب استاد محمّد صادق کفش دوز

بسمی النّاطق العلیم

یا محمّد قبل صادق ذکرت لدى المظلوم مذکور و قلم اعلی از شطر عگا به تو توجه نموده و می فرماید طوبی از برای نفسی که به صنعت مشغول است امروز هر نفسی به صنعت و کسب خود تعیش نماید او از مقرّبین محسوب و مذکور است و اعمال او از عبادت در کتاب الهی مسطور طوبی لسمع یسمع ما نزل بالحقّ و نعیماً لصانع اتقن صنعه و انصف بین العباد اّنه من اهل البهاء فی الصّحیفة الحمراء یشهد بذلک لسان الوحی فی هذا الجبل العظیم. مقابله شد

جناب شیخ اسمعیل

هو الاقدس الاعظم

ای شیخ ایام عمر مانند اریاح ثباتی نداشته و نخواهد داشت جهد

نما

*** ص ۱۷۷ ***

نما تا در این بهار روحانی از نفحات رحمانی محروم نمائی مشاهده کن چه مقدار از عرفا که دعوی محبت و وفا می نمودند و لکن بعد از ظهور امتحان ربانی باقی نماند مگر قلبی این است که می فرماید مؤمن مثل اکسیر احمر است بشنو ندای مظهر امر مالک قدر را و به قلب و جان به منظر اکبر توجه کن تا وجه باقی را از افق سماء لایزالی ملاحظه نمایی و از کوثر لقای مالک اسماء بعد از فنای اشیاء بیاشامی لیالی و ایام گذشته و می گذرد عنقریب جمیع بساط گسترده پیچیده مشاهده می شود بشنو ندای ناصح حقیقی را و به بحر اعظم و حیل محکم متمسک شو که شاید جمعی آوارگان را به وطن حقیقی برسانی و تشنگان را از ریح معانی چشانی طوبی لمن سمع و اجاب الحمد لله ربّ الارباب. مقابله شد

جناب مشهدی ابوالقاسم

به نام خداوند دانا

ان شاء الله لم یزل و لایزال در ظلّ عنایت سلطان بی مثال ساکن و مستریح باشید قلم اعلی لیباً و نهراً به ذکر دوستان مشغول از حق می طلبیم کل را به نار عرفانش مشتعل فرماید و موقّق بر خدمت امرش گرداند الیوم یوم عمل خالص است نیکوست حال نفسی که اعمال و اخلاق او سبب و علت هدایت نفوس غافله شود البهاء علیک. مقابله شد

میان دو آب جناب ملاً حسین افشار

به نام یکتا خداوند دانا

نامه‌ات رسید و به اصغاء مظلوم فائز گشت ای حسین بشنو ندای **سدره** منتهی را

*** ص ۱۷۸ ***

که در ارض **سجن** به امر **مالک** اسماء مرتفع شده و عمل کن به آنچه از مشرق امر صادر می‌شود امروز باید قلب را به کوثر انقطاع از ما سوی الله مطهر نمایی و جمیع حجابات ظنون و اوهام را به اشراقات آفتاب یقین محترق نمایی تا به بصر پاک و قلب طاهر و صدر منیر به افق وحی ناظر باشی آنه یقدر لمن اراد ما اراد آنه لهو المقتدر القدیر جمیع آنچه در ارض ظاهر شده و می‌شود در کتب الهیه مذکور و مسطور است لوح رئیس حین خروج از ارض سر نازل شد بخوان تا بر علم الهی مطلع شوی و همچنین سوره هیکل و امثال آن تا به یقین بدانی که ورقی حرکت نمی‌نماید مگر آن که حق به حرکت و بقا و اطوار او عالم و داناست لایعزب عن **علمه** من شیء یشهد بذلك کلّ الاشیاء ان انتم تعلمون آنچه در این ظهور **امنع** اعلی ظاهر شده در هیچ عصری از اعصار ظاهر نشده و نخواهد شد از برای نفسی امتحان حقّ جائز نبوده و نیست آنه یمتحن من یشاء آنه لهو **الحاکم** علی ما یرید ان شاء الله به عنایتش فائز باشی و در ظلّ رحمتش **ساکن** و بما یحبّ و یرضی عامل الهاء علیک و علی من سخی بصادق من لدن معطّ کریم. **مقابله شد**

جناب میرزا غفار

به نام محبوب عالمیان

آیا صاحب ذائقه‌ای در عالم دانایی یافت می‌شود تا لذت حقیق حقیقی را ادراک نماید و آیا صاحب گوش‌ی در عالم هوش ظاهر شده تا از آواز خوش بی‌نیاز به حیات ابدی فائز گردد و آیا صاحب چش‌ی متولد شده تا افق عالم را به اسم اعظم منور مشاهده نماید ای دوست صریر قلم اعلی جهان را

احاطه

*** ص ۱۷۹ ***

احاطه نموده ولکن کلّ از او محروم الا من شاء ربک از حق بطلب تا از باده بی‌هوشی جمیع را به هوش فائز فرماید این باده که از قلم اعلی ذکر آن می‌شود باده رحمان است نه **خمر** جهان. ان شاء الله در هر بامداد به ذکر مالک ایجاد ناطق باشی و به حیث مشتعل و مقصود از این بامداد فجر ظهور است طوبی لمن فاز به و طار فی هوائه و تشبّت بذیله و تمسک بحبله المنیر. **مقابله شد**

هو العزیز العظیم

جناب زینل

یا زینل یذکرک مالک العلل و سلطان الملل علی الجبل فضلاً من لدنه ان ربک لهو المبین العظیم قد خرجنا من **السجن** و استوینا علی العرش فی الجبل ان ربک لهو المقتدر القدیر یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید انّ الذین اعرضوا عن الوجه اثمهم من اهل الطاغوت فی کتاب الله رب العالمین و الذین اقبلوا و فازوا بانوار الوجه اولئک من المقرّبین فی کتاب مبین ان اشکر الله بما ذکرت لدی المظلوم و نزل لک هذا اللوح البدیع.

مقابله شد

جناب اکبر علیه بهاء الله

هو الشاهد الخیر

یا اکبر نامه‌ات رسید و امام وجه مظلوم قرائت شد لله الحمد فائز شدی به آنچه که احزاب عالم بعد از طلب و آمال از آن محرومند امروز **صهیون** ندا می‌نماید و اورشلیم به قدم مزین طوبی از برای نفسی که به افق اعلی توجه نمود و از ماسوی الله فارغ و آزاد گشت در ایام روح تفکر نما حنّاس

*** ص ۱۸۰ ***

و قیافا که از علمای عصر بودند بر سفک دم اطهرش فتوی دادند ولکن بعضی از عشارین به شرف ایمان فائز گشتند پطرس به صید ماهی مشغول به یک کلمه علیا صیاد انسان شد و حال در جمیع مُدن و دیار اسمش مرفوع و امرش مذکور از حق می‌طلبیم تو را تأیید فرماید و توفیق عطا کند تا از کوثر عطا بیاشامی و بر عباد مبذول داری لیس هذا علی الله بعزیز قل الهی الهی استلک ببحر علمک و سماء **فضلک** و شمس عطانک بان تجعلی من الذین ایدتهم علی ذکرک و ثنائک و نصره امرک بالحکمة و البیان انک انت العزیز المتان. **مقابله شد**

جناب قریبط

هو الظاهر بمجده العظیم

ای پسر انسان قلم رحمن در سجن اعظم تو را ذکر می‌نماید و می‌فرماید جمیع ابناء بشر را در کتاب قبل به ظهور مالک قدر مژده دادیم چنانچه در کتاب مذکور است می‌فرماید من می‌روم و می‌آیم فلما اتی انکره اهل الارض الا الذین اوتوا بصائر من الله رب العالمین مجد اعظم قدرت و قوت و سلطنت و عظمت باطنی آن سید عالم و فخر آدم است که لم یزل و لایزال با او بوده و خواهد بود **ولکن** نفوس غافله جاهله به اوهامات خود این **کلمه** را تفسیر

نموده‌اند لذا از کوثر یقین محروم مانده‌اند و از ظهورالله ممنوع گشته‌اند طوبی لک و لمن اعترف بهذا المجد الاعظم و آمن بالله عالم السرّ و العلن.

مقابله شد

جناب یحیی

*** ص ۱۸۱ ***

جناب یحیی

به نام یکتا خداوند دانا

الیوم هر نفسی به افق اعلی توجه نمود و آفتاب حقیقت را که از او مُشرق است ملاحظه کرد او از اهل بصر در منظر اکبر مذکور است و الا اگر صاحب صد هزار چشم باشد که لدی الوجه به اعنی مذکور و در لوح الهی مسطور. حمد کن محبوب عالم را که تو را مؤید فرمود بر امری که اکثری از عباد از عرفان او محرومند ان اشرب اللبن الاصفی من قلی الاعلی و کن من الشاکرین از حوادث زمان محزون نباشید دنیا را وفائی نبوده و نیست ویل لمن تمسک بها و اتکل علیها و نور و رحمة لمن کان فارغاً منها و متوکلاً علی الله موجدھا در این کلمه حضرت روح تفکر نما در مقام خطاب به مردمان می‌فرماید یا اولاد الافعی امروز سرّ آن کلمه مبارکه ظاهر شد چه که بعد از ظهور و نزول آن هیکل نورانی از سماء مشیت ربانی کلّ از او اعراض نمودند و به اوهامات خود تمسک جستند مگر نفوسی که به سمع و بصر حقیقی فائز شدند اولئک اولیاءالله فی الارض و حضروا تلقاء الوجه و طافوا عرشه العظیم الحمدلله رب العالمین. مقابله شد

جناب حرف حی

بسم الله البهی الابهی

ان یا حرف العی فاسمع نداء ربک مرّة اخرى فی هذا الجیروت المقدّس الابهی ثم ذکر بما یوحی الیک حینئذ عن جهة العرش فوق سدرۃ المنتهی لعلّ تكون متذکراً فی نفسک بما اذکرناک من قبل بلسان الله مرّة اولی اذاً فکّر فی ما بقی منه لتکون اهل الآخرة فی هذا الاولی قل تالله قد ظهر حکم التسع و اشرق جمال الثمانین و اتک ما ادركت اولها فاجهد فی نفسک لعلّ تدرك آخرها لتکون من اولی النّهی اذاً فاستقم علی امر ربک ثم

*** ص ۱۸۲ ***

ذکر النَّاس بما یذکرک الورقا حینئذ من ملکوت الله الاسنی ایاک ان لاتخف من شیء و لاتصبر فی امر ربک و لاتکن من اهل العی فاخرج عن خلف الصمت ثم اطلق لسانک فی ذکر ربک لتکون من اصحاب الهدی و لتذکر النَّاس بذکرک لعلّ یک تحدث فیهم ما اختاره الله لهم و كذلك منتاً علیک مرّة اخرى لتکون موقناً فی امر ربک و تخرق الحجابات عن وجه الذکری قل تالله انّ الروح حینئذ بین یدیه تسعی و الشمس استضاء من غرته الغرّاً و جمال الغیب ینطق فوق رأسه بنداء تجذب منه افئدة اولی النّهی بانّ هذا لهو الذی ظهر فی السّتین و هذه من آیاته الکبری و انّ هذه للثالی الّتی اظهرناھا عن صدف القدس و اقدفناھا من بحر الکبریاء لعلّ تجدون ما قدرّ لکم من ربکم العلی الاعلی و انّ هذا لجمال الله قد اشرق عن خلف الحجابات بسلطان لا یغطى و لا یخفی و انّ هذا لبحر الذی یتموّج فی نفسه و تلک امواجه ان انتم من اصحاب الحجی و انّ هذا لنسایم الله بالحقّ و تلک هیوبها قد هبت فی هذا الضّحی قل قد صنع نوح القدس سفینة البقا و جرت علی قلزم الکبریاء فسبحان ربک الاعلی و اتک توجه الیها و تمسک بها لتکون من اصحاب جنّة المآوی و انّ هذا لصوت الله قد رفع بین السّموات و الارض اذاً فالخ نعلین الهوی لتکون متوجهّاً الی سیناء الزوج فی هذا الفضاء القصوی ایاک ان لا یمنعک شیء و لا یعارضک کلّ من فی الملك ثم استمع نداء ربک لتکون ممّن سمع و نادى كذلك القیناک و الهمناک ما ینقطعک الی الله ربک لتسرّ فی نفسک و تكون

ممنّ

*** ص ۱۸۳ ***

ممنّ آمن و هدی قل تالله قد ظهر جمال الاولی فی نقطة الاخری تالله هذا لربک الاعلی و من اعرض عنه و کفر بآياته انه قد ضلّ و طغی كذلك نادیناک مرّة اخرى لتسمع نداء ربک فی جیروت البقا و تهترّ فی نفسک و تقوم علی امر ربک باستقامة کبری قل تالله من توقّف فی امره فسوف یرجعه الله الی درک السفلی و كذلك اخبرناک و علمناک لتکون متذکراً بذکر ربک و تكون من الذی دنی فتدلی.

مقابله شد

حرف حی

هو العلیّ المقتدر الاعلی

ان یا حرف العی لقد سمعت اذنّ الله ندائک و لاحظت عین الله کتابک و بنادیک حینئذ عن جهة العرش بآیات نفسه المهیمن القیوم فطوبی لک بما کسرت صنم النّفس و الوهم و غرقت احجاب الظّنون بقدرۃ ربک المهیمن العزیز المحیوب فاذاً یصدق فی حقک بانک من حروف الّتی سبقن الحروفات و لذا اختصک الله من قبل بلسان علیّ بالحقّ الذی اشرقت من نور وجهه کلّ ما کان و ما یرکون و اتک انت فاحمد الله ثم اشکره بما یدک علی امر الذی اضطرب عنه سگان السّموات و الارض و وضجت من فی ملکوت الامر و الخلق و بلت السرائر عما هو المکنون فی الصدور اذاً یخاطبک ربک العلیّ فی الافق الاعلی و

يقول فطوبى لك يا حرف الحى بما أمنت بنفسى و ما خلجنتى بين اهل مالأ الاعلى و وفيت بميثاقك و اخرجت نفسك عن حجبات الوهم و اقبلت الى الله **ربك** و رب ما يرى و ما لا يرى و رب البيت المعمور و ائى رضيت
*** ص ١٨٤ ***

عنك بما وجدت وجهك مشرقاً في يوم الذى اسودت فيه الوجوه قل يا مأل البيان انا وصيناكم في كل اللواح و في كل زبر مكنون ان لاتتبعوا **انفسكم** و هويكم فانظروا بالمنظر الاكبر في حين الذى ينصب فيه ميزان الاعظم و يرتفع نعمات الروح عين يمين عرش ربكم المهيمن العزيز القدوس و هييناكم عن كل ما يمنعكم عن جمالى في ظهور بعدى و لو يكون مظاهر الاسماء و ملكوتها و مطالع الصفات و جبروتها فلما اظهرت نفسى اذاً كفرتم و اعرضتم و كنتم من الذين كانوا بايات ربهم يلعبون فو جمالى لن يقبل منكم اليوم شىء و لو تسجدون ببقاء سلطنة الله او تكونن من الذين يركعون لان كل الامور معلق بامرهم و كل الاعمال منوط باذنه و كل **حينئذ** بين يديه ككف طين مقبوض و لن يرفع اليوم نداء احد الى الله الا بعد حبه و هذا من اصل الدين لو انتم تعرفون ارضيتم بسراب **بقية** و اعرضتم عن بحر الذى جعله الله عذباً سائفاً فويل لكم بما بدلتكم نعمة الله و كنتم من الذين كفروا بنفسى اول مرة ان انتم في انفسكم تفقهون اذاً قوموا بين يدى الله و تداركوا ما فرطتم في جنب ربكم و هذا امرى **عليكم** ان انتم تسمعون فو نفسى ما فعل امة الفرقان كما فعلتم و لا مأل التوراة و الانجيل و الزبور و ائى بدلت نفسى لاثبات امره و بشرناكم في كل اللواح بظهوره فلما ظهر برداء الكبرياء على هيكل الهاء بتجلى اخرى اذاً **قمتم على المحاربة** بنفسه المهيمن القيوام اياكم يا قوم فاستحيوا عنى و عمّا ورد على في سبيل الله و لاتكونن من الذين كفروا بما نزل عليهم من سماء عز مرفوع ان يا حرف الحى كذلك نطق حينئذ ربك

في الرقيق

*** ص ١٨٥ ***

في الرقيق الاعلى بلغ كلمات ربك الى العباد لعل **يستشعرون** في انفسهم و يتوبون الى الله الذى خلقهم و سوهم و ارسل اليهم هذا الجمال الدرى المقدس المشهود و اما ما كتبت في ذكر اسمنا الجواد بانك اعتكفت عنده و عرفت بان رضائه رضاء ربك فتعم ما عرفت و كنت من الذين يعرفون **توقف هناك** ثم ذكر الذين **ياتونك** ثم بلغهم ما بلغ الله اليك و كن من الذين في امر ربهم ينطقون فاسع في نفسك بان تكون ثابتاً على حب مولاك فسوف تهب روائح الاختلاف عن كل شطر اذاً لاتضطرب ثم اتخذ في ظل عصمة ربك مقاماً محمود كذلك علمناك و فضلناك لتشكر الله ربك و تكون من الذين يشكرون و الهاء **عليك** و على الذين انقطعوا عن كل شىء و توجهوا بقلوبهم الى هذا المنظر المقدس المحبوب. مقابله شد
ت كربلاى محمّد

الاقدم الاعلى

ذكر الروح عبده في اللوح قد كان بالروح مذكوراً **ليجعله** مشتعلاً بنار الامر على شأن ينطق ببناء مولاه كذلك كان الفضل مشهوداً ان انصروا ربكم بالاعمال الحسنة ثم بالبيان كذلك امرتم من لدى الرحمن انه كان بكل شىء عليماً ان الذين يفسدون في الارض اولئك ضلوا السبيل و كانوا عن الحق بعيداً **ضعوا** اشارات اهل السبحات ثم اتخذوا الى الله سبيلاً يا احبائى لاتحزنوا من الدنيا و شئوناتها تالله قدر لكم في عوالم القدم ما انقطع عن ذكره القلم و كان الله على ما اقول شهيداً و مقابله شد
ت آقا حسين

بسم الله الباقي الدائم

سبحان الذى نزل الايات و ارسلها لمن اراد انه لهو العزيز الحميد

*** ص ١٨٦ ***

ان في اعراض الملوك و قيام الملوك لايات للمتوسمين ان في **تبليغ** الله امره في السجن لايات للمتفرسين انا لما اردنا التبليغ خلقنا البديع مرة اخرى بهذا الاسم الذى جعله الله محي الاسماء ليعلم الكل بانه هو المقتدر على ما يشاء **لاتمنعه** الشدايد عما اراد و لاتخوفه جنود الظالمين ان الذين يخافون اليوم اولئك من الغافلين توكلوا يا قوم على الله انه يحفظ من يشاء بجنود الغيب و الشهود اياكم ان **تجاوزوا** عن الحكمة كذلك نزل الامر في اللواح و هذا اللوح **المنيع** ان اعملوا بما امرتم من لدى العليم الخبير. مقابله شد

هو الله

م

هذه ورقة تحركها ارياح القدس التى تهب عن شطر **الانس** مقر الذى فيه يذكر ذكر الله لتتحرك من اطوارها افئدة الذين اقبلوا الى الله بكلهم و **انقطعوا** عما سواه فطوبى لمن توكل في كل الامور الى الله ربه و اتخذه لنفسه معيناً في منقلبه و مثواه ان الذين ارادوا الوجه فسوف يجزيهم الله باحسن الجزاء و يجيب من دعاه. مقابله شد

بسم الله العزيز المتان

م ح س ان

ان الله قد قدر لكل امر ميقات اذا جاء الوعد ينزل ما قدر في ملكوت القضاء لاهل الانشاء و عنده علم كل شيء في كتاب محفوظ و يوفى اجور الذين يدعون به بالعداوة و العشى و في كل اصيل و يكور انه ما من حافظ الا هو له الخلق و الامر يفعل ما يشاء بقوله و يحكم ما يريد بامر المحتوم. مقابله شد

ت كيرلابي

*** ص ١٨٧ ***

ت كيرلابي محمد حسين

الاقديس الامنع الاعظم

شهدالله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم و الذي ينطق في الامكان انه لهو الذي به قررت عين العالم و به نزل كل لوح بديع ان الذي توجه اليه قد توجه الى شطرى و حضر في بساطى و سمع ندائى و اجاب قولى و اتبع اوامرى و فاز بلقائى و شرب رحيق مكرمتى و كوثر الطاقى و ذاق حلوة ذكرى و بيانى و بلغ الغاية القصوى في ملكوتى و جبروتى عليه بهائى و رحمتى التى احاطت العالمين. مقابله شد

ت كيرلابي محمد

الاقديس الاعظم

ذكر من لدنا لمن تحرك من عرف الرحمن و اقبل الى الله رب العالمين ليجذبه النداء الى مطلع العظمة و الكبرياء و يقربه الى هذا البحر العظيم ان الذين توجهوا الى الحق و اعرضوا عن الخلق اتهم من اهل الفردوس في هذا اللوح المبين طوبى لقوى توجه الى مطلع الايقان و لضعيف تمسك بهذا الجبل القوى المتين انا وجدنا عرف اقبالك نزلنا لك هذا الكتاب المنيع ان قرنته في الليالى و الايام ثم سيج بحمد ربك في كل بكور و اصيل. مقابله شد

عبد مهاجر محمد

الاقديس الابي

لك الحمد يا الهى بما اختصت عبدك الذي شرفته بلقائك و اسمعته آياتك يا الهى تعلم انه هاجر في حبك الى ان دخل مدينة التي فيها استقر *** ص ١٨٨ ***

عرش عظمتك عند ذلك ارتفعت رايات الظلم الى ان اخرجونا المشركون من ارض السر و ادخلونا في السجن الاعظم بذلك منع عن لقائك اى رب قدر له و لمن قصدك ما ينبغي لجلالك ثم اكتب لهم خير الدنيا و الآخرة ثم اجعلهم من الطائفين حول كعبة امرك في كل عالم من عوالمك انك انت المقتدر على ما تشاء لا يمنعك شيء عن حكومتك و انك انت المقتدر المتعالى العزيز الحكيم. مقابله شد

عبد مهاجر حسين

بسمه الاعلى الابي

اى مهاجر اگر چه از مقر عرش دورى ولكن قريبي قرب و بعد ظاهره در مقامى ملحوظ و در مقامى غير ملحوظ ولكن قرب معنى لازال عند غنى متعال محبوب الحمد لله از بحر وصال اشاميدى و به لقائى مظهر عز ذى الجلال فائز شدى و آنچه در سبيل حق به تو وارد شد عندالله ضايع نشده و نخواهد شد اصل كل خير لقاء الله بوده الحمد لله به اين شرافت مفتخر شدى و اقدم اخلاق تسليم و رضا بوده از فضل حق به ان قميص مزين گشتى نه حب شما از لوح محو شود و نه ذكر شما از منظر اكبر ان ربك لهو الغفور الرحيم. مقابله شد

هو السلطان في ممالك البيان

قد كنتا تفكرنا في الارض و سمعنا حديثها و اخبارها اذا طلعت من غرفة من غرفات الفردوس حورية نورا و سارت الى ان قامت في وسط الهواء

و نادت

*** ص ١٨٩ ***

و نادت باحسن الاصوات يا ملا الارض و السموات انى حورية سميت بالامانة في الصحيفة المرقومة المستورة قد كشفت عن وجهى باذن مالكي لتتظروا حسنى و جلالى و جمالى و خلقى و خلقى و تشاهدوا اعينى الكحيل و وجنتى الحمراء و غرتى الغراء و غدائرى السوداء اقسمكم يا ملا الانشاء بمولى الورى و سلطان الآخرة و الاولى بان لاتحجبونى بحجبات الخيانة و الحرص و الهوى و لاتدعونى بين ايديها لعمرالله ان الخيانة من اعدائى و شأها الضعينة و البيغضاء استلکم بالفرد الاحد بان لاتسلطوا على عدوى الالد ان ارحمونى يا اهل الارض و لاتكونوا من الظالمين كذلك انزلنا لك الآيات و عرفناك بالتلويح ما ورد علينا في السجن الاعظم لتكون من العارفين انا نحمد الله بما ورد علينا من البأساء في سبيله المستقيم انك اذا قرأت اللوح و عرفت ما فيه ذكر احبتى من قبلى و كبر على وجوههم من لدى المظلوم الغريب. مقابله شد

هو الله تعالى شأنه

سبحانك اللهم يا مالك الامم والمستشرق من افق البقاء باسمك الاعظم اسئلك بعظمتك التي احاطت الكائنات وبقدرتك التي غلبت الممكنات بان تقدر لحيائك الذين قصدوا مطلع وحيك ووردوا على بساط امرك كل خير نزلته في كتابك و وعدتهم به في صحفك والواحد اى رب فاستقمهم على صراط امرك المبرم ووقفهم على ما هو خير لهم في الدنيا والآخرة يا اله العالم وعززهم يا موجد الوجود بفضلك الشامل على الغيب والشهود *** ص ١٩٠ ***

اذ بيدك زمام العالم ترفع من تشاء و تقدر لمن تشاء ما تشاء في قبضتك ملكوت كل شيء تزين من تشاء برداء العزة والعلاء و تطرز من تريد بخلع العظمة والسناء لا اله الا انت الملك المقتدر العزيز القيوم. مقابله شد
ت ضلع جناب ع ب علمهما بهاء الله

هو الاقدس الاعظم العليم الحكيم

ان شاء الله به عنایت مخصوصه الهی فائز باشید و به طراز حبش که فی الحقیقه سبب و علت آفرینش است مزین. مکتوبت نزد مظلوم در این سجن اعظم واصل و عرف ایمان و نفعه عرفان از آن استشمام شد آنچه در دنیا مشاهده می شود به عدم راجع خواهد شد و لکن نفوسی که به افق ظهور توجه نموده اند و به عرفان الله فائز گشته اند اجرشان از کتاب الهی محو نشده و نخواهد شد نستل الله بان یوفقک فی کل الاحوال انه ولی من اقبل الیه و انه لهو العليم الحكيم قولى سبحانك اللهم يا الهی اسئلك باسمك الذى به تموج بحر فضلک و اشرفت شمس العناية و اللطاف فى ايامك بان تجعلنى من اللانى وفين بميثاقك و تمسكن بعروة جودك ثم هب لى من لدنك ذرية طيبة ليدركك بين خلقك و يقوم على خدمة امرك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الكريم. مقابله شد
ت محمّد ابن جناب ع ب عليه بهاء الله

به نام خداوند عالم توانا

يا صغير السن كتابت لدى الوجه حاضر و مشاهده شد الحمد لله در اول ايام به كعبه حقيقى اقبال نمودى و به عرفانش فائز شدى ان الفضل بيد الله يعطيه من يشاء من خلقه

انه لهو

*** ص ١٩١ ***

انه لهو العليم الخبير چه مقدار از نفوس مع طلب و امل در انتهای عمر خود به عرفان مقصود فائز نشدند و تو از فضل و عنایت رحمانی در ابتدای عمر به این فوز اعظم فائز شدی ان شاء الله در ظل سدره ربانيه محفوظ و ساکن و ذاكر باشى و الهاء عليك. مقابله شد
ت امة الله صاحب سلطان

به نام خداوند یکتا

شهد الله انه لا اله الا هو لم يزل كان مقتدراً على ما اراد و لا يزال يكون مهيمناً على ما يشاء لا يمنعه الجنود عن فعله و لا الملوك عن سلطانه يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد اى امة الله ذكرت در سجن اعظم مذکور شد و این لوح مبارک از سماء عنایت نازل تا به ذکرش مشغول باشى و در صراط حبش مستقیم مانى اليوم هر یک از اماء الله که از کأس عرفان نوشیده اند و به افق ظهور توجه نموده اند از اهل فردوس اعلى لدى الله مذکورند جهد نما تا لئالی محبة الله در صدف قلب محفوظ ماند و دست سارقین و خائنین از آن مقطوع و ممنوع گردد این است وصیت الهی اماء خود را لاتحزنى من شىء توکلى فى کل الامور على الله رب العالمين انه يقدر لك ما اراد فى كتابه المبين. مقابله شد
ت ابن عبدالله

الاقدس الامنع الاعظم

قد نزلنا الآيات ولكن الناس اكثرهم لا يسمعون و اظهرنا البيّنات ولكن القوم لا يشعرون ان الذين فازوا بانوار العرفان اولئك من اهل الهاء فى لوح مكنون طوبى لمن توجه الى المقصود و ما منعه شئون اليهود الذين كفروا بآيات الله و برهانه اذ اتى بسلطان مشهود يا قوم خافوا الله و لاتتبعوا شئونناكم ان اتبعوا *** ص ١٩٢ ***

من ينطق بين العالم انه لا اله الا أنا العزيز المحبوب قد تحرك على ذكرك قلبي الاعلى لتطمئن بفضل ربك مولى الورى و تذكره فى العشى و البكور. مقابله شد

هو الله

ای بنده خدا نظر حقّ با تو بوده چه که تا او ناظر نباشد احدی ناظر به او نخواهد بود نظر او سبقت داشته بر عالمیان چنانچه رحمتش داشته و خواهد داشت لازماً ذکر او عباد خود را مقدم بوده از ذکر عباد او را ولکن ذکرش را هر گوشی استماع ننماید و هر قلبی ادراک نکند از خدا بخواه که از ذکرش ممنوع نشوی و از نفعات ایامش محروم نمائی

مقابله شد

فسبحانک اللهم یا الهی و محبوبی و سلطانی تری فقری و افتقاری ثمّ ضرری و اضطراری و ابتلائی بین یدی الاحیاء و الاشقیاء فلک الحمد یا الهی علی تقدیرک و قضائک و لک الشکر یا سیدی علی تدبیرک و امضائک و نشهد بانک المحمود فی افعالک و الحاکم فی امرک و السلطان فی حکومتک و انت بکلّ شیء قدیر فسبحانک اللهم یا الهی استلک باسمک الّذی به اظهرت جمالک و اکملت امرک اعزّزت برهائک و اعلیت اسمائک و اعلنت صفاتک بان تعرج عبادک علی مقام الّذی ينظرونک علی عرش جلالک و کرسی اجلالک و انک انت علی کلّ شیء قادر حکیم. مقابله شد

جناب ملا آقا س د علیه بهاء الله

هو المعلم الحكيم

سُبْحان الله قلم اعلى متخیر و جميع اشیا متفکر آیا چه واقع شده که عباد را

از تقرب

*** ص ۱۹۳ ***

از تقرب به سوی حقّ منع نموده آیا در ارض مابین احزاب امری اعظم از این امر دیده شده و یا کتابی اعلى از امّ الكتاب که در مآب امام احزاب نطق می نماید مشاهده گشته لا و نفسه الحقّ جميع کتب معلق به این کتاب اعظم و جميع صحف طائف حولش به یک قطره از دریای علمش بحور عالم معادله ننماید اوست قیومی که قائم به ظهورش بشارت داده و کتب قبل به ثنائش ناطق گشته احزاب عالم به حبّ و اسمش به معابد توجه نموده و می نمایند ولکن از ظهورش غافل و از آیاتش محتجب بعضی از ملل قبل به ورقی از کتاب اعظم محرومند و به کلمه ای از امّ الكتاب ممنوع در اهل فرقان تفکر نمایند نفوس کذبه غافله ناس بیچاره را در بئر اوهام معذب نمودند به شأنی که الی حین از نفعات وحی بی نصیب و از تجلیات انوار آفتاب بی بهره مانده اند یا ملا آقا اسمع حقیف سدره المنتهی و قل الهی الهی لک الحمد بما هدیته الی شمس ظهورک و بحر علمک و سماء فضلک ای ربّ استلک بحرکة قلمک الاعلى الّذی به سخرت الارض و السماء بان تجعلی متمسکاً بک و منقطعاً عن دونک ای ربّ انت المقتدر الّذی بکلمتک العلیا انجذبت افئدة الاصفیاء و الاولیاء استلک یا فاطر السماء و المهیمن علی الاسماء بان تؤیّدنی علی ذکرک و ثنائک بحیث لا یمنعی ظلم الظالمین و مکر الماکرین و نعاق الناعقین ثمّ اجعلنی من الّذین وفوا بعهدک و میثاقک و قدر لی خیر الآخرة و الاولی انک انت ربّ العرش و الثری لا اله الا انت الفرد الواحد العلیم حکیم.

مقابله شد

جناب میرزا مهدی علیه بهاء الله

بسمی المظلوم الغریب

حقّ جلّ جلاله در جمیع احیان به ذکر دوستان مشغول لسان عظمت ناطق و قلمش متحرک لعمرالله به آثار قلمش معادله نمی نماید آنچه ظاهر و مشهود است یا مهدی اشکر ربّک

*** ص ۱۹۴ ***

بهذه الكلمة العلیا انک اذا وجدت نفعات بیان الرحمن قل الهی الهی اشهد انک خلقتی لعرفانک و التوجه الی انوار وجهک و الاقبال الی افق ظهورک و القيام لدی باب عظمتک و الحضور فی ساحة عزک استلک بأیاتک الكبرى و ظهورات قدرتک فی ناسوت الانشاء و ببحر فضلک و سماء علمک بان تجعلی مستقیماً علی امرک و منادياً باسمک ای ربّ اکتب من قلم جودک لعبدک هذا ما یقرّبه الیک فی کلّ عالم من عوالمک ثمّ اکتب له ما کتبت له لعبادک الّذین ما نقضوا عهدک و میثاقک و شربوا ریحیق الوحی فی ایامک من ایادی عطائک انک انت المقتدر المهیمن العزیز حکیم. مقابله شد

جناب کاظم علیه بهاء الله ارومیه

هو المبین العلیم

یا کاظم اسمع النداء من شطر عکاء انه یهدیک الی الافق الاعلى و الغایة القصوى و یقرّبک الی الله الفرد الخبیر قد حضر کتابک لدی المظلوم سمعنا ندائک اجبناک بهذا اللوح العزیز البدید ایاک ان تمنعک شئونات العالم عن مالک القدم ضع ما عند القوم متمسکاً بما عند الله ربّ العالمین انه اتی من سماء البرهان آیات لاتعادلها الدنیا و ما فیها و بیّنات لا ینکرها الا کلّ معتد ائیم قل یا ملا الارض قد ظهر مالک السماء بامر لاتقوم معه جنود العالم و لاتخوفه سطوة کلّ ظالم بعید قل اتقوا الرحمن یا ملا البیان و لاتعترضوا علی الّذی لو لاه ما نزلت الآیات و ما ظهرت البیّنات یشهد بذلك کتاب الله العزیز حکیم الّذی ینطق بین العالم و یدع الامم الی صراطه المستقیم طوبی لعبد نبذ ما عند القوم رجاء ما عند الله مالک هذا الیوم المبین طوبی لعبد یعرف مقامه و

در سنین معدودات مابین ایادی الظالمین این مظلوم مبتلا بوده گاهی اسیر و گاهی در سجن و بلائی اخیری آتی ما **اطلع** بها الّا العلیم الخیر ان شاء الله نجات قمیص ظهور را از این کلمات بدیعه منیعه استشمام نمایی و در جمیع احوال به ذکر و ثنای مظلوم آفاق ناطق باشی آتّه مع عبادۀ الذاکرین و القانتین الحمد لله ربّ العالمین. مقابله شد

جناب ابراهیم خا علیه **بهاء الله**

هو الله تعالی شأنه الحکمة و البیان

یا ابراهیم از عالم باقی قربانی حقیقی از مدینه عشق به مثابه کره نار نزد اشرار فرستادیم که شاید از دم اطهر عالم منظر اکبر واقع شود و **اعتساف** به انصاف و ظلم به عدل تبدیل گردد قدرت ظاهره و سطوت باهره تأثیر ننمود **ذبیح** دیگر به عرصه فدا فرستادیم جان که اعزّ و اثم اشیا عالم است به استقامت تمام نثار قدوم دوست یکتا نمود و باز اثری ظاهر نه مجدداً اراده الهی بر ذبیح آخر تعلّق یافت آن هم به مثل قبل بی ثمر و همچنین ذبیح دیگر اکیل حیات را از سر برداشت و بر قدم محبوب امکان نثار نمود ذبیح بسیار و مراتب و مقاماتشان خارج از حدّ احصا ان تعدّوا نعمة الله لاتحصوها ملت اسلام ذکر ذبیح قبل را بر **منابر** و در مجالس به کمال خضوع و خضوع می نمایند مع آنکه از قربانگاه دوست زنده برگشت و لکن قربانی های این ظهور اعظم که در عالم شبه و مثل نداشت در قلوب غافله اثری ننمود سبب و علت این غفلت و

نادانی

*** ص ۱۹۹ ***

نادانی علمای شیعه بوده و هستند ناس بیچاره را به اوهام و ظنون تربیت نمودند تا آنکه بالآخره از بحر ظهور و ندای مکّم طور محروم **گشتند** یا ابراهیم در آنچه از قلم اعلی جاری شد تفکر نما و به افق انصاف ناظر باش عالم فانی بوده و هست از عدم آمده و به عدم راجع جهد نما شاید از فیوضات فیاض حقیقی در این **یوم** الهی بیابی آنچه را که از برای او خلق شده ای تمسک بعروة عنایة ربک و تشبّث بذیله المنیر قل لک الحمد یا الهی بما ذکرنتی فی سجنک الاعظم اسئلک بان تجعلی مستقیماً علی حبک و راسخاً علی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم صلّ اللهم یا الهی علی اولیائک الذین نطقوا بذکرک و ثنائک و قاموا علی خدمة امرک و **نصروا** دینک بما اعطیتهم بحدودک و کرمک انک انت المقتدر الغفور الکریم.

مقابله شد

ت جناب میرزا محمد ابن من صعّد الی الله علیهما بهاء الله

به نام خداوند دانا

اسم **وفا** را حقّ جلّ جلاله دوست داشته و دارد و لازال به نیر این اسم که از افق سماء فضل مُشرق است ناظر لذا در ساحت مظلوم مذکور بوده و هستید و از حقّ می طلبیم تو را تأیید فرماید بر استقامت بر امرش اگر چه این ایام عباد غافل به مثابه سحاب و غمام **نور** امر را ستر نموده اند و لکن عنقریب **اصبح** اراده حجاب را شق نماید و نور عالم را احاطه کند ابن مریم

*** ص ۲۰۰ ***

در صحاری و **براری** محلّ می جُست لیحفظ نفسه فیه و حال ملوک عالم به اسمش متمسک و به ذیل عنایتش **متشبّث** از حوادث ایام محزون میباش من کان لله کان الله له این است آن کلمه که دیباج کتاب توکل به آن تزین یافت طوبی للفاضلین طوبی للعارفین بهاء من الله علی الدّین **وفوا** بميثاقه و عهده و عملوا بما امروا به فی کتابه المبین الامر و الحکم و الجود و العطاء لمالک الاسماء و فاطر السّماء الذی اتی بسُلطان مبین.

مقابله شد

تا جناب محمد ابن من فاز و صعّد علیها بهاء الله

هو السّامع المجیب

کتاب انزلہ المظلوم لمن فاز بانوار اسمی القیوم و شهد بما شهد الله قبل خلق الالفاظ و المعانی آتّه لا اله الا أنا العلیم **الحکیم** هذا یوم فیه فاز کلّ مقبل و سرع کلّ ذی سمع الی الله ربّ العالمین انا ذکرناک من قبل فی ملکوت البیان و نذکرک فی هذا الحین بهذا اللّوح المبین قد حضر کتابک لدی الوجه و عرضه العبد الحاضر لدی العرش سمعنا و اجینا و انا السّامع **المجیب** ایاک ان تمنعک شئون الخلق عن الحقّ او تحزنک اشارات الغافلین نسئل الله تعالی بان یؤدک علی ذکره و ثنائه و یکتب لک خیر الآخرة و **الاولی** آتّه علی کلّ شیء قدیر ان یا قلنی الاعلی اذکر **ورقتی**

آتی

*** ص ۲۰۱ ***

آتی صعّدت الی الله العزیز الحمید انا نذکرها بما یقرّها الی الدّرة العلیا و الفردوس الاعلی و یدخلها فی مقام لا یری فیه الا تجلیات اسمی الغفور الرّحیم طوبی لها و لمن ذکرها بعد صعودها بما ذکره الرّحمن فی ملکوت البیان کذلک نطق اللّسان فی هذا المقام الرّفیع انا غرناها و طهرناها حین صعودها و زینناها

بطراز ذکری البدیع طوبی لنفس **یجد** منها الملاً الاعلی عرف قمیصی ائها مطاف ملائکتی و اهل ملکوتی العزیز المنیع نسلل الله بان یوقف کلّ علی ما یحب و یرضی **انه** هو ارحم الراحمین الحمد لله رب العالمین. مقابله شد
جناب ابوالقاسم علیه بهاء الله

هو الله تعالی شأنه العظمة و الکبرياء

یا ابوالقاسم انا نذکرک فی السّجن و نبشّرك بعناية الله ربّ العالمین و نوصیک بما ینبغی للانسان و بما یرتفع به امرالله **المقتدر** القدير در جميع احوال به افق اعلى ناظر باش و از کأس استقامت بياشام چه مقدار از ملوک و سلاطین که منتظر ایام ظهور بوده و هستند و به عرفی فائز نشده‌اند و به اصغاء یک کلمه مؤید نگشته‌اند و همچنین علمای **ارض** الا من شاء الله و تو از فضل بی‌منتهای حقّ جلّ جلاله ایامش را ادراک نمودی و از کأس حبّش آشامیدی هذا مقام عظیم نسلل الله ان یحفظک و یرزقک ما یؤیدک علی **الاستقامة** الکبری بین الوری انه هو المؤید الکریم. مقابله شد
جناب فرج آقا علیه بهاء الله

هو السّامع المجیب

یا فرج لک ان تجعل فرحک و سرورک و حزینک لله وحده

*** ص ۲۰۲ ***

به حقّ مسرور باش و به حقّ مطمئن و از برای او محزون جميع احزان ممنوع است مگر حزنی که از برای بلائی مقصود وارد شود پرتو تجلی آفتاب فرح تو را اخذ نموده و لسان قدم با تو متکلم قسم به حلاوت بیان رحمن در این ذکر بحور **فرح** مستور است بشنو ندای مظلوم را در جميع امور به کمال روح و ریحان و **فرح** و انبساط بر او توکل نما و به او تفویض کن و عرض کن الی الی ربّی ربّی قد اقبلت الیک منقطعاً **عمّا دونک** و سرعت الیک راجیاً ما یقریبی الی بساط فضلک اشهد بلسان ظاهری و باطنی ائی لاعلم ما ینفعنی و یضرّنی و لاعلم ما یرفعنی و یضعنی انت اعلم منی و عمن فی السموات و الارض استلک بانوار وجهک و ظهورات فضلک و بحور عطانک و **بروزات** الطافک بان تکتب لی بچودک الّذی احاط العالم و بکریمک الّذی سبق الامم ما **ینفعنی** فی کلّ عالم من عوالمک انک انت الّذی بارادتک ظهرت الموجودات و تحرّکت الممكنات سبق امرک و احاطت قدرتک لا اله الا انت المقتدر القوی الغالب القدير. مقابله شد

هو الله

یا علی عالم از عرف بیان الی معطرّ و به کمال ذوق و شوق به **تسبیح** و تهلیل مشغول از حقّ می‌طلبیم عباد خود را فائز فرماید به آنچه **جماد** به آن فائز گشت سبحان الله کلمه قبول و رضا تصرفات عجیب و غریب در عالم ظاهر نمود به کلمه قبول بیت تراپی مطاف عالم واقع و حجر سیاه مقبل امم. قدرتش در هر حین ظاهر فرموده

آنچه را

*** ص ۲۰۳ ***

آنچه را که سببی است اعظم از برای ایقان و ایمان طوبی لبصیر رأی و لسمیع سمع نداء الله من سجن عکاء انه من الفائزین فی هذا المقام المنیر یا علی حمد کُن سلطان وجود را که در ساحتش مذکوری و به او معروف. مقابله شد

هو الله

یا خلیل انک فزت **برحیق** الوحی و شربت کوثر البقاء من ید العطاء و ذکریت مرّة بعد مرّة انا نوصیک و الّذین آمنوا بخدمة امرالله ربکم و ربّ العرش و التّری و مالک الآخرة و الاولی انه هو الفضال الکریم یا امر عبادہ **بما** یقرّبهم الیه و یجعلهم من الّذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون. مقابله شد

هو الله

یا محمد قبل علی بلائی ارض را لاجل اعلاء کلمه مبارکه علیا قبول نمودیم در ایامی که عالم به نار بغضا مشتعل در اظهار امر توقّف نمودیم دیدیم آنچه را که احدی ندیده و شنیدیم آنچه را که نفسی نشنیده و لکن بلا در **سبیل** مالک اسما از شهد شیرین تر و از مائده لذیذتر غذای عشاق قطعات اکباد و شراب اولیا عبرات جاریه در سبیل محبوب یکتا طوبی از برای نفسی که زخرف این دو یوم او را از نعمت باقیه دائمه محروم نساخت اشکر ربک انه ایدک و عرفک صراطه المستقیم و نبأه **المحکم** المتین. مقابله شد

هو الله

یا محمد قبل علی میزان **با علی** التّداء ناطق میزان الی کلمه مبارکه لا اله الا

*** ص ۲۰۴ ***

أنا العليم الحكيم و به این میزان کل را سنجید در اقلن من آن حساب خلق تمام شد يُعرف المحبّون بانوار وجوههم و المجرمون بسیماهم سبحان الله آثار قیامت و اشراف ساعت کل را احاطه نمود ولكن اعمال سدّی است محکم عباد را از تقرّب منع کرده و در هیما بعد به خود واگذاشته الله الحمد آن جناب فائز شدند به آنچه که سبب فلاح و نجات است سطوت امرا منع نمود و ضغینه علما محروم نساخت به قلب مُنیر توجّه نمودند و به عرفان آفتاب حقیقت فائز گشتند مکرّر ذکر از قلم اعلی نازل اشکر ربّک المشفق الرّحیم. مقابله شد

هو الله

یا آقا خا امروز اگر یکی از شاربیان رقیق معانی قصد مدینه بیان نماید جمیع اهل مدینه را به نوحه و ندبه مشغول یابد چه که اغنام الهی در هر شهر و دیاری بین ذناب مبتلا مشاهده می‌شوند قد رأینا و صبرنا ان ربک هو الصّبار و امر عباده بالصّبر الجمیل انا انزلنا لک فی هذا الحین ما یکون مغلداً فی کتاب الله ربّ العالمین. مقابله شد

هو الله

یا جعفر قبل قلی خا امروز روزی است بزرگ و مبارک آنچه در انسان مستور بوده امروز ظاهر شده و می‌شود مقام انسان بزرگ است اگر به حقّ توجّه نماید و بر امر ثابت و راسخ باشد انسان حقیقی به مثابه آسمان لدی الرّحمن

مشهود

*** ص ۲۰۵ ***

مشهود شمس و قمر سمع و بصر انجم او اخلاق مُنیره مضیئه مقامش اعلی المقام و آثارش مرّی امکان هر مقبلی الیوم عرف قمیص را یافت و به قلب ظاهر به افق اعلی توجّه نمود او از اهل بها در صحیفه حمرا مذکور خذ قدح عنایتی باسی ثم اشرب منه بذکری العزیز البدیع. مقابله شد

هو الله

یا محمّد تقی اسمع ندائی من شطر سجّی ائه یجذبک الی افقی و یسقیک کوثر البیان من ید عطائی و یحفظک عن دونی و یقرّبک الی بساط قدسی انک اذا وجدت عرف عنایتی قل الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی بنور امرک الی مشرق آیاتک و مطلع بیناتک اشهد انک ظهرت و اظهرت ما یجعل اسماء عبادک باقیة ببقاء اسمائک و صفاتک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام من فی الارضین و السموات. مقابله شد

هو الله

یا رضا مالک قضا از برای خود حبس عگا را از قلم تقدیر امضا نمود و در سجن اعظم من غیر ستر و حجاب کل را به مالک قدم دعوت فرمود هنیئاً لک چه که در این حین قدح ذکر الهی به سمت ظاهر اشرب و کن من الشاکرین. مقابله شد

هو الله

یا عبدالله خا امرالله ظاهر و آیات الله نازل اسرار مکنونه امام وجوه مشهود و فرات رحمت از قلم مقصود عالمیان جاری از حقّ

*** ص ۲۰۶ ***

می‌طلبیم عباد خود را از فیوضات آیامش منع ننماید و از بحر فضل محروم نسازد امروز اشیا از اهتزاز کلمه علیا به ظهور مالک اسماء در جذب و وله و سرورند طوبی از برای سمعی که به اصفا فائز شد آن جناب باید به حمد و شکر الهی مشغول باشد چه که قلم اعلی از سجن عگا به تو توجّه نموده ائه یحبّ من احبه و ینکره من ذکره لایعزب عن علمه من شیء قد احاط علمه و احاطت حکمته یقدر لمن یشاء ما یشاء و ینکره لمن یرید ما یرید و هو المشفق الغفور الرّحیم. مقابله شد

هو الله

یا علی خا علیک بهاء الله حیرت اندر حیرت است معشر علمای ایران از اول ایام الی حین به ظهور و کیفیّت آن آگاه نه آیا سبب منع چه بوده و علّت محرومی چه عند ربّک علم کلّ شیء فی کتاب عظیم این مظلوم از اول ایام الی حین در دست اعدا مبتلا گاهی با زنجیر و هنگامی اسیر تا در آخر ایام به این سجن وارد و نحمد الله بذلک و نستله ان یوقّک علی امره ائه هو المقتدر القدیر. مقابله شد

هو الله

یا محمّد قبل صادق اراده میبشر آنکه عالم را به انوار صدق منور فرماید و امر را به طراز عرفان بیاراید ولكن الی حین اثری از آن ظاهر نه قوم به مفتریاتی ناطق که شبه آن در عالم اصفا نشده قد انکروا آیات الله و سلطانه و حجّته و برهانه الا اتمهم من الغافلین فی کتابی المبین

الحمد لله

*** ص ۲۰۷ ***

الحمد لله أن جناب به حبل صدق تمسك نمودند امروز هر نفسی به عرفان حق فائز شد او از قلم اعلی در صحیفه حمرا از صادقین مذکور و مسطور. مقابله شد

هو الله

یا جبرئیل لعمرالله اسرافیل امر در صور اعظم دمید و افنده و قلوب که در هیاکل وجود از حیات محروم و ممنوع از کوثر بیان الهی به حرکت آمد و به حیوة ابدی فائز گشت منکرین اگرچه به ظاهر سامع و ناطق و متحرکند ولکن عندالله از هالکین مذکور و مسطور انّ الصّور هو القلم الاعلی و نفخنا فیه امرأ من عندنا و أنا الامر القديم. مقابله شد

هو الله

یا فتح الله قد جاء فتح الله و نصره و اتی من کان مخزوناً فی علمه بشرّ النَّاس و قل افتحوا ابصارکم قد اشرق من افق العرفان نیر البرهان ضعوا ما عندکم مقبلین الی الله ربّ العالمین قد اهتزّ العالم من نفحات الوحي و اخذ الوجود جذب الظهور انه ینطق فی طور البیان قد فتح باب السّماء و اتی فاطرها بسُلطان غلب من علی الارض انه هو الفرد الواحد المقتدر القدير یا فتح الله قد خلقت لنصرة امر ربک تمسک بها و کن من الناصرين انّما النّصرة هی تبلیغ امری بالبیان لا بالتزاع و الجدال اعرف و کن من العارفين. مقابله شد

هو الله

یا جبار حضرت مختار می فرماید خذ کتابی بقدرتی و قوتی و قل الهی أنا عبدک و ابن عبدک متمسکاً بحبل جودک استلک ان تجعلنی ناظرأ لیک و بما ظهر من عندک منقطعاً عن دونک انک انت المؤید العليم الحكيم. مقابله شد
*** ص ۲۰۸ ***

هو الله

یا قاسم آفتاب حقیقت در این لیل ظلمانی از افق عگا به شطر تا توجه نموده لیدکرک و هل تعرف من هو هو المهيمن القيوم احمد ربک ثم اشکره بهذا الفضل الذي لو يعصر يابادی المحبّة و الوفاء لیتقطر منه کوثر الحیوان لمن فی الامکان تمسک بالحکمة ثم ادخل النَّاس فی مدينة البیان امرأ من لدی الله ربک العزيز المتان. مقابله شد

هو الله

یا ابراهیم خلیل آمد در آتشش انداختند محمّد را کذاب گفتند کلیم را سحرّار و روح را کفار ابن خلق بی انصاف لازال از حقّ معرض بوده اند و جوه به اقبال فائز نگشت الا من شاء ربک لعمرالله ما خُلِقتْ للدنیا بل لامری العزيز و نبائی العظیم. مقابله شد

هو الله

یا مصطفی علیک بهاء الله مولى الوری خذ كأساً من رحيقى المختوم ثم اشرب منها باسعى القيوم انه يقربک الی ربک و یدخلک فی سرادق العلم و الحکمة و البیان تعالی الرّحمن منعم هذه النّعمة الكبرى و مسقى هذا کوثر الاصفی انک اذا فزت به قل لك الحمد یا بحر العطاء و لك الفضل یا مالک ملکوت الاسماء. مقابله شد

هو الله

یا نعمة الله لعمرالله کلما اردت ان اذکر اولیائی سمعت نداء الاشیاء من کلّ الجهات هذا من فضلی علیهم و عنایتی لهم بشرّ نفسک و اولیائی بما جرى من قلبي الاعلی فی هذا الحین الذي نطق لسان العظمة لا اله الا أنا العزيز الوهاب. مقابله شد

هو الله

*** ص ۲۰۹ ***

هو الله

یا شیرزاد حبّذا هذا المقام الاعلی انّ وجه المظلوم توجه الیک من شطر السّجن و انزل لك ما يجد منه المخلصون عرف الله المهيمن القيوم اذا فزت بفرات رحمة ربک الرّحمن قل لك الحمد یا مالک الامکان بما نورّت القلوب بنور معرفتک و الرؤوس باکلیل عنایتک ای ربّ أنا عبدک اقبلت الیک فی یومک قدر لی ما يقربنی الی بساط قدسک انک انت الواحد و انک انت المعطى و انک انت الکریم. مقابله شد

هو الله

یا محمّد اسمعیل قد خلقتک الله و من علی الارض لذكری و ثنائی و خدمة امری و الطّواف حول ارادتی و مشیتى و العمل بما نزل فی کتابی طوبی لمن فاز بما خلق له انه من اهل البهاء فی هذا المقام الاعلی یشهد بذلك لسان العظمة فی ملکوته العزيز البديع. مقابله شد

جناب نوری علیه بهاء الله

هُوَ النَّاطِقُ امام الوجوه

يا نوری علیک بهائی قد ذکرک من شرب ریحی المختوم باسعی القیوم ذکرناک بذکر سرع الیه الملاً الاعلی من کلّ الجهات لاصغاء ندائی الاحلی فی سجن عکا طوبی لعبد فاز به و **ویلٌ** لکلّ غافل مرتاب قد تَضَوّع عرف الرحمن فی الامکان یشهد بذلك من عنده أمّ الکتاب و حضر لدى المظلوم کتابک الّذی ارسلته

*** ص ۲۱۰ ***

الیه و فاز بالاصغاء فضلاً من لدى الله منزل الآیات قد وجدنا منه عرف حبّک ارسلنا الیک لوحاً لاحت به الافاق طوبی لسمیع ما منعتہ الضّوّضاء عن التّوجه الی الغئی المتعال و لقویّ نبذ العالم مقبلاً الی الله ربّ الارباب قد نزل ما انجذب به اهل الفردوس الاعلی **ولکنّ** القوم اکثرهم فی غفلة و ضلال نبدوا الیهم متمسکین **باهوائهم** كذلك سؤلّت لهم انفسهم و هم الیوم من اهل النّار عندالله مالک يوم المآب کانوا ان ینتظروا يوم الله فلما ظهر بالحقّ عرضوا عنه و ارتکبوا ما ناح به اللّوح و عن ورائه الاقلام أنّک اذا وجدت نفحات البیان من لوح ربّک الرحمن قل الیه الیه الیه الیه اشهد أنّ فضلک سبقی و رحمتک **سبقتی** ونورک احاطی کم من يوم نادیت عبدک من الافق الاعلی و هو کان صامتاً عن ذکرک و کم من لیل اقبلت الیه و هو کان غافلاً عنک اسئلک یا موجد العالم و **مرتبی** الامم و المستوی علی عرشک الاعظم بان **تجعلنی** ثابتاً علی حبّک و راسخاً فی امرک **بھیث** لاتضلّنی کتب العالم و **لاتزلّنی** شہات الامم ای ربّ ترى الغریب قصد جوار رحمتک و العاصی بحر غفرانک و الکلیل ملکوت بیانک اسئلک ان لاتخیبّنی عمّا اردت من بحر جودک و سماء فضلک و شمس عطانک انک انت الّذی شہدت حقائق الممكنات و السن الموجودات بکرمک و فضلک و قوتک و قدرتک لا اله الا انت الفیاض القدیم و انت الغفور الکریم ثمّ اجعلنی یا الیه علماً من اعلام حمايتک و رایة من رایات نصرتک لأنصرک بالحکمة و البیان و بالاعمال و الاخلاق انک انت المقتدر العزیز المّتان. مقابله شد

هو

*** ص ۲۱۱ ***

هو الاقدس الاعظم

شہد المحبوب أنّه لا اله الا انا المہيمن القیوم و شہد لمن فاز بالاستقامة أنّه من اهل الله فی هذا الظهور **البدیع** کم من عبد وصیّناه بالاستقامة فلما سمع کلمة من الّذی کفر عرض و تقلّب علی عقبیه کأنّہ ما عرف الوجه و ما سمع وصیّة الله ربّ العالمین یشهد الحجر و المدر و منظری الاکبر أنّه من اهل السّقر فی کتاب الله العظیم الخیر قل یا ایّها الغافل بایّ امر **أمنت** و بایّ آية عرضت عن الّذی به توجّهت الوجوه الی العزیز الحکیم انا رأینا اقبالک و سمعنا نداءک لذا اجبناک و ذکرناک فضلاً من عندی و انا الفضّال الکریم.

مقابله شد

ت مخدوم مکرم جناب آقا میرزا ع ب ۶۶ ن و علیه بهاءالله ملاحظه فرمایند

هو الاقدس الاعظم المقتدر العلی الابی

الحمدلله الّذی تجلّی علی الاشیاء باسمه الّذی کان مقدّساً عن الالفاظ و الاسماء و أنّه لهو الصّور الاعظم اذا نفخ فیهِ بین الامم اضطربت القلوب و النّفوس الا من شاءالله فاطر السّماء و أنّه لایة الكبرى للوری و سفینة الله فی ملکوت الانشاء من تمسک بها فقد نجا و الّذی عرض أنّه ممّن کفر و طغی و منع عمّا خلق له فی الآخرة و الاولى و الحمدلله الّذی اید من اراد الی الافق الاعلی و قرّبه الی الغایة القصوی و سقاه کوثر البقاء من ید العطاء أنّه لهو المقتدر علی ما یشاء لم یمنعه جنود العالم و لاسطوة الامم أنّه لهو الّذی شہد کلّ ذی علم بسلطانه و کلّ ذی قدرة بعظمته و کبریائه و خضع کلّ

*** ص ۲۱۲ ***

ذی علوّ عند علوّه و بهائه و کلّ ذی سموّ عند ظهوره و جلاله اشهد أنّه لم یزل کان مقدّساً عن دونه و مزهّأً عن سواه و لا یزال یكون بمثل ما قد کان لا اله الا هو مالک العرش و الثّری و بعد قد بلغ الی الخادم الفانی کتابکم الّذی سطر منه عرف محبتکم مولی العالمین و مقصود العارفين و عرفت ما فیهِ من اشتعالکم بنار المحبة و الوداد و توجّهکم الی الله مالک الایجاد فی يوم التّناد نسنله **تعالی** بان یسقیکم فی کلّ الاحیان کوثر الحیوان و یجعلکم من الّذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون.

عرض می شود جناب ملا محمّد علی وارد و این **بنده** به اثر قلم عالی فائز لله الحمد از فیوضات نامتناهی و اشراقات انوار شمس احدیه به وجه محبوب عالمیان و مقصود من فی الامکان توجّه نمودید و از بحر عرفان که اکثری الیوم از آن محرومند آشامیدید از فضل الیه دو شرافت در آن حضرت موجود و مشهود است لانک من التّور و فزت بالتّور الّذی کسفت **عند** اشراقه شمس مشرقات و **اقمر** **لائحات** از حقّ جلّ جلاله سائل و آلمم که آن جناب در جمیع عوالم الیه طائف حول شمس حقیقت باشند و به خدمتش فائز أنّه لهو السّمع المجیب و اینکه مرقوم فرموده بودید که خدمت اغصان سدره الیه روحی و ذاتی لتراب اقدامهم الفداء از جانب آن حضرت اظهار **خلوص** نمایم حسب الفرمایش آن جناب عمل شد و عنایات و الطاف لاتحصی از هر

یک نسبت به آن جناب ظاهر **گشت** هنیئاً لکم و اینکه دربارهٔ مشهدی صادق مرقوم فرموده بودند که از موهوم مقدّس شده به سلطان معلوم توجه نمودند از حقّ

می‌طلبم

*** ص ۲۱۳ ***

می‌طلبم ایشان را در این مقام بلند اعلیٰ مستقیم دارد و از قبل لوحی مخصوص ایشان از سماء عنایت نازل مع بعض الواح اخری ارسال شد ان شاء الله کلّ به بیان رحمن فائز شوند و از نار سدره الهیه مشتعل گردند اشتعالی که ظنون و اوهام اهل شک و ریب قادر بر اطفای آن نباشد طوبی لمن کان موقناً بظهور الله و لقائه فی ایامه و الذّین فی مرية اولئک هم الخاسرون اولئک هم الهالکون اولئک هم المشرکون و عرض دیگر آنکه آنچه مع جناب ملا محمدعلی ارسال داشتند رسید و از قبل به جناب زین المقرّبین علیه **بهاء الله** نوشته شد که شروع در تحریر آیات الله نمایند و همچنین در اینجا هم به بعضی گفته شد و در تحریر مشغولند **ولکن** چون کاتب معین سریع القلم در اینجا یافت نمی‌شود اگر قدری به طول انجامد بآسی نه اهل سراق عصمت فرمودند که این عبد از قبیل ایشان مخدّرات آن جناب را تکبیر برسانم ان شاء الله در سایه الهی **به بدایع** ذکر و ثنا مشغولند بهاء علیکم و علی من معکم من احتباء الله المقدر المہیمن القیوم. خ ۱ دم/ ۲۷ رجب سنه ۱۲۹۳ مقابله شد

ت دوست مکرم جناب میرزا ع ب علیه **بهاء الله** ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابی

انّ الخادم قد امر بالاختصار فی ذکر الاختیار من لدی الله المقدر المختار لانّ الوقت لایوجد کأنه صار الکبریت الاحمر و المراسلات لاتحصی و لاتکاد أنّ تحصر الامر بیدالله مالک القدر یا حبیبی قد بلغنی ما ارسلته فی هذه الايام الّتی فیها تجسّمت اعمال الخلق

*** ص ۲۱۴ ***

و جعلت اشکالاً مختلفة طوراً تربها علی صورة السیف و السّنان و اخری علی هیئة المدافع و الخناجر قد احاطت بالبایا و الرزایا کلّ الاطراف **ولکن** القوم فی نوم عجیب قد مضت سنین متوالیات و ماسکنت عواصف القهر و قواصف القضاء بما اکتسبت ایادی اهل الانشاء طوبی لبصیر فاز بعرفان العلة و قام و اخبر الناس و امرهم بالقیام علی ما فات عنهم فی ایام الله رب العالمین فی يوم ترى نار الوغی مشتعلة بین العباد و فی يوم آخر تسمع اصوات المدافع و البنادق من البلاد کم من مدینة خسفت و کم من **بلد انهدم** من زلزلة الارض و کم من دیار احاطتها بلایا اخری امرأ من لدی الله مالک الوری و کم من ارض غرقت و کم من ابنیة مرفوعة سقطت کلّ ذلك اخبر به النبیون من قبل من لدی الله مالک العدل و سلطان الفضل طوبی لنفس ترى الامور و یتفکر فیها و تنتبه بها ویلّ لمن اخذه الهوی علی شأن منعه عن مالک العرش و الثری الی ان رجع الی مقره فی التبران الحمد لله المقدر العزیز المّان و فی مثل تلك الايام الّتی ذکر لجنابکم الخادم قد سرّه ما ارسلتم الیه لانه وجد من کلّ کلمة من کلماتکم عرف محبة **الله** محبوبی و محبوبکم و مقصودی و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارض فلما قرئت و اطّعت بما فیها اشعلنی حرارة حکم علی شأن قمت و اقبلت الی الافق الاعلی الی ان حضرت و عرضت اذا نطق لسان العظمة بما تحرّک به کلّ جامد و اهتز کلّ عظم و قام کلّ قاعد انّ الخادم لایقدر ان یذکر لجنابکم ما شهد و رأى من امواج بحر بیان ربّه مالک الاسماء و لا ان **یسمعک** ندائه الاحلی و لا **ان یریک افقه الاعلی** **ولکن** یذکر علی قدره و شأنه بما انطبع فی اصغر المرایا مرأت قلبه قال **جلّت** عظمته و **عظم** شأنه

و کبر

*** ص ۲۱۵ ***

و کبر کبریانه بسمی السّامع المجیب العزیز الوهاب ع ب قد ارتفع **النّداء** من الشطر الایمن الاعلی من جهة کلمتی العلیا انه لا اله الاّ أنا السّامع المجیب قد منعت الاذان عن اصغاء هذا النّداء الاّ من شاء الله ربّ العالمین بهذا النّداء انجذب الملکوت و قال قد اتی مالک **الملوک** بسلطان لایقوم معه من فی السموات و الارضین اشتعلت نارالله و ظهرت من السدره و نطقت انه لا اله الاّ أنا ربّک و ربّ آبائک الاولین یا عبدالله لعمرا لله قد فازت اذن الکلیم بهذا النّداء تعالی من جعله فانزلاً سامعاً ناطقاً حاملاً امره المبرم المتین قل یا ملأ الارض تعالوا لاسمعکم ما لم یفز به اذانکم من قبل و تعالوا لاریکم ما لارأت العیون الاّ من شاء الله المقدر القدير طوبی لمن سرع بقلبه الی البحر الاعظم و فاز به فی ایام ربّه المشفق الکریم قد حضر العبد الحاضر بکتابک و قرء لیدی المظلوم ما نطق به حمامة حکک انا سمعناه و اجیناک بما **اهتز** به ملکوت البیان و طارت طیر العرفان و نطقت الاشیاء یا ملأ الاسماء تقرّبوا لتسمعوا تالله قد خلقت الاذان الاصغاء ما ارتفع من الافق الاعلی امرأ من لدی الله العلیم الحکیم ان اشکر الله بهذا الفضل الاعظم انه ذکرک فی الواح شتی فضلاً من عنده و هو الفضال القديم لایعادل بحرف عمّا ارسلناه الیک ما تسمع و ترى یشهد بذلك ربّک السّميع البصیر بهاء المشرق من افق عنایة ربّک علیک و علی اهلیک و من معک و علی الذّین آمنوا بالله العزیز الحمید انتهی. هر نفسی با صدهزاران لسان و بیان باید از حق جلّ جلاله مسئلت نماید تا عباد خود را از این کوثر اطهر و فیض اکبر منع نفرماید انه علی ما یشاء قدیر

عجب است از نفوس عالم که به چه مؤمنند و از چه مُعرض امر به این معظی که عالم را فرا گرفته و آثارش از جمیع جهات ظاهر مع ذلک به بیت عنکبوت تشبّث نموده‌اند و از مقام محمود غافل و محروم از عرف بیان رحمن محروم شده‌اند و از آنچه در ارض ظاهر شده غافل جز هوی الهی نجویند و جز شعله **نفسانیه** اثری ندارند یعملون ما امروا به من ظنون الجهلاء یعنی علما سُبحان الله ظلی از این طایفه ظاهر شده که اقلام عالم از ذکر آن عاجز و قاصر است این نفوس سیحات مجلّله اند و حجیات مانعه مع شقاوت لانهی اگر در یک آن به انصاف فائز شوند تصدیق می‌نمایند به آنچه ظاهر شده آنّه یؤید من یشاء فضلاً من عنده و بهدی من اراد الی صراطه الواضح المستقیم اینکه دربارهٔ مخدوم مکرم جناب آقا میرزا اسحق علیه بهاءالله مرقوم داشتید این ایام حضرت غصن الله الاعظم روحی و ذاتی و **کینونتی** لثراب قدومه الفداء به **شطر** نهر اردن تشریف برده‌اند حضور ندارند **ولکن** ذکر ایشان که در نامه آن جناب بود در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد این کلمات عالیات از سماء مشیت منزل آیات نازل قوله **جل کبریائه هو العالم الخبیر** قد حضر العبد الحاضر بکتاب من احبتی و کان فیه ذکرک ذکرناک بهذا الذکر الّذی اذا ظهر من مطلع بیان ربک مالک القدم خضعت له اذکار العالم کذلک نطق القلم فی هذا المقام الاعلی و الدّروة العلیا انه لهو المشفق الکریم تمسک بالعروة الوثقی لعمرالله انّها ظهرت بالحقّ

طوبی

طوبی لمن فاز بها و ویل للغافلین ان اذکر از فزت باللقاء فی ایام فيها اشرق النور من افق الزّوراء کذلک ینذکرک التّبّ الاعظم الّذی به اهتز کلّ رکن متین انا نوصیک بالاستقامة الکبری و بما یرتفع به امرالله مولى الوری ضع ما عند القوم و خذ ما أمرت به من لدن مشفق کریم ان احفظ مقامک و نسبتک باسم ربک انه لهو الفضال القدیم انا نصلى من هذا المقام علیک و علی الّذین اقبلوا الی الافق الاعلی از ارتفع النّداء بین الارض و السّماء و اجابوا ربهم الناطق البصیر ان افرح بذکری ایاک انه لاتعادلّه کنوز الارض یشهد بذلک کلّ ثابت مستقیم انتهی. الحمدلله به اعظم از آنچه اراده نمودند فائز گشتند ای کاش مقامات عنایات **الهیة** مابین ناس فی الجملة تجلی می‌نمود لعمر المقصود جمیع من علی الارض به لبتیک لبتیک ناطق می‌گشتند **ولکن** مقتضیات حکمت بالغه را غیر حکیم علی الاطلاق احدی مطلع نه و ان شاءالله به جواب عریضه‌شان هم فائز خواهند شد **این فانی هم** خدمت ایشان تکبیر عرض می‌نماید اینکه دربارهٔ وجه مذکور مرقوم داشتید که مدتی مجهول **المالک** بود این فقره تلقاء وجه عرض شد متبسماً فرمودند طوبی له انه نطق بالحقّ ان شاءالله حقّ به ایشان هم عطا می‌فرماید آنّه هو الغنی الغالب **القدیر** انتهی. فقرات آن جناب بتمامه عرض شد فی الحقیقه سبب سرور جمال قدم گشت هذا من فضل آخر علی جنابک و این بسی واضح و معلوم است که آن جناب موافق آنچه از مراسلات یافته‌اند ذکر نموده‌اند **یا** حبیب فؤادی جمیع امور واضح مشهود است این فانی

و سایرین شهادت می‌دهند بر آنچه آن جناب نوشته‌اند **ولکن** صد هزار بار شکر و حمد مقصود عالمیان را که این فقره سبب و علت تبسم جمال قدم گشت له الحمد و المنّة فی کلّ الاحوال و اینکه نوشته بودید محبوب فؤاد جناب ورقا علیه **بهاءالله** وعده دائره منیعته مکنونه مخزونه داده بودند وعده ایشان ان شاءالله وفا خواهد شد و این خادم فانی به عنایت حق ارسال خواهد داشت از حقّ می‌طلبم در ساعات بسطی عنایت فرماید و فرصتی کرم نماید تا به زودی عمل شود به آنچه ذکر شد یا حبیبی دو چیز در عالم کمیاب بل نایاب یکی فرصت از برای این عبد و دیگری ایمان نزد علمای عصر می‌شود عنقا یافت شود و یا اکسیر اعظم به وجود آید و یا از برای عاشق صادق سکون و اطمینان حاصل گردد **ولکن** از برای آن یکی فی الحقیقه چاره به نظر نیامده و نی‌آید چه که علامت قهر حقّ جلّ جلاله است و مقصود از علما که ذکر می‌شود جهلانی هستند که به اسم علم ما بین گروه غافله معرّز و معتبر و معروفند و آلا می‌فرماید عالم به منزله بصر است از برای هیکل عالم و در مقام دیگر می‌فرماید به مثابه نور است در ظلمت ایام و اینکه دربارهٔ توّجه به ساحت امنع اقدس مرقوم داشتید عرض شد هذا ما نطق به لسان الرّحمن فی ملکوت البیان قوله **جل کبریائه بسمه العزیز الوهاب** یا ایها المقبل الی افقی قد فزت باصغاء ندائی فی ایامی و اخذت ریحی حبی باسعی الظّاهر السّمع البصیر انا دعونا کلّ الی الله من النّاس من سمع و اجاب

و منهم

و منهم من اعرض و کفر بالله ربّ العالمین قل یا مالا الارض قد اتی الوعد و ظهر الموعد و نزلت آیات الله الملك العظیم انه انزل بالحقّ ما اراد و امر العباد بما یقرّهم الیه انه لهو المبین العظیم قد تزین العالم بانوار ظهوری الاعظم و القوم اکثرهم من الغافلین. حمد کن مقصود عالمیان را چه که تو را تأیید فرمود بر عرفان این مقام اعظم. ناس غافل و محجوبین از آنچه ظاهر شده. حجیات ظنون و اوهام ابصار را از امواج بحر بیان منع نموده و از مشاهده انوار آفتاب ظهور محروم ساخته امروز باب فیض اعظم مفتوح و مطلع غیب مکنون بنفسه آشکار و هویدا عباد غافل از **ما ینفعهم** محجوب و بما یشغلهم مشغول طوبی از برای نفوسی که به اصبع یقین حجیات ظنون را خرق نمودند و سلاسل اوهام را به اسم مبین شکستند زود است اهل خسران

به واحسرة علينا ناطق شونود و اینکه درباره لقا ذکر نمودی عبد حاضر عرض نمود اول من استدعی لک هذا المقام هو من ارادنی و احبّتی و فاز بلقائی و دخل السّجن الاعظم باذنّی و سمع ندائی و قام لدی بابی الّذی سئى بورقا فی ساحتی و عن **ورانه** من فاز بالاقبال الی نفسی و التّوجه الی سبیلی الواضح المبین الّذی سئى بابی القاسم و طوراً بناظر أنّ ربّک لهو المفصل المبین الخبیر قد فزت بنور الاذن من لدن ربّک **الفیاض** المعطى الغفور الرّحیم ولكن باید به مقتضیات حکمت عمل شود و من غیر آن لدی المظلوم محبوب نه شما از نفوسى هستید که نفس قدم شهادت می دهد بر توّجه و اقبال *** ص ۲۲۰ ***

و اراده آن نفوس لوجه و هر نفسی به این مقام فائز شد او به کلّ خیر فائز است ان شاء الله بر این مقام بلند اعلی ثابت و مستقیم باشی الیوم هر مشتعلی که نظر به مقتضیات حکمت الهیه از زیارت محروم شود البتّه از قلم اعلی اجر آن ثبت خواهد شد ان اطمئنّ بفضل ربّک و کن من الشّاکرین در جمیع احوال به حکمت ناظر باشید این است از وصایای محکمه الهی که در اکثر الواح از قلم اعلی جاری شده الهاء علیک و علی اهلک من کلّ اناث و ذکور و من کلّ صغیر و کبیر الحمد لله العلیم الخبیر انتهى.

فضل حقّ جلّ جلاله به مقامی است که اظهر از شمس مشاهده می شود در این صورت دیگر عرض این فانی را فائده ای نه از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که آن جناب را به طراز رضایتش مزین فرماید و به رداء قبولش مطرّز دارد هذا منتهی المقام و ربّنا مالک الانام و عرض جدّه علیها عنایة الله در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد هذا ما نطق به لسان العظيمة انا نسمع نداء کلّ ورقة نطقت و کلّ امیه نادت ربّها العزیز الوهاب نسمع و نجیب و انا المقتدر علی ما اشاء لا اله الاّ انا المهیمن العزیز المتان ان احمدی مقصودک و مقصود من فی الارض و السّماء انه ایدک الی ان شهدت و اردت بما ینبغی لایام الله مالک الایجاد به لسان پارسی به او بگو الحمد لله ندایت به اصفاء محبوب عالمیان فائز و به لفظی تو را خطاب نمودیم که جمیع اماء ارض از ملکات و غیر آن از **حسرت آن جان** دادند و فائز نشدند قدر این فضل را بدان و به **شکر حقّ جلّ جلاله** مشغول باش انتهى. امواج بحر عنایت ظاهر و مشهود الحمد لله بر دوستان عنایت می شود و رشحات آن هم ان شاء الله به سایرین

می رسد

*** ص ۲۲۱ ***

می رسد تا کلّ را مستعدّ نماید از برای عرفان امری که به او خلق شده اند و از برای او خلق شده اند و آنچه درباره نفوسى که از صهبای بیان نوشیده اند و بر محبت محبوب عالمیان مستقیمند ذکر نمودید خدمت هر یک ذکر شد و جمیع تکبیر و سلام خدمت آن حبیب روحانی **می رسانند** ولكن حضرت اسم ۶۶ م ه علیه من کلّ بهاء اهباه به آن جهات توّجه فرموده اند ان شاء الله در مقرّ امن و امان ملاقات خواهید نمود و همچنین جناب آقا میرزا ابوالقاسم علیه **بهاء الله** دو شهر می شود که توّجه به جهات ایران نموده اند ان شاء الله در هر محل هستند به نعمت صحّت که از طراز اول محسوب است مزین باشند و بما یرتفع به امر الله عامل و مشغول و حضرت اسم الله ج م علیه من کلّ بهاء اهباه حسب الامر از ارض طا **به حدبا** تشریف بردند و در آن دیار ساکنند تا بعد از افق مشیت الهی چه اشراق نماید و ظاهر شود الامر بیده یفعل مایشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید و همچنین حضرت اسم الله **الله** زین علیه من کلّ بهاء اهباه به کمال روح و ریحان در **حدبا** ساکن و به ذکر حقّ مشغول و اینکه مخصوص ذکر جناب درویش صدقعلی علیه من کلّ بهاء اهباه فرمودید انه صعد الی الرفیق الاعلی و الغایة القصوی الحمد لله در حین صعود ملأ اعلی رایحه تقدیس و تزئیه و محبت الهی از او استشمام نمودند این خادم فانی می تواند عرض نماید عوالم اخری از عرف استقامتش معطر شد ایشان از نفوسى بودند که لسان قدم در زیارتشان به این کلمه ناطق قد تزینت الارض بهیکلک. درباره ایشان نازل شده آنچه که دهور و اعصار آن را تغییر نهد و فنا به آن نزدیکی نماید یا لیت الخادم کان معه. خدمت دوستان *** ص ۲۲۲ ***

آن ارض از قبل این فانی تکبیر و سلام برسانید ان شاء الله کلّ به انوار آفتاب معانی منور باشند و به طراز استقامت مزین ایام در مرور است و عنقریب فرصت و وقت منقضی شود قسم به بحر بیان که هر آنی از این ایام اشرف و افضل است نزد حقّ جلّ جلاله از سنین متوالیات آنچه الیوم لازم و واجب است و عندالله عزّ و اقدم اتحاد دوستان الهی است و بعد اعمال طیّبه و اخلاق روحانیّه چه که از جنود حقّ محسوبند و به این جنود باید دوستان مالک قدم قلوب اهل **عالم را** تصرّف نمایند این خادم امیدوار است که شئونات فانیه ایشان را از مقام باقی منع نماید و محروم نسازد باری از کلّ التماس دعا داشته و دارم که شاید از عهده آنچه به آن مأمورم بر آیم در آخر نامه آن جناب ذکر توّجه محبوب فؤاد اعنی جناب ورقا علیه **بهاء الله** مالک الاسماء بوده و همچنین ذکر توّجهشان به آن سمت ان شاء الله به کمال روح و ریحان وارد شوند و به ذکر محبوب عالمیان مشغول گردند نسل المولی بان یجمع بیننا فضلاً من عنده تحت ظلّ عنایت و قباب عظمته انه لهو المقتدر علی ما یشاء و فی قبضته زمام من فی السموات و الارضین و همچنین دستخطّ به این بنده مرقوم فرموده اند و ذکر توّجهشان را به آن ارض نموده بودند ان شاء الله به کمال صحّت و عافیت توّجه فرمایند اسامی مذکوره که به خطّ جناب آقا خلیل علیه بهاء الله ارسال شده بود مخصوص هر یک لوح بدیع منبع از سماء مشیت نازل ان شاء الله به آن فائز شوند و بما اراده الله عامل و جمیع به ردای غفران مزین هذه بشارة من لدی **الخادم** لهم أنّ ربّی لهو الغفور الکریم الهاء الظاهر اللّایح من افق عنایة ربّنا و ربّ من فی السموات

و الارض علی جنابکم و علی من معکم و علی الذین فازوا بانوار القیوم فی ایام الله محبوبینا و محبوب کل عالم عامل و کل عارف مستقیم. خ

ادم فی ۱۹ ذی الحجّة الحرام سنه ۹۹. مقابله شد

اسامی مذکوره در مکتوب جناب ابن دخیل علیه بهاءالله در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد و مخصوص هر یک از سماء عنایت لوح بدیع منیع نازل و همچنین مخصوص اسامی که در دستخط سرور مکرم حضرت نبیل علیه بهاءالله بود الواح مقدسه ممنوعه منیع از سماء فضل نازل و ارسال شد ان شاءالله کل فائز شوند و بما فيه عامل گردند. مقابله شد

م ش محبوب فؤاد حضرت آقامیرزا عبدالله خ ا علیه بهاءالله و عنایت ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد مالک عرش و فرش را لایق و سزا که اعراض مشرکین را به قوه غالبه به اقبال تبدیل نمود و مفتریات مفترین را به اقرار و استغفار زینت بخشید. جل امره و جل برهانه دستخط عالی به مثابه پیک روحانی قلب و جان را به نور ذکر و بیان منور و مزین داشت فی الحقیقه بهجت بخشید و نعمت عطا فرمود این نعمت مخصوص فؤاد است و بعد از اطلاع و ادراک و فرح و بهجت و ابتهاج قصد مقام امنع ارفع اقدس اعلی نموده امام وجه عرض شد و این آیات بیّنات از سماء اراده نازل قوله جل بیان و عز برهانه

بسمی التاطق الامین هذا یوم فیه ینادی أم الكتاب و یدعو کل الی العزیز الوهاب انه هو مالک الرقاب و الحاکم فی المبدء و المآب طوبی لقوی ما اضعفته حوادث العالم و لا شہات الذین کفروا بالله رب الارباب قل یا قوم اتقوا الله و لاتتبعوا کل مشرک مرتاب هذا یوم فیه اشرق النور من افق الطور و استوی هیکل الظهور علی عرش العرفان من لدی الله مالک الادیان یا عبدالله انا سمعنا نذاتک اجبتناک بهذه الآیات الی انزلها الله من سماء العظمة و الاقتدار ایاک ان تحزنک شئون الخلق او تمنعک سبحات الذین کفروا بالله مولی الانام نشهد انک شریک رحیق الوصال من ید عطائی و فزت بلقائی الی لاتعادلہ الاقوال و لا اعمال الذین ما نقضوا میثاق الله منزل الآیات انا ذکرناک و بشرناک من قبل و فی هذا الحین بعنایتی الی احاطت الافاق سوف یفنی ما تراه الیوم و یبقی لک ما زیناه بذکره اللواح لعمری قد احزنی حزینک و ما ورد علیک فی اللیالی و الايام قد کنا معک فی کل الاحوال و سمعنا نذاتک و انزلنا باسمک ما اشرقت به الارضون و السموات ضع الاحزان باسعی و خذ قدح الابتهاج بذکری ثم اشرب منه فی العشی و الاشرار کبر من قبلی علی اولیائی و ذکرهم بما ینبغی لایام الله العزیز العلام قل یا حزب الله ایاکم ان تتبعوا الاوهام طهروا قلوبکم عن ذکر دونی لاتوجه الیها فی البکور و الاصل. به لسان پارسی ذکر می شود لتعرف و تكون من الشاکرین فی ایام ربک مالک یوم المآل

یا عبدالله

یا عبدالله علیک بهائی و عنایتی در اول لیل مشی می نمودیم و با جمیع اشیا تکلم می فرمودیم عبد حاضر به کتاب آن جناب وارد و تمام آن را تلقاء وجه عرض نمود و بعد از اتمام بغتة ابواب خزائن حکمت و بیان مفتوح و دریای علم الهی موج قد نزل ما عجزت مظاهر الآیات عن ادراکه و مطالع البیّنات عن عرفانه از حق جل جلاله می طلبم آن جناب را مؤید فرماید بر آنچه سبب توجه عباد و استقامت من فی البلاد است دوستان را به عنایت و فضل حق مسرور دار امروز روز ذکر و ثنا و استقامت و تمسک است سوف تبدل الامور و تقشعر الجلود جزاء الذین کفروا بآیات الله و انکروا ما ظهر من عنده لعمری تحیطهم نجات العذاب و تبدل فرحهم بالحزن الاکبر کذلک نطق مالک القدر اذ کان ناطقاً فی مقامه الرفیع بگو یا حزب الله به یقین بدانید آنچه واقع می شود سبب اعلاء کلمه و ارتقاء ظهور است من یقدر ان یمنعه بعد ما رفعه الله بالحق و اظهره بسلطانه امام وجوه من فی السموات و الارضین بگو قدر یوم را بدانید و مقام خود را بشناسید اسماء حزب الهی و اذکار ایشان در کتب عالم ذکر شده و می شود طوبی از برای نفسی که اعمالشان به عز قبول فائز گشت اہم من المقربین لدی الله العزیز الحمید و طوبی از برای نفسی که مقام یوم الله را ادراک نمود و به ذکر مقصود عالمیان فائز گشت قل یا مآ الفرقان اتقوا الرحمن و قوموا علی تدارک ما فات عنکم فی ایام ربکم السامع البصیر انتہی. این خام فانی لازال به شطر اولیا ناظر

و متوجه یاد دوستان الهی جان را زنده نماید و روح را تازه و مسرور دارد سبحان الله این ایام مجدد باب بیان مقصود عالمیان مفتوح و تجلیات انوار نیر ظهور از جهات مشهود مع ذلک اکثری مخمود و محزون حق شاهد و گواه که این عبد هر هنگام یاد شهدای ارض یا می نماید به صدهزار السن ظاهره و باطنه عرض می کند یا لیت کنت معهم و یا لیت سمعت ندائهم و یا لیت طفت حولهم نجات ان دماء مسفوکة عالم عدل و انصاف را معطر داشته ظالم های عالم خلقوم خود را به دست خود بردند و شاعر نیستند لعمر مقصودنا ان وعده محتوم فی کتاب لایاتیه الکذب و التفاق یشهد بذلک مالک

الميثاق في هذا الليل المنير چند یوم و لیل از لسان عظمت ذکر آن شهیدا جاری و نازل به شأنی که روح القدس حسرت برد و روح البیان به یا لیتنی کنت نطق نمود آیا چه غفلتی عالم را گرفته امید آنکه نفوس مقدسه مطمئنه به امرالله تمسک نمایند و از دوش مقدس و مبرا این سنه اختلافات متعدده به میان آمده از هر جهت نعیقی ظاهر بعضی نفوس مقدسه صادقه را به اوهمات آلوده اند بسیار عجیب است که نفوس ثابته مطمئنه مستقیمه به ظنون و اوهام نفوس خارجه غافله تشبث نمایند اهل سفینه حمرا باید به استقامتی ظاهر شوند که جمیع من علی الارض خود را از منع عاجز و قاصر مشاهده کنند امید هست چنین نفوس در این ایام مبارکه منوره موعوده در ظل سدره عنایت محبوب عالمیان تربیت شوند و ظاهر گردند ایشانند لئالی کنوز الهی طوبی للفائزین اولیای آن ارض در نظر بوده و هستند

از حق

*** ص ۲۲۷ ***

از حق می‌طلبیم ایشان را تأیید فرماید بر آنچه سبب استقامت و عزت و اطمینان است ان ربنا هو المقتدر القدير لا اله الا هو العليم الخبير يوم يوم اظهار محبت و مودت است بفرمایید ای دوستان خود را محروم ننمایید صدهزار طوبی از برای نفسی که حین تقریر به آیات الهی تمسک نماید و قرائت کند چه که آثار او غیر آثار من علی الارض است قوه سامعه مفقود نداءالله امروز از سجن عگا مرتفع ولكن آذان عالم و امم از اصغاء آن ممنوع الا من شاءالله از حق جل جلاله می‌طلبیم این ایام از اولیا ظاهر فرمایند نفوسی را که سبب اشتعال عالم شوند و منقطعین عن انفسهم به تبلیغ امرالله و اعلاء کلمته مشغول گردند ان اله الموجب لا اله الا هو الفرد الواحد السامع الناطق العزيز الحميد و اینکه امر فرمودند این خادم به نیابت آن حضرت به سلطان اعمال و ملیکها فائز شود در این حین که یک ساعت و پنج دقیقه از لیل بیست و نهم جمادی الثانی گذشته قصد افق اعلی و ذروه علیا نموده بعد از عرض و اذن فائز شد به آنچه که آمال اولین و آخرین است لله الحمد به قبول فائز و به رضا مزین گشت هینئا لجنا بکم ولی عرض دیگر آنکه ذکر آن حضرت در ساحت اقدس بوده و هست و البته ثمر و اثر آن در عالم ظاهر خواهد شد لله الحمد فائز شده اند به امری که غایه آمال نبیین و مرسلین بهاءالله عليهم بوده اگر امورات ظاهره گاهی نظمش به تأخیر افتد البته آن نظر به مقتضیات حکمت حق جل جلاله است و امیدواریم سدره طلب آن حضرت رطب جنبه عطا فرماید به امری متمسکیم که عرف بقا از آن متضوع است هر چه واقع شود

*** ص ۲۲۸ ***

محبوب جان است و مقصود روان توکلنا علیه و فوضنا الامور اليه انه هو الكريم ذو الفضل العظيم یک طرف نامه خط حبیب روحانی جناب آقا حسن آقا علیه بهاءالله بوده مدتی بود از ایشان خبری بر حسب ظاهر نبوده لله الحمد این کزه ظاهر شد آنچه که علت فرح و بهجت است بعد از قرائت و عرض آن امام کرسی رب جل جلاله این آیات باهرات نازل قوله تبارک و تعالی یا حسن ما و تو و عالم و امم برای اعلاء کلمه الله از غیب به شهود و از فنا به بقا و از نیستی بحت به عالم هستی آمدیم لو لا خدمته و خدمه اولیائه بای امر تفرح افئدة العباد لعمری ان البهجة فی ذکره و الانبساط فی بسط آثاره و انتشار آیاته و السور فی ذکر ظهوره و الاشتیاق هو القيام علی خدمة اصفیائه نسل الله تبارک و تعالی ان يؤید التون و ایاک علی ما ینبغی لایامه و یلیق لظهوره و سلطانه. اولیا را از قبل مظلوم تکبیر و سلام برسانید ان الهاء فی مثل هذه الايام یكون منادياً امام وجوه العالم و ناطقاً ذاکراً قائماً ثابتاً راسخاً علی امرالله مولی الامم باید جمیع از کوثر بیان مقصود عالمیان سرمست شده به حکمت من فی الامکان را به افق اعلی دعوت نمایند بگو قدر خود را بدانید و مقام خود را بشناسید سالها است زحمت کشیده‌اید و شمانت‌ها شنیده‌اید و مشقت‌ها را حمل نموده‌اید لعمری این مقام بسیار عزیز است باید به اسم حق حفظش نمایید و به جنود وحی و الهام که آیات الهیه و بیئات صمدانیه است خلق را آگاه نمایید و از غفلت نجات بخشید این است وصایای قلم اعلی که در الواح شقی ثبت شده این دو یوم

قابل

*** ص ۲۲۹ ***

قابل ذکر نه تا چه رسد به توجه به آن اولیا باید عباد را حفظ نمایند تا به توهمات حزب قبل مبتلا نشوند لعمرالله این مظلوم جز اعلاء کلمه و اظهار امر مطلب و خیالی نداشته دشمن خارج از تحدید و احصا حال اهل بهاء باید او را نصرت نمایند و از ما عندهم بما عندالله توجه کنند به یقین مبین بدانید که آنچه سبب ارتفاع و ارتقاء دوستان است به آن تمسک نموده و می‌نمایند خسران حزب قبل در یوم جزا بسیار عجیب است تفگروا یا احبائی و کونوا من الناطرين و الراسخين یا حسن علیک بهاءالله مولی الستر و العلن الحمدلله ذکرت به حضور فائز و اسمت از لسان عظمت در این لیله جاری نسل الله تبارک و تعالی ان يؤیدک و یوقّک علی خدمة امره و یسقیک فی کل الاحیان کوثر البیان من کأس الايقان انه هو المقتدر العزيز المنان انتهى. حق شاهد و گواه که لازال در نظر این عبد بوده‌اید امید آن که از آن حبیب روحانی در ایام الهی ظاهر شود آنچه که عرفش قطع نشود شکی نیست که ایام و آن چه مشاهده می‌شود به فنا راجع می‌گردد لذا به قدر مقدور باید رضای محبوب را تحصیل نمود ما یظهر من عنده هو باقی لایفی این ایام از آیات

الهی و کلمات ربانی مردم مستعد شده‌اند باید کمر خدمت را محکم نمود و بما یرتفع به امرالله مشغول گشت این عبد از حقّ می‌طلبد اولیای آن ارض و اطراف را تأیید فرماید بر ثبوت و رسوخ و استقامت و دیانت و امانت و ما ترتفع به مقاماتهم عندالله ربّنا و ربّ ما یری و ما لا یری و ربّ العرش
*** ص ۲۳۰ ***

العظیم و الحمدلله العظیم الحکیم البهاء و الذکر و الثناء علی حضرة التّور و علیکم و علی کلّ مؤمن موقن ثابت راسخ تمسک بالعبودیّة الصّرفة لله الحقّ و قام علی تبلیغ امرالله منقطعاً عن العالمین و الحمد لله ربّنا و ربّ من فی السّموات و الارضین.
خ ادم ۲۹ ج ۲ سنه ۱۳۰۹ .

مقابله شد

محبوب فؤاد حضرت ورقا علیه بهاءالله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلیّ الابهی

حمد مالکی را لایق و سزااست که شئونات و ارادات ملوک و مملوک او را از اراده‌اش منع ننمود در جمیع احوال رغماً للانام بانّی أنا مالک الاّیام ناطق تعالی ذکره عن ذکری و اوصافه عن وصفی و الصّلوة و السّلام و التّکبیر و البهاء علی احبائه و اصفیائه الّذین قاموا علی خدمة امره فی الّیالی و الاّیام و بعد یک بسته پاکت که حامل الواح منیعته مقدّسه مبارکه بود هفته قبل ارسال شد و حال هم یک پاکت که از قبل تفصیل ذکر شده ارسال. از حقّ جلّ جلاله این خادم فانی سائل و آمل که آن محبوب روحانی را بر اعلاء کلمه‌اش تأیید فرماید انّه علی کلّ شیء قدیر در این حین که به این تحریر مشغول پاکت دیگر رسید اشعار آبدار که به تازگی چون گل وارد و عرف مدح محبوب عالمیان به شأنی از او متضوّع که قلب را قوّت و بصر را حدّت بخشید و لکن هنوز در ساحت امنع اقدس عرض نشد ان شاءالله

عصر

*** ص ۲۳۱ ***

عصر یا این لیل به اصغاء مالک اسماء فائز خواهد شد حال این عبد صدهزار هینئاً می‌گوید و ان شاءالله به قبول هم فائز و همچین دستخط از حبیب مکرم جناب میرزا م ح قبل م د علیه بهاءالله الغنی المتعال رسید صدهزار شکر محبوب عالمیان را که به حرارت محبت الهی مشتعلند و به افق اعلیٰ مقبل و بر امر قائم و به ذکر ناطق در لیالی و ایام از حقّ جلّ جلاله از برای ایشان توفیق و تأیید می‌طلبم ذکر تکبیر و سلام این عبد خدمت ایشان موقوف به عنایت آن محبوب است البهاء و التّکبیر و الثناء علی حضرتکم و علی من معکم و علی کلّ ذی وفاء یجد منه المخلصون عرف الوفاء فی ایام الله ربّ العالمین و الحمدلله مالک العرش العظیم. خ ادم فی ۲۴ شهر صفر المبارک سنه ۱۳۰۲ . مقابله شد

فاه آه یا محبوب فؤادی قد اخذتی الاحزان حین الاتمام بغتة علی شأن صعدت زفراتی و اسفاتی انّ القلم توقّف و اللسان تحیر یشکو الخادم بته و حزنه الی الله ربّ العالمین و اله من فی السّموات و الارضین بعد از تمام شدن مکتوب رسید آنچه سبب احزان نامتناهی بود سبحان الله چگونه می‌شود انسان مع ادعای ایمان و ادعان و اقبال از صراط مستقیم منحرف گردد حقّ را بگذارد و خودبین شود به ترکیب دو کلمه او اظهار اوهامات به شأنی غرور اخذش می‌نماید که از حقّ جلّ جلاله مع دریا دریا شفقت و رحمت محروم می‌شود امروز آیات عالم را پُر نموده و بیّنات جمیع اشیا را اخذ کرده هر طفلی قادر بر نوشتن

*** ص ۲۳۲ ***

بعضی کلمات و حروفات بوده و هست چنانچه وقتی از اوقات یکی از اولیای معروف به این خادم فانی می‌فرمود بساط معانی به شأنی گسترده شده و انبساط به مقامی رسیده که هر کلیلی ناطق شده قلم اعلیٰ به شأنی در شئونات نطق فرموده که هر طفلی فؤادش اخذ نموده و ذکر می‌نمود از بس مشاعر از کلمات حقّ جلّ جلاله پر شده هنگامی که قلم دست می‌گیریم می‌نویسیم آنچه که اظهار حرفی از آن را محال می‌دانستیم باری از قرار مذکور حادثه جدیده نُح نموده و چه مقدار این عبد متأسّف اگر چه بر حسب ظاهر تفصیل معلوم نه این عبد به صدهزار عجز از حقّ جلّ جلاله مسئلت می‌نماید که آنی ما را به خود وانگذار و از انوار آفتاب وفا محروم نسازد آیا چه می‌شود که شخصی کمال محبت و خضوع و خشوع و اقبال و عجز و فنا و نیستی اظهار می‌نماید و بعد به حرکتی و تغییری بالمره محروم می‌ماند باید این عبد و آن حضرت و جمیع دوستان دعا کنیم که شاید ظنون و اوهام از بین انام فی الحقیقه مرتفع شود و اولیای حقّ به کمال خضوع و خشوع و عبودیّة صرفه به حبل عنایت متمسک شوند لعمر محبوبنا و محبوبکم این مقام را حلاوتی است که هر که بیابد دست بر ندارد خدمت را به آخر رساند و وفا را از دست ندهد چه عرض کنم هنگامی که چند فرد ابکار طبع آن محبوب را ملاحظه می‌نمودم و لذت می‌بردم در آن حین خبری رسید و این عبد را از آنچه به او مشغول بود بازداشت و این نظر به محبتی است که این فانی به دوستان الهی داشته و دارد و می‌خواهد در کلّ احوال از انهار

خضوع

*** ص ۲۳۳ ***

خضوع و خشوع و تسليم و رضا و وفا اراضى وجود عالم را سقايه نمايند تا به اوراد و اوراق و اثمار لطيفه منيعه **جنيّه** ظاهر گردند امروز هيچ ضرى از
 براى امر فوق اختلاف نبوده و نيست و آن به اين عباد راجع و الاّ ائّه غنىّ عتّا و عن ذكرنا و عمّا عندنا و عمّا خلق بين السمّوات و الارض يشهد بذلك
 جنابكم و هذا العبد و الّذين تمسّكوا بحبل عنايته المحكم المتين بيم آن است كه از اين كلمات آن محبوب فؤاد هم محزون شوند فى الحقيقه بايد اين
 فانى و آن محبوب و جميع دوستان در حقّ يكديگر دعا نمايم كه شايد عصمت كبريائى كل را حفظ فرمايد مجدّد الهاء و الثّناء و الزّوج و الرّحمة عليكم
 و على من معكم و على من يسمع قولكم فى امرالله العلىّ العظيم. خ ادم مقابله شد

هو النَّاطِر من افقى الاعلى

شهدالله ائّه لا اله الاّ هو و الّذى اتى بالحقّ ائّه لمطلع الآيات و مظهر البيّنات به نزلت الكتب و ظهر ما كان مسطوراً فى أمّ الكتاب يا ايّها المقبل الى افقى ان
 استمع ندائى من شطر **سجى** ائّه لا اله الاّ هو العزيز الوهّاب قل تالله قد اتى من كان مسطوراً فى كتب الله و مكنوناً فى علمه تعالوا يا ملأ الارض لتسمعوا
 ما سمع اذن الكليم فى طور البيان قل اتقوا الله و **لاتتبعوا** اهلوانكم ان اخرقوا حجبات الاوهام باسم ربكم مولى الانام هذا يوم فيه نادى الاشياء الملك لله
 ربّ الارباب قد حضر لدى المظلوم كتاب من الّذى قام

*** ص ۲۳۴ ***

على خدمة امرى و نطق بثنائى و شرب رحيق حبّى من يد عطائى و فاز بلقائى و **قام** لدى باب عظمتى و سمع ندائى الاحلى و كان فيه ذكرك ذكرناك بنذكر
 لاينقطع عرفه بدوام اسماء ربك مالك المآب ان اشكر الله بما ايدك على الاقبال اليه و هداك الى سواء الصّراط انا نوصيك و الّذين آمنوا بالحكمة و البيان
 لئلاّ ترتفع ضوضاء الّذين قاموا على الاعراض و كفروا بالله المقتدر المختار طوبى لك بما اقبلت الى افقى و **ليبتك** بما جعلته مشرق الاذكار و نذكر اخاك
 الّذى سعد الى الرّفيق الاعلى و سعى بمحمّد قبل على نشهد ائّه سمع النّداء و فاز بايّام ربّه مالك الرّقاب انا غفرناه و طهرناه و ذكرناه فى هذا اللّوح الّذى
 لاح من افقه نير عناية ربك **مالك** الاسماء انا ذكرناه و ذكرنا ما ورد عليك فى سبيل الله ان ربك لهو العزيز الفضّال كن قائماً على خدمة الامر و طائفاً حول
 الارادة و متمسكاً بحبل عناية ربك العزيز المتّان الهاء المشرق من افق ملكوتى عليك و على اختك و على اللّائى اقبلن و آمن بالله منزل الآيات و نذكر محمّد
 صادق و عبدالكريم و حيدرأ و الّذى سعى بابى القاسم و **نبشّره** بعنايات ربّه الّذى اتى بقدرة و سلطان انا نوصيه **بالاستقامة** الكبرى على هذا الامر
 الّذى به زلت الاقدام الاّ الّذين اتقدهم الله فضلاً من عنده و هو المقتدر العزيز العلّام نكبر من هذا المقام على وجوههم و نسل الله بان يؤيّدهم على ذكره
 و ثنائه و خدمة امره الّذى انارت به الافاق

و نذكر

*** ص ۲۳۵ ***

و نذكر السيّد الّذى سعى بعلى رضا ليفرح و يكون من الشّاكرين طوبى لك بما اقبلت الى الافق الاعلى اذ **اعرض** عنه الورى و سمعت النّداء اذ ارتفع بين
 الارض و السّماء انا نوصيك بالاستقامة من هذا المقام الاعلى ان ربك لهو الناصح العليم يا محمّد قبل على ان افرح بما توجه اليك وجه القدم و ذكرك
 بايات جعلها الله رايات نصره بين العباد و اعلام عزه لمن فى السمّوات و الارضين يا غلام قبل رضا خذ ما ارسلناه اليك بقوة من لدى الله ربّ العالمين و ضع
 ما عند النّاس ائهم من الاخسرين فى كتاب الله العزيز الحميد نسل الله ان يؤيّدك على خدمة امره و يقربك اليه فى كلّ الاحوال ائّه لهو الغفور الكريم و
 نذكر الغلام قبل حسين و نبشّره بذكرى اياه **لعمرا لله** لايعادله ما عند الخلق و انا الشّاهد الخبير ان افرح بهذا الفضل ثم اشكر ربك العزيز الجميل يا
 محمد قبل حسين انا اظهرنا الامر و انزلنا الآيات و القوم اكثرهم من الغافلين من النّاس من اقبل اذ سمع نداءالله و منهم من اعرض اذ ارتفع التّعيق طوبى
لعبد تشبّث بذيل الله و اقبل اليه بوجه مُنير و قام على خدمة الامر على شأن ما منعه ضوضاء العلماء و لا شهوات اهل البيان الّذين نقضوا العهد و كفروا
 بالّذى آمنوا به الاّ ائهم من الهائمين تمسّك بحبل عناية ربك ثم اشكره بما انزل لك ما لايعادله ما خلق فى الارض يشهد بذلك كلّ منصف بصير يا محمّد

قبل حسين

*** ص ۲۳۶ ***

و يا محمد قبل رفيع ان افرح بما توجه اليكما قلبى الاعلى و **ذكركما** بما يبقى بدوام الملك طوبى لمن فاز و ويلّ للغافلين انا ذكرناكما و وصيناكما بالبرّ و
 التقوى و بما يرتفع به امرالله العزيز الحكيم ان يا قلبى الاعلى انا نسمع فى كلّ الاحيان صريرك و نداءك فى ذكرالله و اوليائه طوبى لك و لمن انس بما جرى
 منك امراً من لدى الله المقتدر القدير اذكر من قبلى من سعى بعلى قبل عسكر و بشّره باقبالى اليه و ذكرى اياه فى هذا السّجن المتين ان اشكر الله الّذى
 خلقك و ربّاك و ذكرك بما لايعادله ما خلق فى الارض ان ربك لهو الغفور الرّحيم ثم اذكر الحسن بما الفاك الله ليفرح و يكون من الجامدين يا حسن
يذكرك مولاك كما ذكر اوليائه من قبل ائّه **لايضع** اجر المحسنين يا غلام حسين ان المظلوم يناديك فى السّجن الاعظم بما يجذبك الى افق الله العزيز
 الحميد اياك ان يمنعك جنود الشّيطان عن ربك الرّحمن دع ما عند القوم متمسكاً بحبل عناية ربك الامر القديم خذ كتاب الله بقوة من عنده ثم اشكره
 فى كلّ حين يا لسان عظمتى ان اذكر من ملكوتى عبادى محمّدى و عبدالرحيم و محمّد اسمعيل الّذين ذكرهم من طاف حول امرى و قام على خدمتى و

أنا الشاهد العليم طوبى لكم بما قبلتم و فزتم بكلمة الله أتى تنطق أمام وجوه العالم أنه لا اله إلا أنا المقتدر القدير ان اعرفوا مقام هذا المقام الاعلى و قولوا لك الحمد يا مالك الاسماء بما ايدتنا على ذكرك و ثنائك و قربتنا اليك نستلك بامواج بحر بيانك

و اشراقات

*** ص ٢٣٧ ***

و اشراقات شمس عطائك بأن تؤيدنا على الاستقامة على ما اعطينا بوجودك أنك انت اكرم الاكرمين و ارحم الراحمين يا محمد كريم ان احمد الله بما زين رأسك بتاج الاقبال و عرفك من احتجب عنه اكثر الخلق أنه ولي المقبلين أنا رأينا اقبالك اقبلنا اليك و وجدنا عرف حبك ذكرناك ببياني البديع أنه يسمع و يرى و هو السميع البصير ان افرح بذكرى اياك ثم احفظ هذا المقام بهذا الاسم المهيمن على من في السموات و الارضين اياك ان يمنك شيء عن الله دع القوم و ما عندهم مقبلاً الى الفرد الخبير كذلك جرى من قلبي الاعلى كوثر الحيوان نعيماً لمن اخذ و شرب و ويل للتاركين ان يا لسان الارادة أنا نحب ان نذكر من يكتب آيات ربك و سئى بمحمد هاشم بذكر اذ ظهر سجدت له الاذكار أنك اذا وجدت عرف بياني و فزت بأياتى التى نزلت من ملكوتى قم و قل لك الحمد يا مولى العالم و لك الثناء يا مالك الاسماء اشهد ان بك ظهر الاسم المكنون و السرّ المخزون الذى كان مستوراً عن العيون فى ازل الازل و بك ظهرت اسرار الكتب و نصبت رايات أنك انت الله على اعلى الاعلام اسئلك يا مالك الوجود و سلطان الغيب و الشهود بانوار وجهك و ظهورات سلطنتك بان تؤيدنى فى كل الاحوال على الاستقامة على هذا الامر الذى به تزعت الجبال ثم اذكر يا لسانى من سئى باسمه ليشكر

*** ص ٢٣٨ ***

ربّه مالك الانام أنا نوصيه و اوليائى بالامانة و الديانة و الصدق و الوفاء و بما يظهر به شأن الانسان فى الامكان طوبى لك بما ذكرت من قلبي الاعلى و فزت بامر منعت عنه الابصار يا محمد هاشم ان استمع النداء من شطر عكا أنه لا اله الا أنا المقتدر العزيز المختار قد ارسلنا الرسل و انزلنا الكتب فضلاً من عندنا و أنا العزيز الفضال أنا ذكرناك من قبل و فى هذا الحين ان افرح بعناية ربك الذى به اخذت الزلازل اكثر البلاد الا من تمسك بعروة الله مولى الانام ان اقتصر الامور على خدمة ربك سوف يفى من على الارض و يبقى لك ما نزل من قلبي الاعلى و أنا العزيز العلام ان يا قلم قم على خدمة امر مالك القدم ثم اذكر من شطر منظرى الانور عبدى الذى سئى يعلى (استاد) قبل اكبر الذى قام على خدمة امرى و نطق بثنائى و فاز بالواحي و اعترف بما نطق به لسان عظمتى فى ملكوتى و أنا الناطق الصادق الامين يا على قبل اكبر ان المظلوم قد ذكرك مرة فى السجن الاعظم و آخر فى قصر بئى بايادى التوفيق و استوى فيه هيكلى على عرش اسى العظيم طوبى لك بما ايدك الله على خدمة امره و ذكرك من احببى و قام على نصرة امرى البديع سمعنا ذكرك ذكرناك و رأينا توجهك ناديناك من شطر ايمن الطور بما لا ينقطع عرفه بدوام اسم ربك القديم البهاء المشرق من افق سماء بياني عليك و على اخوتك الذين ذاقوا حلوة ندائى و شربوا رحيق حبي و على كل صابر ثابت مستقيم و نذكر فى هذا المقام من سئى بمحمد ليجذبه

ذكر

*** ص ٢٣٩ ***

ذكر ربّه الى مقام لا يرى فيه الا الله العزيز الحميد يا محمد طوبى لك و للذين كسروا اصنام الاوهام و زينوا هياكلهم بانوار اليقين أنا ذكرنا الذين آمنوا بالله فى الليلى و الايام يشهد بذلك كل منصف عليم اياك ان تحزنك شئوننا الارض دعها عن ورائك مقبلاً الى الله مالك يوم الدين قد ورد علينا من جنود الاعداء ما صاح به السحاب و ناح به الزوج الامين مرة حبسونا فى ارض الطاء و لما تم الميقات اخرجونا منها و سافرنا الى ان فازت ارض الزوراء بقدم ربك رب العالمين ثم اخرجونا منها الى ان دخلنا المدينة الكبيرة و منها الى ارض السرّ و منها الى السجن العظيم و من بعد الامر بيده أنه يعلم و يصبر. لو نذكر ما كان فى قلوب الاعداء و ما ارادوا لتنوح نوح الكلى ان ربك لهو العليم الخبير لا يعزب عن علمه من شيء يشهد و يرى و هو الدآكر السميع المجيب ان يا قلبي يأمرك مالك القدم بان تذكر احبائه و اوليائه الذين ترى من وجوههم نضرة الرحمن و من اخلاقهم ما يرتفع به امرالله المهيمن القيوم يا على قبل اكبر أنا نوصيك بالعمل بما انزله الله فى كتابه ان ربك لهو الحق علام الغيوب قد خلق العالم لايتامى ولكن القوم اكثرهم لايفقهون قد نبذوا كتاب الله عن ورائهم متمسكين بما عند مشارق الظنون الذين كفروا بأيات الله و جادلوا بها و اعرضوا عن الوجه اذ اشرق من هذا الافق الذى جعله الله مطلع النور و نذكر القاسم الذى اقبل و اجاب مولاه اذ ارتفع النداء نسئل الله بان يؤيده على الاستقامة

*** ص ٢٤٠ ***

على هذا الامر المحتوم يا قاسم ان ربك يتاديك خلف البحر و يذكرك بما لا يعادله ما يرى ان افرح و قل لك الحمد يا مالك الغيب و الشهود طوبى لمن فاز بذكرالله فى ايامه أنه من اعلى الخلق فى لوح مسطور تمسك بعروة عناية ربك و قل اسئلك بلثالى بحر علمك و انجم سماء عنايتك و اشراقات انوار شمس طلعتك بان تجعلنى مؤيداً على الاستقامة على هذا الامر الذى به اضطربت الافئدة و القلوب يا محمد قبل رضا أنا انزلنا الآيات و اظهرنا الامر و القوم اكثرهم لايشعرون قل أنه لايمشى فى طرقكم و لايتبع ما عنكم قد ظهر بالحق و له العروة الوثقى و الصراط الممدود ينبغى لكل نفس ان يتمسك بها ان له الامر من قبل و من بعد لا اله الا هو المقتدر المهيمن على ما كان و ما يكون يا زين العابدين خذ هذا الكتاب المبين بقوة من عندنا اياك ان تمنعك شئوننا

الخلق عن الحقّ ضع ما عند القوم وخذ ما أمرت به من لدى الله مالك الوجود كذلك تحركت افلاك البيان بارادة ربك مالك الاسماء ولكنّ الناس اكثرهم لايفقهون قد اعرضوا عن الحقّ مقبلين الى مظاهر الاوهام والظنون ان يا قلبي الاعلى ان اذكر من سئى بمحمد رضا الذى اقبل الى الافق الاعلى طوبى له ولاخيه الذى اقبل الى الوجه و شرب رحيق البيان من ايدى عطاء ربّه العزيز المحبوب يا محمد قبل رضا

قد ذكر

*** ص ٢٤١ ***

قد ذكر ذكرك لدى المظلوم و نزل لك ما يهدى العباد الى مكلم الطور ان افرح بذكرى اياك و قل لك الحمد يا من ذكرتني في سجنك الاعظم و هديتي الى مقامك المحمود طوبى ليبتك بما ارتفع فيه ذكرا لله انا نكبر من هذا المقام عليك و على اخيك و نبشركم برحمة سبقت الوجود الهاء الظاهر اللآخ من افق عنايتي عليكما و على الذين شربوا باسقى القيوم رحيق المختوم و نذكر اباكما الذى كان مشتعل بنار محبة الله و ناطقاً بثناء ربّه آلا انه من اهل هذا المقام في لوح محفوظ لعمرالله لايعادل بهذا الذكر ما في العالم ولكنّ القوم اكثرهم لايفقهون يا محمد رضا ان اقتصر الامور على تبليغ امر ربك و ذكره بين عبادته سوف تفنى الدنيا و ما فيها و يبقى كل عمل فاز بطراز القبول اياك ان تخوفك سطوة الامراء او تمنعك حجبات العلماء الذين نقضوا ميثاق الله و عهده و كفروا بالآيات اذ نزلت من سماء ارادة ربك مالك الملكوت يا حسين يذكرك المظلوم من شطر السجن و يدعوك بالصبر و الاضطبار في هذا الامر الذى به تزلزلت اركان كل مشرك مردود قم على خدمة الامر بقيام لانزعجه ضوضاء العباد ان ربك ذكرك و هداك الى صراطه الممدود و قد ورد عليك ما ورد علينا يشهد بذلك من عنده كتاب مكنون تمسك بحبل عناية ربك و قل لك الحمد يا الهى بما خلقتني و رببتني و ذكرتني في مقامك المحمود اسئلك بنفحات وحيك و انوار وجهك بان تجعلني ثابتاً على امرك انك انت المهيم على ما تشاء و في قبضتك زمام الملوك يا غلام قبل رضا قد اشرق من افق اسقى الابهى ما لاتعاده الارض و السماء يشهد بذلك من عنده ام الكتاب

*** ص ٢٤٢ ***

طوبى لمن نطق بذكرى و فاز بثنائى و قام على خدمة امرى الذى به خضعت الاعناق هذا يوم فيه ظهر ما كان مكنوناً في علم الله و مسطوراً من القلم الاعلى في الزبر و اللوح ان اعرف هذا المقام الاعلى اته ذكرك بما يبقى في الملك بدوام اسقى المهيم على الاسماء يا على قبل رضا انا رأينا اقبالك اقبلنا اليك و سمعنا نداءك اجبتك بايات اذ نزلت خضعت لها الآيات ان اشكر الله بما جعلك مؤيداً على الاقبال و ذكرك من افق اشرقت فيه الانوار كن قائماً على خدمة الامر و ناطقاً بثنائه في اللبالي و الايام يا عباس يذكرك ربّ الناس و يدعوك الى نراس اوقده بيد القدرة بين البرية ان ربك لهو العزيز المختار يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد من قال لم او يم كفر بالله ربّ الارباب قد اخبرنا الكلّ بارتفاع التعيق في الاشطار اذ كان النور مشرقاً من افق العراق و في ارض السرّ و في هذا المقام الذى سئى بالاسماء الحسنى من لدى الله مالك الابدان نسئل الله بان يحفظك و اوليائه من شرّ الذين يدعون في الظاهر حبّ الله و اتباعه و يدعون الناس اليهم و ما دعاء الملحدن الا في ضلال يا هادى يذكرك من هداك الى سواء الصراط و يلقي عليك ما يبقى به ذكرك بدوام اسماء ربك مولى الانام ان الذى قام على خدمة الامر اته من اهل الهاء في كتاب الاسماء و اصحاب السفينة الحمراء في الزبر و اللوح كن متمسكاً بحبل الايقان على شأن لايمنعك من في الامكان ان اشكر ربك الذى

ذكرك

*** ص ٢٤٣ ***

ذكرك و ايدك الى ان اقبلت الى افقه الاعلى اذ اعرض عنه اكثر العباد كن ناطقاً بثناء ربك و قائماً على ذكره في اللبالي و الايام كذلك زبنا هيبلك بطراز ذكر ربك العزيز الوهاب يا ابا القاسم يذكرك مولى العالم في السجن الاعظم ليقرّبك الى افق اشرقت منه انوار وجه ربك فالى الاصبح ان اشكر الله بما وفقك و ايدك و انزل لك ما لاينقطع عرفه في القرون و الاعصار و نذكر من سئى يعلى قبل اكبر من شطر منظرى الانور الذى يطوفه الفردوس الاعلى و سگان ملكوت الاسماء ان اشكر و قل لك الثناء يا مالك الورى و لك الهاء يا من في قبضتك زمام من في الارضين و السموات كن ثابتاً على الامر و عاملاً بما امرت به في ام الكتاب هذا يوم فيه الكتاب ينطق و ام الكتاب يمشى و يقول الى الى يا ملا الاخيار اياك ان تضعفك قوة الاقوياء قم على خدمة الامر بقيام لاتزلك شوكة الذين كفروا بالمبدء و المآب كذلك نورنا افق البيان بنبر البرهان طوبى لمن اقبل و ويل لكل معرض مرتاب يا محمد قبل حسن ان المظلوم في السجن يذكر الذين اقبلوا الى افقه الاعلى و يوصيهم بما ترتفع به مقامهم عندالله مالك يوم الطلاق طوبى لسمع سمع ما سمعه الكليم و لعين رأته ما منعت عنه العيون و الابصار يا اسدالله ضع و خذ. الاول ما عندك و الثانى ما امرت به من لدى الله مالك الاديان كذلك نطق لسان الوحي اذ كان المظلوم بين ايدى الفجار خذ كأس الرحيق باسم ربك ثم اشرب

*** ص ٢٤٤ ***

منها بذكره الذى اذ ظهر تزعزت الارض و مرت الجبال قل ان الرحيق هو آياتى و ام الكتاب هو نفسى و الكتاب هو لسانى الذى منه ظهرت الاسرار كذلك زبنا سماء العلم بانجم دوات و انا المقتدر المختار يا محمد قبل باقر انا نوصيك و اوليائى بما ينبغى لايتامى و لنسبتهم الى امرى تعالى من ظهر بقدره و سلطان

كن قائماً على الامر على شأن لانحجيك اشارات العلماء و لا شهيات الفقهاء و لا سطوة الامراء و لا ثروة الاغنياء ان ربك يشهد و يسمع و هو بالافق الاعلى و تنطق امام وجهه سدرة المنتهى طوبى لمن رأى و سمع اذ كان هيكال القدم مستويماً على عرش العظمة و الاقتدار يا ميرزا على قبل اكبر ان انصر ربك مالك القدر بالحكمة و البيان و بجنود الاعمال و الاخلاق انا انزلنا الآيات و صرّفناها بالحقّ و أنا المقتدر العزيز الفضّال انا امرنا الكلّ بما يقربهم الى الله يشهد بذلك من عنده أمّ اللوح و نذكر من سعى باسمك لتفرح و تكون من الشّاكرين قد خلقت لهذا اليوم الاكبر الذى فيه ينطق مالك القدر الملك لله ربّ العالمين انا ذكرنا من اقبل الينا و نذكره في كتابي المبين ان اشكر الله بهذا الفضل الاعظم ثم اذكره في كلّ حين يا على قبل اصغر يذكرك المظلوم من شطر منظره الاكبر و يدعوك الى الاستقامة الكبرى الّتى بها ارتعدت فرائض الورى الآ من شاء الله العزيز الحميد هذا يوم فيه يسمع نباح الكلاب من الاشطار

*** ص ٢٤٥ ***

من الاشطار و عن ورائها قباع الخنازير طوبى لنفس ما منعها ضوضاء القوم قامت و قالت الملك لله الواحد الفرد العليم الخبير كذلك جرى من القلم الاعلى اسراراً كان مسطوراً في كتاب الاسماء يشهد بذلك من عنده كتاب مبين يا زين العابدين زين رأسك باكليل الايقان و هيكلك بطراز الاستقامة في هذا اليوم الذى فيه تزعزع كلّ ببيان و اضطرب كلّ قلب و ارتعدت كلّ الفرائض من خشية الله اذ اتى من سماء الارادة بسطان مبين ضع ما عند القوم متمسكاً بما عند الله و لاتكن من الغافلين تالله قد ظهر المستور و الكثر المكنون و نرى النّاس من المعرضين قل اتقوا الله يا قوم و لاتتبعوا اهلوانكم ان اتبعوا من يدعوكم الى الله مالك يوم الدين طوبى لعبد سمع النداء و اجاب ربه السميع و ويل لمن انكر حقّ الله و اعرض عن الذى شهدت له كتب العالم و عن ورائها من ينطق في كلّ شأن انه لا اله الا الفرد الخبير ان يا قلم اذكر من سعى بسيد صادق ليجذبه ذكرى الى ملكوت بياني و يقربه الى جبروت عنايتى و انا المشفق الكريم كن قائماً على خدمة الامر و ناطقاً بثناء ربك في كلّ حين سوف يفى ما تراه اليوم و يبقى لك ما نزل من لدى الله المهيم القويم تمسك بحبل عناية ربك و قل لك الحمد يا الهى بما اسمعتنى ندائك و هديتني الى صراطك و ذكرتني اذ كنت مظلوماً بين ايدي الذين غفلوا عن نفسك و عن كتابك المكنون اى رب استلك بنفحات وحيك و ظهورات قدرتك و التّسائم الّتى تمرّ في ايامك لاهياء خلقك بان تؤيدنى على هذا الامر الذى به زلت اقدام العلماء و الامراء الآ من انقذته

*** ص ٢٤٦ ***

ايادى قدرتك لا اله الا انت المقتدر المهيم العزيز الودود ان المظلوم اراد ان يذكر في السّجن من سعى برجب قبل على ليشكر الله ربّ الغيب و الشّهود انا قد امطرنا من سحاب البيان امطار العرفان طوبى لمن عرف و فاز و ويل لكل غافل محجوب اياك ان يخوفك ظلم كلّ ظالم و سطوة كلّ مشرك و انكار كلّ منكر و اعراض كلّ معرض اعرض عن الله مالك الملكوت طوبى لناطق قام و قال تالله قد اتى المقصود بسطان لاتمنعه جنود العالم و لا ضوضاء الذين كفروا بالشّاهد و المشهود قد اتى من شهدت له كتب الله ربّ ما كان و ما يكون من النّاس من اقبل و سمع و اعترف و منهم من انكر و اعرض الى ان كفر بالذى يذكره في اللّيالى و الايام يشهد بذلك من عنده كتاب محتوم طوبى لمن يقظته نسيمات رحمتى و اقامته ارياح عنايتى في ايامى و ويل لكل فاجر منعته الظّنون و الاوهام عن مطلع العلوم يا على يذكرك المظلوم و يأمرك بما يبقى به ذكرك بدوام الملك و الملكوت هذا يوم فيه ينادى الطور تالله قد اتى مالك الظهور الذى بشرت به كتب الله العزيز المحبوب انا نوصيك بالاستقامة على هذا النّبأ الاعظم الذى به استفرح الملائ الاعلى و ناح كلّ مشرك مردود ان يا قلم الاعلى ان محمّد ثمّ محمّد ثمّ على و محمّد من الذين حضرت اسمائهم تلقاء الوجه و نزل لهم من ملكوت المشية ما قرّت به عين المقربين ان اعرفوا ما نزل لكم تالله من فاز بذكرى انه فاز بكلّ الخير ولكن القوم اكثرهم من الغافلين ثم احفظوا مقاماتكم باسم ربكم

*** ص ٢٤٧ ***

ربكم القوى الغالب القدير قد قام المعتدون بالمراسد و يمتعون النّاس عن التّوجه الى وجه الله ربّ العالمين ان الشّيطان يفرّ من مكرهم و ما عندهم يشهد بذلك من ينطق في هذا الحين الملك لله الواحد العليم الخبير كذلك نسجت انامل البرهان درع البيان فضلاً من لدى الله العزيز الحميد يا محمّد قبل حسن ان استمع النداء من شطر عكا اتمها سميت بالقبة البيضاء و بالارض المحشر في كتب الله مالك هذا اليوم البديع من فاز بالاصغاء انه من اهل السفينة الحمراء الّتى جعلها الله مخصوصة لاهل البهاء انه لهو الفضّال الكريم ان افرح بذكرى ثم اشكر ربك المهيم على من في السموات و الارضين يا سيد قبل جواد يذكرك مولى اليجاد في المعاد و يبشرك بما قدر لمن اقبل الى الافق الاعلى من لدى الله المنزل القديم ان الذى سمع و اعترف انه من اهل هذا المنظر الكريم اياك ان تحزنك شئون الخلق او تحجيك اشارات المعرضين الذين يصعدون على المنابر و ينكرون ظهور الله و آياته آلا اتم من الاخسرين اولئك يدعون الايمان و كانوا ان يسئل الله في اللّيالى و الايام بظهور هذا الامر الذى كان مذكوراً في الفرقان و التّوراة و الانجيل فلما اتى الوعد و ظهر المكنون افتوا عليه بظلم لا يعادله ظلم العالم يشهد بذلك من عنده كتاب من الله و لوح نزل فيه ما لا اطّلع به الآ من ينطق انه لا اله الا الفرد الواحد العزيز الحكيم كذلك تحرك قلم المظلوم في السّجن الاعظم اذ احاطته الاحزان

من كل الجهات بما اكتسبت ايدي المشركين الذين اعرضوا عن الوجه اذ اشرق من افق الظهور ألا انهم من الهائمين يا محمد قبل جواد قد اتى يوم الاصفاء والقوم اكثرهم لا يسمعون و اتى يوم القيام وهم قاعدون قد ظهر العالم لهذا الظهور والناس هم لا يفقهون انا ندعوهم الى الجنة العليا وهم يدعوننا الى النار كذلك سولت لهم انفسهم وهم لا يشعرون طوبى لوجه اعرض عنهم مقبلاً الى الله المهيمن القيوم تمسك بالعرورة الوثقى و تشبث بذيل الله المقتدر العزيز الودود يا (استاد) رجيعلى قد حضر اسمك لدى المظلوم وتحرك على ذكرك قلم الله الاعلى ان اعرف هذا المقام ثم اشكر ربك مالك الوجود قد اتى من كان موعوداً و ظهر من كان مستوراً و برز من كان مكنوناً يشهد بذلك من كسر بقدرته ربه اصنام الاوهام والظنون انك اذا فزت باياتي و وجدت عرف عنايتي قم و قل لك الحمد يا من بذرك ارتعدت فرائض الجهلاء واضطربت افئدة الذين كفروا باليوم الموعود يا رضا بعد محمد هل تعرف من يذكرك لعمرالله الفرد الالهي كان مقصد الانبياء والاصفياء و مشرق ارادة ربك مالك الجبروت قد اتى من السماء من صعد اليها و يشهد لي امام وجهي والقوم هم لا يسمعون قد شهد محمد رسول الله لهذا النبأ الاعظم والكليم ينادى و يقول تالله قد اتى منزل التوراة والانجيل والزبور قد ابتمس ثغر العالم من عرف بياني طوبى لمن وجد و ويل لكل غافل محجوب هذا يوم فيه فتحت ابواب الجود والكرم على وجوه الامم وهم اعرضوا

و كفروا

و كفروا ببرهان الله و حجته ألا انهم هم الخاسرون قد اخذوا الاصنام لانفسهم ارباباً من دون الله ألا انهم لا ينصرون ان يا قلبي الاعلى ان اذكر من سئى بسيد على ليفرح بذكر الله العزيز العليم طوبى لك بما سمعت النداء و ذكرك الورقاء و نزل لك ما لاتعاده الاشياء ان ربك لهو الغفور الكريم اياك ان يمنحك شئ من الاشياء خذ قدح الفلاح باسم فالحق الاصباح و اذا فزت به قم و قل لعمرالله قد فزت بما كان مسطوراً في كتب الله رب العالمين طوبى لغريب تقرب الى الوطن الاعلى و لفقير توجه الى بحر الغناء و لمريض تمسك بمطلع الشفاء الذي اتى من السماء بسلطان مبین يا مأ الأرض ان استمعوا نداء هذا المظلوم الغريب الذي سجن و طرد و نُفى بما دعا الناس الى الله الفرد الخبير ان استمع في هذا الحين نداء الروح عن يمين عرشى العظيم يقول يا معشر العلماء انتم قطاع طرق الله و سبله و مضل عباد الله اتقوا الرحمن و لاتسدلوا على وجه الانصاف قناع الاعتساف و لا على هذا السماء برقع السحاب سوف تمضي الايام و ترون انفسكم في موقف السؤال بين يدي الله الغني المتعال هذا يوم فيه صاحت الصبيون و بشرت الكل بحديقة المعاني التي نزلت من السماء بمجد لا ينكره الا كل فاجر مراتب هذا ما نزل في لوح آخر لاجد عبادي و انا المنزل المختار يا معشر الفقهاء تالله ينوح الفردوس من ظلمكم والاصفياء بما ورد علينا من تابعيكم الذين تمسكوا بكم من دون بينة و برهان ان انظروا ثم اذكروا ما فعلتم من قبل باولياء الله و اصفياء الذين بهم انار افق العالم و ماج بحر العلم بين الامم و بهم نصبت رايات التوحيد على الاتلال يا محمد قبل جعفر يذكرك الله

من شطره يوصيك بالاستقامة على هذا الامر الذي بشرت بعظمته السن الانبياء والاصفياء و خضعت عند ظهوره الاعناق تمسك بما ترتفع به امرالله ثم اذكره في العشي والاشراق انا انزلنا في كل شأن ما لاتعاده كتب العالم شهد بذلك ام الكتاب يا محمد قبل جعفر ان استمع نداء المظلوم الذي ينوح في قلبه و يصيح في سره و ينادى بلسانه و يكتب من قلمه و يشير بانامله ليقرب الناس الى الافق الاعلى المقام الذي قصده خاتم الانبياء و مولى الاصفياء تعالى من ظهر و دعا الكل الى مشرق الايات و نذكر في آخر اللوح اماني اللاتي آمن بالله و آياته و اقبلن اذ اعرض عنه اكثر العباد يا ايها الطائف حول امري و الناظر الى وجهي و الناطق بنثاني و الطائر في هوائي قد ذكرنا الذين ذكرت اسمائهم في كتابك و زيناهم بطراز البيان في الامكان تعالى الرحمن مشرق هذا الفضل و معطى هذا المقام كبر من قبلي على وجوههم ثم ذكرهم بما نزل من سماء عنايتي و بشرهم برحمتي التي سبقت الممكنات الهاء المشرق من افق سماء فضلي عليك و على من معك و يسمع ذكرك في هذا الامر الذي زلت به الاقدام الا من شاء الله مالك الانام.

مقابله شد

محبوب حقيقي حضرت و رقاء عليه بهاء الله الابهي ملاحظه فرمايتد

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلي الابهي

حمد مقدس از ما يُشهد و يرى مالك ارض و سماء را لايق و سزاست كه به جنود قوتيّه غالبه قادره قاهره قلم اعلى و خزائنش مدائن افنده و قلوب اولي الالباب را فتح نمود و عالم مُرده را حيات تازه

بخشيد

بخشيد كلما يتفكر الوجود في جوده و جنوده و عظمته و سلطانه و ما ظهر من عنده و آياته و بيناته يجد نفسه متحيراً حيرت اندر حيرت. من غير جنود مصفوفه و اسباب ظاهره و اسلحه نافذه از اول ايام تا حين به استقامتي كه ارکان عالمه از آن مضطرب كل را بما اراده الله باعلى النداء دعوت فرمود تا انكه نور امر از افق هر بلدي على قدر مقدور مُشرق و ساطع جلّت عظمته و جلّ سلطانه لا اله الا غيره سبحانه يا اله الممكنات و مرتي الموجودات اسنلك

بقدرتک الّتی استضعف عند ظهورها قدرة العالم و قوّة الامم بان تؤیّد اولیایک علی استقامة تضطرب بها افئدة العالم و علماء الامم ای ربّ تریهم حالوا بینک و بین عبادک قد منعوهم عن فرات رحمتک و بحر قریک ای ربّ اسئلک بجدوک الّذی ما منعتہ غفلة عبادک و عصیانهم و طغیان من فی البلاد و اعراضهم بان تؤیّد خلقک علی الاقبال الیک و التمسک بحبل طاعتک و التّشبّث بذیل رحمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القویّ القدير و بعد یا محبوب فوادی دستخطّهای عالی متواتر و متوالی رسید لله الحمد حروفاتش مفرّح قلوب و کلماتش مبشّر نفوس نامه‌های اولیای الهی فی الحقیقه در رتبه اولیّه دریاک اکبر است از برای عالم وجود و نمودار کرم است مابین عباد و رایت ذکر است لمن فی البلاد چه که مزین بود به نفعات حبّ محبوبنا و محبوبکم و محبوب من فی السموات و الارض و هر یک به حضور فائز و جواب نازل و لکن شغل اعظم که نزد آن محبوب معلوم و مشهود است سبب و علت تأخیر اجوبه گشته

*** ص ۲۵۲ ***

و این فقره نزد آن محبوب واضح و مبرهن است حین عرض اشراقات انوار آفتاب عنایت به شأنی ظاهر که این عبد فی الحقیقه از تحریر آن در آن حین عاجز روحی لعنایتہ الفداء و لذکره الفداء و لشفقته الفداء و لکن این عبد مدتی قبل جواب دستخطّ آن محبوب را شروع نمود از حقّ تأیید می‌طلبم بر ارسال آن به زودی و حال که بیست و پنجم شهر ربیع الاول است دستخطّ جدید عالی که تاریخ آن پانزدهم صفر بود رسید لله الحمد قلب را مجذوب و روح را مسرور نمود از بهجتش اثر کلی ظاهر و بعد از مطالعه و مشاهده قصد مقام مالک اسماء و فاطر سماء نموده تلقاء وجه عرض شد و به شرف اصفا فائز گشت قول الربّ تعالی و تقدّس هو النّاطق فی ملکوت البیان یا ورقا سدره منتہی در قطب فردوس اعلی به این کلمه علیا ناطق یا ملأ الارض قد فتح باب السّماء و اتی مالک ملکوت الاسماء ضعوا ما عندکم و خذوا ما عنده ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن ظهوره و بروزه و سلطانه سوف یحیط امره المبرم من فی العالم و ینادی المناد من الشّطر الایمن الملك لله الواحد المقتدر المختار طوبی از برای نفسی که فائز شد و عمل نمود و ویلّ لكل غافل مریب یا ورقا علیک بهائی و عنایتی قد ذکرناک بما سطع منه النور فضلاً من عندنا علیک و أنا الفضال الکریم لله الحمد به استقامت فائزی و به ذکر و ثنا مشغول بحر ظاهر نور لایح آیات نازل بیّنات باهر مکّم طور بر عرش ظهور مستوی و صریح قلم و حقیف سدره مرتفع و لکنّ القوم فی ضلال مبین بگو ای عباد خود را محروم ننمایید عنقریب کن بتبنا الیک یا اله العالمین ناطق و برجعنا الی ساحة فضلك یا محبوب العارفين ذاکر

جهد

*** ص ۲۵۳ ***

جهد نمایند شاید از خزائن قلم اعلی قسمت برید و نصیب بردارید در جمیع اوان لثالی حکمت و بیان از او ظاهر ایاکم ان تجعلوا انفسکم من المحرومین اولیای آن ارض طراً را از قبل مظلوم تکبیر برسان انا نذکرهم بعنایتی و نذکرهم بآیاتی و نبشّره بفضلی الّذی احاط من فی الملك و الملکوت الهاء المشرق من افق سماء ملکوتی علیک و علی من معک و یسمع قولک فی هذا الامر المبرم الحکیم و التّبّ العظیم انتہی. فی الحقیقه انسان متحرّی که به چه لسان شکر گوید و چگونه از عهده بر آید اگر جمیع اشیاء و کثیب عالم انشاء و قطرات بحار و اوراق اشجار کلّ لسان شوند از عهده برنیابند و این عبد از قبیل آن محبوب با کمال عجز شکر نموده و می‌نمایم و چون اذن فرموده‌اند البتّه به قبول مزین و به طراز فضل منور است و عریضه جناب آقا میرزا عبدالله خ اعلیه بهاءالله در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد و یک لوح امنع اقدس از سماء مشیت مخصوص ایشان نازل انشاءالله از بحر معانی کلمات الهی بنوشند و بنوشانند و به نار سدره مشتعل شوند اشتعالی که اعراض و اعتراض و انقلاب و حوادث و شبهات و اشارات او را خاموش ننماید این عبد هم خدمت ایشان تکبیر و سلام می‌رسانم و از حقّ جلّ جلاله از برای ایشان تأیید می‌طلبم ان ربّنا هو المقتدر القدير و بالاجابة جدير و اختتم القول بانّه لا اله الا هو المهيمن القیوم و هو الحقّ علام الغیوب اولیای آن ارض را طراً تکبیر و ثنا و سلام عرض می‌نمایم و از برای کلّ می‌طلبم آنچه را که سبب اصلاح

*** ص ۲۵۴ ***

عالم و تربیت امم است امید هست جواب دستخطّهای متعدّده ارسال شود الهاء و الذّکر و الثّناء علی حضرتکم و علی من معکم و یسمع قولکم فی امر ربّنا و ربّکم ربّ العرش العظیم و ربّ الکرسی الرّقیع. خ ادم فی ۲۹ شهر ربیع الاولی سنه ۱۳۰۴. مقابله شد ت محبوب روح و فواید حضرت ورقا علیه بهاءالله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

ایام ایام فرح جدید است چه که در مدینه عشاق عاشقی به کام دل رسید و بما هو المحبوب فائز گشت اگر چه در یک مقام مقام حزن و مرثیه و نوحه است چه که مشاهده می‌شود عطش ظالمین الی حین ساکن نشده در هر یوم در لهیب تازه و شعله بی‌اندازه ملاحظه می‌شوند و لکن چون قاصدی قصد وطن اعلی نمود و عاشقی اراده فدا فرمود و به کمال میل و محبت از کأس فنا فی سبیل مولی البقاء نوشید نوشیدنی که ملائکه مقربین و کزوبین هنیئاً مریناً گفتند و از وراء ایشان لسان عظمت در عرش جلال به کلمه نعمیاً نعمیاً له ناطق این مقام مقام فرح اکبر و سرور اعظم است چه که عاشقی از

مدینه عشاق فائز شد به آنچه که منتهی آمل راجین و مقربین بوده و در این ایام عرصه حضور مالک انام به ذکرش معطر و به نور بیان منور ای کاش این کأس نصیب می شد و عنایتش عطا می فرمود آنچه را که به **مخلصین** و مقدّسین عطا فرموده له الحمد و الثناء

وله الشکر

*** ص ۲۵۵ ***

وله الشکر و العطاء لا اله الا هو العلی الابهی یا محبوب فوادی و بهجة قلبی دستخط حضرت عالی به مثابه شکوفه ربیع روحانی از سدره لوح رسید و مشاهده گشت کوثر محبة الله از هر کلمه آن جاری چه که عرف انقطاع و خلوص و محبت مولی العالم و مالک القدم از آن متضوع و منتشر نسل الله ان یؤید قلمکم و خزینة حبکم الّتی منها ظهر **ما** قرّت به العیون و تنوّرت به القلوب و بعد از ملاحظه و قرائت قصد افق اعلی نموده امام وجه بعد از اذن عرض شد قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک بهائی و عنایتی و رحمتی این ایام ایام دیگر است چه که عرف استقامت عالم را اخذ نموده و مسک بیان مجدّد از سدره بیان مقصود عالمیان متضوع گشته عاشقان را شور دیگر بر سر و منجذبان را نغمه دیگر نسیم فجر ظهور طور را مؤید نموده بر ندای آخر و جذبه آخری و **رئه** احلی و غنّه ابهی. این غنّه در مقامی مجدّد عالم و مفرّج امم است در این مقام لسان فضل به این کلمه علیا ناطق ثمره مبارکه قصد **سدره** منتهی نموده و ورقه طیّبه اراده فردوس اعلی کلمه مبارکه کتاب به امّ الكتاب راجع و ندای قد ظهر الحقّ به سدره طور وارد این مقام را بیان به آخر نرساند و طیر ادراک در این هوا طیران نکند آنچه ذکر شد رشی است از بحر محبت الله و در مقام دیگر لسان عظمت به این کلمه ناطق یا ورقا علیک بهائی و عنایتی انّ الثعبان فاغرفاه و بلع مولاه **سبحان** الله ظلم به مقامی رسیده که عدل نوحه می نماید و صبر منصعق شده و اصطبار هزیمت نموده و لکن این تعدی ها و ظلم های لاتحصی سبب و علّت ظهور عدل اکبر است و این احزان وارده علّت فرح اعظم صاحبان بصر مشاهده می نمایند و نفوس مقبله ادراک می کنند

*** ص ۲۵۶ ***

سوف یطهر الله الارض من دنس هؤلاء انه هو الحاكم في الآخرة و الاولى نامه جناب الف و حا علیه بهائی و عنایتی به **اصفا** فائز گشت و لحاظ مظلوم و طرف محبوب به آن متوجّه لزال **ندایش** به اصغاء حضرت مقصود فائز ید عنایت کبری و موهبت عظمی ظاهر فرمود از برای ایشان آنچه را که وصفش از مداد و قلم و ورق خارج است مخصوص ایشان اشجار منیعه لطیفه غرس شده چه مقدار از **عباد** که از اول ایام و بعد اراده نصرت و خدمت نمودند و به آن فائز **نگشتند** و ایشان اراده نمودند و فائز **گشتند** و رسیدند به آنچه که آمل مقربین و رجای مخلصین بوده یا ورقا قلم اعلی شهادت داده و می دهد فکر فی عنایة الله و رحمته و قل لک الحمد یا مقصود العالم و لک الثناء یا مولی الاسماء و لک البهاء یا محبوب من فی السموات و الارضین اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان و به نفعات آیات منزله **مرقومه** از شمال حزن به یمین فرح جذب نما ان **ربک** هو الغفور الرحیم و هو العظیم الحکیم قد حضر العبد الحاضر امام الوجه و **عرض فی الحضور** ما نادیت به الله ربّ الجود و مالک الوجود طوبی للسانک بما اقرّ و لقلمک بما اعترف و لقلبک بما اقبل نسل الله تبارک و تعالی ان یؤیدک علی اعلاء ما اراد و اظهار ما منع عنه من فی البلاد. عالم متحرّز از این قوم غافل و در هر **حین** دنیا ندا می نماید و خبر می دهد و می نماید مع ذلک **کلّ محجوب** و غافل الّا من شاء الله اولیای حق باید امروز به کمال صبر و اصطبار و سکون و وقار به نصرت حقّ مشغول شوند و به آنچه سزاوار است عامل قل لعمرالله یوم یومی است که قرون و اعصار

نزد

*** ص ۲۵۷ ***

نزد ظهورش خاضع و ساجد یا اولیاء الله و حزیه جهد نمایند که شاید اهل قبور را از رحیق مختوم بر انگیزانید امروز روز قیام است نه قعود و لکن قیام به حکمت و بیان است طوبی از برای نفسی که به اسم حقّ جلّ جلاله از کوثر بیانش ظاهر و باطن را از غبار ظنون و اوهام مقدّس نمود و به قلب پاک به **شطر** الله اقبال کرد او اگر در نوم باشد عندالله قائم و شنوا و گویا است چه که جمیع ارکان و اعضا و شعراتش به محبت حق ظاهر شده و از فضل و عنایتش قوت اخذ نموده و بر خدمت ایستاده این قیام را ضوضاء عالم منع نکند و این لسان را **زماجیر** اهل امکان از بیان باز ندارد امام وجوه فرموده و می فرماید قد اتی الیوم و القوم فی نوم عجیب کذلک اظهر الشمس ضیائها و نورها و البحر امواجه و السدرة اثمارها و القلم آثاره انا نکبر فی هذا الحین من شطر السجّج علی اولیائی الذین **وصفهم** الرحمن فی الفرقان عباد مکرمون لایسبقونه بالقول و هم بأمره یعملون و بما انزله الرحمن فی هذا الحین اولئک عباد لاتضعفهم قوّة العالم و لاتمنعهم جنود الامم یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر العزیز الحمید البهاء المشرق من افق سمائی و الموج الظاهر من بحر عنایتی و النور اللایح من افق غربی علیک و علی اولیائی هناک و علی کلّ ثابت مستقیم لا اله الا هو الفرد الواحد العظیم الحکیم انتبی.

سبحان الله جماد از نفعات بیان مالک ایجاد متحرک و منجذب و مسرور **ولکن** انام کلّ محروم الّا من شاء ربّنا و ربّ العرش و الثری جمیع عالم و احزاب امم از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که آذان به کلمه مبارکه یا عبودی و یا کلمه ای که عرف

*** ص ۲۵۸ ***

نسبت از آن متضوع آید بوده و هستند و این ایام که در هر حین کلمه مبارکه عبیدی و ورقتی و ثمری و المتوجه الی انوار وجهی و یا حبیبی و مریدی اصفا می‌نمایند التفات ندارند چه که از بحر دانایی محرومند و از مشاهده انوار ملکوت ممنوع مصباح عنایت امام وجوه روشن و منیر و تجلیات انوار آفتاب حقیقت از هر افقی ظاهر و مشهود جمیع عنایات الهی و عطایای صمدانی را گذارده‌اند و به اسماء عتیقه مشغول **وهم** را از **برای** خود سراج اخذ نموده‌اند و ظن را علاج استغفرالله العظیم از اعمال آن نفوس غافل و عقاید آن شردمه مردوده زود است که ید اقتدار سبحات را کشف نماید و حجابات را از میان بردارد آن حین معرضین به عذاب مبتلا که شبه آن را گوش نشینده و چشم ندیده عمل این ایام البتّه به سمع آن محبوب رسیده در ارض صاد این ذنب چه کرده و چه می‌کند قد سبق اباه فی الظلم و الکفر و التفاق و الاعتساف باری این خادم از حقّ جلّ جلاله مستثمت می‌نماید و عرض می‌کند و می‌طلبد آنچه را که سبب کشف احجاب و ارتفاع سُبُحات است انّ ربّنا هو **القویّ** القدير و هو الفرد الواحد العزيز العظیم.

اینکه ذکر جناب کربلای زینل علیه بهاء الله را فرمودند و همچنین اراده ایشان را بعد از عرض این فقره در ساحت عزّ احدیّه این کلمه مبارکه از لسان عظمت جاری و نازل قول الرّبّ تعالی و تقدّس یا زینل علیک **بهاء الله** مالک **العلل** ولّ وجهک شطر البيت ثم اقبل الیه

بانقطاع

*** ص ۲۵۹ ***

بانقطاع يتوجه معك الموجودات كذلك اشرق نیر البیان من افق ارادة ربك الرحمن انه هو السامع المجيب انا اذناک فی ما اردت فی سبیل الله ربك ربّ الارباب قل لك الحمد يا الهی بما هديتني و اذنت لي ما سئلت من عثمان جودک و **کریمک** تشهد ارکانی و جوارحی و ظاهری و باطنی بانک انت الغفور الرحيم انتهى. لله الحمد بعد از عرض شمس اذن از افق سماء مشیت الهی مشرق و **لائح** نعیماً له و طوبی له این خادم خدمت اولیای آن ارض طراً سلام و تکبیر می‌رساند و از کلّ سائل و آمل که از برایش از حقّ تأیید طلب نمایند و توفیق بخواهند انّ ربّنا هو المقتدر علی ما یشاء یسمع و یرى لا اله الا هو السامع البصیر مخصوص **زائرین** عليهم **بهاء الله** یعنی نفوسی که به حضرت الف و حا علیه بهاء الله الابهی منتسبند الواح بدیعه منیعه نازل و هر یک به طراز ختم مالک یوم الدین مزین و منور صد هزار **هیناً** در این مقام قلیل است بل اقل حسب الامر باید به حکمت تمسک نمود ناس هم **جاهلند** و هم غافل در هر صورت مدارا لازم و حکمت الزم انتهى.

فی الحقیقه جناب مخدوم مکرم حضرت حاجی علیه **بهاء الله** الابدی در ایام ظهور عمل نمودند آنچه را که اهل عالم از آن محرومند این شهادتی است که این خادم مکرراً به اذن خود از لسان عظمت استماع نموده عرض دیگر آنکه نواب اشرف والا

*** ص ۲۶۰ ***

حضرت ولیعهد دولت الی حین بر حسب ظاهر داخل خون این طایفه نشده‌اند و این موهبت و عنایت حقّ جلّ جلاله است درباره ایشان ای کاش حضرت نواب والا به این فیض عطی آگاه می‌شدند اگر یکی از مأمورین پاک طینت منصف عادل به این فقره ملهم شود و اظهار دارد بسیار خوب است چه که به توفیق و عنایتی که الی حین درباره ایشان شده آگاه می‌شوند و قدر این نعمت عطی و عطیه کبری را می‌یابند از حقّ تعالی شأنه می‌طلبم حضرت ایشان را از این ظلم مبین حفظ فرماید و الحمد له الی حین فرموده و بعد هم می‌فرماید انه علی کلّ شیء قدير و بالاجابة جدير این امر را باید نفسی از غیر این حزب مؤید شود و **بگوید** انه یلهم من یشاء ما یشاء و هو العليم الخبير سبب شهادت حضرت معلوم علیه من کلّ بهاء ابهه و من کلّ سناء اسناء در ارض صاد و در این ایام عدم فساد بوده چه که نفوسی که اراده فساد داشتند اراده ایشان طرد شد و به قبول فائز نگشت خود حقّ جلّ جلاله عالم است بر عنایات و عطایایش الحمد له و الثناء له قد امر الكلّ بالاصلاح و منعهم عن الفساد و بالعناية الكبرى و عدم ظهور الضغينة و البغضاء انه هو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو الحاكم العالم المهمین القیوم اینکه درباره دو کتاب مقدّس ذکر شده بود ایشان **مأمور** بودند که جلدین را نزد آن حضرت بیاورند و آن حضرت نسخ متعدّد از آن بردارند و بعد حضرت الف و حا علیه **بهاء الله** الابهی و هر یک از ثابتین مستقیمین اخذ نمایند آن دو مجدّد

در حضور

*** ص ۲۶۱ ***

در حضور قرائت شده و به تصحیح فائز از قبل این آیات نزد هر که باشد باید محو نماید چه که صحیح نیست و اینکه ذکر جناب نقاش باشی علیه **بهاء الله** الابهی و اراده ایشان را فرمودند در ساحت امتع اقدس عرض شد قوله تبارک و تعالی نعم ما اراد الله الحمد اثر و ثمر و عمل ایشان امام وجه حاضر فی الحقیقه این عمل ایشان لا عدل له است و الی ابد الابد در کتاب الهی مغلّد گشته و اذن می‌دهیم معدودی از آن ابوالجمال و ابوالحسن را مخصوص آن جناب و یک دو نفر از اولیا بنگارد انه من عنایة الله و فیضه الاعظم و عطائه الاكمل الاتمّ البهاء من لدنا علیه و علی ابته و ضلعه و علی الذین **شهدوا** بما شهد الله ربّ العرش العظیم. معدود آن **جائز** اگر زیاد شود محبوب نه و وجهش معلوم است الحمد لله موفقند و مؤید و همچنین طالبین و فائزین به آن اغصان سدره مبارکه روحی و ذاتی و کینونتی لتراب قدمهم الفداء به کمال عنایت آن محبوب را ذکر می‌فرمایند و سلام و تکبیر می‌رسانند

الهاء و الذکر و التَّناء على حضرتکم و على من معکم و یسمع قولکم فی هذا الامر الاعظم العزیز الممنوع . خ ادم فی ۲۷ ربيع الثاني سنة ۱۳۰۶ .

مقابله شد

سرور مکرم جناب ورقا عليه ۶۶۹ به لحاظ انور ملاحظه فرمايند

هُوَ الْاَمْنَعُ الْاَقْدَسُ الْاَظْهَرُ الْعَلِيُّ الْاَبِيُّ

الحمد لله المقدس عن الاسماء و المنزه عما يذكر به اهل الانشاء و المتعالی عما يصفه اهل مدائن البقاء تعالی الذي شهد كل ذي علو بعلوه و ارتفاعه و كل ذي سمو بامتناعه

*** ص ۲۶۲ ***

و اجلاله و كل ذي قدرة بسلطان عظمته و اقتداره و كل ذي تقديس بعز تقديسه و كل ذي تنزيه بجلال تنزيهه و هذا في مقام الذي يستوى سلطانه على عرش الاسماء و يتجلى شمس ظهوره على عالم الانشاء و الا ائین ائین و المقام الذي حقيقة الاذکار عاجزة عن الصعود في هواء ذكره و كينونة الاوصاف مقطوع الجناح مطروحة في بيده نعمته ائین مقام الاسماء و المحضر الذي خجل التسبيح من ان ينسب الى ساحته و يستحي التنزيه ان يقع في مقام اشارته تعالی تعالی عما ذكره الذاکرون و وصفه الواصفون و وحده الموحدون و عرفه العارفون قد نطق بلسان عظمته في ملكوت نفسه سبحانه و تعالی عما يصفون نفسي لحبكم الفداء دستخط مختصر عالی که عوالم نامتناهی محبت و وداد در او مطوی و مکتون بود و از طریق حدبا ارسال داشته بودند این عبد به مشاهده آن فائز گشت حمد خدا را که به نعمت صحّت فائزند و شمس محبته الله از افق قلب منیر طالع و مشرق اگر چه سبحات غافلین و اشارات جاهلین حایل است **ولکن** حمد محبوب آفاق را که بوارق ابصار حديدہ نفوس ثابته مستقیمه پرده های نور را سوخته و اشراقات و تجلیات شمس ظهور عالم را احاطه نموده به شأنی که هر بی بصری اگر اراده نماید من غیر **ستر** و حجاب انوار ساطعه افق ظهور را مشاهده کند اگر نفسی اليوم محروم ماند این از **احتجاب** و عدم طلب خود او بوده که نخواسته از بحر فیوضات نامتناهی الهی مرزوق گردد و الا این ظهور اعظم نه به شأنی ظاهر است که اقل من آن مجال توقّف از برای اهل عالم باقی ماند باری این عبد اگر بخوهد ذکر

این مقامات

*** ص ۲۶۳ ***

این مقامات نماید شاید که این عریضه نرسد چه که مسافرین همین حین عازمند مرقوم فرموده بودند که دو عریضه از این عبد رسیده این قدر آن محبوب بدانند که هر نفسی عازم شده این عبد زحمت داده به هیچ وجه در این فقره قصور نشده تا حال زیاده از ده عریضه این عبد معروض داشته نی دانم به آن محبوب نرسیده یا قسم دیگر شده و تفصیلات **ارض سجن کما فی السابق باقی ظاهر آن بر حسب ظاهر ساکن و باطن آن کما قال الله** در حرکت و انقلاب و همچنین مسافرین متتابعاً **مترادفاً متوالياً** از جميع جهات در هر یوم من غیر **اذن** وارد این عبد خجلت می برد که عرض نماید نی دانم این مقدار آیات محکمه مبرمه که از سماء امر الهی در نهی این فقره نازل شده چه حمل می نمایند که من غیر **اذن** توجه می کنند نسئله تعالی بان یوقفنا و ینکرننا بان لاناخذ امرالله لهواً و لعباً و نکون من عباده الذینهم بامرهم یعملون یکی از اشراقات حرکت باطنیه این ارض آنکه دو ابن جناب استاد باقر نجار علیه و علیهما بهاء الله به انقطاع واپور نار که به جبهه آرد ترتیب داده بودند به افق اعلی صعود نمودند در آن مره آخری ضوضاء کبری ظاهر فی الحقیقه ضوضائی که در اول ورود سجن اعظم اخبار به آن فرموده بودند و بعد از سنین معدوده ظاهر گشت همان قسم آن یوم در آن یوم تجدید شد این عبد یقین نمود اینکه جمال قدم لزال می فرمودند که هنوز انقلاب این ارض ساکن نشده و باطن آن در حرکت است و عده الهی این بوده و منقضى شد بعد از وقوع حادثه مکرر اصغاء شد که هنوز اضطراب این ارض ساکن نشده معلوم شد که از بعد باید ظاهر شود مع آنکه حال کمال راحت و رفاهیت

*** ص ۲۶۴ ***

از برای احبای ارض سجن مشهود است و مأمورین هم کمال دوستی و محبت اظهار می نمایند مع ذلک می فرمایند هنوز ساکن نشده آنه لهو العلیم بما ظهر و یظهر و آنه لهو الغالب المقدر العزیز القدير مستدعی از آن حضرت که جميع دوستان و آقایان آن ارض را و همچنین جميع منتسبین آن حضرت را از جانب ابن عبد فانی تکبیر بدیع منیع و عرض خلوص محض ابلاغ نمایند **الهاء** علی حضرتک و علی من **معکم** و علی الذین آمنوا بالله المهیمن القیوم.

مقابله شد

خ ادم ۹ ذی قعدة ۱۲۹۳ .

ت سرور مکرم جناب ورقا عليه ۶۶۹ الابهی ملاحظه فرمايند

هو الله تعالی شأنه العظمة و الکبرياء

الحمد لله الذي تجلى على الممکنات بالاسم الذي به استفرح المأل الأعلى و طارت افئدة مظاهر الاسماء و به نطق العشاق روي لفسك الفداء و هدرت حمامة القدس على السدرة المنتهى الملك و الملكوت ثم القوة و اللأهوت ثم ممالك الانشاء لاسمك **الفداء** یا سلطان الاسماء ثم نطق لسان العظمة بين الجواء تالله الحق قد **أتى** ما انجذبت به الدرات و أنه لهو الذي لم يزل كان مكنوناً **ما** اطلع به الا نفسه المهيمنة على من في السموات و الارضين الحمد لله

الَّذِي قَدْ جَعَلَ الْبَلَاءَ مَفْتاحاً لِحَبَّتِهِ الْعَلِيَا وَبِذَلِكَ فَرَّ مِنْ كَانِ أَهْلِ الْهَوَىٰ وَاقْبَلَ أَهْلَ الْهَيْاءِ الَّذِينَ نَبَذُوا الدُّنْيَا وَآخَذُوا مَا يَنْفَعُهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ تَعَالَىٰ رَبُّنَا الْكَرِيمِ وَتَعَالَىٰ فَضْلُهُ الْعَمِيمِ وَتَعَالَىٰ مَا يَذْكَرُ بِهِ وَ مَا يَوْصَفُ بِهِ وَ مَا يَنْبَغُ بِهِ أَنَّهُ لَهُ الْفَرْدُ الَّذِي كَانَ مَقْدَساً عَنِ الْإِفْرَادِ وَ الْمَيِّينَ الَّذِي كَانَ مَرْثَهاً عَنِ

البيان

نشهد

*** ص ٢٦٥ ***

نشهد ان ملكوت البيان يطوف حوله و يسجد عند ندائه و يخضع عند ظهور برهانه نشهد انه لا اله الا هو المقتدر العلي العظيم نفسي لحبك الفداء دو مكتوب كه از افق محبت آن جناب اشراق نموده بود فرح بخش خاطر فانی گردید و لكن چون مشعر بر بلاياى وارده و رزايای متابعه و مصائب متنازله بود به شأنی حزن روی نمود كه ذكر آن از قلم اين عاجز بل از قلم هر محبتي محال بوده و خواهد بود نسئل الله بان يوفقكم و يؤيدكم في كل الاحوال و يقدر لكم ما هو خير لكم انه لهو المقتدر القدير اگر چه ذكر بلاياى آن جناب سبب احزان لاتحصيله شد و لكن عز من قال

كل مصيبة في رضاك سرور و كل حزن في هواك فرح

و كل بلاء في حبك راحة و كل شدة في أيامك رخاء

و كل سم في نصرة امرك درياق و كل مر في خدمتك شهد فائق

لعمر الله ذره‌ای از آنچه بر آن جناب وارد شده از صفحه ابداع محو نشده و نخواهد شد هيئناً لك بما شربت كأس البلاء في حب ربك مالك الاسماء ان شاء الله به عنايات الهية عنقريب مطلع ذكر برته و مصدر امور كليته خواهيد بود انه لهو الذي يقدر لمن يشاء ما يشاء انه لهو الفرد الخبير و اين عبد كمال تأسف را داشته چه كه موفق به جواب آن جناب نشد و اين نه از اهمال و كسالت اين عبد بوده بلکه از عدم وجود قاصدين شده در اين ايام چون محبوبين اعزبن جناب آقای ميرزا حيدر على و جناب آقا ميرزا محمد حسين عليهما بهاء الله الابهى عازم بودند

*** ص ٢٦٦ ***

به عرض اين عريضه جسارت رفت ان شاء الله در كل احوال به حكمت و بيان به ذكر مقصود عالميان ذاكرا باشيد كه شايد نفوس غافله ميته به بحر حيوان توجه نمايند ديگر از احوالات اين ارض بخواهد امورات عجيبيه غريبه در آن حادث شده البته به سمع مبارك خواهد رسيد در جميع الواح و صحف و زبر و كتب جميع احباب را به ديانت و امانت و صداقت و علو همت و عدل و انصاف امر فرمودند چنانچه جميع احباب الهى بر آنچه عرض شد شاهد و گواهند مع ذلك امورى احداث شده كه اين عبد از ذكر آن حيا مى نمايد قد تكدر ذيل المنبر اگر چه رفع اين امور به كلمه اى من عند الله معلق است و لكن حزن اين عبد از آن است كه بايد امثال اين نفوس به كمال امانت و ديانت و صداقت مابين ارض ظاهر شوند تا جميع از تجليات شمس انقطاع منور گردند چه كه نفوسى كه اليوم في الحقيقه به افق اعلى ناظرند و به ذروه عليا واصل مطالع صفات حسنه و مشارق اعمال طيبه و مصادر افعال راضيه مرضيه اند نسئل الله بان يوفقنا على ما يحب و يرضى در جميع صباح و مساء و ليالى و انهار قلم اعلى به كمال رأفت و رحمت و شفقت و عنايت اين عباد را به آنچه خير است از براى خود ايشان دعوت مى نمايد مع ذلك اكثرى غافل و به هواهاى خود مشغول باری اين امور هم از شرايط سجن است چه كه وقتى اين عبد از لسان اقدس استماع نمود كه فرمودند اگر چه حق جل جلاله و عظم كبريانه ارض سجن را مبدل فرمود و باب آن را مفتوح نمود و لكن گاهى احداثاتى در آن يافت مى شود تا ذكر سجن و اشارات آن محو نشود ان في ذلك لايات للعارفين اشهد

كل

*** ص ٢٦٧ ***

كل ما نطق به لسان العظيمة يظهر بالحق و لامرذ له ايامى كه سوره رئيس نازل شد ذكر دولت عليه و ما فعل و ما يرد عليه مشاهده گشت جمعى متحير كه اين چگونه واقع مى شود صدق الله العلي العظيم حال اين ايام بايد سوره مباركه را تلاوت نمود تا بر قدرت و عظمت امر الهى اطلاع حاصل شود و كل شهادت دهند بانه لهو المقتدر العالم الخبير الحكيم و همچنين لوح پارسى كه ابد نفسى ادراك نى نمود كه امر به اين بزرگى چگونه ظاهر مى شود چنانچه شخصى به خود اين عبد ذكر نمود كه هرگز گمان نى رود مثل ناپليون معزول شود و يا تمام گردد ايامى نگذشت مگر آنكه آفتاب كلمه الهى اشراق نمود و آنچه در آيات نازل كلمه به كلمه و حرف به حرف ظاهر شد و جميع را مشاهده نمودند مع ذلك باز اكثرى غافل و نامم بلکه ميت ملاحظه مى شوند و اين عبد هم در كل احوال ممنوع است از ذكر بعضى امورات مستوره لو يا مرنى بكشفها يشهدن الكل لا اله الا هو المقتدر المتعالى العزيز العليم عرض ديگر آنكه اگر چه اين عبد نظر به عدم وجود قاصدين در ارسال عرايض تأخير نمود و لكن آن جناب هم مدت ها است كه خبرى از ايشان نرسيده مع آنكه حال از جميع بلاد ايران رأساً مكتوب با پوسته مى آيد ان شاء الله بعدها بر خلاف سابق هم بنده سبب زحمت شوم و هم آن حضرت علت سرور عرض ديگر آنكه خدمت احباب الهى يعنى نفوسى كه از بحر محبت نوشيده اند و به افق عنايت ناظر و متوجهند از قول اين فانى تكبير برسانيد و ذكر نماييد امروز

روز ذکر الهی است و امروز روز خدمت و نصرت است وقت را از دست نباید داد و مقصود از خدمت و نصرت ذکر حق است به حکمت و بیان که شاید حروفات متفرقه عالم بر هیکل کلمه واحده مجتمع

*** ص ۲۶۸ ***

شوند و آن کلمه سبب تمامیت و تزیین کتاب ابداع گردد بگویند ای اوراق سدره گوش مترصد است که از هیوب اریاح ایام الهی صدای حرکت و اهتزاز شما را اصفا نماید و مقصود از حرکت و اهتزاز گمان نرود که نزاع و فساد و جدال است لا و نفسه الحق این ظهور غیر ظهورات است و این ایام غیر ایام باید ان شاء الله نفوس مستقیمه مقدسه بالغه به شأنی ظاهر باشند که جمیع عالم از چشمه های شیرین محبت ایشان و مودت ایشان قسمت برند و این چشمه ها چون به اسم حق جاری شده باید از خیر آن ندای جانفزا آنه محبوب العالمین استماع شود از حق می طلبیم که شاربان رحیق عرفان را ایوم مؤید فرماید تا جمیع ناس را به حق دعوت نمایند و سبب تشنت و اختلاف نشوند و آنچه در کتاب اقدس از قلم اعلی جاری شده به آن عامل گردند از خودبینی که فی الحقیقه مایه نیستی و دوئی است بگذرند و به ذکر هست مطلق مشغول شوند تا مشرکین مجال اعراض و اعتراض نیابند ای آقایان من ایوم اختلاف سبب ضرر امرالله بوده و خواهد بود ضعوا انفسکم و خذوا الله وحده کنذک امرکم محبوبکم الاهی یشهد بذک هذا العبد و الذین اقروا و اعترفوا بانه هو الله المقتدر الفرد الواحد العزیز الحمید و دیگر آنکه جمیع طائفین و نفوس مجتمعه که هر کدام از شطری آمده اند طراً به ذکر آن جناب مشغولند فی الحقیقه از صمیم قلب تکبیر می رسانند آنه لهو الشهید العظیم الهیاء

ثم الکبریاء

*** ص ۲۶۹ ***

ثم الکبریاء علی حضرتکم و من معکم و الذین فازوا و یقنوا بقاء ربهم العزیز المنیع. خ ادم فی ۱۹ ج ۱ . ۹۵ . مقابله شد ی سرور معظم جناب حاجی ملا مهدی علیه بهاء الله به طرف انور مشرف فرمایند

بسم الله الاقدس الامنع الاعظم الاجل الابهی

الحمد لله الّذی اظهر من ظهر لما ظهر بما ظهر فی ما ظهر و لم یزل کان مقدساً من ان یرتقی الی بساط قدسه ذکر الاکسین او یصعد الیه من الایس و الیس عما نطق بهما اصحاب الحزین فلما اراد ان یشیر العالم السرّ الاعظم قد اظهر من استقرّ علی عرش التثلیث لیبلغ الناس السرّ المکنون و الكنز المخزون الّذی ظهر علی هیکل التریع آنه قد کان بسلطان تقدیسه مقدساً عن ذکر من فی الابداع و انه لمرتع الّذی لا یستمدّ فی الظاهر و لا فی الباطن الا بنفسه المهیمنة علی العالم و انه لو یذکر بالعظیم لا یذکر معه الاسماء فی الرتبه الاولى و به ظهر الالف القائم بین الحرفین و قضت ما ظهر بالحرف الاوّل و تحقّق حرف الثانی اذا انبسطت سماء اخرى بعد انطواء سماء الاولى تبارک الّذی ینطق فی قطب الابداع و ینادی من فی الاختراع فی کلّ الاحیان انه لا اله الا هو المقتدر المتعالی العلیّ العظیم أصلی و أسلم علی اوّل بحر منه ظهرت لثالی الحکمة و البیان و جواهر العلم و التّیّبان و اوّل نور اشرق من افق کان مقدساً عن الافاق

*** ص ۲۷۰ ***

و ما عرفه احد الا من انقطع عما سواه و وفی بالمیثاق فی يوم الطلاق و بعد قد تشرف الخادم الفانی بکتاب حضرتکم الّذی کان مزیناً بثناء الله و ذکره و وجدت منه ما تضرّعت به نفحات محبتکم و فوحات مودتکم قرأته الی ان بلغت مقام الّذی ناجیت به الله ربنا مالک الوری صعبت به الی الغایة القصوی مقرّ عرش ربنا الابهی و عرضت ما فیه لدی العرش اذا ابتسم ثغر المحبوب و نطق بما لا یحصى کلّ الوجود من الغیب و الشّهود و القی علی حضرتک بعض ما حفظته لتفرح بالطاف ربنا العلیّ الحکیم عرض می شود آنچه از آیات منزلت که بعد از عرض مناجات آن جناب از سماء مشیت مالک اسماء و صفات نازل و این عبد موفّق بر تحریر آن شد در ورقه علیحدّه ثبت و ارسال شد و از این آیات محکّمات بدایع الطاف الهیه و ظهور عنایات ربّانیّه در حق آن جناب کالشمس واضح و مبرهن است بل اظهر منها این قدر عرض می شود که همیشه آن جناب لدی العرش مذکور بوده اند و شمس عنایت و الطاف به شأنی مُشرق که این عبد قادر بر تحریر و ذکر آن نبوده و نیست چنانچه جناب امین علیه بهاء الله و سائرین از اهل آن ارض بهاء الله علمیم بر این مطلب شاهد و گواهند چه که مخصوصاً از شما سؤال می فرمودند و اظهار عنایت می نمودند و در جمیع سنین مخصوص آن جناب لوح منیع نازل و ارسال شده آنچه نرسیده قاصدین نرسانده اند یشهد بخدمتکم و قیامکم علی الله کلّ الاشیاء نسئل الله

بأن

*** ص ۲۷۱ ***

بأن یوفّق حضرتکم و یؤیدکم كما یدکم و یرزقکم خیر الدنیا و الآخرة آنه ولیّ الّذین نطقوا بثنائه بین العالمین دیگر این عبد چه ذکر نماید که قابل آن حضرت باشد حق منیع شاهد و گواه است که در مشاهده کتاب آن حضرت به شأنی فرح و سرور دست داد که از شرح آن کما هو حقّه عاجز بوده و هستم ان شاء الله همیشه ایام به اثر قلم آن جناب فائز و مسرور گردیم یاد یاران یار را میمون بود و دیگر آن که در این ایام مکتوبی از جناب مخدومزاده

عليه بهاء الله رسيد و اسامی چندی مرقوم فرموده بودند به ساحت اقدس عرض شد مخصوص ایشان و ساير اسامی طراً الواح بديعه منيعه از سماء عنایت الهیه نازل و ارسال شد طوبی له بما فاز حسن مآب و اینکه از عبارت جناب سيد عليه من كل بهاء ابهاه سؤال فرموده بودند در ساحت اقدس عرض شد فرمودند يا مهدی ان قلبي الاعلی لا یحب ان یتحرك علی ما رقم من قبل انک تفکر و تعرف مقصوده ما فيه من الاشارة و الاستعارة انه ما اراد الآ ذکر هذا الظهور الاعظم الذي احاط اشراقه العالمين انتهى. ان شاء الله همیشه اوقات به ذکر الله مشغول باشيد و به عنایتش فائز تشنتت اسباب ظاهره ان شاء الله به عنایت رحمانیه به اجتماع میدل خواهد شد انه لهو المعطى البازل الکریم انما الهاء علیکم و علی من معکم من کلّ صغیر و کبیر. خ ادم ۶۶. مقابله شد

*** ص ۲۷۲ ***

الذّاکرة بذکر الله و النّاطقة بثنائه خاله

هو الله تعالی شأنه العظمة و الکبرياء

طوبی لورقة حرکتها ارباح عنایة ربها الرحمن علی سدرة العرفان کیف شاء و اظهر منها فی حب ربها ما یبقی به ذکرها فی الوری انه لهو المقتدر علی ما یشاء البهاء علیک یا والدتی بما أمنت بالله و استقمت علی امره و کنت فی حبه من الثابتات یا والدتی قد بلغ الی الخادم کتابک الذی کان رأسه مزیناً بالکلیل اسم الاعظم و هذا عنوانه بعد ذکر هذا الخادم شوقمندم و دردمندم مستمندم خوفمندم الی آخر یشهد هذا الخادم بانک لم تنزل کنت مذکورة منظورة حاضرة قریبة معززة راضیة مرضیة مخلدة فی جنة رضاء ربنا الرحمن و مغفورة عن کلّ الخطایا بما اقبلت الی الله الغفور الکریم و بعد نامه را بتمامه تلقاء عرش احدیه معروض داشتم شمس عنایت و الطاف عن افقها مشرق و ظاهر و لوح بديع منیع از سماء فضل رب العالمین مخصوصاً نازل بعد از زیارت لوح مبین مشاهده فضل الهی را می نمایید و به لسان ظاهر و باطن ناطق می شوید روحی لبدايع الطافک الفداء یا محبوب العالمین و مقصود العارفين و یا من فی قبضة اقتدارک ملوک السموات و الارضین و الحمد لله رب العالمین. خ ادم ۶۶. مقابله شد

تا

*** ص ۲۷۳ ***

تا حضرت محبوب روح و فؤاد جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد و ثنا مقصود عالیمان را لایق و سزاست که به حروف ابواب بیان را گشود و به کلمه مقصود را آشکار فرمود جلت قدرته کنوز معانی را در قمیص الفاظ مستور داشت و مقربین و مخلصین را به آن راه نمود امروز بحر معنی در هر لفظی موج و آفتاب برهان از افق هر کلمه ای مشرق و لایح حدّ قلم از ذکر این مقام قاصر و مقامش بسی کوتاه به لسان منتهی نشود و بیان به آن نرسد. الهما مقصودا معبودا کریمما رحیما در هر شیء آیت کرمت مشهود و آثار جودت موجود رحم فرما طالبان را به مطلوب برسان و قاصدان را به مقصود راه ده عبادت اگر چه غافلند و لکن ضعیفند اگر چه بعیدند و لکن آملند حجابات اوهام منع نموده و سبحات ظنون از تقرّب محروم ساخته ای کریم به کرمت نظر فرما و به آنچه سزاوار بخشش تو است عمل نما مشتی عظام را از روح تازه بديع ممنوع منما و قبضه خاک را از مقرّ پاک بی نصیب مگردان تویی فضال و تویی غفار و تویی مقتدر و توانا. و بعد یا محبوب فؤادی امشب که شب یازدهم شهر شوال است نامه آن حضرت رسيد و همچة اتفاق افتاد که در حضور گشوده شد و معروض گشت

*** ص ۲۷۴ ***

هذا ما نطق به لسان مقصودنا فی الافق الاعلی قوله عزّ بیانہ و جلّ برهانه یا ورقا علیک ذکرى و ثنائى و فضلى و رحمتى و بهائی طوبی لهیکلک بما اخترت له ثوب العبودیة لله الحقّ لعمر الله اخترت ما اختاره الله لک من يعرفها و يعرفها مقامها يتمسک بها و يقوم علی خدمة الامر و ینطق بما یقرّب الناس الی الله رب العالمین قد نطقت بالحقّ و انزلنا لک ما انجذبت به الاشياء جزء عملک و ذکرک ربک ربّ العرش العظیم انا اجبتناک قبل ذکرک و بعده و فی هذا الحین الذی لاحت کلمة الله من هذا الافق المبین و انزلنا لکل اسم ذکرته ما شهد بعنایتی لک و فضلی علیک ان ربک الغفور الرحیم بشر اولیائی من قبلی و ذکرهم بما تقرّبهم و انا الفضال القدیم قد سبقت رحمتی عبادی و احاطت عنایتی من فی السموات و الارضین یا ایها الناظر الی الوجه اشکر الله ربک فی کلّ الاحیان انه انزل لک ما لو یلقى علی التراب لینطق و علی العظام یتحرک و يقوم علی الاموات ینطق باذن الله ربک رب العالمین کذلک انزلنا مائدة البیان فضلاً من عندنا و ارسلناها الیک و نستله تعالی ان یوفک فی کلّ الاحوال و یؤیدک علی نصرة امر هذا المظلوم الغریب قد قرء العبد الحاضر کتابک نشهد انک

اقبلت

*** ص ۲۷۵ ***

اقبلت فی اَوَّلِ الْاِیَّامِ و سمعت ما نطق به لسان الکبریا و رأیت افقه الاعلی و صریر قلمه العزیز البدیع الّذی به انجذبت الملاً الاعلی و سگان الفردوس الّذین استبشروا بذکر نبائی العظیم و اتّخذوا لانفسهم سبیلاً الیه و فازوا بما لافاز به احد **من قبل ولكن** القوم اکثرهم من الغافلین ندایت را شنیدیم لله الحمد به رضا فائز شدی و از نامهات عَرَفَ مبارک عبودیة خالصه متضوّع آنها فائز بالقبول و ذکرها المظلوم بذکر لایبذله شیء من الاشیاء و لاتستره کلمات المعرضین از حقّ بطلب جمیع مبلغین را فائز فرماید به آنچه که الیوم سزاوار است از قبیل مظلوم کلّ را بشارت ده و به حراره محبّة الله مشتعل نما شاید فائز شوند به آنچه که از برای آن خلق شده اند لله الحمد بعضی از اولیا در آن ارض و اطراف آن فائزند به آنچه که لدی الله مقبول و مذکور است هنیئاً لهم البهاء الظاهر اللّائح من افق سماء عنایتی علیک و علی ابنانک و علی الّذین یسمعون قولک فی امرالله المهیمن القیوم **انتهی**. این کزّه بسیار خوب واقع شد چه که این عبد قصد افق اعلی و ذروه علیا نموده بود غلام الله وارد و چند نامه به این عبد داد در دست بود حین ورود حسب الامر نامه ای که از آن محبوب فؤاد

*** ص ۲۷۶ ***

بود در همان حین قرائت شد و به شرف **اصغاً** فائز گشت و همان حین جواب از افق سماء اراده مالک رقاب نازل جلت عنایته و عظم سلطانه از امواج بحر بیان مراتب و مقامات عنایت و فضل و جود واضح و معلوم است روحی لعنایته الفداء اینکه دربارهٔ مخدوم مکرم حضرت الف و حا علیه **بهاء الله** الابی مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلی این کلمات عالیات نازل قوله تبارک و تعالی یا الف یا حا علیک **بهاء الله** مالک الاشیاء و مولی الوری خطایی که **گمان** نمودی سبب ظهور عطا شد و این کلمات عالیات از **افق** اعلی مخصوص آن جناب نازل در هر کلمه ای بحر عنایت مستور و آفتاب فضل مکنون آنچه را عمل نمودی مطابق حکمت بوده و به حکمت مأموری یا الف و حا قسم به آفتاب بیان از برای تو مقدّر شده آنچه که طیر خیال از بلوغ به آن عاجز و قاصر است به نعمت عرفان فائز شدی و از مائده بیان نصیب برداشتی و مؤید شدی بر اقبال و عمل فی سبیل الله ربّ العالمین. اشکره بهذا الفضل الاعظم و قل لک الحمد بما ذکرتی مرّة بعد مرّة و انزلت لی ما لایأخذہ الزّوال بدوام اسمک الفضال انتهى. فی الحقیقه فائز شدند به آنچه که اکثر اهل عالم از آن محروم و ممنوعند یکی از حسنات آنکه ابناء از قبل و بعد فائز شدند به آنچه که در کتب الهی مذکور و **مسطور** است در این ایام مبارکه ابنین علیهما **بهاء الله** مع نفسین علیهما ۶۶۹

در سجن

*** ص ۲۷۷ ***

در سجن وارد و به شرف اصغاء و مشاهده و حضور فائز **این مقام مقامی است** که غیر حقّ جلّ جلاله بر عظمتش علی ما هو علیه آگاه نه اینکه دربارهٔ جناب کربلائی زینل علیه **بهاء الله** مرقوم داشتند بعد از عرض نبر اذن از افق اراده مُشرق له الفضل و العطا و له الذکر و البهاء این ایام رئیس جدیدی در این بلد وارد اگر چه الی حین جز معروف امری ظاهر نه انّ الله ربّنا یعلم ما فی سرّه و قلبه و هو العظیم الخبیر و اینکه دربارهٔ جناب آقاسید محمّد علیه **بهاء الله** مرقوم داشتند بعد از عرض یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد **لیجد منه عرف الله** المهیمن القیوم و همچنین مخصوص جناب آقا رضا و آقا محمّد صادق علیهما **بهاء الله** بعد از عرض در حضور دو لوح امنع اقدس از سماء فضل و عطا نازل لیقربهما الیه و هو العطوف الغفور یا محبوب فؤادی نور امر **از کلّ جهات ساطع و لائح و نار در سدره مبارکه ظاهر و مشتعل و بحر بیان در قطب** امکان به کمال **اوج ولكن** طالب مفقود آیا سبب **مغ** چه بوده و چیست اهل عوالم عدل و انصاف کلّ متخیر چه که ظاهر شده آنچه که شبه و مثل نداشته در هر حین بحری از آیات نازل و فرات فضل و عطا از یمین عرش جاری و قوم حول غدیر **منتن** طائف این خادم در لیالی و ایام به ذیل مالک انام **متشبهت** که شاید مُردگان را کأس بقا بخشد و غافلان را آگاه فرماید و جاهلان را به بحر علم راه نماید انّ ربّنا هو المقتدر علی ما یشاء و هو الامر الحاکم العظیم الخبیر. اینکه دربارهٔ حبیب روحانی جناب آقا میرزا عبدالله علیه **بهاء الله** و عنایته مرقوم داشتند لله الحمد لازال ذکرشان در ساحت امنع اقدس بوده و هست آن محبوب فؤاد

*** ص ۲۷۸ ***

در هر کزّه ذکرشان را به ساحت اقدس عرض نموده اند و همچنین جناب آقا علی حیدر علیه **بهاء الله** و بعضی از اولیای ارض طا ذکر ایشان را نموده و می نمایند این که در ذکر الواح مبارکه **مرقوم** داشتند درست عمل شده لله الحمد به جناب آقا میرزا عبدالله خ ا رسید یسئل الخادم ربّه بان یؤیّد علی ما ینیق به ذکره انّ ربّنا الرحمن هو الفیاض الکریم اینکه در باب عیال **حبیب** روحانی علیه **بهاء الله** مرقوم فرمودند بعد از عرض امام وجه این کلمات عالیات از مشرق بیان مُشرق قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک **بهاء الله** مولی الوری نظر به مصلحت امور ظاهره و فی الجملة آسایش رجوع اهل نزد جناب ع ب علیه **بهاء الله** خوب است ولكن کون آن جناب در ارض تا احب و احسن در هر حال در این امورات امر به مشورت شده آنچه ظاهر شود عمل به آن لدی الله مقبول انتهى. و این که دربارهٔ حبیبان روحانی جناب آقا میرزا سلیمان و جناب آقا میرزا مهدی علیهما **بهاء الله** مرقوم داشتند صد هزار بار شکر مقصود عالم را که ایشان را موفّق فرموده و بر هجرت مؤید نمود **قاصدین** شطر السّجن توجه کردند لدی الله مذکور بوده و هستند قال و قوله الحقّ انّ الّذین **هاجروا فی سبیل الله ربهم** و اقبلوا الی الافق الاعلی اّهم من اهل البهاء و اصحاب السّفینة الحمراء علیهم رحمة الله ربّ العالمین و بعد از عرض ذکر ایشان

در ساحت امنع اقدس دو لوح مبارک مخصوص ایشان نازل و ارسال شد ان شاء الله به بشارت این عنایت کبری به فرح اکبر فائز شوند لله الحمد این ایام مهاجرین در هر یوم فائز و عرف وحی در کلّ حین متضوّع. فائز شدند به آنچه که شبه و مثل

نداشته

*** ص ۲۷۹ ***

نداشته و ندارد سعهیم مشکور و اعمالهم مرور و حضورهم و زیاراتهم مقبوله دیگر آن محبوب روحانی باید این بشارت را به ایشان برسانند چه که این کلمه از لسان عظمت شنیده شد علو مقام و سموش نزد آن حضرت معلوم و واضح است یکی از اینین که بر حسب ظاهر به اذن فائز نبود محبوب فؤاد جناب امین علیه بهاء الله الابهی دستخطی به این عبد ارسال داشته‌اند و در آن اذن طلب نموده‌اند و بعد از عرض در **ساحت** اقدس به طراز قبول و اذن فائز **گشت** هنیئاً **لابیها** و **امهما** و **للذین فازوا** بعنایة الله ربنا و ربکم و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارضین اولیای آن ارض طراً مذکورند و این عبد از حقّ جلّ جلاله می‌طلبید کلّ را به نور استقامت و نار **محبّت** در هر حین منور و مشتعل فرماید اوست قادر و توانا و **مالک** الآخرة و الاولى مراسله محبوب مکرم حضرت الف و حا علیه بهاء الله الابهی که به خطّ آن حضرت بود رسید و بعد از عرض امام وجه یک لوح امنع اقدس از مشرق امر الهی مشرق لله الحمد امواج بحر عطا امام وجوه وری به شأنی ظاهر که جز کوران عالم انکار آن ننمایند هر صاحب بصری گواهی داده و می‌دهد و هر دارای سمعی به لک الفضل و الکرّم یا مالک الامم ناطق و متکلم اگر چه حال ناس غافلند و لکن سوف یأتی یوم یذکرون الایام و ینوحون علی انفسهم **یسئل** الخادم ربّه بان یطهر قلوبهم من الاوهام انه هو ربّ الانام و مالک الایام و اینکه ذکر دو نفر

*** ص ۲۸۰ ***

در نامه فرموده‌اند بعد از عرض مخصوص هر یک نازل شد آنچه که گواهی می‌دهد بر رحمت و شفقت و عنایت حقّ جلّ جلاله در جمیع احوال عنایتش مترصد و منتظر. چون اسمی از اسما ذکر شود فی الفور تجلی شمس اخذش نماید و به نور ابدی فائز گردد و سبب این نعمت باقیه و مانده سمائیه حضرت محبوب روحانی جناب الف و حا علیه بهاء الله الابدی شده‌اند هنیئاً لحضرت و مرئناً لجنابه فی الحقیقه از اول ایام الی حین بر خدمت قائمند و به ذکر ناطق این فضلی است عظیم و نعمتی است بزرگ که به آن فائز شده‌اند دستخط دیگر آن محبوب فؤاد که دارای آب حیات بود رسید الحمد لله زلالش علت **بهجت** و نشاط و اثرش سرمایه فرح و انبساط حمد منعم حقیقی را که آن محبوب معنوی را تأیید فرمود و به عنایتش مخصوص نمود و بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلی این کلمات عالیات از امّ الكتاب نازل قوله تبارک و تعالی **بسی السامع البصیر** یا ایها الناطق بثنائی و الناظر الی افقی و القائم علی خدمة امری انا زیناک بطراز عنایتی و القیناک کلمتی و اظهارناک **لتبلیغ** امری بین عبادی قد حضر العبد الحاضر فی هذا الحین و ذکرک و عرض لدی الوجه ما ارسلته اذاً ظهر بحر العنایة بامواج الرّحمة و العطاء و اشرق نیر الفضل من افق **البقاء** و ذکرناک بما انجذب به المألّ الاعلی و خرج الروح من **مقامه** الابهی شوقاً لاصغاء ندائی الی ان حضر مقابله رأسی و نادى باعلى النداء یا ملأ الارض و السماء هذا هو **المکنون** فی ازال الازال هذا الذی بذکره نزلت کتب الله

ربّ

*** ص ۲۸۱ ***

ربّ العرش و الثّری **ایاکم** یا ملأ الارض ان تمنعوا انفسکم ضعوا ما عندکم ثم اسرعوا بالقلوب الی مقام فیهِ استوی القیوم علی عرش الظهور و ینطق انه لا اله الاّ أنا الفرد الواحد العلیم الخبیر طوبی لک بما اقتضت امورک علی ذکرى و ثنائى و خدمة امرى العزیز المحبوب ذکر من قبلی اولیائی و بشرهم بفضلی و رحمتی و نورهم بانوار بیانی البدیع قد انزلنا لهم ما ینادی باعلى النداء و یشهد بفضلی و جودى الذی احاط الوجود من الغیب و الشّهود نعیماً لمن فاز بانوار ملکوتی و ویلّ لکلّ مبغض بعید **انتہی**.

احصای عنایات الهی فی الحقیقه محال است هر هنگام ذکر آن محبوب فؤاد به ساحت امنع اقدس فائز **گشت** بحر عنایت موج و آفتاب فضل به شأنی مشرق که کلّ از ذکرش عاجز و قاصر این خادم فانی از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که از تربیت آن محبوب و اولیا خلقی که لایق این ظهور است ظاهر گردد ماسوی الله را معدوم **بینند** و اسما را نزد اسمش مفقود انه علی کلّ شیء قدیر ذکر حبیب روحانی جناب هدی علیه بهاء الله الابهی را فرمودند الحمد لله آثار ذکر و بیانشان ظاهر فرمود آنچه را که گواه است بر خلوص نیّت و پاکی فطرت ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء بعد از ذکر اسمشان در ساحت امنع اقدس این کلمات عالیات از سماء فضل نازل

*** ص ۲۸۲ ***

قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه انا الظاهر الناطق فی **السجن** الاعظم لله الحمد در نفس اولیا اثر کوثر بقا ظاهر و به آن حیات تازه دهند و عظم رمیم را روح جدید بخشند یا هدی قد ذکرک مولی الوری من قبل و قبل القبل و فی هذا الحین انه هو الفضال الکریم ذکرت لازال در ساحت اقدس بوده در ظلّ قباب عظمت ساکنی اگر چه به ظاهر دوری طوبی لقلبک بما اقبل و لوجهک بما توجه و لسمعک بما سمع و للسانک بما نطق بذکر الله و ثنائه بین عباده انه

معك يسمع و يرى و هو السميع البصير نسل الله ان يؤيدك على ما انت عليه انه هو المقتدر القدير الهاء الظاهر من افق سماء عنايتي عليك و على من معك و على كل ثابت مستقيم انتهي. و مخصوص جناب اسمعيل پاشا خان مذکور عليه بهاء الله و عنايته يك لوح امع اقدس از ملكوت فضل نازل و ارسال شد ان شاء الله از كوثر بيان الهی كه در آيات مستور است بياشامند و به استقامت كبرى كه جميع مراتب عرفان به آن منوط است فائز گردند و اينكه درباره حبيب فؤاد جناب آقا محمدكريم ع ط عليه بهاء الله و عنايته مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت عز اقدس اين آيات نازل قوله تبارك و تعالى يا ورقا عليك بهائي و عنايتي و رحمتي قد كنت سبباً لذكر اوليائي و اصفياي نسل الله ان يقدر لك اجر عملك هذا انه هو

المقتدر

*** ص ۲۸۳ ***

المقتدر القدير قد فاز العين و الطاء بالقيام لدى باب العظمة و الكبرياء و سمع النداء باذنه و شاهد افق الظهور بعينه بشره بهذا الذكر الاعظم و هذه العناية الكبرى التي احاطت الارض و السماء في الحقيقة جناب عين و طا به معروف متمسكند و در امورات خيره از نفوسى هستند كه مى فرمايد و منهم سابق بالخيرات نسل الله ان يؤيده و يوفقه و يجعل ذيله طويلاً بين الانام انه هو المقتدر العزيز العلام انتهي. في الحقيقة ايشان در امورات خيره توقف ندارند اگر بر حسب ظاهر اسباب موافق اراده و طبيعت ايشان ظاهر نه مع ذلك به قدر مقدور بل فوق آن ساعى و جاهدند و در خيرات سارع هنيئاً له و طوبى له و اينكه ذكر محبوب فؤاد حضرت حيدر قبل على عليه بهاء الله الابدى و عناية الله السرمدي را فرمودند بعد از عرض اسم ايشان در افق اعلى اين كلمه غنيا نازل قول الرب تعالى و تقدس يشهد المظلوم بقيام الحيدر على امرالله المهيمن القيوم يا ورقا لعمرالله توفيق اخذش نمود و تأييد با او همراه گاهى به تحرير مشغول و هنگامى به ذكر و ثناء حضرت مقصود و حوادث عالم و بغضاي امم از اقبال و تبليغ امر منعش نمود كلمه رضا از قلم اعلى درباره او نازل هنيئاً له و مريئاً له در كلمه شهادت مظلوم بحور عنايت مستور و لثالي فضل مكنون از اول ايام الى حين در اين امر ميبين و ترويج آن توقف

*** ص ۲۸۴ ***

نمود انا كنا معك و معه نسمع و نرى و انا السماع البصير و انا العزيز الفضال انتهي. سبحان الله جميع عالم از برای عرفان اين امر اعظم و ترويج آن خلق شده اند مع ذلك فائز نشد به آن الا معدودى از اوليا كه به طراز تخصيص مزيتند و به عنايت مخصوصه فائز بر كل لازم كه از حق جل جلاله از برای اين اولياي معدوده طلب نمايند آنچه را كه سزاوار عنايت و بخشش اوست دستخط ديگر آن فرح اكبر در منظر اكبر به شرف اصفا فائز مناجات آن حضرت بتمامها عرض شد و بعد از اتمام اين آيات از مطلع عنايت مقصود عالميان نازل قول الرب تعالى و تقدس هو السميع البصير يا ايها المتمسك بحبلى و الشارب رحيق بياني قد اقبل اليك وجه رحمتي من افق سجنى و يناديك بما يتضوع به عرف بياني في ارضى و سمائي ليكون باقياً ذكرك في ملكوتى ان ربك هو الكريم ذو الفضل العظيم كنا ناطقاً بأيات عظمتى و ناظراً الى آفاق ممالكى حضر العبد الحاضر أمام وجهى و قرء ما ناجيت به الله رب الملك و الملكوت و مالك العظمة و الجبروت قد سمعنا ندائك و حنين فؤادك و ضجيجك و صريخك في الفراق نسل الله ان يرفع بندائك عن التوم رؤس الغافلين انه هو اقدر الاقدرين و ارحم الراحمين يا ورقا عليك بحر بهائي و على ذريتك ان ربك هو المبشر العليم الحمد لله اذ هو مقصود العالمين انتهي. در هر كلمه بحور عنايت مستور في الحقيقة آن محبوب فؤاد به لحاظ

عنايت

*** ص ۲۸۵ ***

عنايت مالك ايجاد فائزند صدهزار هنيئاً لك. خادم از حق تعالى شأنه مسئلت مى نمايد عباد را توفيق عنايت فرمايد از برای توجه و تقرب و اصفاء آيات عظمتش انه هو الفضال الكريم ذكر حبيب روحانى جناب عين قبل با عليه بهاء الله الابهى را فرموده بودند ذكرشان در ساحت اقدس بوده و هست هفته قبل يك لوح مبارك مخصوص ايشان نازل و با الواح ارض طا ارسال گشت و بعد از عرض ذكر ايشان در ساحت اقدس اعلى اين كلمات عاليات مخصوص ايشان از افق عنايت طالع قوله تبارك و تعالى بسى الناطق في سجن عكا نشهد ان العين شرب رحيق عنايتي من كأس عطائي و سمع ندائي اذ ارتفع من شطر سجنى و فاز بنفحات الوحي في ايامى و اقبل الى اذ اعرض عني اكثر عبادى هذه شهادة اشرفت و ظهرت من افق قلبي الاعلى طوبى له ثم طوبى له و لمن ذكره في كتابه يا با عليك الهاء در هر كزه از شطر تا نسائم ذكر تو در هبوب و مرور ذكرت در بساط حق جل جلاله مذکور و اسمت به طراز اسعى الجميل موجود افرح و كن من الشاكرين انتهي. اين عبد فاني در اكثر احبان به ذكر ايشان ذاكر لله الحمد به نار محبت الهى مشتعلند و به نور معرفتش منور و اين است سبب و علت فرح افنده و قلوب دوستان اينكه درباره اولياي سيسان عليهم بهاء الرحمن مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امع اقدس اين شمس بيان از آفاق علم و بيان و حكمت الهى اشراق نمود قوله تبارك و تعالى به نام گوينده تو انا يا اهل سيسان مكرز به آثار قلم اعلى

*** ص ۲۸۶ ***

فائز شديد قسم به جوهرى كه از خزانه خاصه كلمه مباركه كنت كنزاً مخفياً آشكار گشت عالم و آنچه در اوست به يك كلمه كه از كنز قلم اعلى ظاهر شده معادله نهي نمايد آيا مى دانيد كه نطق مى فرمايد و كه به شما توجه نموده لعمرالله اگر في الحقيقة بيبايد و بدانيد خود را فارغ از عالم و عالميان

مشاهده نمایید نابالغ‌های عالم قصد اضلال نفوس مقدسه نموده‌اند به راستی می‌گویم این آیام را شبه و مثلی نبوده و نیست قدرش را بدانید و به مقام دانایی فائز نشوید مگر بتقوی الله نستل الله رب العرش و الثری بان یزین میاکلکم بطراز التقوی و رؤسکم باکلیل الانقطاع انه هو المقتدر القدر طوبی لکم و لیدیارکم انا نجد منها عرف محبتی العزیز البدیع نوصیکم بالاعمال و الاخلاق ثم یوصیک بالاتحاد و الاتفاق و بالحکمة الّتی امرناکم بها فی الزّیر و الالواح نزع و فساد منع شده باید کلّ به معروف تمسک نمایند امروز اگر نفسی از اولیا را سب نمایند و او صبر نماید عندالله اجر شهید از برایش مقدّر طوبی للصابرین و هنیئاً للصابرین ای دوستان عمر دنیا قابل ذکر نه عنقریب فنا اخذش نماید جهد نمایید شاید به روح و ریحان نفسی را از ماء بیان الهی زنده نمایید و یا قلبی را به کوثر فضل از غبار اوهام مقدّس دارید شأن انسان عمل نیک است و ظلم و اعتساف عمل بی‌خردان. در جمیع احوال شاکر باشید و راحم نه منکر و ظالم

و در حق

*** ص ۲۸۷ ***

و در حق صاحبان امور ظاهره دعا نمایند نه جفا لو کشف الله لهم کما کشف لکم یسرعوا بالعیون و القلوب الی الافق الاعلی انّ الفضل بیده و قدره لکم و لمن تمسک بحبله المئین و نبأه العظیم ذکر جناب سید محمد علیه بهاءالله از لسان عظمت جاری نستل الله تعالی ان یؤتیه علی خدمته در کتاب اقدس در تعلیم اطفال و تربیت ایشان نازل شده آنچه که عرفش باقی و دائم است و انقطاع نپذیرد انا نکبر علیه من هذا المقام لیشکر ربّه المکبّر العظیم انتهى. از حق جلّ جلاله سائل و آمل که حزب خود را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتفاع کلمه و ارتقاء مقام و سبب ظهور تقدیس و علت بروز تزیه است لله الحمد اولیای میلان علمهم بهاءالله و رحمته و عنایته بر اکثری از بلاد سبقت گرفته‌اند و از رحیق بیان مقصود عالمیان آشامیده‌اند و اهل سیسان هم فائزند به آنچه که اکثری از اهل ارض از آن محرومند ذلک من فضل الله ربنا و رب من فی السموات و الارضین ذکر حبیب روحانی جناب ابن دخیل علیه بهاءالله الملك العزیز الجلیل را مجدّد فرموده‌اند چندی قبل از سماء مشیت مقصود عالمیان مخصوص ایشان نازل شد آنچه که از افق هر کلمه‌ای نور عنایت ساطع و آفتاب حقیقت مُشرق و این حین بعد از عرض ذکر اسم ایشان در حضور این بیان از لسان عظمت نازل قوله عزّ برهانه و عظمت عظمته یابن الدخیل انت الّذی فزت بایّامی و سقیّت رحیق بیانی

*** ص ۲۸۸ ***

و رأیت افق ظهوری و سمعت ندائی انّ حضرة الامین قد جعل عملک خزینة لک عنده انه هو الفضال الکریم ذکر النّاس بما نزل من ملکوت بیانی و بشرهم بعنایة الله رب العالمین قل هذا یوم نادى المناد من مکان قریب و ارتفعت الصّیحة بالحقّ من لدی الله المقتدر القدر قد اشرقت الارض بنور ربّها و فاز الطّور بمکلمه العزیز یا ابن الدخیل یرون القوم آیات الله و ینکرونها و یسمعون ندائه و یرضون عنه قل یا معشر البشر تالله قد استوی علی العرش مالک القدر و ظهر کلّ سرّ مستتر اقبلوا بقلوب نورا الی منظره الاکبر و مقامه الاطهر ایاکم ان تمنعکم شهات القوم عن القیوم او سطوة الدّئاب عن مالک المآب ضعوا العالم ورائکم اأخذین کأس البقاء باسم ربکم الابهی فلما بلغ البیان الی هذا المقام الاعلی نادت الاشیاء یا عباد الرّحمن قد نصب المیزان و ظهر الصّراط و ماج البحر الاعظم امام وجوهکم و ماج عرف الله بینکم اشکروا ربّ هذا الفضل الّذی احاط الوجود من الغیب و الشّهود بهاء من لدنا علیک و علی الّذین سمعوا ندائک اقبلوا الی الله المهیمن القیوم انتهى. سبحان الله از برای سیف بیان شریک و شبیهی نبوده و نیست نفوذ این سیف اعظم و احد است از نفوذ سیف حدید الحمد لرّبنا الرّحمن قد منع احبائه عن الظلم و الاعتساف و عن الفساد و الزّاع و الجّدال و جعل النّصرة فی البیان لا غیر. لنا و لاهل العالم ان نشکره بهذا الفضل العظیم لا اله الا هو الغفور الرّحیم لله الحمد جناب ایشان بر خدمت و تبلیغ

و حضور

*** ص ۲۸۹ ***

و حضور و وصال و لقا فائز شده‌اند از حقّ جلّ جلاله از برای ایشان تأیید و توفیق می‌طلبم ان ربنا هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کُن فیکون اینکه ذکر حبیب روحانی جناب ملاحسین علیه بهاءالله و عنایته و همچنین جذبه نوریه طلعه بدیعه علمها بهاءالله و سناؤه را فرمودند در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد قوله تبارک و تعالی یا ورقا یا ایها الناظر الی افق و القائم لدی باب عظمتی و النّاطق بثنائی انّ الفضل کلّه بیدالله ربک رب العرش العظیم انه یجعل العباد اعلیهم اسفلهم و اسفلهم اعلیهم انه هو المقتدر القدر در آن چه واقع شده نظر کن و تفکر نما اُخت این مظلوم فرسنگها از حقّ بعید مانده و آمه مذکوره به شرف قرب و وصال فائز بلی علم الانساب بینکم مرتفع و رایة یوم یفر المرء بر اعلی مقام عالم منصوب این خواهر با ما نبوده و یحیی را در این امر ندیده نظر به حبّ دنیا و انتساب به صاحبان عزت و غنا از مظلوم گذشت و به ظالم پیوست و به سبب این خیانت کُبری به اعدا منضمّ و منتسب و حال به نار بغضا مشتعل به مکرری ظاهر شده که عالم از آن متحیر ابدأ از این امر آگاه نه ولكن از بعضی از مظاهر ابلیس تلبیس‌های لاتحصی اخذ نموده به شقاوت کبری ظاهر شده و برضّر مظلوم قیام کرده از قبیل مظلوم ورقه جدیده را تکبیر برسان

*** ص ۲۹۰ ***

و به تجلیات انوار آفتاب حقیقت مسرورش دار طوبی لها و لمن عرفها و علمها و هدیها الی صراط الله رب الارض و السماء و مالک الآخرة و الاولى انتهى. این عبد از حقّ جلّ جلاله می طلبد حفظش فرماید و در هر **حین** بر حبّش بیفزاید أنّ ربّنا هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون اینکه ذکر اولیای الهی علیهم بهاء الله را در آن ارض فرمودند بعد از عرض اسامی در بساط اقدس الهی مخصوص هر یک نازل شد آنچه که گواهی داده و می دهد بر بحر **عنایه** الله ربّنا و ربّ العالمین بحور عالم به کوثر بیان مالک قدم معادله ننماید این **بسی** واضح و لائح است که جمیع عالم به یک قطره آن خلق شده شرافت بحور غیب و شهود از آن قطره بوده **و** هست أنّ ربّنا الرحمن هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون نفوس مذکوره علیهم بهاء الله مالک الاحدیّه کلّ به حیوة ابدیه فائز چه که ذکرشان از لسان عظمت جاری و در کتاب از مداد اسم وهاب مذکور و مسطور چه که این **مداد** مبدأ اتّحاد است و مطلع اتّفاق از حقّ جلّ جلاله می طلبم اولیای خود را تأیید فرماید بر حفظ آنچه عطا نموده چه **اگر** علی قدر عین **نمله** تجلیات نبر فضل و عطا که مخصوص اولیای مقدر شده ظاهر شود کلّ در **بیدای** وجود به لبتیک لبتیک ناطق گردند در سترش اسرارها مستور و در کشفش عنایتها مشهود من یقدر ان یحصی ما لایرتقی الیه طیر الافئدة و العقول باری یا محبوب فؤادی

در جمیع

*** ص ۲۹۱ ***

در جمیع امور عجز مخلوق ظاهر و قدرت خالق آشکار ذکر **جناب** حاجی میرزا فتحعلی علیه بهاء الله را فرمودند و **همچنین** مراتب ایقان و استقامت و اشتعال ایشان را. بعد از عرض امام مولی الاسماء در افق اعلی یک لوح اعزّ ابداعی مخصوص ایشان از افق فضل اشراق نمود این عبد فانی از اوصاف آن محبوب درباره ایشان به کمال عجز و ابتهال از غنیّ متعال مسئلت نمود که ایشان را مطلع نصر و ظفر قرار فرماید و از فضل بی منتهی نصرت امرش به جنود حکمت و بیان بوده لا غیر در این مقام بیاناتی از قلم اعلی جاری که انسان را در یک آن از خاک به افلاک کشاند جلّت عظمت ربّنا و جلّ فضله و عزّ جوده و کبّر کریمه الّدی احاط الملک و الملکوت اینکه درباره بعض احکام مرقوم داشتند حسب الامر آنچه از قلم اعلی الی حین جاری شده و ثبت گشته ارسال می شود و اما در صوم مسافر پیاده که سؤال نمودند حدّ آن دو ساعت مقرر گشته أنّ ربّنا هو الفضّال الکریم و هو الغفور الرحیم و نفوسی که به اشغال شاقّه در آن ماه مبارک مشغولند هذا ما حکم به الله جلّ جلاله قوله عزّ افضاله آن نفوس به طراز عفو و عنایت حقّ جلّ جلاله مزینند انا عفونا عنهم فضلاً من عندنا و رحمةً من لدنا و انا الامر الحاکم العلیم الحکیم بشرهم بما نطق به لسان العظمة فی مقامه العزیز الرقیع ولكن در آن ایام قناعت و ستر لاجل احترام حکم الله و مقام صوم اولی و احبّ

*** ص ۲۹۲ ***

انتهی و اینکه درباره وضو سؤال نمودند که آیا با وضوی صلوة ممکن است ذکر نود و پنج مرتبه اسم اعظم و زیارت جمال قدم جلّ جلاله را نمود و یا آنکه باید به جهت هر یک مرّة اخری وضو تجدید شود بعد از عرض لسان الله به این کلمه علیا ناطق تجدید لازم نه انتهى. در جمیع امور فضل احاطه نموده و رحمت سبقت گرفته و کفی بنفسه شهیداً یا محبوب فؤادی نظر به تعجیل و فقدان وقت بعضی از الواح منزله مبارکه در محل ماند و همچنین ذکر بعضی از مطالب مرقومه در دستخطهای آن محبوب فؤاد ان شاء الله از بعد ارسال می شود أنّ الله خیر حافظ و هو خیر الواصلین و اینکه کلمه ای از لسان عظمت ذکر شده بود بعد از عرض در ساحت اقدس این کلمه علیا نازل قوله تبارک و تعالی و ما سمعتم من احبائنا نسل الله تعالی ان **یبذلّه** بالخیر و یقدر لاولیائه من بحر عطائه ما تقرّ به عیونهم و تفرح به قلوبهم أنّه هو الفضّال الکریم انتهى. التّور و الزّوج و الذّکر و القدّوس و الهیاء علی حضرتکم و علی من معکم و علی من یحبکم و یسمع قولکم فی الله مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السّموات و الارضین. خ ادم فی ۲۷ ص سنه ۱۳۰۶. مقابله شد

حضرت محبوب فؤاد جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلیّ لابهی

سبّوح قدّوس ربّنا و ربّ الملائکة و الرّوح آیات منزله عالم را فرا گرفته

و بیّنات

*** ص ۲۹۳ ***

و بیّنات ظاهره احاطه نموده لثالی عمّان محبوب امکان جلّ جلاله امام وجوه ظاهر و مشهود و سدره مبارکه باعلی التّداء ناطق مع این عنایات مُشرقه ظاهره و رحمت نامتناهی اهل عالم بی خبر مانده اند بعضی شنیده اند و انکار نموده اند و بعضی دیده اند و اعراض کرده اند صدق الله العلیّ العظیم و کم من آیه فی السّموات و الارض یمزّون علیها و هم عنها معروضون و برخی نضحت وحی را ادراک نموده اند و **به اصبع یقین حجبات را** خرق و سبحات را شق کرده اند ایشانند که از آفاق آسمانهای **وفا** و راستی و ایقان و اطمینان مُشرقند زخارف عالم و تزیینات امم نزدشان موهوم صرف و مفقود بحت ثروت

ایشان را از تقریب منع ننمود و شوکت ایشان را از انفاق مال و جان باز نداشت حَسَن آسمانی در ارض جان فدا نمود و حُسن ديار معانی در ظاهر ظاهر جان در باخت آيا آن چه نوشیده بود و این چه آشامید سُبْحان الله عقول عالمیان متحیر و مهوت چه خوب گفت آن صحرائی بیابان نشین: یک جو ندم به کلّ عالم نمی دم. مقصود از نمد اظهار حبّ و خلوصش بوده سُبْحان الله نفوس مذکوره مع آنکه صاحب ثروت و جاه ظاهر و عزّت و رفعت مابین بریه بودند ما عندهم ایشان را از ما عندالله منع ننمود آن حالتی که قوم کلمه اعراض از ایشان طلب نمودند چه حالتی بود و آن چه عنایتی بود که ایشان را **حفظ** نمود به کمال فرح و اطمینان و روح و ریحان به مقرّ **فدا** تشریف بردند و همچنین

*** ص ۲۹۴ ***

قبل از ایشان حضرت کاظم علیه بهاءالله الابهی ذناب ارض عمل نمودند آنچه را که ذکرش از دفتر احزان محو نشده و نخواهد شد. الهی الهی در دفتر مجاهدین اسماء اولیائت را ثبت فرما چون از اقرار منع فرمودی بر صراط مستقیم دار تا کلّ به روح و ریحان و حکمت و بیان عبادت را آگاه نمایند و از دریای دانایی قسمت عطا کنند ای کریم هر صاحب لسانی بر سبقت رحمت گواهی داده و هر صاحب بصری بر **بزرگواریت** اقرار نموده به **ایادی** اقتدار ایادی ضعف را اخذ فرما و به ملکوت قدرتت راه نما و به عرصه **منیر** حمایتت در آر تا کلّ حلاوت بیانت را بیابند و به بحر بخششست آگاه شوند ای رحیم چون خلق فرمودی رحمت نما و این دوری را به نزدیکی تبدیل فرما تا کلّ بیابند و بیابند و در ظلّ قباب رحمت مسکن گزینند تویی توانا لا اله الا انت **العلی** الابهی. یا محبوب فوادی نامه های عالی و دستخط های نامی **متواتر** رسید و هر یک را تأثیری بدیع و اثری جدید بود و هر جزء از اجزاء وجود را تأثیری بخشید و حالتی داد بسیار از معانی انسان تفکر می نماید و لکن لفظی که آن را معلوم کند در دست نیست لله الحمد و المته هر یک از آن نامه ها گویا به افصح بیان به تقدیس و تزیه و ذکر و ثنای مقصود عالمیان ناطق بود جلّ معلّمکم و جلّ معرفّکم و جلّ مؤبّدکم و جلّ ملقیکم و جلّ ملهمکم و جلّ حافظکم و جلّ ناصرکم الی الآخر الذی لا آخر له. ینی للخدام ان ینطق بدوام الملك و الملکوت و یسئل عنایات الله و الطافه و بحر جوده و شمس فضله لیظهر من کلّ شیء ما یقرّبه الی الذروة العلیا و الافق الاعلی و در هر کزه

نامه

*** ص ۲۹۵ ***

نامه آن محبوب فوادی امام عرش مالک ایجاد عرض شد و به شرف اصفا فائز گشت و در هر مرّه نیر عنایت مُشرق و آفتاب فضل لائح و هر حینی گمان می رفت که اکسیر بیان رحمن عالم را به عنصر جدید و روح جدید مزین فرماید جلّت عنایت و عظمت امواج بحر عطائه و تجلیات انوار شمس بیانه تا در این شب نوزدهم ۱۹ جمادی الاخری نامه اُخری امام وجه مولى الوری عرض شد قول الرّبّ تعالی و تقدّس بسمی الذی به ظهر ملکوت البیان فی الامکان أم الكتاب ینطق و ینادی و ینشّر الکلم بما نزل من لدی الله رب العالمین امّ البیان ینادی و یقول قد اتی الرحمن بسلطان لاتقوم معه جنود السموات و الارضین انّ السماء تنادی و تدعوا کلّ الی مشرق الظهور **ولکن** القوم اکثرهم من الغافلین تالله قد ماج بحر العرفان و کلّ موج من امواجه ینشّر الناس بما ظهر و لاح من افق ارادة الله مقصود القاصدین انّ الذین قاموا علی نصرة الامر اتمهم من الفائزین فی کتاب المبین قد وصفهم الرحمن فی الفرقان رجالاً لاتلهم تجارتة و لا بیع عن ذکر الله نشهد انها نزلت لاولیائی الذین ما منعهم ریح العالم و لا کنوز الامم و لا ما عند الامراء و الملوک **عن التوجه** الی انوار وجه ربهم العزیز الحمید ترکوا ما عند القوم متمسکین بما نزل لهم من لدن قویّ قدیر اولئک رجال لاتضعفهم قدرة الارض و السماء و نبذوا کلّ ما یدرکه الخیال شوقاً للقاء الله محبوب

*** ص ۲۹۶ ***

العارفین یا ایها الطائر فی هوائی و المتمسک بحبل عنایتی و الناطق بثنائی اسمع ندائی من حول عرشى انه لا اله الا هو الفرد **الخبیر** قل یا قوم اتقوا الله و لاتجعلوا الدنیا وطناً لأنفسکم اقبلوا الی وطن الرحمن انه ابی مقام لکم ان انتم من الشاعرین **قدسوا** افندتکم من الحسد و البغضاء هذا ما أمرتم به فی کتاب الله العزیز الحمید **خذوا الرّحیق** المختوم باسئ القیوم ثم اشربوا منه بذکری العزیز البدیع قل **ایاکم** ان تتبعوا اهلنا انتم ما أمرتم به من لدن امر قدیم اتخوفکم سطوة الامراء لعمری اعلمهم **مملوک** و انا المالك بالحق **یشهد** بذلك لسان العظمة فی هذا المقام الکریم انا بلغناهم رسالات ربهم جهرة و انزلنا لهم آیات یتنات و انا المقتدر القدیر قد اتت السماء بدخان القضاء و منع الناس عن الاقبال الی الفرد العظیم الحکیم قل قد ماج بحر العرفان و هو عرفانی و الصراط هذا السبیل المستقیم قل **ایاکم** ان تمنعوا انفسکم عن مالک الاسماء الذی اتی بالحجة و البرهان انصفوا یا قوم و لاتکونوا من الظالمین انظروا فی امری هل اردت لنفسی شیئاً فی الارض **تفکروا** فی ما ظهر من عندی و لاتکونوا من المعتدین لعمری ما حفظت نفسی فی اقل من آن یشهد بذلك عملی ان انتم من المنصفین من بلائی اضطرب القلم الاعلی و ارتفع منه **نحیب** البکاء و قال **لا بعدک** امر یا مالک الاسماء و لا قلم یا من بذکرک محت اذکار الذاکرین هل **اتحرک** علی اللوح

بعدک

*** ص ۲۹۷ ***

بعدک و هل احد یسمع صریری لا و انوار وجهک المشرق المُنیر كذلك انزلنا الآيات من قبل و فی هذا الحین امرأ من عندی و أنا المبین العظیم کبر من قبلی علی وجوه اولیائی و بشرهم بفرات عنایتی و بحر رحمتی و سماء فضلی و ذکرهم بآیاتی الّتی احاطت السّموات و الارضین قل اعرفوا مقام الیوم و لاتمنعوا انفسکم عمّا ظہر بالحقّ و لاتکونوا من الغافلین سیفنی ما یحزنکم الیوم و یظہر ما قدر لکم من لدی الله العزیز الجمیل البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و علی من یسمع قولک فی هذا الامر الّذی به اضطرب فؤاد کلّ ظالم و ارتعدت فرائص المشرکین. حمد و ثنا حضرت قیومی را لایق و سزاست که من غیر معین و ناصر و سبب ظاهر به قلم عَلمَ الملک الله را بر اعلی مقام عالم مرتفع نمود و رایة انّی انا الباقی بعد فناء الاشیاء را بر ابهی بقاع ارض نصب فرمود جَلّت عظمته و جلّ سلطانه و قدرته یا ورقا علیک بهاء الله مولى الاسماء زحمت این ایام و شدّت آن و ابتلاى اولیا در کتب قبل و بعد مذکور یوم تأتی السّماء بدخان مبین امروز است و تر النَّاس سکاری و ما هم بسکاری ولكنّ عذاب الله شدید امروز است انظر ما قال یوم یكون النَّاس کالفراش المبثوث و تكون الجبال کالعین المنفوش کتب الہی مشحون است به ذکر شدائد یوم جزا

*** ص ۲۹۸ ***

لله الحمد اولیا حمل نمودند و به غایت صبر و اضطراب فائز گشتند یا ایها النَّاطِر الی افقی ناس قابل نبوده و نیستند لثالی حکمت و بیان که لازال در اصداف بحر علم الہی مستور بود به قدرت قلم اعلی امام وجوه ظاهر ولكن دانا مفقود و بینا غیر موجود فی الحقیقه کلمه آن است که از قبل نازل. آذان این خلق قابل اصفا نبوده و نیست هر آگاهی بر این شاهد و گواه آئین الاذان و آئین الاذان آئین الابصار و آئین الابصار و آئین الابصار ولكن در هر حال امر مهیمن و اراده نافذ غلبه نموده و خواهد نمود و از حقّ می طلبیم این غلبه به روح و ریحان واقع شود نه به اعمال حیوان مفترس. در جمیع اعصار مشرکین منتهی سعی را در اطفاء نور نمودند ولكن خود را خاسر مشاهده کردند و عاجز دیدند نفوذ مشیت و اراده الہی را هیچ شیئی از اشیاء منع نموده و نخواهد نمود اولیا را از قبیل مظلوم تکبیر برسان و به انوار نیر بیان که از افق سماء قلم رحمن اشراق نموده منور و مسرور دار از حقّ می طلبیم کلّ را مؤید فرماید بر آنچه سبب ارتقاء وجود و ارتفاع امر است انّه علی کلّ شیء قدیر و بالاجابة جدیر انتہی. لله الحمد امواج بحر عطا و امطار سحاب فضل مولى الوری هاطل و متتابع شامهها ضایع شده ادراکها عاطل و باطل مشاهده می شود عرف بیان امکان را احاطه نموده ولكن احدی شاعر نه باز اگر به آنچه در دست دارند ادعای ایمان نمی نمودند خرافات و نادانی عباد به این درجه ظاهر نمی شد مثلاً اهل انجیل به دو ورق اثبات دین می نمایند و از بحور معانی

و بیان

*** ص ۲۹۹ ***

و بیان مقصود عالمیان غافل و معرض مشاهده می گردند این خادم فانی از حق سائل و أمل که یک قطره از دریای علمش به غافل های عالم عطا فرماید و یک ذره از نور معرفتش به کورهای ارض عنایت نماید شاید به آنچه سبب نجات کلّ است تمسک نمایند و عالم فارغ شود از بلاهای متتابعه و رزایای مترادفه امروز از اطراف جز صلیل سیوف چیزی استماع نمی شود چهار نفر مرتبای غرور نمی گذارند عالم راحت شود و به نور حکمت و بیان مزین گردد کثرت جمعیت و اقتدار و استعداد ایشان را از صلاح اکبر منع نمود مع آنکه این استعداد سبب و علت ریح نبوده و نخواهد بود بلکه علت خسران مبین است آه آه آئین الادراک آئین الادراک صدق من قال: النَّاس نیام اذا ماتوا انتهبوا. حال که انتباهی مشهود نه و صدق من قال: انّ المؤمن اقلّ من کبریت الاحمر. در هر حال از کرم بی زوال امید آنکه عنایت غیبی شامل شود و به ساحت قرب قدس حضرت مولى الوری روح من فی ملکوت الامر و الخلق فداه راه نماید الطّلب و السّؤال من العبد و الاستجابة و القبول من مولیه اینکه در فقره امر بین الامرین ذکر فرمودند و مرقوم داشته اند که الحمد لله در این ایام از الطاف خفیه الهیه از فقره معهوده امر بین الامرین نجات حاصل بعد از عرض این مراتب در ساحت عزّ احدیه این کلمه مبارکه نازل قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک بهائی و عنایتی در لوح جناب حیدر علی علیه بهائی مضمون این کلمه علیا از قلم اعلی نازل حمد مقدّس

*** ص ۳۰۰ ***

از ذکر و بیان اهل امکان مقصود عالمیان را لایق و سزاست که اولیائش به امید وعد و بیم وعید از اوامرش تجاوز ننمودند فساد را تحت قدم گذاردند و ید اقتدار لاجل اصلاح عالم برافراختند یا ورقا علیک رحمتی از حقّ بطلب کلّ را به قمیص تقدیس مزین فرماید و مؤید بر آنچه سبب ظهور و بروز سجایای انسانی است مع آنکه در زُبر و الواح و صُحف و کتب نزاع و فساد گلّ نهی شده و به محبت و مودت و امانت و اصلاح امر محکم نازل گشته اکثری الی حین در ریب و شبهه مشاهده می شوند در لیالی و ایام لسان به ذکر دوستان مشغول و به اعمال و اخلاق که سبب رفعت و علت عزّت و علوّ و سموّ کلمه علیا است ناطق طوبی للعالمین و طوبی للعارفین ولكن نفوس خائنه شریره درصدد خدعه و فریب مخلصین و مقدّسین بوده و هستند سبحان الله مع آنکه مشاهده می نمایند که فساد سبب خرابی عالم و ذلت امم است مع ذلک به آن متمسکند و به تدبیر و حیلہ متشبّث نستله تعالی ان یمنعهم بسلطانه و قدرته و اقتداره انّه هو المقتدر المختار انتہی. اینکه درباره جناب س ی و فقه الله تعالی مرقوم داشتند عجب در آن است مع آنکه ایشان عالم را گردیده اند

و پستی و بلندی امور را مشاهده کرده‌اند و **ریح** و خسارت را در ممالک متفرقه دیده‌اند مع ذلک به خیالاتی که ضررش به او و غیر او راجع ملتفت نشده حال هم به اوهامات مشغولند باری بعد از عرض این فقره امام حضور فرمودند باید در حَقِّش

دعا

*** ص ۳۰۱ ***

دعا نمود شراره این عمل مردود به مثابه شراره لسان است هر آتشی خاموشی پذیرد **ولکن** نار لسان اثرش در قرون و اعصار باقی یک کلمه حیات ابدی بخشد و کلمه اخیری موت سرمدی نسئل الله تعالی ان یوقفه علی ما یعرفه ضرّه و خیره و ما ینجیه من الهلاک انتهی.

در حضور کلماتی که سبب اصلاح عالم و نجات او و اهل ارض است بلاواسطه از لسان عظمت شنیدند مع ذلک از خیالات خود منصرف نشدند نظر به محبتی که مابین بوده از حقّ جلّ جلاله حفظ ایشان را طلبیده و می‌طلبم انّ ربّنا و ربّ العرش و الثّری علی ما یشاء قدیر. اینکه ذکر حاجی میرزا موسی را فرمودند همان قسم است که مرقوم داشته‌اند **ولکن** جناب حاجی عبدالکریم علیه بهاء الله بسیار مشتعلند و با محبت و او به محبت ایشان ذکر اقبال نموده و می‌نماید و عریضه شما که در ذکر او بود جناب **حاجی** علیه ۶۶۹ و عنایت به ساحت اقدس ارسال داشتند و جواب هم نازل و ارسال شد لیفرح و یکون من الشّاکرین فی الحقیقه آن حضرت به حکمت عمل نموده‌اند و بما نطق به لسان ربّنا لا تُصدّقوا کلّ قائل و لا تطمئنّوا من کلّ وارد و لکن در جمیع احوال مجرد بردباری و اظهار محبت و مودت محبوب همان قسم که عمل فرموده‌اند ذکر جناب میرزا نبیل قبل علی علیه بهاء الله و عنایت و ذکر استقامت و اشتعال ایشان را **به نار**

*** ص ۳۰۲ ***

محبت رحمن و همچنین ذکر نفوسی که به هدایت ایشان و راهنمایی ایشان به راه اعظم و صراط مستقیم و نبأ عظیم فائز گشته‌اند این مراتب در پیشگاه حضور به شرف عرض فائز اذاً نطق لسان العظمة بما طارت به الاجساد فضلاً عن الارواح و یک لوح ابدع اقدس مخصوص ایشان از سماء عنایت نازل و ارسال شد این خادم خدمت ایشان تکبیر و سلام می‌رساند لله الحمد از ملکوت بیان مقصود عالمیان نصیب اعظم و قسمت کبری اخذ نمودند و در دفتر عالم ذکر باقیات صالحات و عنایت ثابت کردند این کلمه در کتز عصمت الهی از محو محفوظ است و از تغییر مقدّس و همچنین نفوسی که به روح جدید فائز گشته‌اند و از رحیق بیان ربانی به عرصه باقی توجه نموده‌اند مخصوص هر یک لوح اقدس انور از سماء عنایت نازل و ارسال شد لیجذبهم بیان **الرحمن** الی ملکوت البیان و یقرّبهم الیه فی کلّ الاحوال و یکتب لهم ما یكون باقیاً ببهاء آیاته و یجعل لهم کتراً عنده اّنه هو الحافظ الامین این خادم فانی هر یک را ذکر می‌نماید و تکبیر و سلام می‌رساند و از بحر کرم می‌طلبد آنچه را که سبب انزال نعمت‌های باقیه و مانده‌های سمائیّه است حال مقام هنیئاً مریئاً است این عبد می‌گوید شما هم بگوئید اگر معینی یافت شود آن هم بگوئید چه که لله الحمد انوار فیوضات فیاض حقیقی از افق اراده اشراق فرمود و ایشان را به بحر احدیّه راه نمود یا لیت الخادم کان معهم و فاز بما فازوا از حقّ جلّ جلاله می‌طلبم ایشان را تأیید فرماید تا رحیق بیان از آیات منزله بیاشامند و انوار آفتاب عنایت را

از آفاق

*** ص ۳۰۳ ***

از آفاق الواح مشاهده نمایند فضلش کلّ را احاطه نموده نفوس مقبله قبل از ذکر مذکور بوده‌اند و همچنین بعد از ذکر اسامی به ذکر آخر فائز گشتند که قادر بر احصای این عنایت کبری بوده لا والله الاّ نفسه **المهمینه** علی العالمین و اینکه ذکر جناب آقا میرزا مجید علیه بهاء الله فرمودند و رجای ذکر نموده بودند بعد از عرض در ساحت اقدس بساط بیان مبسوط و بحر عنایت مواج قوله تبارک و تعالی یا ورقا علیک بهاء **مولی** الوری و عنایت ربّک مالک العرش و الثّری. ذکر مجید مکرر از قلم عنایت جاری اقبال نمودند و فائز گشتند ربّ مرئین و وضواء غافلین و **زماجیر** معتدین او را منع نمود بشّره بذکری آیاه ثمّ ارسل الیه ما ارسلناه الیک لیجذبه التّداء و یقرّبه الی الله الفرد الخبیر یا مجید امروز روز نصرت است و نصرت تبلیغ امر بوده و هست باید اولیا به حکمت و بیان عباد را به شریعه مقصود عالمیان هدایت نمایند شاید اعراض به اقبال و ظلمت به نور و غدیر به فراست و صدید به سلسبیل تبدیل شود در جمیع احوال به حکمت ناظر باشید چه که بعضی ضعیفند و از سطوت منکرین و مشرکین مضطرب نطق به اندازه ماء حیوان است از برای افنده و اگر تجاوز نماید سبب اشتعال نار ضعیفه و بغضا شود فضل الهی احاطه نموده و رحمتش سبقت گرفته لذا باید امر تبلیغ به اعتدال واقع شود و ظاهر گردد نسئل الله ان یمدّ اولیائه

*** ص ۳۰۴ ***

و یؤیّد هم علی ذکروه و ثنائیه اّنه هو المؤیّد المشفق الکریم انتهی. هر کلمه کتابی است ناطق و دفتری است مبین از فضل و عنایت و رحمت مقصود عالمیان از اوّل امر الی حین ندا مرتفع قلم متحرک بی‌ناصر و معین علم ظاهر و رایه مرتفع از حقّ جلّ جلاله می‌طلبم عباد خود را آگاه فرماید و بینایی عطا کند تا تجلیات انوار نیر فضلش را در کلّ مشاهده نمایند و ندایش را از افق اعلی بشنوند جلّت عنایت ربّنا و ربّکم و ربّ العرش و الثّری ذکر حبیب فؤاد جناب ابن

دخیل علیه بهاء الله فرموده بودند فی الحقیقه آنچه مرقوم شده صحیح و ایشان سزاوارند و بعد از عرض در ساحت اقدس جمیع اسامی که ارسال داشتند مخصوص هر یک آیات نازل و ارسال شد صد هزار هینئاً از برای ایشان چه که هم به عنایت فائز شدند و هم سبب خیر کثیر گشتند فضل الهی اخذشان نموده ان ربنا هو الفضل الکریم حق جل جلاله عبادش را قوه اصفا و قوه قبول بعد از ادراک عطا فرماید لله الحمد امر ثابت و رایة ظهور مرتفع طوعاً کان او کرهأ عباد قبول نموده و خواهند نمود لا مفرّ و لا مهرب الا الیه استلّه تعالی فضله المحیط و رحمته المحیطة و کرمه العمیم عبادش ناتوان و ضعیف و اوست معطی و اوست قوی و هو الغالب القدیر اینکه درباره جناب سئی مقصود و اخوی ایشان علیهما بهاء الله مرقوم داشتند بعد از عرض در حضور این آیات باهرات ظهور یافت قول الرب تعالی و تقدس

هو الناطق

*** ص ۳۰۵ ***

هو الناطق یا ایها الشارب ریحی المختوم علیک بهائی و عنایتی سئی از قبل به طراز عنایت فائز و به انوار نیر فضل مزین لقا طلب نموده حق آگاه و خود ناطق و خود شاهد که لزال حضور مقبلین محبوب بوده و هست و لکن ضعف عباد حایل شده و سد محکم گشته ظالمی از قبل در این ارض بر دست حکومت جالس و به بغی و فحشاء مشغول فی الحقیقه در هیچ یومی از ایام و لیلی از لیالی او و عدل در یک محل نبوده بلکه در مدینه ای که ساکن از اشراقات انوار نیر عدل محروم سبحان الله ظلم نزدش محبوب و اعتساف مرغوب عدل مردود و انصاف مطرود اگر چه عزرائیل عدل جاننش را گرفت او مفقود و لکن آثارش موجود بعضی از نفوس از سنین قبل اذن داشته اند مع ذلک حال به نظر موافق نمی آید چه که نفوس این اراضی اکثری به نار بغضا مشتعل جناب مذکور را از قبل مظلوم تکبیر برسان و به انوار آفتاب عنایت حق جل جلاله بشارت ده نسئل الله تعالی ان ینتخب له من قلم الامر اجر لقاته و الحضور امام وجهه انه علی کل شیء قدیر و اما اللّانی سمیناه لدی العرش بمدحت بشره بهذا الفضل المبین و هذه العناية الّتی احاطت السّموات و الارضین یا ورقا علیک بهاء الله مولى الوری بشر الورقة الّتی سمّیت بطوبی و بنها انا سمعنا نداءهما و ذکرناهما بما لا تعادل به اذکار الامم و اعمالهم یا امی یا ورتقی اسمعی ندائی من شطر سجنی قد جعله الله سلسبیل البیان لاهل الامکان و کوثر العرفان لاصحاب الايقان

*** ص ۳۰۶ ***

ابشری یا امی بذکری و عنایتی و فضلی الحمد لمن ایدک و وفّقک علی الاقبال الی ما لا یعادله شیء من الاشیاء بهاء من الله علیک و علی بنتک و علی کلّ امة امنت بالله الفرد الخیر فضل حق اخذت فرمود و عنایتش تو را راه نمود در ایامی که اکثر رجال عالم معرضند مع آنکه کلّ از برای اقبال خلق شده اند و از برای عرفان از عدم به وجود آمده اند اگر در این عنایت میسوطه مسبوقة تفکر نمایی صحیحه زنی و به لک الحمد یا مقصود العالمین ناطق شوی و **نذکر** ورقه اخری الّتی ذکرتها فی کتابک فی الحقیقه مقام اوراق و **اماء** در این امر بسیار عظیم است چه که قبول نموده اند آنچه را که علماء کاملین و بالغین علی قولهم از ادراک و عرفان آن عاجزند بشرها بعنایتی و ذکرها بآیاتی لعمری لو تجد حلاوتها لتنصعق فی الحین و نذکر من سئی بعلی فی هذا اللّوح المبین یا علی از حق می طلبیم **اسماء** تو را از مالک آن منع ننماید بر **ماسوی** الله قدم گذار و به حبّش سر برافراز طوبی از برای رأسی که به اکیلل حبّش مزین گشت و از برای اولیانش خاضع شد ان ربک هو الفضل المشقّق العزیز الکریم انتهی.

له الفضل و العطاء و له الجود و العزّ و العلاء چه که جمیع اشیا را به نسبی از نسبتها که به مقام اقدسش راجع است مزین فرموده طوبی از برای بحر که به نسبت به آیاتش مفتخر است و امطار که به **رحمتش** منسوب و آفتاب که به تجلیاتش مذکور این فضل محیط لایتنهای که برّ و بحر و سما را احاطه نموده البتّه عباد

خود را

*** ص ۳۰۷ ***

خود را که خزائن محبت او و **کنانز** ذکر اویند به عنایتش ممتاز و مخصوص فرموده و می فرماید سوف ترفع مقامهم و مراتبهم و **درایجهم** انه هو المقتدر المتعالی العزیز الودود اثر کلک آن محبوب که از قبل ارسال شده بود نظر به امواج بحر حبّ که هنگامی فوق و هنگامی قعر و وقتی قبل و زمانی بعد که حاکی است مقتدر بر تغییرات و تبدیلات ارادات و مشیّات عالم وجود جواب آن از بعد من غیر ترتیب عرض می شود فی الحقیقه پریشانی عالم از این مقام احداث می گردد اگر چه این پریشانی حقیقت جمع و نفس ترتیب و نظم و لکن این مقام مخصوص است به فارسان مضمار سمع و بصر باری دستخط آن محبوب که به تاریخ دهم شهر جمادی الاخری مزین بود جوهری بود بدیع چه که سمع و بصر هر دو را از قرب و وصال قسمتی داد چه جای سمع و بصر بلکه قلب و روح را فرح و سروری کامل عطا نمود لله الحمد از هر کلمه اش **نفعه** **انقطاع** متضوّع و عرف خلوص **منتشر** یسنل الخادم ربّه بان یقوی عضد حضرتک لکسر الاصنام الاوهام و هیاکل الضنّون انه هو الفرد الغالب المقتدر الهمیمن القیوم و بعد از قرائت و اطلاع به اجنحه اشتیاق قصد مقام اعلی نموده امام وجه مولى **الاسماء** عرض شد و به شرف اصفا فائز گشت هذا ما نطق به المقصود فی الجواب قول الرب تعالی و تقدس هو الامر الناطق المقتدر العزیز المحبوب کتاب ندا می نماید و کلمه به افصح

بیان متکلم و حروف امام وجوه ناطق لعمرالله سمع ظاهر از جمیع اشیاء بشارت ظهور و ایام را می شنود سبحان الله سم غفلت در جمیع اعضا و ارکان و عروق اثر کرده و کل را از ادراک و شعور منع نموده حال در سكرات موت مشاهده می شوند مگر نفوسی که از دریاق اعظم اسم اعظم به شفاء حقیقی فائز گشته اند اولیای آن ارض را از قبیل مظلوم ذکر نما تا قلوب به نور معرفت و نفوس به نار محبت متور و مشتعل گردند یا ورقا یا ایها الناظر الی الافق الاعلی اگر فی الحقیقه به قطره ای از دریای عنایت فائز شوند خود را از **ماسوی** الله فارغ و آزاد مشاهده نمایند این ایام شخصی از مقبلین تازه ایقان و اطمینان طلب نموده در جواب به این کلمات عالیات نطق فرمودیم **هو الامر العلیم الحکیم** یا عطّار نامهات نزد مظلوم حاضر و به لحاظ عنایت فائز لله الحمد عرف اقبال از آن متضوع نسل الله ان یؤدک و یمدک و یجعلک من الذین اذا سمعوا قالوا لک الحمد یا مقصود العالم بما عرفتنا مشرق آیاتک و مصدر امرک المبرم المحکم المتین طلب اطمینان نمودی مقام این گفتار و بیان گذشته و وقت آن نیست چه که ظاهر شده امری که از اول عالم الی حین شبه آن دیده نشده امروز نور از اعلی افق عالم مشرق و لایح و نار در سدره مبارکه **به اعلی** التداء ناطق و از سماء مشیت الهی من غیر تعطیل کتب و صُحف و زُبُر نازل اقلام عالم و افکار امم

و اقتدار

و اقتدار کتاب از احصاء آن عاجز امروز هیکل اطمینان به لک الحمد یا عزیز المنان ناطق و لسان ایقان به امنیت بک یا مظلوم متکلم شقّ قمر گفته اند شقّ شمس ظاهر و آن در وقتی پدید آمد که شیخ محمّد حسن نجفی که قطب علمای ایران بود از صراط **لغزید** و به مقرّ خود راجع یا ایها السائل أفتاب اطمینان از آفاق سماء الواح الهی لایح و ساطع امروز خلیل قد اطمئن قلبی گفته و کلیم به لک الحمد یا اله العالمین ذاکر به یک قلم بر اسیاف عالم زدیم آیا ندیدی نشیندی ارجع الی الالواح ایها تجذبک الی الله رب العالمین در آنچه واقع شده تفکر نما و در آنچه نازل تفرّس کن شاید به تجلیات انوار أفتاب بیان رحمن فائز شوی و بر کرسی اطمینان جالس گردی به یک کلمه او معادله نمی نماید آنچه در آسمان و زمین موجود است حقّ به جمیع آثارش از ماسوایش ممتاز طوبی از برای نفوسی که به طراز عدل و انصاف مزینند آنه هو المؤید العلیم از حضرت سلطان طلب نمودیم آنچه را که سبب اعظم بود از برای ظهور نیر اطمینان در آفاق و ایقان مابین عباد نپذیرفت و عمل نمود آنچه را که ملأ اعلی گریستند و نوحه نمودند بگو ای دوستان جهد نمایند شاید به نار محبت رحمانی حجاب مانع حایله از میان برخیزد و حجاب اموری است که انسان را از تقرّب منع می نماید و از توجه باز

می دارد طوبی از برای نفسی که به عضد انقطاع و ذراعی اقتدار سبحات حایله را خرق نمود و به حکمت و بیان بر نصرت قیام کرد بگو شما از اشجار حدیقه معانی عندالله محسوب و مذکورید این مقام را به اسم حق جلّ جلاله حفظ نمایید در فراغنه و جبابره عالم تفکر کنید و همچنین در خزائن و قصور آن نفوس غافله لعمرالله ایام حیات در این دنیا نزد صاحبان بصر اقلّ من آن بوده و هست یا اولیائی اتقوا الرحمن و کونوا علی شأن لایمنعکم شیء من الاشیاء و لا اسم من الاسماء و لا ذکر من الاذکار. حزب شیعیه به اسماء از مالک آن محروم مانده اند و در یوم جزا از مشرکین بالله پست تر مشاهده گشتند چنانچه دیده اید و شنیده اید و حال می بینید و می شنوید که بر جمیع منابر به سبّ حقّ مشغولند نسل الله تعالی ان یمدکم بجنود البیان و **یقربکم** الیه آنه هو العزیز المنان انتهی. قدرت عالم نزد قدرتش عاجز و بیان عند اشراقات نیر بیانش خاضع امید هست از نفعات وحی الهی و ظهورات فضل و رحمت نامتناهی ربانی این حزب اعظم به قدرت و قوتی ظاهر شوند که شیهات عالم و وساوس امم ایشان را از اسم اعظم منع ننماید و **به ابصار** حدیده و آذان **واعیه** و ارجل مستقیمه بر امر قیام نمایند و به اصلاح **عالم** و تهذیب نفوس امم پردازند ان ربنا هو المؤید العلیم و هو المقتدر القدر العجب کلّ العجب که تازه هادی دولت آبادی قائد قوم شده و اراده نموده حزبی از شیعیه ترتیب دهد لعمر محبوبنا اوست **از نفوسی که** می فرماید

بدلوا

بدلوا نعمه الله کفراً و احلوا قومهم دار البوار عجب در آنکه **ابدأ** از اصل امر آگاه نبوده و نیست معلوم نه که به چه پر می پرد و به چه متشبّث و متمسک قد خسر الذین کذبوا بقاء الله و آیاته اّهم من الاخسرین فی کتاب ربنا المقتدر القدر اینکه در ذکر ترجمه آیات الهی که در الواح ملوک نازل مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این کلمه علیا از لسان عظمت جاری قول الربّ تعالی و تقدّس نعم ما عمل نسل الله ان یؤدّه علی ترجمه ما نزل للملوک آنه هو المؤید العلیم یا ورقا علیک بهائی و عنایتی و رحمتی از حقّ بطلب عباد خود را محروم نفرماید تا کلّ فائز شوند به آنچه که مقصود از آفرینش است اگر به خاطر ظاهر و آذان **واعیه** و ابصار حدیده اصفا نمایند و مشاهده کنند حلاوت بیان رحمن کلّ را جذب نماید به شأنی که خود را از ما فی الامکان مقدّس و فارغ ملاحظه نمایند سبحان الله اقوال کذب قبل حایل شده و عباد را از کوثر بیان منع نموده از حقّ می طلبیم حزب خود را حفظ نماید و کلّ را به نور اتحاد متور نماید اوست سامع و اوست مجیب لا اله الا هو العزیز الحمید جمیع را از لسان مظلوم تکبیر برسان بگو یا اولیاء الله آنه وصاکم

بالحكمة و بویسکم فی هذا اللّوح بها. باید به کمال روح و ریحان با طوائف ارض ملاقات نمایید غافلین را بیاناتی که حلاوت شگر و لطافت شیر در او مستور است الفا کنید چه که بعضی از معرضین در صدد آنند اسبابی ظاهر شود و به آن تمسک نمایند و وارد آورند آنچه را که سبب تزلزل و اضطراب است اگر به آنچه از قلم جاری شده عمل نمایند عنقریب اثمار سدره بیان و تجلیات نیر

*** ص ۳۱۲ ***

عرفان از هر بلدی ظاهر شود طوبی لمن سمع و عمل بما أمر به فی کتاب الله ربّ العرش العظیم انتهى. این عبد و آن محبوب و سایر اولیا باید احبا را متذکر داریم و از حقّ جلّ جلاله از برای هر یک بطلبیم آنچه را که سبب ارتفاع کلمه و اعلاء امر است. این ایام بعض اخبار از ارض طا رسیده البتّه به آن اراضی هم نشر نموده در خصوص شخص معلوم باید کلاً ساکت و صامت باشند چندی قبل به ارض طا هم حسب الامر این فقره نوشته شد هفته قبل هم مختصری این عید عرض و ارسال داشت و مقصود ارسال الواح مبارکه مقدّسه بوده به صاحبانش برسد و به آن فائز گردند و این ایام آیات منزله در حضور قرائت شده و می‌شود ان شاء الله صحیح و کامل ارسال می‌گردد هده من عنایته الاخری فضلاً من عنده و هو الفضل الکریم اما درباره ملکوت که مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت اقدس این کلمه علیا نازل قوله تبارک و تعالی یا ایها الناظر الی الافق الاعلی علیک بهاء الله مولی الوری مقصود از ملکوت در رتبه اولی و مقام اول منظر اکبر بوده و در مقام آخر عالم مثال است مابین جبروت و ناسوت و آنچه در آسمان و زمین است مثالی از آن در آن موجود تا در قوه بیان مستور و مکنون به جبروت نامیده می‌شود و این اول مقام تقیید است و چون به ظهور آید به ملکوت نامیده می‌شود کسب قدرت و قوت از مقام اول می‌نماید و بما دونش عطا می‌کند این عوالم و عوالم مشیّت و اراده و قدر و قضا و ازل و سرمد و دهر و زمان

مکّر

*** ص ۳۱۳ ***

مکّر در بعضی از الواح از قلم اعلی نازل طوبی للفاضلین و آنچه به پارسی تعبیر نموده‌اند پادشاهی و جهان پاینده هر دو صحیح و مقبول است انتهى. و اینکه درباره مقرر اعلی و مطلع ارتفاع بقاع و مقامات عالم ذکر نمودند حسب الامر این ایام ذکرش و عملش جایز نه لو شاء الله یذکر من بعد ما اراد و هو المبین العظیم انتهى.

فی الحقیقه اکباد مقررین و افنده موحدین در ذکر آنچه در آن مقام واقع شده مشتعل و محترق و این عمل حزب شیعه از دفتر وجود محو نخواهد شد هیچ عیبی در عالم به آن مقابل نشود مع ذلک حال مشرکین عالم و مفسدین امم مانند آن حزب به اوها و ظنون مشغولند کلمات قبل بعینها مجدّد شده و ظاهر گشته افّ لهم و لانصافهم و اعمالهم نسل الله تبارک و تعالی ان یطرّ الاذان و ینور الابصار و یظهر العدل و الانصاف انه هو المقتدر العزیز المختار بیان فارسی را گفته‌اند تحریف شده این کلمه از قبل سبب اضلال کرور کرور خلق بیچاره گشته چه که به این کلمه حکم کتاب مرتفع می‌شود هر ملحد مزوری مجال می‌یابد و فرس کذب و بغضا را جولان می‌دهد حقّ جلّ جلاله این امورات مستوره و شئونات غیرمعلومه را به فضل و عنایتش در این ظهور کشف فرمود و ظاهر نمود روحی لعنایتیته الفداء و لکشفه الفداء یک صف خدا درست کرده بودند و خود را موحد می‌دانستند اعاذنا الله

*** ص ۳۱۴ ***

و ایاکم من مفتریات هؤلاء ان ربنا هو الفضل العزیز و هو المشفق الکریم لا اله الا هو المبین العظیم الحکیم دستخط دیگر آن محبوب اثر نسیم صبحگاهی از آن مشهود لله الحمد تازه بود چه که از فطرت پاک ظاهر و تازه نمود چه که به ذکر و ثنای محبوب مزین و بعد از قرائت به ساحت اقدس فائز ان الخادم یجد نفسه عاجزة عما نطق به لسان العظمة فی ذاک الحین الا علی قدر معلوم قول الربّ تعالی و تقدس هو السامع البصیر قد حضر العبد الحاضر و عرض امام وجه المظلوم ما نطق به لسان سرک و قلم جهرک فی ثناء الله رب العالمین نشهد انک تمسکت بميثاق الله و عهده و ما حرکتک عواصف الفراعنة و لا قواصف الجبابرة و ما منعتک سبحات العلماء و لا حجبات الفقهاء قد سرجت جواد الهمة فی خدمة الله مالک ملکوت السموات و الارضین ذکر العباد باياتی و بشرهم بعنایتی قل یا اولیائی هذا یوم البیان و هذا یوم ما شهدت عین الابداع شبه انصروا المظلوم بجنود الاعمال و الاخلاق هذا ما امرتم به فی الواح شتی یشهد بذلک مولی الوری فی سجنه العظیم قل ایاکم ان یمنعکم حبّ الايام عن النعمة الباقیة الدائمة و الحیوة الابدیة السرمدیة ضعوا ما عند القوم متمسکین بما عند الله ربکم المقتدر القدير انه اتی فی المآب راکباً علی السحاب لیعلمکم ما یقریکم الله الیه انه هو الفضل ذو العنایة الکربری و ذو الرحمة الاتی سبقت الارض و السماء لا اله الا هو الفرد الواحد الغفور الرحیم انا انزلنا فی الالیالی و الايام ما انجذب به المأل الاعلی و القوم اکثرهم من الراقدین

قل لعمرا لله

*** ص ۳۱۵ ***

قل لعمرا لله لاینفعکم ما عندکم سوف ترون جزاء اعمالکم اتقوا الله یا قوم و لاتکونوا من التارکین قد اتت الساعة و فتحت ابواب النار هذا ما وعدتم به فی کتب الله العزیز الحمید کذلک نطق المظلوم فضلاً من لدنه انه هو ارحم الراحمین اسمعوا نصح الله انه ینفعکم فی کلّ عالم من عوالمه یشهد بذلک من

نطق و ينطق أنّه لا اله الاّ أنا الفرد الخبير النور المُشرق من افق سماء رحمتي عليك و على الَّذِينَ سمعوا النداء و قالوا بلى يا مالک الاسماء و على الَّذِينَ يسمعون قولك في هذا الامر المحکم المتين انتهى. فضل الله مشهود نعمة الله موجود رحمة الله مسبوق مائدة الله نازل آيات محيط بيّنات ظاهر ولكن آمال های بی فائده که از اوهام صادر شده عباد را از نعمت مأل و رحمت حضرت ذی الجلال محروم نموده سبحانه الله یک قطره از قصص قبل که از نفوس موهومه ظاهر شده به مثابه دریا نزدشان بزرگ و کبیر و یک دریا بیان که با امواج عرفان در کمال اوج ظاهر به مقدار قطره نزدشان محسوب نه آیا سبب این غفلت چیست که از مشاهده انوار آفتاب حقیقت در وسط زوال محرومند بلی یا محبوبی لعمر ربّی و ربکم این امور از اعمال و غرور احداث شده سبحانه ربّنا و ربّ العرش و الثّری أنّه امرنا فی کلّ الاحوال و وصّانا فی الزّبر و الالواح بالمدارا و بالعناية الّتی جعلها من سجیة الانسان لذا نسئله تعالی بان یکشف لهم کما کشف لنا لانّ رحمته

*** ص ۳۱۶ ***

یقتضی العفو و الفضل أنّه هو المشفق الکریم ای ربّ ایدهم علی الاقبال الیک انک انت المقتدر القدير. اینکه درباره دو لوح مرقوم داشتند حسب الامر نزد آن محبوب بماند اولی و احب است اینکه درباره آن ارض و ظلمتش مرقوم داشتند فی الحقیقه منع تجلیات نور بیان از افق آن مدینه سبب و علت در مقام اول و رتبه اولی همان است که آن محبوب مرقوم داشته اند و لکن نظر به عجز و مستلت و استدعای آن محبوب فؤاد و اولیای آن ارض بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اشراقات انوار نیر عفو الهی از افق فضل مُشرق و ظاهر له الفضل و الهاء و له الجود و العطاء و له العظمة و الکریماء و له الکریم و الالاء لعمر مقصودنا و مقصودکم بعد از عرض این فقره امواج بحر عنایت به شأنی ظاهر که این عبد به هیچ وجه قادر بر ضبط آن نشد و لکن در آن حین قلب به شکر و حمد مشغول که آن محبوب فؤاد سبب این فیض اعظم و عنایت کبری شدند این است مقام صد هزار هنیئاً و مریتاً امید است که از بعد آثار تنبیه و شعور و عرفان آن مدینه ظاهر شود این بشارت را البتّه به اولیای آن ارض می رسانند و این است فوز اعظم و فضل محیط. حضرت اسم الله زین المقربین و جناب مشکین قلم علیهما بهاء الله الابهی نظر به ذکر آن محبوب فؤاد مذکور گشتند و تکبیر و تمهیت از قبل آن محبوب القا شد و ایشان و طائفین طراً تکبیر و سلام می رسانند هر هنگام ذکر آن محبوب به میان می آید حضار حضور طلب عنایت و رحمت

و شفقت

*** ص ۳۱۷ ***

و شفقت می نمایند آن ربّنا هو السّامع المجیب اینکه درباره صندوق آثار و وجوه مرقوم داشتند بعد از عرض این فقره در ساحت امنع اقدس فرمودند از برای خود ورقا علیه بهائی و عنایتی و رحمتی لازم و بعد از مقدار چند دقیقه این کلمه علیاً ظاهر قولّه تَبَارَكَ وَ تَعَالَى جناب امین به آن ارض متوجه مشورت نمایند و به آن عمل کنند مقصود آنکه خواهش آن جناب ملاحظه شود و امین چندی قبل در این باب چیزی نوشته بودند انتهى. در هر حال آن محبوب به عنایت و فضل و رحمت مقصود عالمیان مزینند خدمت اولیای آن ارض تکبیر و سلام می رسانم ان شاء الله به همت کامل و قیام ثابت و نطق فصیح بر ذکر و ثنا و خدمت امر مؤید باشند به شأنی که آثار آن در اقطار ظاهر و هویدا گردد اوست قادر و اوست مقتدر یسمع و یری و هو السّامع المجیب فُز عیون و نهال های حدیقه عرفان الهی را به ابداع اذکار ذکر می نمایم و از حقّ جلّ جلاله از برای هر یک نعمت باقیه ابدیة می طلبم أنّه هو العزیز الفضال البذال الهاء و الذکر و الثّناء علی حضرتکم و علی من معکم و یحبکم و یسمع قولکم فی امرالله ربّنا و ربکم و ربّ العرش العظیم و الکرسی الرقیع. خ ادم

فی ۱۲ شهر شعبان المعظم سنه ۱۳۰۵. مقابله شد

*** ص ۳۱۸ ***

عرض دیگر یک لوح امنع اقدس دو سنه قبل مخصوص یکی از اولیای ممقان نازل الی حین ارسال نشد حال نزد آن محبوب ارسال گشت.

ت محبوب روحانی حضرت ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

شهد الخادم بما شهد الله و اعترف بما اعترف به القلم الاعلی قبل خلق الاشیاء أنّه لا اله الاّ هو قد ظهر و اظهر ما کان مکنوناً فی علمه و مسطوراً فی کتابه و مرموزاً فی لوحه و مخزوناً فی خزینة عصمته علی شأن ما منعه شئون البشر و همزات الّذین کفروا بمالک القدر قد قام بقیام تزعزت منه ارکان الامراء و بنیان العلماء و نادى باعلى النداء بین الارض و السماء أنّه لا اله الاّ هو العلیم الّذی باشارة من اصبعه ماج بحر العلم فی الامکان و مرتّ نسمة الرّحمن علی البلدان طوبی لمن سمع و سرع و ویلٌ لكلّ قاعد مرتاب و نعمیاً لمن سمع و اجاب و ویلٌ لكلّ مشرک کفّار و اصلی و اسلم و اکبر علی اولیائه و اصفیائه الّذین ما منعتهم سیوف الاعداء عن مالک الوری و ما خوّفهم جنود الظلم فی ایام ربهم مولی الاسماء اولنک عباد نطق کلّ کتاب بذکرهم و کلّ صحیفة بعزهم و علوهم و کلّ لوح بفضلهم و سموهم سُبحانک یا من باسمک تنور العالم و بذکرک فاح عرف البیان بین الامم اسئلک باسمک الّذی جعلته قاصم شوکة

المعتدين و ملجأ الموحدين و مأمّن الخائفين بان تحفظ اولياتك من اشقياء عبادك و تنصرهم بنصرة ترتفع في كلّ مدينة رايات اسمك و اعلام ذكرك اى ربّ ترى و تعلم ما ورد على الّذين ما اخذتهم الغفلة في سبيلك و ما رأتهم عين التّوم مستريحاً على الفراش في حبك داروا البلاد لاعلاء كلمتك و زاروا العباد لالقاء امرك الى ان طردوا و اخذوا و حبسوا لاسمك الّذى به جرى فرات الحيوان و سرت نسمات الّوحى على من في الامكان اى ربّ انت الّذى شهد بعظمتك الممكنات و بقدرتك السن الكائنات زين اولياتك يا اله الاسماء و فاطر السّماء بما يقربهم اليك في كلّ الاحوال و يرزقهم كأس رضائك في كلّ الاحيان انك انت مالك الامكان و المهيم على الاكوان يا محبوب فؤادى لعمرالله قد سرّنى ذكركم و ثنائكم و ما جرى من قلمكم و ما تفوّه به شفتاكم مرّة بعد مرّة كم من يوم قام الخادم و كان محاطاً بالاحزان بما ورد على حضرتك و اولياء الرّحمن و بلغ اليه ما ارسلتموه الّذى وجد منه كلّ ذى شيم عرف خلوصكم و استقامتكم و عرف نصرتكم و وفائكم في ايام فيها نبذ العباد الوفاء ورائهم و نقضوا ميثاق الله بما اتبعوا اهوائهم فلما قرئت و عرفت اخذنى سكر كأس حبك على شأن فرّرت به الاحزان اذاً قصدت المقام الاعلى و سماء السّموات العاليات الى ان حضرتت و عرضت تلقاء الوجه فلما تمّ توجّه الى الخادم وجه القدم و قال جلّت عظمته و عزّ بيانه انا الشّاهد العليم

هذا يوم فيه ينادى ملكوت البيان في قطب الامكان طوبى لمن نصر امرالله و قام على خدمة امره و شرب كأس الضّرّاء في سبيله و قدح البأساء في حبه و سُجن بما دعا الناس اليه و يُسمع من امواج بحر المعانى نعيماً لمن تضرّع منه عرف الوفاء في ناسوت الانشاء و فاز بالاستقامة الكبرى على امر به زلت ارجل ملكوت الاسماء الآ من شاء الله ربّ العالمين يا ورقا عليك بهائى و عنايتى قد حضر العبد الحاضر بكتابك و ما ارسلته اليه من قبل و من بعد انا وجدنا من كلّ كتاب و من كلّ كلمة و من كلّ حرف عرف محبتك و استقامتك و خلوصك و وفائك و عهدك في امرالله العليم الحكيم نشهد انك شمّرت الّذيل لخدمة الله و نطقت بثنائه و بلغت امره و خرقت باسمه حجبات الّذين منعوا عن مالك القدر بالحجاب الاكبر الّذى سبى بالعالم نسل الله بان ينصرک و يعينك و يحفظك ائه على كلّ شىء قدير انا ذكركناك في كلّ يوم و في كلّ ليل و ذكرنا ما ورد عليك في هذا الامر الّذى اذ ظهر نادى الاشياء الملك لله العليم الخبير طوبى لمن اقبل اليك و احببك و سمع ذكرك في هذا الامر البديع قل يا ملاً البيان و يا اهل الامكان اياكم ان تنكروا ما عبدتموه في القرون و الاعصار و في اللّيالى و الايام ان انصفوا بالله ثمّ انظروا هذا النبا الاعظم و استمعوا ما يُذكركم به هذا النبا العظيم قل ائه هو الّذى بَشّر به التّوراة و أخبر به الرّوح و نزل

ذكره

ذكره في الفرقان من لدن منزل قديم اتقوا الله و لاتكفروا بايات ربكم الرّحمن و لاتعترضوا عليه ائه يدعوكم الى الافق الاعلى يشهد بذلك كلّ عارف بصير انا نذكر في هذا اللّيل اولياتى هناك و نبشّركم بعنايتى و رحمتى و فضلى الّذى سبق من في السّموات و الارضين و نذكر العين و الباء الّذى يشهد له الله باقباله و توجهه و ذكره و ثنائه و انفاقه في هذا السبيل المستقيم ذكروه و بشّره لعمرى ائه فاز بذكر لاتعادلّه الاذكار و بكلمة لاينقطع عرفه بدوام اسماء ربك السّامع المجيب انا سمعنا ما ذكرته في حقّه و ذكره الامين من قبل و ما عمل في سبيل الله العلى العظيم كبر من قبلى عليه و على وجوه اولياتى و بشّركم بعنايتى و ذكركم بما انزلنا لك في هذا اللّوح المين لعلّ يأخذهم الله كما اخذ قوماً قبلهم ائه هو المقتدر القدير بهاء المشرق من افق سماء رحمتى عليك و عليهم و على كلّ ثابت مستقيم انتهى.

اين لثالى بحر بيان را ذبلى اوسع از ارض و سماء بايد تا جمع نمايد الله اكبر من يقدر ان يحصيها و من يستطيع ان يسبح في غمرات هذا البحر الاعظم. بحر چه لثالى چه اين الفاظى است كه خادم تفوّه نموده و مى نمايد في الحقيقه بايد به دوام ملك و ملكوت به استغفار پردازد از آنچه گفته و مى گويد لكن حمد مقصود عالم و مالك امم را كه اشراقات انوار آفتاب عنايتش نسبت به آن محبوب روحانى واضح و لائح و مشهود است اميد چنانكه افنده و قلوب را به اسم

مالك وجود به حكمت و بيان مشتعل نمايند اشتعالى كه من على الارض خود را از اطفاء آن عاجز مشاهده كنند آيا چه شده و چه سُكرى عالم را اخذ نموده بلى سُكر نفس و هوى اذان را از استماع منع نموده و ابصار را از مشاهده مع ذلك اين خادم به حيل كرم متمسك و به ذيل عنايت متشبث و مسنتل مى نمايد عباد خود را از امواج بحر معانى محروم نرمايد ائه على كلّ شىء قدير چندی قبل نامه هاى مخدوم مكرم جناب امين حاجى ميرزا ابوالحسن عليه بهاء الله رسيد و در دو نامه ذكر آن حضرت و جناب حبيب روحانى ع ب عليه بهاء الله را به تفصيل نموده بودند و بسيار مسرور و راضى بودند از حقّ جلّ جلاله سائل و امل كه ايشان را مؤيد فرمايد بر آنچه سزاوار است و عطا فرمايد آنچه را كه لايق كرم و رحمت است و اينكه مرقوم

داشته بودند دربارهٔ اسبابی که سبب ترویج امر و نشر آیات و احکام الهی شود این فقره تلقاء وجه عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة قوله تبارک و تعالی امروز بر هر نفسی خدمت امرالله لازم امورات ارض را حقّ جلّ جلاله به اسباب معلّق فرموده حقوق الهی را هر نفسی باید ادا نماید و ثلث حقوق ارض طا و اطراف آن باید به مصالح تبلیغ و انتشار امر و اثبات آن صرف شود و باید جمیع به کمال اتّحاد در نصرت امر مشغول باشند و به قدر مقدور در اعلاء کلمه جهد نمایند حقّ جدال و نزاع را منع فرموده این است فضل اعظم و عنایت کبری انتهی.

در جمیع

*** ص ۳۲۳ ***

در جمیع اعصار نفوس مطمئنّه مستقیمه حسب الامر به جان و مال نصرت امر می نمودند حال به مال وحده معلّق است از حقّ خادم سائل و آمل است که کلّ را موفق دارد بر آنچه که مصلحت امر است آنّه هو المؤید الکريم اشیائی که ارسال شده بود رسید و لکن هنگامی که عکسین به حضور مبارک فائز ملاحظه فرمودند و بعد متبسماً به این کلمه علیا ناطق یا عبد حاضر در این حین به شرف حضور فائزند و اجر لقا از قلم اراده ثبت شد هنیئاً لهما و مرئياً لهما انتهی. گز هم رسید و به حضور فائز و هر نفسی بین یدی حاضر چه در آن حین و چه بعد به او عنایت شد نحمد الله على ذلك وقتی از اوقات این عبد با عریضه حبیب روحانی جناب ع ب علیه بهاء الله و عنایت به حضور فائز و بعد از اذن عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة في الجواب قوله جلّ جلاله هو القريب المجيب قد سمع المظلوم ندائک و اجابک بما فاحت به رائحة عناية ربک المشفق الکريم هذا يوم فيه ينادى أمّ الكتاب و يقول طوبی لنفس فازت بما کان مکنوناً في العلم و مذکوراً في کتب الله ربّ العالمين و أمّ البيان ينادی و يقول يا ملأ الارض تالله قد خرقت الاحجاب و اتى المقصود و ينطق ظاهراً أمام العالم قد اتى الوعد و هذا هو الموعد الذي ينطق الله لا اله الا أنا الفرد الخبير و أمّ الالواح يصيح و يقول قد فتح باب اللقاء

*** ص ۳۲۴ ***

على من في الارض و السماء طوبی لمن تقرب و فاز آنّه من المقربین في کتاب المبين و الصحيفة الحمراء بين ملأ الانشاء تنادی و تقول طوبی لمن فاز بايام الله و عمل بما کان مذکوراً في کتابه العزيز يا ايها المتوجه الى الوجه ان افرح بذكري اياک انا قبلنا ما عملته في سبيله و انزلنا لک من قبل و في هذا الحين ما لاتعادل الاشياء انّ ربک لهُ الذاکر العليم نشهد انک سمعت نداء الرحمن و اقبلت اليه و تمسکت بحبله المتين کم من عبد سمع و سرع ثمّ اعرض عن الله و کم من عبد فاز بالاستقامة الكبرى على شأن بقيامه ارتعدت فرائص المشركين ان اقرء ما انزلناه لک بربوات اهل ملکوتی كذلك بأمرک من عنده کتاب مبين انا نوصيک بالحكمة لئلا يرتفع ضوضاء کلّ فاجر بعيد ان احمد الله بما فاز عملک بالقبول و ندائک بالاصغاء و کتابک بالحضور في سجنی العظيم بهاء المشرق من افق سماء فضلی عليك و على من معک من اهلک و على الذين شهدوا بما شهد الله أنه لا اله الا أنا الفرد الواحد العليم الحكيم انتهی.

لسان عظمت دربارهٔ ایشان نطق فرمود به آنچه که فنا او را اخذ نماید و در هر يوم ثمراتش ظاهر و هویدا شود این سنه کلّ را امر به ستر فرمودند لئلا يرتفع الضوضاء بين الوری این عبد فانی خدمت ایشان تکبیر و سلام می رساند و عرض می نماید هنیئاً له چه که به عنایات مخصوصه حقّ جلّ جلاله فائز شدند. آنچه نازل شهادت می دهد بر آنچه عرض شد

و یک

*** ص ۳۲۵ ***

و یک لوح امنع اقدس هم علیحده ارسال گشت ان شاء الله به آن فائز شوند و از بحور عنایتش قسمت برند سبحان الله این خادم متحیر است این ناس غافل به چه دل بسته اند و به چه مشغولند آیا فنای عالم را مکنرند و یا از تغییر و اختلاف بی خبر به جای یقین ظنون اخذ نموده اند و مقام ایقان او هام. عنقریب کلّ به عدم راجع و بقی للمقربین ما انزله الله في الكتاب حسب الامر باید به حکمت ناظر باشند و به آن عامل چه که از قلم اعلى در الواح عدیده این فقره نازل عمل به آن بر کلّ فرض است آنّه يحفظ ما يشاء و ينصر من يريد و هو العزيز الحميد این بسی واضح و مبرهن است که حافظ حقّ جلّ جلاله است و لکن عمل به آنچه هم که امر فرموده لازم و واجب چه که ناس کلّ در یک مقام مشاهده نمی شوند لذا باید اولیا مراعات نمایند و ایشان را متذکر دارند اینکه مرقوم داشتند چند نفسی از ارض س و ی به جهت زراعت به مصلحت حبیب مکرم جناب امین علیه بهاء الله به این ارض متوجهند این فقره را جناب امین عرض نمودند فرمودند امر سجن معلوم نیست چه که از قبل و بعد اضطراب سری آن ذکر شده لذا در همان ارض ساکن باشند اقرب به تقوی است انتهی.

امروز زراعت اولیّه کلیّه الهیه القاء کلمه مبارکه بوده و هست از حقّ می طلبیم ایشان و سایرین را مؤید فرماید بر خدمت امر اینکه ذکر محبوبی جناب حاجی میرزا حیدر علی و محبوبی جناب ابن اصدق و محبوبی جناب آقا میرزا اسدالله علیهم بهاء الله را فرمودند این ایام نامه های ایشان به اسم این خادم

فانی رسید لله الحمد

*** ص ۳۲۶ ***

هر حرفی از آن ناطق بود به ثنای حق و گواهی می داد به اقبال و توجّه و خضوع و خشوع ایشان لله ربنا و رب من فی السموات و الارضین. از حضرت اسم الله جمال علیه من کلّ بهاء اهباه هم دستخط رسید و ذکر آن محبوب فؤاد را فرموده بودند مقصودشان آنکه آن محبوب به آن جهات توجّه نمایند بعد از عرض در ساحت اقدس فرمودند بسیار خوب است و لکن باید مقتضیات حکمت ملاحظه شود چه که بعد از مقدمه ارض طا در هر ارضی فی الجملة حرکتی ظاهر و فرمودند از حق می طلبیم اسم جمال را مؤید فرماید بر حکمت انتهی. در باره حبیب فؤاد جناب الف و حا علیه بهاء الابهی و بستگان و دوستان آن ارض علیهم بهاء الله مرقوم داشتند مراتب در ساحت اقدس اعلى عرض شد هذا ما نزل لهم من لدی الله رب العالمین قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه هو الله تعالی شأنه العزّة و العظمة و البیان یا اهل المیم **بذکرکم** مولیکم القدیم بما یقرّبکم الیه انه لهو الفرد الواحد العلیم الخیر فی اللّیالی ذکرکم القلم الاعلی و فی الاّیام یتحرک علی اسمائکم ان ربکم الرحمن لهو المشفق الکریم قد جرى فی کلّ الاحیان من قلم الرحمن فرات الحکمة و البیان طوی للشاربین یا اولیائی هناك ان استعموا نداء المظلوم **اذ احاطته** الاحزان من الّذین **کفروا** بیوم الدّین لعمرالله اگر به اصغاء حقیقی فائز شوید یعنی ندای حق را به سمع حقیقت بشنوید مشتعل گردید به شأنی که اهل عالم قادر بر اطفاء آن نباشند امروز آفتاب نداء می نماید و امواج بحر ناس را به افق اعلى دعوت می کند حقیف سدره از جتی مرتفع

و کوثر

*** ص ۳۲۷ ***

و کوثر بیان رحمن از جهت اخری. گمگشته نفوسی که از بحر آگاهی نیاشامیدند و از اصغاء ندای الهی محرومند به استقامت تمام بر امر مالک انام قیام نمایند به شأنی که معتدین و ملحدین و خادعین شما را از افق اعلى منع ننمایند امروز سموات ظهور به انجم بیان مزین و افق عالم به اشراقات انوار وجه منور جهد نمایند تا فائز شوید به آنچه که سزاوار ایام الله است حضرت کلیم کل را به این یوم بشارت داده و حضرت روح وعده فرموده خاتم انبیا روح ماسوا فده در حصن متین فرقان به بشارت یوم یقوم الناس لرب العالمین مأمور قدر وقت را بدانید لعمرالله از اکسیر احمر مرغوب تر و محبوب تر است چه که اکسیر از قرار مذکور لونی را به لونی و یا جسدی را به جسد دیگر تبدیل نماید و لکن این وقت و این حین که در فرقان به ساعت تعبیر شده و به قیامت مذکور عالم را جان بخشد و روح حیوان عطا نماید یا حزب الله بما ینبغی قیام نمایند و به آنچه لایق است عامل شوید از سطوت امرا و قوّه اقویا و شوکه علما محزون مباشید قسم به آفتاب افق بیان که در این حین ناطق است عنقریب کلّ به ذلّت و حسرت تمام به مقامی که از نتیجه اعمالشان معین شده راجع گردند لله الحمد شما فائز شدید به آنچه که کلّ از او محجوبند نوشیدید آنچه را که جمیع از آن محروم مشاهده می شوند الا من شاء الله به عضد یقین کتاب مبین را اخذ نمایید هذا ما ینفعکم فی کلّ عالم من عوالم ربکم العلیم الحکیم انا سترنا ذکر من احبّتی و فاز بالواحی حکمة من عندنا و سترنا من لدنا و انا السّائر الحکیم یا اهل السّین و البیا یذکرکم المظلوم من شطر السّجن

*** ص ۳۲۸ ***

و بیشرکم بعنایة الله رب العالمین قد حضر لدی المظلوم کتاب من الّذی قام علی خدمة امری و طاف حولی و طار فی هوای و کان فیه ذکرکم ذکرناکم بهذا الذّکر البدیع ایاکم ان یمنعکم شیء من الاشیاء عن الله مالک الاسماء ان احمداو الله بما خلقکم و رزقکم و ایدکم علی اصغاء ندائه الاحلی **اذ ارتفع** بین الارض و السماء ان ربکم الرحمن لهو الغفور الرحیم لاتحزنوا من شبهات اهل البیان و اشارات علماء الارض الّذین نقضوا میثاق الله رب العرش العظیم طوی از برای **نفوسی که** الیوم بکلّهم به ذکر و ثنا قیام نمایند **ولکن** به حکمت باید رفتار نمود چه که ناس غافل جاهل به مظاهر ظنون و اوهام متمسکند از حریق مختوم بی خبر و از کوثر بیان بی بهره مشاهده می شوند اولیای آن ارض باید با کمال اتحاد و اتفاق به ذکر و ثنای حق مشغول گردند و به جنود اخلاق خلاق را نصرت نمایند لعمرالله اگر آگاه شوید به آنچه از قلم اعلى مقدّر گشته جمیع به لک الحمد یا اله العالمین ناطق گردید و از آنچه وارد شده و یا بشود محزون نشوید الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المقتدر القدیر الهاء علیکم و علی من معکم و علی الّذین آمنوا بالله العزیز الحمید انتهی. یک فقره فی الحقیقه سبب و علت اسف کبیر شده و آن اینکه در هر محل که یک نفر از اصحاب گرفته شد اول کتب و الواح به دست آمد و بعد صاحب بیت سبحان الله آیا الواح و کتب محلّش بیوت امام احبا است و یا بر محلهائی که مقابل وجوه و عیون واقع است در مقدمه ارض طا کتب و الواح بسیار به دست

ظالمین

*** ص ۳۲۹ ***

ظالمین افتاد صد هزار افسوس چه که آنها حفظ **نهی نمایند** و شاید که کلّ را محو می کنند حزب الله باید در حفظ آیات الهی کمال جهد را مبذول دارند تا از عیون خائنه و ایادی سارقه **محفوظ** ماند این عید به بعضی از دوستان اظهار نموده ان شاء الله مؤید شوند از جمله نوشتجات محبوبی جناب علی قبل اکبر علیه **بهاء الله** الابهی جمیع در دست اعدا افتاد باری اکثری را مع نوشتجات به باب حکومت بردند از حق جلّ جلاله سائل و امل که آنچه در دست ظالمین افتاده حفظ فرماید انه هو الحافظ الحکیم ذکر جناب حاجی محمّد طاهر علیه بهاء الله را مرقوم داشتند این فقره در ساحت اقدس عرض

شد هذا ما نزل له مرة اخرى من لدى الله مالك الورى قوله عز بيانه و جل برهانه هو المشفق الكريم يا محمد قبل طاهر يذكرك المظلوم اذا احاطته الاحزان من مطالع الظنون و الاوهام الذين يدعون العلم من دون بيته و برهان هم الذين كانوا ان يرتقوا على المناير لذكرا لله مالك اليجاد فلما انتهت الاذكار بذكر الحجّة قاموا و قالوا عجل الله فرجه و لما خرقت الاحجاب و انشق الغمام قاموا على الاعراض الى ان افتوا عليه بظلم ناحت به الاشجار في الجبال قد افتوا على الذى ذكروه في الليالي و الايام تالله يظلمهم بكت عيون الفردوس الاعلى و الجنة العليا يشهد بذلك من عنده أم الكتاب طويي لك بما نبذتم ورائك و اقبلت

*** ص ۳۳۰ ***

الى الله بالروح و الریحان قد سمعنا ندائك و ما انشأته في ذكر هذا المظلوم الذى طرد و نفى الى البلاد لعمر الله ندعو من على الارض كما دعوناهم من قبل و نذكر ما ذكرناه أمام الوجود لاتمنعنا قوة الاقويا و لا ضوضاء العلماء و لا زماجير الرجال لاتضعفنا جنود العالم شهد بذلك مالك القدم الذى ينطق انه لا اله الا انا العزيز الوهاب انا نسل الله بان يؤيدك على حفظ ما قدر لك انه لهو المؤيد الفضل طويي للسان نطق بذكرى و لوجه توجه الى وجهى و لاذن فازت باصغاء ندائى و ليد تمسكت بحبل الله رب الارباب. الجاه اللائح من افق اللوح عليك و على الذين نبذوا ما عند الناس مقبلين الى الله العزيز الوهاب انتهى. لله الحمد و المنّة فائز شدند به آنچه كه مثل و شبه نداشته و ندارد عنایت حق جل جلاله از نفعات آیاتش واضح و مبرهن است ان شاء الله موفق شوند بر ذکر و ثنا و استقامت كبرى در جميع احوال اين خادم خدمت ايشان اظهار فنا و نيسى و ذکر و تكبير مى نمايد و مى رساند اينكه درباره حجاب مرقوم داشتيد اگر چه بعضى از احكام از قلم اعلى جارى ولكن امر به ستر شده و از كل مستور است ولكن نظر به حكمت آنچه مشاهده شد در اكثر امور حكم قبل جارى تا فصل اكبر واقع نشود و سبب بعد و اجتناب ناس نگردهايد به اصغاء كلمه فائز شوند و بما اراده الله عامل گردند درباره اكسير مرقوم فرموده بودند مكرز اين كلمه غليا از لسان مالك اسماء شنیده شد

قوله

*** ص ۳۳۱ ***

قوله جل بيانه و عز برهانه يا عبد حاضر آنچه درباره اكسير از سماء مشيت الهى نازل نظر به سؤال عباد بوده مكرز سؤال نمودند تا آنكه نازل شد آنچه نازل شد و الا قلم اعلى تعرض نعى نمود و اقبال به ذكر اين امور نداشته و ندارد انبيا ذكر فرموده اند و همچنين حكما. در وجود و عدم اين صنع گفتگوهاى لاتخصى به ميان آمده بعضى گفته اند اجساد غير ذهب به واسطه امراض از بلوغ به اين مقام ممنوعند و قوت و اعتدال اكسير رفع مى نمايد و به لون و كينونت اصلى ظاهر مى شوند و برخى اين فقره را محال دانسته اند چنانچه گفته اند اين فلزات هر يك از اجزاء مختلفه تركيب شده اكسير عاجز است از تصرف در اشياء مختلفه متناقضه. جمهورى از حكما قلب ماهيت را محال دانسته اند كتب قوم مشحون است به اين اذكار و اعتراضات و اختلافات حكما از فلاسفه و غير هم ولكن اگر صاحب فؤاد و بصر در بياناتى كه از قلم اعلى جارى شده تفكر نمايد امر وجود و عدم بر او ظاهر و هويدا و آشكار شود انتهى. مكرز اين عبد عرايض دوستان الهى را كه از اين امر سؤال نموده اند عرض نموده و بعضى در سؤال به كمال اصرار ظاهر لذا جارى شد از قلم اعلى آنچه موجود است وقتى اين كلمه عليا استماع شد فرمودند يا عبد حاضر اگر جواب نازل نشود بيم آن است بر عدم علم الهى حمل نمايند انتهى. و به هر نفسى جواب نازل حكم منع در او بوده الا يك يا دو. حكم منع بر اشتغال به اين عمل مكرز نازل حكمت

*** ص ۳۳۲ ***

قبل بالمزه با حكمت حال مختلف شده در عناصر و در سيارات و همچنين در حركات و ارواح و اجساد اختلافات كليته ظاهر چه در تأثيرات و چه در اعداد و البته در سنين بعد هم ظاهر شود آنچه حال از عيون مستور است و اين ظهور اعظم سبب و علت است از براى فتح ابواب علوم و حكم. احدى علوم و جنود حق را تا حين بتمامه احصا نموده چه بسيار از شمس ظاهره كه ديده نشده و چه بسيار از اقمار كه از ابصار مستور است اگر جميع عالم جمع شوند و بخواهند احصاى خلق يكي از انجم ثوابت و سيارات حول او را نمايند البته خود را عاجز مشاهده كنند و به كلمه مباركه لا يعلم جنود ربك الا هو ناطق گردند. بشارت آنكه يوم قبل جمال قدم از قصر بهيى به قصر مزرعه توجه فرمودند مع جمعى و چون به مضجع حضرت والد عليه من كل بهاء امه رسیده اند توقف فرمودند و نازل شد از براى ايشان آنچه كه عرفش باقى و ذكرش باقى و لفظ و معينش باقى هنيئا لحضرت و مريئا لحضرت در ذهاب و اياب به اين فضل اعظم كه چشم عالم مثل آن نديده فائزند اين مقام فوق اذكار است اينكه درباره مكاشفات يوحنا عليه بهاء الله الابي مرقوم داشتند صحيح است ايشان به كمال تصريح ذكر فرموده اند چنانچه مى فرمايد مدينه جديده از آسمان نازل يعنى اورشليم جديده در اورشليم نازل مى شود چنانچه نازل شد باري اشارات بسيار است ولكن فرصت مساعد نه آنچه آن محبوب مرقوم داشتند صحيح ولكن القوم هم لا يفقهون اينكه ذكر

دُر

*** ص ۳۳۳ ***

دُرّ منظم و روایات مذکوره در آن را فرمودند مطابق است و موافق ولکن ناس مخالف و منافق در این ارض هم بعضی اشارات واضحه و براهین لائحہ و احادیث محکمہ در کتب یافته اند کہ کلّ مدلّ بر ظہور اسم مکنون و سرّ مخزون و کلمہ جامعہ تامّہ بوده و هست مع ذلک احدی آگاہ نہ جماعت پرسیانی‌ها مع اعتراف به اینکه به این ارض توجّہ نموده‌ایم تا به ظہور فائز شویم چه کہ در کتب ما مذکور است کہ ظہور نزدیک است و یا گذشته است مع ذلک ملتفت نیستند عالم را سُکر غفلت گرفته **یومی** از ایّام این کلمہ از فم مشیّت مالک انام استماع شد یا عبد حاضر امروز شمس **گواهی** می‌دهد بحر صبحہ می‌زند ارض اخبار می‌دهد سکر هوی ناس را به شأنی اخذ نموده کہ از خود و **غیر** غافلند تا چه رسد به این مقام و عرفان مقامی کہ منتہی اَمَل مقربین و موحدین و مخلصین بوده انتہی.

و اینکه دربارهٔ حضرت شیخ و حضرت سیّد علیهما من کلّ بہاء اہماہ مرقوم داشتند کہ در نزد بعضی از احباب در **مراتب** و مقامات ایشان صحبت‌ها می‌شود کہ **ظہور** احمدی مقام سماوی محمّدی است و رتبہ رسالت به ایشان معروض شد و قبول نمودند آیا این اقوال مأخذی دارد یا از اوہام افہام است البتّہ از اوہام افہام بوده و هست این فقرہ حینی کہ تلقّاء وجہ عرض شد جمال قدم مدّتی در بیان

*** ص ۳۳۴ ***

توقّف فرمودند و بعد فرمودند بہ کمال تأسّف می‌گویم اولیای الہی نباید تکلم نمایند بہ آنچه کہ از انصاف بعید است فخر احمد در آن است کہ بہ بعضی از اسرار نبوّت آگاہ شد و حامل امانت گشت این مقام بسیار عظیم است یکفیه و ربّ العالمین جمیع پروزات و ظہورات و ولایت و اوتاد و اقطاب و نقبا و نجبا و آنچه ذکر شدہ از مقامات حمیدہ نزد عباد بہ کلمہ آن حضرت ظاہر شدہ و بہ مقامات عالیہ فائز گشتہ اند بعضی از عرفا ہم گفته اند آنچه را کہ شایستہ نبودہ بعضی باطن درست کردہ اند و خود را از اہل آن دانستہ اند **لعمرا للہ** در **ساحت** حقّ از بعوضہ پست ترند عارف بی انصافی گفته مقام نبوّت مقام نبأ است و مقام مکاشفہ و مشاہدہ فوق آن است ثانی را مقام اولیا و اول را مقام انبیا دانستہ این بی بصر بی حقیقت این قدر ادراک ننمودہ کہ نبأ انبیا بعد از مکاشفہ و مشاہدہ بودہ بلکہ ایشان نفس مشاہدہ و مکاشفہ و حقیقت آن بودہ اند بہم ظہر کلّ امر حکیم و کلّ سرّ عظیم معدن نبوّت و ولایت انبیا بودہ اند و بہ کلمہ انبیا اولیا در ارض ظاہر باری اکثری از عباد بہ هوی نطق نمودہ و می‌نمایند انتہی بہ کرات این کلمات عالیات از منزل آیات استماع شدہ فرمودند ہر یوم ملحدی ظاہر و نہری از بحر شریعت محمّدی بردہ تا بالآخرہ بحر ضعیف مشاہدہ شد چنانچہ ایوم دیدہ می‌شود امر واحد و سبیل واحد و اتّفاق و اتّحاد ہم در کتب و زہر و صحف الہی ممدوح مع ذلک این اختلافات کہ مشاہدہ می‌شود کلّ از معتدین و ملحدین بودہ و هست ہر نفسی بخواہد عدد شعبہ‌ہای طریقت را کہ ایوم ما بین ناس مذکور و مشہور است احصا نماید باید مدّتی اوقات

صرف

*** ص ۳۳۵ ***

صرف کند یسئل الخادم ربّہ بان یزین الکلّ بکحل الانصاف و کوثر العدل و یرزقہم كأس التّقوی اَنّہ لمولی الوری و المقتدر علی ما یشاء حسب الامر آن محبوب ناس را متذکّر دارند شاید این اوہامات محو شود نفوس جاہلہ غافلہ ناس را مبتلا نمودہ اند بہ کمال روح و ریحان و حکمت القا نمایید آنچه را کہ سزاوار است و مقام حضرت شیخ و مرفوع سیّد علیهما بہاء اللہ و عنایاتہ بسیار عظیم است وقتی از اوقات این کلمہ مبارکہ از معدن حکمت الہی ظاہر فرمودند یا عبد حاضر حضرت احمد و کاظم آگاہ بودند و از معانی کتب الہی مطلع و باخبر نظر بہ جذب قلوب بعضی بیانات فرمودہ اند و مقصود تقرّب ناس بودہ کہ شاید بہ کلمہ حقّ فائز شوند چنانچہ فائز شدند نفوسی کہ اول بہ شریعہ الہی وارد **گشتند** آن حزب بودہ و این فقرہ **گواہ** است بر **آگاہی** و علم و حکمت و **سبیل** مستقیمی کہ بہ آن متمسک بودہ اند ہنئئلاً لہم انتہی. در اواخر مکرّر حضرت سیّد علیہ من کلّ بہاء اہماہ می‌فرمودند آیا نمی‌خواہید من بروم و حقّ ظاہر شود اصل مقصود این کلمہ بودہ ولکن نظر بہ مقتضیات حکمت ظاہر شد از ایشان آنچه ظاہر شد. و اینکه از مظاهر امر سؤال نمودند ایشان در بطن امّ دارای مقامات بودہ و هستند و بہ مقتضیات اوقات و اسباب ظاہر شدہ اینکه از آیہ مبارکہ منزله در کتاب اقدس

سؤال شدہ

*** ص ۳۳۶ ***

قولہ تبارک و تعالیٰ من یدعی امرأ من اقبل اتمام الف سنۃ کاملہ الی آخر بیان اللہ این فقرہ عرض شد ہذا ما نطق بہ لسان العظمتہ یا ایہا الناظر الی الوجہ و الطائف حول الامر آنچه عرفانش بر کلّ لازم بود در این آیہ مبارکہ نازل و بر کلّ فرض است اقرار بہ آن و تمسک بہ آن اکثری از جہال غافلند و در سبیل اوہام **سالک** و ناس ہم اکثری بی خبر لندا این آیہ مبارکہ محض فضل نازل تا متابعت ہر ناعقی نمایند و سبب **تضییع** امراللہ نشوند انتہی. فی الحقیقہ این آیہ مبارکہ عنایتی است بزرگ برای کلّ چہ کہ آن محبوب می‌دانند ہر روز از شطری نعیمی ظاہر و ہمچنین اعمالی کہ سبب و علت تضییع امراللہ بودہ گمانشان آنکہ امراللہ بہ مثابہ لعب اطفال است ہر یوم بہ لعی مشغول و بہ کلمہ ای ناطق قد خسر الذین نطقوا بما لا اذن اللہ لہم و **عملوا** ما **بکت** بہ عین العدل و الانصاف باید آن محبوب ناس را متذکّر دارند و اینکه از آیہ مبارکہ آخری سؤال نمودند قولہ تبارک و تعالیٰ قل ہذا **لہو** العلم

المكنون الّذي لن يتغيّر مقصود اين بيان از باقى آيه مستفاد مى‌شود قوله تعالى لآئنه بدء بالطاء المدلّة على الاسم المخزون الطاهر الممتنع المنيع و عدد تقسيم با عدد جامع كسور تسعه مطابق و موافق است امروز عالم غيب و شهاده طائف طاء مدله است لعمر مقصودنا و

مقصودكم

*** ص ۳۳۷ ***

مقصودكم و مقصود من فى السموات و الارض مخزون است در اين سلطان حروف يعنى طا آنچه كه اقلام عالم از ذكرش عاجز و قاصر است اينكه درباره جناب آقا على عليه بهاء الله مرقوم داشتند در ساحت امنع اقدس عرض شد قوله تبارك و تعالى يا على به عنایت حق فائز شدى به آنچه كه مقصود از خلقت بوده اين مقام را به نام دوست يكتا حفظ نما ملحدین و معتدين درصدد بوده و هستند كن ثابتاً على الامر و ناظراً الى الافق الاعلى و ناطقاً بثنائى الجميل در امور مشورت نما و بعد عامل شو متوكلاً على الله المهيمين القيوم انه معك و يعينك و هو العزيز الودود انتهى. و اينكه مكرّر ذكر حبيب فؤاد جناب ع ب عليه بهاء الله و عنایته را فرمودند هرگز از نظر فانی نرفته و نى روند الحمد لله به عنایت حق فائزند آنچه به اين بنده مرقوم داشتند و همچنين عريضه‌اى كه به ساحت اقدس ارسال نمودند كل امام وجه عرض شد و به شرف اصفا فائز قوله جل جلاله و عم نواله لازال به عنایت حق فائز بوده و هستند مطالب ايشان به سمع قبول اصفا شد آنچه در كتب الهى در ذكر اين ايام نازل به آن رسيدند هذا فضل لايعادله فضل از حق مى‌طلبيم مقدر فرمايد از براى ايشان آنچه كه سبب فوز و رستگارى ابدى است و ايشان را محروم نفرمايد از آنچه سزاوار است اذن لقا داديم و اجر لقا نوشتيم يا عين و با شكر كن مقصود عالميان را كه تو را بر اقبال و معرفت و مودت و محبت و خدمت ارش مؤيد فرمود له الحمد و المنّة تو را مرتين فرمود به طرازی كه ذكرش

*** ص ۳۳۸ ***

از عالم محو نشود و مقدر فرمود آنچه را كه از براى مقربين مقدر فرموده نشهد انك فزت برضائى و شربت رحيق العرفان من يد عطائى ان احمد الله بهذا الفضل المبين انتهى. فقره به فقره مطالب ايشان عرض شد و جواب عنایت فرمودند و در هر فقره شمس عنایت و فضل از افق اراده مشرق و لانج آنچه درباره آن محبوب معمول داشته‌اند كل لى العرش مذکور و به طراز قبول فائز اين خادم از حق سائل ايشان را در جميع احوال موفق فرمايد حسب الامر بايد به حكمت ناظر باشند و به او متمسك خلعت و دائره هم ان شاء الله مى‌رسد اينكه ذكر مرحوم مرفوع جناب ميرزا ع ب عليه بهاء الله و عنایت را مرقوم داشتند آنچه آن محبوب ذكر فرمودند صحيح بوده و هست قد نزل له من القلم الاعلى ما لايعادله شىء من الاشياء اين فقره هم در ساحت امنع اقدس على عرض شد قوله تبارك و تعالى بسى الذّاکر العليم ان يا قلى الاعلى ان اذکر من صعد الى الافق الابهى و شرب رحيق الوحى من كأس عطاء ربه مالك الاسماء و قل الهاء المشرق من افق سماء رحمة ربك مالك الایجاد عليك يا من اقبلت الى الوجه اذ ارتعدت فرائص العباد اشهد انك سمعت النداء اذ ارتفع بين الارض و السماء و اجبت مولاك اذ اخذت الزلازل قبائل الارض و كانت القلوب مضطربة من خشية الله رب الارباب طوبى لاذنك بما سمعت و لعينك بما رأت و لقلبك بما اقبل و لوجهك بما توجه الى قبلة الافاق انت الّذى ما منعك مفتریات العلماء و لا شوكة الاقوياء تمسكت بحبل الامر و تشبّثت

بذيل

*** ص ۳۳۹ ***

بذيل عنایة ربك فى يوم فيه تُفخ فى الصّور و وضع الميزان و ظهر الصّراط و برز ما كان فى قلوب الّذين نقضوا ميثاق الله و عهده و اعرضوا الى ان افتوا عليه طوبى لك يا عبدالله و للّذين اقبلوا اليك و زاروا قبرك بما نطق به قلى الاعلى فى هذا السّجن الّذى سنى بالاسماء الحسنى و طوبى لمن ذكر ايامك و ذكر ما نزل لك من لى الله موجدك و خالقك و رازقك و معينك و مؤيدك و محبيك و مميتك الهاء عليك و النور عليك و السلام عليك من لى الله معبودك و محبوبك و مقصودك و مقصود من فى السموات و الارضين انتهى.

از قبل هم مخصوص ايشان نازل شد آنچه كه در حديقه كتب الهى مخلص است هنيئاً له و آنچه در اين حين نازل شده شاهد و گواه است لله الحمد رحمت الهى احاطه اش نمود و عنایتش دستش گرفت ثم هنيئاً له از حق جل جلاله اين خادم فانى سائل و أمل كه جناب اين ايشان را مؤيد فرمايد بر آنچه سزاوار است اين عبد خدمت ايشان سلام و تكبير مى‌رساند و هم چنين خدمت جناب آقاميرزا محمود عليه بهاء الله و عنایته و ساير اوليا و دوستان عليهم ۶۶۹ از حق جل جلاله مى‌طلبم كل را از كوثر عالم معانى سرمست فرمايد به شأنى كه غير دوست نينند و غير دوست نجويند جناب مسجون ر ش عليه بهاء الله كه به آن ارض تشریف آوردند لازال امام عيون بوده و هستند مكرّر ذكرشان در ساحت اقدس از لسان عظمت استماع شد ان شاء الله مؤيد باشند بر آنچه سزاوار است ذكر فُرر عيون

*** ص ۳۴۰ ***

و نتایج فؤاد جناب عزیزالله و روح الله فرموده بودند ذکرشان در ساحت امنع اقدس اعلی عرض شد تلاوت فرمودند آنچه را که مظهر و مبین و مُدل و مُشعر بر فضل و عنایت و رحمت بوده و خواهد بود و دو لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوند ذکر اولیا و آقایان آن ارض را فرموده بودند هر یک به عنایت حق تعالی شأنه فائز ذکر کلّ مذکور و از قلم امر مسطور عنایت حقّ به مقامی است که ذکر و وصف از اظهار قاصر است مخصوص جمعی الواح نازل و مخصوص جمعی دیگر در یک لوح نازل و این به حفظ اقرب است باید سواد اخذ شود و به صاحبانش داده شود و آنچه این کرّه ارسال شد بیش از آن جائز نه و از بعد الامر بید الله يفعل ما یشاء و يحکم ما یرید السّلام و البهاء و التّکبیر علی حضرتکم و علی من معکم و علی الذّین فازوا بما لافاز به احد قبلهم و علی کلّ صَبّار شکور و الحمد لله المقتدر العطوف الغفور. خ ادم فی ۱۱ صفر سنه ۱۳۰۲.

مقابله شد

دستخط دیگر آن محبوب مؤرخه ۲۶ ذی الحجّه حین بستن پوسته رسید الحمد لله چشم روشن مخصوص جناب آقا میرزا محمد علیه ۶۶۹ که مرقوم داشتند یک لوح امنع اقدس ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوند و اینکه درباره اختلافات بعضی مرقوم داشتند در ساحت امنع اقدس عرض شد قال جلّ جلاله از امثال این امور و اعمال شنیعه محزون نباشند زود است که کلّ راجع شوند

و بر خسران

*** ص ۳۴۱ ***

و بر خسران خود آگاه گردند استقامت آن جناب از برای انتباه آن نفوس کافی است سوف یعترفون بنصیحک و یرجعون الیک همان نفوس که حال مدح آن اعمال می نمایند به سیئاتش اقرار خواهند نمود طوبی لک و ویل لمن غفل ان ربک لهو المبین العظیم و هو الدّاکر الناصح الناطق المشفق الکریم انتهى. عرض فانی آنکه آنچه در نزد آن محبوب در اظهار خلوص و خضوع و خشوع خدمت حضرت غصنین اعظمین مبارکین روحی و ذاتی و کینونتی لترات قدمها الفداء رسیده این عبد معروض داشته اظهار عنایت لاتحصی نمودند و ذکر ایام لقا را فرمودند و تکبیر و ثناء و بهاء فرستادند فرمودند ان شاء الله قائم باشند بر نصرت امر الهی چنانچه بوده اند هر وقت ذکر می رسد این فانی عرض می نماید و اظهار عنایت لازال از ایشان ظاهر و همچنین غصنین اطهرین انورین آخرین روحی لقدمها الفداء و اهل سرادق عصمت و عظمت کلّ تکبیر می رسانند و ذکر می نمایند البهاء کلّ البهاء علی حضرتکم و علی من معکم و یحبّکم.

مقابله شد

جناب شیخ بابا سعید الملقّب بمظهر علی شاه

هُوَالله تعالی شأنه الحکمة و البیان

یا مظهر علیک بهاء الله مالک القدر امروز سرّ مستتر در منظر اکبر ظاهر و مشهود و اقرب از لَح بصر حشر و نشر امام وجوه بشر باهر مالک یوم حساب بر کرسی ظهور مستوی و به یک کلمه علیا حساب اولین و آخرین به انتها رسید بیان مقصود عالمیان میزان حقیقت بود و کلّ را سنجید برخی را به عدل و حزبی را به فضل معامله فرمود يفعل ما یشاء و يحکم ما یرید و لایسئل عمّا یفعل یا شیخ یوم یوم الله است

*** ص ۳۴۲ ***

و کلّ به نصرت مأمور و نصرت به جنود است ولکن در این ظهور حکمت و بیان ناصر امر بوده و هست و کلّ به آن مأمورند از حق می طلبیم آن جناب را مؤید فرماید و یکی از اعلام امرش معین نماید اوست مقتدر و توانا و عالم و دانا قل الهی الهی فضلك احاطی و رحمتک سبقتی و ندانک یقظتنی و امرک اقامتی و نور وجهک هدانی الی صراطک الاعظم استلک یا مالک الوجود و سلطان الغیب و الشّهود بان توفّقنی علی خدمة امرک بجنود الحکمة و البیان انک انت المقتدر العزیز المنان.

مقابله شد

حبیب قلب و فؤاد جناب ورقا علیه ۶۶۹ و ذکره ملاحظه نمایند

هُو الاقدس الاعظم الامنع الابهی

الحمد لله الذی حکم للعشاق بالفراق و یحنّیهم انجذب من فی الأفاق تعالی من اظهر بهذا الاشراف الذی به ظهر مقام من و فی بالمیناق فی یوم الطّلاق انه لهو الذی لا یذکر بالاقلام و لایتمّ ثنائه بالاوراق یا حبیبی لعمر الله قد اشتعل من نار حبّک ارکانی و مفاصلی و تلعب جدواتها فی کلّ عرق من عروقی کما تلعب انوار الشّمس خلال الاشجار سُبْحان من اضرم نار حبّه فی قلبک و تعالی من القی الیک ما اخذک عنک و جعلک منجذباً من نفعاته و مرتعشاً من فوحاته و سکراناً من کوثر حبّه لعمرک قد اخذ کتابک فی قلبی کلّ ما أخذ و به انبسط فؤادی و انشرح صدری و طار طیر حیّ لانه کان متضوّعاً من عرف محبّة محبوتنا و محبوبکم و محبوب العالمین یشهد الخادم بائه ما وجد من کتابک الّا صرف المحبّة و الوداد و القیام علی خدمة امرالله مالک الایجاد اسئل الله ربّی بان یسقیکم فی کلّ حین بحراً من بدایع فضله و جواهر الطافه انه

لهو المقتدر

*** ص ۳۴۳ ***

لهو المقتدر المجيب فلما اخذني كأس حَبِكُم اَلَّتِي كَانَتْ مَسْتَوْرَةً فِي غِيَابِهِ كَلِمَاتِكُمْ اِذَا وَضَعْتَ مَا كَتَبْتَهُ وَ اخَذْتَ مَا ارْسَلْتُمُوهُ اِلَى الْمَقَرِّ الْاَعْلَى وَ الْمَقْصِدِ الْاَقْصَى فَلَمَّا حَضَرْتَ قَمْتَ اِمَامِ الْوَجْهِ اِذَا نَطَقَ لِسَانُ الْعِظْمَةِ مَا تَلَكُ بِيَمِينِكَ عَرَضْتَ هَذِهِ عَرِيضَةً مَمَّنْ قَامَ عَلَى خِدْمَةِ اَمْرِكَ وَ نَطَقَ بِثَنَائِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ اَلَّذِي حَضَرَ تَلْقَاءَ الْعَرْشِ بِاَمْرِكَ وَ خَرَجَ بِاَذْنِكَ وَ عَرَضْتَ تَلْقَاءَ الْوَجْهِ مَا اَثْنَيْتَ بِهِ اَللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ مَا نَادَيْتَ بِهِ مَحْبُوبِ الْعَارِفِينَ وَ مَا نَاجَيْتَ بِهِ مَقْصُودِ الْقَاصِدِينَ فَلَمَّا اَنْتَهَى نَطَقَ لِسَانُ الْعِظْمَةِ مَرَّةً اُخْرَى وَ اَشْرَقَتْ مِنْ سَمَاءِ الْفَضْلِ شَمْسُ الْعِنَايَةِ وَ الشَّفَقَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ الْاِفْضَالِ هَذِهِ صُورَةٌ مَا نَطَقَ بِهِ مَالِكُ الْقَدَمِ هُوَ الْاَقْدَسُ الْاَعْظَمُ يَا وَرَقًا قَدْ حَضَرْتَ الْعَبْدَ الْحَاضِرَ وَ عَرَضَ مَا فِي كِتَابِكَ اَنَا وَجَدْنَاهُ مَرَّاتًا حَاكِئَةً عَنِ مَحَبَّتِكَ مَحْبُوبِ الْعَالَمِ وَ تَوَجَّهَكَ اِلَيْهِ طُوبَى لَكَ بِمَا تَقَرَّبْتَ وَ شَرِبْتَ وَ فَزْتَ اَنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْمَيِّنِ الْمَيِّنِ قَدْ شَاهَدْنَا النَّارَ اَلَّتِي احَاطْتِكَ فِي حَبِّ مَوْلَاكَ وَ رَايْنَا لَهْيَهَا وَ سَمِعْنَا زَفِيرَهَا تَعَالَى مَشْعَلُهَا وَ مُضْرَمُهَا وَ مَظْهَرُهَا اَنَّهُ لَهوَ الْمَقْتَدِرِ اَلَّذِي اَقْرَبَتْ كَيْنُونَةُ الْقُدْرَةِ بَعْجَهَا عِنْدَ ظُهُورِ قُدْرَتِهِ اَنَّ رَبَّكَ لَهوَ اَلَّذِي يَسْمَعُ وَ يَرَى اَنَّهُ لَهوَ الْخَيْرِ اِنْ اَفْرَحَ بِمَا يَذْكُرُكَ الْمَظْلُومُ كَمَا ذَكَرَكَ مِنْ قَبْلِ وَ فِي هَذَا الْحَيْنَ اَلَّذِي يَمْشَى وَ يَقُولُ قَدْ وَجَدْتَ عَرَفَ حَبِّكَ وَ شَاهَدْتَ خُلُوصَكَ وَ خُضُوعَكَ اِذَا كَانَ قَلْبُكَ مَتَذَكِّرًا بِذِكْرِي وَ لِسَانُكَ مَثْنِيًّا بِثَنَائِي الْجَمِيلِ كَذَلِكَ رَشَّحَ بَحْرُ الْحَيَوَانِ لَتَفْرَحَ فِي اَيَّامِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْبَدِيعِ اِي وَرَقًا

*** ص ٣٤٤ ***

ندایت شنیده شد و کتابت لدى العرش معروض گشت الحمد لله جنوات نار محبت الهی از آن مشاهده شد ان شاء الله لم یزل و لایزال به ذکر دوست متلذذ باشی و به اسمش بنوشی و به یادش بیارامی و به خیالش مشغول باشی که شاید انفس بعیده به بحر قُرب تقرّب جویند و نفوس کسله به حرارت کلمه به جتی که مقدّس از جهات است بشتابند بعضی از مقبلین به سبب ظهور واقعه ارض صاد محزون مشاهده می شوند بلکه خائف و حال آنکه دست قدرت حقّ به عنایت مخصوصه ایشان را بلند نمود و از سماء رحمت و سحاب مکرمت امطار نعمت و برکت بر ایشان مبدول داشت و قدرت کامله ایشان را مابین خلق به طراز عزّت مزین فرمود چنانچه لسان مخلصین و مقربین به ذکرشان ناطق و به مقامی فائز شدند که اعدا هم شهادت می دادند بر بلندی مقامشان و در آخر ایام به مقام ارفع اعلی که شهادت عظمی باشد فائز گشتند و این مقامی است که لم یزل و لایزال اصفیا و اولیای حقّ طالب و آمل بوده و هستند مع ذلک بعضی مکدّر و مهموم مشاهده می شوند ان شاء الله این کدورات به سبب محبت به ایشان ظاهر شده قسم به دریای معانی که اگر مقام خادمی از خدام ایشان که حال به خدمت مشغولند ظاهر شود جمیع اهل ارض منصعق شوند طوبی لمن یتفکر فی ما وقع لیطّلع بعظمة الامر و سلطانه و این مقام که به او فائز شدند خود از حق جلّ و عزّ استدعا نمودند و به کمال شوق و اشتیاقی طالب و آمل بودند بگو ای دوستان در سبیل محبت محبوب عالمیان بسیار تحمّل نمودید آنچه قابل دیدن نبود مشاهده نمودید و دیدید

و آنچه

*** ص ٣٤٥ ***

و آنچه لایق شنیدن نبود شنیدید و در راه دوست اموری حمل نمودید که فی الحقیقه اثقل از جبال بود طوبی لظهورکم و عیونکم و اذانکم بما حملت و رأت و سمعت حال این مقام بلند اعلی را قدر بدانید و ضایع مکنید در هر صورت این عالم فانی و هر که در اوست تحت برائن موت در آید و هر چه در اوست تحت مخالف تغییر مبتلا شود از حقّ جلّ و عزّ در کلّ حین بخواهید شما را حفظ نماید و به صراط امرش مستقیم بدارد این قدر بدانید که آنچه در سبیل او حمل نمودید و یا دیدید یا شنیدید این از فضل و عنایت او بوده که به آن مخصوص گشته اید و این ذکر او هم شما را در الواح از فضل دیگر او بوده و خواهد بود قدّ ذقتم كأس البلاء فی سبیله ان اشربوا رحيق الاصفی من اکواب ذکرة و الطافه ان شاء الله موفّق شوید بر خدمت امر و جمیع را هم وصیت می نمایم به اخلاق مرضیه و اعمال حسنه و افعال شایسته پسندیده الیوم بر هر یک لازم است که بما یرتفع به امرالله تمسک نمایند و تشبّث جویند بگو همین قدر می گوئیم و دیگر به انصاف شما و می گذاریم که چه لایق چنین یومی است از ضعف و ذلّت و پریشانی ظاهر محزون مباشید قسم به آفتاب آسمان بی نیازی که عزّت و ثروت و غنا طائف حول شماست و به ذکر شما ذاکرند و به جانب شما مایل اگر نظر به حکمت الهیه ظهور آن در ایامی چند مستور ماند آید ایامی که هر یک به مثابه شمس ظاهر و باهر گردد از حقّ می خواهیم که ناس به حلاوت بیانات الهی فائز شوند و فی الحقیقه بیابند الهاء من لدنّا علیک و علی اخیک و علی اسعی اَلَّذِي انْفَقَ رُوحَهُ فِي سَبِيلِي وَ سَكَنَ فِي جِوَارِ رَحْمَتِي اَنَا نَذَكَرُ فِي اٰخِرِ الْكِتَابِ اٰخَاكَ اَلَّذِي تُوَجَّهَ

*** ص ٣٤٦ ***

الی وجهی و قام لدى باب عظمتی و سمع ندائی العزیز البدیع ان شاء الله باید آنچه ذکر شد از نظرشان نرود به عنایت الهی مطمئن باشند و از رحيق ذکر در کلّ حین بیاشامند و به شطرش ناظر باشند و ان شاء الله ذکر و داد و اتّحاد از نظر نعی رود و نذکر فی هذا المقام من سعي بكاظم ليرفع بذکرالله العلیّ العظیم طوبی لک و لاخیک اَلَّذِي اسْتَشْهَدَ فِي سَبِيلِ اَللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اِنْ اَنْظَرَ ثُمَّ اَذَكَرَ عَبْدَنَا الْكَاطِمَ اَلَّذِي اسْتَشْهَدَ فِي اَرْضِ الصَّادِ بِشَهَادَةِ نَاحِتِ فِي مَصِيبَتِهِ ذَرَاتِ الْكَائِنَاتِ وَ عَنِ وراثتها الملائة الاعلی و اهل مدائن الاسماء يشهد بذلك ربك الشاهد الخبير ای كاظم در عنایت حقّ تفکر کن و در رحمت او که عالمیان را سبقت گرفته است مشاهده نما و به کلمه مبارکه که در کتاب حا و س نازل تدبّر کن قال و قوله الحقّ من كان لله كان الله له و چون آن نفوس مقدّسه در سبیل مالک احدیه از عالم و عالمیان گذشتند و به كأس شهادت که فی الحقیقه قدح معلی است فائز شدند این است که قلم اعلی در صباح و مساء

به ذکر ایشان مشغول و متحرک مشاهده می‌شود قسم به شمس ملکوت بیان که اگر صریح قلم اعلیٰ فی الحقیقه به اذن واعیه اصغرا شود جمیع ناس از بیت بیرون خرامند و به لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ ناطق شوند طوبی لسمع سمع و لقلب ادرك ما جرى و لذائقة ذاقت ما ظهر من عَمَّانِ عناية رَبِّكَ الغفور الكريم يا كاظم ان اعلم بما أمرت و ترى عناية رَبِّكَ المهيمنة على العالمين الهاء عليك و على الَّذِينَ فازوا بالاستقامة الكُبرى في هذا الامر الَّذِي فيه نسفت الجبال و انفطرت السَّماء و انشقَّت الارض

و اضطرب

*** ص ۳۴۷ ***

و اضطرب العباد آل من شاء الله المقتدر الحافظ القدير انتهى از بیانات الهی مراتب الطاف و عنایت ظاهر و هویدا است دیگر این عبد چه ذکر نماید و چه معروض دارد اگر جمیع عالم بیان شود نزد کلمه‌ای از الواحش معدوم است و اگر جمیع آفرینش زبان شود و ندا نماید نزد ندای یکی از طیور عرش مفقود مشاهده می‌شود و لکن چون ذکر اولیای حق محبوب است مع اقرار به عجز و اعتراف به تقصیر به این کلمات نالایقه زحمت داده و می‌دهیم خدمت جناب آقا میرزا حسین تکبیر ابلاغ می‌دارم و همچنین خدمت جناب حاجی کاظم علیه ۶۶۹ عرض تکبیر می‌رسانم و آنچه در نامه آن جناب ذکر نموده بودند در ساحت اقدس عرض شد فرمودند ان اعلم ما امرناک به فی سبیل الله رَبِّ العالمین ان شاء الله منقطعاً عن العالم به ذکر سلطان قدم و مالک امم ناطق باشند الهاء عليك و على كل مقبل بصير دوستان الهی هر یک ملاقات شد ذکر عجز و نیستی این خادم فانی را اظهار دارید خدای واحد شاهد است که نفوس مقبله که از کوثر معانی آشامیده‌اند ذکرشان در قلب و لسان بوده و خواهد بود الهاء عليهم التَّنَاء عليهم التَّكْبِير عليهم. عرض دیگر مکتوبی که به جناب آقا میرزا مصطفی نوشته بودند مخصوص در ساحت اقدس معروض داشتند خود او حال نیستند که جواب معروض دارند یعنی به عکاً رفته‌اند این عبد مجدداً مکتوب را اخذ نموده تماماً من اوله الی آخره تلقاء وجه معروض داشت و کمال عنایت از مشرق الطاف رحمانی ظاهر و مشرق طوبی لجنابک بما اشرقت عليك

*** ص ۳۴۸ ***

شمس الفضل مرّة بعد مرّة و کرّة بعد کرّة تالله لا يعادل بكلمة يظهر من لسان العظمة في ذكر اوليائه ما خلق في الغيب و الشّهود و التَّنَاء لهذا المقصود ثمّ الهاء لهذا المحبوب و الواحی که خواسته بودید به اتفاق جناب آقا محمدعلی ارسال می‌شود. خ ادم فی ۲۴ رمضان سنه ۹۶ .
مقابله شد

هو الله تعالی شأنه العظمة و الکبرياء

ستایش بی‌قیاس ساحت حضرت بی‌مثالی را سزاست که به اشراق انوار شمس معانی قلوب انسانیه را به طراز معارف ربانیه مزین نمود و هیاکل وجودات بشریه را به خلعت معرفت خویش مطرّز و مفتخر فرمود السن عالم از ذکر بدایع عنایاتش عاجز و اقلام امم از تحریر لطائف الطافش قاصر فضلش آفاق را احاطه نموده و جودش جمیع وجود را فراگرفته اگر شخص انسانی به دیده بصیرت در ترتیب بدایع خلقت تفکّر نماید از لطائف عنایات حضرت مقصود در حق خود متعجب و متحیر گردد در حدیث قدسی می‌فرماید یا ابن الانسان خلقت الاشياء لاجلك و خلقت لاجلی لم تفرّ متی افسوس و دریغ که از آنچه به جهت آن خلق شده‌اند محروم مشاهده می‌شوند و به ظنون و اوهام خود مشغول و از اقتباس انوار آفتاب حقیقت ممنوع مانده‌اند در این ربیع روحانی که جمیع عالم از لواقح معارف ربّانی سرسبز و خزّ اشجار وجود انسانی به حرکت نیامده و خزّ نگشته سبحان الله خلق بی‌خبر به آنچه خیر وجود و آسایش

انسان

*** ص ۳۴۹ ***

انسان در سیر و شهود است بی‌نبرده‌اند جمیع این زحمات و مشقّات لاجل ایصال ناس است به خیر باقی و آسایش دائمی و ارتقای عباد به عوالم روحانی و وصولشان به معارج قدس نورانی و لکن صاحبان اغراض نفسانیه برّیه را از دخول حوزه قبول و ورود مدینه وصول بازداشته‌اند از حقّ جلّ شأنه و عظم احسانه سائل و آملیم که حجب مانعه را به قدرت کامله خرق فرماید و جمیع را به شطر هدایت و مشرق علم و حکمت دلالت نماید یا انّها المتوجه الی شطر البقا و الشّارب زلال سلسبیل اللّقاء و المتشبّث بذیل الوفاء مکتوب اول و ثانی آن حبیب متواتر واصل و کمال مسرت و انبساط دست داد و لکن آن اوقات به علت تواتر اشغال ارسال جواب در عهده تعویق ماند این ایام در نیت تحریر بود که مکتوب ثالث وارد و مسرت بر مسرت افزود پس از مطالعه تحریرات آن جناب تلقاء وجه حاضر و ذکر آن جناب معروض لسان مشیت مخاطباً الیک به این کلمات عالیات ناطق قوله جلّ اجلاله بسی مسخر اللّوح والقلم یا ورقا عليك بهاء الله مالک الاسماء و عناية الله فاطر السَّماء و على العين و الباء الَّذِي فاز بحبّ الله المهيمن القیوم و قام على خدمة الامر و عمل ما استفرح به الافئدة و القلوب نهر اسماء ناس را از بحر معانی محروم نموده گاهی لفظ وصی حجاب گشته هنگامی لفظ مرآت وقتی لفظ نقیب و نجیب

*** ص ۳۵۰ ***

و عالم و امثال آن اگر چه به قدرت قلم اعلى بعضى از حجيات خرق شد **ولكن** بعضى باقى چه كه ناس غافل و محجوبند الى حين توحيد حقيقى را نيافته‌اند و شأن يوم الله را ادراك نكرده‌اند به اوهام **متمسكند** و به اوهام راجع و الى **الاوهام** متوجه له الحمد و المنة فائز شدى و افق اعلى را مشاهده نمودى و به اصغاي آنچه آذان از براى او خلق شد مشرف شدى جهد نما كه شايد به روح و ريحان اهل امكان را به تجليات انوار آفتاب توحيد حقيقى منور نمايى بگو يا حزب الله حكمت سپرى است محكم به او تمسك نماييد و به نصرت مشغول شويد لعمر الرحمن نصرت به حكمت و بيان است و مادونش لدى الله مذکور نه چه كه حزب الله از براى اصلاح عالمند بايد قيام نمايند به آنچه كه سبب علو و سمو دول و ملل است اولياي آن ارض را تكبير **برسان** بعضى از الواح از قلم اعلى در جواب بعضى نازل و الى حين ارسال نشده نسل الله ان يؤيدهم على الاستقامة الكبرى لئلا تمنعهم الشبهات و الاشارات عن منزل الايات و مرسل البيئات الهاء من لدنا عليك و على من معك و على اوليائى هناك انتهى. اميدواريم هميشه ايام آن جناب به عنايات مليك علام فائز باشند و بر تبليغ امر رحمن به حكمت و بيان مؤيد و موفق فى الحقيقة در اين روز فيروز اگر خدمتى از انسان ظاهر شود و علت هدايت و ارشاد نفسى از ابناء جنس خود گردد ذكرش به دوام ملك و ملكوت باقى و پاينده ماند قل سبحانك يا سيد العالم و الحاكم باسمك الاعظم اسئلك بسلطان قدرتك و مليك قوتك ان تجعلنى قائماً على خدمتك و تؤيدنى فى كل

آن

*** ص ۳۵۱ ***

آن على ارشاد **بريتك** الى معدن علمك و منبع حكمتك يا الهى و سيدى و رجائى تعلم بائى لم **ارد** الا ذكرك و ثنائك و القيام على خدمة امرك فى بلادك اسئلك ان لاتقطع عنى فيوضاتك فى ايامك و ايدنى على ما **اردت** فى سبيلك و ارزقنى كوثر العطاء و سلسبيل البقاء بفضلك الشامل على من فى الارض و السماء اى رب ترى العباد غافلين من ظهوراتك فى ايامك و محتجين من اشراق انوار التوحيد و طلوع شمس التفريد ايد الذين عرفتهم نفسك و شرفتهم بمعرفتك و زينتهم بقبولك على ما ينيغى فى ايام ظهورك و هو الانقطاع عن كل امر و الاقتصار بما **يبقى** بدوام **ملكك** و ملكوتك و هو ارشاد الخلق الى جنة معرفتك لاتنظر الى غفلة العباد و احتجاب البلاد يا سلطان المبدء و المعاد بل الى فضلك و رحمتك و جودك و عنايتك و لاتنظر الى ضعف الخلق و عجزهم بل الى جبروت قوتك و ملكوت قدرتك و احفظ اللهم احبائك من شر اعدائك الذين غفلوا من امرك و ارتكبوا ما **هوا** عنه فى كتابك **اذ انك** انت الكريم ذو الفضل العميم لا اله الا انت العلى العظيم سبحانك يا مالك الاسماء و سلطان الارض و السماء بائى لسان اشكرك فى بدايع الائنك و بائى بيان **اثنيك** فى ظهورات فضلك و عطائك قد احاطتنا رحمتك من كل الجهات

*** ص ۳۵۲ ***

و سبقنا فضلك يا مالك الارض و السموات كيف يذكر العدم اوصاف سلطان القدم و عزتك قد تحيرت فى ذكرك و اندهشت من غلبة لطفك و تتابع جودك و عطفتك **لو اثنيك** بدوام الملك و الملكوت **لايمكننى** ادراك اقل نعمة من نعمك و لا اقدر على وصف اصغر **الائنك** و كيف ذكرك و ثنائك و اوصاف قدرتك و قوتك و شوكتك و جلالك و سطوتك اسئلك ان تقبل منى ما مرتى به فى كتابك و لاتنظر الى فقرى و فاقى و ذلى و مسكنتى بل الى **عزك** و اقتدارك و ايدنى على ذكر ببقى فى **ملكك** و يكون سبباً لوصولى فى كل الاوقات الى معارج قريك انك انت الجواد الكريم لا اله الا انت الفاضل الباذل المعطى العزيز الرحيم جناب حبيب روحانى عين قبل با عليه بهاء الله را به اذكار بديعه منيعه ذاكر و مكبر شويد و هم چنين جناب م ح عليه بهاء الله را نسل الله ان يؤيدهما و يرزقهما خير **الآخرة** و الاولى انه هو المقتدر على ما يشاء جناب آقا ميرزا محمود عليه بهاء الله را به تكبير ابداع منع ذاكر و مكبرم و فضل و عنايت الهى را درباره ايشان سائل و أمل در مكتوب اول ذكر جناب آقا جليل عليه **بهاء الله** مرقوم شده بود كبره من قبلى و اذكره بذكر جميل اسئلك الله ان يؤيده و يحفظه و يرزقه ما هو خير له انه عطوف كريم. جميع دوستان را به اذكار لطيفه ذاكر شويد و به تكبيرات ابداع اعلى مكبر الهاء و الثناء **عليك** و عليهم اجمعين چون اشغال لازمه متواتر بود به خط دوستى از دوستان ارسال شد. ۲۰۲

مقابله شد

النطاق

*** ص ۳۵۳ ***

النطاق بثناء الله على افنان دوحه الوفاء جناب الورقاء عليه **بهاء الله** الابهى يلاحظه بالنظر الانور

۱۵۲

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

الحمد لله الذى تفرّد بالكبرياء و توحد بالاسم الذى جعله سلطان الاسماء قد خلق الاشياء بالكلمة العليا و انطقهم بثنائه فى ملكوت الانشاء و اظهر الكلمة تارة على هيئة الميزان و اخرى على شكل بحر تقذف منه **لئالى** العرفان و مرّة اظهر على صورة الصراط و طوراً على هيكل الصور اذ نفع فيه و انصعق من فى السموات و الارض الا من شاء و اراد انه لهو المقتدر على العباد و الظاهر فى المبدء و المآب لا اله الا هو مالك الابدان و اصلى و اسلم و اكبر على اول من جعله الله شمساً لسماء علمه و **فلكا** لبحر ارادته و نوراً من انوار وجهه و على الذين تقربوا اليه بقلوب نورا و وجوه بيضاء و اخذهم جذب الظهور على

شأن طافوا حول البلاء و توجهوا في سبيله الى البأساء و الضراء اولئك ما منعهم عو الظالمين و لا زماجير المشركين و لا نفاق الغافلين قد نصرورا امرالله بقلوبهم و عيونهم و آذانهم و السهم و ايادهم و ارجلهم يصلين عليهم الملاء الاعلى و اهل الفردوس في كل صباح و مساء و الذين سكنوا عن وراء قلمز الكبرياء تعالى موجدهم و تعالى خالقهم و تعالى مؤيدهم و تعالى رازقهم الذى خلقهم بارادة من عنده انه لهو الفرد المقتدر العليم الحكيم يا حبيب قلبى قد كنت راقداً ايقظنى رسول ربى فلما انتهت قال يا مكرم مقصود العالم

*** ص ۳۵۴ ***

و مالك القدم بالحضور اذا توجهت و قصدت المقام الى ان حضرت تلقاء وجه مالك الانام و تكلم لسان العظمة بما اراد اذا اشرفت شمس الاذن بالرجوع فرجعت قاصداً منزلى فلما دخلت وجدت كتاباً فلما فتحت علم الله وجدت عرف خلوصكم لله ربنا و ربكم فلما قرئت اخذنى جذب حبكم على شأن لا اقدر ان اذكره كأتى من كل كلمة من كلماتكم و كل حرف من حروف كتابكم قرئت كتاباً في حبكم مقصود العالم و انقطاعكم عما دونه و قيامكم على ذكره و ثنائيه و اقتصار اموركم في تبليغ امره طوبى لكم و نعيماً لكم و عزاً لكم و روحاً لكم لو يركز الخادم هذه الكلمة بدوام الملك و الملكوت لينبغى بما وجد قلبكم اوعية محبة الله و لسانكم مطلع ثنائيه الاحلى و اذنكم فارغة لاصغاء ندائه الاعلى اسئله تعالى بان يشعلكم في كل حين بشعلة تزداد بها حرارة محبة الله في ما سواه انه لهو السامع القريب المجيب في الحقيقة اين خادم فاني از ذكر و ثنائى ان حبيب روحانى به شأنى خود را مسرور مشاهده نمود كه عرض و احصاى آن ممكن نه و در شبى از شبها تمام آن تلقاء حضور عرض شد اذ ما ج بحر العناية و نطق لسان العظمة بما لا يحصيه احد الا نفسه و في آخر البيان قال عز كبريائه يا عبد الحاضر انه اشتعل بنار محبة الله و نطق بثنائه بين عباده و يسقى رحيق عنايته و كوثر فضله من اراد التقرب و التوجه الى الله المهيم القيوام انا نؤيد فضلاً من عندنا و نكتب له ما يفرح به فواده ان ربه الرحمن لهو المقتدر على ما يشاء بكلمة من عنده

و انه

*** ص ۳۵۵ ***

و انه لهو المهيم على ما كان و ما يكون يا ايها المتوجه الى افق و الطائر في هوائى ان استمع ندائى طوراً في قصرى و اخرى من سجنى و مرة من بستان ريك مالك الوجود قد حضر العبد الحاضر بكتابتك و عرض تلقاء العرش ما تضوع به عرف حبي المحبوب طوبى لك و لايك الذى سكن في جوار رحمتى ان الفضل بيد الله يختص من يشاء بامر من عنده انه لهو الحق علام الغيوب كثر من قبلى على وجوه احبائى الذين ما منعهم الشدة و الرخاء عن ذكر مقامى المحمود قل اياكم ان تحببكم الدنيا عن مالك الاسماء فانظروا ثم اذكروا القرون الاولى اين العظماء و الامراء و العلماء و اين الجبابرة و الفراغنة و القياصرة و الاكاسرة اين اثارهم المنيئة و اين قصورهم العالية و اين بيوتهم المزخرفة و اين بساطتهم المعروشه و اين فروشهم المبسوطة و اين اعراشهم المستوية و اين جنودهم المجتدة و اين قاصراتهم المزينة و اين اثوابهم المنقوشة و اين اشياهم الثمينة و اين اكاليلهم المرصعة و اين مكامهم المحصنة و معاقلم المرفوعة و اين خزائهم المشهودة و كنائزهم المستورة و اين قبائلهم الباسلة و جيوشهم المصفوفة و اين الافراد و الاوتاد و الرجال و الابطال و اين من كان لبحر الظلم فلماً و لهواء الغرور فلماً و اين لو يعطى له ما في الارض من دفائنها و خزائنها و زخارفها و آلتها ليقول هل من مزيد كلهم قد رجعوا الى التراب بحسرة و ندامة ما اطع بهما الا الله رب العالمين قل يا احبائى قوموا على ذكرى و ثنائى و تمسكوا بالحكمة التى نزلت في كتابى

*** ص ۳۵۶ ***

الذى ظهر من ملكوت بيانى سوف ياخذ الفناء كل ما يرى و يبقى الملك لملك العرش و الترى و رب الاخرة و الاولى كذلك نطق قلبى الاعلى في هذا المقام الذى جعله الله عرشاً للسماء بما تزين بانوار تجليات اسمى الاعظم الابهى بگو اى دوستان امروز را مثل و نظير نبوده و نيست در اين روز مبارك هر عمل خالصى كه ظاهر شود او از سلطان اعمال محسوب است و هر ذكرى كه از شفه خارج گردد مليك اذكار بوده و خواهد بود قسم به لئالى بحر علم الهى كه بزرگى اين ايام محدود نشده و نخواهد شد جهد نماييد تا صاحب مقامى شوييد كه باقى باشد و هيچ صاحب قدرتى قادر بر اخذ آن نباشد آنچه از صفات و اخلاق الهى كه الواح به آن مزين است و به ذكر آن مشرف در آن تفكر نماييد و عمل كنيد ان شاء الله به عزى كه عندالله معزز است فائز شوييد نفسى كه از كوثر بيان رحمن في الحقيقة آشاميده اند و از صهبای عرفان در يوم الهى نوشيده اند در حين باساء و ضراء مشتعلتر مشاهده مى شوند نيكو است حال نفسى كه اليوم بما اراد الله فائز شد البته الوان مختلفه عالم و اطوار امم او را از مالك قدم منع نمايد بحر سرور در قلبش موج و آفتاب فرح از افق فوادش مشرق كذلك يعظكم الله و ينصحكم و يبين لاحبائه ما يرفعهم الى ملكوته المقدس العزيز المنيع انتبى. از آيات بديعة منيعة منزله عنايت الهى و فضله واضح و مشهود است و اين عبد

بلكه

*** ص ۳۵۷ ***

بلكه همه عالم از وصف آن عاجز و قاصر له الفضل و البهاء و له العظمة و الثناء و له التعمه و الالاء يعطى ما اراد بامر من عنده انه لهو الفرد الواحد البازل العليم الحكيم اينكه مرقوم داشته بوديد درباره نفسى كه تازه به بحر اعظم اقبال نموده اند و از قدح باقى به اسم الهى نوشيده اند طوبى لهم و

نعیماً لهم ذکر جمیع در ساحت اقدس معروض و نسبت به هر یک شمس عنایت مشرق این خادم فانی از حق سائل و آمل است که جمیع را به طراز عرفان مزین فرماید و آن جناب چون لوجه الله و فی سبیل الله و لحب الله ناطق و ذاکرند البتہ مؤثر خواهد شد ان شاء الله ظلمت عالم به نور کلمه مالک قدم زایل شود و اعلام نصرت در هر مدینه مرتفع گردد آنه لهو المقتدر القدير و اینکه درباره اهل سیسان مرقوم داشته بودید از قبل ذکر ایشان در ساحت اقدس عرض شد و آیات بدیعہ منیعہ درباره ایشان نازل و حال هم چون در کتاب آن **حبيب** روحانی مذکور بودند در ساحت اقدس عرض شد و این کلمات دریات از مشرق اراده منزل آیات اشراق نمود قوله جلّت عظمتہ و کبر کبریائہ هو الشاهد العالم المبين المقدس العزيز الحكيم ذکر من لدنا للذین هزتهم نفحات آیاتی و اجتذبتهم عرف قمیصی و قربتهم ظهورات مشیّتی و ارادتی لیاخذهم الفرح علی شأن لا تکدرهم شئونات الذین کفروا بالله رب العالمین یا احبائی فی سیسان قد ذکرناکم

*** ص ۳۵۸ ***

من قبل هذه مرة اخرى فضلاً من لدنا و انا الفضال الكريم کم من عالم منعتہ العلوم عن سلطان المعلوم و کم من عارف اذا اتى المعروف اعرض عنه و اعترض علی الله العليم الخبير طوبی لكم بما خرقتم الحجاب الاکبر و کسرتم اصنام الاوهام باسم ربکم المقتدر القدير قل یا معشر العلماء تالله قد ظهر بحر العلم و یا معشر العرفاء تالله قد اتى المعروف بسلطان مبین دعوا ما عندکم من الظنون و الاوهام ثم اسرعوا الى افق ينطق فيه لسان العظمة الملك لله الفرد الواحد العزيز الحميد هل **الظنون** تنفعکم لا و اسعی القیوم و هل الاوهام تغنیکم لا و سلطانی المهیمن علی من فی السموات و الارضین یا معشر العلماء ان اقبلوا الى الافق الاعلی ثم اخرجوا باسم مالک الاسماء حجباتکم و **سُحباتکم** الّتی منعتکم عن النظر الى افق المُنیر یا احبائی ان احمدا ربکم **الرحمن** ثم اشکروه بما ایدکم علی عرفان مشرق آیاتہ و مخزن اسرارہ اذ غفل عنه اکثر العباد کذلک ینکرکم الله و یخیرکم بما ینفعکم آنه لهو الغفور الکريم تمسکوا **یحبل** الامر علی شأن لا یمنعکم ضوضاء العالم و لاتحجیکم اشارات المغلین الذین نبذوا کتاب الله عن ورائهم و اخذوا ما امروا به من لدن کلّ جاهل مریب انا نکبر من هذا المقام علیکم لتفرحو بتکبیر الله و ذکره آنه یمدی من یشاء الى صراطه المستقیم خذوا کتاب الله بقوة ثم اعملوا بما نزل فيه من لدن حاکم علیهم قولوا لک الثناء یا مالک الاسماء و لک الهاء یا سلطان الآخرة و الاولی نسلک بالاسم الّذی جعلته **مطلع** الاسماء بانّ تجعلنا من الذین استقاموا علی حبک و شربوا رحيق **ایقانک** من

ایادی

*** ص ۳۵۹ ***

ایادی عطائک علی شأن ما منعتهم الزخارف عن التوجه الیک و لا البلايا عن النظر الى افقک ای ربّ نحن الفقراء علی بابک نسلک بان تکتب لنا من قلمک الاعلی ما ینبغی بجدوک و کرمک و **الطافک** انک انت المقتدر المتعالی الغفور **الرحیم** انتہی. آنچه در مکتوب آن محبوب مرقوم بود جمیع به ساحت اقدس عرض شد و جواب عنایت فرمودند روح من فی العالمین لعنایتہ الفداء روح من فی المملکوت لفضله الفداء و دائره هیکل که خواسته بودند عرض شد شمس اذن از افق رحمت رحمانی مشرق ان شاء الله این عبد هر وقت فرصت یافت نوشته ارسال می‌شود و دوائر اخیری هم ان شاء الله از بعد ارسال می‌شود و درباره نفوس مذکوره مخصوص هر یک از سماء فضل مقصود عالمیان لوح امانع اقدس نازل و ارسال شد و لکن بعضی به خط این خادم فانی است که از اصل تنزیل نقل نموده چه که در این ایام حضرت غصن ۶۶ الاکبر روحی و ذاتی و **کینونتی** لتراب قدومه الفداء در اینجا تشریف ندارند در این حین که خادم مشغول به تحریر بود به ذروه غلیا و افق اعلی احضار شد فلما حضرت قال عز کبریائہ انا نحب ان نذکر حرف العین علیه بهائی لیفرح بذکرالله رب العالمین انا ذکرناه من قبل بآیات تضوّعت منها رائحة البیان فی الامکان آنه لهو المقتدر العليم الحكيم آنه مَن فاز بالبحر الاعظم و شرب **الرحیق** المختوم من ید اسعی المکنون الّذی ینادی فی **السجن** الاعظم بین الامم آنه لا اله الاّ انا المقتدر القدير انا کتبنا له من القلم الاعلی ما ینفعه فی کلّ عالم من عوالم ربّه الخبير لعمری لو یظهر له ما ستر عنه لیطیر باجنحة الاشتیاق و ینادی فی الافاق لک الحمد

*** ص ۳۶۰ ***

یا مقصود العالم و لک الهاء یا معبود المقربین انا **توصیه** بالحکمة و نبشّره بفضلی و عنایتی و ذکری الجمیل الهاء علیه و علی من معه و علی الذین اعترفوا و شهّدوا بما شهد الله قبل خلق السموات و الارضین الحمد لله رب العالمین انتہی.

ان شاء الله بحور عنایت الهی را از معین کلمات عالیات بیاشامند و طلعات مخدرات معانی را که در قصور حروفات مالک اسماء و صفات مستور است ادراک نمایند فی الحقیقه فضل به مقامی رسیده که قلم و لسان امم از توصیف و تحریرش عاجز و قاصر است نستله تعالی بقدرته و **سلطانہ** بان **یقبل** متا ما یظهر متا فی ایامه آنه لهو السامع المجیب. عرض این خادم آنکه از قول این فانی خدمت آقایان آن ارض که به انوار ایقان منورند و به طراز عرفان مزین **تکبیر** بدیع منبع برسانید از حق می‌طلبم جمیع را از نفحات ایام خود قسمت عنایت فرماید و از بحر اعظم محروم ننماید آنه لهو المقتدر العزيز العليم اینکه عرض شده الواح منزله مخصوص نفوس مذکوره ارسال شد در این مره تأخیر رفت چه که ارسال الواح کلیه در کره واحده منافی حکمت است ان شاء الله از بعد ارسال می‌شود و **دیگر** در ذکر سیسان آن جناب این کلمه را به صاد نوشته و اعراب نموده‌اند و لکن نظر به اینکه این اسم از

اسامی قرای ایران است و در لسان قدیم هشت حرف که از جمله آن صاد است نبوده لذا این عید به سین نوشته اگر چه آنچه در عرف ناس متداول است باید عمل نمود چه که گفته‌اند الغلط المشهور خیر من الصحيح المهجور اینکه در ذکر حدیاً مرقوم فرموده بودند در این باب فقراتی از مصدر امر در جواب مکتوب جناب ملاً ابوالحسن علیه بهاءالله نوشته شد حسب الامر آنکه همان را به آن جناب نوشته ارسال دارم. مقابله شد

هذا

*** ص ۳۶۱ ***

هذا صورة ما كتب لجناب ابی الحسن علیه ۶۶۹

اینکه درباره موصول نوشته بودید فرمودند اولی آنکه به بشارت و بشر الصابرين بعد از کلمه مبارکه و لنبلونکم ملتفت می‌شدند اگر چه در این سنه قحط اکثر بلاد را فرا گرفته ولكن انتشار این گونه امور و نشر آن در هر حال باید به اذن واقع شود آنکه اعلم بعباده منهم آنکه لهو الفرد العليم الحكيم انتهى. و هر نفسی به کمال شوق و میل اراده کند حقوق الله را ادا نماید باید به امثال آن جناب و معتمدین بدهد و قبض اخذ نماید تا آنچه واقع می‌شود به اذن و اجازه حق واقع شود آنکه لهو المعلم الحكيم مطلب دیگر مرگب خوب مخصوص تحریر الواح و کتب وجود آن کم و لزوم آن بسیار لذا اگر به صفاتی که عرض می‌شود ممکن شود قدری ارسال فرمایند بسیار محبوب است آنچه مرگب تا حال از آن ارض ارسال داشته‌اند یا بزاق چسبنده بوده یا سیاه تیره و این دو صفت به جهت نوشتن الواح ابداً محبوب نبوده و نیست و بعضی هم مایل به سرخی بوده که پرتاوسی مصطلح است آن هم مرغوب نیست مرگی که مرغوب و مطلوب است با جریان و در غایه سیاهی بزاق که چسب نداشته باشد و بعضی هم مثل ذهب که بر روی ورق صیقل داده می‌شود صاف است آن هم محبوب نیست بر آمده آن محبوب است باید ابداً در لون مایل به زردی و قرمزی نباشد.

محبوب مکرم جناب ورقا علیه بهاءالله الابهی ملاحظه فرمایند

*** ص ۳۶۲ ***

۱۵۲

بسم ربنا الاعظم الاقدس العلی الابهی

الحمد لله الذي سخّر من في الانشاء بنغمات قلمه الاعلى و به نفع في الصور و انصعق من في الارض و السماء الآ من شاء الله مالك الاسماء انه لهو الذي به ظهر السرّ المستور و الرمز المرموز و الاسم المكنون الذي به ظهر الفزع الاكبر بين البشر و برز امر مستتر اقرب من لمح البصر طوبى لمن نبت ما عند الناس و اخذ ما أمر به من لدن مالك القدر الذي به تزيّن المنظر الاكبر و ظهر الفرح الاعظم بين الامم و اصلى و اسلم على الذين فازوا بالاستقامة الكبرى على هذا الامر الذي به اضطربت افئدة اولى النبی اولئك عباد ما منعهم الاهواء عن مالك الاسماء قاموا على شأن تحيّرتهم منهم الافئدة و العقول سبحانه يا من باسمك خضعت الاعناق في الافاق اسئلك بموطئ قدميك في ديارك و عرف قميصك في بلادك و بحلاوة بيانك بين خلقك بان تؤيد احبتك على نصرة امرک ثم احفظهم عن سرّ اعدائك انك انت المقتدر الذي لاتعجزك ظهورات العالم و لاتضعفك شئون الامم لم تزل كنت قوياً بقدرتك و مريداً بارادتك تفعل ما تشاء و تحکم ما تريد و انت المعطى الكريم و بعد قد سمع الخادم صوت اجنحة طير بيانك على افنان دوحه كلماتك و انها كانت مغزدة ببناء الله محبوبى و محبوبك و مقصودى و مقصودك و مقصود من في السموات و الارض فلما سمعت و وجدت و عرفت حضرت و عرضت في مقام انقطع عنه ذكرى و اشارتى قد شهد بذلك نقطة البيان من قبل بقوله تعالى و قد كتبت جوهره في ذكره و هو انه

لايستشار

*** ص ۳۶۳ ***

لايستشار باشارتى و لا بما ذكر في البيان ان الذي كان مقدساً عن اشارة النقطة و عمّا نزل في البيان كيف يوصف بوصفى و يُنعت بنعتى و يعرف بمقالاتى التى تحكى عن حد وجودى و مقامى سبحانه يا معبودى و مقصودى و غاية املى اسئلك بلوحك المحفوظ و علمك المستور بأن تغفر لى و ترحمنى و تكفر عنى جريراتى اى ربّ انا المذنب و انت الغفور و انا العاصى و انت العطوف الكريم فلما عرضت ما في كتابك اذاً توجه الى وجه القدم و نطق بما فاح عرّف البيان في العالم قال جلّ كبريائه يا ورقا ان افرح بما اسمعناك حفيف سدره العرفان و خير ماء البيان و صرير قلم الرحمن و صفير طير المعانى من هذا الهواء المقدس المنزه الخفيف اللطيف العزيز المنيع انا ذكرناك من قبل و قبل القبل و نذكرك في هذا الحين ثم الذين ذكرت اسمائهم ان ربك لهو المجيب المحصى العليم انا قد شاهدنا و انا البصير انا قد عرفنا و انا الخبير انا فصلنا لك الذكر و انا الكريم انا صرفنا الآيات و انا القدير انا اظهرنا البيّنات و انا القوى الامين لايعجزنا زماجير الرجال و لا مواء السنانير ان ربك ينادى و ينطق و يقول و لو ان الذئب يعوى و يصول بظلم ميين. كثير من قبلى احبائى الذين نبذوا سوائى و قاموا على خدمة امرى و نطقوا بثنائى اولئك عباد يصليّ عليهم الملائ الاعلى و اهل الجنة العليا و عن ورائهم لسان العظمة في هذا المقام الكريم لعمرا لله قد قدر لهم ما تعجز عن ذكره الاقلام يشهد بذلك من عنده لوح حفيظ طوبى لبيت فيه ارتفع ذكرى و تشرف باحبائى الذين اقبلوا الى بحر

على و سماء رحمتی و شمس عنایتی آتی سبقت العالمین انتهى عرض می شود اینکه مرقوم داشته بودید که در بیت جناب حاجی آقا محمد و جناب آقامیرزا علی نقی علیهما ٦٦٩ با جمعی از دوستان الهی
*** ص ٣٦٤ ***

مجتمع بودید و جناب حاجی آقا محمد خواهش نمودند که عریضه ای از لسان اهل مجلس به ساحت ارفع اقدس ابهی معرض شود این تفصیل در ساحت اقدس عرض شد و مناجات آن محبوب هم تلقاء وجه معروض گشت هذا ما نطق به المقصود في الجواب قال عزّ كبريائه يا ورقا انا سمعنا ندائك مرة بعد مرة و عرفنا ما ناجيت به الله ربّ العرش العظيم و اجبتناك كرامة بعد كرامة و نذكر الذين كانت اسمائهم في كتابك فضلاً من عندنا انه يحب ان يذكر من ذكره و يريد من اراده ان ربك لهو العالم الخبير ذكر احبائي من قبلي و كبر على وجوههم باسمي المرفح العزيز البديع اليوم بايد جميع به طراز استقامت مزین باشند چه که شیاطین در کمین بوده و هستند و نعیق مرتفع شده و خواهد شد از قبل این اخبار از قلم مختار جاری و نازل طوبی للعارفین قل یا احبّاء الرحمن استمعوا نداء الله انه يناديكم و يوصيكم بالاستقامة الكبرى و بما يرتفع به امره المحكم المتين ان ياتكم احد بكتاب السجين و اوراق الرقوم دعوها عن ورائكم مستقيمين على هذا الامر الذي به اضطربت افئدة العلماء و زلت اقدام من على الارض الا من شاء الله المقتدر القدير انا نذكر في هذا المقام صاحب البيت الذي فيه ارتفع ذكر الله المهيمن القيوم ان يا محمد قد اقبل اليك وجه القدم من هذا الافق الاعلى المقام الذي فيه استقر عرش مالك الاسماء و يذكرك بما تجذب به العقول ان افرح بذكري اياك و قل لك الحمد يا مالك الاسماء و لك الثناء يا فاطر السماء بما ذكرتي في السجن الاعظم و اظهرت لي ما احتجب عنه الامم اشهد انك انت المقتدر

على

*** ص ٣٦٥ ***

على ما تشاء لا اله الا انت الحق علام الغيوب و نذكر النبيل الذي دار البلاد و طاف الديار لاسمى و اختار الغربة لحيي انه قد سئى بمحمد في كتاب الله العزيز الودود اشهد انه نبذ ما عند الناس و اخذ ما امر به من لدى الله مالك الوجود و حمل في الله ما لا اطلاع به احد في الارض كذلك يذكره المظلوم ليكون ذخراً له بدوام الملك و الملكوت طوبى لك و نعيماً لك بما صبرت و نسئله بان يؤيدك على ما ينبغي لهذا اليوم الذي تزين بذكره التورات و الانجيل و الربور يا نبيل قبل يا ان استمع النداء عن وراء قلزم الكبرياء انه لا اله الا انا العزيز الوهاب هذا يوم فيه استقر العرش على الماء و تزينت سماء العلم بنير اسمى العزيز العالم طوبى لقوى تمسك بعروة عناية ربه و لناطق نطق بذكر الله مالك الانام كذلك نطق لسان العظمة ان افرح و قل لك الحمد يا منزل الآيات و لك الثناء يا من في قبضتك ملكوت الارضين و السموات البهاء من لدنا على الذين ما خوفتم الجنود و ما منعتم الاحجاب يا على قبل نقى قد سمعنا ذكرك ذكرناك بهذا الذكر العظيم ان الذي يذكرك انه سئى في التوراة بهوه و في الانجيل بروح الحق و في الفرقان بالنبأ العظيم لعمري انه ما اراد من الكتب الا كتاب نفسى و من البيان الا ظهورى و ذكرى الحكيم طوبى لمن وجد عرف الله في ايامه و طوبى لمن تشبث بذيله المنير هل يسمع احد آيات ربه و هل من نفس تجد حلاوة بيان ربه الناطق البصير كذلك زيننا بحر العرفان بفلک البيان و سماء الايقان بنير اسمى العزيز يا محمد قبل يوسف قد توجه القلم الاعلى اليكم من هذا المقام الاقدس الاعظم العزيز المنيع قد فزت بما لم يفز به احد لو ينفق كنوز الارض

*** ص ٣٦٦ ***

كلها في سبيل الله الملك العلى العظيم ان احفظ لثالى العرفان في اوعية قلبك باسمى القوي القدير طوبى لك بما توجهت و اقبلت و سمعت نداء الله رب العالمين كن مستقيماً على حب مولاك على شأن لا تزلك اشارات المعرضين. يا غلام ان اذكر اذ كنت حاضراً لدى العرش و سمعت ما تكلم به لسان العظمة في مقامه المحمود ان اشكر الله بما ايدك و وفقك على هذا الامر الذي اذا ظهر نطقت الاشياء الملك لله مالك الغيب و الشهود طوبى لنفس نبذت ما عندها و تحركت بارادة الله مالك الملوك انا ندع الكل الى الافق الاعلى و نوصيهم بالعمل بما نزل في لوحى المحفوظ البهاء عليك و على ابيك و على الذين شربوا من البحر الاعظم باسمى العزيز المحبوب يا مهدى ان استمع ندائى انه ارتفع من مقر سجنى ليجذبك النداء الى مقام لاتحزنك شئوننا الدنيا و لاتحجبك حجبات الغافلين طوبى لك و لابيک قد شهد له القلم الاعلى باقباله و خضوعه اذ اعرض عن الوجه اكثر العباد كذلك ذكرناك فضلاً من عندنا لتكون من الشاكرين يا على قبل عسكر ان اشهد بما شهد الله قبل خلق الاشياء انه لا اله الا الغفور الرحيم لعمرالله سوف تفنى الدنيا و ما فيها من الملوك و المملوك و الغنى و الصلوك و يبقى لك ما نزل من قلبي الاعلى في هذا المقام الكريم ان افرح بذكري اياك ثم اشكر ربك بما انزل لك ما تنشرح به صدور المقربين تمسك بحبل الفضل و تشبث باذيال رحمة ربك و قل اسئلك يا سلطان العالم و الظاهر بالاسم الاعظم بان تكتب لي ما كتبه لامنانك الذين ما منعهم زخارف الدنيا عن النظر الى افكك اي رب انت الكريم و انا

القائم

*** ص ٣٦٧ ***

القائم لدى باب جودك اسئلك بان لا تخيبي عما عندك انك انت الله رب العرش العظيم انا نذكر في هذا المقام من سعي بيوسف الذي اقبل الى وجهي و آمن باياتي و فاز بعرفاني اذ اعرض عني اكثر خلقي كذلك يذكر الله من اراده في يوم فيه اعرض عنه كل جبار عنيد قد ذكر اسمك ذكرناك في هذا اللوح الذي لا يعادله شيء في الارض يشهد بذلك ربك الخبير لاتحزنكم اشارات القوم و لا اعراض الذين اعرضوا عن صراطى المستقيم سوف يأخذهم الله عدلاً من عنده و يرفع اسماء الذين آمنوا به اذ اتى بسلطان مبين انا نوصيكم بالاستقامة الكبرى و بما انزله الله في كتابه العظيم سوف يطوى بساط الارض و من عليها و يبقى الملك لله رب العالمين يا ايها الطائر في هوائى بلغ آيات ربك انها تقرهم الى الفرد الخبير و تؤيدهم على ما كانوا عليه و تسقيم كثر البيان باسى البديع كذلك هطلت الامطار و ماجت البحار باذن ربك القدير انا نذكر عبادنا و احبائنا الذين ما ذكرت اسماءهم في كتابك و نبشرهم بفضل الله و رحمته و نكبر على وجوههم من هذا السجن العظيم فاسئل الله بان يوفقهم و يؤيدهم على ما يحب و يرضى و يجعلهم من الراسخين و نذكر امانى اللآنى آمن بالله و آياته و شربن رحيق الوحى من ايدى عطائه ان ربك لهو الغفور الرحيم انتهى. الحمد لله احبائى الهى در آن ارض به آيات بديعه منيعه الهيه فائز شدند قدر اين نعمت عظمى را بدانند اگر كشف حجاب شود و مقام ظاهر گردد كل ساجد شوند و جميع من على الارض در ظل كلمه واحده داخل گردند يا محبوب فؤادى اكثر اهل ارض كه غافلند و خبر از جاني

*** ص ۳۶۸ ***

ندارند و نفوسى هم كه فى الجملة عارف شده اند و از بحر عرفان نوشيده اند آن نفوس هم به آنچه سزاوار يوم الهى است قيام نموده اند الا من شاء الله ربك در اهل بيان ملاحظه فرماييد با آنكه خود را از اعلى الخلق مى شمردن چندين مرتبه از ساير مذاهب پست تر مشاهده مى شوند بعضى به مستغاث استدلال كرده اند و از مالك آن محروم شده اند. به بيان تمسك جسته اند و از مقصود منزل بيان ممنوع مع آنكه نقطه بيان روح ماسواه فداه در باب خامس عشر از واحد ثالث مى فرماييد قوله جل و عز چه كسى عالم به ظهور نيست غير الله هر وقت شود بايد كل تصديق به نقطه حقيقت نمايند و شكر الهى به جا آورند و همچنين مى فرماييد جميع بيان به متابه خاتم است در انگشت مبارك او و در مقامى مى فرماييد جميع بيان ورقه اى است از اوراق جنت او مع ذلك اين قوم جاهل به وهم صرف اكتفا نموده اند و از مطلع يقين محتجب مانده اند خضوع و خشوع و فنا و نيستى نقطه بيان در جميع بيان واضح و مشهود است مى فرمايد او مژده است از اين كه به عرفان من يا به آنچه در بيان است معروف شود در اين كلمه مباركه كه از مطلع بيان نقطه بيان روح من فى الامكان فداه ظاهر شده تفكر فرماييد و اين همان كلمه اى است كه اين فاني به مناسبتى در اول خطبه ذكر كرده و اين كلمه مباركه جوهر كل بيان است به شهادت خود نقطه قوله عز و جل و قد كتبت جوهره فى ذكره و هو اته لا يستشار باشارتى و لا بما نزل فى البيان بلى و عزته تلك الكلمه عند الله اكبر عن عبادة من على الارض اذ جوهر

كل

*** ص ۳۶۹ ***

كل العباد ينتهى الى ذلك فعلى ما قد عرفت الله فاعرف من يظهره الله فانه اجل و اعلى من ان يكون معروفاً بدونه او مستشيراً باشارة خلقه و انى انا اول عبد قد امنت به و باياته و اخذت من ابكار حدائق جنة عرفانه حدائق كلماته بلى و عزته هو الحق لا اله الا هو كل بامر قائمون انتهى. و همچنين مى فرماييد قوله جل و عز ثم اعلم ان فى ذلك اليوم لم يكن معروفاً غير الله و لا معبود الا اياه و لا موصوفاً سواه و لا محبوباً دونه و لا مقصوداً غيره انتهى. و اين فقره مباركه مطابق است با آنچه در ذكر اين ظهور اعظم در كتب قبل نازل شده مع ذلك اين همج رعا كه خود را به بيان نسبت مى دهند اراده نموده اند سراج الهى را به ارباب منتنه كذبه خاموش نمايند اف لهم و لوفاهم سبحان الله اين قوم غافل استدلال مى نمايند به موهومات قبل و به صدهزار حيل و مكر تشبث نموده اند كه شايد نفسى را از صراط مستقيم منع نمايند اى كاش در آنچه دعوى مى كنند صادق باشند از جمله ميرزا احمد كرماني چند عريضه از او به ساحت اقدس رسيده و بعد كه بناى هذيان گويى گذاشت چون مقبول نيفتاد به اعراض قيام نمود و بعد از چندين عرايض متعدده كه مشحون به توبه و استغفار بود از او رسيد بعضى هم توسط نمودند مع ذلك مجدداً در اين ايام به نفاق قيام نمود و به مطلع نفاق پيوست در مدينه كيره بود از قرار مسموع نظر به اعمال شنيعه

*** ص ۳۷۰ ***

و اقوال مختلفه از آن محل هم طرد شد باري چون او و امثال او يافت مى شوند لذا اين بيانات ذكر شد تا دوستان را مطلع نماييد كه شايد به رحيق استقامت فائز شوند و از امثال اين نفوس موهومه ممنوع نگردند اته بهدى من يشاء الى صراطه المستقيم در كتاب اقدس اين آيه مباركه نازل قوله جل كبريائه ان يا ارض الكاف و الرء انا نراك على ما لا يحبه الله و نرى منك ما لا اطلع به احد الا الله العليم الخبير و نجد ما يمر منك فى سر السر عندنا علم كل شيء فى لوح مبين انتهى. و اين آيه مباركه در كتاب اقدس وقتى نازل شد كه اسم احمد هم در ظاهر مذكور نبود يسئل الخادم ربه بان يحفظ عباده الضعفاء عن هؤلاء انه لهو المقتدر القدير اين نفس بعيد بسيار متلون دیده مى شود گاهى تائب و مستغفر و گاهى خائن و ملحد و لكن اين روزها به رنگ ديگر در آمده با منافق متفق و با موافق اظهار وفاق مى نمايد الا لعنة الله على القوم الكاذبين يا حبيب فؤادى آيا امثال اين نفوس بر تغييرات و اختلافات

و انقلابات دنیا مطلع نشده‌اند و یا نمی‌بینند چگونه می‌شود انسان مع آنکه در کلّ احیان از کلّ اشیاء ندای فنا اصغاء می‌نماید و آثار فراق مشاهده می‌کند باز غفلت می‌نماید و به امورات نالایقه مشغول می‌گردد و به اعمالی که ضررّش الی الابد باقی و پاینده است عامل می‌شود ندا بر چند قسم است جمیع اشیا مع آنکه با کمال صُمت و سکوت مشاهده می‌شوند **ولکن** اهل سمع

حقیقی

*** ص ۳۷۱ ***

حقیقی ندای ایشان را ادراک می‌نماید که **در هر حین انسان را** به نفس تغییر و تبدیل خود متذکر می‌نماید و پند می‌دهد صبح را ظهور و طلوع و اشراق است و شام را غروب و افول از جمیع جهات ندا مرتفع **ولکن آذان واعیه** غیر موجود و در هر محل و مکان آثار الهیه موجود **ولکن** بصر مفقود از حقّ به صدهزار لسان سائلم و عرض می‌نمایم عباد خود را مؤید فرماید بر آنچه که خیر ایشان در اوست قسم به نیر اعظم که اگر فی الجمله تخلیه نمایند و تفکر کنند کلّ خود را از دریاهاى ظنون و اوهام نجات داده **به خرگاه** دوست یکتا کشانند سخن بسیار و ایام ایام گفتار **ولکن** فرصت کمیاب ان‌شاءالله امیدوارم که آن جناب فرصت بیابد و بگوید آنچه **گفتنی** است خدمت جناب نبیل جلیل علیه **بهاءالله** الابهی عرض می‌نمایم تا وقت باقی و فرصت باقی و هیکل باقی و لسان باقی ان‌شاءالله بگویند آنچه را هادی باشد و به باقی هدایت نماید دستخطّ عالی که به اسم این خادم فانی بود معنی بخش هیکل الفاظ و فربخش عالم احزان آمد و بعد از قرائت در ساحت اقدس امنع عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی الجواب قوله عزّ کبریا نه صادقند در آنچه ذکر نموده‌اند چه اگر اخبار حرکت ایشان متواتر نمی‌رسید البتّه به اسم ایشان نازل می‌شد آنچه در ملکوت مشیّت الهی معلق است ان‌شاءالله در کلّ احوال مؤید باشند به ذکر و ثنای حقّ و ناطق باشند به آنچه لایق و سزاوار این روز پیروز است. **بهاء** علیه من لدن عزیز حکیم انتهى. عرض دیگر آنکه دستخطّ دیگر آن محبوب رسید و مرقوم داشته بودید که در بیت جناب آقا میرزا ع ب ن و **علیه** ۶۶۹ جمعی از دوستان الهی در آن محضر حاضر و به ذکر

*** ص ۳۷۲ ***

منظر اکبر ناطق این مراتب هم به ساحت امنع اقدس اعزّ ابهی عرض شد و این کلمات عالیات از سماء مشیّت نازل قوله عزّ کبریا نه شهید الله انه لا اله الا هو و الّذی استوی علی عرش السّجن انه لهو الّذی شهدت له کتب العالم و قصد شطره رسل الامم و انه لهو الّذی ظهر به کلّ سرّ مصون و کلّ امر حکیم انه یذکر العین و الباء و یشّره بفضل الله و رحمته لیفرح و یكون من الشّاکرین انا اردنا و ذکرنا بینه الّذی فیه ارتفع ذکر الله العلیّ العظیم یا ورقا امری که از برای او به دوام ملک و ملکوت الهی باقی خواهد ماند اظهار عنایتی است که از قلم اعلی دربارۀ او جاری شده و در صحیفه حمرا ثبت گشته ان‌شاءالله به حفظ آن مؤید شود عالم را شئونات مکذّره دنیا تیره نموده و از طراوت و صفا و لطافت منع کرده ان‌شاءالله به عنایت حقّ فائزند و به حیل استقامت متمسک بشّره من قبلی و ذکره بما ینبغی لایام ربک العظیم الخیر **بهاء** علیه و علی اهله من لدن غفور کریم انا نذکر فی هذا المقام من سُمی بالالف و الحا الّذی آمن بالله المیمین القیوم انه من اقبل الی الافق الاعلی و اجاب مولا **اذ ارتفع** النداء من مقامه الکریم قد زینا رأسه باکلیل الایمان و قلبه بطراز العرفان انّ ربه الرّحمن لهو العزیز **الرّحیم** انا نوصیک بالاستقامة الکبری فی هذا الامر الّذی به زلت اقدام الوری الّذین نبذوا میثاق الله عن ورائهم و اخذوا ما امروا به من لدن عالم بلید ان اعلم بما امرناک فی الکتاب و قل لک الحمد یا من عرفتنی مطلع آیاتک و مخزن اسرارک

اسئلك

*** ص ۳۷۳ ***

اسئلك بان توقّفتی علی **ما ینبغی** لیومک العزیز البدیع انا نوصیک و الّذین آمنوا بتقوی الله العظیم الحکیم قد حضر لدی الوجه کتابک و کان فیه ذکر احبائی انا ذکرناک و ایاهم فضلاً من عندنا و ارسلنا الیک بید من سُمی **بمحمد** قبل علی اذا فزت و زرت قل لک الحمد یا ایها المظلوم الغریب انّ الجلیل ینذکر عبده الخلیل الّذی سمع و اجاب مولا القدییم انت الّذی اقبلت الی البحر الاعظم بعد اعراض الامم و شربت **رحیقی** المختوم باسعی القوی الامین قل یا احبّاء الرّحمن فی البلدان تالله الحقّ انّ الرّحیق هو حبّی و یدیره کلماتی طوبی لمن تقرّب و شرب منه بذکری الجمیل یا خلیل ان افرح بهذا الذکر الاعظم انه لاتعادله کنوز العالم یشهد بذلک مالک القدم فی هذا المقام العظیم **هذا** مقام فیه تمهل کلّ نبیّ و طاف کلّ رسول و قصد کلّ مقصود و نزل کلّ روح امین طوبی لسمع لسمع **ندائی** و لנفس قامت علی خدمة امر ربّها المقدر القدیر انتهى. و در مقام دیگر ذکر فرموده بودید که در محل آقامیرزا غلامعلی ابن جناب ذبیح و آقا یوسف علیهم **بهاءالله** جمعی از دوستان الهی حاضرند و به ذکر دوست ناطق این تفصیل هم در پیشگاه حضور عرض شد ذکر جناب آقا میرزا غلام علی و جناب آقا یوسف و بعضی دیگر در تعداد نفوس مطمئنّه مجتمعه در بیت جناب حاجی آقا محمد علیه و علیهم **بهاءالله** شده و مخصوص سایرین در این مقام از ملکوت مشیّت نازل اگر نفسی در فضل

**** ص ۳۷۴ ***

*** ص ۳۷۵ ***

نسخه پی دی اف فاقد این دو صفحه بود. از کتاب سبز جلد ۳۲ صفحات ۳۱۹ تا ۳۲۱ نقل می‌گردد:

اگر نفسی در فضل و عنایت و رحمت حق مشاهده نماید فی الحقیقه متحیر می‌شود یا حیبی و محبوبی بعد از ظهر که وقت نوم و راحت جمال قدم جلّ جلاله است

*** ص ۳۲۰ ***

این عبد حاضر دستخطهای آن جناب را واحداً بعد واحد حسب الأمر مجدداً عرض نمود و جواب از ملکوت عنایت نازل و نسبت به هر یک از اسماء مذکوره در کتاب آن جناب شمس فضل مشرق و لایح روح العالم لفضله الفداء فی الحقیقه انسان متحیر می‌شود ینبغی ان نعرض و نقول لک الحمد یا أمر الکریم و لک الفضل یا فضال القدیم و لک الرحمة یا راحم السموات و الأرضین و اینکه مرقوم فرموده بودید که در بیت ابن مذکور جناب آقا س و سایرین علیهم بهاء الله حاضر بودند بعد از عرض این آیه مبارکه از سماء عنایت رحمانیه نازل هو المبین العظیم ا ق س ان افرح بما یذکرک المظلوم فی هذا المقام الذی جعله الله مطلع آیاته الکبری و مصدر امره العظیم انا نوصیک بالحکمة فی کلّ الأحوال و تأمرک بما ینبغی للانسان فی هذا الیوم البدیع قد سمعنا ندائک اجنناک و رأینا اقبالک اقبلنا الیک لتشکر ربک المعطى الکریم لاتنظر الی الدنیا و شئوناتها تفکر فی القرون الأولى و کن من المتفرسین قل سبحانک یا مقصود العالم و الظاهر بالاسم الاعظم اسئلک بالکلمة الّتی بها نفخ فی الصور و ظهر یوم النّشور بان تجعلنی ثابتاً راسخاً مستقیماً علی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء و فی قبضتک ملکوت الاسماء لا اله الا انت العزیز المنیع ای رب قدر لی ما قدرته لأولیائک ثم انزل من سماء فضلک ما يجعلنی منقطعاً عن دونک انک انت الفضال الرحیم انا نذکر الأسد الذی ذکر اسمه فی منظر الله المهیمن القیوم لیفرح و یشکر ربّه الذی خلقه و ایده علی عرفان هذا الأمر المحتوم الذی به ظهر الفزع الأكبر بین البشر و نطقت الأشياء الملک لله العزیز الودود ایاک ان یمنعک شیء عن الله تمسک بحبل الفضل و تشبّث باذیال رحمة ربک الغفور انا ذکرناک فضلاً من عندنا اذا فنزت به قل لک الحمد یا

*** ص ۳۲۱ ***

مالک الوجود. یا ورقا یا اینها الطائر فی هواء محبة مالک الاسماء بشر الشیر قبل محمّد و ذکره بآیات ربّه لیفرح بظهور عنایة مولاه الکریم قد ذکرنا کلّ الاسماء فضلاً من عندنا و نذکر الذین قاموا و قالوا لبیک یا اله العالمین طوبی لمن فاز باثمار شجرة قلبی الاعلی انه من اهل الیقین فی کتاب مبین قل سبحانک یا فالق الحیة و باری النّسمة اسئلک بالاسم الذی به انجذب البریة و نادى الرّوح فی البریة بان تجعلنی من الذین ما منعتهم الشئون عن اسمک المکتون الذی یمشی فی هذا الحین و یدع کلّ الی الله رب العالمین یا محمّد قبل تقی قد ذکر ذکرک لدى المظلوم و ذکرک بآیات لایقوم معها ما کان و ما یرکون و لایعادلها شیء عمّا خلق بین الکاف و التّون انه فی السّجن یدکرک و الذین آمنوا بالمهیمن القیوم ان اذکر ربک بما علّمک صراطه و انزل لک ما فاح به عرّف القمیص فی ممالک الغیب و الشّهود فاسئل الله ان یجعلک مستقیماً علی هذا الأمر و قویاً باسمه المقتدر القدیر البهاء المشرق من افق البقاء علی الذین فازوا بذکرالله فاطر السّماء و اعترفوا بما نطق به لسان القدم انه لا اله الا انا العزیز الودود و نذکر من کان آخر وارد علیکم

*** ص ۳۲۶ ***

آخر وارد علیکم ان ربک لهو العزیز الوهاب انه یحبّ عباده و یدکرهم فی العشی و الاشراق طوبی لقاصد قصده و لنناطق نطق بذکره و لوجه توّجه الیه و لقلب فاز بنور العرفان انا تکبر من هذا المقام علی الذین آمنوا بالله منزل الآیات انتهی. الحمد لله مرّة بعد مرّة دوستان الهی که در آن ارض ساکنند به عنایات لانهایات الهیه فائز شدند این عبد فانی خدمت کلّ تکبیر و سلام معروض می‌دارد و عرض می‌نماید این ایامی است که جمیع انبیا و رُسل الهی منتظر آن بوده‌اند لذا باید به همت تمام به ذکر و ثنا قیام نمود و آن محبوب باید جمیع را به حکمت وصیّت نمایند چه که این از امر محکم متقن الهی است که در کتاب نازل شده از هر نفسی مطمئن نشوند و بر هر چشی لثالی گرانها را عرضه نمایند با کمال شفقت و محبت و مدارا با ناس رفتار کنند مکرر شبه این کلمات از لسان منزل آیات استماع شد می‌فرمودند امروز اعمال حسنه و اخلاق مرضیه مبلغ امرالله است ان شاء الله امید چنان است که جمیع موفق شوند به آنچه عندالله مقبول است و اینکه درباره طاغی باغی عبیدالله ثانی و ظلم و تعدی او مرقوم داشتید سبب هم و غم گردید لعمراالله تا آفتاب عدل خلف سحاب ظلم است امثال این امور در عالم واقع شده و می‌شود عدل به مثابه عندلیبی مشاهده می‌شود که در چنگل بوم ظلم مبتلا گشته اگر چه ظلم آن ظالم از حد و حصر و بیان گذشته است و لکن درست که مشاهده می‌شود خلق این زمان مستحقّ و سزاوارند چه که اعظم از آن را درباره اهل حق اجرا نموده‌اند

آن محبوب

*** ص ۳۲۷ ***

آن محبوب شاهد و گواه است که در اکثری از اوراق و الواح جمیع عباد را از فساد و نزاع و جدال و فواحش نهی فرمودند مع ذلک وارد شد آنچه وارد شد اخوی جناب آقا سید حسین حرف حی علیه من کلّ بهاء ابهاه یازده ساله بودند که رأس او را ظالم بی‌باک به گلوله توپ برداشت در بعضی اماکن وارد

آوردند آنچه را که قلم از ذکرش عاجز است از حقّ مسئلت می‌نمایم که ناس را به انصاف فائز فرماید در نار ظلی که در ارض صاد مشتعل شد تفکر فرمایید دو فرزند رسول را بدون سبب و جهت محض زخارف فانیه و دراهم معدوده شهید نمودند **ألا لعنة الله على القوم الظالمين** و اگر اثر آن ظلم به امثال آنچه ظاهر شده اکتفا شود بسیار خوب است و لکن ملاحظه می‌شود ثمرات آن اعمال و شراره آن از بعد در بعض دیار ظاهر گردد استله تعالی بان یوقّق عباده بالرجوع الیه چه اگر به توبه فائز شوند جمیع امور اصلاح می‌شود آنه لهو الغفور الکریم آنچه عرض می‌شود از آیات منزله ادراک شده استغفر الله العظیم آنه هو المدرک العظیم الخبیر آنچه در کتاب الهی از قلم اعلی جاری شده ظاهر شده و خواهد شد و در کتاب اقدس هم بعضی اشارات هست سوف یظهر ما اخبّر به فی **کتابه العظیم** در این ظهور اعظم اخبار بعد به کمال تصریح بیان شده طویب للعارفین. زیاده از این جسارت نمی‌توان نمود الامر بید الله رب العالمین و در این حادثه جدیده آنچه بر دوستان

*** ص ۳۷۸ ***

وارد شد و هر خسارتی که به ایشان رسید البتّه تدارک آن خواهد شد به نحو اکمل و اتمّ در هر حال ریح با دوستان الهی است هر نفسی که موجود است به ایّام الله و عرفان او فائز و هر نفسی که شریعت شهادت آشامید در رفیق اعلی به کمال فرح و انبساط مشهود و اگر اقلّ من ان یحصی مقام شهادت بر عالمیان تجلّی نماید کلّ را متوجّه **مقرّ فدا** مشاهده نماید حال ناس پژمرده بلکه مرده‌اند حرکاتشان مثل حرکات صوری مشاهده می‌شود که به آلت متحرکند گاهی دست مجعول بلند می‌شود گاهی پای مجعول به زمین می‌خورد و جمیع این حرکات من غیر شعور ظاهر است اگر چه حال جمیع غافلند و قدر دوستان الهی از ابصار و عیون مستور **ولکن** اذا جاء المیقات یظهر ما هو المستور این فرد بسیار مناسب است که از قبل گفته‌اند باش تا کل بینی آنها را که امروزند جزو، باش تا گل بینی آنها را که امروزند خار. دوستان الهی که بر امر ثابتند نباید از خسارتی که به ایشان رسیده محزون باشند بلکه باید به کمال **فرح** و سرور مشاهده شوند و یقین بدانند که ایشان از اهل ریحند در جمیع احوال ای کاش این عبد هم از شریعتی که دوستان آشامیدند قسمت می‌برد و از خسارت هم نصیبی می‌داشت اکثر امور به اراده مستور است لو کشف الغطاء یری الارض غیر الارض عرض دیگر آنکه اگر در ارسال عرایض تأخیری رود این نظر به کثرت اشغال این فانی است وجه دیگر ممکن نه خود آن محبوب شاهد **گواهند** لذا باید عذر فانی را بپذیرند و عفو نمایند انّ ربنا **الرحمن** لهو الغفور العطفوف و خدمت جناب حاجی میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله

چون

*** ص ۳۷۹ ***

چون از قبل این فانی چیزی معروض داشت لذا **مصدّع** نشد در هر جا هستند در ظلّ رحمت و **عنایت** حقّ باشند اذن توجّه به این ارض خواسته بودند اذن عنایت شد ان شاء الله مؤفّق شوند به آنچه خواسته‌اند عرض دیگر آنکه بعد از تنزیل آیات به وکالت آن محبوب این عبد به زیارت و طواف فائز شد و لدی العرش مقبول افتاد احمده و اشکره علی فضله و رحمته و عنایت و جوده و کرمه و عطائه عرض دیگر حضرت غصن الله الاعظم و حضرت غصن الله الاکبر روحی و ذاتی و کینونتی لثراب اقدامهما الفداء آن محبوب را به بدایع ذکر ذاکر و به تکبیر امع اقدس ابهی مکبّر بهاء علی حضرتک و علی من معک و علی احتیاء الله الدّین سمعوا و اجابوا. خ ادم فی ۱۱ صفر سنه ۱۲۹۸. مقابله شد

ت محبوب حقیقی جناب ورقا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمایند

۱۵۲

بسم ربنا الامنع الاقدس العلی الابهی

لله الحمد فرح الهی بعد از شدّت رسید یا محبوب فؤادی شدّت وقتی بود که لامر الله در سجن بودند خدای واحد شاهد بر حال و **گواه** این مقال که در جمیع لیالی و ایّام این عبد بدون سلاح با عساکر هموم و غموم مجادله می‌نمود تا آنکه یومی از ایّام لوحی مخصوص حضرت افنان جناب الف و حا علیه من کلّ بهاء ابهه از سماء مشیّت رحمانی نازل قلب و جان را بغتّه به طراز سرور مزین فرمود چه که عرف سلامتی آن محبوب و نجات

*** ص ۳۸۰ ***

از حبس از آن لوح امع اقدس متضوّع بود بعضی از دستخط‌های آن محبوب را دوستان ارسال داشتند از هر یک ثغر روح این فانی متبسّم و جمیع تلقاء عرش منّ لایعزب عن علمه من شیء عرض می‌شد اشراقات شمس عنایت از افق فضل مشهود و معلوم احتیاج به ذکر این فانی نه صد هزار افسوس که لیالی و ایّام **گذشته** که باب نطق مسدود و لکن امید هست که از فضل حقّ جلّ جلاله از بعد باب مفتوح شود و جواب دستخط‌های سابق عرض و ارسال گردد سبب توقّف در این ایّام آنکه اریاح **منتنه** نفوس مشرکه فی الجملة در این ارض هم مرور نموده بشارت کبری آنکه در ایّامی که آن محبوب جان در سجن اصفهان تشریف داشتند یک لوح امع اقدس که مُدلّ و مشعر و ناطق بر مظلومیت آن محبوب است نازل حسب الامر ارسال نشد چه که لسان عظمت به این کلمه مبارکه ناطق یا عبد حاضر حفظ نما و بعد از خلاصی ارسال دار و لکن ذکر آن محبوب لیلاً و نهراً بوده و در این حین حسب الامر قصد سلطان معارج نموده الی ان حضرت تلقاء الوجه و نطق لسان العظمه بهذه الکلمة العلیا قوله جلّ بیانه هو الذاکر العظیم یا ورقا غنّ علی دوحه

الدُّكْرُ وَالتَّنَاءُ بِاسْمِ رَبِّكَ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ وَبَشَّرَ النَّاسَ بِعِنَايَةِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ أَنَّ شَرْمَةَ مِنَ الصَّبِيَّانِ **أَرَادُوا** أَنْ يَطْفِنُوا نُورَ اللَّهِ بِقُوَّةِ جُنُودِهِمْ وَمُدَافِعِهِمْ وَ**سَيُوفِهِمْ** أَنَا نَسْتَلُّ اللَّهَ بَأَنَّ **يَخْمَدُ** نَارَهُمْ بِاسْمِهِ الْقَوِيَّ الْغَالِبِ الْقَدِيرِ قُلْ يَا مَعْشَرَ الْأَوْلِيَاءِ **أَيَّاكُمْ** أَنْ تَحْزَنَكُمْ شَوْكَةُ الْأَعْدَاءِ لَكُمْ أَنْ تَفُوضُوا أُمُورَكُمْ إِلَى اللَّهِ أَنَّهُ يَأْخُذُ الظَّالِمِينَ كَمَا أَخَذَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَ**جَعَلَهُمْ** عِبْرَةً لِلْمُتَفَرِّسِينَ قُلْ أَيَّاكُمْ أَنْ تَمْنَعَكُمْ شَتُونَاتِ الْخَلْقِ عَنِ الْحَقِّ الَّذِي

أَتَى

*** ص ۳۸۱ ***

اتى بملکوت البیان و دعا کلک الی الله الفرد الخبیر آیا نفوس ظالمه عبرت **نی گیرند** از آنچه از قبل واقع شد کدام ظالم از ظلم خود به خیری رسید کل در خسارت بوده و هستند مع ذلک **دخان کبر** و **غرور عیون را** از مشاهده **انوار** عدل محروم نموده یقولون ما لایشعرون و یعملون ما **یتبرء** منهم کل ذی عدل و کل ذی انصاف و کل ذی بصر و کل ذی علم قسم به **بحر** بیان رحمن که عنقریب نفوس ظالمه بر خسارت خود واقف شوند و به بصر ظاهر مشاهده نمایند آن **ربک لهو** **المخیر** الصادق الامین بگو ای دوستان بایستید بر صراط مستقیم به شأنی که نفعات **استقامت** مابین **خلق** متضوع شود هر امری به شما قائم و از برای شما ظاهر در ظهور خاتم انبیا روح ما سوا فداه تفکر نمایید چه مقدار از نفوس که به شماتت و رد و لعن ناطق بودند و از ورای آن جمعی از صحابه به نواة سد جوع می نمودند و بعد آن ضیق و **تنگی** و **شدت** و **سختی** به وسعت کامله و رخاء عظیم تبدیل شد در این ظهور اعظم حق جل جلاله ظالمین را مهلت نداده و نی دهد آنه لذو بأس شدید باید در جمیع احوال به حکمت و تدبیر به تبلیغ امر الهی مشغول باشید دنیا قابل ملاحظه و مشاهده نبوده و نیست تا چه رسد به توجه و تشبث به او و در هر صورت موت می رسد لعمرالله به اسم حق و حب حق در مضمار فدا صد هزار بار شهادت از سایر اقسام موت ترجیح دارد و این حکم ظاهر است که گفته می شود ولکن در باطن بحر زندگانی به شهادت فی سبیله تعالی معادله ننموده و نی نماید **چه** که شهادت بنفسها دارای مقامات باقیه و حیوة دائمه و زندگانی

*** ص ۳۸۲ ***

سرمدیه بوده و هست این مقام را شرح بی پایان الامر بیدالله مالک الادیان. نفوس مرتی لازم دارند و معلّم و مذکر باید آن جناب در لیالی و ایام اشجار حدیقه بیان را از ماء حیوان سقایه نمایند و تربیت کنند تا **به اثمار** بدیعه منیعه **جنتیه** فائز شوند **سی سنه** او ازید جمیع ناس را از فساد و نزاع و جدال و اعمال مردوده منع نمودیم **ظلم** ظالمین و اعتساف غافلین را حمل فرمودیم مع ذلک این خلق بی شعور دست بر نداشتند و غفلت به مقامی رسیده اگر مقتدر قدیر نفوس یک مدینه را اخذ نماید و یک نفر را لاجل **تذکار** باقی گذارد آن یک نفر هم به مخالفت قیام نماید نظر به جزای اعمال شنیعه رئیس این دیار قریب **یک** کرور نفوس از میان رفته مع ذلک احدی متنبه نشد و به افق اعلی توجه ننمود قل یا قوم اتقوا الله و لاتتبعوا سبل المفسدین قوموا عن رقد الغفلة و الهوی ثم اذکروا ما ورد علی الاعداء و لاتکونوا من الغافلین قل لیس الرقشاء و الصادق و الحسام عنکم ببعید قد اخذهم الله بقهر من عنده و جعلهم عبرة للناظرین ان شاء الله به قوه حکمت الهیه و ایادی قویه باطنیه نفوس غافله را به افق احدیه راه نمایند و هدایت کنند الهیاء المشرق من افق سماء فضلی علیک و علی من معک و علی الذین ما منعتم حجبات القوم عن الله رب العالمین انتهى. یا محبوب فؤادی گمان خادم آنکه در عالم تربیت نفوسی یافت شده اند که فی الجملة ادراک می نمایند آنچه را که در این ظهور اعظم مقصود است حال معلوم شد که اگر صد هزار عالم به انتها رسد خلق در ابتدا قائمند گویا هیچ نشنیده اند از قرار دستخط محبوب مکرم معظم

جناب

*** ص ۳۸۳ ***

جناب علی قبل اکبر علیه **بهاء الله** **مالک** القدر چند جلد از کتب و نوشتجات به دست **اعدا** افتاد مع ذلک حرفی از آن را ادراک ننمودند چه اگر ادراک می شد به یقین مبین می دانستند که این ظهور اعظم از برای رحمت است نه از برای زحمت و از برای هدایت است نه ضلالت و از برای حیوة دائمه است نه از برای دون آن مع آنچه گفته اند و شنیده اند هنوز ثابت نشد که مقصود ظلم و فساد و نزاع و جدال نبوده و نیست حق شعور عطا فرماید و دوستان را هم مؤید نماید از برای عمل به آنچه در کتاب نازل شده بلایای این کره را سبب اسباب مختلفه بوده ذنب آن به خارج و داخل راجع چه که بعضی از نفوس داخله نظر به غفلت و نادانی گفته اند آنچه را که سبب اضطراب نفوس شده و حال آنکه خود آن نفوس شهادت می دهند بر عدل و راستی این ظهور اعظم آن الخادم یسئل الله بان یوفق کلک علی الصّدق الخالص و علی العمل الخالص آنه علی کل شیء قدیر. جناب ملا محمد علی **دهی** علیه ۶۶۹ چندی قبل به این شطر توجه نمودند و عرایض کثیره از م ر و آن جهات و جهات اخری همراه داشتند جواب نازل ولکن نظر به حکمت و اوهمات ارض طا به ایشان عنایت نشد چه که گمان می رفت بر مرصدا اشرار بریه تعرض نمایند حال ارسال شد آن محبوب ملاحظه فرمایید و ارسال دارند و اگر خود آن محبوب هم به آن جهات توجه فرمایید عندالله محبوب است چه که **ناس** بسیار مستعدند در جمیع جهات حق مؤید فرماید کل را بر قیام بر امر و مبعوث فرماید نفوسی را که به تمام همت بر خدمت قیام نمایند و اگر الواح م ر و بعض جهات به خود جناب ملا محمد علی داده شود که برسانند بسیار محبوب است چه که از ارض مقصود به کمال حزن مراجعت نمودند لیاخذه الفرح بعد الحزن و الرخاء بعد الشدة

*** ص ۳۸۴ ***

عرض می‌شود دستخط عالی که بعد از خروج از حبس به نام این فانی مرقوم و تاریخ آن بیستم شهر ذی الحجة الحرام بود روان را اطمینان و جان را فرح بی‌پایان عطا نمود و بعد از اطلاع قصد مقام مالک ابداع نموده تمام در پیشگاه حضور عرض شد هذا ما نطق به لسان البیان از کان هیکل الاحدیة مستویاً علی عرش العظمة قال جل کبريائه و عظم بیانه یا ورقا یا ایها الناظر الی الافق الاعلی قد ورد علیک فی سیبلی ما **ورد** علی نفسی من طغاة عبادی و عصاة بریتی الذین نقضوا میثاقی و کسروا عهدی و نبدوا کتابی و **جادلوا** بآیاتی و عملوا ما ناح به سگان ملکوتی و صاح اهل خباء مجدی انک لاتحزن ان ربک معکم فی کل الاحوال و **نصرک** بالحق اذ اخرجک من السجن و جعلک قائماً علی خدمته و ناطقاً بثنائه طوبی لک و هنیئاً لک انت الذی شهدت و رأیت من الاحزاب ما تکدرت به افئدة الابرار و سمعت ما ناح به الاخيار انتهى الحمد لله اشراقات شمس عنایت فی الحقیقه به **شأنی است** که اهل ملاً اعلی متحیرند چه رسد به این عبد و امثال او وقتی از اوقات لسان عظمت به این کلمه ناطق یا عبد حاضر بعد از توجه ورقا علیه بهائی به شطر آذربایجان به ظاهر خبری از او نرسید مقصود از ذکر این کلمه آنکه ذکر آن محبوب در ساحت اقدس بوده و هست اینکه درباره جناب

س ی

*** ص ۳۸۵ ***

س ی علیه **بهاء الله** مرقوم داشتید خود ایشان هم آنچه واقع شد به ساحت اقدس ارسال داشتند فی الحقیقه بسیار **زحمت** کشیده و می‌کشند یسئل الخادم ربه بان یحفظه ولكن ذکرشان در مراسلات شاید سبب توهم شود به **این معنی** که حضرات دوستان بعضی هستند آنچه بشنوند ذکر می‌نمایند به قسمی که خبر به اعدا می‌رسد و شاید سبب ضرر نفس مقدسه گردد باری آنچه دشمن اراده نموده الحمد لله اراده حق غیر آن بود رغماً لانفهم و اینکه ذکر محبوب معظم جناب آقامیرزا اسدالله و ورقه علمها **بهاء الله الابهی** و اهل بیت علمهم بهاء الله و عنایاته فرمودند که جمیع کمال محبت را نسبت به آن محبوب اظهار داشتند معلوم است آنچه عمل نموده‌اند فی الحقیقه سزاوار بود یسئل الخادم بان یقدر لهم ما **ارادوا** فی سبیل الله ربنا و رب من فی السموات و الارض اینکه از نتایج سجن مرقوم داشتند لله الحمد هر امری واقع شود و هر ضرری بر اولیا وارد همان تبدیل شده و می‌شود حبس در سبیلش علت حریت و نجات **گشته** چنانچه به سبب سجن آن محبوب آن نفوس معدوده حیات یافتند و به رستگاری فائز گشتند این است که گفته‌اند تو گرو بردی اگر جفت و اگر طاق آید. این مخصوص است به این امر چه که هر چه وارد شده سبب اعلاء کلمه الهیه گشته ان شاء الله آن اشجار مغروسه جدیده به ثمرات بدیعه منیعه فائز شوند اینکه درباره محل و دستورالعمل ذکر فرمودند عرض شد حسب الامر آنکه آن محبوب در تا و اطراف گردش نمایند و در هر محل وارد شوند به جامع بروند و در صدد تبلیغ بر آیند و اگر توقف در هر محلی زیاد نشود بهتر و مقبول‌تر است.

*** ص ۳۸۶ ***

اسباب هم ان شاء الله فراهم می‌آید از حق می‌طلبیم جمیع آن اطراف را به نور عرفان خود منور فرمایید و از بیانات آن محبوب نهال‌های لاتحصی غرس شود و به فواکه **طیبه** فائز گردد دستخطی از قبل آن محبوب ارسال داشتند ذکر اسامی کثیره در آن مذکور و از برای کل الواح بدیعه منیعه استدعا نمودند حال اگر باید ارسال شود آن محبوب اخبار فرمایند چه که مدتی گذشت و در ارسال تعویق افتاد و این نظر به حبس آن محبوب بوده و اینکه این عبد را در زیارت وکیل فرمودند در شب ۱۲ جمادی الاولی یک ساعت از شب گذشته بود به وکالت آن محبوب این فانی قصد مقصد اقصی نموده به زیارت فائز و لله الحمد به طراز قبول هم مزین هنیئاً لحضرتکم ولی چند لوح امانت حبیب مکرم جناب آقا میرزا عنایت علیه ۶۶۹ بوده رأس پاکت به اسم ایشان نوشته شده آن محبوب به هر قسم مصلحت دانند به ایشان برسانند بسیار لازم است که به ایشان برسد و همچنین یک پاکت به اسم جناب ملاً محمّدعلی علیه ۶۶۹ که باید به ایشان برسد حضرت غصن ۶۶ الاعظم روحی و ذاتی و کینونتی لثراب قدومه الفداء و غصنین آخرین روحی لقدومها الفداء تکبیر می‌رسانند و می‌فرمایند الحمد لله ید عنایتش نجات عنایت فرمود شب و روز از حق جل جلاله خلاصی می‌طلبیدیم و از فضلش به اجابت مقرون گشت و همچنین اهل خباء عصمت و مجد تکبیر می‌رسانند و می‌فرمایند ایام سجن متأسف بودیم و از حق جلّت عنایت نجات می‌طلبیدیم الحمد لله الذی **وفی بوعده** و **نجاکم** بالحق و هو المقتدر القدير و دیگر طائفین طراً **سلام** و تکبیر می‌رسانند فی الحقیقه جمیع از سلامتی آن محبوب مسرور گشتند و به کمال ابتهاج و انبساط به حمد و ثنای محبوب عالمیان ناطق. تحریر این فانی که به این مقام رسید باب دیگر مفتوح

و ذکر

*** ص ۳۸۷ ***

و ذکر تازه مسموع و آن اینکه **پاکتی** از آن شطر به اسم مخدوم مکرم جناب ناظر علیه بهاء الله رسید و چون ایشان **تشریف نداشتند** و این بنده را وکیل نموده بودند به اذن و اجازه سر پاکت گشوده شد یک نامه از جناب م ح ابن مرفوع حضرت ع ب علمها بهاء الله ملاحظه شد الحمد لله نفعه محبت محبوب امکان از آن متبوع از حق تعالی شأنه سائل و آمل که ایشان را مؤید فرماید کما آید اباه علی الاستقامة علی هذا الامر العظیم ذکر تکبیر به ایشان منوط به عنایت آن محبوب است اگر چه نامه **ایشان** به اسم جناب ناظر علیه ۶۶۹ بود ولیکن تمام آن به ذکر و ثنای حق جل جلاله مزین یسئل

الخادم ربّه بان يظهر منه ما ينبغي لامره الممتنع العزيز المنيع أن محبوب باید جميع را متذکر دارند و من لدى الحقّ به حکمت وصیّت فرمایند این حکمت که گفته می‌شود مثنی جمال قدم است در ایّام توقّف در زوراء در اوّل ورود عراق علما و معارف آن ارض نزدیک نمی‌آمدند چه که حرف‌های بی‌معنی از اعجام آن ارض اصفا نموده بودند باری اوهاماتی سبب سدّ و منع شده بود که خرق و کسر آن به نظر بسیار مشکل می‌نمود و لکن مثنی حقّ جلّ جلاله به قسی بود که در مدّت قلیله جمع اعیان از علما و امرا و سایرین توجّه نمودند امر به مقامی رسید که ابناء ملوک هم در آن ارض کمال خلوص را اظهار می‌نمودند در کاظمین علمهما السّلام مخصوص زیارت تشریف می‌بردند به جامع هم گاهی و در ایّام مصیبت سید الشّهداء روح ما سوه فداه به شأنی ظاهر که گویا آثار آن مصیبت کُبری در یوم الله مبعوث شده ان‌شاءالله کلّ مؤیّد شوند

*** ص ۳۸۸ ***

بر آنچه سبب تذکّر و اقبال و توجّه عباد است و هم چنین در پاکت مذکور عریضه و نامه‌های متعدد بود از جناب م ح قبل م و علیه بهاءالله عریضه در ساحت امع اقدس اعلی عرض شد کمال عنایت اظهار فرمودند فی الحقیقه عریضه ایشان بنفسها ناطق و ذاکر و کاشف احوال جناب مرسل بود هر حرفی از آن به ذکر محبوب عالمیان فائز و به اسمش منادی ان‌شاءالله در هر حین مشتعل‌تر مشاهده شوند از حقّ می‌طلبیم نار محبتش را حفظ فرماید و بر نور استقامت و معرفتشان بیفزاید نفوس مشتعله فی الحقیقه سبب اشتعالند مخصوص اگر به صبر و سکون ظاهر شوند این بنده فانی خدمت ایشان تکبیر و سلام می‌رساند و عرض می‌نماید هنیئاً لکم و مریناً لکم قد وجدتم حلوة الیوم و فزتم بما منع عنه اکثر من علی الارض ان‌شاءالله موفّق باشند به توفیقات الهی و مؤیّد باشند بر آنچه سبب اعلاء کلمه الله است و نفوس مذکور در نامه‌های ایشان هر یک به ذکر حقّ جلّ جلاله فائز گشتند این است آن نعمتی که کتب قبل به آن مژده داده و ان‌شاءالله نامه‌ها نزد جناب ناظر علیه ۶۶۹ ارسال می‌شود از حقّ جلّ جلاله در جمیع احوال توفیق می‌طلبیم جناب محبوبی مشار الیه دستور العملی درباره اهل خود مرقوم داشته بودند و آن دستورالعمل بعد از اجازه و اذن بوده لذا آن محبوب باید ایشان را تأیید نمایند بر عمل به آنچه مقررّ نموده‌اند و اگر چیزی لازم باشد هر نفسی بدهد به او می‌رسد چه که کفیل دوستان حقّ جلّ جلاله بوده و هست و خوب ادا می‌فرماید آنّه لهو الغفور الباذل الکریم و اما محبوب فؤاد جناب ع ب علیه بهاءالله الابهی فی الحقیقه سبب اقبال و اشتعال آن شطرنج نسله تعالی بانّ يظهر منه ما انزله

فی کتابه

*** ص ۳۸۹ ***

فی کتابه المبین ان‌شاءالله به حکمت و بیان مثنی نمایند الحمدلله موفّق شدند به اقبال محبت و استقامت و توجّه به دوستان کلّ ذلک من فضل الله علیه آنّه لایعادل فضله ما فی السّموات و الارض یشهد بذلك کلّ منصف بصیر این فانی خدمت ایشان تکبیر و سلام عرض می‌نماید و از حقّ منبع از برای ایشان می‌طلبید آنچه را که سزاوار جود او تعالی شأنه است و هم چنین خدمت آقایان و دوستان آن ارض تکبیر می‌رسانم و عرض می‌نمایم که قدر این ایّام را بدانند و در جمیع احوال درصدد آن باشند که تشنگان وادی غفلت را به بحر دانایی هدایت نمایند و اسپران نفس و هوی را به جنود ذکر نجات بخشند و خلاص نمایند کدام روز را ظلمت اخذ نمود و کدام ابتدا به انتها نرسید کلّ در حرکتند و نفس حرکت گواهی است بر سکون و کلّ ناطقند و نفس نطق شاهدهی است صادق بر صمت یعنی عنقریب کلّ به بیت ترابی راجع اتا لله و اتا الیه راجعون لذا باید از سطوت ظالمان ممنوع نشوند نیت پاک و عمل طاهر مخصوص است الیوم به رجال و ابطل مضممار حقیقت و بیان در این صورت اگر ضرری بر ایشان در سبیل دوست وارد شود او در کام جان به مثابه کوثر حیوان است مقصّر خائف است دون آن را چه پاک ان‌شاءالله به حکمت متمسک باشند و به آنچه در کتاب الهی نازل متشبّث آنّه معهم و یؤیّدهم کیف یشاء و آنّه لهو القادر القوی الامین عرض دیگر مکتوبی این عبد به جناب ملاً محمّد علی علیه ۶۶۹ نوشته به ایشان برسانند درباره الواح هم

*** ص ۳۹۰ ***

به او ذکر شده که هر قسم آن محبوب مصلحت دانند عمل فرمایند یا محبوب فؤادی عالم مستعد مشاهده می‌شود در حینی که یأس کلی حاصل است سبحان الله از این نفی و از این اثبات ان‌شاءالله خلق بدیع رغماً للمشرکین مابین دو ظاهر و باهر و هویدا خواهد شد و لکن باید از دست خود ناله نمایم سعدی بیچاره بد نگفته: سعدی از دست خویشتن فریاد. باری مختصر آنکه سبب ضوضاء ارض طا مدعیان محبت بوده‌اند خارج آنچه دیده و شنیده گفته و لکن ایشان گفته‌اند آنچه را که خود باور ندارند و سبب خوف شده‌اند خطا از ماست نه از دولت و لکن از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که اولیای دولت را الهام فرماید آنچه اراده مبارکش بوده و هست لعمرالله اگر آگاه شوند به شطر دوست یکتا توجّه نمایند در هر حال امید هست که از شمال ظنون به یمین یقین توجّه کنند و عارف شوند به آنچه که مقصود است و سبب و علت امن و امان است آنّه هو المستعان لا اله الا هو العزيز المتان الهاء المشرق من افق البقاء علی حضرتک و علی من تمسک بالعروة الوثقی و آمن بالله مولی الآخرة و الاولی. خ ادم ۲۲ ج سنه ۱۳۰۱.

مقابله شد

حبیب روحانی جناب آقامیرزا مهدی علیه بهاءالله ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الأقدس الاعظم العلی الابهی

حمد ساحت اقدس حضرت محبوبی را لایق و سزااست که اولیایش را

به نار

*** ص ۳۹۱ ***

به نار محبتش **مشعل** و به نور معرفتش منور داشت به شأنی که اعراض عباد و اغماض من فی البلاد آن را خاموش نمود و این را مانع نشد جلّ جلاله و عمّ نواله و عظم شأنه و لا اله الا غیره سبحانک یا اله الاسماء و فاطر السماء تری و تعلم بانّی ما اردت فی ذکر الآ ذکرک و ذکر اولیائک و ما ارید لهم الا ما قدرت لهم بحدودک و عطائک و اعلم بعلم الیقین بانک ما کتبت لهم الا ما یرفعهم بین عبادک باسّمک و یجعلهم علامات امرک و رایات نصرتک ای ربّ ایدهم **بحدودک** و کرمک علی ما یقرّهم الیک و **یعرّفهم** ما تنجذب به افئدة خلقک انک انت المقتدر الّذی لاتضعفک شئونات العباد و لاتمنعک ضوضاء من فی البلاد ای ربّ **وقفهم** بعنایتک لیدکرونک بالزوج و الزّیجان و بالحکمة و البیان انک انت المقتدر العزیز المتان و بعد نامه‌های آن حبیب مکرم رسید آنچه به این ارض ارسال نمودند و همچنین آنچه به میم و صاد فرستادند لله الحمد هر یک کتابی بود مبین در ذکر و ثنای حقّ جلّ جلاله و عرف ثبوت و استقامت از آن متضوع در چنین ایامی که استقامت به مثابه کبریت احمر کمیاب لله الحمد **به آن** فائز شدند چه مقدار از عباد که ادعای محبت نمودند و عریاض به ساحت اقدس ارسال داشتند و در جواب هر یک برهانی کامل و حجّتی بالغ ارسال شد مع ذلک به طنین ذباب از ربّ الاریاب محروم ماندند و به وسوس نفوسی که

*** ص ۳۹۲ ***

ابداً از این امر آگاه نبوده و نیستند از بحر اعظم ممنوع گشتند در یکی از الواح که از قلم فالق الاصباح نازل این آیه مبارکه بوده **قوله تبارک** و تعالی لاتری الخلق الا کخراطین الارض و لا زماجرهم الا کطنین **الذباب** امثال این نفوس قابل این ظهور اعظمند که غیرالله را معدوم و مفقود مشاهده می‌نمایند. حزب شیعه هزار و سیصد سنه **به ظنون** و اوهام مشغول از صدر اسلام چند نفسی با لباس‌های مندرس و گردن‌های خاضع و **زفرا** و اسفات ظاهره به جان مردم بیچاره افتادند و در هر **بلد** که می‌رفتند طلب مقام خلوت می‌نمودند لظهار **سرّ** و ظهور مستسر و بعد ذکر ناحیه و جابلقا و جابلسا و دو سه روایات کاذبه معجوله می‌نمودند و می‌سپردند و ناس بیچاره غافل از این تزویرات تا بالاخره به مقامی رسید که سبب سفک دم اطهر شد آن معجولات به هیئت سیف و سنان ظاهر و بر حضرت مقصود وارد شد آنچه که لسان قادر بر ذکر و قلم قادر بر تحریر آن نه حال هم امثال آن نفوس ظاهر و به اضلال خلق در **سرّ** مشغول از اول ظهور الی حین در هر بلدی از آیات الهی رفته آنچه که مثل و شبه نداشته مع ذلک عباد غافل و **محبوب** باری بعد از همه ادعاهای حزب قبل در یوم ظهور واضح و مبرهن شد که اخسر اهل عالم و اظلم و اجهل احزاب امم بوده‌اند معرضین بیان هم به آن حزب اقتدا کرده‌اند سبحان الله غفلت به مقامی رسیده که آنچه را به چشم خود در ظاهر ظاهر مغایر و مخالف و بی‌ثمر و اثر دیده‌اند مجدّد به آن **تمسکند** باری این خادم از حق می‌طلبد انصاف عطا فرماید و بصیرت بخشد شاید عبادش مثل حزب قبل محبوب نشوند و به بئر کذب و اوهام مبتلا نگردند ان ربنا هو المقتدر العزیز العلام نامه آن حبیب مکرم تلقاء وجه در شبی از شب‌ها عرض شد و این کلمات عالیات از سماء مشیت

مقصود

*** ص ۳۹۳ ***

مقصود عالمیان نازل **قوله تبارک** و تعالی **هو الناظر و هو المعین** یا مهدی نامه‌ات نزد مظلوم حاضر ندایت را شنیدیم و ذکرت به اصفا فائز از حقّ می‌طلبیم آنچه را که سبب ارتفاع کلمه علیا و ارتقاء نفوس اولیا است اگر عباد ارض و مدعیان محبت الهی به عدل و انصاف در آنچه ظاهر شده تفکر نمایند کلّ از ما عندهم بما عندالله توّجه کنند آیات به مثابه امطار نازل و جاری و بینات از آفاق زیر و الواح به مثابه آفتاب لایح و مُشرق مع ذلک بعضی از اهل بیان از آن معرض و غافل لازال حقّ ستار بوده و همچنین صبار و عبادش را به ستر جلیل و صبر جمیل امر فرموده اگر به ارض‌ها و میم وارد شدی اولیا را در آن ارض تکبیر برسان **بگو** یا حزب الله در اعمال و اقوال حزب قبل تفکر نمایند و در ثمره اعمال آن حزب غافل تفرّس کنید که شاید از خدع و جیل ناعقین محفوظ مانید از قبل و بعد این کلمه مبارکه غلیبا از قلم اعلی جاری و نازل **لا تُصَدِّقُوا کُلَّ قائلٍ و لاتطمئنّوا من کلّ واردٍ من اراد ان یعرفنی له ان ینظر الی بیعی و من ینظرنی بعین غیر لن یعرفنی** ابداً این مخصوص است به این ظهور سبحان الله بعضی از معرضین بیان در ذکر الوهیت اعتراض‌ها نموده‌اند و مقصودشان از این کلمه القاء شبهه بوده در قلوب ضعفا معلوم می‌شود اهل فرقان با آن انخما اعراف از معرضین بیانند چه که آن حزب مع خسران و ضلالت کلمه اتّنی انا الله را از سدره پذیرفته‌اند و از حقّ جلّ

*** ص ۳۹۴ ***

جلاله که فرداً واحداً از اول امر **آمام** وجوه علما و **أمرا** و فقها ظاهر و قائم و ناطق از او این کلمه را نمی‌پذیرند یا مهدی علیک بهائی **بگو** ای غافل‌های عالم حضرت اعلی در اول بیان ذکر این مظلوم را معین فرموده‌اند می‌فرمایند هو الَّذی ینطق فی کلّ شأنٍ اَتّی انا الله لا اله الا انا الی آخر الایه لعمری اگر ذکر آن حضرت نبود این مظلوم به این کلمه نطق نمی‌نمود الا نزد عارفین بالغین خود آن حضرت عند ذکر این ظهور می‌فرماید اَتّی انا اول العابدین **بگو** ای اهل بیان به انصاف نظر نمایید و بیان فارسی را قرائت کنید شاید به قطره‌ای از بحر علم الهی فائز گردید و خود را از ظنون و اوهام حزب قبل محفوظ دارید از اول امر الی حین بر این مظلوم وارد شده آنچه که شبهه و مثل نداشته ولكن از مدعیان محبت ظاهر شده آنچه که سبب حنین قلب و اشتعال وجود است یا مهدی دوستان هر بلدی را از قبل مظلوم ذکر نما لله الحمد به لقا فائز شدی و ندا را شنیدی زماجیر اهل ضلال تو را از مشرق آیات الهی و مطلع بینهات صمدانی منع ننمود به اصبع یقین خرق حجبات نمودی و به مشاهده و اصفا و حضور فائز **گشتی** در ارض ها و میم ابناء خلیل و وزات کلیم را از قبل مظلوم ذکر نما **بگو** طوبی لکم و نعیماً لکم مقام هر یک مشهود و ذکر هر یک مسموع از حقّ می‌طلبیم شما را مؤید فرماید بر آنچه که سبب علو امر اوست انا سمعنا ندانکم و رأینا اقبالکم و نامرکم بما ترتفع به مقاماتکم اِنَّه علی کلّ شیء قدیر طوبی لقوی ما **ضعفته** قوّة جبابرة الارض و **فراعنتها** و لقائم ما اقعدهتہ شبهات المعرضین و اشارات

المربین

*** ص ۳۹۵ ***

المربین حقّ نصرت فرموده و می‌فرماید من کان لله کان الله له **افرحوا** بما نزل لکم من قلبی الاعلی من قبل و فی هذا الحین و قولوا یا اله الاسماء و فاطر السماء نستلک الاستقامة علی امرک و الرّسوخ و الثّیوت فی نیاک العظیم الَّذی به ارتعدت فرائض الامم و اضطربت ارکان العالم الا من **انقضته** ید عنایتک و ذراعی قدرتک لا اله الا انت المهیمن المقتدر العظیم الحکیم انتهی. از حقّ جلّ جلاله می‌طلبیم اولیای خود را حفظ فرماید و تأیید نماید تا به سمع و بصر خود ببینند و بشنوند به مثل حزب فریب نخورند و به وسوس خناس‌های عالم که در سرّ سرّ شبهات القا می‌نمایند و به **گمانشان** آنکه خود عالمند و نعوذ بالله حقّ غافل محجوب نمانند ای کاش از اصل امر مطلع می‌شدند لا و الله اتمم فی جهل مبین نسئله تعالی ان یؤید عبادہ علی ما نبغی لایامه اِنَّه علی کلّ شیء قدیر اینکه ذکر نمودند در قره باغ دو نفر موسوم به حاجی یوسف و جناب ملا همیشه علیهما **بهاء الله** از قدح عرفان آشامیده‌اند و در محبت الله ثابت و به نار عرفان مشتعل این مراتب امام وجه مقصود روح من فی الغیب و الشّهود فداہ عرض شد و به شرف اصفا فائز **گشت** دو لوح امنع اقدس اعلی مخصوص ایشان از سماء عنایت منزل آیات نازل و ارسال شد لله الحمد هر یک فائز شد به آنچه که سبب **رستگاری** ابدی است امروز آفتاب عنایت از افق سماء فضل مشرق و لایح آنچه بر حقّ جلّ جلاله است اظهار و **اخبار** و آنچه بر ما عباد است تسلیم و رضا و حفظ عطایا. خادم در کلّ حین عنایتش را

*** ص ۳۹۶ ***

مسئلت می‌نماید و فضلش را می‌طلبید تا کلّ از وسوسه‌های ملحدین محفوظ مانند و به حبل بیان مقصود عالمیان تمسک جویند ان ربّنا **الرحمن** هو السّامع المجیب و اِنَّه هو بالاجابة جدیر البهاء و الذّکر و الثّناء علی جنابکم و علی الدّین امنوا بالله ربّنا و ربّکم و ربّ العرش و الثّری و مولی الآخرة و الاولی حقّ جلّ جلاله شاهد و گواه که این عبد لزال ذکر اولیا را دوست داشته و دارد و از او تعالی شأنه تأیید می‌طلبد و خود آن حبیب مکرم بر کثرت تحریر این عبد مطلع و آگاهند از هر جهت می‌رسد و اکثر اوقات هم در حضور به تحریر مشغول لذا فرصت نایاب مقصود آنکه اگر در امری تأخیر و یا تعویق رود این از عدم فرصت و وقت بوده و الا نور محبت و نار مودت از جمیع ارکان ظاهر و مشتعل له الحمد و الثّناء و له العنایة و العطاء لا اله الا هو الفرد الواحد العزیز الحمید. خ ادم فی ۲۴ شهر رجب سنه ۱۳۰۵ . مقابله شد

سرور مکرم جناب آقا میرزا ع ب علیه **بهاء الله** به لحاظ انور ملاحظه فرمایند

بسم الله الاقدس الاعظم

المعروض من هذا الخادم الفانی الی **حضرتکم** العالی و لو ائی ما تشرّفت بخدمتکم فی الظّاهر و لکنّ فی الباطن حرکتی عرف حبّکم و هزتی نفعه و ذکم الی ان **قمت** علی اظهار خلوصی لحضرتکم و لو انّ ذکری لایلیق لشأن من استنار بانوار **اللاهوت** و توجه الی الله

مالک

*** ص ۳۹۷ ***

مالک الجبروت نسئل الله بان یجعلکم ناصرأ لامره و ناطقاً بثنائه بین خلقه و نسئله بان **یؤیدکم** لیظهر منکم ما یرتفع به امرالله فی ما سواه و یتعظّر به الافاق اِنَّه ولیّ الدّین و فوا بالمیثاق و توجهوا الی الله فی يوم **التلاق**. **عرض** این خادم فانی آنکه در این ایام محبوبی جناب ن اظ علیه ۶۶۹ به ساحت اقدس فائز و چون از اوصاف حمیده و **شیم** مرضیه عالیه آن حضرت ذکر فرمودند حرارت محبت به شأنی ظاهر شد که این عبد را به جسارت بر عرض این عریضه داشت از حقّ جلّ و عزّ سائل و **آلمم** که مؤید فرماید این عبد فانی را بر ذکر احبای خود به شأنی که سزاوار و لایق ایشان است و همچنین رجا

از کرم حقّ بوده که آن جناب را موقّق فرماید به اموراتی که سبب اذکار باقیه ثابتہ باشد در ارض چه که آنچه ناس الیوم به آن مشغولند و افتخار می نمایند کلّ فانی و معدوم خواهد شد و آنچه باقی و ثابت خواهد ماند اموری است که الیوم از نفوس مستقیمه ثابتہ راسخه ظاهر می شود و آن امور مطلع اذکار عالم و مبدء بیان خلق خواهد شد سالها بود که ذکر آن حضرت استماع شده بود و لکن وسیله ای به دست نیامد که این عبد جسارت بر عریضه نماید الحمدلله این کزّه از ذکر جناب مشار الیه وسیله به دست آمد اگر چه سبب زحمت آن حضرت شد لذا امید عضو بوده و هست امیدوارم که ان شاء الله همیشه نفعات مسکّیّه از رضوان محبت آن حضرت بر این عبد مرور نماید و هرگز مقطوع نگردد انما الیهاء علی حضرتک و من معکم من احبّاء الله . خ ادم ۶۶ . مقابلہ شد

*** ص ۳۹۸ ***

ت حاجی ملا مهدی علیه بهاء الله

به نام خداوند قادر توانا

قد اذن مؤدّن الله عن یمین العرش انّ الدّین فازوا الیوم بما اراده المحبوب اولئک هم الفائزون و الدّین توجّهوا الی الافق الاعلی و انقطعوا عمّا بین الوری اولئک هم المخلصون ان شاء الله در کلّ احوال به عنایات الهیه مسرور و فائز باشید بر مثل آن جناب لازم که کمال جدّ و جهد را بر الفت و اتّحاد احبای الهی مبذول دارید و به سراج حکمت و بیان من فی الامکان را به سبیل مستقیم و افق مبین هدایت نمایید بحر عذب حیوان موجود و مشهود و لکن ناس غافل به میاه منتنه متوجّه و مشغول قد غرتهم الاوهام علی شأن ارتبابوا فی ظهور الله و لقائه بعد الدّی ظهر بالحقّ فی هذا المقام المُنیر فانظر فی قلّة عقولهم یدعون الاسماء فی الصّبّاح و المساء و ینکرون الدّی خلقها بالحقّ ألا اتّهم من الصّاعقرین طوبی لمن نبذ ما عنده و جعل مراده ما اراد الله ربّ العالمین ذکر النّاس بهذا الاسم الاعظم لیتنهّنّ و یتوجّهنّ الی الله الفرد الخیر انا ذکرناک فی سنین متوالیات و ارسلنا الیک عرف القمیص من هذا المنظر المُنیر اینکه در عیش جدید ذکر نمودید این امور لازال لدى العرش محبوب بوده انّه یبارک علیکم فی ما اردتموه فی رضائه انّه ولیّ من والاه لا اله الا هو العزیز الکریم لاحتزن من شیء ان افرح بالفرح الاعظم و توکل علی العزیز الحمید توجّهوا الی المنظر الاکبر شطر الله المقتدر المتعالی العلیم المحیط کذلک اذناکما رحمة من لدنا ان ینک لهُو العزیز العظیم الیهاء علیک و علی الدّین آمنوا بالله و توجّهوا الی وجهه العزیز البدیع . مقابلہ شد

جناب

*** ص ۳۹۹ ***

جناب ع علیه بهاء الله

الاقدمس الاعظم الاعلی

ذکر من لدنا لمن فاز بانوار الوجه و کان فی أمّ الالواح من قلم الوحی مسطوراً لیفرح بذكر المسجون ایاه و ینطق بثنائه بالحکمة کذلک کان الامر مقضیاً طوبی لک بما استقمت علی امر ربّک و استضئت من انوار الّتی کانت من افق الفجر مشهوداً هذا یوم تحرک فیہ کلّ شیء من نسمة الله و طار الموحدون فی هواء کان بطراز الامر منیراً ثمّ طوبی لک بما اخذت كأس الفلاح من ید عنایة فالق الاصباح و شربت منها باسم کان من افق السّجن مرثیاً هذا یوم ینبغی لکل نفس اذا سمع نداء الله یدع ما سواه و یقول اقبلت الیک یا مالک الاسماء اشهد انک قد کنت علی کلّ شیء قدیراً انّ الدّین توقّفوا الیوم اولئک اتّبعوا الاوهام و کانوا عن شطر القرب بعیداً طوبی لمن خرق الاحجاب و ترک ما عند النّاس مقبلاً الی افق کان بانوار العرش مضیئاً یا ایها الناظر الی الوجه نری العلماء اشتغلوا باقلامهم بعد الدّی ارتفع صریر القلم الاعلی بالحقّ علیاً سوف یمح الله آثارهم و یثبت ما اراد انّه کان علی کلّ شیء حکیماً انّ الدّین وفوا بعهد الله و میثاقه سوف یرفعهم الله بسلطان من عنده انّه کان علی کلّ شیء محیطاً انا فدینا انفسنا فی سبیل الله و ندع کلّ من افق البلاء الی الله مالک الاسماء طوبی لنفس اقبلت و لوجه توجّه انّه من اهل الیهاء فی لوح کان بخاتم العزّ مختوماً نسل الله بان یؤدّک فی کلّ الاحوال و یقدّر لک خیر

*** ص ۴۰۰ ***

الدّنیاء و الآخره انّه کان بعبادہ بصیراً انما الیهاء علیک و علی من معک من الدّینهم اقبلوا الی الوجه و کانوا باسم الله معروفا . مقابلہ شد

ط جناب میرزا عبدالحسین علیه بهاء الله

هو المستوی علی عرش البیان

کتاب نزل بالحقّ من لدی الله ربّ العالمین و یدعو النّاس الی مقام فیہ تنادی الاشیاء الملک الله العزیز الحمید طوبی لبصیر ما منعتہ حجبات العباد و لسمیع ما حجّبتہ ضوضاء الغافلین طوبی لعبد کسر سلاسل الاوهام باسم مالک الایام و سرع بقلبه الی هذا الافق المُنیر انا رأینا توجّهک الی انوار الوجه انزلنا لک ما قرّرت به عیون المقبلین الدّین حملوا فی سبیل الله ما لاحمله احد من العباد یشهد بذلك من عنده کتاب عظیم اذا وجدت نفعات بیان الرّحمن قم منقطعاً عمّا سوی الله مقبلاً الی المقام قل الیه الیه اسئلک بانوار وجهک و لثالی بحر علمک و اسرار کتابک بان تؤدّنی فی کلّ الاحوال علی خدمتک و خدمة اولیائک ای ربّ ترانی مضطرباً فی ایامک و منجذباً بآیاتک و عزّتک یا الیه لایسکن قلبی الا بالحضور امام وجهک و لاتستریح نفسی الا باصغاء ندائک فاه آه لو

يمنعني قضائك عن الحضور في ساحة عزك اسئلك يا مولى العالم ومقصود الامم بان تغفر لي جريراتي العظمى و خطيئاتي الكُبرى ثم اكتب لي ما كتبته لاوليائك الذين انفقوا ارواحهم و ماعندهم في سبيلك انك انت المقتدر الفرد الواحد الغفور الكريم لا اله الا انت العزيز العظيم صلِّ اللهم يا الهى و اله الكائنات و مقصودى و مقصود الممكنات على الذين ما منعتهم شوكة الظالمين عن التَّقرُّب اليك و لاجنود المعتدين عن التَّوجُّه الى انوار وجهك قاموا

*** ص ٤٠١ ***

قاموا على امرك و نطقوا باسمك امام وجوه اعدائك رغماً للذين انكروا حجَّتك و آياتك و عملوا ما ناح به سَكَّان ملكوتك و جبروتك لا اله الا انت الفرد الواحد المقتدر القدير. مقابله شد جناب آقا جمال گلپایگانی عليه بهاء الله

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

اشهد يا الهى و اله الاشياء و فاطرى و خالقى و خالق ملكوت الاسماء بانك ما اظهرت العباد الآ لعرفان مشرق وحيك و مطلع آياتك و مصدر امرك و مظهر نفسك و منبع علمك و احكامك اسئلك يا مولى العالم و سيد الامم بالاسم الاعظم و بمشيئتك النافذة و ارادتك المحيطة بان تجعلني مقبلاً اليك و معرضاً عن دونك و مستقيماً على امرك بحيث لاتمنعني شهادت المربين و لا اشارات المعرضين اى رب اشهد بوحدانيتك و فردانيتك و بعزتك و اقتدارك و عظمتك و سلطانتك اى رب لاتمنعني عن مشاهدة آثار قدرتك في ناسوت الانشاء و لا عن اصغاء صرير قلمك الاعلى اسئلك يا مقصود العارفين و معبود من في السموات و الارضين بانبيائك و اصفيائك الذين سرعوا الى مشهد الفداء شوقاً لجمالك بان تقدر لي خير الآخرة و الاولى انك انت مولى الورى و رب العرش و الترى لا اله الا انت الغفور الرحيم. مقابله شد

*** ص ٤٠٢ ***

الاقدم الاقسط اعظم الاقدم

قد نزلت الآيات على شأن لا يحصيها الا الله المحصى العليم و تفرقت في البلاد بايادى العباد الذين قصدوا مقر الاقصى و كانوا من الفائزين نسئل الله بان يجمع ما تفرق ائه لهو المقتدر القدير قد نزل في كل شأن ما يغنى العالمين ما من امر الا و قد نزل حكمه في الالواح و ما من كلمة الا و قد فصلت في لوح المبين ان الذين فتحت ابصارهم اولئك يعرفون منها ما اراد بها ربهم العليم الحكيم طوبى لمن اقبل اليوم و نطق بين الناس بهذا الاسم البديع قل يا قوم اجيبوا من يدعوكم الى الحق الخالص و لاتتبعوا كل غافل بعيد انا نذكركم لوجه الله و نلقى عليكم ما يقرّبكم اليه ان انتم من العارفين اياكم ان تمنعوا انفسكم عما اراد موليكم القديم لاتلتفتوا الى الذين تجدون منهم روائح الاعراض دعوهم بانفسهم و توكلوا على الله كذلك نزلت لك الآيات و ارسلت اليك لتكون من الشاكرين قل الحمد لله رب العالمين. مقابله شد

ط جناب على قبل اكبر عليه بهاء الله

الاقسط الابهى

كتابت لدى الوجه حاضر و طرف عنايت به ان ناظر لله الحمد كه به طراز ذكر و ثنائى حضرت بنياز مزيتى و به حب محبوب امكان مطرز. مبارك عمرى كه در خدمت حق صرف شود و مبارك لسانى كه به ذكرش ناطق باشد و مبارك قلبى كه به يادش مسرور ان احمد الله بما فاحت بك نفحات

قميص ذكر

*** ص ٤٠٣ ***

قميص ذكر اسم ربك بين العباد نسئله تعالى بان يؤيدك على ما كنت عليه و يلمحك في كل ان ما تستدل به في امر ربك لمن في الاكوان آنچه از اهل م ذكر نموديد مشاهده شد از حق جل و عز مى طلبيم كه كل را مؤيد فرمايد بر اقبال به كعبه حقيقى نيكو است حال نفسى كه در اين ايام از كوثر معرفت رحمن آشاميدند و از ما في ايدى الناس گذشتند و به حق متمسك شدند عليهم بهاء ربك الغفور الرحيم در تأليف قلوب و اتحاد نفوس جهد بليغ نماييد اِنَّه يؤيدك في كل الاحوال اِنَّه معك و ينصرك بالحق اِنَّه على كل شىء قدير اين ارض بسيار مضطرب است و اين مظلوم مابين حزين مبتلا اين معلوم است كه با هفتاد نفس در سجن اعظم چه وارد شده و مى شود تفكر نما در نفسى كه مع نقطه در ساعات معدوده محبوس بوده اند و همچنين در نفسى كه در طبرته مع حبيب جمع شدند اذا اشتد الامر اشتدوا و ارتكبوا ما ارتكبوا كذلك قضى و يقضى ان ربك لهو القائم المقتدر الذى لا يمنعه شىء عما اراد اِنَّه لهو العليم الحكيم قد ظهر ما نزل في الالواح التى نزلت في العراق و في ارض السمر و في اول ورودنا في السجن الاعظم ان ربك لهو العليم الخبير ثم اعلم ان الرضا قبل قلى قد بغى على الله المقتدر العزيز العليم سبحانه اللهم يا الهى ترى عبدك الذى سئى بعلى قد اقبل اليك و توجه الى وجهك و وجد عرف قميص رحمانيتك و قام على خدمتك و نصر امرك بين برتيتك و يذكرك بين عبادك اسئلك بقدرتك التى غلبت الاشياء و باسمك الذى جعلته مالك الاسماء بان تؤيده على شأن يظهر منه ما يرتفع به امرك في بلادك و تعلق كلمتك في ديارك اى رب

لم تزل كنت مقتدراً على ما تشاء و لاتزال تكون بمثل ما قد كنت في ازل الأزال قدّر له ما ينبغي لعلو جلالك و سموّ اجلالك ثم اكتب له ما كتبتة للمخلصين من اصفياك ثم الهمه ما يقرب الناس الى شاطى عزّ تقديسك و يبلّغهم الى مكن عزّ توحيدك انك انت المقتدر العزيز المستعان. كبر من قبلى على احباء ربك في هناك ثم بشرهم بهذا الذكر المبين و على الذين آمنوا من اهل السنن ان ربك لهو الذّاكر العليم قل يا احبائى انتم في البيوت و يذكركم في السّجن مولى العالمين ان افرحوا بنفحات ذكر ربكم و صرير الذى ارتفع من القلم الاعلى لذكركم يا معشر المقبلين ما ينبغي لك هو الاستقامة في هذا السّبيل المستقيم انما الهاء عليكم و على الذين يرى في وجوههم نضرة الله العلى العظيم. مقابله شد ط جناب على قبل اكبر بهاء الله

هُوَ الْاَعَزُّ الْاَبِي

انا دخلنا السّجن و دعونا الكلّ الى الله ربّ الارباب و اظهرنا الامر و انزلنا الايات على شأن اخذت نفحات الطّهور كلّ الجهات فلما استقرّ العرش و نصبت راية البيان في البلدان خرج من كان مستوراً خلف الحجاب و قال انا مالك الارضين و السموات لعمرا لله انه اراد قتلى فلما ظهر مكره صاح في نفسه يشهد بذلك من كان معي و عن ورائهم من عنده ام الكتاب

انا سترنا

انا سترنا اعماله و حفظناه فضلاً من عندنا و انا العزيز الوهاب ان يا قلم دع ذكره و الذين اتبعوه ثم اذكر من اقبل اليك و آمن بالله مالك الابدان قد خلقت لذكر الله و اوليائه ان افرح بذلك و قل لك الحمد يا مالك القدم و لك الثناء يا مالك المآب طوبى لك بما وفيك الميثاق اذ نقضه اكثر العباد كذلك ذكرناك و ناديناك اذ كنا في السّجن الاعظم في اهرب البلاد.

مقابله شد

بسمه المقتدر على ما يشاء

جميع عالم منتظر اين يوم مبارك بودند و چون از پرتو انوار آفتاب حقيقت يوم مستور به طراز ظهور مزين و ظاهر جميع من على الارض محتجب مشاهده شدند الا من شاء الله طوبى از برای نفوسى كه حجبات و اشارات قوم ايشان را از بحر عرفان الهى منع ننمود به اسمش قيام نما و بگير رحيق مختوم را به اسم قيوم حقّ جلّ جلاله و بياشام رغماً للذين انكروا حقّ الله و اوليائه و اتبعوا كلّ غافل مُريب ان شاء الله در اين يوم كه عالم را تيرگى هاى ظنون و اوهام احاطه نموده به انوار صبح يقين روشن و مُنير شوى سبحان الله عبادى كه از اول امر و اصل آن غافل و بي خبر بودند حال در اضلال نفوس مشغولند اف لهم و للذين اتبعوهم من دون بيّنة و لا كتاب از فضل حقّ جلّ جلاله اميد است آن جناب به كمال فرح و انبساط به ذكر مقصود عالم مشغول باشند و به خدمتش قائم.

مقابله شد

احبّاء الله في شام و ماحولها

هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْمُهَيِّمُ عَلَى مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ

كتاب من لدنا للذين اقبلوا الى افق الامر و توجهوا الى الله مالك الاديان ليجذبهم

نداء المقصود على شأن لاتخوفهم سطوة العالم و لا شئوننا الذين كفروا بمطلع الايات قوموا على امرالله على شأن لايزلكم نعاق الغلّماء و لا شهوات كلّ منكر مرتاب ان اتحدوا في امرالله لانّ به ترتفع رايات النصر على القنن و الجبال تالله الحقّ لو يجد احد عرف الرحمن ليأخذه الشوق و الاشتياق على شأن لاتمنعه جنود العالم و لو يجتمعون عليه بالاسياف ان احرقوا حجبات الاوهام باسم مالك الانام و توجهوا بقلوبكم الى مطلع اليقين بالروح و الرّيحان قد غسّت السّحاب وجه السّماء و ارتفع هزيز الريح و مالك الاسماء في سجن عكا يدعو من في الانشاء الى العزيز الوهاب انا اوقدنا نار الله في قطب الابداع من تقرّب اليها منقطعاً عمّا سواه يشتعل على شأن تنجذب منه النفوس من كلّ الاشطار انا قبلنا الدّلة لعزكم و الشّداند لنجاتكم تفكروا يا اولى الالباب ان افرحوا بالفرح الاعظم انه ينطق بينكم و يبشركم بما تفرح به القلوب و تطير به الابدان قد ذكرت اسمائكم لدى المظلوم و نزل لكم هذا اللوح الذى به انارت الافاق ان اشكروا الله بهذا الفضل الاعظم و تمسكوا بما انزلناه في كتابنا الاقدس انه لروح الحيوان للذين اقبلوا الى الله مالك الرقاب كذلك وصيناكم من قبل و في هذا الكتاب فضلاً من لدنا انه لهو العزيز الغفار انّ الذين نبذوا احكام الله عن ورائهم اولئك ليس لهم نصيب في الكتاب كسروا اصنام الظنون باسعى القيوم ثم اشربوا الرّحيق المختوم رغماً للذين كفروا بالله مالك المبدء و المآب لاتختلفوا في الله ثم اذكروه بالحكمة الّتى انزله الرحمن في الزّبير و الالواح انتم الذين فرتم بعرفان الله اذ عرض عنه كلّ جاهل كفّار ان اعرفوا هذا المقام ثم اشكروه بشكر تطير به افئدة الانام الهاء عليكم و على الاماء اللّاتى اقبلن الى النّير الاعظم و آمن بالله الواحد.

مقابله شد

به نام

به نام خداوند تو انا

اسامی مذکوره در ساحت اقدس حاضر و فرات رحمت رحمانی از قلم الهی جاری طوبی لکم بما فزتم بذکر ربکم و ذکرتم من قلمی الاعلی فی هذا اللوح المتین ان شاء الله شما و جمیع احبای آن ارض با کمال **وداد** و اتحاد بر کلمه واحده الهیه جمع شوید و به کمال روح و ریحان از صافی کوثر عرفان بیاشامید یسئل نفسه من نفسه بان یوقفکم علی ذکره و **یؤیدکم** علی خدمه امره و **یرزقکم** ما ینفعکم فی الآخرة و الاولى و انه لهو العزیز المستعان جمیع احباب الیوم باید در اتحاد قلوب جهد نمایند تا کلّ به یک کلمه ناطق باشند و به یک حرکت متحرک البهائم **علیکم** ای طمّاع طمع در این مقام محبوب است ولکن مشرکین بین حقّ و خلق حائل شده اند انه یذکر من اراد لقائه و یقدر له اجر الوصال انه لهو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو العزیز الحمید.

مقابله شد

ص جناب زرگر

بسم الله العلیّ العظیم

ای علی ان شاء الله به عنایت رحمانی لم یزل و لایزال در **ظلم** **سدره** الهیه ساکن باشید و از هبوب اریاح الطافیّه ربّانیّه خرّم و مسرور ان احمد الله بما وقّفک علی عرفان نفسه و ایدک علی الاقبال الی شطر الله الغنی المتعال کتابت تلقا وجه حاضر و آنچه در او مسطور مشاهده شد نسئله تعالی بان یقدر لک خیر الدنیا و الآخرة انه علی کلّ شیء قدير کمال جهد در تألیف قلوب احبّاء الله و هدایت خلق به حکمت و بیان محبوب است طوبی للفائزین

*** ص ۴۰۸ ***

مشاهده کن مع بلایای وارده و رزایای متواتره قلم امریه ساکن نبوده و نیست متّصلاً در تبلیغ امرالله مشغول **چنانچه** همه آفاق را احاطه نموده احبای حقّ هم به قدر وُسع در خدمت امر قائم و مستقیم باشند هذا من فضل الله یُعطیه من یشاء اهل اثبات که مظاهر الالاند باید ناظر به اثبات باشند یعنی به مقامات محققه باقیه دانم که عندالله بوده و خواهد بود نه امور فانیه غیر باقیه نسئل الله بان یحفظک فی ظلّ سرادق رحمته و یقدر لک ما قدره **للمخلصین** من عبادہ انه لهو الغفور الکریم انما البهائم علیک و علی من معک.

مقابله شد

الاقدم الاعظم

سبحان الذی نطق کیف شاء و اراد و ینطق کیف یشاء انه لهو المتکلم المقتدر الصادق الامین ان یا احبّاء الرحمن ان استمعوا نداء الله من شطر منظر الاکبر انه لا اله الا هو العزیز الکریم ان اطمئنوا بفضل الله و رحمته ثمّ توجهوا بالقلوب الی المحبوب کذلک امرتم فی الالواح من لدن علیم حکیم ایاکم ان یحزنکم البعد لعمری من اقبل الی البحر الاعظم انه کان قائماً لدى الوجه یشهد بذلك قلمی العزیز الکریم قوموا علی نصره الامر و لاتتبعوا اهواء الذینهم کفروا بالله اذ اتهم بامر مبین طوبی لمن شرب ریحیق البیان من ایدای الطاف ربّه **الرحمن** ویلّ لمن اعرض و کان من الغافلین **کذلک** ینصحکم قلم الامر حین الذی استقرّ جمال القدم علی عرش اسمه الاعظم العظیم قوموا و قولوا یا قوم تالله قد شقّ الحجاب و اتی الوهاب

فی ظلل

*** ص ۴۰۹ ***

فی ظلل **السحاب** طوبی للناظرین هذا لهو الموعود فی صحائف الله العزیز الحمید دعوا ما عندکم ثمّ اقبلوا الیه هذا خیر لکم ان انتم من العارفين **کذلک** اوقدنا سراج البیان فی قطب الامکان طوبی لمن اضاء به و کان من الراسخین.

مقابله شد

الاقدم الاعظم

ط

کتاب نزل بالحقّ من لدن عالم خیر و یامر الکلّ بما هو خیر لهم طوبی لمن یتبع بما امر به من لدن علیم حکیم ایاکم ان **یمنعکم** ما فی الکتب عن هذا الکتب المبین ایاکم ان **یحجبکم** ما عندکم عما ظهر بالحقّ من هذا الافق المثیر کلّ الکتب معلق بامری و کلّ الاذکار بذکرى البدیع لو یأتی احد بعبادة الفقلین لا ینفعه علی قدر نقیر و قطمیر الا بان تنزل له کلمة الرضا من هذا **المنزل** **القديم** **لا یغنیهم** الیوم شیء و لاتنفعهم قصص الاولین دعوا الهوی انّ الیهدی امام وجوهکم **تمسکوا** به و لاتکوننّ من الغافلین انه یدعوکم لوجه الله انه لغنی عن العالمین طوبی لمن وجد عرف الوصال و فاز بعرفان الله الملك المقتدر العلیم **الحکیم** ویلّ لمن اعرض عن الحقّ و اتبع کلّ غافل بعید انک تمسک بحبل عنایة ربک و کن من الفارغین لاتحزن من شیء و لاتیأس من روح الله انه ویلّ من اقبل الیه لا اله الا هو الغفور الکریم.

مقابله شد

الاقدم الاعظم

کتابت لدى الوجه حاضر و طرف اقدس به آن ناظر و اول آن این کلمات مذکور الهی اگر کاسنی تلخ است از بوستان است. ای زمان ان شاء الله به عنایت رحمن شیرینی و از **اوراد** رضوان ربانی محسوب شوی مقبلین

*** ص ۴۱۰ ***

از اوراق و اثمار و اوراد بستان معنويته الهى اند از عنصر حُب خلق شده اند از نيسان فضل رويده اند جهد كن تا هميشه ايام به طراز ربيع رحمانى مزين باشى اياك ان **يحرزك** شىء تمسك بحبل رحمة ربك ثم اذكره بين الامكان بالحكمة و البيان لينتهين بذكرك الراقدون و الحمد لله المهيمن القيوم. مقابله شد

الاقديس الاعظم العلى الابى

ان استمع ما يناديك به لسان الكبرياء من افق البلاء انه لا اله الا انا الغريب المظلوم قل يا قوم قد بشرتم في الالواح بهذا الظهور انه قد ظهر بالحق لم انتم لاتفقهون و الذى وعدتم به بلسان الصديق اذا اتى بالحق لم انتم لاتنظرون قوموا عن مراقد الغفلة بهذا الاسم الذى به قامت الاشياء و لاتتبعوا كل همج مردود ان الذين ظلموا اليوم اولئك لاينصرون **تمسكوا بحبل العدل** و لاتمنعوا انفسكم عن هذا الفضل المشهود تقرّبوا بالقلوب الى المحبوب و لاتتبعوا كل مُبغض مطرود هذا لوجه الله بينكم و ظهوره فيكم و سلطانه لكم لو انتم تعلمون هذا لاصل الخير قد جائكم بايات ثم برهان ثم بينات لايعادلها من في الغيب و الشهود ان اتركوا ما عندكم من القصص الاولى و خذوا هذا النبأ المحمود قد كاد القلم ان يطير من نداء الله و المشركون متحيزون في هيماء الوقوف يا عباد الرحمن هذا لربيع الرحمن لو انتم تعلمون قد اتى سيد الفصول لو انتم تشعرون قد ظهر سلطان الايام طوبى لقوم ينظرون

*** ص ٤١١ ***

ينظرون انك يا عبد ان **افرح** بذكر الله قل لك الحمد يا من بامرک خلق ما كان و ما يكون. مقابله شد

بسمه المقتدر على من في الارض و السماء

قد افتقر ثغر البيان و ينطق اللسان بين الامكان لعل ينتهين الذين رقدوا و يسمعون نغمات التى ارتفعت من هذا السجن العظيم قد اتى الوقت و ظهر الموعود و الناس في سكر عجيب منهم من غفل و منهم من قام على الاعراض و منهم من اعترض و قال ما لا قاله احد من قبل يشهد بذلك كل منصف بصير فلما نزلت الايات قالوا انها نزلت من قبل بلسان الذكر الا انهم من **المفترين** قد نزل في كل الشان ما لا يحصيه احد الا الله رب العالمين قد شهد الذكر بان لا يعادل بكلمة منه ما نزل في البيان كذلك شهد **الرحمن** ولكن **المفترين** في غل مبين يتكلمون باهواء انفسهم ضلوا و اضلوا الا انهم من الظالمين قل هذا لبحر يتموج في نفسه و يجرى الله منه على قدر الذى اراد انه لهو العليم الحكيم و ما قدر له من نفاذ كذلك قضى الامر رغماً للذينهم **نقضوا** ميثاق الله و عهده و كانوا من المشركين طوبى لمن يقرء آيات الله و يتفكر في ما ستر فيها من لثالى علم ربه العزيز العليم انك يا انها العبد قم على خدمة مولاك القديم ان انصره بالذكر و البيان انه يذكرک في هذا المقام البعيد

*** ص ٤١٢ ***

اياك ان تحجيك شئون الخلق تمسك بعروة ربك المقتدر القدير. مقابله شد

الاقديس الامنع الابى

اذا اسمع نداء السماء تقول قد اتى الحق بسلطان مشهود و اسمع من الهوا تالله قد اتى الهاء من لدى الله العزيز الودود و الارض تنادى و تقول يا ملا الانشاء قد اتى مظهر ربكم مالک الاسماء ان اتبعوا و لاتعقبوا كل مشرك مردود ان احرقوا **الاهام** بنار التى تنطق في قطب الامكان انه لا اله الا هو العزيز المحمود طوبى لمن وجد حلوة البيان التى ظهرت من فم ارادة ربه الرحمن و ويل لمن منع عن هذا الفضل الذى احاط ما كان و ما يكون انك انت يا عبد ان افرح بذكر مولاك قل لك الحمد يا الهى ذكرتى بلسان مطلع آياتك الذى حبس في سبيلك بما دع الناس الى شطر مواهبك و **افضالك** اى رب ايدنى على الاقبال اليك منقطعاً عما سواك ثم وققى على خدمتك و **ذكرک** انك انت المقتدر بسلطانك المهيمن على الاشياء باقتدارك لا اله الا انت العزيز الغفور اى رب فارحمنى بجدودك ثم اكتب لى اجر من اقبل اليك لاني لااجد لنفسي ناصراً دونك و لا معيناً سواك اسئلك بنفسك بان لاتحرمنى من نجات **امرک** و فوجات ايامك اشهد انك انت المقتدر على الاشياء و انك انت الغفور العطوف. مقابله شد

هو السامع البصير

يا اسد عليك سلام الله و عنايته نامه جناب على قبل اكبر عليه بهائى و عنايتى

امام وجه

*** ص ٤١٣ ***

امام وجه حاضر و بديع الله در حضور قرائت نمود و اين جواب از قلم اعلى نازل نشهد انه من اهل هذا المنظر **الاكبر** و من ايدى الامر لدى الله مالک القدر نستل الله بان يحفظه و يؤيده و يوققه على كل خير انزله في كتبه و الواحه نشهد انه قام على خدمة امرى في اول الايام باستقامة ما منعها نقنقة الضفادع و لا مواء السنابير و قباخ الخنازير الهاء من عندنا عليه و على الذين ما منعهم ربح و لا تجارة عن التقرب الى الله رب العرش العظيم. مقابله شد

جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله مالک القدر

هو الناطق من افقه الاعلى

کتاب انزله مالک الوری اذ کان ماشياً فی البیت و ناظراً الی افق الوفاء تعالی الله مولی الاسماء و فاطر السماء الّذی اتی بعنایة تعجز عن ذکرها اقلام العالم و السن الامم یشهد بذلك قلبی الاعلی فی هذا المقام العزیز المنیع یا علی قبل اکبر قد وردت **السّجن** لِحیی و سقیة کأس البلاء باسمی العزیز البدیع انه کان مع احبائه و اولیائه انه یسمع و یرى ما ورد علیهم و هو السّامع المجیب لاحتزن فی ما ورد علیک انه **یعزیک** و یسلّیک و هو الفضّال الکریم لعمرالله انّ البلاء فی حیّ احلی من کلّ حلو **شهد** بذلك قلبی الاعلی من قبل و انت من الناظرین طوبی لک و لاولیائی هناک الّذین ما منعتهم شئوننا العالم عن مالک القدم ألا اتهم من الفائزین **ایاک** ان تکذّرک شماتة الاعداء ان **افرح** بذکری ایاک و قل لک الحمد یا مقصودی و لک الثّناء یا مولی العالمین. **مقابله شد**

*** ص ۴۱۴ ***

شهرزاد إمام الله آمنه و فضّه و أم ایمن **علیهم** بهاء الله

به نام خلاق عالم

لسان عظمت در این لیله **دلم** اوراق و اِماء خود را ذکر می فرماید تا به نفعات ذکر الهی فائز شوند لازال عباد و اِماء در ساحت امنع اقدس مذکور بوده و هستند یعنی نفوسی که به بحر اعظم توجه نمودند و به افق اعلی ناظرند یا آمنه شکر کن مقصود عالم را که تو را مؤید فرمود بر امری که اکثر عالم از او محتجبند و مزین نمود شما را به برادری که شماتة اعدا و سطوة امراء و ضوضاء علما و ظلم جباره و تعدیبات **فراعنه** او را از مطلع نور احدیه منع ننمود اشکری **ریک** بهذا العزّ المبین یا فضّه ان شاء الله بر امر مستقیم مانی **گمراهان** در کمینگاهان مترصد بوده و هستند حمد کن مقصود عالم را که تو را مؤید فرمود بر اقبال **به او** در ایامی که علمای عصر بر اعراض مشاهده می شدند یا ام ایمن در سجن اعظم حقّ جلّ جلاله به ذکر شما مشغول **گواه** این بیان این **لوح** مبین الّذی یجد منه کلّ ذی حبّ عرف عنایة الله و قمیصه طوبی للفائزات و طوبی للفائزین بهاء علیک من لدی الله ربّ العالمین.

مقابله شد

ط جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله

بسمه المقتدر علی ما کان و ما یكون

سبحان الّذی نزلّ الآیات لقوم یشرعون انّما لفصل الخطاب بین العباد طوبی لقوم یفقهون قل انّ المیزان یمشی لو انتم تعرفون و انّ الصراط **ینطق** لو انتم تسمعون قل هذا لهو الّذی اضطرب منه الابطال و ارتعد منه الآیات ان انتم تعلمون هذا لهو الّذی **لا یقاس** باحد ان انتم فیهِ **تتفکرون** قل هذا ما قرء ما عندکم و ما کان من الّذینهم یتعلّمون قل عنده علم کلّ شیء یشهد بذلك ما ظهر منه **ولکنّ** الناس

اکثرهم

*** ص ۴۱۵ ***

اکثرهم لایتعقلون ان یا علی قبل اکبر قد حضر کتابک لدی الوجه الّذی ارسلته لعبد الحاضر لدی العرش و اطلّعنا بما فیهِ انّ ربک لهو العلیم الخبیر تمسک **بجبل** الحکمة فی الاعمال کلّها هذا حکم الله فی اکثر الالواح **ولکنّ** الناس اکثرهم من المحتجبین قل یا قوم **لاتجاوزوا** عنه و لاترتکبوا ما **یشتعل** به **نار** **البغضیا** كذلك قضی الامر من الله مالک الاسماء ان انتم من العارفين لاحتزن من شیء ثم استقم علی الامر انّ ربک خیر الحافظین نور الوجه بانوار ذکر ربک و القلوب باسمه المقتدر علی العالمین ان یا علی انا نذکرک فی اکثر الاحیان و **نری** ما انت علیه انه لهو العلیم الحکیم انّ هذا **لفضل** الله علیک **لا یعادله** شیء فی الارض انّ ربک لهو المقتدر القدير انما بهاء علیک و علی من معک من الّذین اقبلوا الی الله العزیز العظیم.

مقابله شد

ط جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله مالک القدر

أنا المظلوم الحزین

در این حین که آسمان می گرید و سحاب نوحه می نماید مالک قدر در اعلی مقام قصر علی اکبر را ذکر می نماید الّذی فاز بالاقبال و العرفان و الایقان فی اول الاّیام علیک بهائی و عنایتی این هنگام که یک ساعت از روز باقی کتاب اعظم الهی به این کلمه غلبا که مطلع اوامر و **احکام است** نطق فرمود یا حزب الله یوم یوم **الله** و امر الله جهد نمایید شاید در این یوم مبارک از ما عند القوم به حضرت قیوم توجه نمایند و از ما عند الخلق به حقّ تمسک جوید طوبی از برای نفسی که یوم را شناخت و عرفش را یافت و بما ینبغی قیام نمود یا علی قبل اکبر

*** ص ۴۱۶ ***

علیک بهاء الله مالک القدر جناب اسد علیه بهائی حاضر و تو را ذکر نمود انا سمعنا **ندائک** و ما ناجیت به الله **ربک** و ربّ العرش العظیم **اجبناک** بهذا **الکتاب** المبین حزب الله را تکبیر برسان و به عنایت و الطاف حقّ بشارت ده باید کلّ به تألیف قلوب مشغول باشند و از **ماسوی الله** فارغ و آزاد صد هزار

طوبی از برای نفسی که الیوم بر خدمت امر قیام نمود و از برای خدمت مراتب بوده و هست از خدمت‌های اعظم یکی تألیف قلوب است باید موقفین و مخلصین به این امر عظیم توجه نمایند تا اشراقات نیر اتحاد قلوب را منور نماید از قبل و بعد کل را به اتفاق وصیت نمودیم آنه هو الناصح العظیم و هو المقتدر الغفور الکریم. چند یوم قبل شما را ذکر نمودیم از حق می‌طلبیم به آن فائز شوی و از بحر معانی بیاشامی و جُرعه‌ای از آن بر عباد می‌ذول داری آن ربک هو الجواد الکریم الهاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی من معک و یسمع قولک فی امر ربک المهیمن القیوم جناب امین علیه بهائی را تکبیر می‌رسانیم شما و او و علی حیدر **علیکم** بهائی را در امور جناب عین و با علیه بهائی و عنایتی وصیت می‌کنیم و شما را مخصوصاً امر می‌نماییم به تألیف قلوب امروز باید کل در ارتفاع کلمه مبارکه ساعی و جاهد باشند و این **نمی‌شود** الا بعد از تالیف قلوب و اتحاد نفوس و اعمالی که در زیر و الواح از قلم اعلی نازل شده طوبی للعاملین. مقابله شد

ط **جناب** علی اکبر قبل علیه بهاء الله

هو الظاهر الباهر العظیم الحکیم

هذا کتاب من لدی المظلوم الی الذی اقبل الی القیوم و شرب الزحیق المختوم

من ید

*** ص ۴۱۷ ***

من ید عطانه فی یوم فیه اعرض القوم عن الله المهیمن القیوم قد نزلت الآیات علی شأن طافها ملکوت البیان یشهد بذلك من ینطق فی کل شأن انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزیز الودود ان الهاء فی بحر البلاء یدعو من احبه و طار فی هوائه و اخذ کتابه بقوة ما منعه الجنود هل یقدر احد ان یحصی ما انزله من سماء فضله و هل یقدر احد **ان** یحصی ما ورد علیه فی سبیل الله لا و مالک الوجود یا ایها الناظر الی وجهی انا امرنا الناس بالبر و التقوی و نهیناهم عن البغی و الفحشاء و هم نبذوا الاول و اخذوا الآخر اشهد انهم نبذوا حکم الله ورائهم و اخذوا ما امروا به من **مطالع** الاوهام و الظنون قل یا معشر البشر هذا یوم فیه ینادی مالک القدر فی منظره الاکبر و یدعو من سئى بعلى قبل اکبر الذی اقبل الی الافق الاعلی فی اول الايام و اخذه جذب النداء علی شأن ترک ما عند القوم و اخذ ما امر به فی لوحه المحتوم یا ایها الشارب رحیق بیانی و کوثر عطائی و سلسبیل ثنائی حضرت رضا علیه بهائی و عنایتی به نیابت در حالتی که نیر اذن اشراق نموده بود قصد مقام نموده و به زیارت فائز قد عمل فی سبیل الله ما زنته الله بطراز القبول و الرضا انه هو المقتدر علی ما یشاء و هو الحق عالم الغیوب مع انقلاب عالم و نفاق اکثری از امم و اشتعال نار بغضا حق جل جلاله توفیق عطا فرمود و اولیا را به شریعه محبتش راه نمود سبحان الله خائنین و قاطعان طریق

*** ص ۴۱۸ ***

در هر جتی موجود و بر هر مرصدی قائم مع ذلک قلم اعلی متحرک و صبرش مرتفع و ندایش بلند نشهد انه هو المقتدر علی ما یشاء لایمنعه سطوة الظالمین و لا ظلم المعتدین نامه‌های شما که به عبد حاضر ارسال نمودید و همچنین به اولیای دیگر کل در ساحت اقدس حاضر و به اصفا فائز ان شاء الله جواب از سماء اراده نازل و ارسال می‌شود لتعترف حقیقة الوجود بجموده و کینونة العطاء بعطائه انه هو الفضال العظیم الخبیر. حبیب الله علیه بهائی و عنایتی بعد از رجوع به افق ظهور به لقا فائز و از کأس وصال مرزوق و ورق که مزین بود به اسامی اولیا به ساحت اقدس ارسال داشت و از برای هر یک اظهار عنایت طلب نمود و هر یک فائز شد به آنچه که از برای آن از عدم به وجود آمده و از برای هر یک نازل شد آنچه که کنوز ارض به آن معادله ننماید انک کنت معی و رأیت امواج بحر بیانی و تجلیات شمس عنایتی طوبی از برای نفوسی که هر یک موجی اخذ نموده و به آن فائز گشت **بگو** این موج را فوج منع ننمود و این قدرت را تعدیات امم ضعیف نساخت نجات وحی عالم را احاطه نموده و نصایح و مواعظ الهی بر الواح وجود مرقوم زود است منصفین ظاهر شوند و شهادت دهند بر قدرتی که در عالم مثل نداشته و نظیرش مفقود یا ایها القائم لدی العرش اگر در جواب بعضی تأخیر رود سبب و جهتش معلوم باید به یقین مبین بدانید که ذکر هر یک در ساحت اقدس بوده و هست قل الهی الهی اید اولیائک علی التمسک بحبل رضائک فی کل الاحوال ثم قدر لهم ما یقرهم الیک فی کل الاحیان انک انت

الغنی

*** ص ۴۱۹ ***

الغنی المتعال لا اله الا انت العزیز المتان. مقابله شد

جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله

به نام دوست **پکتا**

یا علی امروز نفس برهان بانه قد اتی الرحمن ناطق و جمیع ذرات به استوای هیکل قدم بر عرش اعظم شاهد و **گواه** مع آنکه حق جل جلاله به کمال ظهور ظاهر و انهار منیعه بدیعه از یمین عرش جاری، مشاهده می‌شود کل ممنوع و محرومند سبب و علت این حجاب اکبر بوده و خواهد بود یا علی از

زلزال کوثر عرفان بر اهل امکان مبذول دار تا این شئونات عرضیه ترابیه بالمره رفع شود و قلوب به قدرت الهیه قوی و محکم گردد نفسی که مقدس از شئونات نفسیه است و با جمیع اهل عالم به کمال محبت و شفقت البتّه خوف او را اخذ ننماید و از اختلالات عالم **تراب مضطرب** ننگرد از قبیل حقّ کلّ را تکبیر برسان و بگو اگر به اصغای یک **ندا** فی الحقیقه فائز شوید و یا یک قطره از این دریا بیاشامید حقّ آشامیدن البتّه جمیع عالم را به مثابه کف تراب مشاهده نمایید **لعمری** اذّا لاتأخذکم الاحزان و لاترون الاضطراب كذلك شهد ربکم العظیم الحکیم ان شاء الله کلّ مقامات خود را به اسم الله حفظ نمایید قل ایاکم ان یتنوعوا انفسکم عمّا قدر لکم فی کتاب الله ربّ العالمین بلایا و رزایا که در سبیل حقّ وارد شده جمیع عند الله مذکور و در کتاب مسطور قدر خود را بدانید چه که فائز شدید به امری که افراد و اوتاد از او غافل مشاهده شدند قل ان اشکروا ربکم المعطى الکریم *** ص ۴۲۰ ***

یا علی قبل اکبر علیک بهاء مالک القدر من شطر السّجن و يقول البهاء **علیک** و علی الدّین تمسکوا باسم الله و عملوا بما انزله **الرحمن** فی کتابه المبین. مقابله شد

جناب علی قبل اکبر علیه بهاء ۶۶

بسی العزیز العظیم

قد بشرّ البیان من فی الامکان بهذا الظهور العظیم قال انّ الذی یأتی اتّه لهو القیوم علی من فی السموات و الارض و یشهد له ما ینظر من عنده اتّه لهو الغیّ العزیز الحمید قال اتّه لایشار باشارتی و لایعرف بکتابی و لایوصف بما فی العالم یشهد بذلک مالک القدم فی هذا المقام الکریم اتّا نعبر ما فی البیان بعبارات شتی لذکر ما هو المقصود فیهِ من لدن مبشّری العظیم لعمرا لله اتّه ما اراد من البیان الّا الرحمن و استوائه علی عرشه العظیم قل یا قوم خافوا الله و لاتنکروا الذی یشهد له کتب الله ربّ العالمین **لولا**ه من ینبئکم الی الله و من **یعرفکم** صراطه المستقیم قل به ظهرت الحجّة فی الاعصار و نطق البرهان فی الامکان اتّه **لا اله الا انا الکریم** اتّا ذکرناک بهذا اللّوح لتعرف فضل مولاک و تشکره و تذکره بالحکمة انّ ربک لهو المعلم الخیر کبّر من قبلی احبائی و ذکرهم بآیاتی ثمّ اشربهم ریحق الاستقامة باسمی **المهیمن** علی من فی السموات و الارضین. مقابله شد

هو الظاهر من افق الابهی

الهی الیه اشهد هذا الیوم یومک الذی کان مذکوراً فی کتیبک و صحفک و زبرک و الواحک

و اظهرت

*** ص ۴۲۱ ***

و اظهرت فیهِ ما کان مکنوناً فی علمک و **مخزوناً** فی **کنائز** عصمتک استلک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی به ارتعدت فرائض الامم بان تؤیّد عبادک و امائک علی الاستقامة علی امرک و القيام علی خدمتک انک انت المقتدر علی ما تشاء فی قبضتک زمام الاشیاء تحفظ من تشاء بقدرتک و سلطانک انک انت القویّ الغالب القدير. مقابله شد

بسی الناطق من افق البیان

یا علی قبل اکبر ندایت به افق اعلی رسید ناله و نوحهات را در فراق سدره منتهی اصغفا نمود جمیع اشجار و اثمار و اوراق شهادت می دهند بر عنایت حقّ و فضلش حقّ **گواهی** داده و می دهد بر اقبال و استقامت و خدمت و ذکر و ثنای آن جناب محبوب یکتا را. الواح منزله شهادت می دهند بر عنایت حقّ جلّ جلاله اگر تأخیر در ارسال مشاهده شود نظر به حکمت بوده که مباد در آن محل نفسی اطلاع یابد و سبب ضوضای جدیده گردید آن جناب باید در کلّ حین از کاس فرح و سرور بیاشامند چه که فی سبیل الله بر شما وارد شد آنچه که ملاً اعلی از آن **گریستند** و نوحه نمودند نامهات نزد مظلوم قرائت شد لله الحمد به طراز حمد و شکر الیه مزین بود هذا ینبغی لک و امری المحکم المتین البهاء المشرق من افق ملکوتی علیک و علی من معک و علی من قام و قال الله ربّی و ربّ من فی السموات و الارض و ربّ العرش العظیم یا ایّها النّاظر فی آخر البیان نوصیک بالصبر و الاضطبار فی ما اراده الله ربّ العالمین.

مقابله شد

*** ص ۴۲۲ ***

یا علی قبل اکبر اتّا نذکرک من شطر منظری الاکبر لتسمع ندائی و تجد نفسک فی فرح عظیم لعمری قد کنت معکم اذ دخلتم فی السّجن طوبی لکم ثمّ طوبی لکم بما حملتم البلیا فی سبیلی و الرزایا فی اعلاء کلمتی و ارتفاع امری انّ ربک لهو البصیر طوبی للذین دخلوا حصن عرفانی و **طاروا** فی هوا حیّ و شربوا ریحق وحیّ و اخذهم سُکر خمر بیانی علی شأن انقطعوا عن **سوائی** و توجّهوا الی وجهی و اقبلوا الی افق فضلی و **تمسکوا بحبل** عنایتی و تشبّثوا بذیل کرمی اّهم من الذین ینذکرهم السن العالم و یخضع لاسمائهم کلّ الامم یشهد بذلک لسان عظمتی و ملکوتی بیانی و هذا القلم الذی یستنّ فی مضمّار العرفان و **انا الخیر** انّ الذین **فازوا بالسّجن** قد فازوا بذكر قلمی الاعلی و اتّه لاعزّ الاشیاء لعمرا لله لایعادل به ما خلق بین الارض و السماء طوبی ثمّ طوبی لمن تشرف بطراز الاستقامة اتّه من اعلی الخلق فی کتاب الله انّ ربک لهو العظیم کبّر من قبلی علی وجوههم قل طوبی لوجهکم بما توجّهت الی وجه الله و

لقلوبكم بما تقرّبت الى الغاية القصوى و لنفوسكم بما اقبلت الى الافق الاعلى قد ذقتم في سبيلى كأس البلاء ان اشربوا اليوم من يد عطائى رحيقى الابهى و كوثرى الاصفى لا قول هنيئاً لكم و مريئاً لكم في ملكوت الانشاء كذلك يذكركم الله باحسن الذكر انه لهو الكريم ان افرحوا باسمى ثم اشربوا بذكري انا توخّهنّا اليكم و تكبر على وجوهكم من هذا المقام الجميل قد كنت محزوناً لحزنكم و تفرح في هذا الحين بما يذكركم الله بنفسه جزاء ما عملتم في سبيله المستقيم لو يجدون احبائى لذّة البلايا في سبيلى ليقدموا الهدايا باسمى لاعدائى جزاء ما عملوا بهم لانّ بهم بلغوا هذا المقام الذى يذكرهم جمال القدم في هذا السجن العظيم

قد اشتروا

*** ص ٤٢٣ ***

قد اشتروا لانفسهم مقاماً فى السّقر و لكم مقاماً فى منظرى الاكبر تعالى من لا يضرّ محبّيه ضرّ العالم و ظلم الامم فيا بشرى لنفس عرفت ما نطق به لسانى العزيز. مقابله شد

هو الله تعالى شأنه الحكمة و البيان

يا ايّها الشّارب رحيق بيانى و الطّائر فى هواء محبّتى اسمع شهادتى انه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العليم الحكيم ذكر اوليا را نموده ايد و از براى هر يك خواسته ايد آنچه را كه در كتاب الهى باقى و مغلّد است نفوس مذكوره مذکور بوده و هستند از براى هر يك مقدرّ شده آنچه كه عقول و نفوس اهل عالم از ادراك و احصاى آن عاجز و قاصر است وقتى از اوقات به نيايت جناب عين قبل با عليه بهائى و عنايتى توخّنه نماييد و عمل كنيد آنچه را كه اهل مرسلين بوده اهل بهاء يعنى نفوسى كه بر اعانت قيام نموده اند و به خدمت مشغولند هر يك به آثار قلم اعلى فائز نسل الله ان يؤيد الكلى على ما يحبّ و يرضى از قبيل مظلوم هر يك را تكبير برسان و به عنايات حقّ جلّ جلاله مسرور دار بحر آيات الهى مواج و انوار نير فضل از افق اراده اش مشرق و لانج سوف يظهر مقامات الّذين اقبلوا الى الافق الاعلى و اعترفوا بما نطق به لسان العظمة فى مقامه الابهى در هر حين از سماء عنايت ربّ العالمين به مثابه امطار آيات نازل بل اعظم ولكنّ القوم فى وهم مبين و ربب عظيم جناب نبيل ابن نبيل از اول ايام الى حين به عنايت فائز و به خدمت مشغول ولكن در مدينه كبره بر ايشان وارد شد آنچه كه سبب حزن مقررين است به اذن ابن مظلوم در آن ارض وارد و به رضا فائز از حقّ جلّ جلاله مى طلبيم احزان وارده را به فرح اعظم تبديل فرمايد و نسله تعالى ان يقربه و يكتب

*** ص ٤٢٤ ***

له الحضور أمام وجه المظلوم انه هو المقتدر القدير يا نبيل قبل على جناب على قبل اكبر عليه بهائى و عنايتى مكرّر ذكرت را نموده انه وفي بالعهد و ذكر اولياء الرّحمى فى ورق و ارسلها لى المظلوم اجبناه فى هذا الحين بهذا اللّوح المبين از حقّ مى طلبيم اولياى خود را در جيمع احيان مؤيد فرمايد بر آنچه سبب اصلاح عالم و علّت راحت امم است لعمري يظهر منهم ما اراده الله ربّ العرش العظيم آنچه از براى هر يك از اوليا در كتاب الهى نازل شده البتّه ظاهر مى شود سطوت و ثروت و عزّت و رفعت و جنود و صفوف و مدافع و بنادق و ظلم و اعتساف آن را منع نكند انه هو المقتدر القدير و هو السّامع الخبير. مقابله شد

ط جناب على قبل اكبر عليه بهاء الله

هو الاقدس الابهى

شهد الله انه لا اله الا هو و الذى يقول انه لهو الذى قال فى ازل الازال اننى انا الله الواحد المختار انّ الّذين اعرضوا عن الوجه هل يميّزون بين النور و الظلمة لا و مالك الايجاد ينكرون الشّمس و سلطانها و الحجّة و برهانها و يقولون ما لا قاله اهل الفرقان و لا الّذين اعرضوا عن الله فى القرون و الاعصار و اذا قيل باى حجّة اعرضتم عن الله يقولون ما قاله آباؤهم من قبل آلا آتهم من اهل الضلال يشربون الصّديد و يظنون انه كوثر الحيوان يعبدون العجل و يتوهّمون انه مالك الايجاد قل تبا لكم بما اعرضتم عن الافق الاعلى و سحقاً لكم بما زلت اقدامكم عن سواء

الصّراط

*** ص ٤٢٥ ***

الصّراط قل هذا يوم فيه ارتفعت اعلام الظّهور و نصب الظّهور الصّراط و نسفت الجبال انا رأيناك مقبلاً الى افقى انزلنا من ملكوتى ما ينفعك فى ممالكى و انا الغنى المتعال. مقابله شد

س م جناب على قبل اكبر عليه بهاء الله

الاقدس الامنع الابهى

ان يا على ان استمع نداء ما كان و ما يكون من هذا الاسم المكنون الذى ينادى باعلى التّداء بين الارض و السّماء انه لا اله الا انا المهيمن القيوم ان افرح بفرحى فى هذه الايام التى احاطتنى البلايا من كلّ الجهات يشهد بذلك ربك المهيمن على كلّ شاهد و مشهود اياك ان تحزنك شئون الملك كن كما كان

موليك ان استقم على الامر بالحكمة و البيان كذلك امرناك من قبل و في هذا اللوح المحفوظ انا ارسلنا اسمنا الى الديار لذا نزلنا لك هذا اللوح لتقر به عينك و تقرأ للذبيهم اقبلوا الى الله العزيز الودود انا اطلعنا ما حملته في سبيل الله و سمعنا ما ذكرته بين عباده انه لهو الحق علام الغيوب ان اذكر من قبلي احبائي ثم اجمعهم على صراط الله المهيمن القيوم. مقابله شد

ط جناب ملاً على اكبر عليه بهاء الله

العلی الابهی

يا عبد الناظر قد اقبلنا اليك بما اقبلت الى الله رب العالمين و توجهنا

*** ص ٤٢٦ ***

اليك بما توجهت الى مطلع الامر ان اعرف و كن من الشاكرين من اشتغل بذكري بين عبادي اذكره في ملكوتي و ممالك قدمي ان رحمتي سبقت كل شيء و انا الغفور الرحيم طوبى لمن وجد و اقبل و نبذ و اخذ و سمع و اجاب انه من الفائزين لا يحزنكم سجنى و بلائى و عسركم و بلانكم لعمرى ورائكم بحر السرور يشتاقل لقائكم سوف تدخلونه باسى العزيز المنيع قد قدر الله السرور في ظلى من خرج عنه انه من الهانمين اهل الهاء يرون فناء الاشياء كما يرون الشمس في السماء اولئك من سگان مداين البقاء لا يحزنهم ضرر المشركين لوتحزن اجسادهم يجدون ارواحهم في بشاره و فرح مبين انا وجدنا من كأس الضراء حلاوة الكوثر و التسنيم في حب الله و سبيله اذ تشهد بذلك جوارحى و تقول اى و رب العرش العظيم كن على شأن يجدون منك اهل مملكتى نفحات قميصى و سبح بحمد ربك و كن من الذاكرين ان الذين غرتهم الدنيا اولئك ليس لهم من محيص سوف تمر عليهم ریح صرصر و يجعلهم كهشيم محتظر او كهباء منتشر و يرجعهم الى السقر ان ربك لهو المقتدر القدير تضحك الدنيا لمريدها و تقول هل رأيتم متى خيراً او وفاء لو يقول احد بلى تصيح و تقول قد كذبت و رب الكرى الرفيع ذر الدين اعرضوا عن الله و اقبلوا اليها ثم ول وجه قلبك شطر الله العزيز الكريم ان اعرف قدر ما نزل لك و ارسل اليك ثم اقرنها في البكور و الاصيل

بل في كل

*** ص ٤٢٧ ***

بل في كل الاحيان انه مع عباده الذاكرين قل الحمد لك يا اله العالمين و معبود من في السموات و الارضين. مقابله شد

ط جناب على قبل اكبر عليه بهاء ٦٦

بسى العليم

هذا يوم فيه ينادى العالم و يبشر الكل الى الله رب العالمين ان الذى سمع انجذب و توجه الى الفرد الخبير هذا يوم فيه اخذ سكر الرحيق كل مقبل اقبل الى العزيز الحميد انا نذكر من فاز بذكر يستفرح به الملاء الاعلى و يبقى بدوام ملكوت الله العليم الحكيم قل يا اهل البيان تالله قد اتى الرحمن بسطان لاتمنعه اوهاكم و لا ما عندكم من قصص القبل اتقوا الله و لاتكونوا من الظالمين ائ ظلم اعظم عما ظهر منكم قد انكرتم حجة الله و برهانه اذ اتى بسطان غلب من في السموات و الارض كذلك يخبرك العليم انا اخبرناك بما ورد علينا من ملاء البيان بعد ما وصيناهم بلسان مبشر في كل لوح و في كل كتاب مبين. مقابله شد

الاقديس الابهى

هذا كتاب من لدن عزيز كريم الى الذى آمن بالله الفرد الخبير لياخذه سكر خمر البيان على شأن ينطق بذكر ربه الرحمن منقطعاً عن العالمين يا عناية قد اخذك عناية الله اذ جرى ذكرك من قلم القدم و نزل لك هذا اللوح الدرر المنيع ان اشكر ربك بهذا الفضل الاعظم و قل لك الحمد يا محبوب من في السموات و الارضين اسلك باسمك الابهى

*** ص ٤٢٨ ***

الذى به اضطربت مطالع النفس و الهوى بان تؤيدنى على ذكرك و ثنائك بين عبادك و تكتب لى ما كتبت له لعبادك المقربين انك ممن حضرت كتابه لى العرش فى السجن الاعظم بذلك قدر لك فى اللوح مقام كريم ان افرح بما كنت مذكوراً لى الوجه ان ربك لهو العليم الخبير من اراده انه يذكره و ينادى فى كل الاحيان و يدعو من فى الاكوان الى صراطه الواضح المستقيم و الهاء عليك و على المخلصين. مقابله شد

بسى المظلوم الغريب

لعمري ناحت كتب العالم و صاح مولى الامم بما ورد على المظلوم من كل ظالم بعيد بالغير منعوا عن البحر الاعظم و بالصديد كفروا بالله رب العالمين اشتغلوا بالاهوام معرضين عن الله رب العليم الخبير انا سمعنا نداءك اجبتك و تأمرك و الذين آمنوا بما نزل فى كتابى المبين قل ضعوا ما عند القوم و خذوا ما اوتيتهم من لى الله رب العالمين قل لا يغنيكم اليوم خزائن الارض كلها و لا ينفعكم ما عند الناس اتقوا الله و لاتكونوا من الظالمين طهروا اذانكم

لتسمعوا ما تنطق له الاشياء كلها و قدسوا الابصار لمشاهدة هذا النور الساطع المبين قل لعمركم قوه العالم و لا صفوف الملوك و السلاطين اقبلوا بالقلوب الى المحبوب و لا تتبعوا كل جاهل مريب الملك لله رب العرش العظيم. مقابله شد

جناب حبيب مكرم على قبل اكبر عليه بهاء الله ملاحظه نمایند

*** ص ۴۲۹ ***

بسمه الاقدس الامنع العلى الابهى

حمد حضرت مقصودى را لايق و سزاست كه به اراده غالبه و حكمت بالغه صفوف بيان را بياراست و به اين جنود روحانى افنده و قلوب نورانى را تصرف فرمود جنودش نفحات وحى و قائده اراده اش. به يك كلمه عُلْيَا اهل ناست انشاء و ملاً على را تسخير نمود قدرت عالم نزد قدرتش خاضع و كتب امم نزد بيانش خاشع نفوذ كلمه اش را ظلم ظالمين سدّ ننمود و قدرت قلمش را منع مانعين باز نداشت در هر يوم نداء مظلومين از هر جهتي مرتفع و نار ظالمين در هر حين مشتعل **ولكن** نار غضب اشرا در اخيار تأثير ننمود و ظلم فجّار ايشان را از تقرب به حقّ باز نداشت چه كه به نار محبت الهى مشتعلند و به نور آفتاب امر منور هر بصيرى متخيّر و هر خبيرى متفكر مخصوص اين ايام كه در مدينه عشاق غوغاها و شورشها است خطيب اول به مرقات عشق صعود نمود و بر عرش فنا مستوى و به اين كلمه مباركه نطق فرمود اى ملاً عشاق نفحات وحى الهى قلب را جذب نمود و اختيار را از قبضه اقتدار اخذ كرده اراده آنكه روح را نثار دوست يكتا نمايم شايد عالم مرده زندگى يابد و عباد پژمرده تازگى سبحان الله در آن حين در معشر عشاق **وله** و جذبي ظاهر كه اقلام عالم از ذكرش عاجز و قاصر است جلّت عظمة ربنا و جلّ امره و عزّ اسمه و اقتداره در هر يوم بل در هر حين به اسم مبارك قيوم رحيق مختوم عطا مى فرمايد

*** ص ۴۳۰ ***

ولكن طالب قليل و قابل مفقود سبحانك يا اله الوجود و مربي الغيب و الشهود اسئلك باسمك الودود الّذى به جرى فرات محبتك عن يمين **عرشك** و نزلت امطار رحمتك من سماء عطائك بان **[جا افتاده]** اوليانك على الصبر فى ايامك و الاصطبار عند ظهور قضائك و قدرك طوبى لكيد ذاب فى حبك و لقلب تشبّك **لفراقك** و لدم سفك فى سيلك و لرأس ارتفع لاعلاء كلمتك و لحلقوم زار حبل الاعداء لاظهار امرك و طناب الاشقياء شوقاً للقائك و ابرازاً **لقدرتك** اى ربّ ترانا طائفين حول عرش ارادتك و كعبة **مشيتك** و ارواحنا منتظرة بدابيع امرك اى ربّ فاقبل منا بوجدك و كرمك لئنفضها أمام وجهك فى ايامك و لو أنّها لاينبغى لساحة **عزك** و جلالك و لايليق لبساط عظمتك و اجلالك **ولكن** اسئلك بالاسرار المكنونة فى علمك و اللئالى المخزونة فى اصداف عمان حكمتك بان تقبل منا ما لا يكون قابلاً لامرك و انفاقه فى حبك اى ربّ **أنا عبدك** و ابن امتك و اكون موقناً بانّ اعمالنا لاينبغى لعزّ بهانك و لايليق لحضرتك و لا لفناء بابك الّذى فتحت وجودك على كلّ الوجود من الغيب و الشهود و عزتك يا مقصود الكائنات و محبوب الممكنات لاتسكن قلوب اوليانك الا

*** ص ۴۳۱ ***

الا لشهادتهم فى سيلك و لاتفرح افندتهم الا بسفك دماهم فى حبك طوبى لارض تبليل عليها عاشقيك و لنفس فازت بلحظات عين رحمتك و طوبى لبقعة تزينت بدماء محبتك و تمرّ عليها نسائم فجر ظهور عنایتك اى ربّ ترى و تعلم انّ ابن الدّنب افرس غنمك و عقر ناقتك بذلك ذابت اكباد اوليانك و احترقت افنده اصفيانك اى ربّ ترى عبرات المقرّبين جاربه امام عينك بما ورد على احبانك فى بلادك آه آه انّ الخزن اهلكنى و الصبر كاد ان يتركى و يفارق عنى و عظمتك و سلطانك عزيز على عبدك بديع ان يراك مظلوماً ما بين ايدى طغاة خلقك و بغاة عبادك فآه آه انّ الرقطا لدغ الحبيب بظلم ناح به اهل سرداق عظمتك و كبريانك سبحانك يا الهى و سيّدى و سندی و محبوبى و غاية **رجائى اسئلك** بوجدك الّذى به ظهر الوجود و باسمك الّذى به خرقت حجبات المهوم و بالعصاء الّتى بها فلقت **البحر** و دمرت بها اسياف الدّهر بان تقدّر لاوليانك من قلمك الاعلى ما يجذبهم الى الدّرورة العليا اى ربّ تراهم مقبلين **اليك** و متمسكين باذيال كرمك و عطائك ثمّ اسئلك يا اله الاسماء باياتك الكبرى و اسرارك الّتى كانت مخزونة فى علمك بانّ تويّدنى و اصفيانك على الاستقامة على حبك و امرك انك انت المقتدر القدير اى ربّ زين حضرت السلطان بانوار نير العدل و الانصاف و نور بهما قلبه و ظاهره و باطنه اى ربّ **عزجه** الى معارج **الرحمة** و الشّفقة و العطاء ثمّ الهمة ما يقربّه اليك يا مولى الورى و ربّ العرش و الترى اى ربّ وقفه على ما تحبّ

*** ص ۴۳۲ ***

و ترضى ليتوجه الى انوار وجهك و يحفظ اغنامك من ذناب الارض و اشرارها انك انت المقتدر الّذى لايمنعك شىء من الاشياء و لا اسم من الاسماء و لا ظلم الّذين كفروا بيوم الدّين الّذى ينادى الملك لله ربّ الارض و السّماء و مالك نبأ العظيم سبحان الله انّ اليوم ينطق و القوم لايسمعون و النور ينادى و الناس لايشعرون نسل الله ان يوقّق عباده و يقربهم اليه انه هو المقتدر القدير. نامه ان حبيب مكرم رسيد و از افقش نير محبت مشرق و ساطع فى **الحقيقه** جميع كلمات و عباراتش به مثابه يك سدره ظاهره و به كلمه وجهت وجهى للّذى فطر السّموات و الارض ناطق ندايش شنیده شد تعالى الله الملك الحقّ المبين الّذى نطقها فى ايامه و اظهرها بارادته و غرسها بفضله نسل الله ان **يؤيدها** بتأييد لايعتره الصّمّت فى اقلّ من انّ الله هو العزيز المتّان و بعد

قصید ملکوت اعلیٰ نموده امام وجه عرض شد در آن حین امواج بحر عنایت و تجلیات نیر حقیقت به شأنی ظاهر که این عبد از تحریر آن عاجز و از تقریر قاصر و بعد برهه نطق لسان العظمة و قال جلّ جلاله و عمّ نواله أنا الشاهد الخیر یا ایها الشارب ریحی بیانی و القائم علی خدمة امری اسمع ندائی من السدرة التي ارتفعت فی الفردوس الاعلیٰ بمشیتی و ارادتی و امری الذی احاط الوجود انه لا اله الا هو الفرد الواحد المهیمن القیوم یا علی قد ماج بحر عنایتی و اشرق نیر فضلی فضلاً من عندی علی عبادی و هم **انکروا** ما ظهر اعراضاً عن الله ربّ ما کان و ما یكون نیدوا کتاب الله ورائهم متمسکین بما عندهم من الاوهام

و الظنون

*** ص ۴۳۳ ***

و الظنون قد فتحنا باب اللّقاء و هم عنه معرضون و اظهرنا من القلم الاعلیٰ لثالی العلم و الحکمة و هم عنها مبعدون قد ظهرت الاسرار و نشرت الآثار و برزت الاثمار و هم عنها غافلون ترکوا ما امروا به **متمسکین** بما نهوا عنه الا اثم لا یفقهون نیدوا ما ینفعهم و اخذوا ما یضرهم الا اثم لا یعرفون سوف یرون جزائهم عدلاً من الله مالک الوجود یا اکبر علیک بهائی و عنایتی ابن ذئب اشقی از والد محرومش ظاهر شده امروز در مضماری ظلم فارسی اسبق از او موجود نه در عنایت و فضل مظلوم تفکر نما و در شقاوت قوم. از اول امر الی حین نفوس معلومه را حفظ نمودیم به شأنی که غیر حقّ به آن **آگاه نه** عدم فساد سبب شهادت حبیب گشت طوبی له ثمّ طوبی له لعمرالله فائز شد به مقامی که مخلصین و مقربین آن را سائل و آملند لله الحمد به اکلیل استقامت مزین بود و به تجلیات انوار وجه منور اولیا را از قبیل مظلوم تکبیر برسان قل ایاکم ان تحزنکم شئوننا الاشرار او سطوة الفجار لعمری انّ الذی صعّد انه فاز بالفرح الاکبر **نسل** الله تعالی ان یؤید اولیائه علی ذکره و ثنائه **لیذکروا** ایامه و **انقطاعه** و توجهه و انفاقه فی سبیل الله ربّ العالمین از حقّ می طلبیم کلّ را تأیید فرماید بر حکمت و بیان و العمل بما انزله فی الکتاب انتهی. یا حبیبی بدیع مسجون شما را ذکر می نماید و می گوید الفضل لله المنة لله که از انوار تجلیات آفتاب حقیقت

*** ص ۴۳۴ ***

منورید و به ذکر مقصود عالم و به آثار قلم قدم مذکور و مسطور دیگر ذکر این عبد را مقامی نه و ثنایش را نزد بحر ثنا و شمس بیان شأنی نه قدرتش عالم را احاطه نموده و عنایتش امم را اراده اش ظاهر و مشیتش محیط تبارک اسم ربّنا در هر یوم از جذب کلمه علیا و آثار قلم اعلیٰ جوهر انقطاعی **امام** وجوه انام قصد صعود می نماید و خود را فدا می کند و احدی شاعر نه آیا غفلت ناس از چه پیدا شده و به چه دلیل و برهان از مقصود عالمیان گذشته اند و به اوهام خود **متمسکند** فی الحقیقه مرض اوهام عظیم است دریاق کامل باید و سقم ظنون قوی است معجون قوی شاید سبحان الله قدرت ظاهر و سلطنت الله مهیمن و باهر مع **ذلک** کلّ غافل از حقّ می طلبیم نقطه مداد را در این یوم مآب علت اتحاد فرماید و سبب اشتعال نماید امروز نار در سدره مبارکه مشهود و ناطق و نور از افق **ظهور** لائح طوبی از برای نفوسی که قصص کاذبه اولی ایشان را از مولى **الوری** منع نمود و محروم نساخت این ایام این مظلومان مابین حزن اکبر و سرور اعظم مشاهده می شوند از یک جهت دریای فرح موج و از جهت دیگر امواج حزن مشهود این ایام مقرّ عرش عگا بوده و دستخطی از حضرت مقصود به اهل قصر رسید قوله تبارک و تعالی اعلموا انّ الظالم عقر ناقی و الذئب افترس غنمی و الرقطاء لدغ من احبّتی انی لا اشکو بما ورد علی اولیائی **ولکن** یشکو مظاهر امری

و مطالع

*** ص ۴۳۵ ***

و مطالع **حکمی** قولوا الی الی بدل حزن اولیائی بالسرور و همهم بالفرح و اضطرابهم بالاطمینان و ذلهم بالعزّ و ضعفهم بالقوة و عجزهم بالاعتدال ای ربّ اسئلك بسلطان مشیتک و احاطة قدرتک و بحر اقتدارک بان تجعل احبائک مشارق اسمک الصبّار و مطالع اسمک الغفّار ثمّ عزّف الذین غفلوا فی ایامک عن اسرار اسمک الاعظم و نبأک العظیم و ما فات عنهم عند اشراق نیر ظهورک ثمّ ایدهم علی الانصاف انک انت المقتدر العزیز الوهاب انتهی. از زیارت این لوح امنع اقدس کبدها گداخت و حزن لایحیی وارد تا آنکه لوح دیگر که به آثار قلم اعلیٰ فائز بود زیارت شد قوله تبارک و تعالی هو العظیم الخیر امروز چه خبر است که جسد در ارتقاء و روح در طیران مشاهده می شود خبر این است رضوان جنت علیا به رضوان فردوس اعلیٰ مزده داده که روح مطهر مقدّس مبارکی از مدینه عشاق خود را فدا نموده و حال قصد مقصد ابهی و طواف مطاف ملاً اعلیٰ کرده و این حین می رسد امروز عشاق را شوری دیگر و جذبی دیگر است الی الی اید عبادک علی الصدق و علی الاقرار بأثارک **انک** انت القوى العظیم انتهی. به این لوح مبارک فرج و فرجی رسید که قلم از ذکرش عاجز است لو لا فرح البعد **لاهلکنا** حزن القبیل مقصود از این اذکار آنکه **آن جناب** بر امور وارده و تفصیل ارض سجن آگاه شوید شاید آنچه ذکر می شود سبب هدایت ناس گردد الی الی لا تطرد عبادک عن باب فضلک و لاتحرمهم عن بحر رحمتک سقیم ولو بالسوط الی یمین عرشک ثمّ ارزقهم فی یومک ریحی عنایتک انک انت المقتدر القدير لا اله الا انت الغفور **الرحیم** و بعد این عبد قصد مقرّ

*** ص ۴۳۶ ***

عرش نموده و بعد از ورود در ساحت امنع اقدس ملاحظه شد لسان عظمت به این فقرات ناطق سبحانک یا الهی لو لا البلیا فی سبیلک من این یظهر شأن عاشقیک و لو لا الزلیا فی حبیک من ائی شیء بیین مقام مشتاقیک و عزتک انیس محبتیک دموع عیونهم و مونس مریدیک زفرات قلوبهم و غذاء قاصدیک قطعات اکبادهم و ما الذّ سمّ الرّدی فی سبیلک و ما اعزّ سهام الاعداء لاعلاء کلمتک یا الهی احبّ فی حبیک ما قدرته و عزتک لا ارید الاّ ما ترید و لا احبّ الاّ ما انت تحبّ توکلت علیک فی کلّ الاعمال انتی. این مناجات از قبل مخصوص یکی از اولیا نازل شده و در این ایام مجدّد از لسان عظمت اصفا شد طوبی از برای نفوسی که قرائت نمایند و از بحر حیوان که در کلمات محبوب عالمیان مستور است بیاشامند یا حبیبی عرف وحی جان را تازه نماید و روح جدید بخشد حقّ معرضین بیان را هدایت کند و انصاف عطا فرماید به ظلّی ظاهر شده‌اند که مکامن ظلم و مخازن بغضای عالم از قبل و بعد متحرّی گشته‌اند تا چه رسد به عباد. باید آن حبیب و این مسجون از برای کلّ

استقامت

*** ص ۴۳۷ ***

استقامت طلب نماییم آنّه هو المؤید السّميع المجیب این ایام اولیای فاران در جوار ساکن و به حضور فائز در هر یوم از کأس عطا کوثر لقا آشامیده‌اند بحر وصال موجّ تعالی کریم ذو الفضل العظیم فی الحقیقه در فورانند و به نار محبّت مشتعل و به نور معرفت منور شب گذشته که شب بیستم جمادی الأوّل بود به قصر احضار شده‌اند و به عنایات مخصوصه فائز گشته‌اند الله الحمد اصحاب استقامت را اریاح عاصفه قاصفه مشرکین و ملحدین از امر مبین ربّ العالمین منع ننمود وقتی از اوقات این کلمات عالیات از بحر آیات اصفا شد قوله تبارک و تعالی دوستان محزون نباشید ظلم‌های اعدا سبب و علّت ظهور عدل است در عالم ظلم فرعون عدل کلیم را تدارک نمود انتی. البتّه این ظلم‌های عالم را عدل اعظم از پی بوده و هست شوکت الله را ضوضاء منع نمود و اعراض معرضین سدّ نکرد و آن حبیب سبب آن فعل شنیع را دانسته و می‌داند عدم قبول فساد سبب و علّت فیض اعظم شد از برای شهید مرفوع مرحوم. امور کلاً به حقّ راجع از او می‌طلبیم کلّ را فائز فرماید به آنچه که سبب ارتفاع و ارتقاء وجود است آنّه علی کلّ شیء قدیر اولیای آن ارض را از قبیل مسجون تکبیر و سلام برسانید از حقّ جلّ جلاله سائل و آلمم کلّ را حفظ فرماید و به مثابه بحر موج و نار سدره مشتعل نماید دوستانی که چندی قبل به شرف حضور فائز گشتند جناب ابن عطار و جناب امیرزا بزرگ و سائرین کلّ مذکور

*** ص ۴۳۸ ***

بوده و هستند این ایام نامه جناب عطار رسید و ذکر أسرا در آن مذکور نسل الله أنّ یؤیّده علی ما یحبّ و یرضی و یفتح علی وجهه ابواب النّروة و الغنی آنّه هو مولی الوری لا اله الاّ هو الفاتح المعطى الفیاض الفضال حضرت غصن اعظم و غصن اکبر روحی فداهما و حضرت ضیاء الله روح من فی الملکوت فداه سلام و تکبیر می‌رسانند و همچنین اهل سرادق عصمت و عظمت و فرمودند الحمد جناب ایشان در عرصه فضل و منظر اکبر و مقام اطهر مذکور بوده و هستند از حقّ می‌طلبیم ایشان را تأیید فرماید در جمیع امور و احوال آنّه هو المقدر العزیز المختار و جواب‌های بعضی از عرایض در این کرّه ارسال شد ان‌شاء الله هر یک از لثالی ثمینه بیان که در مخازن کلمات الهی مکنون است قسمت برند و به آن فائز گردند التور المشرق من افق کلمة الله علیک و علی من معک خدمت حضرت جمال علیه بهاء الله و جناب ابن ابهر علیه بهاء الله را ذکر و سلام و تکبیر می‌رسانم این ایام جواب عرایض ایشان و بعضی از اوراق و اِماء می‌رسد به قول ناس جای همه خالی است و به قول ما همه مذکور و موجود و حاضرند از خدا از برای کلّ آنچه را می‌طلبید و دوست می‌دارید می‌طلبیم الهاء علیکم و علی من معکم و فی بیتکم و علی کلّ موقن مستقیم. بدیع

مقابله شد

*** ص ۴۳۹ ***

حبیب روحانی جناب ورقا علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

۱۵۲

هو الله تعالی شأنه العظمة و الکبرياء

یشهد الخادم الفانی آنّه لا اله الاّ هو لم یزل کان مکنوناً فی کثر الغیب الی ان اتی المیقات ظهر من افق الابداع بالعظمة و الاجلال اذا نفخ فی الصّور و قامت القبور و صاح الصّائح و نفخ النّافخ و تزین العالم بطراز العرفان تعالی الرحمن الذّی اظهر نفسه بین الامکان و یطق فی ملکوت الانشاء و یتحرک فی کلّ حین قلمه الاعلی الذّی ما بقی من امر الآ و قد فصله بالحقّ و ما من سرّ الآ و قد اظهره بالعدل و ما من حکمة الآ و قد فسره بالفضل و ما من حکم الآ و قد ثبت به فی کتابه العظیم سبحان الکریم الذّی عرفنا نفسه و علمنا امره و هدانا الی صراطه المستقیم و بعد یا حبیب فؤادی قد حرکتنی نفحات حبیک محیوبنا و محیوبک و محبوب العالمین و هرّتی نسائم بیانک الذّی به ظهر اقبالکم و خلوصکم و استقامتکم و حکم و ودکم و قیامکم علی امر الله محبوب العالمین فلما اخذنی ذکرک صعدت الی المقام الذّی لا یشار بأشارتی و لا یدرک بأدراکی و لا یعرف بأوصافی و ما یجری من قلّی و مدادی فبعد ما حضرت سئلنی مولی العالم و مالک القدم عمّا فی یدی اذا فتحتّه بعد الاذن و عرضت ما عنّت عنادل حبیک علی افنان سدره الخلوص فلما انتهی نطق لسان العظمة

بما

لاقدر ان اذکره الى ان قال يا عبد الحاضر کبر من قبلي على من فاز بعرفاني و لقائي و التغمس في بحر برهاني و الطائر في هواء حبي و الشارب رحيق ذكري و ثنائي و المتوجه الى وجبي و القائم لدى بابي قل طوبى لك يا ورقاء بما اخذك جذب آياتي و انطقك في ايامي و اجتذبتك الى مقرى الى ان قمت تلقاء عرشي و سمعت ندائي و فزت باصغاء بياني فاعلم باليقين انا ذكرناك و نذكرک فضلاً من عندنا ان ربك لهو الغفور الكريم ان اطمئن بفضل مولاك ثم اذکره بالحكمة و البيان انه يؤيدک في كل الاحيان يشهد بذلك سگان ممالکي و حقاظ اسراری و مهابط وحی و مشارق اطواری و هذا اللسان العزيز البديع ان اذکر من قبلي اخاك الذي فاز في ايامي و طاف عرشي العظيم ثم الذين اقبلوا الى الافق الاعلى و تمسكوا بالاسم الاعظم الذي به ارتعدت فرائص الاسماء و بشرهم بذكري الجميل انتهى. مختصراً عرض می شود که مسافرين علمها بهاء الله در قصر که منظر اکبر واقع شده تلقاء عرش حاضر و بفته جمال قدم اذن رجوع فرمودند و فردای آن عازم حرکت بودند لذا این عبد مجال و فرصت نیافت که مفصلاً مراتب خلوص و محبت اظهار شود از حق جل جلاله سائل و آلمم که از بعد توفیق عنایت شود باری بعد از اطلاع به حرکت مسافرين این دو کلمه بر سبیل اختصار عرض شد تا از عنایات الهیه و الطاف نامتناهیة مسرور شوند و الواحی که خواسته بودند به عدد حرف مبارکه

ها

ها ارسال شد حسب الامر آنکه به قرعه قسمت نمایید یعنی بعد از وضو در زیر مندیلی گذارده شود و بعد به اسم هر نفسی دست برده یک لوح بیرون بیاورند و به هر که اراده نموده اند بدهند چه که ذکر اسامی فرمودند در این ایام جایز نه لذا رأس الواح اسامی نوشته نشده عرض دیگر تکبیر این خادم فانی را خدمت جناب اخوی علیه بهاء الله و ثنائه برسانید و مذکور دارید آنچه وعده شده بود وفا شد و لکن به شما نرسید ان شاء الله می رسد دیگر مجال ذکر تفصیل نیست و عرض دیگر جمیع دوستان آن ارض را از جانب این خادم فانی ذکر و ثنا و تکبیر ابدع ارفع اقدس ابهی برسانید الهاء ثم الثناء علیکم و علی احبائه الله في هناك. خ ادم ۱۵ ربیع الاول سنه ۹۷. مقابله شد جناب ورقاء علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

۱۵۲

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

مکتوب آن جناب که به طراز ذکر محبوب مزین بود به این عبد مرهوب واصل و نفعات عطریه عنبریه از کلمات و بیانات آن که در ذکر مالک احدیه مرقوم بود استنشاق شد یا روحاً لتلك التفتحات التي تسر بها رضوان افئدة المقربين و یا طوبی للسان الذي نطق بذكر الرحمن بين الامكان و لقلب الذي جرى منه

سلسبیل محبته ربنا العزيز العليم اسئله تعالى بان يحيي بمياه اذكارك سلطان الاسماء اشجار قلوب عباده الذين غفلوا عن نبأ الاعظم العظيم و ذكره الاكبر القديم ليجعل الكلك سدرات العرفان بين الاكوان و ينطقن الكلك بنداكن و يشهدن انه لا اله الا هو العزيز المتان. عرض می شود بعد از مشاهده کتاب نورانی به ساحت عرش حاضر شده عریضه ای که به ساحت امع اقدس معروض داشته بودند بتمامه تلقاء وجه معروض افتاد لوح بديع منيع از سماء فضل مخصوص آن جناب نازل و همچنين اسامی که مرقوم فرموده بودند جميع لدى العرش عرض شد نسبت به كل الطاف ما لانهايه ظاهر و مخصوص هر اسمی لوح منيع از سماء مشيت نازل و ارسال شد ان شاء الله كل به آن فائز گردند و از نفعات آیات منزلات که حقیقت جنان از نفعه از آن در حرکت و اهتزاز است به روح بديع و هيكل منيع به خدمت امر قیام نمایند و آنچه سزاوار اليوم است به آن ظاهر گردند و آن تقدیس نفس است اولاً عن ماسوی الله و بعد ظهور به اخلاق مرضیه و صفات ممدوحه و اذکار طیبه مابین برته لیعطر بانفاسهم الافاق و يستضي بانوارهم كل الاشياء تالله انهم اهل الهاء بين الوری عليهم بهاء الله و بهاء العالمين انما الذكر و الثناء و التكبير و الهاء عليك و عليهم و علی من معكم من احبائه الله. خ ادم ۶۶. مقابله شد

جناب

جناب میرزا يحيي مسيحي عليه بهاء الله

هو المشرق من افق سماء البيان

هذا فيه اخذ جذب النداء الذي ارتفع من شطر عكا طور سينا بذلك نادى الاشياء ليبيك يا مالک الاسماء و فاطر السماء طوبى لمدينة فازت بلقائك و لارض تشرفت بقدمك و ويل لمن سمع و انكر نبأ الله العزيز الحكيم و نادى الكرمل لك الحمد يا مقصود العالم و محبوب الامم بما اظهرت نفسك و

شرفتی بلقانک بعد ما اهلکتی نار فراقک اشهد بک ظهر ما کان مرقوماً فی الكتب و مسطوراً من قلم الله رب العالمین ثم ارتفع النداء من بیت لحم نادت و قالت لَبَّيْکَ یا من بک ماج بحر العرفان امام وجوه الادیان و لَبَّيْکَ یا من بک فتح باب الوصال بما سقبت عاشقیک من ید عطائک کوثر وصالک اسئلک بنفحات آیاتک و بما ارتفع من شطر سجنک بأن تؤید شعیک علی الاقرار بظهورک و الاعتراف بما اظهرته بوجودک اشهد انک وفیت بعهدک و ما وعدت به اولیائک و عبادک فی کتیبک و زبرک و جئت من افق الاقتدار بمجدک العظیم. به لغت نورا. ندای

*** ص ۴۴۴ ***

مولی الوری را بشنو امروز طور به لقای محبوب مسرور و به اعلی النداء اشیا را بشارت می دهد و صهیون به کلمه اسرعوا نطق می نماید طوی از برای نفسی که از کوثر بی زوال آشامید و به اصغای ندا فائز گشت یا ایها المقبل ندایت را شنیدیم و از شطر سجن به تو توجه نمودیم و تو را ذکر فرمودیم به آیاتی که تغییر نیاید و محو او را اخذ نکند قل الہی الہی ایدنی علی ذکرک و ثنائک بین عبادک بالحکمة الّتی انزلته فی کتابک اسئلک ان توفّقنی علی القيام علی خدمتک و ذکر ما ظهر فی ایامک انک انت المقتر العزیز الوہاب. مقابله شد

جناب حسن خ اعلیه بہاء الرّحمن

بسمی المہیمن علی الاسماء

یا ایها المذكور لدی المظلوم نامه شما که به عبد حاضر نوشته بودی در ساحت اقدس حاضر و به اصغا فائز لله الحمد از ریح مختوم آشامیدی و به عرفان حق جل جلاله فائز شدی از حق می طلبیم تو را حفظ فرماید و به استقامت کبری فائز نماید جمعی ناعقین به اسماء بی معنی عباد را از شاطی بحر معانی منع نموده و می نمایند حزب بیان اخسرنند از احزاب قبل یعنی نفوسی که مقام اقبال اعراض کردند و محل اقرار انکار. معلوم نیست به چه حجت به ظهورات قبل مؤمنند و به چه بُرہان مُعرض اذا اخذک جذب النداء من الافق الاعلی قل یا مالک ملکوت الاسماء و فاطر السّماء اسئلک بعنايتک

الکبری

*** ص ۴۴۵ ***

الکبری و باسمک الاعظم الابهی الذی به ارتعدت فرائص المتوہمین و اضطربت افئدة المتعدین بأن تقدّر لی من قلمک الاعلی خیر الآخرة و الاولى انک انت المقتر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الرّحیم ای رب لا تخیب عبدک هذا عمّا قدرته لاولیائک انک انت الغفور الرّحیم.

مقابله شد

جناب ولی خان علیہ بہاء الرّحمن

هُوَ المحرک من قلمه الاعلی

قلم اعلی می فرماید در حین نطق صامتیم و در حین صمت ناطق عجب عالمی ظاهر شده و عباد از آن غافل جمیع اشیا بشارت می دهند و می گویند آنچه را که سبب طیران اجساد است تا چه رسد به ارواح یا ایها الناظر الی الوجه أفتاب حقیقت مُشرق و بحر بیان مَوَاج و مکلم طور بر عرش ظهور مستوی مرّة یتوجّه الی الیمین و یقول یا اهل بہاء الیوم یومکم قد اتی لفرحکم و سرورکم و ابتهاجکم تالله الحقّ قد ظهر ما کان مسطوراً فی کتب الله و ما کان مخزوناً فی علمه فُوموا علی نصرة ربکم بالحکمة و البیان و مرّة یتوجّه الی الیسار و یقول یا ملأ المعرضین انصفوا فی هذا الامر المبین ایاکم ان تمنعکم کتب العالم عن ذکر مالک القدم انّه اتی بالحجة و البرهان و ما انجذبت به افئدة المقرّبین و المخلصین قل یا قوم قد جائتکم آیات الله و تضوّع عرف البیان فی الامکان ضعوا ما یمنعکم

*** ص ۴۴۶ ***

عن التّقرب الی الله مقصودکم و خذوا ما امرتم به فی کتبه و زبره و الواحه انّه یؤیدکم بالحقّ و یقدر لکم ما تقرّ به عیونکم و تنبسط به صدورکم و تفرح به قلوبکم انّه هو ارحم الراحمین اشکر ربک انّه ذکر اذ کان مظلوماً بین ایدی الظالمین لتقوم علی خدمة امره و تكون من الفائزین بہاء من لدنا علیک و علی الذین تمسکوا بعروة الله رب العالمین و ما منعهم ظلم الفراعة اقبلوا و قالوا لک الحمد یا من فی قبضتک زمام من فی السّموات و الارضین.

مقابله شد

هُوَ القائم باسمه القیوم

قد صاح الناقوس باسم مالک الفردوس و آتی التاموس من لدی الله العظیم الحکیم انّه لهو الموعود فی التّوراة و المذكور فی الفرقان و الانجیل قد وعد کلّ الامم بالتاموس الاکبر و انّه ظهر بالحقّ بقسطاس مبین من الناس من اخذه بقدره من لدنا و منهم و من نبذه بما اتبع المتوہمین قل ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن هذا الفضل الاعظم توجّهوا الیه و لا تكوننّ من الخائفین انّه لمقرّ الأمن لمن فی السّموات و الارض و مطلع الکرّم لکلّ صغیر و کبیر ان انظروا الی مشرق الوحي و تمسکوا بما نزل من لدی الله رب العالمین ان اقرؤا آیات الله فی اللّیالی و الايام انّها تجذبکم الی مقام کریم.

مقابله شد

ط میرزا باقر ابن شهید

بسمه المُهمين على الاسماء

قد ارسلنا نفحات الآيات الى كل الجهات من الناس من اهتزّ و اقبل الى الله رب العالمين و منهم من تمسك بما عنده معرضاً عن الفرد الخبير قل لا ينفعكم اليوم خزائن الدنيا و لا يغيثكم ما عندكم من الاوهام و التماثيل ضعوا الاوهام باسم مالك الانام و توجهوا الى الله العليم الحكيم قد جاء مولى الامم و مربى العالم اتقوا الله و لا تكوننّ من الغافلين توجهوا بالقلوب الى مطلع الفضل و لا تتبعوا الذين اعرضوا عن الوجه اذ اشرك من هذا الافق المبين قد وجدنا منك عرف محبة الله نزلنا لك هذا اللوح البديع لتشكر ربك في كل الاحيان و تذكره بين العباد بذكر ينبغي لاسمنا المُهمين على العالمين. مقابله شد

بسم الله الابدع الامنع

سيد احمد

تبارك الذى نزل الآيات و جعلها بيّنات لاهل الاديان تنادى النّار في الطّور و النّور لقاء الظّهور و الاقتدار لله المقتدر المختار طوبى لمن سمع النّداء و اجاب وبلّ لِكَل غافل مرتاب من النّاس من قال انه افترى على الله كذلك قال الذين كفروا من قبل ان ربك لهُو العزيز العلام قل ان تنكروا هذا الظّهور بائ امر يثبت ايمانكم بالله فأتوا به يا اهل الضلال لعمرى لا مفّر

*** ص ٤٤٨ ***

اليوم لاحد الّا من اقبل الى الوجه و اعرض عن كلّ مشرك كفّار طوبى لمن فاز بايام الله و وجد رائحة التّقديس من هذا القميص الذى فاح عرفه في الاقطار انّ الذين غفلوا اليوم اولئك نبذوا الهدى و اخذوا الهوى سوف يدمدم عليهم العذاب من كلّ الجهات لا يحزنك قول الذين كفروا بالله سيح بحمد ربك و قل لك الحمد يا من عرفتنى نفسك و ارسلت الى ما يحيى به الاموات. مقابله شد

هُوَ الْمُعَرِّدُ عَلَى الْاِفْتِنَانِ بِفَنُونِ الْاِلْحَانِ

ش

شهد الله انه لا اله الا هو و الذى ينطق بالحق انه لهو المظلوم في هذا السّجن العظيم تالله ما منعه اعراض العلماء و لا سطوة الامراء ينطق في ملكوت الانشاء انه لا اله الا هو المقتدر القدير انه لهو الذى لا يعرف بدونه ان نظروه بعينه و لا تكوننّ من الغافلين قد سبقت رحمته العالم ولكنّ الناس اكثرهم من المتبين ان اذكروه بين ما الامكان بالروح و الرّيحان تعالى الرّحمن الذى امركم بالمعروف في لوح كريم قل لا تفسدوا في الارض بعد اصلاحها و لا تكلموا الا ما اذن الله لكم انه لهو الامر العليم احبّ الاشياء عنده الاتّفاق و الوفاق و ابغضها الاختلاف و التّفاق خذوا ما اختاره الله لكم و لا تتبعوا سنن الجاهلين ان اشكر ربك بما ذكرت من قلمه الاعلى و قل يا الهى لك الحمد بما عرفتنى نفسك و انزلت لى آياتك اسئلك بانّ تؤيّدنى على خدمتك و طاعتك انك انت المقتدر المتعالى الغفور الكريم. مقابله شد

*** ص ٤٤٩ ***

ت على قبل اكبر

هُوَ الظّاهِرُ مِنْ افقِ البِيانِ

هذا كتابٌ من لدنا لمن اراد ان يشرب كوثر الحَيوان في ايام الرّحمن ليفرح بذكر مولى العالم و يكون [من؟] المطمئنّين ان يا على قبل اكبر طوبى لايبك الذى آمن بالله اذ اعرض عنه كلّ جاهل بعيد اياك ان يمنحك شىء عن ذكر الله تمسك بما امرت به في الكتاب و تشبّث بذيله المنيع انا زبنا افق العالم بالاسم الاعظم اذا نطقت الاشياء قد اتى مالك الاسماء بسُلطان ما منعه جنود الاشرار و لا سطوة الظالمين انه وحده ينطق في قطب الابداع و يقول يا ملأ الاختراع توجهوا الى الوجه بقلوب نورا انه ظهر من الافق الاعلى بعد فناء الاشياء و انه لهو الموعود في صحف الله العلى العظيم. مقابله شد

هُوَ الْاِمْنَعُ الْعَظِمُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

انا ذكرنا الذين اقبلوا الى الوجه و تمسكوا بالعروة الوثقى و نذكرهم في هذا السّجن العظيم طوبى لمن فاز بذكر الرّحمن و نزل اسمه من قلمه الامنع الاقدس العليم الخبير انّ الذين اتوا بصائر من الله اولئك لا يبذلونه بخزائن السّموات و الارضين لو تعرفون ما قدر لكم تطيرون باجنحة الاشتياق و يأخذكم الفرغ على

*** ص ٤٥٠ ***

شأن لا يحزنكم ضرّ من على الارض انه لهو المبين العليم ان اتحدوا في امر الله و لا تختلفوا في شىء انّ هذا نصح مبين كذلك امرناكم و علمناكم في الواح شتى و في هذا اللوح العزيز البديع كونوا انجم الهداية و الاستقامة في هذه السّماء ليستضيئ بانواركم من على الارض هذا ينبغي لمن اقبل الى افق الله المُشرق المُثير. مقابله شد

جناب غلام قبل حسين عليه بهاء الله

بسمى المقتدر على من في الارض و السّماء

سبحان الذى انزل الآيات و اظهر ما اراد انه لهو الناطق في كل الاحوال بأنه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير قد حضرت كتابك لدى المظلوم و نزل لك ما لاتعادلها الاشياء يشهد بذلك مالک الاسماء في سجنه العظيم قد قرأ كتابك العبد الحاضر لدى العرش اجبتاك بهذا اللوح البديع ان اشكر الله بما فاز ندائك بالاصغاء في هذا المقام الذى يطوفه الملاء الاعلى و اهل الفردوس ولكن القوم اكثرهم من الغافلين قد وجدنا كتابك مطبوعاً عن الاوهام فاسئل الله بان يجعلك مستقيماً على ما انت عليه انه لهو المقتدر القدير يا غلام ان افرح بما تحرك على ذكرك قلبى الاعلى اذ يمشى المظلوم في مقامه الكريم انا ايديناك على عرفان من غفل عنه العالم و هديناك الى صراطى المستقيم تمسك بعروتي الوثقى منقطعاً عما

عند الامم

*** ص ٤٥١ ***

عند الامم كذلك يأمرک مالک القدم فضلاً من عنده و هو الفضال القديم مكتوبت مشاهده شد الحمد لله عرف محبت الهى از او متضوع بود ان شاء الله به انوار وجه منور باشى و به نار محبتش مشتعل به شأنى که شئون جباره و فنون فراعنه که علمای عصرند تو را منع ننمایند هر هنگام که افق عالم به انوار ظهور فائز شد علمای عصر به کمال اعراض و اعتراض قیام نمودند و به سفک دم مطهرش فتوی دادند لیس هذا اول امر ظهر في الامکان در جميع قرون و اعصار ظاهر شد از ایشان آنچه که اهل فردوس اعلى نوحه نمودند جميع كتب قبل و بعد به این يوم مبارک شهادت داده مع ذلك وارد شد آنچه که قلم و لسان از ذکرش عاجز است سبحان الذى نطق و ينطق في كل الاحوال و يظهر بسلطانه ما اراد على شأن لاتعجزه قوة الاقويا و لا ضوضاء العلماء يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو العليم الحكيم و اينکه اراده لقا نمودى طوبى لك و لارادتک انه يكتب لمن اراد اجر لقائه انه لهو السامع المجيب این ایام این ارض في الجملة در حرکت است ولكن آنچه اليوم از اهم اعمال نزد غنى متعال محسوب است تبليغ امر به حکمت و بيان بوده و خواهد بود ان شاء الله آن جناب به تاييد الهى و عنایت ربانى به این امر عظيم فائز شوند چه نما که شاید اهل قبور را

*** ص ٤٥٢ ***

از کوثر بيان که از قلم رحمن جارى شده زنده نمایی کن ناطقاً باسى و ناظرأ الى افقى و متمسكاً بحبل المتين الهاء عليك و على الذين فازوا بهذا الامر الاعظم العظيم الحمد لله رب العالمين.

مقابله شد

ش جناب ملاً طاهر

هو المنادى في الامكان باسمه الرحمن

قد ارتفع طنين الدباب اذ اتى الوهاب بسلطان عظيم و اضطرب من في الانشاء اذ ظهرت كلمة الله العليا في هذا الهيكل المبين قل يا ملاء المشركين موتوا بغيطكم تالله قد ظهر اللوح المحفوظ و الكتاب المكنون و انه ينطق في السجج الاعظم انه لا اله الا انا الغفور الكريم لم تمنعه جنود الارض و لا شوكة الذين غفلوا عن امر الله رب العالمين يدع الكل الى الافق الاعلى و المقر الاقصى انه لهو القوى الحكيم لاتعجزه شئون العالم و لا اجتماع الامم يفعل بسلطانه ما اراد انه لهو الغنى المعطى العزيز القدير اذا فزت بلوح الله ان اشكره و قل لك الحمد يا مولى العارفين.

مقابله شد

جناب ميرزا لطف الله عليه هاء الله

بسى الناصح المشفق الخبير

يا ايها المقبل الى الوجه ايام ايام الله است به يك آن آن قرون و اعصار معادله

نهی نماید

*** ص ٤٥٣ ***

نهی نماید. ذرة این يوم به مثابه خورشید مشاهده می گردد و قطره اش مانند دریا اگر نفسی یک نفس في حب الله و لخدمته بر آرد او از سيد اعمال از قلم اعلى مسطور اگر فضائل این يوم ذکر شود کل منصعق مشاهده شوند الا من شاء ربك لذا محبوب آنکه در این يوم درصده آن باشى که به انوار شمس رضای حق فائز شوی یک کلمه از هزار اولاد بهتر و برتر و پاینده تر است ان شاء الله به این مقام بلند اعلى فائز گردى تا ذکرى به دوام ملک و ملکوت پاینده ماند در هيچ حال مایوس مباش و به ذیل حق متشبث باش و بر او متوکل قل يا الهى انا الذى اقبلت اليك بروحى و ذاتى و نفسى و ما عندى و وضعت املی و رجائى و مشيى و ارادتى امام كرسى عظمتك ايدنى على ما اردته بجودك و فضلك انت تعلم بانى لا علم لى بما ينفعنى و يضرنى قدر لى ما هو خير لى انك انت الشاهد العالم المشفق العليم الحكيم.

مقابله شد

ت جناب شيخ على خ

هو المبين العليم الحكيم

ان شاء الله به عنایات الهیه و فیوضات رحمانیه فائز باشید و به مطلع **اسماء الله** ناظر الیوم بر کلّ لازم است که به حقّ و ما یظهر من عنده ناظر باشند اگر چه نفوس به یک کلمه خلق شده اند **ولکن** به اقتضای هر نفسی تجلّی و اشراق شمس حقیقت مختلف می شود این است که از قبل فرموده اند انا **خلقنا** النفوس اطواراً لذا باید به اصل امر ناظر بود و بما

*** ص ۴۵۴ ***

یظهر من عنده در جمیع احوال به حیل عنایت متمسک باشید و به ذیل فضل متشبّث اوست منجی و اوست حافظ و اوست ناصر لا اله الا هو الناصر المقنن العظیم الخیر. الیوم جمیع احباب به حکمت مأمورند و در اکثر الواح الهیه از فساد و نزاع و جدال ممنوع گشته اند طوبی للعاملین باید به عنایت حقّ مقبلین الی الله مشارق شفقت و مطالع رحمت باشند جاهلان را به دریاق علم و حکمت مداوا نمایند و غافلان را به کوثر ذکر و بیان. ای علی قسم به ذات قدم که حقّ جلّ و عزّ به عنایتی ظاهر شده که فوق آن ممکن نه طوبی للعارفین **ان شاء الله** در کلّ احیان به ذکر حقّ تعالی شأنه و تعالی فضله مشغول باشید و به اسمش ناطق آنّه لهو السّميع البصیر.

مقابله شد

هُوَ الْمُشْرِقُ مِنْ أَفْقِ الْعَالَمِ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ

سُبْحَانَ الَّذِي اتَى بِالْحَقِّ بِحِجَّةٍ عِجْزَ عَنْهَا مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ دَعَا الْكَلْبَ إِلَى صِرَاطِهِ الظَّاهِرِ الْمُدْوَدِ أَنَّهُ مَا أَرَادَ لِنَفْسِهِ مِنْ شَيْءٍ بَلْ أَرَادَ أَنْ يَقْرَبَ الْكَلْبَ إِلَى الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ إِنَّ الَّذِي وَجَدَ عَرَفَ الْقَمِيصَ أَنَّهُ أَقْبَلَ إِلَى الْأَفْقِ الْأَعْلَى عَلَى شَأْنِ مَا مَنَعَتْهُ سَطْوَةُ الْمَلُوكِ تَمَسَّكُوا يَا أَحِبَّائِي بِأَوَامِرِي الَّتِي بِهَا زَيْنَ كُلِّ لَوْحٍ مَسْطُورٍ خُذُوا أَصُولَ اللَّهِ بِقُوَّةٍ مِنْ عِنْدِنَا وَ لَا تَتَّبِعُوا سُنَنَ كُلِّ جَاهِلٍ مُرَدِّدٍ كَذَلِكَ نَطْقُ قَلْبِي الْأَعْلَى فِي هَذَا اللَّيْلِ الَّذِي غَشِيَ السَّحَابَ وَجْهَ السَّمَاءِ وَ يَنْطِقُ مَوْلَى الْأَسْمَاءِ بِمَا اهْتَزَّ بِهِ الْوُجُودُ الْهَاءَ عَلَيْكَ وَ عَلَى الَّذِينَ فَازُوا

بانوار الله

*** ص ۴۵۵ ***

بانوار الله الملك العزيز المحبوب.

مقابله شد

ط جناب علی اکبر علیه بهاء الله الابهی

بِسْمِ الْقَائِمِ الْمُسْتَقِيمِ

یا علی قبل اکبر عالم غریبی ظاهر آنچه باید مفقود و آنچه نباید موجود صدق معدوم کذب و افترا مشهود هر یوم معرضین آستانه نسبت سرقتی می دهند و به عکای فقیر بیچاره راجع می نمایند ذیل تقدیسش را به مکرها و حیلها می آیند لاجل محو آثار حقّ و اثبات آثار باطل اختر را دیدی چه نوشته و حکایت قرآن البتّه به سمع شما رسیده سبحان الله عوالم عدل و انصاف مکدرّ و مغیّر مع کلّ ذلک و احزانی که در عالم شبه آن ظاهر نشده قلم اعلی **متحرک** و لسان ناطق محض حفظ و حراست نفوسی را از این ارض به کمال محبتّ به آستانه فرستادیم چه که اسباب قسی ظاهر که فساد می شد و اسباب قتل به میان می آمد لذا ترخماً عمل نمودیم آنچه را که شنیدید و لکن آنها به مطلع اوهام پیوستند یعنی شیخ محمد یزدی و او به فتوای یحیی عمل نمود آنچه را که اظهارش سبب حُزن آن جناب می شود بر حسب ظاهر گمان نرفت در عالم وجود چنین نفوس. ینبغی ان تدع

*** ص ۴۵۶ ***

اذکارهم و تذکر الله ربّ العرش العظیم ان شاء الله در جمیع احوال مؤید باشید بر نصرت و تبلیغ امر الهی یک ورقه زیارت مخصوص جناب بیک علیه بهائی و عنایق نازل و ارسال شد و همچنین لوحی مخصوص به یک منتسب ایشان نازل و ارسال شد چندی قبل جناب آقا سیّد موسی عریضه ای به ساحت اقدس ارسال نمود جواب او هم نازل به او برسانید ان شاء الله اهل عالم از کوثر قرب بیاشامند و به نور عدل منور گردند در لیالی و ایام قلم اعلی به نصائح حکیمانه و مواعظ مشفقانه مشغول نسل الله ان یبعث اذناً واعیة آنّه علی کلّ شیء قدیر الهیاء علیک و علی اولیائی هتاک و علی امانی و اوراق سدرتی اللّائی آمن بالفرد الخیر.

مقابله شد

ط جناب علی قبل اکبر علیه بهاء الله الابهی

بِسْمِ الْمُهَيِّمِ عَلَى الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

از یمین نداء الله مرتفع و از یسار اسم الله مشهود و امام وجه آیات الله ظاهر و فوق رأس کلمة الله موجود طوبی از برای نفسی که از جذب کلمه الهی و مفتاح عنایت ربانی باب انقطاع را **گشود** اوست مرتی عباد و اوست خادم امر مالک ایجاد یا علی قبل اکبر علیک بهائی و عنایتی در این ظهور اعظم نازل شده آنچه که از اول

ابداع

*** ص ۴۵۷ ***

ابداً الی حین نشده و ظاهر شده آنچه که مقدّس از شبهه و مثل بوده ملاحظه کن جذب کلمه علیا در ناسوت انشا چه کرده در آثار و اثارش تفکر نما قبائل عشاق را ذکر کلمه تیر آفاق جذب نمود و به مقرّ فدا فرستاد و قبائل مدائن اشتیاق را به نور ظهور به شأنی منور فرمود که جواهر عالم هستی را نزدشان مقامی نه و شأنی نه منقطعاً عن الكلّ قصد فناء باب ابی نمودند قوّت عالم ضعف احداث نمود و سطوت امم حائل نگشت تعالت تعالت قدرته المحیطة و مشیته النافذه ضرّ این مظلوم بر حسب ظاهر فوق رتبه بشریه بوده مع ذلک حقّ را از اراده منع نمود و از اعلاء کلمه باز نداشت آن جناب بر مفتریات و ظلم ظالمین و کذب ناعقین آگاه بوده و هستند و لکن نزد اظهار امر الهی کلّ معدوم بل مفقود مشاهده شده اند اینکه درباره ابن رجبعی و مفتریاتش ذکر نمودی آن حزب حقّ نگفته و نخواهند گفت رساله حضرت خال که محض حکمت ظاهره به ایقان نامیده شد به یحیی نسبت می دهند لعمرالله از ادراک آن عاجز است و اعمالی از آن مصدر ظلم ظاهر شد که در عالم شبه نداشت نار نفسش پرده عصمت گبری را سوخت و تمام نمود مع آنکه در بیئتش جمعی از نسوان موجود و اکثری به اسم و رسم آنها را می شناسند و می دانند مع ذلک از عصمت نقطه اولی روح ماسواه فداه نگذشت آن بی حیا عمل نمود آنچه را

*** ص ۴۵۸ ***

که مدتی جمال قدم به خُرن عظیم مبتلا و این فقره در ایام هجرت حقّ جلّ جلاله واقع شد و هم چنین شهادت دیان و خلیل الرحمن از برای دو یوم دنیا زن به سرایه دولت فرستاد محض تکدی جناب مرفوع میرزا علی اکبر که از قرار مذکور یکی از منتسبین حضرت اعلی بوده حکم به قتلش داد و شهیدش نمودند ابوالقاسم بیچاره که سنین معدودات با او بود به ظلم عظیم مفقودش نمودند چه که در نبودن جمال قدم از قرار معلوم بنت جناب آقا محمد کریم مرفوع را طلب نمود و یک ورقه مع یک شیشه عطر و یک دستمال و یک چاقو فرستاد و پدر و مادرش رد نمودند و بعد او را به ابوالقاسم دادند این شد سبب عناد و ظهور نار بغضا اعاذنا الله و ایاکم و این فقره را جمیع اصحاب که در آن ارض بوده اند آگاهند از جمله اموری که واقع شد خود ملا رجبعی دو ماه به شکایت سید محمد از کربلا به بغداد آمد پسرش می داند که مابینشان چه قسم بود و بعد از اظهار شکایات گفتیم یا رجبعی امورات مُنکره از آن ارض استماع شد گفته اند به سرقت تشبّث نموده اند حتی ضریح مرقد مقدّس را به دندان اخذ نموده اند و همچنین اموال زوّار مراقد منوره را سرقت نموده اند قسم یاد نمود که این امور از سید محمد است جمعی را جمع نموده و به این امور مشغولند و مابین او و سید کمال عداوت موجود اصحاب ارض کاف مطلع اگر از آن سه نفس سؤال نماید شاید اقرار کند باری ملا رجبعی گفت به سید گفتیم

این کارها

*** ص ۴۵۹ ***

این کارها خوب نیست در جواب گفت تو از مطلب آگاه نیستی باری بعد از ورود این مظلوم مرّه آخری در عراق حزنی وارد شد که شبه نداشته تا اینکه بالاخره به بیانات شافی و نصائح مشفقانه این اعمال غیر طیبّه و رواج آن از میان برخاست و امرالله به قسی مرتفع که اهل عراق از هر قبیل به ساحت اقدس فائز و در یومی که نقل مکان شد از بیت به بستان علمای آن ارض از قبیل آلومی مرحوم و سایرین توجه می نمودند و صحیحه می زدند و اهل عراق از والی و رؤسای عسکریه و قاضی و غیره در بستان امام وجه حاضر البتّه شنیده اید از اجتماع عباد در آن یوم و محبت قوم. یا علی قبل اکبر بعد حضرات حرمت محرم را نگاه نداشتند نظر به قیام ائمه از قبور این خطای عظیم سبب اجتناب و احتراز عباد گشت سبحان الله از ایران به امر سلطان و اذن و اجازه به عراق عرب وارد شدیم و بعد از چندی یحیی وارد و بعد امر توجه به مدینه کبیره ظاهره و این مظلوم نظر به استدعای وزراء و امرا توجه نمود و در هر یوم امری طلب می نمود و بعد قرار شد مع امانات نقطه اولی روح ماسواه فداه به ایران توجه نماید بعد از نقل مکان رو به آستانه رفته چون وارد موصل شدیم مشاهده شد که در آن ارض توقّف نموده و منتظر ورود ماست و لکن در باطن حضور و توجه کلّ را انکار نمود و مریدهای احمق هم قبول نمودند باری به هر سمتی توجه نمودیم از عقب آمد هفتاد نفر در آن سفر اعمال و افعال و اقوالش را دیده و شنیده اند معدلک

*** ص ۴۶۰ ***

کمال عنایت درباره او مجری چه اگر از این فقره مایوس بود هرگز به جهتی که این مظلوم توجه می نمود توجه نمی نمود پشید بذلک کلّ منصف بصیر باید انسان در اعمال ظاهره تفکر نماید تا واقف شود بر مراتب عناد باری امور بسیار است نختما بذکر الله المہیمن القیوم یا علی قبل اکبر ان شاء الله به عنایت مالک قدر فائز شوی به آنچه که شبهه و مثل نداشته و ندارد نشید اتک اقبلت از اعراض عنّا اکثر العباد و قیمت علی خدمه الامر از کان القوم فی غفلة و ضلال اولیای آن ارض را از قبیل مظلوم تکبیر برسان قل ایاکم ان یمنعکم الضّواء عن فاطر السّماء بقلوب طاہرة و صدور مُتیره با اهل ارض معاشرت نماید و از حقّ برای کلّ بطلبید آنچه را که سبب نجات ابدی و ذکر سرمدی است اَنَّهُ هو المقتدر علی ما یشاء و هو الفرد الواحد العلیم الحکیم و اینکه نوشته اید هادی دولت آبادی این ایام به روضه خوانی تشبّث نموده علم الله الظالم به خدعه و مکرری ظاهر شده که شبهه نداشته و او معرفتی بعضی را نزد ظالمین نموده ظلّ زایل چون به اراده مردوده خود فائز نشد علم نفاق بر افراخت و سید مظلوم را آویخت و عمل کرد آنچه را که روح القدس ناله نمود نسل الله تبارک و تعالی ان یوفّق کلّ علی ما ینبغی لایامه اَنَّهُ هو المقتدر العزیز الحکیم و یفتح علی وجوه احبائه ما یرتبه بطراز الفرح

و السّرور أنّه هو المهيمن العزيز العظيم الهاء المُشرق من افق سماء عنايتي عليك و على ضلعك و من معك و **يحَبِّك** و **يسمع قولك** لوجه الله ربّ العالمين/

مقابله شد

جناب حكيم رحيم عليه بهاء الله

هو السّامع المحيب

يا رحيم حضرت كلیم به آیات کُبری ظاهر قبولش ننمودند هر يوم به حَجَّتِ ظاهر و برهانی ساطع و آیاتی نازل مع ذلك معرضین و منکرین به غیر عدل و انصاف عمل نمودند تا آنکه نداء جند الله هم الغالبون از افق سماء نصرت الهی مرتفع و رایات نصر به مقامات عالیه منصوب **بذلک** غرق فرعون و ملأه جزاء اعمالهم انّ الله اخذه بذنبه و نَجَّى الکلیم و اصحابه أنّه هو المقتدر القدير حمد کن مقصود عالم را تورا هدایت فرمود و به راه راست دلالت نمود قد سمعت ما سمعه الکلیم فی الطّور اشکر ربّک بهذا الفضل العظيم قل لك الحمد بما كشفت لی و خرقت حجاباتی و ایدتی علی الاقرار بتوحدک و علّمتی امرک و هدیتنی الی صراطک المستقیم الحمد لك يا مقصود العارفين. مقابله شد

جناب رحيم عليه بهاء الله

بسمی المهيمن على الاسماء

يا رحيم ذكرت لذي المظلوم مذکور لذا ذكرت نمودیم جهد نما شاید

بصرت فائز شود به آنچه که از برای او خلق شده و هم چنین آذانت به اصغاء ندائی که مرتفع است جميع عالم حقّ را ذکر می نمایند به قدر مقدار خود وصف می کنند **ولکن** حين ظهور کل معرض و غافل مشاهده گشتند از حق می طلبیم تورا تأیید فرماید بر ذکر و ثنا و استقامت. **ناعقین** و منافقین به اضلال عباد مشغولند و همچینین علما و فقها قل الهی الهی احفظ عبادک من شرّ الناعقین و المنافقین الّذین اتّخذوا لانفسهم من دونک ارباباً ثمّ اسئلک بان تجعلنی مستقیماً علی حبّک و ثابتاً علی امرک انک انت المقتدر القدير. مقابله شد.

۱- بدون عنوان خطاب به احمد. **ورقاء** بقا به این نعمه جان افزا مترنم قوله جل کبریا نه (هذه **ورقة** الفردوس تغنّ علی افنان سدره البقا بالجان قدس ملیح ...)

۲- بدون عنوان. مناجات قلم اعلی و طلب تأیید در حق یکی از احبّاء

۳- به افتخار اخت حیدر. ظهور فضل از بحر جود مالک عطا در حق مشار الیها

۳- بدون عنوان. مناجات طلب تأیید درباره قاصدین لقاء جمال احدیت

۴- به عنوان ن ی جناب ملا احمد. نصیحت ناصح امین در تمسک به امانه و صداقت و آنچه که در جمیع عوالم الهیه انسان را نفع بخشد.

۴- بدون عنوان خطاب به (ای احمد). مالک ملکوت اسرار از کلک گه‌ریار می‌فرماید **قوله** عظم سلطانه **کلمات** مشرک بالله که به آن جناب نوشته درست ملاحظه کن تا از قبایح کلماتش بر قبایح نفسش مطلع شوی ...

۶- بدون عنوان (ذکر اول مجلس من یظهره الله است). هیکل قدس صمدانی به این نغمه لاهوتی مترنم قوله جل ثنائه «... سبحان الله چه مجلس قدسی بر پا گشته و چه بساط بزم خوشی گسترده گشته جمیع کروبین ملأ اعلی مقامات قدس قرب رفرف ابی و **سدره** المنتهی را از قلب ستردند و محو نمودند ...»

۷- بدون عنوان. بیان مظهر سبحان در خسران محرومین از لقا

۷- به عنوان ن ی جناب میرزا احمد. ظهور فضل از **پراعه** مولی العالم در حق مشار الیه جبهه امر به معروف و نهی از منکر

۸- نیریز من **اهل** یا به افتخار جناب میرزا احمد. مالک ظهور به این کلمه علیا ناطق قوله تعالی شأنه «... قد خسر الّذین منعوا عن کوثر الحیوان فی ایام الرّحمن و فاز الّذین اقبلوا الی الحق و شربوا رحیق الوصال ...»

۹- بدون عنوان. شهادت قلم اعلی در حق یکی از احبا از فوز به آثار الهیه و اقبال به امر

۹- بدون عنوان. نفس الله المهیمنه علی الاشیاء به این بیان ابداع احلی ناطق قوله جل برهانه «... طوبی لمن وجد لعمری لم یجد الا من نبت ما عند الشیعه کلّه الا الذکرین ...»

۱۰- بدون عنوان. بیان مظهر سبحان در ثمرات اعمال معرضین در محضر حضرت قیوم

۱۰- بدون عنوان. جمال کبریا به این ندای اعلی منادی قوله جل سلطانه «... اول کلمه ای که در صحیفه **حمرا** از قلم اعلی ثبت شد استقامت بر امر بود ... قسم به آفتاب سماء معانی که این است آن کوثر حقیقی که از اصبع عنایت رحمانی جاری و ساری است ...»

۱۱- بدون عنوان. مناجات به ساحت کبریا و شکرانه در عرفان مظهر امر الهی

۱۲- بدون عنوان. ذکر قلم مالک قدم در حق یکی از احبّاء

۱۲- بدون عنوان. سلطان اسماء به این بشارت عظمی **مبشر** قوله الکریم «... طوبی لمن سمع ندائی و دخل جنّتی و تمسک **بجلی** و تشبّث بذیلی المنیر ...»

۱۲- بدون عنوان. منادی بقا قوم را به توجه به افق اعلی دعوت می‌فرماید

۱۳- ی به افتخار جناب ورقا. قلم قدم معشر امم را به این کلمه اتم انداز می‌فرماید قوله عظم اقتداره «... فاعلموا بالیقین انکم ان لاترجعوا عمّا عملتم **یاخذکم العذاب** ...»

من کلّ الجهات و ترون اعظم عمّا رأیتموه من قبل ...»

۱۴- به افتخار علی محمد. ظهور مکرمت کبری در حق مشار الیه و اعطای آنچه در سر سر استغاثه نموده

۱۵- به افتخار جناب **ورقا**. حضرت مقصود اهل سجود را به حسن اخلاق و طراز **امانت** نصیحت و امر می‌فرماید.

۱۶- به افتخار جناب **ورقا**. ارتفاع **حتین** قلم اعلی از اشتعال نار حرص و طمع در مدینه کبیره

۱۷- بدون عنوان. بیان مالک قدر در ظهور منظر اکبر و عنایت به مخاطب لوح

۱۸- بدون عنوان. **استغاثه** مظهر کبریا از سماء جود حضرت احدیت در تأیید مشار الیه

۱۸- بدون عنوان. امر امر علی الاطلاق به قیام به امر پروردگار

۱۸- بدون عنوان. **نصح** ناصح مشفق امین در امانت و عدم التفات به زخرف دنیا

۱۹- بدون عنوان. نصیحت قلم قدم به احبّاء الهی در مطرز شدن به طراز امانت

۲۰- بدون عنوان. ظهور فضل از **پراعه** مولی الانام در حق یکی از احبّاء

۲۰- بدون عنوان. قلم قدم به این بیان اتمّ ناطق قوله عظم بیانه «... قل یا قوم لاتحزنوا عن الدنيا و مکارهها نعیماً لنفس ما غرّها الغنا فی العالم و لفقیر ما اخذته الاحزان فی الافلاس...»

۲۰- بدون عنوان. ظهور عنایت معطی حقیقی درباره یکی از احبّاء

۲۱- بدون عنوان. ظهور موهبت حضرت واهب العطا در حق یکی از احبّاء

۲۱- به عنوان (احبّاء الله فی الاقطار). ظهور عنایت مالک الملوک در حق احبّاء و

صفحه فهرست

اظهار رضا از آنان

۲۳- به افتخار جناب ملا رضای یزدی. **حنین** مظلوم عالم از **ابتلاء** در ایادی **فئتنین**

۲۷- بدون عنوان. شکوه قلم اعلی از ظلم احبّاء و اعداء

۲۸- سیرجان به افتخار جناب ح. ظهور فضل و عطا در حق مشار الیه و سین و نون

۲۹- بیان امّ البیان در ذکر ظهور شمس لقا از افق بدا و کیفیات و ظهورات **بدیعه** و لایذکر آن

۳۲- بدون عنوان. اشراق شمس جمال از مشرق غیب ربانی

۳۲- بدون عنوان. اشتعال سراج الله جهة تنویر شمع‌های قلوب

۳۲- بدون عنوان. غرس شجره انقطاع در ارض مطهر برای ورود **مستظلمین** در ظلّ آن

۳۲- بدون عنوان. لسان الله از سدره سینا به لسان بانی انا الله ناطق

۳۲- بدون عنوان. سایه افکندن همای قدس بر کائنات

۳۳- به عنوان (ای درویش). امر به گذشتن از **صبغ** جهان جهة مطرز شدن به صبغ بدیع

۳۳- بدون عنوان. طلوع جمال ذوالجلال از مشرق غیب لایزال

۳۳- بدون عنوان. بذل ساقی الهی خمر ربانی از خم رحمانی

۳۳- به عنوان (ای علی). امر به گذشتن از جان فانی برای صعود به سماء قرب

۳۳- بدون عنوان. امر به گذشتن از جهان و طیران به سماء قدس

۳۳- بدون عنوان. اشتعال نارالهی بر سدره سینا و تکلم **بانی** انا الله

صفحه فهرست

۳۴- بدون عنوان. تغّی ورفاء بقا بهذا جمال الله

۳۴- بدون عنوان. امر به گشودن بصر حقیقی جهة مشاهده جمال درّی منیر

۳۴- بدون عنوان. تغّی بلبل قدس به احسن الحان

۳۴- به عنوان (ای علی). امر به گذشتن از تقشّر امکان جهة صعود به عرش لامکان

۳۴- بدون عنوان. ظهور شاهباز عشق از افق قدس الهی

۳۵- بدون عنوان. گشودن طاوس بهاء پر زینت خود را جهة مزین گردانیدن فردوس برین به زینت خویش

۳۵- بدون عنوان. گذشتن مرغ از آشیان فانی و استقرار در آشیان باقی

۳۵- بدون عنوان. ترویج سموات و ارضین از روحت ورد بقا

۳۵- بدون عنوان. معطر شدن اهل ملاً اعلی از عطر ورد بقا

۳۵- بدون عنوان. امر به استماع کلمات ملیح به گوش سری

۳۵- بدون عنوان. معطر شدن اوراد فردوس عما از روایح ورد عزّ

۳۶- بدون عنوان. تجلّی هدهد ربانی از افق قدس سبحانی

۳۶- بدون عنوان. غرس شجره قدس در سیناء روح

۳۶- به افتخار ع. ب. بیان محبوب امکان در اینکه کتب به کتاب اعظم ختم گردیده و آن کتاب نفس مظهر امر الهی است و الیوم مهربی به جز آن برای احدی نیست

۳۷- لوح مبارک «از باغ الهی با سدره ناری آن تازه غلام آمد های های»

- ۴۱- بدون عنوان. **نصح** قلم اعلیٰ به اصحاب هدی در تسلیم جسد به ظالمین و تلبیس به قمیص حمراء
- ۴۵- بدون عنوان. بیان مظهر رحمن در اینکه هر نفسی که پروردگار خود را در ارض ذکر کند خداوند او را در ملکوت امرش ذکر می‌نماید.
- ۴۵- بدون عنوان. صریح مظلوم آفاق از محیوس شدن با هفتاد نفس و بیان اینکه بعضی از آنها همواره به امر خاضع هستند و بعضی در علو و **دنو**
- ۴۶- به افتخار جناب مهدی. امر محبوب **انام** به آشامیدن ریحیق باقی از دست عطا
- ۴۶- بدون عنوان. توجه طرف عنایت جمال سبحان به مخاطب لوح و بیان اینکه به واسطه عملی که در **سبیل** الهی کرد اجری جزیل برای او مقدر گردیده
- ۴۷- به افتخار حاجی ملا مهدی. بیان احلی به این **مثل** ام اعلیٰ متذکر که چون **سراجی مشتعل** گردد سراجی بعد سراج از آن مستضیی می‌شود همچنین وقتی سراج قلب یکی از عباد به حب الهی مستضیی گردد افنده خلائق از آن **مشتعل** می‌شود
- ۴۸- بدون عنوان. **نصح** قلم اعلیٰ اهل بها را به استقامت به امر الهی **به حیثی** که سبب اضطراب افنده منکرین به خداوند و آیات او گردد
- ۴۹- ی به افتخار جناب مهدی. شکوه مظلوم آفاق از مصائب وارده و امر به عدم توجه به قصص اولی و کبر عمانم
- ۵۰- ی به افتخار جناب حاجی ملا مهدی. محبوب ابی به این بیان احلی ناطق قوله جلّ سلطانه «خلقنا العباد لخدمتی اّتهم کفروا بعد الّذی کشفنا لهم الوجه بنور مبین...»

اّتهم ضعفاء ما بلغوا حدّ البلوغ لایعرفون ما ینفعهم انّ ربک لہو الغفور الرحیم ... ان وجدت فی قلب نفحات حبّ ربک دار معہ و ذگرہ من قبلی قد سبقت رحمتی العالمین... ﴿۱﴾

- ۵۱- ت به افتخار جناب حاجی ملا مهدی. امر آمر حقیقی **به بذل** جهد در الفت و اتحاد احباء و اجازة عیش جدید
- ۵۳- نزول زیارت از سماء مشیت در حقّ من **فاز** برفیق اعلیٰ جناب مهدی. و ذکر خدمت و مقام ارجمند ایشان
- ۵۵- ی به افتخار اخت ضلع جناب مهدی. توجه وجه قدم به مشار الہا و ظهور عنایت
- ۵۵- ی به افتخار امة الله خاله. خطاب مالک ملکوت بیان به مشار الہا و ظهور مکرمات
- ۵۶- به افتخار ضلع ملا مهدی. ظهور عنایت حضرت مقصود در حق مشار الہا و ذکر جنود شیاطین ناقضین عہد و میثاق بیان
- ۵۷- ظهور فضل و عطا در حق اماء مقبلات و امر به استقامت در حبّ مظهر امر الهی
- ۵۸- ی به افتخار ضلع جناب مهدی. هیوب نفعه رحمانی از مصر معانی در تقدیر مشار الہا از اقبال به مظهر امر الهی
- ۵۹- به افتخار ضلع من صعد و امّ من حضر و فاز. نزول زیارت در حقّ امة متصاعده الی الله
- ۶۰- یا به افتخار اخت امّ من ایدناه علی خدمة هذه النّبأ العظیم. شہادت قلم اعلیٰ به حبّ و توجه مشار الہا
- ۶۱- به افتخار اخت ضلع اسم الله. ظهور فیض ربانی از مطلع غیب صمدانی در حق مشار الہا

- ۶۲- به افتخار امّ سید اشرف. ظهور عنایت کبری در حق مشار الہا از عرفان مظهر نفس الهی
- ۶۲- طاز به افتخار جناب ابوالمعالی. شہادت لسان عظمت به تمسک مشار الیہ به ذیل فضل و تمنای ایشان به تحمل بلا در سبیل الهی
- ۶۴- طاز به افتخار آقا سید ابوالمعالی. توجه طرف عنایت به مشار الیہ و امر به قیام به خدمت امر الهی
- ۶۵- به افتخار جناب سید مهدی. ورقاء بقا به این خطاب جان‌فزا ناطق قوله تعالیٰ ﴿به کلمات مسطوره از جمال احدیہ محبوب ممانید چه که آنچه از معارف الہیہ و حکم ربانیہ کہ الیوم ناس به آن مفتخرند جمیع از نقطه ظاهر و به او راجع...﴾
- ۶۶- به افتخار جناب صفر. بیان مظهر سبحان در محرومیت **مریبین** از **گاس** یقین و خوشحالی موقنین
- ۶۶- به افتخار جناب محمدحسین. ذکر قلم مالک قدم در خصوص ایام شداد و ظهور فتنه عظیمہ
- ۶۶- به افتخار جناب سید جبار. بیان مظهر امر الهی از بلایای وارده و شکوه از اهل بیان
- ۶۷- به افتخار جناب سید هاشم. لسان مظهر رحمن به این بیان ناطق قوله عظم برهانه ﴿لازال لحاظ الله به عبادش متوجه و اگر اقل من آن نظر عنایت از ارض و من علیها بردارد البتہ کل به عدم راجع شوند ... مدعیان محبت را برهان لازم هر چه به لسان آید مقبول ساحت رحمن نیفتد الیوم فعل مقدم بر قول است...﴾

- ۶۷- بدون عنوان. ظهور عنایت کبری در حق صاحب لوح از اعتراف به مظهر امر الهی

- ۶۸- بدون عنوان. ذکر قلم اعلی در خصوص ایام ها و امر به عدم توجه به ضوضاء علماء
- ۶۹- بدون عنوان. سلطان بقا به این کلمه علیا ناطق قوله الاعز الاحلی «... قد آتی يوم الله و وضع المیزان و نفخ فی الصور و تکلم مالک الظهور ولكن الناس فی وهم عجاب...»
- ۶۹- بدون عنوان. بیان اعز اعلی در اینکه توحید عرفان نفس مظهر امر بوده و آن واحدیت که هیچیک از اعداد با آن مقابله ننماید و اولیت که آخری برای آن نیست...»
- ۷۰- بدون عنوان. خطاب مستطاب به اهل عالم در اصغای ندای الهی و امر به نوحه سرائی در مصیبة مستشهدين ارض صاد
- ۷۰- بدون عنوان. حنین قلم اعلی از دماء مسفوکة در سیل محبت الهی و رجاء مصونیت احبّاء از شرّ اعداء
- ۷۱- بدون عنوان. احتراز قلم قدم از ذکر مصائب وارده بر نفس حضرت رحمن لاجل عدم تحزّن احبّاء
- ۷۲- بدون عنوان. نصیحت ناصح مشفق امین در استقامت به امر الهی
- ۷۲- بدون عنوان. امّ البیان به این بیان اعلی ناطق قوله تعالی و تقدّس قد اتت السّاعة و نفخ فی الصور و المیزان ینادی انا الممیز العلیم ابین و اظهر امام وجه العالم اعمال الامم و انا الشّاهد الخبیر...»
- ۷۳- به افتخار جناب ورقا. امر سلطان وجود به مشار الیه در تذکر احبّاء الهی به تمسک به اعمالی که
- صفحه** **فهرست**
- شایسته ایام الله باشد
- ۷۳- تا جناب ورقا. مالک ملکوت اسماء به این بیان احلی ناطق قوله جلّ ثنائه «ای دوست جمیع را در بیان امر نمودیم که در این ظهور اعظم به چشم خود ببینند و به گوش خود بشنوند ولكن چون افق عالم به نور ظهور روشن شد اکثری امر الهی و وصیت ربّانی را فراموش نمودند و به اوهام خود مشغول گشتند...»
- ۷۴- به افتخار جناب ورقا. توجه وجه قدیم به مشار الیه و امر به قیام به خدمت امر
- ۷۵- به افتخار جناب ورقا. هطول فضل از سماء فیض حضرت فیاض در حق مشار الیه
- ۷۵- ت به افتخار جناب ورقا. امر حضرت مقصود به مشار الیه به هدایت ناس به صراط الهی
- ۷۶- به عنوان (یاورقا). امر حضرت مولی الانام به مشار الیه به قیام به خدمت امر
- ۷۷- بدون عنوان. اشراق انوار موهبت از مشرق شمس احدیت در حق مخاطب لوح
- ۷۸- بدون عنوان. ظهور اعطاف حضرت خفی اللطاف درباره مخاطب لوح و عدم جواز تشرف لاجل جلوس نفسی از اهل بغضا بر سریر حکومت
- ۷۹- بدون عنوان. بیان حضرت قیوم در فکّ رحیق مختوم و اشتعال فائزین به اصغای ندای الهی
- ۸۱- بدون عنوان. ذکر مالک ملکوت در مستنیر شدن عالم به انوار ظهور
- ۸۲- به افتخار جناب ورقا. ظهور جود از سماء فضل حضرت ربّ الجنود در حق مشار الیه و عزیز و روح
- صفحه** **فهرست**
- ۸۳- بدون عنوان ظهور عنایت معطی حقیقی در حق محمد و جناب میرزا عطاء الله و جناب حکیم و اسد و محمود
- ۸۶- به عنوان (یا محمد). ذکر سلطان جلال و ملکوت جمال در ارسال یک صحیفه مقدسه به عنوان شیخ ارض صاد یعنی ابن باقر لاجل تجنّب از منکر و اقبال به معروف
- ۸۸- طا به افتخار جناب ورقا. بیان مظهر رحمن در خصوص نصره امر الهی مرّة به واسطه اصفیاء و مرّة به واسطه اعداء و ذکر شهداء ارض یا و میرا بودن ذیل حضرت سلطان از ارتکابات اهل عدوان
- ۹۰- بدون عنوان به افتخار مرتضی. وصیت قلم اعلی به مشار الیه به استقامت در امر الهی
- ۹۱- به افتخار جناب حاجی یوسف. توجه طرف عنایت مطلع آیات ربّ البیتات به مشار الیه
- ۹۲- به افتخار جناب ملا ممیش. مناجات قلم اعلی و رجاء تأیید در حق مشار الیه
- ۹۳- به افتخار جناب ورقا. بیان امّ البیان در منقبت يوم الله و ظهور عنایت در حق مشار الیه و عزیز و روح الله
- ۹۴- به افتخار جناب ورقا. امر مالک ظهور در تذکر ناس به عرفان يوم الله
- ۹۵- بدون عنوان. نزول مناجات از قلم قاضی الحاجات در حق مخاطب لوح
- ۹۶- بدون عنوان. اشراق انوار عنایت از افق شمس حقیقت و رجاء تأیید در حق احبّاء و صاحب لوح

۹۷- بدون عنوان. نزول مناجات از قلم مالک قدم و رجاء صون احبّاء از

صفحه فهرست

شَرِّ مشرکین

۹۸- بدون عنوان. بیان مالک ظهور در خسران حزب شیعه و جعل ناحیه جابلقا و جابلصا و تأسی نفوس چند از ناعقین ارض کاف و را به آنان و ترتیب

امثال این امور موهومه

۹۹- بدون عنوان. امر منادی حق به قیام به خدمت امرالله و استقامت در صراط مستقیم الهی

۱۰۰- بدون عنوان. بیان حضرت منان در ظهور حق از افق اقتدار و حدوث زلزله ساعت و اعراض اهل عالم به سبب علمای عصر

۱۰۱- بدون عنوان. بیان محبوب امکان در مراتب ذکر و تجلی نار محبت الله به طور جمال و ظهور کلمه علیا به صورة آتّه لا اله الاّ انا المقتدر المسجون

۱۰۱- بدون عنوان. بیان حضرت مقصود در ظهور یومی که انبیای الهی از قبل به آن بشارت داده و امر به عدم تبعیت از علماء جهلاء

۱۰۲- بدون عنوان. بیان حضرت ذوالمنن در فک رحیق مختوم به اصبع اراده الهی و نزول مناجات طلب تأیید در حق صاحب لوح

۱۰۴- به افتخار عزیز الله. ظهور عنایت از سماء فضل حضرت فیاض در حق مشار الیه

۱۰۴- به افتخار روح الله. نزول مناجات قلم اعلی در ادای شکرانه به درگاه حق تعالی از اینکه او را از کلمه علیا خلق و در ایامش ظاهر گردانید

۱۰۵- به افتخار ولی الله. نزول مناجات قاضی الحاجات در تأیید به نصرت امر و اعلاء کلمه الله

۱۰۵- بدون عنوان. ذکر قلم قدم در ظهور کتز مخزون و محبوب ماکان و مایکون

صفحه فهرست

و منقبت نفوسی که به درک ایام او و خدمت امرش نائل گردیده‌اند

۱۰۶- بدون عنوان. بیان مالک امکان در نزول آیات و ظهور یومی که حضرت کلیم و حضرت روح و حضرت رسول به آن بشارت داده‌اند

۱۰۶- ت به افتخار عزیزالله. نزول مناجات قلم اعلی در حق مشار الیه و طلب تأییدات الهیه

۱۰۷- ت به افتخار روح الله. ظهور عنایت مظهر امرالهی در حق مشار الیه از اینکه در صغر سن به کبریائی و عظمت خداوند معترف گردیده است.

۱۰۷- بدون عنوان. بیان محبوب امکان در ظهور سر مکنون به حیثیتی که اقویا از تضعیف عاجزند

۱۰۸- به عنوان (یا روح الله). توجه وجه قدم به مشار الیه و ظهور عنایت

۱۰۸- به عنوان (یا ولی). اشراق نور فضل از افق مظهر ظهور در حق مشار الیه

۱۰۸- به عنوان (یا بدیع). ذکر جود از پراعه مالک وجود در حق مشار الیه

۱۰۸- به افتخار (یا عزیزالله). ذکر عنایت از افق شمس حقیقت در حق مشار الیه

۱۰۹- ت به افتخار ضلع جناب ع ب. ظهور مکرمت از سماء فضل مالک بریه در حق مشار الیه

۱۰۹- به افتخار ضلع جناب ورقا. ظهور عنایت از قلم مالک قدم در حق مشار الیه

۱۱۰- به افتخار ضلع جناب ورقا. ذکر ملکوت بیان در منقبت مؤمنین و مؤمنات و ظهور عنایت در حق مشار الیه

۱۱۰- به عنوان (امه الله). ذکر قلم اعلی امة خود را و ظهور فضل در حق مشار الیه

صفحه فهرست

۱۱۱- به افتخار امة الله ضلع جناب ورقا. ظهور فیض حضرت فیاض در حق مشار الیه

۱۱۲- به افتخار ضلع جناب ع ب. قلم اعلی به این بیان احلی ناطق قوله عزّ و جلّ... امروز علوّ و دنوّ و فقر و غنا و حسب و نسب و ضعف و قوت

مشاهده نمی‌شود هر نفسی محبوب یگانه را شناخت اوست صاحب ثروت حقیقی و مقام معنوی...

۱۱۳- بدون عنوان. بیان منزل آیات در ظهور بینات و ارسال مانده عرفان

۱۱۳- بدون عنوان. نزول مناجات از قلم اعلی و طلب تأیید در حق صاحب لوح

۱۱۴- بدون عنوان. اشراق انوار شمس جود و عطا در حق صاحب لوح

۱۱۴- ت به افتخار جناب ورقا. امر مالک قدم در وصیت عباد به استقامت کبری

۱۱۵- بدون عنوان. لسان قدم به این بیان اتم ناطق قوله جلّ ثنائه «هذا يوم فيه غرقت البحور في البحر الاعظم... قد ابتسم ثغر الطور في هذا الظهور

الذی به نکست اعلام الشرك و ارتفعت رایات التوحید امراً من لدی الله مالک الوجود...»

۱۱۶- بدون عنوان. بشارت مظهر حضرت معبود در آمدن وعد و ظهور موعود به سلطانی که جنود عالم و سطوت امم مقاومت امرش نتواند نمود

۱۱۷-ت به افتخار ورقا. اشراق شمس برهان از افق سماء بیان در عظمت امر و عدم اطلاع احدی به آن

۱۱۸-ت به افتخار جناب ورقا. ذکر قلم اعلی در اقبال و قیام مشار الیه به خدمت امر

۱۱۸-ب به افتخار جناب ورقا. شهادت قلم اعلی به اجابت امر مولی الانام در اول ایام

صفحه فهرست

۱۱۹-ظهور احزان از یراعه مطلع سبحان و امر به قیام به نصرت امر

۱۱۹-ب به افتخار جناب میرزا حسین. نزول مناجات از افق اراده ربّ البینات و طلب تأیید در حق مشار الیه و احبای الیه

۱۲۰-ب به افتخار حسین ابن مهدی. امر حضرت مختار به ادای شکرانه به بارگاه پروردگار به عرفان نفس الیه و اخبار از ظهور شیطان به مکر عظیم

۱۲۱-ب به افتخار جناب میرزا حسین. مظهر امر مقتدر قهار ابناء بشر را به این وعید مخیف انداز می‌فرماید قوله عظم سطوته «... آنچه وارد شد بر ناس

بیچاره یک شراره بود که از نار نفس ذنب و رقیشاء شعله زد لعمرالله این یک شعله کفایت ننموده و نخواهد نمود الا آنکه جمیع اهل عالم به یا رحمن و یا

رحیم ندا کنند و به توبه محکم متین مؤید شوند...»

۱۲۱-ب به افتخار جناب حاج میرزا حسین. ظهور فضل از یراعه مولی الانام در حق صاحب لوح و امر به قیام به خدمت امر

۱۲۲-ب به افتخار جناب میرزا حسین. ظهور عنایت از سماء رحمت مظهر رحمن در حق مشار الیه و شیخ کاظم و عبدالعلی و بنده علی و علی اکبر و یحیی و

محمد قبل علی و حسین قبل قلی

۱۲۴-ب به افتخار جناب حسین. بیان امّ البیان در کلمه (من کان لله کان الله له) و دمیده شدن روح تازه معنوی در هیاکل الفاظ به واسطه اسرافیل حقیقی

۱۲۵- بیان به افتخار جناب میرزا حسین. ذکر مالک ایام در احتجاب قلوب انام به حجابات اوهام و ظهور ما لاطهر فی الابداع

۱۲۶-ب به افتخار جناب حسین ی. بیان محبوب امکان در اضائه عالم به ظهور نیر اعظم و قیام

صفحه فهرست

اموات و نزول آیات و امر به توجه به مشرق ایقان

۱۲۶-ب به افتخار جمالیه. ذکر قلم اعلی از شهادت غیب مکنون به ظهور حق و اخبار از صعود حضرت اخت

۱۲۷-ب به افتخار جناب میرزا حسن. وصیت قلم مری عالم احبا الیه را به اتباع اخلاق مرضیه و اعمال پسندیده و ذکر اشتغال بعض از نفوس به هواهای

نفسانی

۱۲۷-ب به افتخار جناب حسن اخ من فاز و ابن من سعد. ظهور عنایت مالک عطا در حق من سعد الی الله و ذکر انقطاع و فوز به عرف وصال

۱۲۸-ی به افتخار امة الله بنت من سعد الی الله. ذکر قلم محیی عالم در خصوص مهدی و پیمودن برّ و بحر به شوق لقاء الله و تسلیم روح در قدوم مالک

وری حین رؤیت آیت کبری

۱۲۹-ب به افتخار میرزا محسن ط ب. بیان مولای عالمیان در شهادت الیه به این ظهور اعظم و مزین شدن صحف آدم و خلیل و محمد رسول الله و علی

قبل نبیل به این نبأ عظیم

۱۳۰-ی به افتخار سخی مقصود جناب اسمین ح ع. قلم اعلی به این بیان احلی ناطق قوله جلّ و علا «... ای دوستان جهد نمایید و به مبارکی اسم اعظم

در این یوم الهی مقامی را مالک شوید که به مثابه شمس از افق بقا طالع و مشرق باشد به آنچه سزاوار این روز مبارک است عامل شوید از قلیل و کثیر

مقرّ فانی و درپوزه فانیه چشم بردارید...»

۱۳۱-ب به افتخار جناب آقا سید صادق. شهادت مالک امکان به ظهور الیه و ذکر کفران ذنب و فتوای بر مظلوم

۱۳۱-ب به افتخار آقا سید یوسف. ذکر قلم اعلی در خصوص ذنب و اکل یوسف رسول برای نهب اموال او

صفحه فهرست

۱۳۲-ب به افتخار جناب ع ب. نزول مناجات از قلم اعلی و طلب تأیید در حق مشار الیه

۱۳۲-ت به افتخار جناب ع ب. نزول مناجات از سماء مشیت ربّ الآیات در حق مشار الیه

۱۳۲-ب به افتخار جناب ع ب. شهادت قلم اعلی به اقبال مشار الیه

۱۳۳-ت به افتخار جناب میرزا عبدالله ن. ظهور عنایت از سماء فضل حضرت ربّ البریه در حق مشار الیه

۱۳۴-ت به افتخار جناب میرزا عبدالله ن و. ظهور فضل از سماء مکرمت مظهر احدیت در حق مشار الیه

۱۳۵-ت به افتخار جناب ع ب ن و. لسان عظمت به این کلمه علیا ناطق قوله جلّ جلاله «... طوبی لمن تمسک بالتقوی و نهی النفس عن الهوی یشهد

مالک الوری و فاطر العرش و الثری انه من اهل البهاء فی لوح حفیظ...»

۱۳۵- ت به افتخار جناب میرزا عبدالله. بیان محبوب امکان در اینکه مقصود از نصرت تبلیغ امر الهی بوده و وصیت احبّاء به حفظ مقامات خود

۱۳۶- ت به افتخار جناب میرزا ع ب. ظهور عنایت کبری از قلم مولی الوری در حق مشار الیه

۱۳۷- به افتخار جناب ع ب ن. ظهور فضل و عطاء از سماء **اراده** مالک اسماء در حق مشار الیه

۱۳۸- ت به افتخار جناب ع ب علیه بهاء الله ن. نزول مناجات از قلم ابهائی و طلب تأیید در حق مشار الیه

صفحه **فهرست**

۱۳۸- به افتخار جناب ع ب. بیان حضرت منّان در اینکه جمیع از برای یوم الهی خلق شده‌اند و هر نفسی که به عرفان فائز او از عباد مکرمین است

۱۳۹- بدون عنوان. نزول مناجات از قلم اعلی و طلب تأیید در حق صاحب لوح

۱۴۰- به افتخار جناب ع ب. امر مالک انام **به ادای** شکرانه به درگاه الهی از فوز **به ایمان**

۱۴۱- به افتخار جناب ع ب. اشراق انوار نیر کرم از افق اراده مالک قدم در حق مشار الیه

۱۴۲- به افتخار جناب ع ب. ظهور فضل و جود از یراعه سلطان وجود در حق مشار الیه

۱۴۳- بدون عنوان. اخبار قلم اعلی از وصول مکتوب ناظر و امر به خروج از بلد و توقف چندی در ارض طا و رعایت حکمت و عدم اعتراف

۱۴۳- بدون عنوان. مناجات جمال معبود و طلب تأیید در حق صاحب لوح

۱۴۴- بدون عنوان. نزول مناجات و هطول فیض حضرت فیاض در حق صاحب لوح

۱۴۴- به عنوان (یا عبدالله). بشارت قلم اعلی به قبول عمل مشار الیه و اجازه تشریف نبیل قبل با و امر **به تسلیم** وجه به جناب ناظر و اذن حضور و

طواف به وکالت از جناب علی قبل اکبر و ذکر عنایت در حق قاسم و همچنین احبّاء **فی الباء** و الدال

۱۴۸- به عنوان (قد نزل لاولیاء الله فی الاطراف). ظهور عنایت از مطلع آیات در حق احمد و محمد قبل علی و محمد قبل صادق و علی قبل اکبر و علی قبل

محمد و نبیل قبل باقر و اسمعیل و نعمة الله و **ابن** آخر و میرزا قبل مهدی و خطاب به ابالقاسم به رجوع به امر الهی و ظهور فضل در حق مهدی و

سلیمان

صفحه **فهرست**

و محمد و **اب** متعارج الی الله مشار الیه و خلیل و میرزا صالح و رحیم و علی و اولیاء تا و اولیاء میلان و اولیاء سیسان و اولیاء شماخ و اولیاء سالیان و

اصحاب بناب و اولیاء مراغه و ابن دخیل و اولیاء خوی و اولیاء قاف و اولیاء ضواحی و اولیاء ارض با قبل الالف و الرا و اهل با قبل دال و اولیاء ارض طا

و امر به عبدالله به بشارت عطاء به احبّاء و اماء الرّحمن

۱۶۳- ت به افتخار جناب میرزا عبدالله. بیان حضرت منان در ظهور ربّ و تموج بحر اعظم و غفلت امم و هلاکشان به اخذ مقتدر قهار

۱۶۴- تا به افتخار الله. بیان حضرت سبحان در فدا نمودن یکی از اعصاب در سبیل حضرت رحمن

۱۶۵- به افتخار جناب ظهور. عنایت مطلع احدیت در حق مشار الیه و مقدر فرمودن خیر ظاهر و باطن **در باره** او

۱۶۶- ت به افتخار جناب ع ب. توجه طرف عنایت محبوب ابهی **به مقبلین** به منظر اکبر و طائرین در هواء ایقان و منقطعین از من فی الامکان

۱۶۷- ت به افتخار جناب میرزا ع ب. بیان نیر آفاق در استقرار **اسم** اعظم الهی بر عرش عظیم و عدم انتباه ناس

۱۶۸- به افتخار جناب ع. بیان سلطان ظهور در ارتفاع صریر قلم اعلی و اشتغال **علماء** به اقلام خود و محو شدن آثار اینان و تثبیت **ازاده** الله

صفحه **فهرست**

۱۶۹- ت به افتخار ع ب. مناجات قلم اعلی به درگاه حضرت کبریا و ذکر مصائب وارده در سجن اعظم **به مظهر** امر الهی

۱۶۹- بدون عنوان. ورقاء احدیه به این **نغمه ملکوتی** مترنم قوله عزّ کبریانه «... ای حبیب در این ایام طلعت غیب منیع ممتنع لایدرک که در خلف الف

الف حجاب لطیف نور منیر مضمی خود مخفی و **مستور** بود ها که از خلف نقاب ظاهر آمد ...»

۱۷۰- ت به افتخار جناب ع ب. نزول مناجات قلم ابهی و طلب تأیید در حق مشار الیه

۱۷۱- به افتخار جناب محمد جعفر فی السین. نصیحت قلم اعلی به انقطاع از دنیا و انصراف از اشارات و دلالات و استقامت در امر الهی

۱۷۲- به افتخار جناب یعقوب. بیان مظهر رحمن در تحقق وعده الهی و آمدن معزّی و کون جفر جامع در حقیقت اولیه در هیکل ظهور

۱۷۳- میان دو آب به افتخار اکبر. توجه طرف عنایت منزل آیات به مشار الیه و بیان اینکه ذرات کائنات از حلاوت ندا در وجد و سرورند **ولکن** عباد غافل

۱۷۳- میان دو آب به افتخار امیر خا. محی رمم به این بیان اتم ناطق قوله عزّ بیانه «... اگر نفسی فی الجملة در اناجیل اربعه و کتب مقدسه تفکر نماید

اعتراف می‌نماید بر اینکه امروز را مثل و نظیری نبوده چه که غیب مکنون بر عرش مستوی و مشهود است

صفحه **فهرست**

بر عرش مستوی و مشهود است...»

- ۱۷۴- میاندوآب به افتخار جناب آقا محمد رحیم. شهادت مظلوم آفاق در ظهور اسم اعظم برای حیوة عالم
۱۷۵- به افتخار علی اصغر. بیان محبوب امکان در اینکه خداوند عالمیان سجن اعظم را منظر اکبر فرمود
۱۷۵- ی به افتخار جناب محمد باقر. بیان مظهر رحمن در خصوص سجن اولیاء در ارض طا **به واسطه ظالمین تابعین** علماء جهلا
۱۷۶- بدون عنوان. بیان محبوب ابی و عدم جواز به فوز لقا **به واسطه** حائل شدن قوم در میانه
۱۷۶- ت به افتخار جناب استاد محمد صادق کفش دوز. **ستایش** قلم اعلی از صنعت و نفوسی که در **اتقان** صنع و انصاف بین عباد ممتاز باشند
۱۷۶- به افتخار جناب شیخ اسمعیل. نصیحت مظهر ربّ الارباب در تمسک به حبلم محکم الهی و هدایت آوارگان به وطن حقیقی
۱۷۷- به افتخار جناب مشهدی ابوالقاسم. قلم اعلی به این بیان اعلی ذاکر قوله تعالی ذکره «... الیوم یوم عمل خالص است نیکوست حال نفسی که اعمال
و اخلاق او سبب و علت هدایت نفوس غافله شود...»
۱۷۷- میاندوآب به افتخار جناب ملا حسین افشار. امر قلم اعلی به مراجعه به لوح رئیس و **سوره هیکل** و عدم جواز امتحان حق

صفحه فهرست

- ۱۷۸- به افتخار جناب میرزا غفار. بیان محبوب عالمیان در **اناره** افق عالم به اسم اعظم و محرومیت کل از آن
۱۷۹- به افتخار جناب زین. بیان مالک علل در خروج از سجن و **استواء** بر عرش در جیل
۱۷۹- به افتخار جناب اکبر. قلم اعلی به این بیان اعلی ناطق قوله جل کبریا نه «... در ایام روح تفکر نما حنّاس و قیافا که از علمای عصر بودند **بر سفک**
دم اطهرش فتوی دادند **ولکن** بعضی از عَشَّارین به شرف ایمان فائز گشتند»
۱۸۰- به افتخار جناب قریب. بیان مالک انام در اینکه مجد اعظم قدرت و عظمت آن فخر آدم است و همیشه با او خواهد بود.
۱۸۱- به افتخار جناب یحیی. قلم مالک قدم به این بیان اتم متذکر قوله عزّ بیانه **الیوم** هر نفسی به افق اعلی توجه نمود و آفتاب حقیقت را که از او
مشرق است ملاحظه کرد او از اهل بصر در منظر اکبر مذکور است...»
۱۸۱- به افتخار جناب حرف حی. بیان مقصود عالمیان در ظهور جمال الهی و امر به خروج از خلف صمت و اطلاق لسان در ذکر پروردگار
۱۸۳- به افتخار حرف حی. بیان مولی العالمین به اینکه به واسطه تصدیق به جمال مبین اسم حرف حی **درباره** او صادق آمده و به این جهة حضرت اعلی
در ملأ اعلی به او **تحسین** می فرماید.

- ۱۸۵- ت به افتخار کربلائی محمد. نصیح حضرت بیچون به نصرت امر الهی به اعمال حسنه و عدم توجه به شئون دنیا

صفحه فهرست

- ۱۸۵- ت به افتخار آقا حسین. بیان **مولای** عالمیان به اینکه اعراض ملوک و قیام مملوک آیاتی برای **متفرسین** بوده و ذکر خلق بدیع مژة اخری
۱۸۶- م بدون عنوان. وعده **اب شفق** به جزای متوجهین به وجه الهی
۱۸۶- م ح س ا. ن. بیان عالم غیب و شهود در اینکه برای هر امری میقاتی است و زمانی که میقات رسد قضاء الهی تحقق بیابد
۱۸۷- ت به افتخار کربلائی محمد حسین. شهادت مظهر خداوند مهیمن قیوم به اینکه توجه به وجه قدم توجه به شطر اوست
۱۸۷- ت به افتخار کربلائی محمد. ظهور عنایت از سماء مکرمت مظهر رحمن در حق مشار الیه
۱۸۷- به افتخار عبد مهاجر محمد. بیان مطلع عظمت در خروج از ارض سرّ و دخول به سجن اعظم و ممنوع شدن مشار الیه از شرف لقا
۱۸۸- به افتخار عبد مهاجر حسین. محبوب ابی به این بیان احلی ناطق قوله جلّ کبریا نه «ای مهاجر اگر چه از مقر عرش دوری **ولکن** قریبی قرب و بعد
ظاهره در مقامی ملحوظ و در مقامی غیر ملحوظ **ولکن** قرب معنوی لازال عند غنی متعال محبوب...»
۱۸۸- بدون عنوان. بیان مطلع احدیت در ذکر خطاب حوریه امانت به اهل ارض در اجتناب از خیانت و حرص و هوی
۱۸۹- بدون عنوان. مناجات قلم اعلی به درگاه حضرت کبریا در استقامت احبّاء به صراط امر الهی و مرزوق شدن به خیر دنیا و آخرت

صفحه فهرست

- ۱۹۰- ت به افتخار ضلع جناب ع ب. توجه طرف عنایت محبوب امکان در حق مشار الیه
۱۹۰- ت به افتخار محمد ابن جناب ع ب. بیان مظهر امر ذی الجلال در توفیق به اقبال به کعبه حقیقی در **صغر سن**
۱۹۱- ت به افتخار امة الله صاحب سلطان. امر آمر حقیقی به محفوظ داشتن لئالی محبة در صدف قلب و قطع ید سارقین و **خاننین** از آن
۱۹۱- ت به افتخار ابن عبدالله. بیان مالک ظهور در توصیف نفوسی که شئون آنها را از توجه به مقصود منع ننماید
۱۹۲- به عنوان (ای بنده خدا). قلم حضرت کبریا می فرماید قوله تعالی **انظر** حقّ با تو بوده چه که تا او ناظر نباشد احدی ناظر به او نخواهد بود...»

۱۹۲- مناجات قلم اعلی در ابتلاء جمال احدیت بین یدی احباء و اشقیاء و طلب عروج عباد به مقام مشاهده غیب مکنون بر عرش جلال
۱۹۲- به افتخار جناب ملا آقا س. و شکوه مظهر معبود در غفلت ملل که به واسطه تمسک به ورقی از کتاب از امّ الکتاب محروم مانده‌اند
۱۹۳- به افتخار جناب میرزا مهدی. امر حضرت مختار به استغاثه به درگاه حضرت بی‌نیاز در استقامت به امر الهی
۱۹۴- به افتخار جناب کاظم ارومیه. بیان مالک ایام در اختلاف مراتب مظاهر وحی و اطلاع بر امور قبل و بعد و مولودی که خارج از حکم الله ظاهر شود

صفحه فهرست

۱۹۷- به افتخار جناب سبز علی. بیان مظلوم آفاق در نزول فیوضات الهیه در یوم ظهور و اقبال بعضی و اعراض و ایذاء بعض دیگر
۱۹۸- به عنوان (یا ابراهیم). ذکر قلم مالک قدم و ارسال قربانی از پس قربانی از عالم باقی و عدم تأثیر آن در نفوس غافله به واسطه نادانی علمای شیعه
۱۹۹- ت به افتخار جناب میرزا محمد ابن من **صعد** الی الله. بیان مظهر رحمن در محاسن وفا و ستر نور امر **به واسطه** عباد غافل و شق حجاب به اصبع
اراده

۲۰۰- تا به افتخار جناب محمد ابن من فاز و **صعد**. ظهور فضل و عطا از یراعه مولی العالم در حق مشار الیه و مغفرت در حق متصاعده الی الله
۲۰۱- به افتخار جناب ابوالقاسم. نصیحت قلم اعلی در عمل نمودن به آنچه سزاوار مقام انسان و ارتفاع امرالله است و ناظر بودن به افق اعلی
۲۰۱- به افتخار فرج آقا. لسان عظمت به این بیان احلی ناطق قوله جل ثنائه «... جمیع احزان ممنوع است مگر حزنی که از برای بلایای مقصود وارد شود
...»

۲۰۲- به عنوان (یا علی). امّ البیان به این **کلمه** علیا **منادی** قوله تعالی **...** سبحان الله کلمه قبول و رضا تصرفات عجیب و غریب در عالم ظاهر نمود به
کلمه قبول بیت ترابی مطاف عالم واقع و حجر سیاه مقبل **امم** **...**
۲۰۳- به عنوان (یا خلیل). امر مالک ملکوت جمال به مشار الیه در قیام به خدمت امرالله
۲۰۳- به عنوان (یا محمد قبل علی). بیان محیی عالم در قبول بلایا لاجل اعلاء کلمه

صفحه فهرست

۲۰۳- به عنوان (یا محمد قبل علی). حضرت قیوم به این ندای ابداع منع منادی قوله جلّ و علا «... میزان الهی کلمه مبارکه لا اله الا انا العلیم الحکیم و
به این میزان کلّ را سنجید در اقلّ من آن حساب خلق تمام شد يعرف المحیون بانوار وجوههم و المجرمون بسیماهم **...**»
۲۰۴- به عنوان (یا آقا خ ا). بیان مظلوم آفاق در ابتلای اغنام الهی بین **ذئاب**
۲۰۴- به عنوان (یا جعفر قبل قلی خ ا). بیان امّ البیان در عظمت یوم مبارک و ظهور مراتب مستوره در انسان
۲۰۵- به عنوان (یا محمد تقی). ظهور عنایت مولی العالمین در حق مشار الیه

۲۰۵- به عنوان (یا رضا). مظهر رحمن به این بیان احلی ذاکر قوله تبارک و تعالی **...** مالک قضا از برای خود حبس عگا را از قلم تقدیر امضاء نمود **...**

۲۰۶- به عنوان (یا عبدالله خ ا). ظهور فضل و عطا از بحر جود مالک عطا در حق مشار الیه

۲۰۶- به عنوان (یا علی خ ا). شکوه محبوب ابهی از ابتلاء در دست اعدا و **زنجیر** و **اسیری** و **سجن**

۲۰۶- به عنوان (یا محمد قبل صادق). بیان سلطان ظهور در مفتریات قوم

۲۰۷- به عنوان (یا جبرئیل). نغخ اسرافیل ظهور در صور و بیان اینکه صور همان قلم اعلی است.

۲۰۷- به عنوان (یا جبار). امر حضرت مختار به اخذ کتاب **به قوت** تمام

صفحه فهرست

۲۰۸- به عنوان (یا قاسم). امر مظهر امر به ادای شکرانه از فضل الهی

۲۰۷- به عنوان (یا فتح الله). بشارت قلم اعلی در اهتزاز عالم از نفحات وحی و ندای مالک ظهور در طور بیان

۲۰۸- به عنوان (یا ابراهیم). صادق امین به این کلمه صدق مبین متکلم قوله عظم **تبیانه** **خلیل آمد** در آتشش انداختند محمد را کذاب گفتند کلیم را
سخار و روح را کفار این خلق بی‌انصاف لازال از حق معرض **بوده‌اند** **...**

۲۰۸- به عنوان (یا مصطفی). ظهور فضل از یراعه مولی الانام در حق مشار الیه

۲۰۸- به عنوان (یا نعمه الله). ظهور عطا از یراعه مالک اسماء در حق مشار الیه

۲۰۹- به عنوان (یا شیرزاد). جریان فرات رحمة مظهر رحمن در حق مشار الیه

۲۰۹- به عنوان (یا محمد اسمعیل). بیان رب الملکوت در خلق من علی الارض جهت ذکر مظهر الهی و خدمت به امر او

۲۰۹- به افتخار جناب نوری. نزول مناجات از ملکوت مالک امکان و طلب تأیید در حق مشار الیه

۲۱۱- بدون عنوان. بیان قلم اعلی در اینکه فائزین به استقامت از اهل بهاء محسوبند

۲۱۱- ت به افتخار جناب آقا میرزا ع ب ۶۶ ن و. بیان مظهر امر در تجلی الهی بر اشیاء به اسم خود که صور اعظم است

۲۱۳- ت به افتخار جناب میرزا ع ب. ظهور فیض حضرت فیاض در حق مشار الیه

صفحه فهرست

و جناب آقامیرزا اسحق و ورقه جدّه و ذکر صعود جناب درویش صدقعلی و بشارت نزول الواح به عنوان اسامی مذکوره در عریضه آقا خلیل و عریضه جناب ابن دخیل

۲۲۳- م ش به افتخار حضرت آقا میرزا عبدالله خ ا. ظهور فضل از سماء جود سلطان وجود در حق مشار الیه و آقا حسن آقا و وصیت به احباء در حفظ مقام خود و ثبوت و رسوخ در امر الهی

۲۳۰- به افتخار حضرت ورقا. ظهور عنایت مالک ایام در حق مشار الیه و جناب میرزا م ح قبل م د و نیز در ضمیمه لوح منیع مبارک دیگر حاکی از اظهار حزن از انحراف یکی از مؤمنین

۲۳۳- بدون عنوان. ظهور عنایت از سماء مشیت مکلم طور در حق ورقا و مغفرت در حق برادر متعارج مشار الیه و بروز مکرمت در حق محمد صادق و عبدالکریم و حیدر و ابوالقاسم و سید علی رضا و محمد قبل علی و غلام قبل رضا و غلام قبل حسین و محمد قبل حسین و همچنین محمد قبل حسین و محمد قبل رفیع و علی قبل عسکر و حسن و غلام حسین و محمدعلی و عبدالرحیم و محمد اسمعیل و محمد کریم و محمد هاشم و سنی مشار الیه و استاد علی قبل اکبر و محمد قبل اکبر و قاسم و محمد قبل رضا و محمد رضا و برادر و پدر مشار الیه و حسین و غلام قبل رضا و علی قبل رضا و عباس و هادی و ابوالقاسم و علی قبل اکبر و محمد قبل حسن و اسدالله و محمد قبل باقر و میرزا علی قبل اکبر و سنی مشار الیه و علی قبل اصغر و زین العابدین و سید صادق و رجب قبل علی و علی و محمد و

صفحه فهرست

محمد و محمد و علی و محمد و محمد قبل حسن و سید قبل جواد و محمد قبل جواد و استاد رجبعلی و رضا بعد محمد و سید علی و محمد قبل جعفر و حضرات اماء لرحمن

۲۵۰- به افتخار حضرت ورقا. ظهور عطا از افق اراده فاطر سماء در حق مشار الیه و جناب آقا میرزا عبدالله خ ا

۲۵۴- ت به افتخار حضرت ورقا. ظهور جود از یراعه مالک وجود در حق مشار الیه و جناب الف و حا و جناب کربلانی زینل و حضرت حاجی و ذکر عدم دخالت حضرت ولیعهد دولت در خون بهائیان و اجازه به نقاشی در ترسیم معدودی از شمایل آن ابوالجمال و ابوالحسن (مقصود شمایل حضرت ربّ اعلی است)

۲۶۱- به افتخار جناب ورقا. بیان مطلع سبحان در انقلاب ارض سجن و عدم جواز تشرف بدون اجازه و ذکر صعود دو ابن استاد باقر نجار به واسطه انفطار واپور نار

۲۶۴- ت به افتخار جناب ورقا. ظهور رأفت کبری از بحر کرم مالک عطا در حق مشار الیه و امر به احباء در نصرت امر الهی به حکمت و بیان

۲۶۹- ی به افتخار جناب حاجی ملا مهدی. ظهور عنایت مظهر احدیت در حق مشار الیه

۲۷۲- به افتخار الذاکرة بذکر الله خاله. ظهور عنایت حضرت واهب العطا در حق مشار الیه

۲۷۳- تا به افتخار جناب ورقا. ظهور فضل از سماء اراده مالک اسماء در حق مشار الیه و جناب الف و حا و جناب کربلانی زینل و جناب آقا سید محمد و جناب آقا سید رضا و آقا محمدصادق و جناب آقا میرزا عبدالله و جناب آقا علی حیدر و اجازه تشرف

صفحه فهرست

به جناب آقا میرزا سلیمان و جناب آقا میرزا مهدی و عنایت در حق جناب هدی و جناب اسمعیل پاشاخان و جناب آقا محمد کریم ع ط و حضرت حیدر قبل علی و جناب عین قبل با و اهل بیان و جناب سید محمد و اولیای میلان و جناب ابن دخیل و جناب ملا حسین و طلعت بدیعه و ذکر پیوستن اخت به یحیی و ظهور عنایت در حق حاجی میرزا فتحعلی

۲۹۲- به افتخار جناب ورقا. بیان حضرت ذوالمنن در انفاق جان حسن آسمانی و حسین دیار معانی و ظهور مکرمت در حق جناب ورقا و نصیحت به جناب س ی در انصراف از خیالات واهیه و ذکر میرزا نبیل قبل علی و امر به میرزا مجید به رعایت اعتدال در تبلیغ امرالله و ظهور عنایت در حق ابن دخیل و سنی مقصود و مدحت و ورقه طوبی و بنت مشار الیه و ورقه اخری و علی و خسران هادی دولت آبادی و بیان مبارک در معنی ملکوت و مشورت با جناب امین در خصوص وجوه و امر به تسلیم لوح به یکی از احباء ممقان

۳۱۸- ت به افتخار حضرت ورقا. ارتفاع سماء سموات بیان محبوب امکان و ظهور فضل در حق مشار الیه و جناب ع ب و جناب حاجی میرزا حیدرعلی و جناب ابن اصدق و جناب آقا میرزا اسدالله و اسم الله جمال و جناب الف و حا و اهل المیم و اهل السین و الیا و تذکر اولیاء به محافظه آثار و الواح الهیه و عنایت در حق جناب حاجی محمد ظاهر و امر به تبعیت از حکم قبل در خصوص حجاب برای

صفحه فهرست

عدم وقوع فصل و ذکر مقام حضرت شیخ و حضرت سید و اطلاع آنان به بعض از اسرار نبوت و تضعیف شریعت محمدی به انشعاب شعب عدیده در طریقت و ظهور عنایت در حق آقا علی و سریان نسائم غفران در حق مرحوم مرفوع جناب میرزا ع ب و ذکر جناب ابن مشار الیه و جناب آقا میرزا محمود و جناب مسجون ر ش و جناب عزیز الله و روح الله و در خاتمه نزول لوح مبارک دیگری خطاب به ورقا و بشارت به صدور لوحی به افتخار جناب آقا میرزا محمد

۳۴۱- به افتخار جناب شیخ بابا سعید الملقب بمظهر علی شاه. بیان مالک قدر در ظهور سرّ مستتر و کشیده شدن حساب اولین و آخرین به کلمه الهی
۳۴۲- به افتخار جناب ورقا. اشراق شمس فضل از افق بقا در حق مشار الیه و جناب کاظم و جناب آقا میرزا حسین و ذکر حزن بعضی از مؤمنین به سبب ظهور واقعه ارض صباد

۳۴۸- بدون عنوان خطاب (یا ورقا). ظهور عنایت مالک اسماء در حق مشار الیه و بیان عدم معرفت خلق به توحید حقیقی و امر به نصرت امر الهی به حکمت و بیان و ذکر ع قبل با و جناب م ح و جناب آقا میرزا محمود و جناب آقا جلیل

۳۵۲- به افتخار جناب ورقا. ظهور جود مالک ایجاد در حق مشار الیه و احبّاء سیسان و حرف العین و نزول الواح مبارکه مخصوص نفوس مذکوره و ارسال

صفحه فهرست

صورت لوح منزله به جناب ابی الحسن راجع به حقوق الله

۳۶۱- به افتخار جناب ورقا. افاضه امطار مکرمت از سماء جود سلطان ظهور در حق مشار الیه و محمد و نبیل قبل با و علی قبل نقی و محمد قبل یوسف و غلام و مهدی و علی قبل عسکر و یوسف و ذکر نفاق احمد کرمانی و عنایت در حق جناب نبیل و العین و الباء و خلیل و ا ق س و اسد و شیر محمد و محمد قبل تقی و ذکر مظالم عبیدالله و استحقاق خلق به واسطه اعتسافی که به اهل حق وارد آورده نظیر برداشته شدن رأس برادر یازده ساله جناب آقا سید حسین حرف حّی به واسطه ظالم بی باک و اجازه تشرف به جناب حاجی میرزا ابوالحسن

۳۷۹- ت به افتخار جناب ورقا. ظهور عنایت و ابراز تأسف مالک ابداع از مسجونیت مشار الیه در اصفهان و امر به تسلیم الواح م ر به ملا محمد علی و نیز امر به ورقا به عزیمت به ارض تا و ارسال پاکت محتوی الواح مبارکه به جناب آقا میرزا عنایت و بیان مشی جمال قدم در زوراء و ظهور عنایت در حق جناب م ح قبل م و جناب ع ب

۳۹۰- به افتخار جناب آقا میرزا مهدی. ذکر مالک ملکوت بیان در احتجاج اهل بیان به کلمه انّی انا الله در صورتی که اهل فرقان با همه انجماد آن را پذیرفته اند

۳۹۶- به افتخار جناب آقا میرزا ع ب. ظهور عنایت مالک جبروت در حق مشار الیه

۳۹۸- ت به افتخار حاجی ملا مهدی. ظهور عنایت سلطان ظهور در حق مشار الیه

صفحه فهرست

۳۹۹- به افتخار جناب ع. ظهور عنایت حضرت فالحی الاصباح به مشار الیه و ذکر اشتغال علماء به اقلام خود در حین ارتفاع صریر قلم اعلی

۴۰۰- ط به افتخار جناب میرزا عبدالحسین. ظهور عنایت مولی الوری در حق مشار الیه و نزول مناجات طلب تأیید

۴۰۱- به افتخار جناب آقا جمال گلپایگانی. نزول مناجات قلم اعلی در حق مشار الیه و طلب تأیید

۴۰۲- بدون عنوان. بیان مالک ظهور در نزول آیات و تفرقه آن در بلاد و ظهور عنایت در حق صاحب لوح

۴۰۲- به افتخار جناب علی قبل اکبر. توجه وجه حضرت محبوب به مشار الیه و ظهور عنایت در حق ایشان و اهل سین و بیان بغی و ضلالت رضا قبل قلی

۴۰۴- به افتخار جناب علی قبل اکبر. بیان مالک قدم در اظهار امر و نزول آیات و خروج نفس مستور از خلف حجاب و قصد قتل مظهر امر الهی

۴۰۵- بدون عنوان. بیان مالک امکان در ظهور یوم مبارک الهی و قیام عباد غافل در اضلال نفوس

۴۰۵- به افتخار احبّاء الله فی ش ا م و ما حولها. ظهور عنایت مظهر رحمانیت در حق احبا الله و اماء الرحمن

۴۰۷- بدون عنوان. جریان فرات رحمت رحمانی به صاحب لوح و عطاء اجر لقا به مشار الیه

- ۴۰۷- ص به افتخار جناب زرگر. هبوب اریاح الطافیة از شطر احدیه در حق مشار الیه
- ۴۰۸- بدون عنوان. نصیح قلم اعلیٰ به احبای الهی در توجه به قلوب به شطر محبوب
- ۴۰۹- ط بدون عنوان. یوسف مصر الهی به این بیان احلی ناطق قوله عزّ اجلاله «... کل الکتب معلق بامری و کل الذاکر بذکری البدیع لو یأتی احد بعبادة الثقلین لاینفعه علی قدر نقیر و قطمیر الا بان نزل له کلمة الرضا من هذا المنزل القدیم...»
- ۴۰۹- بدون عنوان (ای زمان). حمامه قدسی به این هدیر رحمانی تغنی می فرماید قوله جل جلاله «... مقبلین از اوراق و اثمار و اوراد بستان معنویه الهی اند از عنصر حبّ خلق شده اند و از نیسان فضل رویده اند...»
- ۴۱۰- بدون عنوان. لسان کبریا به این رنّه ملکوتیه مترنم قوله عظم سلطانه «... یا عباد الرحمن هذا لربیع الرحمن لو انتم تعلمون قد اتی سید الفصول لو انتم تشعرون قد ظهر سلطان الایام طوبی لقوم یظنون...»
- ۴۱۱- بدون عنوان. بیان محیی رمم در مفتریات اهل بیان و تفوه به اقاویلی که از قبل نظیر آن گفته نشده
- ۴۱۲- بدون عنوان. بیان حضرت محمود در ظهور مظهر الهی و امر به خرق اوهام به نار سدره ربانیه
- ۴۱۲- به عنوان (یا اسد). توجه طرف مالک عطا به مشار الیه و ظهور عنایت
- ۴۱۳- به افتخار جناب علی قبل اکبر. ظهور عنایت مولی العالم در حق مشار الیه و شهادت به تحمل بلایا در سبیل الهی

صفحه فهرست

- ۴۱۴- شهمرزاد به افتخار اماء الله آمنه و فضه و ام ایمن. و ظهور عنایت از قلم جمال قدم در حق آنان
- ۴۱۴- ط به افتخار جناب علی قبل اکبر. هبوب اریاح فضلیه فضال قدیم در حق مشار الیه
- ۴۱۵- ط به افتخار جناب علی قبل اکبر ظهور عنایت حضرت فیاض در حق مشار الیه و وصیت به احبّاء در اتّحاد و همچنین ظهور فضل در حق جناب امین و علی حیدر و توصیه در امور جناب عین و با
- ۴۱۶- ط به افتخار جناب علی قبل اکبر. ظهور عنایت از سماء مکرمت مالک قدر در حق مشار الیه و ذکر زیارت حضرت رضا مظهر احدیت را از قبل ایشان و بروز فضل نسبت به اسامی احبائی که به واسطه حبیب الله به ساحت اقدس تقدیم شده بود
- ۴۱۹- به افتخار جناب علی قبل اکبر. ظهور عنایت نفس الله المهیمن القیوم در حق مشار الیه و نصیحت به احبّاء الهی در حفظ مقامات خود
- ۴۲۰- به افتخار جناب علی قبل اکبر. بیان مظهر سبحان در اینکه مقصود حضرت مبشر از تنزیل کتاب مستطاب بیان جز ظهور رحمن و استواء بر عرش عظیم چیز دیگری نبوده است
- ۴۲۰- بدون عنوان. نزول مناجات از سماء مشیت رب الایات البینات
- ۴۲۱- به عنوان (یا علی قبل اکبر). فیضان بحر جود مالک وجود در حق مشار الیه و همچنین احبّاء سائره که مسجون گردیده اند
- ۴۲۳- بدون عنوان. اشراق انوار نیر فضل از سماء حضرت فیاض در حق جناب

صفحه فهرست

- ع قبل با و جناب نبیل ابن نبیل و جناب نبیل قبل علی و جناب علی قبل اکبر
- ۴۲۴- ط به افتخار جناب علی قبل اکبر. ظهور عنایت مظهر احدیت در حق مشار الیه
- ۴۲۵- س م به افتخار جناب علی قبل اکبر. شهادت قلم اعلیٰ بر بلایای وارده به جمال مشهور و امر به استقامت و عدم تحزّن از شئون ملک
- ۴۲۵- ط به افتخار جناب ملا علی اکبر. نصیحت حضرت مشفق عطوف در عدم تحزّن از سجن مظهر رحمان و همچنین از سجن احبّاء الهی
- ۴۲۷- ط به افتخار جناب علی قبل اکبر. ظهور عنایت جمال مبین در حق مشار الیه و شکایت از ظلم اهل بیان
- ۴۲۷- بدون عنوان. توجه مالک قدم و ظهور عنایت در حق مشار الیه
- ۴۲۸- بدون عنوان. نصیحت مولی الامم به صاحب لوح و اهل عالم به تطهیر آذان و تقدیس ابصار برای مشاهده نور مبین
- ۴۲۸- به افتخار علی قبل اکبر. بیان حضرت مقصود در ذکر شهادت خطیب اول در مدینه عشاق و شقاوت ابن ازید من والده و ذکر حضور اولیای فاران در ساحت اقدس و ظهور عنایت در حق ابن عطار و جناب آقا میرزا بزرگ و جناب عطار و حضرت جمال و ابن ابهر
- ۴۳۹- به افتخار جناب ورقا. ظهور فضل از بحر جود مالک ابداع در حق مشار الیه و اخوی ایشان

صفحه فهرست

- ۴۴۱- به افتخار جناب ورقا. ظهور عنایت سلطان اسماء در حق مشار الیه و بشارت نزول الواح منیعه به جهة اسامی مذکوره

۴۴۳- به افتخار جناب میرزا یحیی مسیحی. بیان جبروت عظمه به ارتفاع ندا از شطر **عگا** و جذب طور سینا و نداء **کرم** به شرف لقا و بیت لحم به فوز وصال و **معی** ربّ به مجد عظیم

۴۴۴- به افتخار جناب حسن خ. ظهور عنایت محبوب آفاق در حق مشار الیه

۴۴۵- به افتخار جناب ولی خان. مکلم طور بر عرش ظهور به این بیان جان بخش متکلم قوله عزّ ثنائیه «... یا اهل الهاء الیوم یومکم قد اتی لفرحکم و سرورکم و ابتهاجکم تالله الحق قد ظهر ما کان مسطوراً فی کتب الله و ما کان مخزوناً فی علمه قوموا علی نصره ربکم بالحکمة والبیان...»

۴۴۶- بدون عنوان. بیان مظهر رحمن در **معی** موعود کتب و ظهور ناموس اکبر

۴۴۶- به افتخار میرزا باقر ابن شهید. ظهور عنایت مرئی عالم به مشار الیه و امر به ذکر الهی بین عباد

۴۴۷- به افتخار سید احمد. لسان عظمه به این بیان احلی ناطق قوله تعالی شأنه «... **قل ان تنکروا** هذا الظهور بایّ امر یتبیت ایمانکم بالله فأتوا به یا اهل الضلال...»

۴۴۸- ش بدون عنوان. بیان حضرت مالک الملوک در محاسن اتفاق و ذمائم نفاق

۴۴۹- ت به افتخار علی قبل اکبر. تقدیر قلم اعلی از پدر مشار الیه به واسطه فوز به ایمان

صفحه فهرست

۴۴۹- بدون عنوان. هطول امطار کرم از سماء مکرمت **معطی** حقیقی در حق **متوجهین** به منظر اکبر

۴۵۰- به افتخار جناب غلام قبل حسین. ظهور عنایت از سماء برهان در حق مشار الیه و عدم جواز تشرف و اعطاء اجر لقا

۴۵۲- ش به افتخار جناب ملا طاهر. منادی حق در قطب امکان به این بیان ابداع بدیع ناطق قوله تعالی عزّه «... قل یا ملأ المشرکین موتوا بغیظکم تالله قد ظهر اللوح المحفوظ و الكتاب المکنون و انه ینطق فی السّجن الاعظم انه لا اله الا انا الغفور الکریم...»

۴۵۲- به افتخار جناب میرزا لطف الله. بیان ناصح مشفق خبیر در اینکه رضای حق از صد هزار اولاد بهتر و برتر و پاینده تر است.

۴۵۳- ت خ به افتخار جناب شیخ علی. امر امر حقیقی به توجه به اصل امر و اجتناب از فساد و نزاع

۴۵۴- بدون عنوان. ظهور عنایت از سماء اراده مالک البریه در حق مشار الیه

۴۵۵- ط به افتخار علی اکبر. ظهور احزان از قلم مالک امکان در خصوص اعمال **معرضین** آستانه و افترای اختر و جعل حکایت قرآن و عمل شیخ محمد یزدی به فتوای یحیی و نزول زیارت مخصوص جناب بیک و لوح مخصوص به منتسب ایشان

۴۵۶- ط به افتخار جناب علی قبل اکبر. بیان مظلوم آفاق در خصوص **مفتربات رجعی**

صفحه فهرست

و نسبت دادن یموتیها رساله حضرت خال را به یحیی و ذکر اعمال یحییای بی حیا در **هنگ** عصمة نقطه اولی و شهید نمودن دیان و خلیل الرحمن و میرزا علی اکبر از منتسبین حضرت اعلی و ابوالقاسم و فرستادن زن به سرایه دولت محض تکدی و تشبث هادی دولت آبادی به روضه خوانی و ظاهر شدن به مکرری که در گذشته **شبهی** نداشته

۴۶۱- به افتخار جناب حکیم رحیم. بیان مظهر ربّ غفور در خصوص ظهور حضرت کلیم و اعراض قوم و غرق فرعون و نجات حضرت موسی

۴۶۱- به افتخار جناب رحیم. لسان کبریا به این کلمه علیا ناطق قوله عزّ بیانه «... جمیع عالم حق ذکر می نمایند به قدر مقدار خود و وصف می کنند **ولکن** حین ظهور کلّ معرض و غافل مشاهده گشتند...»
